

بنیاد فرهنگستان کاشان

دانشنامه کاشان

۴

آریاییان، مردم کاشی، آمرد، پارس و دیگر ایرانیان

دفتر دوم

دکتر جهان‌شاه دزخانی

زیر نظر حسین مخلوجی

دانشنامه کاشان

محلوجی، حسین، ۱۳۲۶-
دانشنامه کاشان/ زیر نظر حسین محلوجی. — تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات؛
بنیاد فرهنگ کاشان، ۱۳۸۲.
ج.: مصور (رنگی).

ISBN 964-422-680-1 (دوره)

ISBN 964-422-678-X (ج. ۳). ISBN 964-422-679-8 (ج. ۴)

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.
«هر جلد عنوان و نویسندگان خاص خود را دارد».
کتابنامه.

نمایه.

۱. کاشان — دایرة المعارفها. الف. ایران. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. سازمان چاپ و انتشارات.
ب. بنیاد فرهنگ کاشان. ج. عنوان.

۹۵۵/۹۳۶۲

DSR ۲۱۱۵/الف ۵۳ م ۷

۱۳۸۲

۱۹۳۲-۸۳ م

کتابخانه ملی ایران

دانشنامه کاشان

زیر نظر حسین مخلوچی

۴

آریایان
مردم کاشی، امزد، پارس و دیگر ایرانیان

دکتر جهان‌شاه دختانی

دفتر دوم

بنیاد فرهنگ کاشان

صحنه‌ای اسطوره‌ای از قوم کاشی در میانرودان (نیمه دوم هزاره دوم ق م)

فهرست منابع و اختصارات

این اثر با حمایت معاونت امور فرهنگی وزارت
فرهنگ و ارشاد اسلامی به چاپ رسیده است

سازمان چاپ و انتشارات
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

بنیاد فرهنگ کاشان

دانشنامه کاشان

زینظر حسین محبوجی

جلد ۴

آریایان

مردم کاشی، آفره، پارس دیگر ایرانیان

دکتر جهان‌شاه روشانی

دفتر دوم

ویراستار: دکتر سیف‌الدین نجم‌آبادی (استاد دانشگاه هیدلبرگ، آلمان)

چاپ اول: اسفند ۱۳۸۲

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

آماده سازی و نظارت: کارگاه کارنامه

خوشنویسی: محمد احصائی

طرح جلد: هومن صدر

صفحه آرایشی و پردازش نگاره‌ها: عادل قشقایی، روزبه زهرایی

ترسیم نگاره‌ها: مونا خواجehای، هما جاسمی

نمایه ساز: خشایار بهاری

حروف نگار: نشر بین‌المللی پژوهش‌های ایرانی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

© حقوق علمی این دفتر برای مؤلف، و حقوق مادی و معنوی دیگر ناشی از آن برای بنیاد فرهنگ کاشان محفوظ است. هرگونه استفاده غیر مجاز از آن، از جمله نقل و تکثیر و پخش متن کتاب، و تصویرهای رنگی و طرح‌های خطی آن، و همچنین اقتباس از آرایش کتاب، کلاً و جزئاً، از طریق چاپ روی کاغذ یا ضبط روی نوار ویدئو و ضبط صوت و لوح فشرده و لوح رایانه‌ای و سایت‌های اینترنتی ممنوع است. نقل مطالب این کتاب در مطبوعات و رسانه‌ها به منظور معرفی و نقد به میزان متعارف با ذکر مأخذ آزاد است.

بنیاد فرهنگ کاشان، خیابان پاسداران، کوهستان هشتم، شماره ۷۰، طبقه اول

تلفن ۳۸۰۳۰۱۰ • نمابر ۲۲۸۷۷۳۹

www.kashanica.com • info@kashanica.com

چاپخانه، انتشارات و پخش:

کیلومتر ۴ جاده مخصوص کرج، نبش سه راه شیشه مینا، تهران، ۱۳۹۷۸ ۱۵۳۱۱

تلفن ۴۵۱۳۰۰۲ (چهار خط) • نمابر ۴۵۱۴۴۲۵

انتشارات ۴۵۲۵۴۹۵ • پخش ۴۵۲۹۶۰۱ • نمابر پخش ۴۵۲۹۶۰۰

فروشگاه شماره یک: خیابان امام خمینی، نبش خیابان شهید میردامادی (استخر)، تهران، ۱۱۳۷۹ ۱۳۱۴۵ • تلفن ۶۷۰۲۶۰۶

فروشگاه شماره دو: نشر زلال، خیابان انقلاب، خیابان ۱۶ آذر، تهران، ۱۴۱۷۹۳۵۸۱۴ • تلفن ۴۴۱۹۷۷۸

فروشگاه شماره سه: خیابان صافی علی شاه، فروشگاه سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، تلفن ۳۳۷۶۰۳۳

فروشگاه شماره چهار: ونک، ملاصدرا، خیابان شیخ بهایی، ساختمان لادن، تلفن ۵۶-۸۰۴۱۷۵۰ (داخلی ۳۸۶)

www.ppoir.com

فروشگاه بزرگ شهر کتاب کارنامه، خیابان شهید باهنر (نیاوران)، روبروی کامرانیه شمالی، شماره ۴۲۶، تلفن ۲۲۸۵۹۶۹

خانه فرهنگ گویا، پل کریم‌خان زند، روبروی ایرانشهر شمالی، شماره ۱۳۹، تلفن ۸۸۲۳۱۲۰

فهرست اختصارات

۱- نشریات و کتاب‌ها

A	Museum numbers of the Oriental Institute, Chicago.
AAH	Acta Antiqua Academiae Scientiarum Hungaricae
AASOR	The Annual of the American Schools of Oriental Research (New Haven).
ABC	GRAYSON, A.K., 1975. <i>Assyrian and Babylonian Chronicles</i> = Leo OPPENHEIM (ed.), <i>Texts from Cuneiform Sources V</i> , Locust Valley.
AbhAk	(Berlin)Abhandlung der [königlichen/preussischen] Akademie der Wissenschaften in Berlin, usw.) [phil.-hist. Klasse]
ABZ	R. BORGER 1978, Assyrisch-babylonische Zeichenliste (<i>AOAT</i> 33).
ADFU	Ausgrabungen der Deutschen Forschungsgemeinschaft in Uruk-Warka (Berlin Leipzig).
AJ	Afghanistan Journal.
AfO	Archiv für Orientforschung.
AcIr	Acta Iranica. Encyclopédie permanente des études iraniennes, Teheran, Liège, Leiden.
AG	Archaeologia Geographia.
AHW	W. VON SODEN, <i>Akkadisches Handwörterbuch</i> , Wiesbaden 1959-1981.
ÄHW	A. ERMAN & H. GRAPOW, <i>Ägyptisches Handwörterbuch</i> , 1921, Nachdr. Hildesheim 1995.
AION	<i>Annali. Istituto Universitario Orientale di Napoli, Sezione Linguistica</i> , Napoli.
<i>Air.Wb.</i>	BARTHOLOMAE, Altiranisches Wörterbuch.

AT	Altes Testament.
ATU	A. FALKENSTEIN, Archaische Texte aus Uruk (= ADFU 2, 1936).
BASOR	Bulletin of the American School of Oriental Research
BAWG	Bild-Atlas der Weltgeschichte, 1990, Edition Erdmann
BiOr	Bibliotheca Orientalis, Leiden.
BIN	Babylonian Inscriptions in the Collection of James B. Nies, New Haven, 1917 ff.
BJB	Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte.
BM	Museum numbers of the British Museum.
Bnd.	Bundahišn.
Bo	Tafelsignatur der Boğazköy-Tafeln.
Britannica	Encyclopaedia Britannica.
BSOAS	Bulletin of School of Oriental and African Studies
Bustan	
BzN	Beiträge zur Namensforschung
CA	Current Anthropology
CAH	Cambridge Ancient History
CAJ	Central Asian Journal
CbdGA	Correspondenz-Blatt der deutschen Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte.
CICNRS	Coloques Internationaux du C.N.R.S., Paris.
CHI	The Cambridge History of Iran.
Chr	AT, Die Bücher der Chronik.
CLI	R. SCHMITT, 1989 (Hrsg.), <i>Compendium Linguarum Iranicarum</i> , Wiesbaden.
CRRA	Compte rendu de la ... Rencontre Assyriologique Internationale.
CST	T. FISH, 1932. <i>Catalogue of the Sumerian Tablets in the John Rylands Library</i> , Manchester.
CT	Cuneiform Texts in the British Museum, London.
Da	AT, Das Buch <i>Daniel</i> .
DAW	KÄMMERER, Thomas R. & Dirk SCHWIDERSKI 1998, <i>Deutsch-Akkadisches Wörterbuch</i> , Münster.
DB	Darius-Inschrift von Bisutun, zitiert nach Paragraph- und Zeilennummer (elamische Version).
Dk.	Dinkard.
DLZ	Deutsche Literaturzeitung für Kritik der Internationalen Wissenschaft.
DN	Darius-Inschrift von Naqsh-e Rostam.
DP	Darius-Inschrift von Persepolis.
DSG	B. HÜBNER & A. REIZAMMER, 1985. <i>Sumerisch Deutsches Glossar</i> , Marktredwitz.

AJA	American Journal of Archaeology (Baltimore)
AJSL	American Journal of Semitic Languages and Literatures (Chicago).
AKM	Abhandlungen für die Kunde des Morgenlandes (Leipzig, Wiesbaden).
AIT	WISEMAN 1953, <i>The Alalakh Tablets</i> , London.
AMI	Archaeologische Mitteilungen aus Iran (NF=Neue Folge, Erg.=Ergänzungsband)
AMNH	Anthropological Papers of the American Museum of Natural History (New York)
AMAM	Anthropological Papers, Museum of Anthropology University of Michigan, Ann Arbor.
ANET	PRITCHARD, James B. 1950. <i>Ancient Near Eastern Texts Related to the Old Testament</i> , 3rd. ed., Princeton 1971.
AnOr.	Analecta Orientalia, Rome.
AnSt	Anatolian Studies, London.
Anthrops	International Zeitschrift für Völker- und Sprachkunde, Freiburg, Schweiz
Antike Welt	
Antiquity	Antiquity.
AnzAkWien	Anzeiger der Akademie der Wissenschaften in Wien, phil.-hist. Klasse.
AO	Der Alte Orient (Leipzig).
AOAT	Alter Orient und Altes Testament (Kevelaer/Neukirchen-Vluyn).
AÖAW	Anzeiger der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, phil.-hist. Klasse.
AOH	Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae.
AOS	American Oriental Series, New Haven.
ARAB	D. D. LUCKENBILL, <i>Ancient Records of Assyria and Babylonia</i> (Chicago 1926-27).
Archaeology	
ArchOr	Archiv Orientální, Prag.
ARE	BREASTED, J. H., 1905. <i>Ancient Records of Egypt</i> , repr. London 1988.
ARW	Archiv für Religionswissenschaft.
ASAE	Annales du Service des Antiquités de l'Égypt.
ASAG	Archives Suisses d'Anthropologie Générale, Genève.
Ash.	Museumssignatur des Ashmolean Museums, Oxford.
Asia Major	
AsS	Asiatische Studien/Études Asiatiques, Bern.
AssDic	GELB, LANDSBERGER, OPPENHEIM, <i>The Assyrian Dictionary</i> (Chicago).

IF	Indogermanische Forschungen, Strassburg, später Berlin.
IIJ	Indo-Iranian Journal.
IJA	Iranian Journal of Archaeology and History (Madjalle-ye-Bāstānshenāsi wa Tārikh), Teheran 1986 ff.
Ind.Bd.	Das Indische Bundahišn.
IrMittl.	Iranische Mitteilungen.
IRAN	Journal of the British Institute of Persian Studies (London)
IrAnt	Iranica Antiqua, Gent.
IRAQ	IRAQ
ITT	Inventaire des Tablettes de Telloh, vols. I-V, Paris 1910-21.
JAOS	Journal of the American Oriental Society, (New York, New Haven)
JBL	Journal of Biblical Literature, (Philadelphia).
JCS	Journal of Cuneiform Studies, New Haven.
Jdt	AT, Das Buch Judit.
JEA	Journal of Egyptian Archaeology, London.
JEOL	Jaarbericht van het Vooraziatisch-Egyptisch Gezelschap (Genootschap) Ex Oriente Lux (Leiden).
<i>Jer</i>	AT, Das Buch Jeremia
<i>Jes</i>	AT, Das Buch Jesaja
JESHO	Journal of the Economic and Social History of the Orient (Leiden)
JHS	Journal of Hellenistic Studies (London).
JIESt	The Journal of Indo-European Studies (Hattiesburg)
JMEOS	Journal of the Manchester Egyptian and Oriental Society
JNES	Journal of Near Eastern Studies
<i>Jos</i>	AT, Das Buch <i>Josua</i> .
JPOS	Journal of the Palestine Oriental Society
JRAS	Journal of the Royal Asiatic Society (London)
JSOR	Journal of the Society of Oriental Research (Chicago, Toronto).
JSS	Journal of Semitic Studies (Manchester).
Judaica	Encyclopadia Judaica.
KAV	O. SCHROEDER, <i>Keilschrifttexte aus Assur verschiedenen Inhaslts</i> (= <i>WVDOG</i> 35, 1920).
KEWA	M. MAYRHOFER, <i>Kurzgefaßtes etymologisches Wörterbuch des Altindischen</i> , Heidelberg 1956-1980.
KHW	Johannes FRIEDRICH, <i>Kurzgefaßtes Hrthitisches Wörterbuch</i> , Heidelberg 1990.
KHWA	Knaurs Neuer Historischer Weltatlas, 1990
Klinger	Klinger
Kön	AT, Die Bücher der Könige.
Kratylos	Kratylos

Dtn	AT, Das Buch <i>Deuteronomium</i> .
EA	El-Amarna-Briefe.
EE	BERLIN, Adele, 1979. <i>Enmerkar and Ensuhkešdanna, A Sumerian Narrative Poem</i> , Philadelphia.
EncIran	Encyclopaedia Iranica, London.
ELA	COHEN 1973. <i>Enmerkar and the Lord of Aratta</i> , Ann Arbor.
Erasmus	Erasmus.
<i>Esra</i>	AT, Das Buch Esra.
<i>Ex</i>	AT, Das Buch <i>Exodus</i> .
EW	East and West (Rome).
EWb.	W. HINZ & H. KOCH, <i>Elamisches Wörterbuch</i> , AMI: Erg. 17, 2 Bde., Berlin 1987.
<i>EWAia</i> .	Manfred MAYRHOFFER, <i>Etymologisches Wörterbuch des Altindoarischen</i> , Heidelberg.
<i>Ez</i>	AT, das Buch Ezechiel.
FAOS	Freiburger altorientalische Studien, Freiburg.
FJI	<i>Farhang-e Joghrafiyāi-ye Irān</i> "Geographisches Wörterbuch Irans" (pers.) 11 Bde., Teheran 1976.
Frisk	H. FRISK, 1960-1973. <i>Griechisches Etymologisches Wörterbuch</i> , Heidelberg.
FuF	Forschungen und Fortschritte, Nachrichtenblatt der Deutschen Wissenschaft und Technik, Berlin.
FuZ	Forschungsfragen unserer Zeit.
FWG	Fischer Weltgeschichte.
GBd.	Greater [Iranian] Bundahišn.
Gen	AT, Das Buch Genesis.
GGA	Göttingische Gelehrte Anzeige.
<i>GHwÄD</i>	HANNIG, Rainer, 1995, <i>Die Sprache der Pharaonen, Großes Handwörterbuch Ägyptisch-Deutsch (2800-950 v.Chr.)</i> , Mainz.
<i>GHwDÄ</i>	HANNIG, Rainer, 2000, <i>Die Sprache der Pharaonen, Großes Handwörterbuch Deutsch- Ägyptisch (2800-950 v.Chr.)</i> , Mainz.
Glotta	Glotta, Zeitschrift für griechische und lateinische Sprache, Göttingen.
Gud Cyl	Gudea Cylinder = <i>SAK</i> : 89-141.
Gud Stat	Gudea Statue = <i>SAK</i> : 66-88.
HbO	Handbuch der Orientalistik, Leiden.
HbZ	JUSTI, Ferdinand, 1864. <i>Handbuch der Zandsprache</i> , Leipzig.
HM	Historia Mundi
HS	Tafelsignatur der Hilprecht-Sammlung in Jana.
HSS	Harvard Semitic Series (Cambridge, MA).
IB	Information Bulletin, Moscow.

Periplus	SCHOFF, Wilfred H., (Hrsg.), 1912. <i>The Periplus of the Erythraean Sea</i> , New York.
Persica	
PF	Persepolis fortification tablets in R. T. HALLOCK 1969, <i>Persepolis Fortification Tablets</i> , Chicago.
Ps	AT, die Psalmen.
PT	Persepolis Treasury Tablets in CAMERON 1948, <i>Persepolis Treasury Tablets</i> , Chicago.
PZ	Praehistorische Zeitschrift
RA	Revue d'assyriologie et d'archéologie orientale
RGTC	Répertoire géographique des textes cunéiformes (<i>TAVO</i> Beihefte, Wiesbaden).
Ri	AT, Das Buch der Richter.
RHA	Revue Hittite e Asiatique, Paris.
RIME	<i>The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods</i> , Toronto, Buffalo, London.
RLA	Reallexikon der Assyrologie und (ab 1957) Vorderasiatischen Archäologie (Berlin/Leipzig).
RLV	Reallexikon der Vorgeschichte (Berlin 1924-32).
RTC	F. THUREAU-DANGIN, <i>Recueil de tablettes chaldéennes</i> , Paris 1903.
RV	Rigveda
SA	<i>Scientific America</i>
SAA	South Asian Archaeology.
SAHG	FALKENSTEIN & VON SODEN 1953, <i>Sumerische und Akkadische Hymnen und Gebete</i> , Zürich/Stuttgart.
SAK	THUREAU-DANGIN, <i>Die sumerischen und akkadischen Königsinschriften</i> (= VAB I, 1907).
SBE	Max Müller (ed.), <i>Sacred Books of the East</i> , Oxford.
SbAkBerlin	Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften, Berlin, phil.-hist. Klasse.
SbkbGW	Sitzungsberichte der kgl. böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften. Classe für Philosophie, Geschichte und Philologie.
SCCNH	M. A. MORRISON, D. J. OWEN <i>et al.</i> (Hrsg.), <i>Studies on the Civilization and Culture of Nuzi and the Hurrians</i> .
SDG	B. HÜBNER & A. REIZAMMER, 1993. <i>Deutsch Sumerisches Glossar</i> , Marktredwitz.
SED	Sir Monier MONIER-WILLIAMS, <i>A Sanskrit-English Dictionary</i> , Oxford 1899.
SEM	CHIERA, E. 1934. <i>Sumerian Epics and Myths</i> , Chicago.
SET	JONES, Tom B. and John W. SNYDER, <i>Sumerian Economic Texts from the Third Ur Dynasty</i> , Minneapolis 1961.

- KZ (Kuhns) Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung auf dem Gebiete der indogermanischen Sprachen
- LÄ Lexikon der Ägyptologie, Wiesbaden 1984. (1=A-Ernte; 2=Erntefest-Hordjedef 3=Horhekenu-Mengeb; 4=Meggidu-Pyramiden; 5=Pyramidembau-Steingefäße 6=Stele-Zypresse.
- LÄK Lexikon der Ägyptischen Kultur, Wiesbaden 1960.
- LBE Claus WILCKE, *Das Lugalbandaepos*, Wiesbaden, 1969.
- LdAW Lexikon der Alten Welt, Zürich, München 1990
- LOEB The LOEB Classical Libraray, Cambridge/London.
- MAGW Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien, Wien.
- MDOG Mitteilungen der Deutschen Orientgesellschaft (Berlin)
- Mesopotamia Mesopotamia.
- MIO Mitteilungen des Instituts für Orientforschung (Berlin)
- MKQ Mandkind Quarterly
- MoP H. S. NYBERG. 1974. *A Manual of Pahlavi II*, Wiesbaden.
- MVAG Mitteilungen der Vorderasiatischen Gesellschaft, Berlin.
- MSVO R. M. BOEHMER, P. DAMEROW, R. K., ENGLUND, H. J. NISSEN (Hrsg.), *Materialien zu den frühen Schriftzeugnissen des Vorderen Orients*, Berlin.
- MX *Mēnog ī Xrad = Mainyo-i-Khrad*, E. W. WEST, Stuttgart 1871.
- N.A.B.U. Nouvelles Assyriologiques Brèves et Utilitaires.
- Neh AT, Das Buch Nehemia.
- NGWG Nachrichten von der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Phil.-hist., Kl., Fachgruppe I: Altertumswissenschaften, an 1941: NAWG, Göttingen.
- NPN I. J. Gelb, 1943; *Nuzi Personal Names*, Chicago.
- Num AT, Das Buch Numeri.
- OA Oriens Antiquus (Roma)
- OIP Oriental Institute Publications, The University of Chicago.
- OLZ Orientalische Literaturzeitung (Berlin)
- OnP M. MAYRHOFFER, 1973. *Onomastica Persepolitana*, Wien.
- OR (N.S.) Orientalia (Nova Series), Roma.
- Oriens Journal of the International Society for Oriental Research, Leiden
- Paléorient Paléorient. Interdisciplinary Review of Prehistory and Protohistory of Southwestern Asia (Paris).
- PBS University of Pennsylvania, Publication Section, Philadelphia.
- PDTI Čiř, H. KIZILYAY, A. SALONEN, *Die Puzriř-Dagan-Texte der Istanbuler Archäologischen Museen*, Helsinki 1954.

	Bd. IV: <i>Götter und Mythen der Kaukasischen und Iranischen Völker</i> , Stuttgart 1986.
	Bd. V: <i>Götter und Mythen des Indischen Subkontinents</i> , Stuttgart 1984.
WO	Die Welt des Orients, Göttingen.
WVDOG	Wissenschaftliche Veröffentlichungen der Deutschen Orientgesellschaft.
WZKM	Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes.
XPa, XPh	Inscription des Xerxes von Persepolis.
YCS	Yale Classical Studies, London.
YOS	Yale Oriental Series Babylonian Texts, New Haven 1915 ff.
Ys.	Yasna.
Yt.	Yasht.
ZÄS	Zeitschrift für Ägyptische Sprache und Altertumskunde, Leipzig/Berlin
ZA	Zeitschrift für Assyriologie und vorderasiatische Archäologie, Berlin.
ZATW	Zeitschrift für Alttestamentliche Wissenschaft
ZDMG	Zeitschrift der Deutsche Morgenländischen Gesellschaft (Leipzig, Stuttgart, Wiesbaden).
ZDPV	Zeitschrift des Deutschen Palästinavereins (Leipzig, Wiesbaden).

۲- کلید نشان‌ها

<	برگرفته از ریشه ...
>	تکوین یافته به ...
*	واژه یا نام بازسازی شده، غیر مستند
~	در پیوند با ...

نشان‌های توصیفی در سومری و اکدی

«دژ» (پیش از نام دژ و دیوارهای پدافندی)	bad
«دینگیر» (خدا، پیش از نام خدایان)	d
«گیش» (درخت، چوب، پیش از درختان و ابزار چوبی)	giš
«خورسنگ» (کوه، کوهستان)	hur.sag
«کی» (پس از نام جاها و سرزمین‌ها)	Ki
«کور، مات» (پیش از نام سرزمین‌ها و کوه‌ها)	Kur, mat
«لو» (انسان، پیش از نام شغل‌ها، قوم‌ها و مردمان)	lu
«ناپ» (سنگ، پیش از نام سنگ‌ها)	na ₄
«اورو» (شهر، پیش از نام شهرها)	urn

- SF DEIMEL, Anton 1923. *Schultexte aus Fara II* (= WVD OG 43).
- Sinai GARDINER, Alan H. & T. Eric PEET 1955, *The Sinai Inscriptions*, part II, Translations and Commentary, London.
- ŠL DEIMEL, Anton 1928-1950. *Šumerisches Lexikon*, Rom.
- SLT CHIERA, E., 1929. *Sumerian Lexical Texts from the Temple School of Nippur*, Chicago.
- SLTNi KRAMER, S., 1944. *Sumerian Literary Texts from Nippur*, New Haven.
- Sprache Die Sprache, Zeitschrift für Sprachwissenschaft, Wiesbaden/Wien.
- SRD W. M. NESBIT, *Sumerian Records from Drehem*, New York 1914.
- SRT CHIERA, Edward, 1924. *Sumerian Religious Texts*, Upland.
- StBoT Studien zu den Boğazköy-Texten, Wiesbaden.
- SumGl. DELITZSCH, F., 1914. *Sumerisches Glossar*, Leipzig.
- Syria Syria, Revue d'art oriental et d'archéologie (Paris).
- Sumer Sumer, journal of archaeology and history in Iraq (Baghdad).
- TA Tell Asmar Texts, teilweise veröffentlicht von GELB, *JAOS* 88, 1968: 39-46.
- TAVO Tübinger Atlas des Vorderen Orients (Wiesbaden).
- TCL Musée National du Louvre, Textes cunéiformes (Paris 1910 ff.).
- TPS Transactions of the Philological Society (Oxford)
- TU Tempelurkunde (aus Telloh), s. TUT.
- TUTG REISNER, *Tempelurkunden aus Telloh*, Berlin 1901, 2. Aufl., *Studi per il vocabolario sumerico*, ed. G. PETTINATO & V. DAVIDOVIC, Roma 1985; 1/1 Testi; 1/2 Archivi Tipologici; 1/3 Glossario.
- UDT NIES, James B. 1920. *Ur Dynasty Tablets from Telloh and Drehem*, Leipzig.
- UET Ur Excavations. Texts (London).
- UF Ugarit Forschungen, Kevelear/Neukirchen-Vluyn
- USSRA USSR Academy of Science, Institute of the Peoples of Asia.
- VAT Verstreute Boghazköi-Texte (Marburg 1930).
- Vd. Vendidad.
- WA World Archaeology
- WDS Klaus MYLIUS 1992, *Wörterbuch Deutsch-Sanskrit*, Leipzig, Berlin etc.
- WF DEIMEL, Anton, *Wirtschaftstexte aus Fara III* (= WVD OG 24, 1924).
- WdMH. W. HAUSSIG, *Wörterbuch der Mythologie*; Bd. I, *Götter und Mythen im Vorderen Orient*, Stuttgart 1965. Bd. II, *Götter und Mythen im Alten Europa*, Stuttgart 1973.

فهرست منابع فارسی و عربی

- ابراهیم پور، محمدتقی، واژه‌نامه فارسی-کردی، تهران ۱۳۷۴.
- آرانسکی، ای.م، مقدمه فقه اللغة ایرانی، ترجمه کریم کشاورز، تهران ۱۳۵۸.
- ابن اثیر، عزالدین، تاریخ کامل، به تصحیح مهیار خلیلی، تهران.
- تاریخ کامل، برگردان محمدحسین روحانی، تهران ۱۳۷۰.
- اخبار ایران، ترجمه محمدابراهیم باستانی پاریزی، تهران ۱۳۶۵.
- ابن اسفندیار، بهاءالدین محمد بن حسن، تاریخ طبرستان، به تصحیح عباس اقبال، تهران ۱۳۶۶.
- ابن البلخی، فارس‌نامه، به اهتمام و تصحیح گای لیسترانج و رینولد آلن نیکلسون، تهران ۱۳۶۳.
- ابن خردادبه، المسالك و الممالك، ترجمه حسین قره‌چانلو، تهران ۱۳۷۰.
- ابن خلدون، عبدالرحمن، مقدمه ابن خلدون، ترجمه محمدپروین گنابادی، تهران ۱۳۵۹.
- ابن ندیم، الفهرست، ترجمه و تحقیق محمد رضا تجدد، تهران ۱۳۴۶.
- ابی یعقوب، احمد بن، تاریخ یعقوبی، ترجمه محمدابراهیم آیتی، تهران ۱۳۵۶.
- البلدان، ترجمه محمدابراهیم آیتی، تهران ۱۳۴۲.
- اصطخری، ابواسحاق ابراهیم، مسالك و ممالك، به کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۶۸.
- اصفهانی، حمزه بن حسن، سنی ملوک الارض و النبیاء «تاریخ پیامبران و شاهان»، ترجمه جعفر شعار، تهران ۱۳۴۶.
- المرزبان، بهمنیار بن، التحصیل، به تصحیح مرتضی مطهری، تهران ۱۳۴۹.
- امام جمعه، جلیل، «نگاهی به گاهشماری در ایران»، نشریه انجمن فرهنگ ایران باستان، شماره ۱۷، ص ۳-۵۸، تهران ۱۳۵۵.
- الندیم، محمد بن اسحاق؛ کتاب الفهرست، ترجمه و تحقیق محمد رضا تجدد، تهران ۱۳۶۶.
- ارداویرافنامه، ترجمه فیلیپ ژینیو، ترجمه به فارسی و تحقیق ژاله آموزگار، تهران ۱۳۷۲.
- ارداویرافنامه، ترجمه رحیم عفیفی، تهران ۱۳۷۲.
- اسدی طوسی، ابونصر علی، گرشاسب‌نامه، به اهتمام حبیب یغمایی، تهران ۱۳۵۴.
- اوستا، گزارش و پژوهش جلیل دوستخواه، تهران ۱۳۷۰.
- بکران، محمد بن نجیب، جهان‌نامه، به کوشش محمدامین ریاحی، تهران ۱۳۴۲.

- سجّادی، منصور، «شهر سوخته»، کیانی ۱۳۶۵، ص ۵۱-۷۷.
- شایست و ناشایست، آوانویسی و ترجمه کتابیون مزدایور، تهران ۱۳۶۹.
- شهرستانی، ابوالفتح محمد بن عبدالکریم، *اللیل والتیحل*، ترجمه افضل الدین صدرترکه اصفهانی، به تصحیح سید محمدرضا جلالی نائینی، تهران ۱۳۳۵.
- شهیدی مازندرانی، فرهنگ شاهنامه، بنیاد نیشابور، تهران ۱۳۷۷.
- صفا، ذبیح الله، حماسه سرایی در ایران، چاپ چهارم، تهران ۱۳۶۸.
- طبری، محمد بن جریر، تاریخ طبری، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران ۱۳۵۲.
- طوطوسی، ابوطاهر محمد، *داراب نامه طوطوسی*، به کوشش ذبیح الله صفا، تهران ۱۳۵۶.
- فردوسی، ابوالقاسم، شاهنامه، چاپ مسکو، ۱۹۶۳.
- به کوشش جلال خالقی مطلق، ۱۳۶۷ و بعد.
- قرآن مجید، ترجمه فارسی.
- قصه های قرآن، ترجمه مصطفی زمانی، قم ۱۳۷۰.
- قریب، بدرالزمان، فرهنگ سعدی، تهران ۱۳۷۴.
- قمی، حسن بن محمد بن حسن، تاریخ قم، ترجمه حسن بن علی بن حسن عبدالملک قمی، به تصحیح سید جلال الدین تهرانی، تهران ۱۳۶۱.
- کارنامه اردشیر بابکان، ترجمه بهرام فره‌وشی، تهران ۱۳۵۴.
- ترجمه دکتر محمدجواد مشکور، تهران ۱۳۶۹.
- کیانی، محمدیوسف (ویراستار سلسله مقالات)، *نظری اجمالی به شهرنشینی و شهرسازی در ایران*، تهران ۱۳۶۵.
- گائاه، ترجمه ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۵۴.
- گردیزی، ابوسعید عبدالحی بن ضحاک ابن محمود، تاریخ گردیزی، به تصحیح عبدالحی حبیبی، تهران ۱۳۶۳.
- گزیده های زادشیرم، ترجمه محمدتقی راشد محصل، تهران ۱۳۶۶.
- مارکوپولو، سفرنامه مارکوپولو، ترجمه منصور سجّادی، تهران ۱۳۶۳.
- مُجمل التّواریخ و القصص، به تصحیح ملک الشعراء بهار، به همت محمد رمضان، ۵۲۰ هجری.
- مجیدزاده، یوسف، آغاز شهرنشینی در ایران، تهران ۱۳۶۸.
- مسعودی، ابوالحسن علی بن حسین، *مروج الذهب*، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران ۱۳۶۵.
- *التنبیه والاشراف*، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران ۱۳۶۵.
- مسکویه رازی، ابوعلی، *تجارب الأمم*، ترجمه ابوالقاسم امامی، تهران ۱۳۶۹.
- معین، محمد، فرهنگ فارسی، تهران ۱۳۶۲.
- ملک شهمیرزادی، صادق، «شهرنشینی و شهرسازی در هزاره پنجم ق م»، کیانی ۱۳۶۵، ص ۱-۲۱.
- زیگورات سیلک، سلسله گزارشهای باستانشناسی، تهران ۱۳۸۱.
- مینوی خرد، ترجمه احمد تفضلی، تهران ۱۳۶۴.
- ناتل خانلری، پرویز، تاریخ زبان فارسی، تهران ۱۳۷۴.
- نامه تنسر به گشتنپ، به تصحیح مجتبی مینوی، تهران ۱۳۵۴.
- نرخعی، ابوبکر محمد بن جعفر، تاریخ بخارا، تصحیح و تحشیه مدرس رضوی، تهران ۱۳۶۳.
- نظام الملک، سیرالملوک (سیاست نامه)، به کوشش هیوبرت دارک، تهران ۱۳۶۴.
- نفیسی، سعید، محیط زندگی و احوال و اشعار رودکی، تهران ۱۳۳۶.
- نگهبان، عزت الله، «شهرنشینی و شهرسازی در هزاره چهارم تا هزاره اول ق م»، کیانی ۱۳۶۵، ص ۲۲-۵۰.
- نیرنگستان، ترجمه صادق هدایت، تهران ۱۳۴۲.

- بلعمی، ابوعلی محمد، تاریخ بلعمی، ویرایش محمدتقی بهار، تهران ۱۳۵۳.
- بندهش هندی، ترجمه رقیه بهزادی، تهران ۱۳۶۸.
- بندهش، گزارنده: مهرداد بهار، تهران ۱۳۶۹.
- بهار، مهرداد، پژوهشی در اساطیر ایران، تهران ۱۳۷۵.
- بهرامی، احسان، فرهنگ واژه‌های اوستا، به یاری فریدون جنیدی، تهران ۱۳۶۹.
- بهرز، ذبیح، تقویم و تاریخ در ایران، تهران ۱۳۳۱.
- بیرونی، ابوریحان، آثارالباقیه، ترجمه اکبر داناسرشت، تهران ۱۳۵۲.
- بیرونی، ابوریحان محمد بن احمد، التفهیم، با تجدید نظر جلال‌الدین همایی، تهران ۱۳۶۲.
- بیهقی، خواجه ابوالفضل محمد بن حسین، تاریخ بیهقی، به تصحیح دکتر علی‌اکبر فیاض، تهران.
- پورداود، ابراهیم، «پیشدادیان و کیانیان»، نشریه انجمن فرهنگ ایران باستان، شماره ۴، تهران ۱۳۴۵، ص ۱-۱۲.
- تاریخ الرسل الملوک، مجموعه ایران‌شناسی، تهران ۱۳۵۱.
- تاریخ سیستان، به تصحیح ملک‌الشعراء بهار، تهران ۱۳۱۴.
- ویرایش جعفر مدرس صادقی، تهران ۱۳۷۳.
- تاریخ‌نامه طبری، به تصحیح محمد روشن، تهران ۱۳۶۸.
- تقی‌زاده، س.ح، گاهشماری در ایران قدیم، چاپ دوم، تهران ۱۳۵۷.
- تورات، انجمن پخش کتب مقدسه.
- ثعالبی نیشابوری، عبدالملک بن محمد بن اسماعیل، تاریخ ثعالبی، ترجمه محمد فاضلی، تهران ۱۳۶۸.
- جنیدی، فریدون، زندگی و مهاجرت آریائی‌ان بر پایه گفتارهای ایرانی، چاپ دوم، تهران ۱۳۷۴.
- حدود العالم من المشرق إلى المغرب، به کوشش منوچهر ستوده، تهران ۱۳۶۲.
- تصحیح و حواشی مریم میراحمدی، غلامرضا ورهام، ترجمه میرحسین شاه، تهران ۱۳۷۲.
- حصوری، علی، «زمان زرتشت»، اوستا از دیدگاه هنر نو، تهران ۱۳۵۷.
- خرده‌اوستا، تفسیر و تألیف ابراهیم پورداود، بمبئی.
- خزائلی، محمد، اعلام قرآن، تهران ۱۳۷۱.
- خلف تبریزی، محمدحسین، برهان قاطع، باهتمام محمد معین، تهران ۱۳۶۲.
- خوارزمی، ابو عبدالله محمد بن احمد بن یوسف کاتب، ترجمه مفاتیح‌العلوم، ترجمه حسین خدیو جم، تهران ۱۳۴۷.
- خواوندشاه، میر محمد بن سیدبرهان‌الدین، تاریخ روضة الصفا، تهران ۱۳۳۸.
- درخشانی، جهان‌شاه، آریاییان در منابع کهن خاور نزدیک، دومین همایش ایران‌شناسی دانشگاه سیدنی، ۱۳۷۶.
- دهخدا، علی‌اکبر، لغت‌نامه، تهران ۱۳۷۳.
- دینوری، ابوحنیفه احمد بن داود، اخبار الطوال، ترجمه صادق نشأت، تهران ۱۳۴۶.
- ترجمه محمود مهدوی دامغانی، تهران ۱۳۴۶.
- رازی، شهرمدان، روضة المنجمین، تهران ۱۳۶۸.
- رستگار فسایی، منصور، فرهنگ نامهای شاهنامه، تهران ۱۳۷۰.
- رضی، هاشم، فرهنگ نامهای اوستا، تهران ۱۳۴۶.
- روایت پهلوی، ترجمه مهشید میرفخرایی، تهران ۱۳۶۷.
- زنجانی، محمود، فرهنگ جامع شاهنامه، تهران ۱۳۷۲.
- زند بهمن‌نسن (زند و هومن‌نسن)، ترجمه محمدتقی راشد محصل، تهران ۱۳۷۰.
- ترجمه صادق هدایت، تهران ۱۳۴۲.
- ستوده، منوچهر، فرهنگ سمنانی - سرخه‌ای - لاسگردی - سنگسری - شه‌میرزادی، تهران ۱۳۴۲.

فهرست منابع لاتین

۱- ادبیات تاریخی

Aērpatastān and Nīrangastān

Engl. Tr. v. Sohrab Jamshedjee BULSARA, Bombay 1915.

Aiyādgār-i-Zarirān

Engl. Tr. Jivanji Jamshedji MODI, Bombay 1899.

Aogemadaēcā

(a) Germ. Tr. Wilhelm GEIGER, Erlangen 1878.

(b) by Kaikhusroo M. JAMASPASA, Wien 1982.

ARRIAN

Anabasis of Alexander, Engl. Tr. E. Iliff ROBSON, LOEB, London.

Arda Viraf Nameh

The Book of Arda Viraf, Martin HAUG und E. William WEST, Bombay/London 1872, repr. Amsterdam 1971.

Atharva-Veda, Hymns of

Engl. Translation by M. BLOOMFIELD, SBE vol. 42, Oxford 1897, repr. Delhi 1979.

ATHENAEUS

The Deipnosophists, Engl. Tr. Charles Burton GULICK, LOAB, London.

Avesta

Avesta, die heiligen Bücher der Parsen, Tr. Fritz WOLFF, Strassburg 1910.

Bibel, das Alte und Neue Testament

nach der deutschen Übersetzung von Martin LUTHER, Wien 1980.

BĪRŪNĪ, Abū Raihān

Āthār al-bāqiyā

(a) Engl. Tr. *The Chronology of Ancient Nations*, C. Edward SACHAU, London 1879.

Bundahishn

- ویسپرد، گزارش ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۵۷.
- یاقوت حموی، *مُعْجَمُ الْبُلْدَان*، تهران ۱۹۶۵.
- مشترک یاقوت حموی، ترجمه محمدپروین گنابادی، تهران ۱۳۴۷.
- یسنا، ترجمه ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۴۰.
- یشت‌ها، ترجمه ابراهیم پورداود، تهران ۱۳۴۷.

POLO, Marco

Von Venedig Nach China, Germ. Tr. and ed. by Theodor A. Knust, Regensburg 1983.

PTOLEMÄUS

Tetrabiblos, Engl. Tr. F. E. ROBBINS, *Lob Classical Libraray*, Cambridge 1940, repr. 1971.

Rig-Veda

Germ. Tr. Herrmann GRASSMANN, 2 Bde., Leipzig 1876, Reprint Frankfurt/M. 1990.

Lieder des Rig-Veda, Germ. Tr. Alfred HILLEBRANDT, Göttingen 1913.

Vedic Hymns, Engl. Tr. Herrmann OLDENBERG, SBE, ed. Max MÜLLER, 2 vol., 1891, repr. New Delhi 1979.

Der Rig-Veda, Germ. Tr. Karl Friedrich GELDNER, 3 Bde., Cambridge 1951.

STRABO

The Geography of Strabo, 8 vols., LOEB, London.

Talmud

Der Babylonische Talmud, 12 vols., Germ. Tr. Lazarus GOLDSCHMIDT, Frankfurt 1996 Frankfurt.

TANSAR

The Letter of Tansar, Engl. Tr. M. BOYCE, Roma 1968.

Tārīkh-i Sīstān

(b) Engl. Tr. Milton GOLD, Roma 1976.

TACITUS

Annalen, Zürich/München 1982.

XENOPHON

Kyropädie, Germ. Tr. Rainer NICKEL, Nördlingen 1992.

Anabasis, Germ. Tr. Helmuth VRETSKA, Stuttgart 1986.

Zand i Vahuman Yasn

Bahman Yašt, ed. E. W. WEST, *Pahlavi Texts* 1: 189-235, Oxford 1880, Reprint Delhi 1993.

ZATSPARAM.

Selections of Zād-Sparam (a), chapters I-XI in E. W. WEST (ed.), *Pahlavi Texts* 1: 153-87, chapters XII-XXIV in *ibid.* v: 133-70, Oxford 1880, repr. Delhi 1993

۲- جستارهای پژوهشی و منابع دست اول

ACADEMY OF REP. ARMENIA

1973 *Mezamor*, Yerevan.

ADAMS, Douglas Q.

1984 "The Position of Tokharian among the other Indo-European Languages", *JAOS* 104: 395-402.

- (a) Engl. Tr. ed. E. W. WEST, *Pahlavi Texts*, vol. 1, Oxford 1880, Nachdr. Delhi 1993.
 (b) *Zand-Ākāsīh*; Iranian or Greater Bundahišn, translation and English translation by B. T. ANKLESARIA, Bombay 1956.
 (c) Germ. Tr. Ferdinand JUSTI, Leipzig 1868.
- Dādistān-i Dīnīk*
 Ed. E. W. WEST, *Pahlavi Texts*, part 2, Oxford 1880, Nachdr. Delhi 1993.
- Dinkard*
 Engl. Tr. Peshotan Dastur Behramjee SANJANA, 17 Bde., Bombay 1894.
- DIODOROS
Griechische Weltgeschichte, Buch I-X, Stuttgart 1992.
Diodorus of Sicily, 12 vols., LOEB, London.
- HERODOT
Historien (a) Germ Tr. A. HORNEFFER, Stuttgart 1971.
 (b) Tr. Tr. Walter MARG, München 1983.
 (c) Hrg. Josef FEIX, München / Zürich 1988.
- HOMER
Odyssee, Übertragen von Anton WEIHER, München 1990.
Ilias übertragen von Hans RUPÉ, München 1989.
- Koran*
 Germ. Tr. Ludwig ULLMANN, München, 1959.
- KTESIAS
Persika, ed. Friedrich W. KÖNIG, Beiheft Nr. 18 zu *AfO*, Graz 1972.
- Mainyo-i-Khrad*
 Engl. Tr. E.W. WEST, Stuttgart / London 1871.
- MANETHO
Aegyptiaca, Engl. Tr. W. G. WADDELL, *Lob Classical Libraray*, Cambridge 1940, repr. 1971.
- MARCELLINUS, Ammianus
 Engl. Tr. John C. ROLFE, 3 vols., 5. Aufl., Cambridge / London 1971.
- Mātīkān-ē Hazār Dāstastān*
 in *The Laws of the Ancient Persians*, Engl. Tr. Sohrab Jamshedjee BULSARA, Bombay 1937, Repr. Tehran 1976.
- Mahābhārata*
 Engl. Tr. J.A.B. VAN BUITENEN, 3 vol., Chicago 1973.
- PLINIUS SECUNDUS d. Ä.
Naturalis Historiae, Tr.Tr. Roderich KÖNIG, 1973.
Naturkunde, Buch VI, *Geographie: Asien*, Germ. Tr. Kai BRODERSEN, Zürich/Düsseldorf 1996.
- PLUTARCH
Lives, 6 Bde., Hrsg. John LANGHORNE, London 1813.
Von den großen Griechen und Römern, München 1991.
Moralia, 16 vols., LOEB, London.

1946. "Cuneiform Material for Egyptian Prosopography 1500-1200 B.C.", *JNES* 5: 7-25.
- 1949 *Archaeology of Palestine*, repr. 1951, Harmondsworth.
- 1950 "Some Important Recent Discoveries: Alphabetic Origin and the Idrimi Statue", *BASOR* 118: 11-20.
- 1952 "The Smaller Beth-Shan Stele of Sethos I (1309-1290 B.C.)", *BASOR* 125: 24-32.
- 1954 "Northwest-Semitic Names in a List of Egyptian Slaves from the Eighteenth Century B.C.", *JAOS* 74: 222-33.
- 1957 "Further Observations on the Chronology of Alalakh", *BASOR* 146: 26-34.
- 1959 "Dunand's new Byblos Volume: A Lycian at the Byblian Court", *BASOR* 155: 31-34.
- 1968 *Yahweh and the Gods of Canaan*, London, repr. 1994 Winona Lake.
- 1970 "The Evidence of Language", *CAH* I, part 1: 122-155.
- 1973 "The Historical Framework of Palestinian Archaeology Between 2100 and 1600 B.C.", *BASOR* 209: 12-18.
- 1975 "The Amarna Letters from Palestine", *CAH* II, part 2: 98-116.
- 1975a "Syria, the Philistines, and Phoenicia", *CAH* II, part 2: 507-536.
- ALBRIGHT, W. F. & , George E. MENDENHALL
- 1942 "The Creation of the Composite Bow in Canaanite Mythology", *JNES* 1: 227-229.
- ALIZADEH, Abbas
- 1988 "Socio-Economic Complexity in Southwestern Iran during the Fifth and Fourth Millennia B.C.: The Evidence from Tell-i Bakun A", *IRAN* 26: 17-34.
- ALLCHIN, F. R. & Norman HAMMOND
- 1978 *The Archaeology of Afghanistan*, London/NewYork/San Francisco.
- ALEX, Michael
- 1985 *Klimadaten ausgewählter Stationen des Vorderen Orients*, Beihefte zum Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Reihe A Nr. 14, Wiesbaden.
- ALGAZE, Guillermo
- 1989 "The Uruk Expansion - Cross-cultural Exchange in Early Mesopotamian Civilization", *Current Anthropology* 30/5: 571-608.
- ALI, Fadhil A.
- 1970 "Three Sumerian Letters", *Sumer* 26: 145-179.
- ALIMEN, Marie-Henriette & Marie-Joseph STEVE
- 1966 *Vorgeschichte*, *Fischer Weltgeschichte* 1, Frankfurt/M. 1987.
- ALLCHIN, Bridget (ed.)

- ADAMS, Robert McC. & Hans J. NISSEN
1972 *The Uruk Countryside, The Natural Setting of Urban Societies*, London.
- ADAMS, William Y.
1968 "Invasion, Diffusion, Evolution?", *Antiquity* 42: 194-215.
- ÄGYPTISCHES MUSEUM BERLIN
1976 *Nofretete, Echnaton*, Berlin.
- ALBERTI, Amedeo & Francesco POMPONIO
1986 *Pre-Sargonic and Sargonic Texts from Ur edited in UET 2, Supplement*, Rome.
- ALBRIGHT, William Foxwell
1920-1 "Revision of Early Hebrew Chronology", *JPOS* 1: 49-79.
1922 "Palestine in the Earliest Historical Period", *JPOS* 2: 110-138.
1924 "Contributions to Biblical Archaeology and Philology", *Journal of Biblical Literatur* 43: 363-93.
1925 "A Babylonian Geographical Treatise on Sargon of Akkad's Empire", *JAOS* 45: 193-245.
1925a "Rez. Liz. ARVID BRUNO, Gibeon", *JAOS* 45: 181-182.
1925b "Rez. Prof. Dr. Ernst SELLIN, Wie wurde Sichem eine israelitische Stadt?", *JAOS* 45: 182-184.
1925c "Ein zweites Land Mari in Ostbabylonien", *ZA NF* 2: 312.
1926 "The Historical Background of Genesis XIV", *JSOR* 10: 231-269.
1926a "Rez. Theo Bauer, Die Ostkanaanäer", *AfO* 3: 124-126.
1928 "The Name of Bildad the Shuhite", *AJSL* 44: 31-36.
1928a "The Egyptian Empire in Asia in the Twenty-First Century B. C.", *JPOS* 8: 223-56.
1931 "Mitannian maryannu, 'chariot-warrior', and the Canaanite and Egyptian Equivalents", *AfO* 6: 217-21.
1934 *The Vocalization of the Egyptian Syllabic Orthography*, *AOS* 5.
1935 "Presidential Address: Palestine in the Earliest Historical Period", *JPOS* 15: 193-234.
1939 "The Israelite Conquest of Canaan in the Light of Archaeology", *BASOR* 74: 11-23.
1940 "New Light on the History of Western Asia in the Second Millennium B.C.", *BASOR* 77: 20-32; *BASOR* 78: 23-31.
1941 "New Egyptian Data on Palestine in the Patriarchal Age", *BASOR* 81: 16-21.
1941a "The Land of Damascus Between 1850 and 1750 B.C.", *BASOR* 83: 30-36.
1942 "A Third Revision on the Early Chronology of Western Asia", *BASOR* 88: 28-36.
1944 "A Prince of Taanach in the Fifteenth Century B.C.", *BASOR* 94: 12-27.

- ARCHI, Alfonso
1985 "Mardu in the Ebla Texts", *Or* 54: 7-13.
- AREND, Walter
1989 "Geschichte in Quellen, Alter Orient, Hellas-Rom", München.
- ARKELL, A. J.
1975 *The Prehistory of the Nile Valley*, Handbuch der Orientalistik, 1. Band, 2. Abschnitt, Lieferung 1, Leiden/Köln.
- ARO, Jussi
1956 "Remarks on the Language of the Alalakh Texts", *AfO* 17: 361a-365b.
1957 *Glossar zu den Mittelbaylonischen Briefen*, *Studia Orientalia* XXII, Helsinki.
1976 "Anzu and Šīmurgh", *AOAT* 25: 25-28.
- ASMUSSEN, Jes Peter & Jørgen Læssøe
1971-5 *Handbuch der Religionsgeschichte*, 3 Bde., Göttingen.
- ASTHANA, Shashi Prabha
1976 *History and Archeology of India's Contacts with other Countries from Earliest Time to 300 B.C.*, Delhi.
- ASTOUR, Michael C.
1963. "Place-Names From the Kingdom of Alalah in the North Syrian List of Thutmos III: A Study in Historical Topography", *JNES* 22: 220-241.
1964 "Second Millennium B.C. Cypriot and Cretan Onomastica Reconsidered", *JAOS* 84: 240-254.
1965. "The Origin of the Terms 'Canaan', 'Phoenician', and 'Purple'", *JNES* 24: 346-350.
1972 "Hattušiliš, Halab, and Hanigalbat", *JNES* 31: 102-109.
- ATTINGER, P.
1984 "Enki et Ninhursag", *ZA* 74: 1-52.
- AVIGAD, Nahman
1978 "Short Notes: Gleanings from Unpublished Ancient Seals", *BASOR* 230: 67-69.
1997 *Corpus of West Semitic Stamp Seals*, revised and completed by Benjamin SASS, Jerusalem.
- AZARPAY, Guitty
1975 "Iranian Divinities in Sogdian Painting", *Acta Iranica* 4: 19-29.
- BAGHESTANI, Susanne
1997 *Metallene Compartimentsiegel aus Ost-Iran, Zentralasien und Nord-China*, Rahden/Westf.
- BAILEY, Harold W.
1930 "To The Zamasp-Namak", *BSOAS* 6: 55-85.
1958 "Language of the Saka", *HOFFMANN et al.* 1958: 131-154.
1960 "Indagatio Indo-Iranica", *TSP* 1960: 62-88.

- 1981 "South Asian Archaeology 1981", Cambridge.
- ALLAIRE, Louis, Jean ANDREAU *et al.*
- 1985 *Der Große Bildatlas der Archäologie*, München.
- ALT, Albrecht
- 1924 "Ein Reich von Lydda", *ZDPV* 47: 169-185.
- 1926 "Die asiatischen Gefährzonen in den Ächtungstexten der 11. Dynastie", *ZÄS* 62: 39-45.
- 1928 "Amurru in der Ächtungstexten der 11. Dynastie?", *ZATW* 46 (N.F. 5): 77-78.
- 1936 "Völker und Staaten Syriens im Frühen Altertum", *AO* 34, 4: 1-39.
- 1941 "Herren und Herrensitze Palästinas im Anfang des zweiten Jahrtausends v. Chr.", *ZDPV* 64: 21-39.
- 1943 "Der Rhythmus der Geschichte Syriens und Palästinas im Altertum", *FuF* 19: 69a-71a.
- 1945 "Ägyptisch-Ugaritisches", *AfO* 15: 69-74.
- 1945a "Nichtsemitische Ortsnamen im Gebiet von Ugarit", *ZDPV* 67: 113-127.
- 1954 *Die Herkunft der Hyksos in neuer Sicht*, Berlin.
- ALTENMÜLLER, Hartwig & H. Brunner u. a.
- 1970 *Ägyptologie: Literatur*, Handbuch der Orientalistik, 1. Abtl., erster Band, 2. Abschn., Leiden/Köln.
- ALTENMÜLLER, Hartwig. & Dietrich WILDUNG (Hrsg.).
- 1984 *Festschrift Wolfgang Helck zu seinem 70. Geburtstag*, *Studien zur Altägyptischen Kultur* 11, Hamburg.
- ALTHEIM, Franz & Ruth STIEHL
- 1970 *Geschichte Mittelasien im Altertum*, Berlin.
- AMIET, Pierre
- 1966 *Elam*, Auvers sur Oise.
- 1977 *Die Kunst des Alten Orient*, Freiburg.
- 1989 "Elam and Bactria", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 127-140.
- 1989a "Antiquities of Bactria and Outern Iran in the Louvre Collection", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 159-80.
- 1993 "The Period of Irano-Mesopotamian Contacts 3500-1600 BC", *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 BC*, London: 23-30.
- ANDERSEN, Carl & Hartmut ERBSE *et al.*
- 1965 *Lexikon der Alten Welt*, 3 Bde., Nachdr. 1990, Zürich/München.
- ANTHES, Rudolf
- 1959 "Egyptian Theology in the Third Millennium B.C.", *JNES* 18: 169-212.

- JNES* 16: 254-62.
- BAUMEISTER, Walter & H. MENZEL-TETTENBORN
1974 *Das Große Illustrierte Pflanzenbuch*, Gütersloh, Berlin.
- BAUMSTARK, Anton & Carl BROCKELMANN *et al.*
1964 *Semitistik, HbO*, 1. Abtl., 3. Band, Leiden, Köln.
- BEALE, Thomas W.
1973 "Early Trade in Highland Iran", *WA* 5: 133-48.
- BEALE, Thomas W. & S. M. CARTER
1983 "On the Track of the Yahya Large Kuš: Evidence for Architectural Planning in the Peroid IVC Complex at Tepe Yahya", *Paléorient* 9: 81-8.
- BECKERATH, J., V.
1958 "Notes on the Viziers °Ankhu and °Iymeru in the Thirteenth Egyptian Dynasty", *JNES* 17: 263-68.
1962. "The Date of the End of the Old Kingdom of Egypt", *JNES* 21: 140-147.
- BEEKES, Robert S. P.
1988 *A Grammar of Gatha-Avestan*, Leiden, New York.
- BELMONTE MARÍN, Juan Antonio
2001 *Die Orts- und Gewässernamen der Texte aus Syrien im 2. Jt. V. Chr.*, *RGTC* 12/2, Wiesbaden.
- BEN-TOR, Ammon
1991 "New Light on the Relations Between Egypt and Southern Palestine During the Early Bronze Age", *BASOR* 281:3-10.
- BENVENISTE, Emil
1969 *Indo-European Language and Society*, Engl. Tr. Elizabeth PALMER, London 1973.
- BERAN, Thomas
1957-58. "Die babylonische Glyptik der Kassitenzeit", *AfO* 18: 255-278.
- BERGER, Hermann
1974 *Das Yasin-Burushaski (Werchikwar), Grammatik, Texte, Wörterbuch*, Wiesbaden.
1992 *Das Burushaski - Schicksale einer zentralasiatischen Restsprache*, Heidelberg.
- BERGMANN, Eugen
1964 "Untersuchungen zu syllabisch geschriebenen sumerischen Texten", *ZA* 56 NF 22: 1-43.
- BERLIN, Adele
1979 *Enmerkar and Ensuhkešdanna, A Sumerian Narrative Poem*, Philadelphia.
1983 "Ethnopoetry and the Enmerkar Epics", *JAOS* 103: 17-24.
- Berlin, Ägyptisches Museum
1976 *Nofretete . Echnaton*, Mainz.

- 1982 *The Culture of the Sakas in Ancient Iranian Khotan*, New York.
- BAKER, Piers
- 1981 "New Work on Shahr-i Zohak, Afghanistan: a Summery", *South Asian Archaeology* 1981: 271.
- BALKAN, Kemal
- 1954 *Kassitenstudien I, Die Sprache der Kassiten*, American Oriental Society Publ. no. 37. New Haven.
- 1986 *Studies in Babylonian Feudalism of the kassite period*, Monographs on the Ancient Near East 2/3: 1-15.
- BALL, C. J.
- 1907 "A Kassite Text", *Proceedings of the Society of Biblical Archaeology* 29: 273-377.
- BĂNĂȚEANU, Vlad
- 1964 "Neues zu den 'vorindischen' Sprachresten Vorderasiens", *Sprache* 10: 198-201.
- BANERJEE, N. R.
- 1965 *The Iron Age in India*, Delhi.
- BARNETT, R. D.
- 1953 "Mopsos", *JHS* 73: 140-142.
- 1963 "Xenophon and the Wall of Media", *JHS* 83: 1-26.
- 1975 "The Sea Peoples", *CAH* II, part 2: 359-378.
- 1975a "Phrygia and the Peoples of Anatolia in the Iron Age", *CAH* II, part 2: 417-42.
- BARROWS, E. P.
- 187* *Sacred Geography and Antiquities*, American Tract Society, New York.
- BARTHOLOMAE, Christian
- 1895ff. *Sprachgeschichte*, GEIGER & KUHN (Hrsg.), *Grundriß der Iranischen Philologie* I.
- 1904 *Altiranisches Wörterbuch*, Strassburg.
- 1905 *Die Gathas des Awesta*, Strassburg.
- 1918 "Zarathuštras Leben und Lehre", *Zarathustra*, Hrsg. Bernfried SCHLERATH, Darmstadt, 1970: 1-19.
- BARTL, Karin, Reinhard BERNBECK, Marlies HEINZ (Hrsg.)
- 1995 *Zwischen Euphrat und Indus*, Deutsches Archäologisches Institut, Abteilung Baghdad, Hildesheim, Zürich, New York.
- BAUER, Theo
- 1926 *Die Ostkanaanäer*, Leipzig.
- 1929 "Eine Überprüfung der 'Amoriter'-Frage", *ZA* 38 (NF 4): 145-170.
- 1934 "Rez. von Hans HIRSCHBERG, *Studien zur Geschichte Esahaddons, König von Assyrien (681-669)*", *ZA* 42 (NF. 4): 170-184.
- 1957 "Ein viertes Altbabylonisches Fragment des Gilgameš-Epos",

- BLACK, Jemery & Anthony GREEN
 1992 *Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia, An Illustrated Dictionary*, London.
- BLACKMAN, M. A.
 1936 "Some Notes on the Story of Sinuhe and other Egyptian Texts", *JEA* 22: 35-44.
- BLEEKER, C. J.
 1975 "Wer war Zarathustra?", *Persica* 7: 25-41.
- BLOOMFIELD, Maurice
 1904 "On Some Alleged Indo-European Languages in Cuneiform Character", *American Journal of Philology* 25: 1-14.
 1906 *A Vedic Concordance*, repr. Delhi 1964.
- BOBEK, Hans
 1955 "Klima und Landschaft Irans in vor- und frühgeschichtlicher Zeit", *Geografischer Jahresbericht aus Österreich*, 25. Bd. (1953-54), Wien.
- BÖHL, Franz M. Th.
 1936-7 "Die fünfzig Namen des Marduk", *AfO* 11: 191-218.
- BÖKÖNYI, Sandor
 1978 "The earliest wave of domestic horses in East Europe", *JIES* 6: 17-76.
- BONECHI, Marco
 1993 *I nomi geografici die testi Ebla*, *RGTC* 12/1, Wiesbaden.
- BONNET, Hans
 1971 *Reallexikon der Ägyptischen Religionsgeschichte*, Berlin, New York.
- BOOCHS, Wolfgang
 1985 *Die Finanzverwaltung im Altertum*, Sankt Augustin.
- BORGER, Rykle
 1972-5 "Himmelsstier", *RLA* IV: 413b-414a.
 1977 "Das Problem der 'apīru ('Habiru')", *ZDPV* 74: 121-132.
 1978 *Assyrisch-babylonische Zeichenliste*, *AOAT* 33.
- BORK, Ferdinand
 1911 "Die Kaspierkönige sind nicht arischer Herkunft", *OLZ* 14: 472-474.
 1916 "Rez. Albert T. Clay 1912, *Personal Names from Cuneiform Inscriptions of the Cassite Period*", *OLZ* 19: 89.
 1926 "Rez. C. AUTRAN, *Sumérien et Indo-Européen*, Paris 1925", *AfO* 3: 196-97.
 1932 "Mitani-Glossen und anderes", *OLZ* 35: 377-381.
 1941 "Philistäische Namen und Vokabeln", *AfO* 13: 226-239.
- BORCHARDT, Ludwig
 1908 *Die Ausgrabung des Totentempels König Sahu-re bei Abusir*

- BERNHARDT, Karl-Heinz
1968 *Die Umwelt des Alten Testaments*, Bd. I, *Die Quellen und ihre Forschung*, Berlin.
- BIETAK, Mafred
1996 *Avaris, The Capital of the Hyksos*, London.
- BIGGS, Robert D.
1966 "The Abū Šalābīkh Tablets", *JCS* 20: 73-88.
1967 *Šà.zi.ga, Ancient Mesopotamien Potency Incantations*, Texts from Cuneiform Sources, ed. L. OPPENHEM, vol. 2, Locust Valley, New York.
- BILLERBECK, A.
1898 *The Sandschak Suleimania und dessen persische Nachbarschaften zur babylonischen und assyrischen Zeit*, Leipzig.
- BIRNBAUM, Henrik & Jaan Puhvel (Hrsg.)
1966 *Ancient Indo-European Dialects, Proceedings of the Conference on Indo-European Linguistics, Los Angeles, 25.-27. April 1963*, Berkeley/Los Angeles.
- BISCIONE, Raffaele
1973 "Dynamics of an early South Asian urbanization: First Period of Shahr-i Sokhta and its connections with southern Turkmenia", *South Asian Archaeology*, ed. N. HAMMOND, London: 105-18.
1977 "The Crisis of Central Asian Urbanization in II Millennium BC and Villages as an Alternative System", *Le Plateau Iranien et l'Asie Centrale de Origines à la Conquête Islamique*, Colloques Internationaux du C.N.R.S., Paris.
- BISCONE R. & M. C. BULGARELLI
1983 "Painted Geometrical Decoration on the Shahr-i Sokhta Buff Ware: Approach to a Systematic Classification", *TOSI* 1983: 211-264.
- BISSING, Fr. W. Freiherr von
1928-9 "Probleme der ägyptischen Vorgeschichte", *AfO* 5: 49-81.
1930-1 "Probleme der ägyptischen Vorgeschichte", *AfO* 6: 1-11.
1931-2 "Probleme der ägyptischen Vorgeschichte", *AfO* 7: 23-30.
1936 "Das angebliche Weltreich der Hyksos", *AfO* 11: 325-35.
- BITTEL, Kurt
1945 *Grundzüge der Vor- und Frühgeschichte Kleinasiens*, 2. Aufl. Tübingen 1950.
1976 *Die Hethiter*, Universum der Kunst, München.
- BIVAR, A. D. H.
1983 "The Political History of Iran under the Arsacids", *CHI* 3 (1): 21-99.
- BLACK, Jeremy. Andrew, GEORGE, Nicholas POSTGATE
2000 *A Concise Dictionary of Akkadian*, 2nd printing, Wiesbaden.

- BRAUN-HOLZINGER, E. A.
1987 "Löwenadler", *RLA* VII: 94a-97a.
- BRASHEAR, William M.
1992 *A Mithraic Catechism from Egypt*, Wien.
1993 "Ein mithräischer Katechismus aus Ägypten in Berlin", *Antike Welt*, 1: 2-19.
- BREASTED, J. H.
1905 *Ancient Records of Egypt*, repr. London 1988.
1936 *Geschichte Ägyptens*, Zürich.
- BRENTJES, Burchard
1968 *Von Schanidar bis Akkad*, Leipzig.
1981 *Die Stadt des Yima*, Weltbilder der Architektur, Leipzig.
1983 *Der Knoten Asiens: Afghanistan und die Völker am Hindukusch*, Wien.
1984 "Die 'Baktrischen Bronzen' - ein 'Brückenpfeiler' zwischen Ost und Westasien?", in BRENTJES & Hans-Joachim PEUKE. *Kulturhistorische Probleme Südasiens und Zentralasiens*, Halle (Saale): 51-61.
1986 "Archäologisches zu den Wanderungen der Indoiraner", *Altorientalische Forschungen* 13, 1: 224-238.
1986a "Die Baktrischen Bronzen, Ihre Datierung und die Mitanni-Kunst", *Orient und Okzident im Spiegel der Kunst*: 15-20.
1987 "Probleme der Baktrischen Bronzezeit", *Iranica Antiqua* 22: 117-159.
1988 "Die 'Baktrischen Bronzen' und Vorderasien - Probleme der Kunstgeschichte des 2. Jahrtausends v.u.z.", *Iranica Antiqua* 23: 163-167.
- BRENTJES, Burchard & Helga Brentjes
1991 *Die Heerscharen des Orients*, Berlin.
- BRINKMAN, J. A.
1968 *A Political History of Post-Kassite Babylonia*, Roma.
1971 The Monarchy in the Time of the Kassite Dynasty; *CRR* 19: 395-408.
1972 "Foreign Relations of Babylonia from 1600 to 625 B.C.: The Documentary Evidence", *AJA* 76: 271-281.
1976 *Materials and Studies for Kassite History*, vol. 1, Chicago.
1981 "Hurrians in Babylonia in the Late Second Millennium B.C.", *SCCNH* 1: 27-35.
- BRÖGELMANN, E.
1936 "Noch einmal: Die Hyksosfrage", *ZDMG* 90: 441-3.
1936a "Arier im Biblischen Raum", *Allgemeine Evangelische Lutherische Kirschenzeitung*: 557-565.
1936b "Arawna", *OLZ* 39: 727.

1907/8, *MDOG* 37, Berlin.

BOSCH-GIMPERA, P.

1961 "Die Indoeuropäer", in Anton SCHERER (Hrsg.), *Wege der Forschung*: 510-22, Darmstadt 1968.

1973 "The Migration Route of the Indo-Aryans", *JIES* 1: 513-17.

BOSSERT, Helmuth Th.

1951 *Altsyrien*, Tübingen.

BOTTÉRO, J.

1971 "Syria Before 2200 B.C.", *CAH* I, part 2: 315-362.

1971a "Syria during the Third Dynasty of Ur", *CAH* I, part 2: 559-66.

1972-5 "Ḫabiru", *RLA* IV: 14a-27b.

BOYCE, Mary

1955 "Zariadres and Zarēr", *BOSAS* 17: 463-77.

1957 "Some Reflections on Zurvanism", *BSOAS* 19: 304-16.

1967 "Bībī Shahr-bānū and the Lady of Pārs", *BSOAS* 30: 30-44.

1970 "Zoroaster the Priest", *BSOAS* 33: 22-38.

1970a "On the Calender of Zoroastrian Feasts", *BSOAS* 33: 513-39.

1975 *A History of Zoroastrianism* I, The Early Period, 2nd Impression, Handbuch der Orientalistik, Leiden/Köln 1989.

1975a "A Reader in Manichaean Middle Persian and Parthian", *Acta Iranica* IX.

1982 *A History of Zoroastrianism*, II, Under the Achaemenians, Handbuch der Orientalistik, Leiden/Köln.

1992 *Zoroastrianism, Its Antiquity and Constant Vigour*, Costa Mesa.

BRAIDWOOD, Robert J.

1947 "Asiatic Prehistory and the Origin of Man", *JNES* 6: 30-42.

1973 "The Early Village in Southwestern Asia", *JNES* 32: 34-9.

BRANDENSTEIN, C.-G. von

1937 "Zum Churrischen aus den Ras-Shamra- Texten", *ZDMG* 91 (1937): 555-76.

1940 "Zum Churrischen Lexikon", *ZA* 46 NF 12: 83-115.

1941 "Ein arisches und ein semitisches Lehnwort im Churrischen.", *AfO* 13: 58a-62b.

BRANDENSTEIN, Wilhelm

1935 Supplement zum Artikel Kreta: Kretische Sprache, *Paulis Reallexikon*, Supplementband VI: 200-206.

1948 "Die alten Inder in Vorderasien und die Chronologie des Rigwedas", *Frühgeschichte und Sprachwissenschaft*, Wien: 134-145.

BRANDENSTEIN, Wilhelm & Manfred MAYRHOFER

1964 *Handbuch des Altpersischen*, Wiesbaden.

BRANDT, Wilhelm

1889 *Die Mandäische Religion*, Neudruck, Amsterdam 1973.

- 1973 "The Proto-Indoaryans", *JRAS* 1973: 123-40.
- 1973a *The Sanskrit Language*, 3. Auflage, Nachdr. 1977, London.
- BUSSMANN, Hadumod
1990 *Lexikon der Sprachwissenschaft*, Stuttgart.
- BUTTENWIESER, M.
1935 "Ein indogermanisches Wort im Pentateuch", *Biblische Zeitschrift* 23, 1: 342-346.
- CAGNI, Luigi
1987 *Ebla 1975-1985*, Napoli.
- CALDWELL, Joseph R.
1968 "Pottery and Cultural History on the Iranian Plateau", *JNES* 27: 178-183.
- CALLAWAY, Joseph A. & James M. WEINSTEIN
1977 "Radiocarbon Dating of Palestine in the Early Bronze Age", *BASOR* 225: 1-16.
- CALMEYER, Peter
1969 *Datierbare Bronzen aus Luristan und Kirmanshah*, Berlin.
1982 "Zur Genese Altiranischer Motive: VIII. Die 'Statistische Landkarte des Perserreichs' -I, *AMI NF* 15: 105-87; 1983. -II, *AMI NF* 16: 141-222.
1988 "Luristan Bronzen", *RLA* VII: 174b-179a.
- CAMERON, George G.
1936 *The History of Early Iran*, Chicago, repr. 1968.
1943 "Darius, Egypt, and the 'Lands Beyond the Sea'", *JNES* 2: 307-313.
1948 *Persepolis Treasury Tablets*, Chicago.
1951 "The Old Persian Text of Bisitun Inscription", *JCS* 5: 47-54.
1965 "New Tablets From the Persepolis Treasury", *JNES* 24: 167-192.
1967 "An Inscription of Darius from Pasargadae", *IRAN* 5: 7-10.
1973 "The Persian Satrapies and Related Matters", *JNES* 32: 47-56.
1975 "Darius the Great and his Scythian (Saka) Campaign, Bisitun and Herodotus", *Acta Iranica* 4: 77-88.
- CAPLICE, Richard
1988 *Introduction to Akkadian*, 3rd. ed., Rome.
- CARDI DE, Beatrice
1967 "The Bampur Sequence in the 3rd Millennium B.C.", *Antiquity* 41: 33-41.
- CARDONA, George, Henry M. HOENIGSWALD, Alfred SENN (eds.)
1970 *Indo-European and Indo-Europeans*, Philadelphia.
- CARRATELLI, Giovanni Pugliese
1996 *The Greek World, Art and Civilization in Magna Graecia and Sicily*, Milan.
- CARTER, Elizabeth

- 1936c "Jerusalem, eine arische Gründung?", *Deutsches Pfarrerblatt* 40: 368b.
- BROGYANYI, Bela & Reiner LIPP (eds.)
1993 *Comparative-Historical Linguistics: Indo-European and Finno-Ugric*, Amsterdam, Philadelphia.
- BROMAN, V. & MORALES u. a.
1990 "Gashed Clay Cones at Ganj Dareh, Iran", *Paléorient* 16, I: 115-117.
- BROUGH, John
1959 "The tripartite ideology of the Indo-Europeans, an experiment in method", *BSOAS* 22: 69-85.
- BROVARIKI, Edward J.
1973 "An Unpublished Stele of the First Intermediate Period in the Oriental Institute Museum", *JNES* 32: 453-465.
- BROWN, St. C.
1990 "Medien (Media)", *RLA* VII: 619a-623a.
- BRUNNER, Linus
1969 *Die gemeinsamen Wurzeln des semitischen und indogermanischen Wortschatzes. Versuch einer Etymologie*, Bern/München.
- BUCCELLATI, G.
1966 *The Amorites of the Ur III Period*, Naples.
- BUCCELLATI, G. (Hrsg.)
1973 *Approaches to the Study of the Ancient Near East, A Volume of Studies offered to Ignace Jay Gelb*, Rome.
- BUCK DE, A.
1939 "A Note on Sinuhe B, 71-72", *JEA* 25: 100.
- BUDGE, E. A. Wallis
1973 *Egyptian Language*, 12. Impression, London/New York.
- BULLOCK, Ronald
The Story of Sinuhe, 2. Aufl., London.
- BUNSON, Margaret
1991 *The Encyclopedia of Ancient Egypt*, New York/Oxford.
- BURCHARDT, M.
1912 "Ein arisch-ostsemitischer Name.", *OLZ* 15: 153-154.
1912a "Ein arisch-ostsemitischer Name", *ZÄS* 50: 122.
- BURN, Lucilla
1993 *Mythen alter Kulturen, Griechische Mythen*, Stuttgart.
- BUREN Van, E. Douglas
1939-41 "Religious Rites and Ritual in the Time of Uruk IV-III", *Afo* 13: 32-45.
- BURROWS, Eric
1935 *Ur Excavations Texts II, Archaic Texts*, London.
- BURROW, T.

CHRISTENSEN, Arthur

- 1917 *Les types du premier homme et du premier roi dans l'histoire légendaire des iraniens*, = Pers. Tr., Tehran 1363/1984.
- 1928 *Études sur le zoroastrisme de la Perse antique*, Pers. Tr., 3rd. Ed., Tehran 1357/1978.
- 1931 *Les Kayanides*, Copenhagen = Pers. Tr., Tehran 1336/1957.

CHRISTIAN, Viktor

- 1928 "Altkleinasiatische Völker", *RLA* 1: 76a-88b.

CHRISTIAN, Viktor & Ernst F. WEIDNER

- 1929 "Das Alter der Gräber aus Ur", *AfO* 5: 139-150.

Čiž, M., H. KIZILYAY, A. SALONEN

- 1954 *Die Puzriš-Dagan-Texte der Istanbul Archäologischen Museen*, (PDTI) Helsinki 1954.

CIVIL, Miguel

- 1961 "La Lecture de Muš Croisé", *JCS* 15: 125-127.
- 1966 "Notes on Sumerian Lexicography, I", *JCS* 20: 119-124.
- 1967 "Remarks on 'Sumerian and Bilingual Texts'", *JNES* 26: 200-211.
- 1972 "Review of C. WILCKE, *Das Lugalbandaepos*", *JNES* 31: 385-7.
- 1972a "The Anzu Bird and Scribal Whimsies", *JAOS* 92: 271.
- 1973 "Notes on Sumerian Lexicography, II", *JCS* 25: 171-175.
- 1983 "Enlil and Ninlil: The Marriage of Sud", *JAOS* 103: 43-66.

CLARK, Waltér Eugene

- 1916 "The Alleged Indo-Iranian Names in Cuneiform Inscriptions", *AJSL* 33: 261-282.

CLAY, Albert T.

- 1909 *Amurru, the Home of the Northern Semites*, Philadelphia.
- 1912 *Personal Names from Cuneiform Inscriptions of the Cassite Period*, YOS 1, New Haven.
- 1919 *The Empire of the Amorites*, New Haven.
- 1921 "The Amorite Name Jerusalem", *JPOS* 1: 28-32.

CLEUZIQU, Serge

- 1986 "Tureng Tepe and Burnished Grey Ware: A Question of 'Frontier?'" , *OA* 25: 221-56.

CLOSS, Alois

- 1974 "Vorzarathustrische Religionen in Iran und in den Randgebieten als Hintergrund des Zarathustrischen und des späteren Mazdaismus", *Acta Iranica* 3: 111- 21.

COHEN, Sol

- 1973 *Enmerkar and the Lord of Aratta*, University Microfilms International, Ann Arbor, Michigan.
- 1976 "Studies in Sumerian Lexicography", *AOAT* 25: 97-110.

COLLINS, Robert

- 1974 *The Medes and Persians*, London.

- 1979 "Elamite Pottery, ca. 2000-1000 B.C.", *JNES* 38:111-28.
- 1979a "The Susa Sequence- 3000-2000 B.C.: Susa, Ville Royale I"; *AJA* 83: 451-4.
- CARTER, Theresa Howard
- 1962 *Studies in Kassite History and Archaeology*, Ann Arbor.
- CASSIN, E.; J. BOTTÉRO; J. VERCOUTTER (Hrsg.)
- 1965 *Die Altorientalischen Reiche I, Vom Paläolithikum bis zur Mitte des 2. Jahrtausends*, Fischer Weltgeschichte 2, Frankfurt/M. 1990.
- 1966 *Die Altorientalischen Reiche II, Das Ende des 2. Jahrtausends*, Fischer Weltgeschichte 4, Frankfurt/M. 1987.
- 1967 *Die Altorientalischen Reiche III, Die erste Hälfte des 1. Jahrtausends*, Fischer Weltgeschichte 3, Frankfurt/M. 1987.
- CASSON, Lionel
- 1994 *Ships and Seafaring in Ancient Times*, London.
- CASTELLINO, G.
- 1959 "Urnammu, Three Religious Texts", *ZA* 53 (NF 19): 106-132.
- CAUBET, Annie & Patrick POUYSEUR
- 1997 *The Origins of Civilization, The Ancient Near East*, Paris.
- ČERNÝ, Jaroslav,
- 1935 "Semites in Egyptian Mining Expeditions to Sinai", *ArchOr* 7: 384-9.
- CHADWICK, John
- 1979 *Die Mykenische Welt*, Stuttgart.
- CHANG, Kwang-Chih
- 1970 "The Beginnings of Agriculture in the Far East", *Antiquity* 44: 175-185.
- CHARPENTIER, Jarl (?)
- 1923 "The Date of Zoroaster", *BSOAS* 3: 747-755.
- CHAUHAN, D. V.
- 1985 *Understanding Rig Veda*, Poona.
- CHIERA, Edward
- 1922 *Old Babylonian Contracts*, Philadelphia.
- 1924 *Sumerian Religious Texts (SRT)*, Upland.
- 1929 *Sumerian Lexical Texts from the Temple School of Nippur (SLT)*, Chicago.
- 1934 *Sumerian Epics and Myths (SEM)*, Chicago.
- CHILDE, V. Gordon
- 1926 *The Aryans, A Study of Indo-European Origins*, London/New York, repr. 1996.
- 1928 *The Most Ancient East*, repr. 1958, London.
- CHLOPIN, I. N. (s. also Khlopin)
- 1973 "Denkmäler der Bronzezeit im Tal des Flusses Sumbar", *IrAnt.* 10: 80-93.

- 1991 "Sumer and the Sumerians", Cambridge.
- CROSS, Frank Moore
1973 "Notes on the Ammonite Inscription from Tell Siran", *BASOR* 212: 12-15.
- CROSSLAND, R. A.
1971 "Immigrants from the North", *CAH* I, 2: 824-876.
- CROWLEY, Janice L.
1989 *The Aegean and the East*, Jonsered.
- CROWN, Alan D.
1972 "Toward a Reconstruction of the Climate of Palestine 8000 B.C.-0 B.C.", *JNES* 31: 312-330.
- CULICAN, William
1965 *The Medes and Persians*, London.
- CURTIS, John (ed.)
1993 *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 B.C.*, London.
1995 *Later Mesopotamia and Iran, Tribes and Empires 1600-539 B.C.*, London.
- DALLEY, Stephanie
1991 "Ancient Assyrian Textiles and the Origins of Carpet Design", *IRAN* 29: 117-135.
- DALTON, O. M.
1964 *The Treasure of the Oxus with other Examples of Early Oriental Metal-Work*, London.
- DANDAMAEV, M.A.
1976 *Persien unter den ersten Achämeniden*, Wiesbaden.
- DANI, A. H. und V. M. MASSON (Hrsg.)
1992 *History of civilizations of Central Asia*, vol. I, UNESCO Publishing, Paris.
- DAVARY, G. Djelani
1982 *Baktrisch, ein Wörterbuch*, Heidelberg.
- DE CARDI, Beatrice
1968 "Excavations at Bampūr, S.E. Iran: A Brief Report", *IRAN* 6: 135-55.
1970 "Excavations at Bampūr, a Third Millennium Settlement in Persian Baluchistan, 1966. *Anthropological Papers of the American Museum of Natural History* 51, 3, New York.
- DE MECQUENEM
1938 "The Achaemenid and Later Remains at Susa", Arthur U. POPE, *A Survey of Persian Art*: 321-9, London/Tokyo.
- DEBEVOISE, Neilson C.
1938 *A Political History of Parthia*, Chicago.
1942 "The Rock Reliefs of Ancient Iran", *JNES* 1: 76-105.

- COLLON, Dominique
1975 *The Seal Impressions from Tell Atchana/Alalakh*, AOAT 27.
- COOGAN, Michael David
1975 "A Cemetery from the Persian Period at Tell el- Hesi", *BASOR* 220: 37-46.
- COOK, J. M.
1983 *The Persian Empire*, New York.
- COOPER, Jerrold S.
1986 *Presargonic Inscriptions, Sumerian and Akkadian Royal Inscriptions*, vol. 1, New Haven.
- COOPER, Jerrold S. & Wolfgang HEIMPEL
1983 "The Sumerian Sargon Legend", *JAOS* 103: 67-82.
- CORNELIUS, Friedrich
1942 *Indogermanische Religionsgeschichte*, München.
1955 "Die ersten Indogermanen im Vorderen Orient", *Forschungsfragen unserer Zeit* (Hrsg. B. KUMMER), Jg. 1955, Liefg. 3, 325-329.
1954-6 "Die Chronologie des Vorderen Orients im 2. Jahrtausend v. Chr.", *AfO* 17: 394-309.
1959-60 "Zur sumerischen Geschichte", *AfO* 19: 132-138.
1960 *Geistesgeschichte der Frühzeit I*, Leiden/Köln.
1960a "Genesis XIV", *ZATW* 72: 1-7.
1962 *Geistesgeschichte der Frühzeit II Teil 1*, Leiden/Köln.
1962a "Die Indogermanen im alten Orient", *Forschungsfragen unserer Zeit*, Jg. 1962.
1963 "Erin-Manda", *IRAQ* 25: 167-70.
1967 *Geistesgeschichte der Frühzeit II Teil 2*, Leiden/Köln.
1973 *Geschichte der Hethiter*, 4. Auflage, Darmstadt 1990.
- CORNWALL, P. B.
1946 "On the Location of Dilmun", *BASOR* 103: 3-11.
- COSERIU, Eugenio
1988 *Einfuehrung in die Allgemeine Sprachwissenschaft*, 2. Auflage, Tübingen.
1994 *Textlinguistik*, 3. Aufl., Tübingen, Basel.
- COWGILL, Warren & Manfred MAYRHOFFER
1986 *Indogermanische Grammatik*, Heidelberg.
- COX, George W.
1870 *The Mythology of the Aryan Nations*, 2 Bde., Port Washington/Londen.
- CRADDOCK, P. T. & M. J. HUGHES
1985(92) "Furnaces and Smelting Technology in Antiquity", London.
- CRAWFORD, Harriet

- 2001 "Some Earliest Traces of the Aryan: Evidence from the 4th and 3rd Millennium B.C.", *IRAN & the CAUCASUS* vol. V: 7-26.
- DESHAYES, Jean
1969 "New Evidence for the Indo-Europeans from Tureng Tepe, Iran", *Archaeology* 22: 10-17.
- DEVER, William G.
1973 "The EB IV-MB I Horizon in Transjordan and Southern Palestine", *BASOR* 210: 37-63.
1975 "MB IIA Cemeteries At 'Ain es-Sâmiyeh and Sinjil", *BASOR* 217: 23-36.
- DHORME, E.
1935 "Petite Tablette Accadienne de Ras Shamra", *Syria* 16: 194-195.
- DIAKONOFF, Igor M.
1956 *Istoriya Midii*, Moskau-Leningrad, Pers. Tr., Tehran 1976.
1972 "Die Arier im Vorderen Orient: Ende eines Mythos", *OR* 41: 91-120.
1985 "Elam", *Cambridge History of Iran*, vol. 2, Chapter 1, Cambridge.
1985a "Media", *Cambridge History of Iran*, vol. 2, Chapter 3, Cambridge.
1991 *Early Antiquity*, Engl. Tr., Chicago/London.
- DIAKONOFF, Igor M. & S. M. KASHKAI
1981 *Geographical Names According to Urartian Texts*, *RGTC* 9, Wiesbaden.
- DIAKONOFF, Igor M. & N. B. JANKOWSKA
1990 "An Elamite Gilgameš Text from Argištihenele, Urartu (Armavir-Blur, 8th century B.C.), *ZA* 80: 102-123.
- DI VITO, Robert A.
1993 *Studies in Third Millennium Sumerian and Akkadian Personal Names, The Designation and Conception of the Personal God*, Roma.
- DIETRICH, Manfred & Oswald LORETZ
1966 "Die soziale Struktur von Alalah und Ugarit", *WO* 2: 188-205.
1969 "Die soziale Struktur von Alalah und Ugarit (II)", *WO* 5: 57-93.
1970 "Die soziale Struktur von Alalah und Ugarit (IV)", *ZA* 60: 88-123.
- DIETRICH, Manfred and Oswald LORETZ (ed.)
1995 *Ugarit: Ein Ostmediterranes Klturzentrum im Alten Orient*, Bd. I, *Ugarit und seine altorientalische Umwelt*, Münster.
- DIETRICH, A. & G. WIDENGREN, F. M. HEICHELHEIM
1966 *Orientalische Geschichte von Kyros bis Mohammed*, Leiden/Köln.
- DINÇOL, A. M.
1972 "Zu den hurritischen Bergnamen" *JCS* 24: 29-30.
- DITTMANN, Reinhard & T. EICKHOFF u. a.
1988 "Untersuchungen in Kār-Tukultī-Ninurta (Tulūl al-`Aqar) 1986",

DEIMEL, Anton

- 1914 *Sumerisches Glossar*, Leipzig.
- 1922 *Liste der Archaischen Keilschriftzeichen*, (WVDOG 40), Neudr. 1970, Osnabrück.
- 1923 *Schultexte aus Fara* (WVDOG 43), Neudr. 1969, Osnabrück.
- 1924 *Wirtschaftstexte aus Fara*, (WVDOG 45), Neudr. 1968, Osnabrück.
- 1928 *Šumerisches Lexikon*, Teil II, Vollständige Ideogramm-Sammlung, 4 Bde., Rom.
- 1934 *Šumerisches Lexikon*, Teil III, *Šumerisch-Akkadisches Glossar*, Rom 1934.

DEINES, Hilde von

- 1953 "Die Nachrichten über das Pferd und den Wagen in den ägyptischen Texten", *MIO* 1: 3-15.

DELITZSCH, Friedrich

- 1881 *Wo lag das Paradies?: Eine biblisch-assyriologische Studie*, Leipzig.
- 1884 *Die Sprache der Kossäer*, Leipzig.
- 1914 *Sumerisches Glossar*, Leipzig.

DELMAS, A. B. & Michèle CASAVOVA

- 1990 "The Lapis Lazuli Sources in the Ancient East", *South Asian Archaeology 1987*, part 1, *Serie Orientale Roma*, vol. LXVI, Rome: 493-505.

DELOUGAZ, Pinhas

- 1940 *The Temple Oval at Khafajah*, Chicago/Illinois.

DELLER, Karlheinz

- 1965 "Neuassyrisches aus Sultantepe", *OR NF* 34: 457-477.
- 1996 "Der Tempel des Gottes Bêl-eprija/aprija in der Stadt Aššur", *MAGEN & RASHAD* (Hrsg.), *Vom Halys zum Euphrat. Thomas Beran zu Ehren*, Münster: 115-130.

DEMAND, Nancy

- 1996 *A History of Ancient Greece*, New York.

DENNEL, R. W.

- 1981 "The Importance of the Potwar Plateau, Pakistan, to Studies of Early Man", *South Asian Archaeology 1981*: 10-19.

DERAKHSHANI, Jahanshah

- 1995 *Geschichte und Kultur des alten Ostiran, Die Zeit Zarathustras*, Tehran.
- 1998 *Die Arier in den nahöstlichen Quellen des 3. und 2. Jahrtausends v. Chr.*, Tehran, 2th Printing 1999.
- 2000 "Materialien und Industrien aus dem Iranischen Hochland in den nahöstlichen Märkten des 4. bis 2. Jahrtausends v. Chr.", *IRAN & CAUCASUS* vol. III-IV: 33-58.

- DURING CASPERS, Elizabeth C. L.
 1965 "Further Evidence for Cultural Relations Between India, Baluchistan, and Iran and Mesopotamia in Early Dynastic Times", *JNES* 24: 53-56.
 1971 "New Archaeological Evidence for Maritime Trade in the Persian Gulf During the Late Protoliterate Period", *East and West* 21, 1-2: 21-44.
 1972 "Harappan Trade in the Arabian Gulf in the Third Millennium B.C.", *Mesopotamia* 7: 167-91.
 1973 "Sumer and Kulli meet at Dilmun in the Arabian Gulf", *AfO* 24: 128-132.
- DUSSAUD, René
 1927 "Nouveaux Renseignements sur la Palestine et la Syrie vers 2000 Avant Notre Ère", *Syria* 8: 216-233.
 1935 "Deux Stèles de Ras Shamra Portant une Dédicace au Dieu Dagon", *Syria* 16: 177-180.
- DYSON, Robert H. jr.
 1965 "Problems of Protohistoric Iran as Seen from Hasanlu", *JNES* 24: 193-217.
- DYSON, Robert H. jr. & Susan M. HOWARD
 1989 *Tappeh Hesār, Reports of the Restudy Project, 1976*, Firenze.
- EBELING, Erich
 1928 "Amurru", *RLA* I: 99a-103a.
 1928a "Aria", *RLA* I: 144a.
 1928b "Aššur, 3- Hauptgott Assyriens", *RLA* I: 196b-198b.
 1928c "Basar", *RLA* I: 430b.
 1938 "Bîtum-rabium", *RLA* II: 53a.
 1938a "Enki (Ea)", *RLA* II: 374b-379a.
- ECKARDT, Andre
Koreanisch und Indogermanisch, Wissenschaftliche Bibliothek Band III, Heidelberg.
- EDEL, Elmar
 1948 "Neue Keilschriftliche Umschreibungen Ägyptischer Namen aus den Boğazköytexten", *JNES* 7: 11-24.
 1953 "Die Stelen Amenopohis' II. aus Karnak und Memphis", *ZDPV* 69: 97-176.
 1978 "A Comment on Professor Giveon's Reading of the New Sahurê Inscription", *BASOR* 232: 77-78.
- EDEL, Elmar & Manfred MAYRHOFFER
 1971 "Notizen zu Fremdnamen in ägyptischen Quellen", *OR N.S.* 40: 1-10.
- EDGERTON, William F.
 1942 "Chronology of the Twelfth Dynasty", *JNES* 1: 307-314.

MDOG 120: 97-138.

DOLGOPOLSKY, Aron

- 1989 "Cultural Contacts of Proto-Indo-European and Proto-Indo-Iranian with Neighbouring Languages", *Folia Linguistica Historica* 18, 1-2: 3-36.

DOLUKHANOV, P.

- 1987 "Palaeoecological Conditions on the Territory of Central Asia in the Late Pleistocene and the Holocene", *Information Bulletin* 12, Moscow: 8-18.

DONBAZ, Veysel

- 1982 "A Middle Babylonian Legal Document raising Problems in Kassite Chronology", *JNES* 41: 207-212.

DOSCH, Gudrun & Karlheinz DELLER

- 1981 "Die Familie Kizzuk- Sieben Kassitengenerationen in Temtena und Šuriniwe", *SCCNH* 1: 91-113.

DOTHAN, Trude

- 1982 *The Philistines and their Material Culture*, New Haven/London.

DREWS, Robert

- 1988 *The Coming of the Greeks, Indo-European Conquests in the Aegean and the Near East*, 2nd. Printing, Princeton 1989.

DROWER, E. S.

- 1937 *The Mandaean of Iraq and Iran*, Oxford.

DROWER, Margareth S.

- 1971 "Syria before 2200 B.C.", *CAH* I, part 2: 315-321, 328-362.
1973 "Syria c. 1550-1400 B.C.", *CAH* II, part 1: 417-525.

DUCHENE, J.

- 1986 "La localisation de Huhnur", L. de MEYER, H. GASCHÉ et F. VALLAT, *Fragmenta Historiae Aelamicae*, Paris: 65-74.

DUCHESNE-GUILLEMIN, Jacques

1956. "Zoroaster und das Abendland", in *Zarathustra*, Hrsg. Bernfried SCHLERATH, Darmstadt, 1970: 217-52.
1984 *Iran und Griechenland in der Kommagene*, *Konstanzer Althistorische Vorträge und Forschungen*, Heft 12, Konstanz.

DUMÉZIL, Georges

- 1948 *Mitra-Varuna*, Engl. Tr., New York 1988.
1950 "Dieux cassites et dieux védiques à propos d'un bronze de Louristan", *RHA* 11, Fasc. 52: 18-37
1968 *Mythos und Epos*, Germ. Tr., Frankfurt/M. 1989.

DUMONT, P.-E.

- 1947 "Indo-Aryan Names from Mitanni, Nuzi, and Syrian Documents", *JAOS* 67: 251-3.

DURANT, W.

- 1985 *Kulturgeschichte der Menschheit*, Köln.

stadt.

EIDEM, Jesper & Flemming HØJLUND

- 1993 "Trade or diplomacy? Assyria and Dilmun in the eighteenth century BC", *WA* 24: 441-448.

EILERS, Wilhelm

- 1935-6 "Eine Inschrift in unbekannten Schriftzeichen", *AfO* 10: 359-362.
 1940 *Iranische Beamtennamen in der Keilschriftlichen Überlieferungen*, Leipzig, Nachdr. Neldeln 1966.
 1940a "Kleinasiatisches", *ZDMG* 94: 189-233.
 1954 "Der Name Demawend", *Arch.Or.* 22: 267-374.
 1956 "Neue aramäische Urkunden aus Ägypten", *AfO* 17: 322-35.
 1959 "Akkad. kaspum 'Silber, Geld' und Sinnverwandtes", *WO* 2 (1954-59): 321-337.
 1964 "Kyros. Eine namenkundliche Studie", *BzN* 15: 180-236.
 1969 "Vier Bronzewaffen mit Keilschriften aus West-Iran", *Persica* 4: 1-56.
 1971 *Semiramis, Entstehung und Nachhall einer Altorientalischen Sage*, Wien.
 1974 "Verbreitung und Fortleben alter Epenthese", *Acta Iranica* 1: 280-91.
 "Euphonisches i und der aramäische Emphaticus auf -yā", Festschrift J. P. Asmussen, *Acta Iranica* 28: 109-123

EISLER, Robert

- 1924 "Die 'Seevölker' Namen in den Alt-Orientalischen Quellen", *Caucasica*, Fasc. I: 73-130.

EISSFELDT, O.

- 1936 "Philister und Phönizier", *AO* 34: 5-41.
 1975 "Palestine in the Time of the Nineteenth Dynasty, (a) the Exodus and Wanderings", *CAH* II, part 2: 307-330.

ELIADE, Mircea

- 1958 *Patterns in Comparative Religion*, New York.

EMRE, Kutlu

- 1970 "Eine Gußform aus Kültepe", *ZA* 60: 134-142.

EMERY

- 1962 "Editorial Foreword", *JEA* 48: 1-4.

ENGBERG, Robert M.

- 1942 "Tombs of the Early Second Millennium from Bāghuz on the Middle Euphrates", *BASOR* 87: 17-23.

ERKANAL, H.

- 1989 "Mardin", *RLA* VII: 358.

ERLENMEYER, M.-L. & H.

- 1960 "Über Philister und Kreter, I", *Or* N.S. 29: 121 ff.; 241 ff.; 30 (1961): 269 ff. Erlenmeyer, M. L. & H.

EDWARDS, I. E. S.

1971 "The Early Dynastic Period in Egypt", *CAH* I, part 2: 1-70.

EDZARD, Dietz Otto

1957 *Die zweite Zwischenzeit Babyloniens*, Wiesbaden.

1960 "Neue Inschriften zur Geschichte von Ur III unter Šūsuen", *AfO* 19: 1-32.

1960a "Die Beziehungen der mittelbabylonischen Zeit und das Gold", *JESHO* 3: 38-55.

1963 "Eine Inschrift des Kudrumbuk von Larsa aus Nippur", *AfO* 20: 159-163.

1965 "Die altbabylonische Zeit", *Fischer Weltgeschichte, Die Altorientalische Reiche* I, Kapitel 5, Frankfurt/M.

1968-9 "Die Inschriften der altakkadischen Rollsiegel", *AfO* 22: 12-20.

1970 "Ein umstrittener Passus bei Entemena: Ent. 28 III 1.", *AfO* 23: 31-31.

1973 "Zwei Inschriften am Felsen von Sar-i-Pūl-i-Zohāb: Anubanini 1 und 2", *AfO* 24: 73-77.

1977 "Isin", *RLA* v: 181a-183b.

1980 "Kazallu", *RLA* v: 542a-543a.

1987 "Mardaman", *RLA* VII: 357a-358b.

1989 "Martu (Mardu)", *RLA* VII: 433a-440b.

1989 "Marad, Marda", *RLA* VII: 351a-352a.

1993 *Gilgamesh und Huwawa, Zwei Versionen der sumerischen Zedernwaldepisode nebst einer Edition von Version "B"*, München.

1993a "Meer. A. Mesopotamien", *RLA* VIII: 1a-3b.

1997 *Gudea and His Dynasty, The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods Volume 3/1*, Toronto, Buffalo, London.

EDZARD, Dietz Otto & Gertrud FARBER

1974 *Die Orts- und Gewässernamen der Zeit der 3. Dynastie von Ur*, *RGTC* 2, Wiesbaden.

EDZARD, Dietz Otto & Gertrud FARBER, Edmond SOLLBERGER

1977 *Die Orts- und Gewässernamen der präargonischen und sargonischen Zeit*, *RGTC* 1, Wiesbaden.

EDZARD, Dietz Otto & Annelies KAMMENHUBER

1972-5 "Hurriter, Hurritisch", *RLA* IV: 507a-514b.

EDZARD, Dietz Otto & W. FARBER, W. R. MAYER

1978 *Ergänzungsheft zu A. FALKENSTEIN, Grammatik Der Sprache Gudeas von Lagaš, Analecta Orientalia* 29a, Roma.

EGGEBRECHT, Arne (Hrsg.)

1984 *Das Alte Ägypten*, 2. Aufl., München 1988.

EHLERS, Eckart

1980 *IRAN - Grundzüge einer Geographischen Landeskunde*, Darm-

- Langenscheidt's Pocket Hebrew Dictionary to the Old Testament*,
London.
- FIELD, Henry
1952 *The Anthropology of Iraq*, Cambridge.
1956ff. *Ancient and Modern Man in Southwestern Asia*, 2 vols., Coral Gables.
- FIGULLA, H. H.
1949 *Ur Excavations Texts IV, Business documents of the New-Babylonian period*. London.
- FIGULLA, H. H. & W. J. MARTIN
1953 *Ur Excavations Texts V, Letters and Documents of the Old-Babylonian Period*, London.
- FINCKE, Jeanette
1993 *Die Orts- und Gewässernamen der Nuzi-Texte*, RGTC 10, Wiesbaden.
- FINKELSTEIN, Jacob J.
1955 "Subartu and Subarians", *JCS* 9: 1-7.
1966 "The Genealogy of the Hammurapi Dynasty", *JCS* 20: 95-118.
1972 *Late Old Babylonian Documents and Letters*, New Haven/London.
- FINLEY, M. I.
1966 "Die ägäische Welt", *Fischer Weltgeschichte 3, Die Altorientalischen Reiche II*: 294-340.
- FISCHER, Henry G.
1959 "A Scribe of the Army in a Saqqara Mastaba of the Early Fifth Dynastie", *JNES* 18: 233-72.
- FORRER, E.
1928 "Assyrien", *RLA* I: 228a-297b.
1922 "Die Inschriften und Sprachen des Hatti-Reiches", *ZDMG* 76: 174-269.
- FOSTER, Benjamin R.
1982 *Umma in the Sargonic Period*, Hamden.
- FOSTER, John L.
1993 *Thought Couplets in The Tale of Sinuhe*, Frankfurt/M.
- FOY, Willy
1900 "Vedische beiträge", *KZ* 36: 123-143.
- FRANKEN, H. J.
1975 "Palestine in the Time of the Nineteenth Dynasty, (b) Archaeological Evidences", *CAH* II, part 2: 331-337.
- FRANKFORT, Henri
1926 "Egypt and Syria in the First Intermediate Period", *JEA* 12: 80-99.
1954 *The Art and Architecture of the Ancient Orient*, 5th. ed., New Haven, London 1996.
- FRANKFORT, Henri u. a.

- 1966 "Über Beziehungen des Alten Orients zu den frühindischen Stadtkulturen", *AfO* 21: 21-31.
- ERMAN, Adolf
- 1919 "Die Mahnworte eines ägyptischen Propheten", *Sitzungsberichte der Preußischen Akademie der Wissenschaften*: 804-815.
- 1927 *The Literature of the Ancient Egyptians*, London.
- ERMAN, Adolf & Hermann GRAPOW
- 1921 *Ägyptisches Handwörterbuch*, 7. Nachdr. Darmstadt 1995.
- EULER, Wolfram
- 1980 "Gemeinsamkeiten der Nominalbildung im Indoiranischen und Griechischen", MAYRHOFFER *et al.* 1980: 173-179.
- FALKENSTEIN, A.
- 1934 "Lexikalisches Archiv", *ZA* 42: 1521-54.
- 1936 *Archaische Texte aus Uruk, Ausgrabungen der Deutschen Forschungsgemeinschaft in Uruk=Warka: Band 2*, Leipzig.
- 1941-4 "Zu Inannas Gang zur Unterwelt", *AfO* 14: 113-138.
- 1950 "Ibbīsin - Išbi'erra", *ZA NF* 15: 59-79.
- 1952 "Sumerische religiöse Texte", *ZA NF* 16 (Bd. 50): 61-91.
- 1960 "Zur Überlieferung des Epos Gilgameš und Huwawa", *JNES* 19: 65-71.
- 1964 "Sumerische Religiöse Texte", *ZA* 56 (NF 22): 44-129.
- 1965 "Fluch über Akkade", *ZA* 57 (NF 23): 41-124.
- 1966 *Die Inschriften Gudeas von Lagaš, Analecta Orientalia* 30, Roma.
- 1966a "Zu Gilgameš und Agga", *AfO* 21: 47-50.
- 1957-71 "Gilgameš", *RLA* III: 357a- 363b.
- 1978 *Grammatik der Sprache Gudeas von Lagaš*, 2 vols., *Analecta Orientalia* 29, Rome.
- FALKENSTEIN, A. & W. VON SODEN
- 1953 *Sumerische und Akkadische Hymnen und Gebete*, Zürich.
- FALKNER, Margarete
- 1956 "Die Eponymen der spätassyrischen Zeit", *AfO* 17: 100-120.
- 1957-8 "Studien zur Geographie des alten Mesopotamien", *AfO* 18: 1-37.
- FALKOWITZ, Robert S.
- 1983 "Notes on 'Lugalbanda and Enmerkar'", *JAOS* 103: 103-114.
- FAULKNER, R. O.
- 1969 *The Ancient Egyptian Pyramid Texts*, Warminster, Wiltshire.
- FAUST, Manfred
- 1965 "Rez. Bastian OTTO, Die europäischen Sprachen. Grunderscheinungen und Entwicklungen", *IF* 70: 244-244.
- FEILER, Wolfgang
- 1939 "Die Sprache der obermesopotamischen Arier", *WZKM* 46: 223-241.
- FEYERABEND, Karl

- FRYE, Richard N.
 1962 *The Heritage of Persia*, Germ. Tr., *Die Perser*, München 1977.
 1975 *The Golden Age of Persia*, London.
 1984 *The History of Ancient Iran*, München.
 1993 "Zarathustra", *Die Stifter der großen Religionen*, Freiburg, Basel, Wien.
- FUCHS, Andreas
 1993 *Die Inschriften Sargons II. aus Khorsabad*, Göttingen.
- GADD, C. J.
 1937 "Tablets from Chagar Bazar, 1936", *IRAQ* 4: 178-185.
 1940 "Tablets from Chagar Bazar and Tall Brak, 1937-38", *IRAQ* 7: 22-66.
 1971 "The Cities of Babylonia", *CAH* I, part 2: 93-144.
 1971a "The Dynasty of Agade and the Gutian Invasion", *CAH* I, part 2: 417-463.
 1971b "Babylonia c. 2120-1800 B.C.", *CAH* I, part 2: 595-643.
 1973 "Hammurabi and the End of his Dynasty", *CAH* II, part 1: 176-227.
- GADD, C. J. and L. LEGRAIN
 1928 *Ur Excavations Texts I, Royal inscriptions*, 2 vol. London.
- GADD, C. J. & S. N. KRAMER
 1963-6 *Ur Excavations Texts VI, Literary and Religious Texts*, 2 parts, London.
- GAGNI, Luigi (Ed.)
 1987 *Ebla 1975-1985*, Napoli.
- GALLING, Kurt
 1964 *Studien zur Geschichte Israels im persischen Zeitalter*, Tübingen.
- GAMKRELIDZE, Thomas
 1994 "PIE 'horse' and 'cart' in the light of the hypothesis of Asiatic homeland of the Indo-Europeans: Indo-European - Caucasian aspects", *Die Indogermanen und das Pferd, Archaeolingua*, Budapest: 37-42.
- GAMKRELIDZE, Thomas & V. V. IVANOV
 1990 "The Early History of Indo-European Languages", *Scientific America*, March 1990: 82-8.
 1995 *Indo-European and Indo-Europeans*, 2 vols., Berlin, New York.
- GARDINER, Alan H.
 1909 "The Admonitions of an Egyptian Sage from a Hieratic Papyrus in Leiden", Leipzig.
 1914 "New Literary Works from Ancient Egypt", *JEA* 1: 20-36, 100-106.
 1916 *Notes on the Story of Sinuhe*, Paris.
 1917 "The Tomb of a Much-Travelled Theban Official", *JEA* 4: 28-38.
 1943 "The God Semseru", *JEA* 29: 75-6.

- 1946 *Alter Orient - Mythos und Wirklichkeit*, Germ. Tr., Stuttgart 1981.
- FRANZ, Gerhard
- 1978 "Das Chakri Minar als buddhistische Kultsäule", *Afghanistan Journal* 5: 96-101.
- FRAYNE, Douglas
- 1990 *Old Babylonian Period, The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods / Vol. 4*, Toronto, Buffalo, London.
- 1993 *Sargonic and Gutian Periods (2334-2113 BC), The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods / Volume 2*, Toronto, Buffalo, London.
- 1997 *Ur III Period (2112-2004 BC), The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Early Periods / Vol. 3/2*, Toronto, Buffalo, London.
- FREEMAN, Sarah Elizabeth
- 1943 "A Copper Dagger of the Middle Bronze Age in Baltimore", *BASOR* 90: 28-30.
- FREY, Wolfgang & Harald KÜRSCHNER
- 1989 *Die Vegetation im Vorderen Orient*, Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Wiesbaden.
- FRIEDEL, Egon
- 1936 *Kulturgeschichte Ägyptens und des alten Orients*, Germ. Tr., 6. Aufl., München 1992.
- FRIEDRICH, Johannes
- 1925 "Ein Bruchstück des Vertrages Mattiwaza-Suppluliuma in hethitischer Sprache?", *AfO* 2: 119-24.
- 1928 "Arier in Syrien und Mesopotamien", *RLA* I: 144b-148a.
- 1929 "Die hethitischen Bruchstücke des Gilgameš-Epos", *ZA* 39 NF 5: 1-82.
- 1932 *"Kleinasiatische Sprachdenkmäler"*, Berlin.
- 1952ff. *Kurzgefaßtes Hethitisches Wörterbuch*, Nachdr. 1991, Heidelberg.
- 1954 *Entzifferung Verschollener Schriften und Sprachen*, 2. Aufl., Berlin/ Heidelberg/New York 1966.
- 1959 *Die Hethitischen Gesetze*, Leiden.
- 1969 "Churritisch", FRIEDRICH *et al.* (Hrsg.) 1969: 1-30.
- 1969a "Urartäisch", FRIEDRICH *et al.* (Hrsg.) 1969: 31-53.
- FRIEDRICH, Johannes & Erica REINER, A. KAMMENHUBER u.a. (Hrsg.)
- 1969 *Altkleinasiatische Sprachen, Handbuch der Orientalistik*, 1. Abtl., 2. Band, 1. u. 2. Abschnitt, Lief. 2, Leiden/Köln.
- FRISK, Hjalmar
- 1973 *Griechisches Etymologisches Wörterbuch*, 2. Aufl., 3 Bde., Heidelberg.
- FRUMKIN, Grégoire
- 1970 *Archaeology in Soviet Central Asia*, Handbuch der Orientalistik, Leiden.

- 1990 *Die Alttakkadischen Königsinschriften des dritten Jahrtausends v. Chr.*, Stuttgart.
- GEMOLL, Martin
1911 "Semiten und Indogermanen", *Anzeiger für Indogermanische Sprach- und Altertumskunde* 28: 86-88.
- GENING, V. F.
1979 "The Cemetery at Sintashta and the Early Indo-Iranian Peoples", *JIES* 7: 1-29.
- GERHARD FRANZ, Heinrich (Hrsg.)
1990 *Das Alte Indien*, München.
- GERSHEVITCH, Ilya
1945 "Sogdian Compounds", *TPS* 1945: 139-49.
1952 "Ancient Survivals in Ossetic", *BSOAS* 14: 483-95.
1957 "Sisso at Susa", *BSOAS* 19: 317-320.
1959 *The Avestan Hymn to Mithra*, repr. Cambridge 1967.
1964 "Zoroasters own Contribution", *JNES* 23: 12-38.
1969a "Amber at Persepolis", *Studia Classica et Orientalia - Antonio Pagliaro Oblata* II: 167-251, Rome.
1969b "Iranian Nouns and Names in Elamite Garb", *TPS* 1969: 165-200.
- GESENIUS, William
1907 *Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, repr. Oxford 1972.
- GHIRSHMAN, Roman
1934 "Une Tablette Proto-Élamite du Plateau Iranien", *RA* 31: 115-119.
1938 *Fouilles de Sialk*, vol. 1, Paris.
1939 *Fouilles de Sialk*, vol. II, Paris.
1954 *Iran, from the earliest Times to the Islamic Conquest*, English version, Penguin Books, Bungay, Suffolk.
1964 *Protoiraner, Meder und Achaemeniden*, Universum der Kunst, München.
- CHRISTIAN, Viktor
1932-33 "Beiträge zur Chronologie der Lagasch-Periode und zum Sumerer-Problem", *AfO* 8: 207-215.
- GIBSON, John
1961 "Observations on some important ethnic terms in the Pentateuch", *JNES* 20: 217-38.
- GIBSON, McGuire & Judith. A. FRANKE, Miguel CIVIL *et al.*
1978 *Excavations at Nippur: Twelfth Season*, Chicago.
- GILEAD, Issac
1988 "Shiqmim and the Chalcolithic Period in Southern Israel", *Journal of the Israel Prehistoric Society* 21: 145-150.
- GIMBUTAS, Marija
1963 "Die Indoeuropäer: Archäologische Probleme", in Anton SCHERER

- 1947 *Ancient Egyptian Onomastica*, vol. I+II, Oxford.
- 1953 "The Harem at Miwēr", *JNES* 12: 145-49.
- 1957 *Egyptian Grammar*, 3. Aufl., Oxford, Nachdr. 1969.
- 1957a "The Reading of the Geographical Terms", *JEA* 43: 6-9.
- 1962 *Geschichte des Alten Ägyptens*, Germ. Tr. nach der 3. revidierten Auflage, Stuttgart 1965.
- GARDINER, Alan H. & T. Eric PEET
- 1955 *The Inscriptions of Sinai*, part II, Hrsg. J. ČERNÝ, London.
- GEIGER, Wilhelm
- 1882 *Ostiranische Kultur im Altertum*, Erlangen.
- 1896ff. "Geographie von Iran", *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 371-394.
- 1898ff. "Die Sprache von Balūtschen", *Grundriß der Iranischen Philologie* I, 2. Abt.: 231-48.
- GELB, Ignace Jay
- 1938 "Studies in the Topography of Western Asia", *AJSL* 55: 65-85.
- 1942 "A Tablet of Unusual Type from Tell Asmar", *JNES* 1: 219-226.
- 1944 *Hurrians and Subarians*, 2nd. Impression 1973, Ann Arbor.
- 1954a. "Two Assyrian King Lists", *JNES* 13: 209-230.
- 1954b. Review of A. PARROT (ed.), *Studia Mariana*, in *JNES* 13: 269b-271b.
- 1955 *Old Akkadian inscriptions in Chicago Natural History Museum*, Chicago.
- 1956 "New Light on Hurrians and Subarians", *Studi Orientalistici in onore di Giorgio Levi della Vida* I, Roma: 378-392.
- 1957 *Glossary of Old Akkadian*, *MAD* 3, Chicago.
- 1961 "The Early History of the West Semitic Peoples", *JCS* 15: 27-47.
- 1968 "An Old Babylonian List of Amorites", *JAOS* 88: 39-46.
- 1970 "Makkan and Meluhha in Early Mesopotamian Sources", *RA* 64: 1-8.
- 1970a *Sargonic Texts in the Ashmolean Museum*, Oxford, Chicago.
- 1970b *Sargonic Texts in the Louvre Museum*, *MAD* 4, Chicago.
- 1973 "Prisoners of War in Early Mesopotamia", *JNES* 32: 70-98.
- 1980 *Computer-Aided Analysis of Amorites*, Chicago.
- 1984 *The Inscription of Jibbiṭ-Lîm, King of Ebla*, *Studia Orientalia* 55,8: 213-229.
- 1987 "The Language of Ebla", GAGNI (Ed.) 1987: 49-74.
- GELB, Ignace Jay & Pierre M. PURVES, Allan A. MACRAE
- 1943 *Nuzi Personal Names (NPN)*, OIP 57, 2nd. Printing 1963, Chicago.
- GELB, Ignace Jay & B. LANDSBERGER, L. OPPENHEIM
- 1962 ff. *The Assyrian Dictionary*, Chicago.
- GELB, Ignace Jay & B. KIENAST

- 1957 "The Route of Sinuhe's Flight", *JEA* 43: 77-85.
- GOETZE, Albrecht
- 1936 *Hethiter, Churriter und Assyrier*, Oslo.
- 1940 *Kizzuwatna and the Problem of Hittite Geography*, *YOS* 22, New Haven.
- 1946 "Rez. I. J. GELB 1944, *Hurrian and Subarians*", *JNES* 5: 165-168.
- 1947 *Old Babylonian Omen Texts* = *YOS* 10, New Haven/London.
- 1950 "Sin-iddinam of Larsa, New Tablets from his Reign", *JCS* 4: 83-118.
- 1950a "Sumu-yamūtbāl, a Local Ruler of the Old-Babylonian Period", *JCS* 4: 65-72.
- 1950b "Sin-iddinan of Larsa", *JCS* 4: 83-118.
- 1950c "Rez. Sidney SMITH, *The Statue of Idri-mi*, London 1949, *JCS* 4: 226-31.
- 1953 "Hulibar of Duddul", *JNES* 12: 114-23.
- 1953a "Four Ur Dynasty Tablets mentioning Foreigners", *JCS* 7: 103-109.
- 1957 "On the Chronology of the Second Millennium B.C.", *JCS* 11: 53-73.
- 1957a *Kulturgeschichte des Alten Orients*, 3. Abschnitt, 1. Unterabschnitt, *Kleinasien*, München.
- 1958 "Remarks on Some Names Occurring in the Execration Texts", *BASOR* 151: 28-33.
- 1960 "Rez. John GARSTANG and O. R. GURNEY, *The Geography of the Hittite Empire*", *JCS* 14: 43-48.
- 1962 "Rez. H. G. GÜTERBOCK & H. OTTEN, *Keilschrifttexte aus Boghazköi*, 10. Heft", *JCS* 16: 24-30.
- 1962a "Rez. A. KAMMENHUBER, *Hippologia Hethitica*", *JCS* 16: 30b-35b.
- 1962b "Cilicians", *JCS* 16: 48-58.
- 1963 "Warfare in Asia Minor", *IRAQ* 25: 124-30.
- 1963a "Šakkanakkus of the Ur III Empire", *JCS* 17: 1-31.
- GOFF, Clare
- 1963 "Excavations at Tall-i-Nokhodi", *IRAN* 1: 43-70.
- 1964 "Excavations at Tall-i-Nokhodi, 1962", *IRAN* 2: 41-52.
- GOMAA, Farouk
- 1980 *Ägypten während der Ersten Zwischenzeit*, Beiheft zum Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Reihe B Nr. 27, Wiesbaden.
- GOLDMAN, Bernard
- 1965 "Persian Fire Temples or Tombs?", *JNES* 24: 305-308.
- GONDA, Jan
- 1960 "Die Religionen Indiens", Stuttgart.
- GORDON, Cyrus H.

- (Hrsg.), *Wege der Forschung*: 538-71, Darmstadt 1968.
- 1970 "Proto-Indo-European Culture: The Kurgan Culture during the Fifth, Fourth, and Third Millennia B.C.", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 155-197.
- 1973 "Old Europe c. 7000-3500 B.C.: The Earliest European Civilization before the Infiltration of the Indo-European Peoples", *JIESt* 1: 1-20.
- 1973a "The Beginning of the Bronze Age in Europe and the Indo-Europeans: 3500-2500 B.C.", *JIESt* 1: 163-214.
- 1977 "The three waves of the Kurgan people into Old Europe", *Archives suisses d'anthropologie générale* (ASAG) 41: 113-137.
- 1977a "The First Wave of Eurasian Steppe Pastoralists into Copper Age Europe", *JIESt* 5: 277-338.
- 1980 "The Kurgan Wave #2 (c. 3400-3200 B.C.) into Europe and the Following Transformation of Culture", *JIESt* 8: 273-315.
- 1988 "Review of RENFREW 1987", *Current Anthropology* 29, 3: 453-456.
- 1997 *The Kurgan Culture and the Indo-Europeanization of Europe*, Selected articles from 1952 to 1993, edited by Miriam Robbins Dexter and Karlene Jones-Bley, Journal of Indo-European Studies Monograph No. 18, Washington, D. C.
- GIVEON, Raphael
- 1969 "Thutmosis IV and Asia", *JNES* 28: 54-59.
- 1974 "A Second Relief of Sekhemkhet in Sinai", *BASOR* 216: 17-20.
- 1977 "Short Note: Inscriptions of Sahurē and Sesostri I from Wadi Khariḡ (Sinai)", *BASOR* 226: 61-63.
- 1978 "Short Notes: Corrected Drawings of the Sahurē and Sesostri I Inscriptions from the Wadi Khariḡ", *BASOR* 232: 76-76.
- GLIDDEN, Harold W.
- 1939 "Koranic Iram, Legendary and Historical", *BASOR* 73: 13-15.
- GLOCK, Albert E.
- 1971 "A New Ta'anek Tablet", *BASOR* 204: 17-30.
- GNOLI, Gehrardo
- 1975 "Zur Sīstān-Hypothese", *Acta Iranica* IV: 277-90.
- 1980 *Zoroaster's Time and Homeland*, Naples.
- 1986 "Mittelpersisch ēr 'Iranier'", R. SCHMITT *et al.* (Hrsg.), *Studia Grammatica Iranica*: 115-124.
- GÖBL, Robert
- 1967 "Dokumente zur Geschichte der Iranischen Hunnen in Baktrien und Indien", Wiesbaden.
- GODARD, André
- 1962 *The Art of Iran*, Engl. Tr. von L'ART DE L'IRAN, London 1965.
- GOEDICKE, Hans

- GUBAEV, A.; KOŠELENKO, G.; NOVIKON, S.
 1990 "Archaeological Exploration of the Merv Oasis", *Mesopotamia* 25: 51-60.
- GÜNTERT, Hermann
 1923 *Der Arische Weltkönig und Heiland*, Halle (Saale).
- GUNN, Battiscombe & Alan GARDINER
 1918 "New Renderings of Egyptian Texts", *JEA* 5: 36-56.
- GUPTA, S. P.
 1979 *Archaeology of Soviet Central Asia and the Iranian Borderlands*, 2 vols., Delhi.
- GURNEY, Oliver R.
 1954 *The Hittites*, 2. Aufl., Nachdr. 1972, Harmondsworth.
 1955 "The Sultantepe Tablets: IV. The Guthaeen Legend of Naram-Sin", *Anatolian Studies* 5: 93-113.
 1974 *Ur Excavations Texts VII, Middle Babylonian Legal Documents and other Texts*. London.
 1983 *The Middle Babylonian Legal and Economic Texts from Ur*, Oxford.
- GUSTAVS, Arnold
 1925 "Eigennamen von marjannu-Leuten", *ZA NF* 2: 297-302.
 1927 "Die Personennamen in den Tontafeln von Tell Ta'anek", *ZDPV* 50: 1-18.
 1928 "Die Personennamen in den Tontafeln von Tell Ta'anek. II", *ZDPV* 51: 169-218.
 1929 "Subaräische Namen in einer ägyptischen Liste syrischer Sklaven und ein subaräischer (?) Hyksos-Name", *ZÄS* 64: 54-58.
 1937 "Mitanni-Namen in altassyrischen Texten aus Kappadokien", *AfO* 11 (1936-37): 146-150.
- GUTBROD, Karl
 1975 "Geschichte der Frühen Kulturen der Welt", Du Mont's Reihe, Köln.
- GÜTERBOCK, Hans Gustav
 1934 "Die historische Tradition und ihre literarische Gestaltung bei Babyloniern und Hethitern bis 1200.", Teil 1, *ZA* 42: 1-91.
 1938 "Die historische Tradition und ihre literarische Gestaltung bei Babyloniern und Hethitern bis 1200.", Teil II *ZA* 44: 45-149.
 1956 "The Deeds of Suppiluliuma as Told by his Son, Mursili II", *JCS* 10: 106-130.
 1964 "Sargon of Akkad mentioned by Ḫattušili I of Ḫatti", *JCS* 18: 1-6.
- HAAS, Volkert
 1998 *Die Hurritischen Ritualtermini in Hethitischem Kontext, Corpus der Hurritischen Sprachdenkmäler*, 1. Abteilung: *Die Texte aus Boğazköy* Band 9, Roma.

- 1939 "Western Asiatic Seals in the Western Art Gallery", *IRAQ* 6: 3-38.
- 1955 *Ugaritic Manual, Analecta Orientalia* 35, Roma.
- GORDON, D. H.
- 1951 "The Chronology of the Third Cultural Period at Tepe Hissar", *IRAQ* 13: 40-61.
- GORDON, Edmund I.
- 1959 *Sumerian Proverbs, Glimpses of Everyday Life in Ancient Mesopotamia*, Philadelphia.
- GÖRG, Manfred
- 1989 *Berträge zur Zeitgeschichte der Anfänge Israels, Ägypten und Altes Testament* 2, Wiesbaden.
- GOSTONY, Colman-Gabriel
- 1975 *Dictionnaire d'Étymologie Sumérienne et Grammaire Comparée*, Paris.
- GRASSMAN, Hermann
- 1996 *Wörterbuch zum Rig-Veda*, Wiesbaden
- GRAYSON, A. Kirk
- 1975 *Assyrian and Babylonian Chronicles (ABC)* = Leo OPPENHEIM (ed.), *Texts from Cuneiform Sources* v, Locust Valley.
- 1977 "The Empire of Sargon of Akkad", *AfO* 25: 56-64.
- 1987 *Assyrian Rulers of the Third and Second Millennia BC, The Royal Inscriptions of Mesopotamia, Assyrien Periods Volume 1*, Toronto, Buffalo, London.
- 1991 "Assyria 668-635 B.C.", *CAH* III, part 2: 142-161.
- GRAZIOSI, Paolo
- 1964 "New Discoveries of Rock Paintings in Ethiopia (Part II)", *Antiquity* 38: 187-190.
- GRDSELOFF, Bernhard
- 1951 "Un emprunt au sémitique pour désigner la femme captive de guerre", *ASAE* 51: 163-66.
- GRIMME, Hubert
- 1935-6 "Die altkanaanäische Buchstabenschrift zwischen 1500 und 1250 v. Chr.", *AfO* 10: 267-281.
- GREEN, M. W.
- 1978 "The Eridu Lament", *JCS* 30: 127-167.
- GRÖNDAHL, Frauke
- 1967 *Die Personennamen der Texte aus Ugarit*, Studia Pohl 1, Rom.
- GRONEBERG, Brigitte
- 1980 *Die Orts- und Gewässernamen der altbabylonischen Zeit*, *RGTC* 3, Wiesbaden.
- GROPP, Gerd
- 1995 *Archäologische Forschungen in Khorasan, Iran*, Beihefte zum Tübinger Atlas des Vorderen Orients, Reihe B Nr. 84, Wiesbaden.

- 1975 *Geschichte als kritische Wissenschaft*, 2. Bd., *Althistorische Kontroversen zu Mythos und Geschichte*, Darmstadt.
- HANČAR, Franz
 1943 "Ein Nordisches Streitwagenbild im östlichen Kaukasus", *FuF* 19: 26b-28b.
 1955 *Das Pferd in prähistorischer und früher historischer Zeit*, Wien/München.
 1967 "Zum Stand der Streitwagenforschung", *Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte* 7: 257-268.
- HANNIG, Rainer
 1995 *Die Sprache der Pharaonen, Großes Handwörterbuch Ägyptisch-Deutsch (2800-950 v. Chr.)*, Mainz.
- HÄNSEL, Bernhard & Stefan ZIMMER (Hrsg.)
 1994 *Die Indogermanen und das Pferd*, Akten des Internationalen interdisziplinären Kolloquiums, Frei Universität Berlin, 1.-3. Juli 1992, Budapest.
- HANSMAN, John
 1972 "Elamites, Achaemenians and Anshan", *IRAN* 10: 101.
 1973 "A Periplus of Magan and Meluhha", *BSOAS* 36: 354-387.
 1976 "Gilgamesh, Humbaba and the Land of the Erin-Trees", *IRAQ* 38: 23-35.
 1978 "The Question of Aratta", *JNES* 37: 331-36.
- HÄNSLER, H.
 1930 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 11: 391-418.
 1931 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 12: 3-26.
 1931 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 12: 271-296.
 1931 "Der Historische Hintergrund von Richter 3, 8-10", *Biblica* 12: 395-410.
- HÄNTZSCHE, J. C.
 1862 "Beiträge zur Geographie und Altertumskunde Nordpersiens (Notizen. Correspondenzen und Vermischtes)", *ZDMG* 16: 525-532.
- HARBISON, Peter
 1971 "The Old Irish 'chariot'", *Antiquity* 45: 171-177.
- HART, George
 1990 *Ägyptische Mythen*, Germ. Tr., Stuttgart 1990.
- HARTMAN, Louis F.
 1962 "The Date of the Cimmerian Threat against Ashurbanipal according to ABL 1391", *JNES* 21: 25-37.
- HARTMANN, Hans

- HAAS, Volkert & G. WILHELM
 1972 "Zum hurritischen Lexikon I", *OR* N.S. 41: 5-10.
 1974 "Zum hurritischen Lexikon II", *OR* N.S. 43: 87-93.
- HAAS, Volkert & Hans-Jochen THIEL *et al.*
 k. A. *Das Hurritologische Archiv*, Berlin.
- HAAS, Volkert (Hrsg.)
 1988 *Hurriter und Hurritisch, Konstanzer Althistorische Vorträge und Forschungen*, Konstanz.
- HABACHI, Labib
 1972 *The Second Stela of Kamose*, Glückstadt.
- HAKEMI, Ali
 1997 *Shahdad: Archaeological Excavations of a Bronze Age Center in Iran*, Rome.
- HAKEMI, Ali & S. M. SEYED SAJJADI
 1989 "Shahdad Excavations in the Context of the Oasis Civilization", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 143-53.
- HALLO, William W.
 1959 "Oriental Institute Museum Notes No. 10: The Last Years of the Kings of Isin", *JNES* 18: 54-72.
 1960 "A Sumerian Amphictyony", *JCS* 14: 88-114.
 1963 "Beginning and End of the Sumerian King List in the Nippur Recension", *JCS* 17: 52-7.
 1968 "Individual Prayer in Sumerian: The Continuity of a Tradition", *JAOS* 88: 71-89.
 1971 "Gutium", *RLA* III: 708b-720a.
 1983 "Lagalbanda Excavated", *JAOS* 103: 165-180.
- HALLO, William W. & Briggs BUCHANAN
 1965 "A 'Persian Golf' Seal on an Old Babylonian Mercantile Agreement", *Studies in Honor of B. Landsberger*, Chicago: 199-209.
- HALLO, William W. & William L. MORAN
 1979 "The first Tablet of the SB Recension of the Anzu-Myth", *JCS* 31: 65-115.
- HALLO, William W. & William Kelly SIMPSON
 1971 *The Ancient Near East, A History*, New York, Chicago etc.
- HALLOCK, Richard T.
 1969 *Persepolis Fortification Tablets*, Chicago.
- HALLOCK, Richard T. & B. LANDSBERGER
 1955ff. *Materialien zum Sumerischen Lexikon*, vol. III-V, Roma.
- HALOUN, Gustav
 1937 "Zur Üe-tšī-Frage", *ZDMG* 91: 243-318.
- HAMPL, Franz

HAUPT, Paul

- 1881 *Akkadische und sumerische Keilschrifttexte, Assyriologische Bibliothek I*, Leipzig.

HAUSCHILD, Richard

- 1959 "Die Tirade von der Wagenwettfahrt des Königs Haosravah und des Junkers Neremanah (Yašt 5, 50)", *MIO* 7: 1-78.
 1961 "Die frühesten Arier im Alten Orient", *FuF* 35: 243a-46b.
 1962 *Über die frühesten Arier im alten Orient*, Berlin.

HAWKES, Jacquetta

- 1973 *The First Great Civilizations*, London.

HAYES, John L.

- 1990 *A Manual of Sumerian Grammar and Texts*, Malibu.

HAYES, William C.

- 1953-9 *The Scepter of Egypt*, 2 vols., New York.
 1964 "Most Ancient Egypt", *JNES* 23: 74-114; 145-192; 217-274..
 1971 "The Middle Kingdom in Egypt", *CAH I*, part 2: 464-531.
 1973 "Egypt: From the Death of Ammenemes III to Seqenenre II", *CAH II*, part 1: 42-76.

HECKER, Karl

- 1968 *Grammatik der Kültepe - Texte, Analecta Orientalia* 44, Roma.

HECKER, Karl & Guido KRYSZAT, Lubor MATOUŠ

- 1998 *Kappadokische Keilschrifttafeln aus den Sammlungen der Karlsuniversität Prag, Praha*.

HEGYI, Dolores

- 1973 "Historical Authenticity of Herodotus in the Persian 'Logoi'", *AAH* 21: 73-87.

HEIDEL, Alexander

- 1946 *The Gilgamesh Epic and Old Testament Parallels*, 2nd. Ed. 1963.
 1948 "The Meaning of Mummu in Akkadian Literature", *JNES* 7: 98-105.

HEIMPEL, W.

- 1987 "Löwe", *RLA* VII: 80b.-85b.
 1988 "Magan", *RLA* VII: 195b-199b.
 1993 "Meluhha", *RLA* VIII: 53a-55b.

HEINHOLD-KRAHMER, Susanne

- 1977 *Arzawa, Untersuchungen zu seiner Geschichte nach den hethitischen Quellen*, Heidelberg.

HEINZ, Marlies

- 1995 "Migration und Assimilation im 2. Jt. v. Chr., Die Kassiten", in Karin BARTL et al. 1995: 165-174.

HELCK, Wolfgang

- 1968-9 "Beiträge zu Syrien und Palästina in altägyptischer Zeit", *AfO* 22: 21-26.

- 1937 "Zur neuen Inschrift des Xerxes von Persepolis", *OLZ* 40/3: 145-160.
- HARMATTA, Janos,
 1950 "Studies in the Language of the Iranian Tribes in South Russia", *AOH* 1: 261-312.
 1971 "The Rise of the Old Persian Empire - Cyrus the Great", *AAH* 19: 3-15.
 1978 "Migrations of the Indo-Iranian Tribes", *Acta Antiqua* 26: 185-194.
 1979 "Darius' expedition against the Saka Tigraxauda", *AAH* 24: 15-24.
 1992 "The Emergence of Indo-Iranians: the Indo-Iranian languages", *History of Civilizations of Central Asia*, vol. I: 357-78.
- HARMATTA, Janos (Ed.)
 1970 *Prolegomena to the Sources on the History of Pre-Islamic Central Asia*, Budapest.
- HARMATTA, Janos, B. N. PURI und G. F. ETEMADI
 1994 *History of civilizations of Central Asia*, vol. II, UNESCO Publishing, Paris.
- HARPER, Prudence O., Joan ARUZ and Francoise TALLON (Hrsg.)
 1992 *The Royal City of Susa*, New York.
- HARRIS, Rivkah
 1955 "The Archive of the Sin Temple in Khafajah (Tutub)", *JCS* 9: 31-88, 91-120.
- HASSAN, Selim
 1938 "Excavations at Saqqara 1937-38", *ASAE* 38: 503-514.
 1955 "The Causeway of Wnis at Sakkara", *ZAS* 80: 136-9.
- HAUPTMANN, A. & WEISGERBER, G.
 1980 "The Early Bronze Age Copper Metallurgy of Shahr-i Sokhta (Iran)", *Paléorient* 6: 120-23.
- HAUSSIG, Hans Wilhelm
 1980 "Die Ältesten Nachrichten der Griechen und Lateinischen Quellen über die Routen der Seidenstraße nach Zentral- und Ostasien", *AAH* 28: 9-24.
- HAUSSIG, Hans Wilhelm (Hrsg.)
 1965 *Wörterbuch der Mythologie I: Götter und Mythen im Vorderen Orient*, Stuttgart.
 1973 *Wörterbuch der Mythologie II: Götter und Mythen im alten Europa*, Stuttgart.
 1984 *Wörterbuch der Mythologie V: Götter und Mythen des Indischen Subkontinents*, Stuttgart.
 1986 *Wörterbuch der Mythologie IV: Götter und Mythen der Kaukasischen und Iranischen Völker*, Stuttgart.

HERRMANN, Georgina

1968 "Lapis Lazuli: The Early Phases of its Trade", *IRAQ* 30: 21-57.

HERRMANN, Georgina & P. R. S. MOOREY

1983 "Lapilaszuli, Archäologisch", *RLA* vi: 489b-492a.

HERTEL, Johannes

1924a *Die Zeit Zoroasters*, Leipzig.

1924b *Achaemeniden und Kayaniden*, Leipzig.

1927 *Die Sonne und Mithra im Awesta*, Leipzig.

1929 *Beiträge zur Erklärung des Awestas und des Vedas*, Leipzig.

HERZFELD, Ernst

1929 "Zarathustra", *AMI* 1: 76-185; 1930. *AMI* 2: 1-112.

1930 "Āriyāramna, König der Könige", *AMI* II: 113-26.

1931 "Sakastan, Geschichtliche Untersuchungen zu den Ausgrabungen am Kūh i Khwādja", *AMI* 4:1-116.

1933 "Mythos und Geschichte", *AMI* 6: 1-109.

1933a "Aufsätze zur Altorientalischen Archaeologie III, der Tell Halaf und das Problem der Hettitischen Kunst", *AMI* 6: 111-223.

1935 *Archaeological History of Iran*, München.

1936 "Xerxes' Verbot des Daiva-Cults", *AMI* 8: 56-77.

1937 "Die Kunst des zweiten Jahrtausends in Vorderasien", *AMI* 8: 103-160.

1938 *Altpersische Inschriften*, Berlin.

1941 *Iran in the Ancient East*, London / New York.

1947 *Zoroaster and his World*, 2 vols., Princeton.

1968 *The Persian Empire*, Wiesbaden.

HESKEL, Dennis & C. C. LAMBERG-KARLOVSKY

1986 "Metallurgical Technology", LAMBERG-KARLOVSKY & BEALE (eds.), *Excavations at Tepe Yahya, Iran 1967-1975, The Eatrly Periods*: 207-214.

HESS, Richard S.

1993 *Amarna Personal Names*, Winona Lake.

HIEBERT, Fredrik Talmage

1994 *Origins of the Bronze Age Oasis Civilization in Central Asia*, Cambridge.

HIEBERT, Fredrik Talmage & C. C. LAMBERG-KARLOVSKY

1992 "Central Asia and the Indo-Iranian Borderlands", *IRAN* 30: 1-15.

HIGGS, E. S. & JARMAN, M. R.

1969 "The Origins of Agriculture: a Reconsideration", *Antiquity* 43: 31-41.

HILL, Sir George F.

1938 "The Coinage of the Ancient Persians", POPE, *A Survey of Persian Art*, I: 397-405.

HILLEBRANDT, A.

- 1968-9 "Zur staatlichen Organisation Syriens im Beginn der 18. Dynastie", *AfO* 22: 27-29.
 - 1969 "Überlegungen zur Geschichte der 18. Dynastie", *OA* 8: 281-327.
 - 1971 *Die Beziehungen Ägyptens zu Vorderasien im 3. und 2. Jahrtausend*, 2. Aufl., Wiesbaden.
 - 1974 *Altägyptische Aktenkunde des 3. und 2. Jahrtausends v. Chr.*, München/Berlin.
 - 1975 *Wirtschaftsgeschichte des Alten Ägypten im 3. und 2. Jahrtausend vor Chr.*, Handbuch der Orientalistik, 1. Abtl., 1. Bd., 5. Abschn., Leiden/Köln.
 - 1978 "Ein indirekter Beleg für die Benutzung des Leichten Streitwagens in Ägypten zu Ende der 13. Dynastie", *JNES* 37: 337-40.
 - 1979 *Die Beziehungen Ägyptens und Vorderasiens zur Ägäis bis ins 7. Jahrhundert v. Chr.*, Darmstadt.
 - 1987 *Untersuchungen zur Thinitenzeit*, Wiesbaden.
- HELCK, Wolfgang & E. OTTO
- 1956 *Kleines Wörterbuch der Ägyptologie*, 3. Aufl., Wiesbaden 1987.
- HELCK, Wolfgang & Wolfhart WESTENDORF
- 1972ff. *Lexikon der Ägyptologie*, 7 Bde., Wiesbaden.
- HENNING, Walter B.
- 1936 "Neue Materialien zur Geschichte des Manichäismus", *ZDMG* 90: 1-18.
 - 1942 "An Astronomical Chapter of the Bundahishn", *JRAS* 1942: 229-48.
 - 1945 "The Book of Giants", *BSOAS* 11:52-74 = *Acta Iranica* xv: 115-137.
 - 1947 "Two Manichaean Magical Texts with an Excursus on The Parthian ending -ēndēh", *BSOAS* 12: 39-66.
 - 1949 "Zoroaster", in B. SCHLERATH, *Zarathustra*: 118-164, Darmstadt 1970.
 - 1949a "The Name of the 'Tokharian' Language", *Asia Major* I: 158-162.
 - 1952 "The Monument and inscriptions of Tang-i Sarvak", *Asia Major* II: 151-78 = *Acta Iranica* xv: 359-86.
 - 1960 "The Bactrian Inscription", *BSOAS* 23: 47-140.
 - 1965 "Surkh-Kotal und Kaniška", *ZDMG* 115: 75-87.
 - 1965a "The Choresmien Documents", *Asia Major* 11: 166-79.
 - 1978 "The first Indo-Europeans in History", G.L. ULMEN (ed.), *Society and History, Essays in Honour of Karl August Wittfogel*, The Hague/Paris/New York: 215-230.
- HENRICKSON, Robert C.
- 1983 "Giyan I and II Reconsidered", *Mesopotamia* 18/19: 195-220.
 - 1985 "The Chronology of Central Western Iran 2600-1400 B.C.", *AJA* 89: 569-81.

- Geschichte", *Sitzungsbericht der böhmischen Akademie*, phil. Cl. 1898: 1-28.
- 1898a "Hethiter und Skyten", *Correspondenz-Blatt der deutschen Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte* 29: 39b-40a.
- 1909 "Rez. Justin V. PRÁŠEK, Geschichte der Meder Perser bis zur makedonischen Eroberung. Erster Band: Geschichte der Meder und des Reichs der Länder", *Philologische Wochenschrift* 29: 756-759.
- HONIGMANN, Ernst
- 1923 "Historische Topographie von Nordsyrien im Altertum", *ZDPV* 46: 149-193.
- 1924 "Historische Topographie von Nordsyrien im Altertum", *ZDPV* 47: 1-64.
- HÖLSCHER, Monika
- 1996 *Die Personennamen der Kassitenzeitlichen Texte aus Nippur*, Münster.
- HOLE, Frank & Kent V. Flannery
- 1962 "Excavations at Ali Kosh, Iran, 1961", *Iranica Antiqua* II, 1961: 97-148.
- HONIGMANN
- 1938 "Bêšri", *RLA* II: 18b.
- HORN, Paul
- 1893 *Grundriß der Neupersischen Ethymologie*, Strassburg.
- HORN, Valentin
- 1995 *Das Pferd im Alten Orient*, Hildesheim/Zürich/New York.
- HOUWINK TEN CATE, Philo H. J.
- 1970 *The Records of the Early Hittite Empire (c. 1450-1380 B.C.)*, Istanbul.
- HROUDA, Barthel
- 1958 "Die Churriter als Problem archäologischer Forschungen", *Archaeologica Geographica* 7: 14-19.
- 1971 *Vorderasien I- Mesopotamien, Babylonien, Iran und Anatolien*, München.
- 1977 "Isin, Archäologisch", *RLA* v: 189b-192a.
- 1991 *Der Alte Orient*, München.
- HROZNÝ, Friedrich (Bedřich)
- 1915 "Die Lösung des hethitischen Problems", *MDOG* 56:17-50.
- 1929 "Die Länder Churri und Mitanni und die ältesten Inder", *ArchOr.* 1: 91-110.
- 1929a "Hethiter und Griechen", *ArchOr* 1: 323-343.
- 1929b "Hethiter und Inder", *ZA NF* 4, Bd. 38: 184-5.
- 1941 *Die Älteste Geschichte Vorderasiens und Indiens*, Prag.

- 1927 "Die Anschauungen über das Alter des Rigveda", *ZDMG* 81:46-77.
- 1927-29 *Vedische Mythologie*, 2 Bde., Breslau.
- HILZHEIMER
- 1938 "Esel", *RLA* II: 476b-477a.
- HINNELLS, John R.
- 1975a *Persian Mythology*, Pers. Tr., Tehran 1368/1987.
- HINNELLS, John R. (Hrsg.)
- 1975b *Mitraic Studies*, 2 vol., Manchester.
- HINZ, Walther
- 1939 "Zur Iranischen Altertumskunde", *ZDMG* 93: 363-380.
- 1961 *Zarathustra*, Stuttgart.
- 1964 *Das Reich Elam*, Stuttgart.
- 1967 "Elams Vertrag mit Narām-Sin von Akkad", *ZA* 58 NF 24:66-96.
- 1971 "Persia c. 2400-1800 B.C.", *CAH* I, part 2: 644-680.
- 1972 "Die Zusätze zur Darius-Inschrift von Behistan", *AMN* 5: 243-251.
- 1973 *Neue Wege im Altpersischen*, Wiesbaden.
- 1975 *Altiranisches Sprachgut der Nebenüberlieferungen*, Wiesbaden.
- HINZ, Walther & Heidemarie Koch
- 1987 *Elamisches Wörterbuch*, 2 Bde., Berlin.
- HIRSCH, Hans
- 1963 "Die Inschriften der Könige von Agade", *AfO* 20: 1-82.
- HODGE, Carleton T.
- 1991 "Rez. Karel PETRÁČEK, Altägyptisch, Hamitosemitisch, und ihre Beziehungen zu einigen Sprachfamilien in Afrika und Asien: Vergleichende Studien", *JAOS* 111.2: 382a-384a.
- HOFFMANN, Karl
- 1975 *Aufsätze zur Indoiranistik*, 3 Bde., Hrsg. J. NARTEN, Wiesbaden.
- HOFFMANN, Karl & W. B. HENNING, H. W. BAILEY, G. MORGENSTIERNE, W. LENTZ
- 1958 *Iranistik, HbO*, 1. Abtl., 4. Band, 1. Abschn., Leiden/Köln.
- HOFFNER, Harry A.
- 1968 "A Hittite Text in Epic Style about Merchants", *JCS* 22: 34-45.
- 1971 "Remarks on the Hittite Version of the Naram-Sin Legend", *JCS* 23: 17-22.
- HÖGEMANN, P.
- 1992 *Das alte Vorderasien und die Achaemeniden*, Wiesbaden.
- HÖLSCHER, Monika
- 1996 *Die Personennamen der Kassitenzeitlichen Texte aus Nippur*, Münster.
- HOMMEL, F.
- 1898 "Hethiter und Skythen und das erste Auftreten der Iranier in der

- 1939 "The Inscription of Takil-ili-su of Malgium", *Afo* 12: 363-66.
 1943 "Parerga Sumerologia", *JNES* 2: 117-21.
 1946 "Sumerian Mythology: A Review Article", *JNES* 5: 128-152.
 1953 "The Reign of Ibbī-Suen", *JCS* 7: 36-47.
 1976 *The Treasure of Darkness*, London.
- JACOBSON, Hermann
 1922 *Arier und Ugrofinnen*, Nachdruck 1980, Göttingen.
 1927 "Exotika", *KZ* 54: 254-286.
- JANSEN-WINKELN, Karl
 1994 *Text und Sprache in der 3. Zwischenzeit, Ägypten und Altes Testament* Band 26, Wiesbaden.
- JARITZ, Kurt
 1957 "Die Kassitischen Sprachreste", *Anthropos* 52: 850-98.
 1957a "The Kassite King Atanah-Šamaš", *Journal of the Semitic Studies* 2: 321-326.
 1958 "Wer ist Amraphel in Genesis 14?", *ZATW* 70: 255-6.
 1960 "Die Kulturreste der Kassiten", *Anthropos* 55: 17-84.
 1966 "Mari und das Kassitenproblem", *CRR* 15: 123-128.
 1968 "Tilmun-Makan-Meluhha", *JNES* 27: 209-13.
- JARRIGE, Jean-François
 1981 "Chronology of the Earlier Period of the Greater Indus as seen from Mehrgarh, Pakistan", *South Asian Archaeology*: 21-8.
 1983 "Continuity and Change in the North Kachi Plain (Baluchistan, Pakistan) at the Beginning of the Second Millennium B.C., *South Asian Archaeology*, eds. J. Schotsmans and M. Taddei, Naples: 35-68.
- JENSEN, P.
 1900 "Kiš", *ZA* 15: 210-256.
 1924 "Akkadisch *mudū*", *ZA* 35 N.F. 1: 124-132.
 1928 "apsû-Apsû", *RLA* 1: 122a-124b.
- JETTMAR, Karl
 1970 "Cross-dating in Central Asia - The Chronology of the Karasuk and the Skythian Periods", *Central Asiatic Journal* 14: 253-76.
 1972 "Die Steppenulturen und die Indoarier des Plateaus", *Iranica Antiqua* 9: 65-93.
 1975 *Die Religionen des Hindukusch*, Stuttgart/Berlin/Köln/Mainz.
 1978 "Auf den Spuren der Indoarier", *Afghanistan Journal* 5: 88-95.
 1979 "Bronzes from northwest Afghanistan", *South Asian Archaeology*: 295-303.
- JIRKU, Anton
 1924 "Die Wanderung der Hebräer im dritten und zweiten vorchristlichen Jahrtausend", *AO* 24: 3-32.
 1925 "Indar-uta von Akšaf", *ZA* 36 N.F. 2: 74-76.

HRUŠKA, B.

- 1975 *Der Mythenadler Anzu in Literatur und Vorstellung des alten Mesopotamien*, Budapest.

HÜBNER B. & A. REIZAMMER

- 1993 *Sumerisch Deutsches Glossar*, 2 Bde., Marktredwitz.

- 1994 *Deutsch Sumerisches Glossar*, 3 Bde., Marktredwitz.

HÜBSCHMANN, H.

- 1895 *Persische Studien*, Straßburg.

HUEHNERGARD, John

- 1989 *The Akkadian of Ugarit*, Atlanta, Georgia.

HUFF, Dietrich

- 1972 Der Takht-i Nishin in Firuzabad, *Archäologischer Anzeiger* 3.

HUFFMON, Herbert Bardwell

- 1965 *Amorite Personal Names in the Mari Texts*, Baltimore.

HUMBACH, Helmut

- 1966 *Baktrische Sprachdenkmäler*, Wiesbaden.

- 1985 "About Gōpatšah, his Country, and the Khwārezmien Hypothesis", *Acta Iranica* 24: 327-334.

HUMMEL, Siegbert

- 1991 "Beziehungen des Sumerischen zu einigen Sprachen im protoaltaischen Substrat" *Anthropos* 86: 174-184.

HÜSING, Georg

- 1899 "Kyaxares", *OLZ* 2: 139-40.

- 1908 "Die Namen der Könige von Ančān", *OLZ* 11: 318-322.

- 1916 *Quellen Zur Geschichte Elams, I. Teil Altelamische Texte*, Leipzig.

- 1916a "Völkerschichten in Iran", *Mitteilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien* 46: 199-250.

- 1917 "Kaspisches", *OLZ* 20: 106-109.

- 1921 "Die Völker Alt-Kleinasiens", *Wiener Prähistorische Zeitschrift* 7/8: 29-52.

IZRE'EL, Shlomo

- 1991 *Amurru Akkadian: A Linguistic Study*, 2 vols., Atlanta.

ISRE'EL, Shlomo, Itamar SINGER, Ran ZADOK (eds.)

- 1998 *Past Links: Studies in the Language and Cultures of the Ancient Near East*, *Israel Oriental Studies* XVIII, Winona Lake, Indiana.

JACKSON, Williams

- 1892 *An Avesta Grammar*, Stuttgart.

- 1899 *Zoroaster*, London.

- 1896ff. "Die iranische Religion", *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 612-708.

JACOBI, Hermann G.

- 1909 "On the Antiquity of Vedic Culture", *JRAS* 1909: 721-726.

JACOBSEN, Thorkild

- Culture Center in Japan III: Essays on Anatolian Studies in the Second Millennium B.C.: 35-51, Wiesbaden.*
- KÄMMERER, Thomas R. & Dirk SCHWIDERSKI
 1998 *Deutsch-Akkadisches Wörterbuch, AOAT 255, Münster.*
- KANTOR, Helene J.
 1942 "The Early Relations of Egypt with Asia", *JNES* 1: 174-212.
 1944 "The Final Phase of Predynastic Culture Gerzean or Semainean(?)", *JNES* 3: 110-136.
 1947 "The First Expansion of Aegean Commerce", *Supplement to American Journal of Archaeology* 51: 17-103.
 1952 "Further Evidence for Early Mesopotamian Relations with Egypt", *JNES* 11: 239-250.
- KAPLAN, Jacob
 1975 "Further Aspects of the Middle Bronze Age II Fortifications in Palestine", *ZDPV* 91: 1-17.
- KÄRKI, Ilmari
 1986 *Die Königsinschriften der Dritten Dynastie von Ur, Studia Orientalia* 58, Helsinki.
- KEEL, Othmar & Silvia SCHROER
 1985 *Studien zu den Stempelsiegeln aus Palästina / Israel, Freiburg (Schweiz), Göttingen.*
- KEES, Hermann
 "Eine Familie kgl. Maurermeister aus dem Anfang der 6. Dynastie", *WZKM* 54: 91-100.
- KEES, Hermann & S. Schott, H. Brunner u. a.
 1973 *Ägyptische Schrift und Sprache, Handbuch der Orientalistik*, 1. Abtl., 1. Band, 1, Abschn., Leiden/Köln.
- KEISER, Clarence Elwood
 1971 *Neo-Sumerian Account Texts from Drehem, New Haven/London.*
- KEITH, Arthur Berriedale
 1925 *The Religion and Philosophy of the Veda and Upanishads*, 2 Bde., London.
- KELSO, J. L.
 1943 "Some Sixteenth-Century Copper Objects from Tell Beit Mirsim", *BASOR* 91: 28-36.
- KENT, Roland G.
 1942 "Old Persian Texts", *JNES* 1: 415-423.
 1943 "Old Persian Texts", *JNES* 2: 105-114.
 1943a "Old Persian Texts", *JNES* 2: 302-306.
 1944 "Old Persian Texts", *JNES* 3: 232-233.
 1945 "Old Persian Texts", *JNES* 4: 39-52.
 1945a "Old Persian Texts", *JNES* 4: 228-233.
 1951 "Cameron's Old Persian Readings at Bisitun: Restorations and

- 1932 "Aufstieg und Untergang der Hyksos", *JPOS* 12: 51-61.
 1938 *RLA* II: 366a. ???
 1964 "Bemerkungen zu Einigen Syrisch-Palästinischen Namen in Ägyptischer Schrift", *ArchOr* 32: 354-357.
- JONES, Tom B. and John W. SNYDER
 1961 *Sumerian Economic Texts from the Third Ur Dynasty*, Minneapolis.
- JONG ELLIS DE, Maria
 1981/2 "Gilgamesh' Approach to Huwawa: A New Text", *AfO* 28: 123-131.
- JORDAN, Franzis
 1977 "Das Gilgamesch-Epos", OBERHUBER (Hrsg.), *Das Gilgamesch-Epos*: 276-291.
- JORDAN, Julius
 1969 "Uruk-Warka", Osnabrück.
- JUNGE, Friedrich
 1978 "Syntax der Mittelägyptischen Literatursprache", Mainz/Rhein.
- JUNGE, Julius
 1939 *Saka-Studien*, 2. Neudruck der Ausgabe Leipzig, Aalen 1971.
- JUSTI, Ferdinand
 1864 *Handbuch der Zandsprache*, Leipzig.
 1895 *Iranisches Namenbuch*, Marburg.
 1896ff "Geschichte Irans von den ältesten Zeiten bis zum Ausgang der Sāsāniden", *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 395-550.
- JWAIDEH, Wadie
 1959 "The Introductory Chapters of Yāqūt's *Mu'jam Al-Buldān*", Leiden.
- KADISH, Gerald E.
 1970 "An Inscription From an Early Egyptian Fortress", *JNES* 29: 99-102.
- KAISER, Werner
 1955 "Stand und Probleme der ägyptischen Vorgeschichtsforschung", *ZÄS* 80: 87-109.
- KAMMENHUBER, Annelies
 1961 *Hippologia Hethitica*, Wiesbaden.
 1968 *Die Arier im Vorderen Orient*, Heidelberg.
 1969 "Hethitisch, Palaisch, Luwisch und Hieroglyphenluwisch", FRIEDRICH et al. 1969 (Hrsg.), *Alt kleinasiatische Sprachen*: 119-357.
 1977 "Die Arier im Vorderen Orient und die historischen Wohnsitze der Hurriter", *OR NS* 46: 129-144.
 1988 "On Hittites, Mitanni-Hurrians, Indo-Aryans and Horse Tablets in the ???Iind Millennium B.C.", *Bulletin of the Middle Eastern*

- 271-292.
 1983 "The Capture of Agga by Gilgameš (GA 81 and 99)", *JAOS* 103: 201-204.
- KLENGEL, Horst
 1965-70 *Geschichte Syriens im 2. Jahrtausend v.u.Z.*, 3 Teile, Berlin.
 1972 *Zwischen Zelt und Palast*, Wien.
 1977 "Išūwa", *RLA* v: 214a-216a.
 1988 "Lullu(bum)", *RLA* VII: 164b-168a.
 1992 *Syria 3000 to 300 B.C.*, Berlin.
- KLENGEL, Horst (Hrsg.)
 1989 *Kulturgeschichte des alten Vorderasien*, Berlin.
- KLENGEL, Horst & Johannes RENGGER (Hrsg.)
 1999 *Landwirtschaft im Alten Orient, Berliner Beiträge zum Vorderen Orient*, Band 18, Berlin.
- KLIMA, Otakar
 1959 "The Date of Zoroaster", *ArchOr* 27: 556-64.
- KLINGER, Jörg
 1988 "Überlegungen zu den Anfängen des Mittani-Staates", HAAS (Hrsg.) 1988, *Hurriter und Hurritisch*: 27-42.
 1996 *Untersuchungen zur Rekonstruktion der Hattischen Kultschicht, Studien zu den Boğazköy-Texten*, Heft 37, Wiesbaden.
- KMOSKÓ, M.
 1918 "Beiträge zur Erklärung der Inschriften Gudeas", *ZA* 31: 58-90.
- KNAUF, Ernst Axel
 1988 *Midian, Untersuchungen zur Geschichte Palästinas und Nordanabiens am Ende des 2. Jahrtausends v. Chr.*, Wiesbaden.
 1989 *Ismael, Untersuchungen zur Geschichte Palästinas und Nordanabiens im 1. Jahrtausend v. Chr.*, Wiesbaden.
- KOCH, Heidemarie
 1992 *Es Kündet Dareios der König*, Mainz.
 1993 *Achämeniden-Studien*, Wiesbaden. (Medische Kappen und andere alte Hüte)
- KOCH, Heidemarie (Hrsg.)
 1983 *Kunst, Kultur und Geschichte der Achämenidenzeit und ihr Fortleben*, *AMI Erg.* 10, Berlin.
- KOCH, Roland
 1990 *Die Erzählungen des Sinuhe*, Bruxelles.
- KÖCHER, Franz
 1963 "Ein verkannter neubabylonischer Text aus Sippar", *AfO* 20: 156-158.

- Notes", *JCS* 5: 55-57.
- 1953 *Old Persian Grammar*, New Haven, Repr. 1961.
- KENYON Kathleen M.
- 1971 "Archaeological Evidence from Palestine", *CAH* I, part 2: 567-94.
- 1973 "Palästina in the Time of the Eighteenth Dynasty", *CAH* II, part 1: 526-56.
- KERÉNYI, Karl
- 1997 *Die Mythologie der Griechen*, 2 Bde., Stuttgart.
- KESSLER, Konrad
- 1889 *Mani - Forschungen über die Manichäische Religion*, Berlin 1889, Nachdr. Tehran 1976.
- Al KHALIFA and Michael RICE
- 1986 *Bahrain through the ages: The Archaeology*, London and New York.
- 1993 *Bahrain through the ages: The History*, London and New York.
- KIENAST, B.
- 1994 *Glossar zu den Altakkadischen Königsinschriften*, *FAOS* 8, Stuttgart.
- KHLOPIN, I.. (s. also CHLOPIN)
- 1981 "The Early Bronze Age Cemetry of Parkhai II: The First Two Seasons of Excavation: 1977-78", KOHL (ed.) 1981: 3-34.
- 1987 "Excavations in the Sumbar Valley and their Importance for Central and Western Asia", *Information Bulletin* 12, Moscow: 19-29.
- KING, L. W.
- 1907 *Chronicles concerning Early Babylonian Kings*, 3 vols., London.
- 1912-13 "Kummukh and Commagene, A Study in North Syrian and Mesopotamian Geography", *Journal of the Manchester Egyptian and Oriental Society* 2/3: 47-56.
- KINLAW, Dennis F.
- 1967 *A Study of the Personal Names in the Akkadian Texts from Ugarit*, Michigan.
- KIRSCH, Elisabeth & Paul LARSEN
- 1995 "Das Verhältnis zwischen Seßhaften und Nichtseßhaften in Mesopotamien am Ende des 3. und zu Beginn des 2. Jt v. Chr.", in BARTL et al. (Hrsg.) 1995: 148-164.
- KITCHEN, K. A.
- 1961 "An Unusual Stela from Abydos", *JEA* 47: 10-18.
- 1973 "The Philistines", in WISEMAN 1973 (ed.), *People of Old Testament Times*: 51-78.
- KLEIN, Jacob
- 1971 "Review of Das Lugalbandaepos", *JAOS* 91: 295-99.
- 1976 "Šulgi and Gilgamesh: Two Brothers-Peers (Šulgi 0), *AOAT* 25:

- 1948 "New Light on the Early History of the Ancient Near East", *AJA* 52: 156-64.
- 1949 "Gilgamesh and Agga", *AJA* 53: 1-18.
- 1951 "Inanna's Descent to the Nether World, Continued and Revised", *JCS* 5: 1-17.
- 1956 *From the Tablets of Sumer*, Indian Hills.
- 1956a *History begins at Sumer*, London.
- 1959 *Geschichte beginnt mit Sumer, Berichte von den Ursprüngen der Kultur*, München.
- 1961 *Mythologies of the Ancient World*, Garden City.
- 1963 *The Sumerians*, Chicago.
- 1963a "Dilmun: Quest for Paradise", *Antiquity* 37: 111-115.
- 1964 "The INDUS Civilization and DILMUN, the Sumerian Paradise Land", *Expedition* 6 (3): 44-52.
- 1968 "The 'Babel of Tongues', A Sumerian Version", *JAOS* 88: 108-111.
- 1969 *Sumerian Myths and Epics*, *ANET*, 3rd. Ed.: 37-59.
- KRAMER, Samuel Noah & Th. JACOBSEN
- 1954 "Enmerkar and Ensukušsiranna", *Or N.S.* 23: 232-34.
- KRAUS, F. R
- 1951 *Nippur und Isin nach altbabylonischen Rechtsurkunden*, *JCS* 3.
- 1963 "Altbabylonische Quellensammlungen zur altmesopotamischen Geschichte", *AfO* 20: 153-155.
- KRAUSE, Wolfgang
- 1971 *Tocharisch, HbO*, 1. Abtl., 4. Bd., *Iranistik*, 3. Abschn., Leiden, Köln.
- KREBERNIK, M.
- 1988 "Maḥdi-anna", *RLA* VII: 255b.
- 1995 "Mondgott", *RLA* VIII: 360a-369b.
- 1997 "Muttergöttin", *RLA* VIII: 502a-516b.
- 2000 "Nin-kasi und Siraš/Siris", *RLA* IX: 442a-444b.
- KRECHER, Joachim
- 1973 "Drei neusumerische Verwaltungsurkunden", *AfO* 24: 119-120.
- KRETSCHMER, Paula-
- 1909 "Zur Geschichte der griechischen Dialekte", *Glotta* 1: 1-59.
- 1926 "Varuṇa und die Urgeschichte der Inder", *WZKM* 33: 1-22.
- 1927 "Kydaten", *Glotta* 15: 158-160.
- 1927a "Literaturbericht für das Jahr 1924, Griechisch", *Glotta* 15: 161-201.
- 1928 "Weiteres zur Urgeschichte der Inder", *KZ* 55: 75-103.
- 1928a "Zum Ursprung des Gottes Indra", *AnzAkWien* 64: 39-53.
- 1932 "Die Hypachäer", *Glotta* 21: 213-257.
- 1936 "Zum Balkan-Skythischen", *Glotta* 24: 1-56.

- 1963a "Zur Lesung von Kl.KAL in den medizinischen Texten", *AfO* 20: 158-159.
- KOHL, Philip L.
 1978 "The Balance of Trade in Southwestern Asia in the Mid-Third Millennium B.C.", *Current Anthropology* 19: 463-92.
 1984 *Central Asia, Palaeolithic Beginning to the Iron Age*, Paris.
- KOHL, Philip L. (ed.)
 1981 *The Bronze Age Civilization of Central Asia*, New York.
- KOMORÓCZY, Géza
 1987 "Die Beziehungen zwischen Mesopotamien und dem Iranischen Hochland in der Sumerischen Dichtung", *Mesopotamien und seine Nachbarn*, Hrsg. H. J. NISSEN und J. RENGGER, Berlin.
- KOMORÓCZY, G.
 1977 "Ummān-Manda", *AAH* 25: 43-67.
- KÖNIG, Friedrich Wilhelm
 1932 "Naboned und Kuraš", *AfO* 7: 178-182.
 1934 *Älteste Geschichte der Meder und Perser*, Leipzig.
 1955-7 *Handbuch der Chaldischen Inschriften*, Graz.
 1965 *Die elamischen Königsinschriften*, Graz.
- KOSAMBI, D. D.
 1963 "The Beginning of the Iron Age in India", *Journal of the Economic and Social History of the Orient*, Leiden 6: 309-18.
- KOSCHAKER, Paul
 1942 "Zur staatlichen Wirtschaftsverwaltung in altbabylonischer Zeit", *ZA* 47: 135-180.
- KRAFELD-DAUGHERTY, Maria
 1994 *Wohnen im Alten Orient*, Münster.
- KRAHE, Hans
 1954 "Völkernamen aus Flussnamen", *Festschrift für Fr. Zucker*: 229-244.
 1985 *Indogermanische Sprachwissenschaft*, Berlin. New York.
- KRAHMALKOV, Charles
 1976 "Short Notes: An Ammonite Lyric Poem", *BASOR* 223: 55-57.
- KRAMER, Samuel Noah
 1932 "New Tablets from Fara", *JAOS* 52: 110-132.
 1940 "Ishtar in the Nether World According to a New Sumerian Text", *BASOR* 79: 18-27.
 1944 "The Epic of Gilgameš and its Sumerian Sources", *JAOS* 64: 7-23. 83.
 1944a *Sumerian Literary Texts from Nippur*, (SLTNi), New Haven.
 1944b "The Death of Gilgamesh", *BASOR* 94: 2-12.
 1944c "Dilmun, the Land of Living", *BASOR* 96: 18-28.
 1947 "Gilgamesh and the Land of Living", *JCS* 1: 3-46.

- 1969 "Further Notes on the Shaft-Hole Pick-Axe from Khurāb, Makrān, *IRAN* 7: 163-168.
- 1971 "The Proto-Elamite Settlement at Tepe Yahyā", *IRAN* 9: 87-96.
- 1972 "Trade Mechanisms in Indus-Mesopotamien Interrelations", *JAOS* 92: 222-29.
- 1973 "Prehistoric Central Asia", *Antiquity* 47: 43-46.
- 1976 "Prehistoric Settlement Patterns around Tepe Yahya: A Question Analysis", *JNES* 35: 237-50.
- 1978 "The Proto-Elamites on the Iranian Plateau", *Antiquity* 52: 114-120.
- 1982 "Dilmun: Gateway to Immortality", *JNES* 41: 45-88.
- 1986 "Third Millennium Structure and Process: From Euphrates to the Indus and the Oxus to the Indian Ocean", *OA* 25: 189-219.
- 1989 "The Bronze Age of Bactria", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 15-21.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Thomas Wight BEALE (eds.)
- 1986 *Excavations at Tepe Yahya, Iran 1967-1975, The Early Periods*, Cambridge.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Maurizio TOSI
- 1973 "Shahr-i Sokhta and Tepe Yahya: Tracks on the Earliest History of the Iranian Plateau", *East and West* 23, 1-2: 21-58.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Dennis HESKEL 1986, s. HESKEL 1986.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C. & Jeremy A. SABLOFF
- 1995 *Ancient Civilizations, The Near East and Mesoamerica*, 2. Aufl., Prospect Heights.
- LAMBERT, Wilfred G.
- 1956 "An Address of Marduk to the Demons", *AfO* 17 (1954-56): 310-321.
- 1957-8 "Three Unpublished Fragments of the Tukulti-Ninurta Epic", *AfO* 18: 38-51.
- 1960 "The Domesticated Camel in the Second Millennium - Evidence from Alalakh and Ugarit", *BASOR* 160: 42-43.
- 1967 "Enmeduranski and Related Matters", *JCS* 21: 126-38.
- 1968/9 "Three Inscribed Luristan Bronzes", *AfO* 22: 9-11.
- 1972-5 "Himmel", *RLA* IV: 411a-412b.
- 1986 "Seals from West Central Asia and Adjacent Regions", *AMI NF* 19: 33-40.
- 1988 "Maḥ-anna", *RLA* VII: 255b.
- 1989 "Notes on a work of the most ancient Semitic Literature", *JCS* 41: 1-33.
- LANCZKOWSKI, Günter
- 1955 "Zum Ursprung der Hyksos", *ZMDG* 105: 31-2.

- 1936a "Nochmals die Hypachäer und Alaksanduš", *Glotta* 24: 203-251.
- 1949 "Die Danaver (Danuna) und die neuen kilikischen Funde", *Anzeiger der Akademie der Wissenschaften in Wien, phil.-hist Klasse* 86: 186-202.
- 1949a "Die Danaver (Danuna) und die neuen kilikischen Funde", *AnzAkWien* 1: 186-202.
- KRETSCHMER, Paul & P. Wahrmann
- 1929 "Literaturbericht für das Jahr 1926, Griechisch", *Glotta* 17: 191-271.
- KRIŠHNAMEŠVARI, Bh.
- 1983 "The Dravidian Identification of Meluhha, Dilmun and Makan", *JESHO* 26: 191-2.
- KRISTENSEN, Anne Katrine G.
- 1988 *Who were the Cimmerians, and where did they come from?*, Engl. Tr. Jørgen Læssø, Copenhagen.
- KRONASSER, Heinz
- 1954-6 "Hieroglyphenhethitisch É-nawara-", *Afo* 17: 366-367.
- 1957 "Indisches in den Nuzi-Texten", *WZKM* 53: 181-192.
- 1957a "Zum Bildhethitischen", *ArchOr* 25: 513-524.
- 1958 "Hurrisch makanni- Geschenk", *Die Sprache* 4: 127.
- 1966 *Etymologie der Hethitischen Sprache*, Wiesbaden.
- 1969 "Heth. mannin(n)i- 'Halsschmuck'", *Studia Classica et Orientalia Antonino Pagliaro Oblata* III: 62-66.
- KÜHNE, Cord,
- 973 *Die Chronologie der internationalen Korrespondenz von El-Amarna*, *AOAT* 17, Neukirchen-Vluyn.
- KUIPER, F. B. J.
- 1961 "Remarks on the Avestan Hymn to Mithra", *IJJ* 5:36-60.
- KÜMMEL, Hans M.
- 1974-7 "Ein Fall von Sklavenhehlerei", *Afo* 25: 72-83.
- KUNDSÉN, Ebbe Egede
- 1982 "An Analysis of Amorite", *JCS* 34: 1-18.
- KUPPER, J.-R.
- 1973 "Northern Mesopotamia and Syria", *CAH* II, part 1: 1-41.
- LABIB, Pahor
- 1936 *Die Herrschaft der Hyksos in Ägypten und ihr Sturz*, Berlin.
- LACHEMEN, E. R.
- 1940 "Nuzi Geographical Names I, Names of Countries", *BASOR* 78: 18-23.
- 1941 "Nuzi Geographical Names II", *BASOR* 81: 10-15.
- LAMB, H.H.
- 1982 *Klima und Kulturgeschichte*, Germ. Tr., Hamburg 1989.
- LAMBERG-KARLOVSKY, Carl C.

- 1969 "Eanna in Uruk zur Zeit Sargons II", *IRAQ* 31: 104-111.
- LESNY, V.
 1929 "The Representation of Zarathushtra Based on Misunderstanding. (Notes.)", *ArchOr* 1: 251-252.
 1932 "The Language of the Mitanni Chieftains- A Third Branch of the Aryans Group", *ArchOr* 4: 257-60.
- LEVINE, Louis D.
 1972-5 "Habh", *RLA* iv: 12b-13b.
 1973 "Geographical Studies in the Neo-Assyrian Zagros - 1", *IRAN* 11: 1-27."
 1980 "Kirruri, Kirriuri", *RLA* v: 606a-607a.
- LEWI, Hildegard
 1944 "Assyro-Babylonian and Israelite Measures of Capacity and Rates of Seeding", *JAOS* 64: 65-81.
 1944a "The Genesis of the Faulty Persian Chronology", *JAOS* 64: 197-214.
 1952 "Nitokris-Naqia", *JNES* 11: 264-86.
 1971 "Assyria c. 2600-1816 B.C.", *CAH* I, part 2: 729-770.
- LEWY, Julius
 1924 "Lykier-Syrer und Choriter-Syrer", *ZA* NF 1, Bd. 35: 144-48.
 1929 "Zur Amoritenfrage", *ZA* 38 (NF 4): 243-272.
- LEUMANN, M.
 1956 Rez. "BURROW, T., 1955. 'The Sanskrit Language', London", *Kratylos* 1: 26-32.
- LEVIN, Saul
 1971 *The Indo-European and Semitic Languages*, New York.
- LEVY, Selim
 1936-7 "A Statue of Gudea in the Iraq Museum in Baghdad", *AfO* 11: 151-152.
- LICHTHEIM, Miriam
 1973-80 *Ancient Egyptian Literature*, 3 vols., Berkeley/Los Angeles/London.
- LIEBERMAN, Stephen J.
 1969 "An Ur III Text from Drehem Recording 'Booty from the Land of Mardu'", *JCS* 22: 53-62.
- LIGABUE, Giancarlo & Sandro SALVATORI
 1989 *Baktria, An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, Venice.
- LIPÍŃSKI, E. (ed.)
 1985 "*The Land of Israel: Cross-Roads of Civilizations*", Leuven.
- LISITSINA, G. N.
 1969 "The Earliest Irrigation in Turkmenia", *Antiquity* 43: 279-288.
- LITTAUER, Mary Aiken & Joost. H. CROUWEL

LANDSBERGER, Benno

- 1924 "Über die Völker Vorderasiens im dritten Jahrtausend", *ZA* 35: 213-44.
 1948 "Sam'al", Ankara.
 1949 "Jahreszeiten im Sumerisch-Akkadischen", *JNES* 8: 248-72.
 1951 *Materialien zum Sumerischen Lexikon*, vol. II, Roma.
 1954 "Assyrische Königsliste und 'Dunkles Zeitalter'", *JCS* 8: 31-73; 106-33.

LANDSBERGER, Benno & T. BAUER

- 1927 "Zu neuveröffentlichten Geschichtsquellen der Zeit von Assarhaddon bis Nabonid", *ZA* 37 (NF 3): 61-98.

LANGDON, Stephen Herbert

- 1912 *Die Neubabylonischen Königsinschriften*, Germ. Tr. Rudolf ZEHNPFERD, *VAB* IV, Leipzig.

LANGE, H. O.

- 1903 "Prophezeiungen eines ägyptischen Weisen aus dem Papyrus I, 344 in Leiden", *SbAkBerlin* I. II.: 601-610.

LAPP, Nancy L.

- 1976 "Casemate Walls in Palestine and the Late Iron II Casemate at Tell el-Fûl (Gibeah)", *BASOR* 223: 25-42.

LAROCHE, Emmanuel

- 1980 *Clossaire de la Langue Hourrite*, Paris.

LAU, Robert Julius

- 1966 *Old Babylonian Temple Records*, New York.

LAUFER, Berthold

- 1919 *Sino-Iranica, Chinese Contributions to the History of Civilization in Ancient Iran*, Chicago, repr. 1973 Taipei.
 1925 "Rez. Henri CORDIER, *Mélanges d'histoire et de géographie orientales*", *JAOS* 45: 185-185.

LECLANT, Jean

- 1979 *Ägypten, das alte und mittlere Reich*, Universum der Kunst, München.

LEEMANS, W. F.

- 1972-5 "Handel", *RLA* IV: 76b-90.

LEGRAIN, Léon

- 1937-47 *Ur Excavations, Texts III, Business Documents of the Third Dynasty of Ur*, 2 parts.

LEGRAIN, Dr. L.

- 1936 *Ur Excavations: vol. III. Archaic Seal-Impressions*, Oxford.

LEHMANN, Winfred P.

- 1992 *Historical Linguistics*, London, New York.

LENZEN, H. J.

- MAEDA, Tohru
 1992 "The Defense Zone during the Rule of the Ur III Dynasty", *Acta Sumerologica* 14: 135-172.
- MAGEN & RASHAD (Hrsg.)
 1996 *Vom Halys zum Euphrat. Thomas Beran zu Ehren*, Münster.
- MAIR, Victor H. (ed.)
 1998 *The Bronze Age and Early Iron Age Peoples of Eastern Central Asia*, 2 vols., Washington.
- MAISELS, Charles Keith
 1990 *The Emergence of Civilization*, London/New York.
- MAISLER, B.
 1930 "Das Vordavidische Jerusalem", *JPOS* 10: 181-191.
- MAJIDZADEH, Yousef
 1976 "The Land of Aratta", *JNES* 35: 105-113.
 1980 "Sarzamin-e Aratta", *Survey and Excavation* 3: 1-11.
 1981 "Sialk III and the Pottery Sequence at Tepe Ghabristan, The Coherence of the Cultures of the Central Iranian Plateau", *IRAN* 19: 141-146.
 1982 "Lapis Lazuli and the Great Khorasan Road", *Paléorient* 8: 59-69.
- MALAMAT, A.
 1954 "Cushan Rishathaim and the Decline of the Near East Around 1200 B.C.", *JNES* 13:231-42.
- MALEK-SHAHMIRZADI, Sadegh
 1979 "Copper, Bronze And their Implementation by Metalsmiths of Sagzabad, Qazwin Plain, Iran", *AMI* 12: 49-66.
 1988 "Status in the Neolithic Villages as Displayed in the Burial Costum with Emphasis on Zāgheh", pers. with Engl. summary, *IJA* 2, 2: 2-12.
- MALLORY, J. P.
 1973 "A short history of the Indo-European problems", *JIES* 1: 21-65.
 1976 "The chronology of the Early Kurgan tradition" (Part one), *JIES* 4: 257-294.
 1977 "The chronology of the Early Kurgan tradition" (Part two), *JIES* 5: 339-368.
 1981 "The ritual treatment of the horse in the Early Kurgan tradition", *JIES* 9: 205-226.
 1988 Review of RENFREW 1987, *Archaeology and Language: the puzzle of Indo-European origin*, in *Antiquity* 62 (236): 607-609.
 1989 *In Search of the Indo-Europeans*, London.
- MALLOWAN, Max E. L.
 1937 "The Excavations at Tall Chagar Bazar and an Archaeological Survey of Habur Region. Second Campaign, 1936", *IRAQ* IV: 91-177.

- 1979 *Wheeled Vehicles and Ridden Animals in the Ancient Near East*, Leiden/Köln.
 - 1973 "The Vulture Stela and an Early Type of Two-Wheeled Vehicle", *JNES* 32: 324-329.
- LITTLETON, C. Scott
- 1970 "Is the 'Kingship in Heaven' Theme Indo-European?", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 383-404.
- LIVSHITS, V. A.
- 1968 "The Khwarezmien Calender and the Eras of Ancient Chorasnia", *AAH* 16: 433-6.
- LODING, Darlene
- 1973 "A new Chronological Source for the Isin-Larsa Period", *AfO* 24: 47-50.
 - 1976 *Ur Excavation Texts IX, Economic Texts from the Third Dynasty*, Philadelphia.
- LOMMEL, Herman
- 1930 *Die Religion Zarathustras*, Tübingen.
 - 1931 "War Zarathustra ein Bauer?", *Zarathustra*, Hrsg. SCHLERATH, Darmstadt 1970: 33-52 (*KZ* 58: 248-265).
 - 1939 "Kāvya Ušan", *Kleine Schriften*, Hrsg. Klaus L. JANERT, Wiesbaden 1978.
 - 1951 "Betrachtungen über Mythos, besonders in Indien und Iran", *Kleine Schriften*, Hrsg. Klaus L. JANERT, Wiesbaden 1978.
- LUCAS, A.
- 1962 *Ancient Egyptian Materials and Industries*, erstmals erschienen 1926, 4. Ed. (& J. R. HARRIS) 1962, repr. London 1989.
- LUCKENBILL, Daniel David
- 1926 *Ancient Records of Assyria and Babylonia*, 2 vol., repr. 1975, New York.
- LUNDMAN, Bertil
- 1963 "The Racial History of the Near East", *The Mankind Quarterly* 3: 179-88.
- MACDONELL, A. A.
- 1898 *Vedic Mythology*, Strassburg, reprint Delhi 1974.
- MACDONELL, A. A. & A. B. KEITH
- 1912 *Vedic Index of Names and Subjects*, 2 vol. reprint 1982, New Delhi.
- MACHEK, Václav
- 1941 "Name und Herkunft des Gottes Indra", *ArchOr* 12: 143-54.
- MACKENZIE, D. N.
- 1970-72 "The Khwarezmian Glossary", *BSOAS* 33: 540-59; 34: 74-90, 314-330, 521-537; 35: 56-73.
 - 1988 "Khwarezmien and Avestan", *East and West* 38: 81-92.

MATOUŠ, Lubor

1952 "Zur Chronologie der Geschichte von Larsa bis zum Einfall der Elamiter", *ArchOr* 20: 288-313.

1953 "Rez. KRAMER 1952, *Enmerkar and the Lord of Aratta*", *OLZ* 48: 519-523.

MAURER, Friedrich

1905 *Völkerkundliches aus dem Alten Testament*, Naumburg a. S.

MAXWELL-HYSLOP, Rachel

1949 "Western Asiatic Shaft-hole Axes", *IRAQ* 11: 90-130.

MAYER, Walter

** "Taide oder Waššukanni? Name und Lage der Hauptstadt Mitannis", *UF* 18: 231-36.

MAYRHOFFER, Manfred

1956ff. *Kurzgefaßtes etymologisches Wörterbuch des Altindischen*, Heidelberg.

1958 "Gedanken zum Namen Himālaya", *IJJ* 2: 1-7.

1959 "Zu den arischen Sprachresten in Vorderasien", *Die Sprache* 5: 77-95.

1959a "Über einige arische Wörter mit hurritischem Suffix", *AION* 1: 1-11.

1960 "Indo-Iranisches Sprachgut aus Alalah", *IJJ* 4: 136-149.

1961 "Der heutige Forschungsstand zu den indoiranischen Sprachresten in Vorderasien", *ZDMG* 111: 451-57.

1963 "Sammelbesprechung von: SALONEN 1956, *Hioppologica Accadica*; KAMMENHUBER 1961, *Hippologica Hethitica*; HAUSCHILD 1962, *Über die frühesten Arier im Alten Orient*", *IJJ* 7: 207-211.

1963a "Rez. Wolfgang HELCK 1962, Die Beziehungen Ägyptens zu Vorderasien im 3. und 2. Jahrtausend v. Chr.", *Kratylos* 8: 206b-208b.

1965 "Indogermanische Völker im Umkreis Babels und der Pharaonen", *Wissenschaftliche Beilage zum Jahresbericht 1965/66 des Kronberg-Gymnasiums zu Aschaffenburg* (1966) 3-12, 1 Karte.

1965 "Indogermanische Völker im Umkreis Babels und der Pharaonen", *Wissenschaftliche Beilage zum Jahresbericht 1965/66 des Humanistischen Kronberg-Gymnasiums zu Aschaffenburg*: 1-7.

1965a "Ein arisch-hurritischer Rechtsausdruck in Alalah?", *OR* (N.S.) 34: 336-337.

1965b "Zu den Zahlenkomposita des Kikkuli-Textes", *IF* 70: 11-13.

1965c "Zur kritischen Sicherung vorderasiatisch-arischer Personennamen", *IF* 70: 146-163.

1965d "Hethitisches und arisches Lexikon", *IF* 70: 245-57.

1966 *Die Indo-Arier im Alten Vorderasien*, Wiesbaden.

- 1946 "Excavations in the Balih Valley, 1938", *IRAQ* 8: 111-159.
 1947 "Excavations at Brak and Chagar Bazar", *IRAQ* 9: 1-87.
 1965 *Early Mesopotamia and Iran*, Norwich.
 1971 "The Early Dynastic Period in Mesopotamia", *CAH* I, part 2: 238-314.
- MANN, Stuart E.
 1943 "Die Urheimat der Indoeuropäer", in Anton SCHERER (Hrg.), *Wege der Forschung*: 224-55, Darmstadt 1968.
- MARAQTEN, Mohammed
 1988 *Die semitischen Personennamen in den alt- und reicharamäischen Inschriften aus Vorderasien*, Hildesheim, Zürich, New York.
- MARFOE, Leon
 1979 "The Integrative Transformation: Patterns of Sociopolitical Organization in Southern Syria", *BASOR* 234: 1-42.
- MARKWART (MARQUART), Josef,
 1895 "Beiträge zur Geschichte und Sage von Erān", *ZDMG* 49: 628-672.
 1896 *Untersuchungen zur Geschichte von Eran I*, Göttingen.
 1901 *Ērānšahr*, Berlin.
 1905 *Untersuchungen zur Geschichte von Eran II*, Leipzig.
 1931 *A Catalogue of the Provincial Capitals of Ērānshahr*, Roma.
 1938 *Wehrot und Arang*, Leiden.
- MARSZEWSKI, Tomasz
 1969 "The 'Cedar-Land' Motif in the Sumerian Poem about Gilgamesh. The Problem of its Origin", *Folia Orientalia* 11: 201-222.
- MASSON, Vadim M.
 1966 *Das Land der tausend Städte*, München 1982.
 1967 *Archaeological Study of Soviet Central Asia*, USSR Academy of Sciences, Institute of the Peoples of Asia, Moscow.
 1968 "The Urban Revolution in South Turkmenia", *Antiquity* 42: 178-187.
- MASSON, Vadim M. & V. I. SARIANIDI
 1972 *Central Asia, Turkmenia before the Achaemenids*, London.
- MASSON, Vadim M. & G.F. KOROBKOVA,
 1989 "Eneolithic Stone Sculpture in South Turkmenia", *Antiquity* 63: 62-70.
- MATHIESON, Ian & Elizabeth BETTLES, Sue DAVIES, H. S. SMITH
 1995 "A Stela of the Persian Period from Saqqara", *JEA* 81: 23-41.
- MATTHEWS, D. M. & J. A. BRINKMAN
 1990 "A Grandson of Kurigalzu", *N.A.B.U.* 1990: 83+84.
- MATTHEWS, Roger J.
 1993 *Cities, Seals and Writing: Archaic Seal Impressions from Jemdet Nasr and Ur*, *MSVO* II, Berlin.

- MCCOWN, Donald E.
1942 "The Material Culture of Early Iran", *JNES* 1: 424-449.
- MEDER, Oskar G.
1979 *Klimaökologie und Siedlungsgang auf dem Hochland von Iran in vor- und frühgeschichtlicher Zeit*, Marburg/Lahn.
- MEEK, Theophile J.
1939 "Bronze Swords from Luristan", *BASOR* 74: 7-11.
- MEER VAN DER, P. E.
1939-41 "Topographical Texts of Babylon", *Afo* 13: 124-127.
- MEID, Wolfgang
1994 "Die Terminologie von Pferd und Wagen", in BÖKÖNYI und MEID (Hrsg.), *Die Indogermanen und das Pferd, Archaeolingua*, Budapest: 53-65.
- MEIER, Gerhard
1939 "Ein akkadisches Heilungsritual aus Boğazköy", *ZA* 45 N.F. 11: 195-215..
- MEINHOLD, Johannes
1918 "Indogermanen in Kanaan?", *Abhandlungen zur semitischen Religionskunde und Sprachwissenschaft* Wolf Wilhelm GRAFEN VON BAUDISSIN zum 26. September 1917 überreicht von Freunden und Schülern (Beihefte zur *ZATW* 33), Gießen: 331-353.
- MEISSNER, B.
1928-9 "Sumerer und Semiten in Babylonien", *Afo* 5: 1-10.
1943 "lâ'irânu, lâ'iriânu", *OR NS* 12: 192-193.
- MELCHERT, H. Craig
1993 *Cuneiform Luvian Lexicon, Lexica Anatolica* 2, Chapel Hill.
1994 *Anatolian Historical Phonology*, Amsterdam-Atlanta.
- MELLAART, J.
1967 "Çatal Hüyük. A Neolithic Town in Anatolia", London.
1981 "Anatolia and the Indo-Europeans", *JIES* 9: 135-149.
- MELYUKOVA, A. I.
1990 "The Scythiana and Sarmatians", *The Cambridge History of Inner Asia*, ed. Denis SINOR, Cambridge: 97-117.
- MERCER, Samuel A. B.
1939 *The Tell-El-Amarna Tablets*, 2 vol., Toronto.
- MERPERT N. J.
1977 Comments on "The chronology of the Early Kurgan tradition", *JIES* 5: 373-8.
- MEYER, Eduard
1909 "Die ältesten datierten Zeugnisse der iranischen Sprache und der zoroastrischen Religion", *KZ* 42: 1-27.
1914 *Reich und Kultur der Chetiter*, Berlin.
1915 "Die Entzifferung der hethitischen Sprache", *MDOG* 56: 5-17.

- 1967 "Zum Stand der Streitwagenforschung", *Berliner Jahrbuch für Vor- und Frühgeschichte* 7: 269-71.
 - 1968a "Indo-Arier im Alten Orient", *Bustan* 9: 39-42.
 - 1968b "Die Rekonstruktion des Medischen", *AÖAW* (Sonderdruck): 1-22.
 - 1969 "Die Vorderasiatischen Arier", *AsS* 23: 139-154.
 - 1971 "Neuere Forschungen zum Altpersischen", in SCHMITT-BRANDT (Hrsg.), *Donum Indogermanicum, Festgabe für Anton Scherer*: 41-66.
 - 1972 "Die arischen Sprachreste in Vorderasien - eine Abwehr der Hyperkritik", *AAH* 20: 271-282.
 - 1972a "Eine neue Ta'anach-Tafel und ein indo-arischer Name", *AÖAW* 109: 119-121.
 - 1973 *Onomastica Persepolitana*, Wien.
 - 1974 *Die Arier im Vorderen Orient - Ein Mythos?*, Wien.
 - 1975 "Ein altes Problem: 'Guštāsp' im achten vorchristlichen Jahrhundert", *Acta Iranica* v: 53-7.
 - 1977 *Zum Namensgut des Avesta*, Wien.
 - 1979 *Iranisches Personennamenbuch, Bd. I, Die Altiranischen Namen*, Wien.
 - 1986ff. *Etymologisches Wörterbuch des Altindoarischen*, Heidelberg.
 - 1989 "Vorgeschichte der iranischen Sprachen; Uriranisch", *CLI*: 4-24.
 - 1990 *Iranisches Personennamenbuch, Bd. v: Iranische Namen in Nebenüberlieferungen indogermanischer Sprachen. Fasc. 6a: Iranische Namen in den griechischen Dokumenten Ägyptens*, Wien.
- MAYRHOFFER, Manfred & Rüdiger SCHMITT
- 1962 "Eine Notiz zur altiranischen Namenkunde", *OR N.S.* 31: 313-321.
- MAYRHOFFER, Manfred & Martin PETERS, Oskar E. PFEIFER (Hrsg.)
- 1980 *Lautgeschichte und Etymologie*, Akten der VI. Fachtagung der Indogermanischen Gesellschaft, Wien, 24.-29. September 1978, Wiesbaden.
- MAYRHOFFER, Manfred & Warren COWGILL s. COWGILL & MAYRHOFFER 1986.
- MAZAR, Benjamin
- 1965 "The Sanctuary of Arad and the Family of Hobab the Kenite", *JNES* 24: 297-303.
 - 1969 "The Historical Background of the Book of Genesis", *JNES* 28: 73-83.
 - 1971 "The Philistines and their Wars with Israel", Mazar (ed.), *The World History of the Jewish People*, vol. III, chapt. VIII: 164-179.
- MCCARTER, P. Kyle
- 1974 "Yaw, Son of 'Omri: A Philological Note on Israelite Chronology", *BASOR* 216: 5-7.

- 1990 *Wörter aus Xurāsān und ihre Herkunft*, *Acta Iranica* 29.
- MONTE DEL, Giuseppe F.
- 1992 *Die Orts- und Gewässernamen der hethitischen Texte - Supplement*, *RGTC* 6/2, Wiesbaden.
- MONTE DEL, Giuseppe F. & Johann Tischler
- 1978 *Die Orts- und Gewässernamen der hethitischen Texte*, *RGTC* 6, Wiesbaden.
- MOOREY, P. R. S.
- 1982a "Archaeology and Pre-Achaemenid Metalworking in Iran: A Fifteen Year Retrospective", *IRAN* 20: 81-101.
- 1982b "The Archaeological Evidence for Metallurgy and related Technologies in Mesopotamia, c.5500-2100 B.C.", *IRAQ* 44: 13-38.
- 1985 *Materials and Manufacture in Ancient Mesopotamia: The Evidence of Archaeology and Art*, Oxford.
- 1986 "The emergence of the light, horse-drawn chariot in the Near-East c. 2000-1500 B.C.", *WA* 18, No. 2: 196-215.
- 1988 "The Chalcolithic hoard from Nahal Mishmar, Israel, in context", *WA* 20/2 (1988): 171-189.
- 1993 "Iran: A Sumerian El-Dorado?" in John CURTIS (ed.), *Early Mesopotamia and Iran*, London: 31-43.
- 1994 *Ancient Mesopotamian Materials and Industries*, Oxford.
- MOORTGAT, Anton
- 1967 *Die Kunst des Alten Mesopotamien. Die klassische Kunst Vorderasiens*, Köln.
- 1982 *Die Kunst des Alten Mesopotamien, Die klassische Kunst Vorderasiens I: Sumer und Akkad*, Köln.
- 1984 *Die Kunst des Alten Mesopotamien, Die klassische Kunst Vorderasiens II: Babylon und Assur*, Köln.
- 1988 *Vorderasiatische Rollsiegel*, Berlin.
- MORAN, W. L.
- 1957 "Mari Notes on the Execration Texts", *OR NS* 26: 339-345.
- MORGENSTIERNE, Georg
- 1929 *Indo-Iranian Frontier Languages*, vol. I, *Parachi and Ormuri*, 2nd. Ed., Oslo-Bergen-Tromsø 1973.
- 1938 *Indo-Iranian Frontier Languages*, vol. II, *Iranian Pamir. Yidgha-Munji, Sanglechi-Ishkashmi and Wakhi*, 2nd. Ed., Oslo-Bergen-Tromsø 1973.
- 1967 *Indo-Iranian Frontier Languages*, vol. III, *The Pashai Language*, part 1 Grammar, part 2 Texts and Translations, part 3 Vocabulary, 2nd. Ed., Oslo-Bergen-Tromsø 1973.
- 1973 *Irano-Dardica*, Wiesbaden.
- MOWINCKEL, Sigmund

- 1925 "Die Volksstämme Kleinasiens, das erste Auftreten der Indogermanen in der Geschichte und die Probleme ihrer Ausbreitung", *SbAkBerlin* 1925: 244-260.
- 1952-8 *Geschichte des Altertums*, 8 Bde., 9. Aufl., Essen.
- MEYER, G. Rudolf
- 1939 "Die älteste Erwähnung des hurrischen Wettergotts Tešup", *Afo* 12: 366-373.
- MICHALOWSKI, Piotr
- 1976 *The Royal Correspondence of Ur*, Xerox University Microfilms, Ann Arbor.
- 1983 "History as Charter, Some Observations on the Sumerian King List", *JAOS* 103: 237-248.
- 1984 "Third Millennium Contacts: Observations on the Relationships between Mari and Ebla", *JAOS* 105: 293-302.
- 1987 "Language, Literature and Writing at Ebla, GAGNI (Ed.) 1987: 165-175.
- 1988 "Magan and Meluhha once again", *JCS* 40: 156-164.
- MIKASA, H. I. H. Prince Takahito
- 1991 *Essays on Ancient Anatolian and Syrian Studies in the 2nd and 1st Millennium B. C.*, Wiesbaden.
- 1996 *Essays on Ancient Anatolia and Syria in the Second and Third Millennium B. C.*, Wiesbaden.
- 1998 *Essays on Ancient Anatolia in the Second Millennium B. C.*, Wiesbaden.
- MILEWSKI, Tadeusz
- 1959 "Der morphologische Bau der zusammengesetzten griechischen Personennamen", *Lingua Posnaniensis* 7: 201-239.
- MILLARD, A. R.
- 1973 "Cypriot Copper in Babylonia, c.1745 B.C.", *JCS* 25: 211-214.
- MINORSKY, V.
- 1947 "Vīs u Rāmīn, A Parthian Romance", *BSOAS* 11: 741-763; 12: 20-35.
- MIRONOV, N. D.
- 1932 "Aryan Vestiges in the Near East of the Second Millenary B.C.", *AO* 11: 140-217.
- MISRA, V. N.
- 1970 "Cultural Significance of Three Copper Arrow-Heads From Rajasthan, India", *JNES* 29: 221-232.
- MOLÉ, M.
- 1965 *L'Iran ancien*, Pers. Tr., 2nd. Ed., Tehran 1363/1984.
- MONCHI-ZADEH, Davoud
- 1975 *Topographisch-Historische Studien zum Iranischen Nationalepos*, *AKM* 41, 2.

- Wiesbaden.
 1988 "The Nippur Countryside in the Kassite Period", *CRRRA* 35, Philadelphia 1992: 151-159
- NAVILLE, Edouard
 1907-13 *The XIth Dynasty Temple at Deir el-Bahari*, part I & III 1913, London.
- NEGAHBAN, E. O.
 1964 "A Brief Report on the Excavation of Marlik Tepe and Pileh Qal'eh", *IRAN* 2: 13-19.
- NELSON, Harold H.
 1942 "The Identity of Amon-Re of United-With-Eternity", *JNES* 1: 127-155.
- NESBIT, William M.
 1914 *Sumerian Records from Drehem*, reprint New York 1966.
- NEU, Erich
 1983 *Glossar zu den Althethitischen Ritualtexten, Studien zu den Boğazköy-Texten*, Heft 26, Wiesbaden.
 1988 *Das Hurritische: Eine altorientalische Sprache in neuem Licht*, Wiesbaden/ Stuttgart.
- NEUGEBAUER, O.
 1942 "The Origin of the Egyptian Calendar", *JNES* 1: 396-404.
 1945 "The History of Ancient Astronomy Problems and Methods", *JNES* 4: 1-38.
- NEUMANN, Günter
 1969 "Lykisch", in FRIEDRICH *et al.* (Hrsg.) 1969: 358-427.
 1988 "Lykien", *RLA* VII: 189a-191b.
- NEVE, Peter
 1993 *Hattuša, Stadt der Götter und Tempel*, Mainz.
- NEWBERRY, Percy E.
 1893 *Beni Hasan*, vol. I, London.
- NICHOLSON, Paul & Ian SHAW
 2000 *Ancient Egyptian Materials and Technology*, Cambridge.
- NIES, James B.
 1920 *Ur Dynasty Tablets from Telloh and Drehem (UDT)*, Leipzig.
- NISSEN, Hans J.
 1983 *Grundzüge einer Geschichte der Frühzeit des Vorderen Orients*, 2. Aufl., Darmstadt.
 1993 "The Context of the Emergence of Writing in Mesopotamia and Iran", *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 BC*, London: 54-71.
- NISSEN, Hans J. & J. Renger (Hrsg.)
 1987 *Mesopotamien und seine Nachbarn*, Berlin.
- NISSEN, Hans J. & P. DAMEROW; R. K. ENGLUND

- 1977 "Wer war Gilgameš?", OBERHUBER (Hrsg.), *Das Gilgamesch-Epos*: 153-171.
- MUHLI, James David
- 1973 *Copper and Tin: the distributions of mineral resources and the nature of the metals trade in the Bronze Age*, Hamden, Connecticut.
- 1976 *Supplement to Copper and Tin*, Hamden, Connecticut.
- 1980-83 "Kupfer, Archäologisch", *RLA* VI: 348b-364b.
- 1993 "Metalle, Archäologisch", *RLA* VIII: 119a.-136a.
- MÜLLER, Max
- 1894 "Die Kefto-Namen", *ZA* 9: 391-396.
- 1900 "Die Urheimat der Philister", *Studien zur Vorderasiatischen Geschichte, MVAG* 5. Jg.: 1-13.
- 1912 "Rez. Max BURCHARDT, *Die altkanaanäischen Fremdworte und Eigennamen im Ägyptischen*. 1. Teil", *OLZ* 15: 71-76.
- 1912a "Der Gott Mithra in Palästina", *OLZ* 15: 252a-3b.
- MYLIUS, Klaus
- 1988 *Wörterbuch Deutsch-Sanskrit*, Leipzig, Berlin.
- Nadav Naʿaman
- 1986 "Habiru and Hebrews: The Transfer of a Social Term to the Literary Sphere", *JNES* 45: 271-288.
- NADJABADI, S.
- 1979 "Die Jenseitsvorstellungen bei Zarathustra", *Iranische Mitteilungen* 13, 2.
- NAGEL, Wolfram
- 1958 "Glyptische Probleme der Larsa-Zeit", *AfO* 18: 319-27.
- 1958a "Alalah und Siegelkunst", *JCS* 12: 109-23.
- 1964 "Djamdat Nasr-Kulturen und Frühdynastische Buntkeramiker", *BBV* 8, Berlin.
- 1966 *Der mesopotamische Streitwagen und seine Entwicklung im ostmediterranen Bereich*, Berlin.
- 1982 *Ninus und Semiramis in Sage und Geschichte - Iranische Staaten und Reiternomaden vor Darius*, Berlin.
- 1987 "Indogermanen und Alter Orient, Rückblick und Ausblick auf den Stand des Indogermanenproblems", *MDOG* 119: 157-202.
- NARAIN, Awadh Kishore
- 1987 *On the "First" Indo-Europeans: The Tokharian-Yuezhi and their Chinese homeland, Papers on Inner Asia* 2, Indiana University, Bloomington, Indiana.
- NASHEF, Khalel
- 1982 *Die Orts- und Gewässernamen der mittelbabylonischen und mittelassyrischen Zeit*, *RGTC* 5, Wiesbaden.
- 1991 *Die Orts- und Gewässernamen der altassyrischen Zeit*, *RGTC* 4,

- OBERHUBER, Karl (Hrsg.)
 1977 *Das Gilgamesch-Epos*, Darmstadt.
- O'CALLAGHAN, Roger T.
 1948 *Aram Naharaim, Analecta Orientalia* 26, Rom.
 1951 "New Light on the Maryannu as 'Chariot-Warrior'", *Jahrbuch für Kleinasiatische Forschung* 1: 309-324.
- O'CONNOR, M.
 1977 "The Rhetoric of the Kilamuwa Inscription", *BASOR* 226: 15-29.
- OELSNER, J.
 1982 "Zur Organisation des gesellschaftlichen Lebens im Kassitischen und nachkassitischen Babylonien: Verwaltungsstruktur und Gemeinschaften", *AfO Beih.* 19: 403-410.
- OETTINGER, Norbert
 1994 "Pferd und Wagen im Altiranischen und Anatolischen, Zur Frage ererbter Termini", *Die Indogermanen und das Pferd, Festschrift für Bernfried Schlerath, Archaeologia* IV: 67-76, Budapest.
- OLDENBERG, H.
 1915 "Zur Religion und Mythologie des Vedas", *Nachrichten von der Königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen*: 167-225; 361-403, Berlin 1916.
- OLMSTEAD, A. T.
 1923 *History of Assyria*, New York, London.
 1948 *History of the Persian Empire*, Chicago.
- OELSNER, J.
 1989 "Rez. GURNEY, O. R.: *The Middle Babylonian Legal and Economic Texts from Ur*, *OLZ* 84: 167-169.
- OPPENHEIM VON, Max Freiherrn
 1936-7 "Imamkulu, ein neues subaräisches Denkmal aus der Hettiterzeit in Kleinasien", *AfO* 11: 341-350.
- OPPENHEIM, A. Leo
 1935 "Ein Beitrag zum Kassitenproblem", *Miscellanea Orientalia dedicata Antonio Deimel, AnOr.* 12: 266-274.
 1936 "Die akkadischen Personennamen der Kassitenzeit" *Anthropos* 31: 470-488.
 1937 "Zur Landessprache von Arrapha-Nuzi", *AfO* 11: 56-65.
 1944 "Assyriological Gleanings II", *BASOR* 93: 14-17.
 1964 *Ancient Mesopotamia*, Chicago.
 1985 "The Babylonian Evidence of Achaemenian Rule in Mesopotamia", *CHI* II: 529-87.
- OPPENHEIM, A. Leo & L. F. HARTMAN,
 1945 "The Domestic Animals of Ancient Mesopotamia According to the XIII th Tablet of the Series HAR.ra = ḫubullú", *JNES* 4: 152-77.

- 1990 *Frühe Schrift und Techniken der Wirtschafts-verwaltung im alten Orient*, 2. Aufl., Bad Salzdetfurth.
- NÖLDEKE, Theodor
- 1887 *Persische Geschichte*, Leipzig.
- 1892 "Persische Studien", Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften, Wien, phil.-hist. Klasse.
- 1919 "Rez. Hermann GUTHE, *Die Griechisch-römischen Städte des Ostjordanlandes* (= Das Land der Bibel, Bd. II, Heft 5), *ZA* 32: 92-95.
- 1920 *Das Iranische Nationalepos*, Berlin und Leipzig = *Grundriß der Iranischen Philologie* II: 130-211z.
- NOTH, D. Martin
- ?? "Rez. Theo Bauer 1926, *Die Ostkanaanäer*", *OLZ* 11: 945-49.
- 1929 "Zum Problem der 'Ostkanaanäer'", *ZA NF*, Bd. 39: 213-222.
- 1942 "Die syrisch-palästinische Bevölkerung des zweiten Jahrtausends v. Chr. im Lichte neuer Quellen", *ZDPV* 65: 9-67.
- NÜTZEL, Werner
- 1975 "Das Mesopotamien der Frühkulturen in Abhängigkeit der nacheiszeitlichen Klimaschwankungen und Meeresspiegeländerungen", *MDOG* 107: 27-37.
- 1976 "The Climate Change of Mesopotamia and Bordering Areas 14000-2000 B.C.", *Sumer* 32: 11-25.
- 1976a "Kann die Naturwissenschaft der mesopotamischen Archäologie neue Impulse geben?", *ZA* 66: 120-134.
- 1978 "Zur Frage ???, auf dem persisch-arabischen (?) Golfboden die Vorläufer der mesopotamischen Hochkulturen des 4. vorchristlichen Jahrtausends liegen können", *MDOG* 110: 5-17.
- 1980 "Lag Ur einst am Meer?", *MDOG* 112: 95-102.
- 1980a "Die ökologischen Vorzüge küstennaher Besiedlungsstätten Mesopotamiens", *MDOG* 112: 103-14.
- 1981 "Zur archäologischen Auswertung des mesopotamischen Rekultivierungs-programmes", *MDOG* 113: 99-110.
- NYBERG, Henrik Samuel
- 1938 *Die Religionen des alten Iran*, Osnabrück, Nachdruck 1966.
- 1968 "Stand der Forschung zum Zoroastrismus", *AMI NF* 1: 39-48.
- 1974 *A Manual of Pahlavi* II, Wiesbaden.
- NYLANDER, Carl
- 1974 "Al-Bērūnī and Persepolis", *Acta Iranica* 1: 137-50.
- OATES, Joan
- 1960 "Ur and Eridu, the Prehistory", *IRAQ* 22: 32-50.
- 1979 *Babylon*, Germ. Tr. Bergisch Gladbach, 1983.
- 1993 "Trade and power in the fifth and fourth millennia BC: new evidence from northern Mesopotamia", *WA* 24, No. 3: 403-422.

- PARPOLA, Asko
 1988 "The Coming of the Aryans to Iran and India and the Cultural and Ethnic Identity of the Dāsas", *Studia Orientalia*, Vol 64: 195-181, Helsinki.
- PARR, Peter J.
 1968 "The Origin of the Rampart Fortifications in Middle Bronze Age Palestine and Syria", *ZDPV* 84: 18-45.
- PARROT, André
 1983 *Sumer und Akkad*, Universum der Kunst, München.
- PARVULESCU, Adrian
 1993 "The Indo-European horse: A Linguistic reconstruction", *World* 44:69-76.
- PASZTHORY, Emmerich
 1992 *Salben, Schminken und Parfüme im Altertum*, Mainz.
- PAYNE, Joan Crowfoot
 1968 "Lapis Lazuli in Early Egypt", *IRAQ* 30: 58-61.
- PETRAČEK, Karel
 1988 *Altägyptisch, Hamitosemitisch und ihre Beziehungen zu einigen Sprachfamilien in Afrika und Asien*, Praha.
- PETRIE, W. M. Flinders
 1900 *The Royal Tombs of the First Dynasty*, Part I, London.
 1924 *A History of Egypt*, 3 vols., 10th ed., revised, London 1991.
- PETTINATO, Giovanni
 1976 "Ibla (Ebla), Philologisch", *RLA* v: 9a-13a.
 1985 *Semiramis, Herrin über Assur und Babylon*, Germ. Tr. Nördlingen 1988.
- PFEIFFER, Robert H.
 1967 *State Letters of Assyria*, *American Oriental Series* vol. 6, New York.
- PFEIFER, Wolfgang
 1993 *Etymologisches Wörterbuch des Deutschen*, Berlin.
- PICHIKYAN, I.
 1987 "The Oxus Temple Composition in the Context of Architectural Comparison", *Information Bulletin* 12, Moscow: 42-55.
- PIGGOTT, Stuart
 1974 "Chariots in the Caucasus and in China", *Antiquity* 48: 16-24.
 1975 "Bronze Age chariot burials in the Urals", *Antiquity* 49: 289-290.
- PIEPER, Max
 1935 "Das Ägyptische Märchen", *AO* 33: 7-89.
- PINCHES, Theophilus
 1907 "The Question of the Kassite Language", *JRAS* 1907: 685.
 1917 "The Language of the Kassites", *JRAS* 1917: 101-114.
- PINCHES, T. G.

Opitz, Dietrich

1928-9 "Der Tod des Humbaba", *Afo* 5: 207-213.

ORANSKY, I. M.

1967 *Old Iranian Philology and Iranian Linguistics*, USSR Academy of Sciences, Institute of the Peoples of Asia, Moscow.

OREN, Eliezer D.

1973 "The Early Bronze IV Period in Northern Palestine and Its Cultural and Chronological Setting", *BASOR* 210: 20-37.

OSTEN von der, Hans Henning

** *Die Welt der Perser*, Stuttgart.

OTTEN, Heinrich

1955 "Die Inschriftlichen Funde" *MDOG* 86: 59-64.

1957 "Zwei althethitische Belege zu den Ḫapiru (SA.GAZ)", *ZA* 52 NF 18: 216-223.

1958 "Vorläufiger Bericht über die Ausgrabungen in Boğazköy im Jahre 1957", *MDOG* 91: 73-84.

1963 "Neue Quellen zum Ausklang des hethitischen Reiches", *MDOG* 94: 1-23.

1969 "Die Berg- und Flußnamen im Ḫišuwa-Festritual", *ZA* 59 NF. 25: 247-260.

OTTEN, Heinrich & M. MAYRHOFER

1965 "Der Gott Akni in den Hethitischen Texten und seine indoarische Herkunft", *OLZ* 60: 545-552.

OTTEN, Heinrich & Vladimír SOUČEK

1969 *Ein althethitisches Ritual für das Königspaar, Studien zu den Boğazköy-Texten* 8, Wiesbaden.

OTTO, Eberhard

1953 *Ägypten- der Weg des Pharaonenreiches*, 5. Aufl. 1979, Stuttgart.

OTTO, Heinz

1938 "Studien zur Keramik der mittleren Bronzezeit in Palästina", *ZDPV* 61: 147-277.

OWEN, David I.

1973 "Miscellanea Neo-Sumerica I-III", *AOAT* 22: 131-137.

PAGE, R. L.

1990 *Nordische Mythen*, Germ. Tr., Stuttgart 1993.

PANAINO, Antonio

1988 "A Parsee Film on the History of Zoroastrianism", *East and West* 38: 301-2.

PAPER, H. Herbert

1956 "Notice of a Posthumous Manuscript of Ernst Herzfeld", *JAOS* 76: 31-33.

PARKER, Simon B. 1997 *Ugaritic Narrative Poetry*, *SBL Writings from the Ancient World Series*.

- 1950 *Das Wunder der Sprache*, 9. Aufl., Tübingen, Basel 1993.
- 1974 *Die Gliederung des Indogermanischen Sprachgebiets*, Heidelberg.
- POSENER, G.
- 1971 "Syria and Palestine c. 2160-1780 B.C.", *CAH* 1, part 2: 532-558.
- POSTAGATE, J. N.
- 1974 "Two Points of Grammar in Gudea", *JCS* 26: 16-54.
- POTRATZ, Johannes A.
- 1941-4 "Die Pferdegebisse des zwischenstromländischen Raumes", *AfO* 14: 1-39.
- 1968 *Luristanbronzen, Die einmalige Sammlung Professor Sarre, Berlin*, Leiden.
- POTTIER, Marie-Hélène
- 1984 *Matériel Funéraire de la Bactriane Méridionale de l'Âge du Bronze*, Paris.
- POTTS, D.
- 1982 "The Road to Meluhha", *JNES* 41: 279-288.
- POTTS, D. T.
- 1993 "Rethinking some aspects of trade in the Arabian Gulf", *WA* 24: 423-440.
- 1999 *The Archaeology of Elam*, Cambridge.
- POTTS, Timothy F.
- 1989 "Foreign Stone Vessels of the Late Third Millennium B.C. from Southern Mesopotamia: Their Origin and Mechanism of Exchange", *IRAQ* 51: 123-164.
- 1993 "Patterns of trade in third-millennium BC Mesopotamia and Iran", *WA* 24: 379-402.
- 1994 *Mesopotamia and the East*, Oxford.
- POURJAVADI N. (Ed.)
- 2001 *The Splendour of Iran* (3 vols.), vol. I, SH. SHAHBAZI. (Ed.), *Ancient Times*, London.
- POWIS SMITH, J. M.
- 1925 "Rez. Mayer SULZBERGER, The Status of Labor in Ancient Israel", *JAOS* 45: 184-185.
- PRESTEL, Peter
- 2001 "Arisman - Das Geheimnisvolle Kupferreich", Gisela GRAICHEN, *Schliemanns Erben* 4: 72-131, Bergisch Gladbach.
- PREUSSER, Conrad
- 1954 *Die Wohnhäuser in Assur*, Berlin.
- PRITCHARD, James B.
- 1950 *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*, 3. ed., 2nd. Printing, 1969, Princeton.
- 1951 "Syrians as Pictured in the Paintings of the Theban Tombs", *BASOR* 122: 36-41.

- 1937-9 "Keilschrifttexte nach Kopien (Fortsetzung)", *AfO* 12: 135-144.
 1939-41 "Keilschrifttexte nach Kopien (Fortsetzung)", *AfO* 13: 46-55.
- PINCHES, Theophilus & Percy E. NEWBERRY
 1921 "A Cilinder-Seal Inscribed in Hieroglyphic and Cuneiform in the Collection of the Earl of Carnarvon", *JEA* 7: 196-99.
- PINGREE, David
 1965 "The Persian 'Observation' of the Solar Apogee in CA A.D. 450", *JNES* 24: 334-336.
- PISANI, Vittore
 1954 "Und dennoch Rudra 'Der Rote'", *ZDMG* 104: 136-139.
 1967 "Zum Wandel $s > h$ im Iranischen und im Griechischen", *Sprache* 13: 206-207.
- POEBEL, A.
 1914 "Inscriptions of Kings of Agade", *Historical Texts, PBS* IV/1: 173-242.
 1929 "Sumerische Untersuchungen IV", *ZA* 39 NF 5: 129-64.
 1942 "The Assyrian King List from Khorsabad", *JNES* 1: 247-306.
 1943 "The Assyrian King List from Khorsabad", *JNES* 2: 56-135.
- POESCHE, Theodor
 1878 *Die Arier*, Jena.
- POKORNY, Julius
 1959 *Indogermanisches Etymologisches Wörterbuch*, 2 Bde., 2. Aufl. 1989, Rieden b. Füssen.
- POPE, Maurice
 1966 "The Origins of Writing in the Near East", *Antiquity* 40: 17-23.
- POPE, Arthur U.
 1964 *A Survey of Persian Art*, 16 vols., repr. 1977, London/Tokyo.
- POPPER, Karl
 1965 *Das Elend des Historizismus*, übersetzt aus dem Englischen, 6. Aufl., Tübingen 1987.
- PORADA, Edith
 1952 "On the Problem of Kassite Art", *Archaeologica Orientalia in Memoriam Ernst Herzfeld*, New York: 179-188.
 1965 *Ancient Iran, The Art of Pre-Islamic Times, Art of the World*, London.
 1980 "A Lapislazuli Figurine from Hierakonopolis in Egypt", *Iranica Antiqua* 15: 175-180.
 1988 "Discussion of a Cylinder Seal, probably from Southeast Iran", *Iranica Antiqua* 23: 139-148.
 1993 "Seals and Related Objects from Early Mesopotamia and Iran", *Early Mesopotamia and Iran, Contacts and Conflicts c. 3500-1600 BC*, London: 44-53.
- PORZIG, Walter

- 1976 *The meaning of pur in Vedic literature*, Abhandlungen der Marburger Gelehrten Gesellschaft, Jg. 1973, Nr. 1, München.
- 1983 *Zur vedischen Altertumskunde, Akademie der Wissenschaften und der Literatur, Abhandlungen der Geistes- und Sozialwissenschaftlichen Klasse*, Jg. 1983, Nr. 1, Wiesbaden.
- RAWLINSON, George
- 1872 *The Sixth Great Oriental Monarchy - or the Geography, History and Antiquities of Parthia*, New York, repr. Tehran 1976.
- RAWLINSON, Henry C.
- 1846 "The Persian Cuneiform inscription at Behistun, Text, Translation and Notes", *JRAS*: 195-265.
- REDFORD, Donald B.
- 1973 "New Light on the Asiatic Campaigning of Horemheb", *BASOR* 211: 36-49.
- REICHEL, Hans
- 1909 *Awestisches Elementarbuch*, 3. Aufl., Heidelberg 1978.
- REINER, Erica
- 1956 "Lipšur Litanies", *JNES* 15: 129-49.
- 1969 "The Elamite Language", *FRIEDRICH et al.* (Hrsg.) 1969: 54-118.
- 1973 "The Location of Anšan", *RA* 67:57-62.
- 1974 "Tall-i Malyan, Epigraphic Finds, 1971-72", *IRAN* 12: 176-180.
- REITER, Karin
- 1997 *Die Metalle im Alten Orient*, *AOAT* 249, Münster.
- REISNER, G.
- 1901 *Tempelurkunden aus Telloh, Studi per il vocabolario sumerico*, 3 Bde., Berlin, neue Ausgabe Roma 1985.
- REMPIS, Chr.
- 1970 "Die Zeit Zarathuštras", *Die Welt des Orients* 6: 234-39.
- RENDELL, Helen
- 1981 "The Pleistocene sequence in the Soan Valley, northern Palestine", *South Asian Archaeology* 1981: 3-9.
- RENGER, Johannes
- 1970 "Zur Lokalisierung von Karkar", *Afo* 23: 73-78.
- RENFREW, Colin
- 1987 *Archaeology and Language, The Puzzle of Indo-European Origin*, London.
- REUTHER, Oscar
- 1968 *Die Innenstadt von Babylon (Merkes)*, Osnabrück.
- RHODES, Michael
- 1973 "Sinuhe B 255", *JNES* 32: 485-486.
- RICE, Michael
- 1990 *Egypt's Making*, London.
- RIEMSCHEIDER, Kaspar K.

- 1954 *The Ancient Near East in Pictures Relating to the Old Testament*, Princeton.
- 1958 *The Ancient Near East, An Anthology of Texts and Pictures*, Princeton/London.
- PRZEWORSKI, Stefan
1928-9 "Die Rennwagen-Darstellungen in der nordsyrischen Kunst", *AfO* 5: 20-24.
- PUGLISI, S.
1963 "Italian Archaeological Mission in Afghanistan", *East and West* 14, 1-2: 1-12.
- PUHVEL, Jaan
1984ff. *Hittite Etymological Dictionary*, Berlin, New York.
- PULLEYBLANK, E.G.
1966 "Chinese and Indo-Europeans", *JRAS*: 9-39.
- PURVES, Pierre M.
1940 "The Early Scribes of Nuzi", *AJSL* 57: 162-187.
1941 "Hurrian Consonantal Pattern", *AJSL* 58: 378-404.
- PYANKOVA, L.
1989 "Pottery Complexes of Bronze-Age Margiana (Gonur and Togolok-21)", *Information Bulletin* 16, Moscow: 27-54.
- RABE, Virgil W.
1976 "Origins of Prophecy", *BASOR* 221: 125-128.
- RAINEY, A. F.
1978 "The Toponymics of Eretz-Israel", *BASOR* 231: 1-17.
- RAPP, Adolf
1885 "Die Religion und Sitte der Perser und übrigen Iranier nach den griechischen und römischen Quellen", *ZDMG* 19: 1-89; 1886; *ZDMG* 20: 49-140.
- RASHAD, Mahmoud
1990 *Die Entwicklung der vor- und frühgeschichtlichen Stempelsiegel in Iran*, *AMI Erg.* 13, Berlin.
- RATNAGAR, Shereen
1981 *Encounters The Westerly Trade of the Harappa Civilization*, Bombay.
- RAU, Wilhelm
1957 *Staat und Gesellschaft im alten Indien, nach den Brāhmana-Texten dargestellt*, Wiesbaden.
1972 *Töpferei und Tongeschirr im vedischen Indien*, Akademie der Wissenschaften und der Literatur. Abhandlungen der Geistes- und Sozialwissenschaftlichen Klasse, Jg. 1972, Nr.10. Mainz.
1974 *Metalle und Metallgeräete im vedischen Indien*, Akademie der Wissenschaften und der Literatur, Abhandlungen der Geistes- und Sozialwissenschaftlichen Klasse, Jg. 1973. Nr. 8, Mainz.

- SACHS, A.
1937-9 "Two Notes on the Taanach and Amarna Letters", *AfO* 12: 371-373.
- SALAČ, A.
1929 "Griechen und Hethiter", *ArchOr* 1: 344-349.
- SALONEN, Armas
1951 *Landfahrzeuge des alten Mesopotamien*, Helsinki.
1955 *Hippologica Accadica*, Helsinki.
- SALVATORI, Sandro
1989 "Early Bactrian Objects in Private Collections", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 181-87.
- SANDARS, N. K.
1978 *The Sea Peoples*, London.
- SANTONI, Marielle
1981 "Sibri and the South Cemetery of Mehrgarth: third millennium connections between then northern Kachi Plain (Pakistan) and Central Asia", *South Asian Archaeology*: 52-60.
- SARRE, Friedrich
1941-4 "Altpersische Standarte aus Luristan, ein Sonnensymbol", *AfO* 14: 195-199.
- SARIANIDI, Viktor
1971 "The Lapis Lazuli Route in the Ancient East", *Archaeology* 24: 12-15.
1977 "Bactrian Centre of Ancient Art", *Mesopotamia* 12: 97-110.
1977a "New Finds in Bactria and Indo-Iranian Connections", *SAA* 2: 643-659.
1985 *Baktrisches Gold*, Leningrad.
1986 *Die Kunst des alten Afghanistan*, Leipzig.
1989 "Soviet Excavations in Bactria: The Bronze Age", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 109-123.
- SÄVE-SÖDERBERGH, T.
1951 "The Hyksos Rule in Egypt", *JEA* 37: 53-71.
- SAWYER, J. F. A., & F. R. STEPHENSON
1970 "Literary and Astronomical Evidence for a Total Eclipse of the Sun Observed in Ancient Ugarit on 3 May 1375 B.C.", *BSOAS* 33: 467-89.
- SCHACHERMEYR, Fritz
1951 "Streitwagen und Streitwagenbild im Alten Orient und bei den mykenischen Griechen", *Anthropos* 46: 705-753.
1953 "Alischar und Kültepe in ihren Beziehungen zu Troja und zum ägäischen Bereich", *AfO* 16: 83-94.

- 1968 *Lehrbuch des Akkadischen*, 6. Aufl., Leipzig, Berlin, München 1992.
- RISCH, Ernst
1971 "Die griechische Sprachwissenschaft nach der Entzifferung der mykenischen Schrift", SCHMITT-BRANDT (Hrsg.) 1971, *Domnum Indogermanicum, Festgabe für Anton Scherer zum 70. Geburtstag*, Heidelberg: 107-116.
- ROAF, Michael
1990 *Weltatlas der Alten Kulturen, Mesopotamien*, 3. Aufl. 1992, München.
- ROGGIA, Gian Battista
1944 *L'epopea di Gilgamesh con introduzione di G. B. Roggia su La formazione del poema e i problemi dello spirito nell' Antico Oriente*, Milano: Fratelli Bocca, Editori 1944: 9-78, Germ. Tr. = "Einleitung zu: Das Gilgamesch-Epos", OBERHUBER (Hrsg.), *Das Gilgamesch-Epos*, Darmstadt: 178-218.
- RÖLLIG, W.
1983 "Kupfer, A. Philologisch", *RLA* VI: 345a-348b.
1983a "Lapislazuli, A. Philologisch", *RLA* VI: 488a-489b.
1983b "Kūsi", *RLA* VI: 375b.
1994 "Mišir", *RLA* VIII: 264b-269b.
- ROSS, Alan S. C.
1937 "A Note on Kassite Phonology", *BSOAS* 8: 1196-98.
- ROSS, Brigadier E. J.
1946 "A Chalcolithic Site in Northern Baluchistan", *JNES* 5: 284-316.
- ROSS, E. Denison
1931 *The Art of Egypt through the Ages*, London.
- ROSTOVITZEF, M., 1920. "The Sumerian Treasure of Astarabad", *JEA* 6: 4-27.
- ROTH, R.
1845 "Die Sage von Feridun in Indien und Iran", *ZDMG* 2: 216-30.
1850 "Die Sage von Dschemschid", *ZDMG* 4: 417-33.
- ROWLEY, H. H.
1942 "The Exodus and the Settlement in Canaan", *BASOR* 85: 27-33.
- ROWTON, M. B.
1960 "The Date of the Sumerian King List", *JNES* 19: 156-62.
1967 "The Woodlands of Ancient Western Asia", *JNES* 26: 261-77.
1970 "Ancient Western Asia", *CAH* I, part 1: 193-238.
- ROWTON, M. B.
1973 "Urban Autonomy in a Nomadic Environment", *JNES* 32: 201-215.
- RUDOLPH, Kurt
1961 "Zarathuštra - Priester und Prophet", *Zarathustra*, Hrsg. SCHLERATH: 270-313.

77.
1981-2 "Portraiture in Mesopotamia in the Late Third and Early Second Millennium B. C. Part II: The Early Second Millennium", *AfO* 28: 143-170.
- SCHMIDT, Erich F.
1933 *Tepe Hissar Excavations 1931*, Philadelphia.
1937 *Excavations at Tepe Hissar, Damghan*, Philadelphia.
- SCHMITT, Götz
1964 "El Berit - Mithra", *ZATW* 76: 325-7.
- SCHMITT, Rüdiger
1967 "Medisches und persisches Sprachgut bei Herodot", *ZDMG* 117: 119-45.
1967a *Dichtung und Dichtersprache in Indogermanischer Zeit*, Wiesbaden.
1968 *Indogermanische Dichtersprache*, Darmstadt.
1970 "Kritische Bemerkungen zur Deutung Iranischer Namen im Elamischen", *KZ* 84: 11-26.
1975 "Zu einer neuen 'Geschichte Mittelasiens im Altertum' oder: Geschichts-wissenschaft und Philologie", *WZKM* 67: 31-91.
1976 "The Medo-Persian Names of Herodotus in the Light of the New Evidence from Persepolis", *AAH* 24: 25-35.
1974 "Proto-Indo-European Culture and Archaeology: Some Critical Remarks", *JIES* 2: 279-87.
1977 "Thronnamen bei den Achaimeniden", *BzN NF* 12: 422-25.
1980 "Zur babylonischen Version der Bīsūtūn-Inschrift", *AfO* 27: 106-126.
1982 *Iranische Namen in den Nebenüberlieferungen indogermanischer Sprachen*, Faszikel 4, *Iranische Namen in den indogermanischen Sprachen Kleinasiens (Lykisch, Lydisch, Phrygisch)*, Wien.
1987 "Aryans", *EncIran* II, 7: 684a-687a.
1989 "Iranische Sprachen: Begriff und Name", *CLI*: 1-3.
1989a "Altiranische Periode", *CLI*: 25-31.
1995 "Die iranischen Sprachen I", *Spektrum Iran, Zeitschrift für islamisch-iranische Kultur* 8, 4, Bonn: 6-27.
1996 "Die iranische Sprachen II", *Spektrum Iran, Zeitschrift für islamisch-iranische Kultur* 9, 2, Bonn: 6-32.
- SCHMITT, Rüdiger (Hrsg.)
1968 *Indogermanische Dichtersprache*, Darmstadt.
1977 *Etymologie, Wege der Forschung* Bd. 373, Darmstadt.
1989 *Compendium Linguarum Iranicarum (CLI)*, Wiesbaden.
- SCHMITT, Rüdiger & Prods Oktor Skjaervø (Hrsg.)
1986 *Studia Grammatica Iranica, Festschrift für Helmut Humbach*, Münchener Studien zur Sprachwissenschaft, Beiheft 13, Neue

- 1953a "Ägypten und Kreta", *AfO* 16: 81-83.
- SCHAEDEER, Hans Heinrich
1940 "Zarathustras Botschaft von der rechten Ordnung", *Zarathustra*, Hrsg. SCHLERATH, Darmstadt 1970: 97-117.
- SCHAEFFER, Claude F.-A.
1954-6 "Ugarit und die Hethiter", *AfO* 17: 93-99.
1934 "Les Fouilles de Ras-Shamra. Cinquième Campagne (Printemps 1933), Raport Sommaire", *Syria* 15: 105-136.
1935 "Les Fouilles de Ras Shamra-Ugarit, Sixième Campagne (Printemps 1934), Rapport Sommaire", *Syria* 16: 141-177.
- SCHAFFER, Aaron
1983 "Gilgamesh, the Cedar Forest and Mesopotamian History", *JAOS* 103: 307-313.
- SCHARFF, A.
1931 "Über einige fremdartige Darstellungen auf Siegelbildern aus dem späten Alten Reich und der ersten Zwischenzeit" *ZÄS* 67: 95-102.
- SCHARFF, A. & A. MOORTGAT,
1950 *Ägypten und Vorderasien im Altertum*, München.
- SCHAWE, Jesef
1934 "Rez. Hans HIRSCHBERG 1932, *Studien zur Geschichte Esarhaddons, König von Assyrien (681-569)*, *AfO* 9: 55a-60a.
- SCHEDL, Claus
1965 "Nabuchodonosor, Arpaksad und Darius", *ZDMG* 115: 242-254.
- SCHEFTELOWITZ, J.
1905 "Die Sprache der Kossäer", *KZ* 38: 260-77.
1926 "Indische Kultureinflüsse", *Zeitschrift für Buddhismus und Verwandte Gebiete* 7, 1: 270-285.
- SCHERER, Anton
1950 "Das Problem der Indogermanischen Urheimat vom Standpunkt der Sprachwissenschaft", *Wege der Forschung*: 287-304, Darmstadt 1968.
- SCHERMAN, Lucian
1943 "Indische Weisheit", *JAOS* 63: 241-62.
- SCHIPPMANN, Klaus
1980 *Grundzüge der Parthischen Geschichte*, Darmstadt.
- SCHLERATH, Bernfried
1968 *Awesta-Wörterbuch, Vorarbeiten I und II*, 2 Bde., Wiesbaden.
- SCHLERATH, Bernfried (Hrsg.)
1970 *Zarathustra*, Darmstadt.
1971 *Gathas des Zarathustra* von H. Lommel, Basel/Stuttgart.
- SCHLOSSMAN, Betty L.
1978-9 "Portraiture in Mesopotamia in the Late Third and Early Second Millennium B. C. Part I: The Late Third Millennium", *AfO* 26: 56-

- SEGERT, Stanislav & Ladislav ZGUSTA
 1953 "Indogermanisches in den alphabetischen Texten aus Ugarit", *ArchOr* 21: 272-275.
- SEIDL, U.
 1976 "Inanna/Ištar: B. In der Bildkunst", *RLA* V: 87a-89a..
- SEIPEL, Wilfried
 2001 *7000 Jahre persische Kunst*, Bonn.
- SERGÉ, Angelo
 1944 "Babylonian, Assyrian and Persian Measures", *JAOS* 64: 73-81.
- SETHE, Kurt
 1903ff. *Urkunden des Alten Reichs*, 4 Teile, Leipzig.
 1906ff *Urkunden der 18. Dynastie*, Leipzig.
 1910 "Neue Spuren der Hyksos in Inschriften der 18. Dynastie", *ZÄS* 47: 73-86.
 1926 *Die Ächtung feindlicher Fürsten, Völker und Dinge auf altägyptischen Tongefäßscherben des Mittleren Reiches*, *AbhAk(Berlin)* 5, Berlin.
 1962 *Übersetzung und Kommentar zu den Altägyptischen Pyramidentexte*, 6 Bde., 2. Aufl., Hamburg.
- SHAFFER, Aaron
 1983 "Gilgamesh, the Cedar Forst and Mesopotamian History", *JAOS* 103: 307-313.
- SHAHBAZI, Shapur
 1972 "The 'One Year' of Darius Re-examined", *BSOAS* 35:609-15.
 1982 "Darius in Scythia and Scythians in Persepolis", *AMINF* 15: 189-235.
 1977 "Traditional Date of Zoroaster' Explained", *BSOAS* 40: 25-35.
- SHARP, Ralph Norman
 1964 *Farmānhā-ye šāhanšāhān-e hakhāmaneši*, "The Inscriptions of the Achaemenid Kings", Shiraz 1343.
- SHEA, William H.
 1977 "A Date for the Recently Discovered Eastern Canal of Egypt", *BASOR* 226: 31-38.
- SIEGELOVÁ, Jana
 ** *Appu-Märchen und Hedammu-Myths*, Studien zu den Boğazköy-Texten, Heft 14, Wiesbaden.
- SIMMONS, Stephen D.
 1959-60 "Early Old Babylonian Tablets from H̄armal and Elsewhere", *JCS* 13: 71-93; *JCS* 14: 23-32, 49-55, 75-87, 117-125.
 1978 *Early Old Babylonian Documents*, New Haven/London.
- SIMS-WILLIAMS, Nicholas
 1979 "A Parthian Sound-Change", *BSOAS* 42: 133-136.
- SINGH, S. D.

Folge, München.

SCHMITT-BRANDT, Robert

1967 *Die Entwicklung des Indogermanischen Vokalsystems*, Heidelberg.

1998 *Einführung in die Indogermanistik*, Tübingen, Basel.

SCHMITT-BRANDT, Robert (Hrsg.)

1971 *Domnum Indogermanicum, Festgabe für Anton Scherer zum 70. Geburtstag*, Heidelberg.

SCHMÖKEL, Hartmut

1938 *Die ersten Arier im Alten Orient*, Leipzig.

1938a "Dagan", *RLA* II: 99a-101a.

1940 "Das erste Auftreten von Ostindogermanen im Orient", *FuF* 191b-93a.

1941 "Eigene und fremde Götter in der Religion des Frühöstlichen Indogermanentums", *ARW* 37: 1-11.

1957 *Keilschriftforschung und Alte Geschichte Vorderasiens*, Handbuch der Orientalistik, 2. Band, 3. Abschnitt, Leiden.

1966 *Das Gilgamesch-Epos*, 7. Aufl., Stuttgart 1989.

SCHNABEL, P.

1923 *Berosos und die Bybylonisch-Hellenistische Literatur*, Leipzig, Neudruck Hildesheim 1968.

1925 "Kleine Mitteilungen", *ZA* 36 (N F 2): 82-3.

SCHNEIDER, Thomas

1992 *Asiatische Personennamen in ägyptischen Quellen des Neuen Reiches*, Freiburg Schweiz, Göttingen.

SCHNITZLER, Ludwig

1958 "Darstellung von Vorderasiaten auf Griechischen Vasen", *ZDMG* 108: 54-65.

SCHOFF, Wilfred H. (Hrsg.)

1912 *The Periplus of the Erythraean Sea*, New York, 2. Aufl. New Delhi 1974.

SCHORR, Moses

1913 *Urkunden des Altbabylonischen Zivil- und Prozeßrechts*, *VAB* v, Leipzig.

SCHRADER.

1878 "Die Namen der Meere in den assyrischen Inschriften", *AbhAk(Berlin)* 1877: 169-195.

SCHWAB, Gustav

1837 *Die schönsten Sagen des klassischen Altertums*, München.

SCHWARZ, Paul

1896ff. *Iran im Mittelalter, nach den arabischen Geographen*, 9 Teile, Leipzig, Nachdr. Hildesheim/New York 1969.

SCHWEIZER, Gerhard

1991 *IRAN, Drehscheibe zwischen Ost und West*, Stuttgart.

- SODEN von, Wolfram & Benno LANDSBERGER
 1965 *"Die Eigenbegrifflichkeit der Babylonischen Welt" & "Leistung und Grenze Sumerischer und Babylonischer Wissenschaft"*, Darmstadt.
- SODEN von, Wolfram & Wolfgang RÖLLIG
 1975 *Das Akkadische Syllabar*, 4. Aufl., Nachdr., Roma 1991.
- SOLDT, Van W.H.
 1988 "Irrigation in Kassite Babylonia", *Irrigation and Cultivation in Mesopotamia*, Part I (BSA IV), Cambridge: 105-120
 1994 "The Middle Babylonian Personal Name šeš-du-kam", *N.A.B.U.* 1994: 87.
- SOLLBERGER, Edmond
 1956 "Selected Texts from American Collections", *JCS* 10: 11-31.
 1965 *Ur Excavations Texts VIII, Royal Inscriptions*, 2 parts, London.
 1968 "Two Kassite Votive Inscriptions", *JAOS* 88: 191-197.
- SOMMER, Ferdinand & Hans EHELOLF (Hrsg.)
 1930 *Kleinasiatische Forschungen* I, Weimar.
- SOMMERFELD, Wälder
 1985 "Der Kurigalzu-Text MAH 15922", *AfO* 32: 1-22.
 1989 "Marduk", *RLA* VII: 360a-370a.
- SPECHT, Fr.
 "Zur Bedeutung des Ariernamen", *KZ* 68: 42-57.
 "Zur Herkunft der Kausativa mit p-Erweiterung", *KZ* 68: 122-128.
- SPEISER, E. A.
 1929 "A Letter of Sauschshatar and the Date of the Kirkuk Tablets", *JAOS* 49: 269-75.
 1930 *Mesopotamian Origins. The Basic Population of the Near East*, Philadelphia/ London.
 1933 "Ethnic Movements in the Near East in the Second Millennium B.C.", *AASOR* 13 (1931-1932): 13-54.
 1936 "One Hundred New Selected Nuzi Texts", *AASOR* 16: 128-135.
 1939 "Progress in the Study of the Hurrian Language", *BASOR* 74: 4-7.
 1941 *Introduction to Hurrian*, *AASOR* 20, New Haven.
 1948 "Hurrians and Subarians", *JAOS*: 1-13.
 1950 "Rez. von O'Callaghan 1948, *Aram Naharaim*", *JAOS* 70: 307-309.
 1952 "Some Factors in the Collapse of Akkad", *JAOS* 72: 97-101.
- SPENCER, H. S.
 1965 *The Aryan Eclipse Cycle*, Poona.
- SPIEGEL, Friedrich
 1871 *Eranische Alterthumskunde*, Leipzig.
 1891 "Awestā und Shāhnāme", *ZDMG* 45: 187-203.
 1898 "Die alten Religionen in Erān", *ZDMG* 52: 187-196.

- 1962 "Iron Age in India", *Journal of the Economic and Social History of the Orient*, Leiden 5: 212-16.
- SJÖBERG, Åke & E. Bergmann S. J.
 1969 *The Collection of the Sumerian Temple Hymns, Texts from Cuneiform Sources*, vol. III, Locust Valley.
 1984ff. *The Sumerian Dictionary*, Philadelphia.
- SMITH, Philip E. L.
 1974 "Ganj Dareh Tepe", *Paléorient* 2: 207-8.
 1978 "An Interim Report on Ganj Dareh Tepe, Iran", *AJA* 82: 538-40.
 1986 *Palaeolithic Archaeology in Iran*, Philadelphia.
 1990 "Architectural Innovation and Experimentation at Ganj Dareh", *WA* 21,3: 323-335.
- SMITH, Sidney
 1928 *Early History of Assyria*, London.
 1932 "Notes on the Gutian Period", *JRAS* 1932: 295-308.
 1949 *The Statue of Idri-mi*, Publications of the British School of Archaeology in Ankara, London.
 1975 *Babylonian Historical Texts*, London (Michigan).
- SMITH, William Stevenson
 1965 *Interconnections in the Ancient Near East*, New Haven & London.
 1971 "The Old Kingdom in Egypt and the Beginning of the First Intermediate Period", *CAH* I, part 2: 145-207.
- SODEN, Wolfram Freiherr von
 1936 "Lexikalisches Archiv", *ZA* 43 (NF 9): 233-250.
 1937 "Der Aufstieg des Assyrischen Reichs als Geschichtliches Problem", *AO* 37: 5-39.
 1938 "Neue Untersuchungen über die Bedeutung der Indogermanen für den Alten Orient", *GGA* 200: 195-216.
 1939 "Zur Kultur des Mitannireichs", *GGA* 10: 437-448.
 1952 "Unregelmäßige Verben im Akkadischen", *ZA* 50 (NF. 16): 163-181.
 1954 *Herrscher im Alten Orient*, Berlin, Göttingen.
 1955 *Grundriß der Akkadischen Grammatik*, *Analecta Orientalia* 33, 3. Aufl., Nachdr. 1995, Roma.
 1957 "Rez. von Ernst R. LACHEMAN 1955, *Excavations at Nuzi* VI, *HSS* xv (1955)", *ZA* 52: 334-337.
 1963 "Die Assyrier und der Krieg", *IRAQ* 25: 131-44.
 1965 "Vedisch *magham*, 'Geschenk' - Neuarabisch *mağğānija*, 'Gebührenfreiheit': Der Weg einer Wortsippe", *JOEL* 18: 339-44.
 1965-81 *Akkadisches Handwörterbuch*, 3 Bde., Wiesbaden.
 1966 "Jahwe Er ist, Er erweist sich", *Die Welt Des Orients* 2: 177-187.
 1970 "Rez. KAMMENHUBER, *Die Arier im Vorderen Orient*", *ZA* 60: 226-28.

- 1963 "Der Hyksos Chian in Boğazköy", *MDOG* 94: 73-80.
- STOLPER, Matthew W.
 1976 "A Note on Yahwistic Personal Names In the Murašû Texts", *BASOR* 222: 25-28.
 1998 "Nahhunte", *RLA* IX: 82b-84b.
- STRECK, Maximilian
 1916 *Assurbanipal und die Letzten Assyrischen Könige bis zum Untergang Ninveh's*, 3 Bde., *VAB* VII, Leipzig.
- STRECK, M. P.
 1998 "Name, Namengebung, Amurritisch", *RLA* IX: 127a-131a.
- STRELKOFF
 1938 "Irān and the Pre-Islamic Art of West Turkistān", Arthur U. POPE, *A Survey of Persian Art*: 449-58, London/Tokyo.
- STRONACH, David
 1963-5 "Excavations at Pasargadae", *IRAN* 1: 19-42; II: 21-93; III: 9-40.
- STUART, Douglas
 1976 "The Sovereign's Day of Conquest", *BASOR* 221: 159-164.
- STURTEVANT, E. H.
 1928 "Indic Speech and Religion in Western Asia", *YCS* 1: 211-228.
- SUKENIK, Yigael
 1947 "The Composite Bow of the Canaanite Goddess Anath", *BASOR* 107: 11-15.
- SUMNER, William
 1974 "Excavations at Tall-i Malyan, 1971-72", *IRAN* 12: 155-180.
 1976 "Excavations at Tall-i Malyan (Anshan) 1974", *IRAN* 14: 103-115;
 1983 "Ganj Dareh: An Early Neolithic Site in Iran", *AfO* 29/30: 300b-302a.
- SYKES, Sir Percy
 1915 *A History of Persia*, 2 Bde., 3. Aufl., London 1963.
- SZEMERÉNYI, Oswald
 1951 "Iranica", *ZDMG* 101: 197-219.
 1966 "Iranica II", *Sprache* 12: 190-226.
 1968 "The development *s > h* in Indo-European languages", *Sprache* 14: 161-163.
 1970 *Einführung in die vergleichende Sprachwissenschaft*, 4. Aufl., Darmstadt 1990.
 1976 "Indogermanische Lautsysteme", *Acta Iranica* 12: 339-393.
 1977 "Indo-European Kinship", *Acta Iranica* VII: 5-240.
 1980 *Scythian-Skudra-Sogdian-Saka*, Veröffentlichungen der Iranischen Kommission, Herausgegeben von Manfred MAYRHOFER, Wien.
- TADDEI, Maurizio
 1981 "Evidence of a Fire Cult at Tapa Sardār, Ghazni (Afghanistan)", *South Asian Archaeology* 1981: 263-70.

SPIEGELBERG, Wilhelm

1893 "Zur Kefto-Frage", *ZA* 8: 384-385.

1898 "Zu den semitischen Eigennamen in ägyptischer Umschrift aus der Zeit des 'neuen Reiches'", *ZA* 13: 47-56.

STACKELBERG, R. v.

1891 "Iranica", *ZDMG* 45: 620-28.

STARKE, Frank

1985 *Die keilschrift-luwischen Texte in Umschrift*, *StBoT* 30.

1990 *Untersuchung zur Stammbildung des keilschrift-luwischen Nomens*, *StBoT* 31.

STEAD, I. M.

1965 "The Celtic Chariot", *Antiquity* 39: 259-265.

STEFANINI, Ruggero

1969 "Enkidu's Dream in the Hittite 'Gilgamesh'", *JNES* 28: 40-47.

STEIN, D. L.

2001 "Nuzi. B. Archäologisch", *RLA* IX: 639a-647b.

STEIN, Peter

2000 *Die Mittel- und Neubabylonischen Königsinschriften bis zum Ende der Assyrerherrschaft*, Wiesbaden.

STEINDORFF, George & Keith C. SEELE

1942 *When Egypt Ruled the East*, revised second Ed., Chicago 1957

STEINER, Gerd

1987 "Der Gegensatz 'Eigenes Land': 'Ausland, Fremdland, Feindland' in den Vorstellungen des Alten Orients", H. J. NISSEN und J. RENGGER (Hrsg.), *Mesopotamien und Seine Nachbarn, Politische und Kulturelle Wechselbeziehungen im Alten Vorderasien vom 4. bis 1. Jahrtausend v. Chr.*, Berlin: 633-664.

STEINKELLER, Piotr

1980 "The Old Akkadian Term for 'Easterner'", *RA* 74: 1-9.

1982 "The Question of Marḥaši: A Contribution to the Historical Geography of Iran in the Third Millennium B.C.", *ZA* 72: 237-65.

1988 "On the Identity of the Toponym Lú.Su(.A)", *JAOS* 108: 197-202.

1989 "Marḥaši", *RLA* VII: 381b-382b.

1990 "More on LÚ.SU(.A) = Šimaški", *N.A.B.U.* 1: 10-11.

1992 "Third-Millennium Legal and Administrative Texts in the Iraq Museum, Baghdad", Indiana.

STIEBING, William H. jr.

1971 "Hyksos Burials in Palestine", *JNES* 30: 110-17.

STIEHLER, Gisela & Alegria DELADO

1996 *Die Kassitische Glyptik*, München, Wiern.

STOCK, Hanns

1955 *Studien zur Geschichte und Archäologie der 13. bis 17. Dynastie Ägyptens*, Glückstadt.

- 1934 "Un Comptoir de Laine Pourpre à Ugarit. D'après une Tablette de Ras-Shamra", *Syria* 15: 137-146.
- 1935 "Une Lettre Assyrienne a Ras Shamra", *Syria* 16: 188-193.
- 1907 *Die Sumerischen und Akkadischen Königsinschriften*, VAB 1, Leipzig.
- THUREAU-DANGIN & R. P. DHROME
 1924 "Cinq Jours de Fouilles a ʿAshârah", *Syria* 5: 265-293.
- TILIA, Ann Britt
 1972 *Studies and Restorations at Persepolis and other Sites of Fārs*, Rome.
- TILLEY, A. F.
 1970 "The Ship of Odysseus", *Antiquity* 44: 100-104.
- TOLSTOV, S. P.
 1954 *Auf den Spuren der Altchoresmischen Kultur*, Berlin.
- TOSI, Maurizio
 1969 "Excavations at Shahr-i Sokhta. Preliminary Report on the Second Campaign, September-December 1968", *East and West* 19, 3-4: 283-386.
- 1971 "Dilmun", *Antiquity* 45: 21-25.
- 1976 "The Dating of the Umm an-Nar Culture and a Proposed Sequence for Oman in the Third Millennium BC", *The Journal of Oman Studies* 2: 81-92.
- 1976 "A Tourquoise Neck-Stone of King Ninurta-Apal-Ekur", *Sumer* 32: 105-112.
- 1980 "Karneol", *RLA* v: 448a-452b.
- 1983 *Prehistoric Sistan*, Rome.
- 1987 "Die Indus-Zivilisation jenseits des indischen Subkontinents", *Vergessene Städte am Indus*, Aachen: 119-136.
- 1987a "The Development of Urban Societies in Turan and the Mesopotamian Trade with the East: The Evidence from Shahr-i Sokhta", NISSEN *et al.* 1987, *Mesopotamien und seine Nachbarn*: 57-77.
- 1989 "The Origin of Early Bactrian Civilization", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 43-72.
- TOSI, Maurizio & M. VIDALE
 1990 "4th Millennium BC Lapis Lazuli Working at Mehrgarth, Pakistan", *Paléorient* 16.2: 89-99.
- TOSI, Maurizio und Rauf WARDAK
 1972 "The Fullol Hoard: A New Find from Bronze-Age Afghanistan", *E&W* 22, No. 1-2: 9-17.
- TSEVAT, Matitahu
 1959 "On the 'Amorite' TA/TE 'with'", *BASOR* 156: 40-41.

TALLQVIST, Kunt L.

1905 *Neubabylonisches Namenbuch*, Helsingfors.

1966 *Assyrian Personal Names*, Hildsheim.

TAQIZADEH, S. H.

1935 "A New Contribution to the Materials concerning the Life of Zoroaster", *BSOAS* 8: 947-54.

TAQIZADEH, S. H. & W. B. HENNING

1957 "The Date of Manis Life", übersetzt aus dem Persischen mit Einführung und Schlußfolgerung von W. B. HENNING, *Asia Major*: 106-121 = *Acta Iranica* XV: 505-20.

TEDESCO, Paul

1921 "Dialektologie der westiranischen Turfantexte", *Monde Oriental* 15/1-2: 185-257.

TEISSIER, Beatrice

1987 "Glyptic Evidence for a Connection between Iran, Syro-Palestine and Egypt in the Forth and Third Millennia", *IRAN* 25: 27-53.

Tê-K'un, Chêng

1964 "New Light on Ancient China", *Antiquity* 38: 179-186.

1973 "The beginning of Chinese civilization", *Antiquity* 197-209.

THIEL, H. J.

n. N. "Problematik und grammatische Struktur des Hurritischen", HAAS *et al.* (Hrsg.), *Das Hurritologische Archive*: 98-239.

THIEME, Paul

1938 *Der Fremdling in Rigveda*, Leipzig, Nachdr. Nendeln 1966.

1952 *Studien zur Indogermanischen Wortkunde und Religionsgeschichte, Berichte über die Verhandlungen der sächsischen Akademie der Wissenschaften zu Leipzig, phil.-hist. Klasse*, Bd. 98 Heft 5, Berlin.

1957 "Vorzarathustrisches bei den Zarathustriern und bei Zarathustra", *ZDMG* 107: 67-104.

1960 "The 'Aryan' Gods of the Mitanni Treaties", *JAOS* 80: 301-317.

1968 "Ambrosia", R. SCHMITT (Hrsg.), *Indogermanische Dichtersprache*: 113-132.

THOMAS, Homer L.

1970 "New Evidence for Dating the Indo-European Dispersal in Europe", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 199-215.

THOMPSON, Georgina

1965 "Iranian Dress in The Achaemenian Period", *IRAN* 3: 121-6.

THOMPSON, Henry O.

1977 "The Ammonite Remains at Khirbet al-Hajjar", *BASOR* 227: 27-34.

THUREAU-DANGIN, F.

- 1989 "Bactria: Past, Present and Future", *Bactria: An Ancient Oasis Civilization from the Sands of Afghanistan*, eds. G. LIGABUE and S. SALVATORI, Venice: 27-39.
- VIDALI, M. L. and Eda & LAMBERG-KARLOVSKY, C. C.
 1976 "Prehistoric Settlement Patterns Around Tepe Yahya", *JNES* 35: 237-50.
- VIROLLEAUD, Charles
 1934 "Proclamation de Seleg. Chef de Cinq Peuples. D'après une Tablette de Ras-Shamra", *Syria* 15: 147-154.
 1935 "Sur Quatre Fragments Alphabétiques Trouvés à Ras Shamra En 1934", *Syria* 16: 181-187.
- VOGELSANG, W. J.
 1992 *The Rise & Organization of the Achaemenid Empire*, Leiden.
- VOLMERT, Johannes
 1995 *Grundkurs Sprachwissenschaft*, 3. Aufl., München.
- VYCICHL, Werner
 1964 "Zur Reduktion Unbetonter Vokale in Ägyptischen", *JNES* 23: 280-284.
- WACHSMANN, Shelly
 1998 *Seagoing Ships & Seamanship in the Bronze Age Levant*, London.
- WACHTSMUTH, Friedrich
 1937-9 "Sumerische Tempel in Uruk-Warka", *AfO* 12: 118-127.
 1939-41 "Zur Altersbestimmung der vorgeschichtlichen Kulturen des Zweistromlandes", *AfO* 13: 194-203.
- WAERDEN van der, B. L.
 1952-3 "History of the Zodaic", *AfO* 16: 216-230.
 1963 "Das Alter der babylonischen Mondrechnung", *AfO* 20: 97-102.
- WAINWRIGHT, G. A.
 1913 "The Keftiu People of the Egyptian Monuments", *Annals of Archaeology and Anthropology* 6: 24-83.
 1931 "Crete or Cilicia?", *JHS* 51: 1-38.
 1931a "Keftiu", *JEA* 17: 26-41.
 1931b "Caphtor, Keftiu and Cappadocia", *Quarterly Statement of the Palestine Exploration Fund* (1931): 203-216.
 1935 "Some Celestial Associations of Min", *JEA* 21: 152-170.
 1954 "Keftiu and Karamania (Asia Minor)", *AnSt* 4: 33-48.
 1956 "Caohtor-Cappadocia", *Vetus Testamentum* 6: 199-210.
 1959 "The Teresh, the Etruscans and Asia Minor", *AnSt* 9: 197-213.
 1961 "Some Sea-Peoples", *JEA* 47: 71-91.
 1964 "Sheklesh or Shasu?", *JEA* 50: 40-45.
- WALDE, A.
 1965 *Lateinisches Etymologisches Wörterbuch*, 4. Aufl., 3 Bde., Heidelberg.

- TUBB, Jonathan N. (Hrsg.)
1985 *Palestine in the Bronze and Iron Ages*, London.
- TUFNELL, Olga
1956 "Hyksos Scarbs from Canaan", *AnSt* 6: 67-73.
- TURNER, Ralph L.
1966 *A Comparative Dictionary of the Indo-Aryan Languages*, 3 vols., repr. 1989, London.
- TVEDTNES, John A.
1981 "The Origin of the Name 'Syria'", *JNES* 40: 139-140.
- UHLIG, Helmut
1989 *Die Sumerer*, Bergisch Gladbach.
- UNGER, Eckard
1938 *Altindogermanisches Kulturgut in Nordmesopotamien*, Leipzig.
- UNGNAD, Arthur
1914 *Babylonische Briefe aus der Zeit der Hammurapi-Dynastie*, VAB VI, Leipzig.
1915 Rez. K. L. TALLQVIST, "Assyrien Personal Names", Leipzig, *OLZ* 18(finden!!!): 240-47.
1923 *Die ältesten Völkerwanderungen Vorderasiens*, *Kulturfragen* 1, Breslau.
1923a "Gilgamesch-Epos und Odyssee", *Kulturfragen* 4/5: 3-32. = Karl OBERHUBER (Hrsg.) 1977, *Das Gilgamesch-Epos*, Darmstadt: 104-37.
1925 "Hurritland und Mitanni", *ZA* 36 NF 2: 101. 103.
1936 *Subartu, Beiträge zur Kulturgeschichte und Völkerkunde Vorderasiens*, Berlin/Leipzig.
1938 "Datenlisten", *RLA* II: 131a-194b.
1938a "Dêr", *RLA* II: 199a-201b.
1941 "Der Akkader Narām-Sin und der Ägypter Mani", *AfO* 14: 199-201.
1969 *Grammatik des Akkadischen*, 5. Aufl., neubearbeitet von Lubor MATOUŠ, München.
- VALLAT, François
1993 *Les noms géographiques des sources suso-élamites*, *RGTC* 11, Wiesbaden.
- VANDERBERGH, Frederick Augustus
1966 *Sumerian Hymns from Cuneiform Texts in the British Museum*, New York.
- VANSTIPHOUT, H. L. J.
1988 "Problems in the 'Matter of Aratta'", *IRAQ* 45: 35-42.
- VELIKOVSKY, Immanuel
1978 *Ramses II. und seine Zeit*, Germ. Tr., Frankfurt 1983.
- VERCELLIN, Giorgio

- WEIPPERT, Manfred
 1969 "Ein ugaritischer Beleg für das Land 'Qadi' der ägyptischen Texte?", *ZDPV* 85: 35-50.
 1977 "Jahwe", *RLA* v: 246b-253b.
 1980-3 "Libanon", *RLA* vi: 641a-650b.
- WEISBERG, David B.
 1989 "Zabaya, an Early King of the Larsa Dynasty", *JCS* 41: 194-198.
- WEISSBACH, F. H.
 1921-2 "*Κισσία, Κοσσαῖοι, Κοσσαῖος*", Pauly+Wissowa XXI: 519-521; XXII: 1499-1503.
 1928 "Assyrien (Geschichte)", *RLA* i: 228a-303b.
- WELTEN, Peter
 1965 "Bezeq", *ZDPV* 81: 138-65.
- WEST, E. W.
 1871 *The Book of Mainyo-i-Khrad*, Stuttgart.
 1880 *Pahlavi Texts*, 5 vols., *SBE*, Nachdr. Delhi 1993.
- WESTENHOLZ, Aage
 1974 "Early Nippur Year Dates and the Sumerian King List", *JCS* 26: 154-56.
- WESTENHOLZ, Joan Goodnick
 1983 "Heroes of Akkad", *JAOS* 103: 327-336.
 1997 *Legends of the Kings of Akkade*, Winona Lake.
- WICKEDE, Alwo von
 1990 *Prähistorische Stempelglyptik in Vorderasien*, München.
- WIDENGREN, Geo
 1979 "Rez. Bernfried SCHLERATH (Hrsg.) 1976. 'Zarathustra'", *GGA* 231: 52-85.
 1983 "Manichaeism and its Iranian Background", *The Cambridge History of Iran* 3 (2): 965-90.
- WIESNER, Joseph
 1939 "Fahrten und Reiten in Alteuropa und im Alten Orient", *FuF* 15: 129a-31a.
 1941 "Frühzeitliche Tierbilder in Alteuropa und im Alten Orient", *FuF* 17: 131a-132b.
 1942 "Sonnenbild und Sonnenkult in der Frühzeit", *FuF* 18: 186-188.
- WILCKE, Claus
 1969 *Das Lugalbandaepos*, Wiesbaden.
 1969a "Zur Geschichte der Amurriter in der Ur-III-Zeit", *Die Welt des Orients* 5: 1-31.
 1970 "Drei Phasen des Niedergangs des Reiches von Ur III", *ZA* 60: 54-69.
 1972 Review of SJÖBERG, BERGMANN u.a., *Texts from Cuneiform Sources*, vol. 3, in *JNES* 31: 37-42.

WALKER, C. B. F.

1973 "Cuneiform Tablets in the Collection of Mr. E. M. Dring", *AfO* 24: 120-122.

1973a "Cuneiform Tablets in the Country Museum and Art Gallery, Turo, Cornwall", *AfO* 24: 122-127.

1987 *Reading the Past: Cuneiform*, London.

WARD, William A.

1964 "Relations between Egypt and Mesopotamia from Prehistoric Times to the End of the Middle Kingdom", *JESHO* 7: 1-45, 121-135.

WARD, William Hayes

1910 *The Seal Cylinders of Western Asia*, Washington.

WEBER, Otto

1915 "Über den Stand unserer Arbeiten an den Keilschrifttexten aus Boghazköi", *MDOG* 56: 1-5.

WEGNER, Ilse

1988 "Grammatische und lexikalische Untersuchungen hurritischer Beschwörungsformeln aus Boğazköy", HAAS (Hrsg.) 1988, *Hurriter und Hurritisch*: 145-155.

2000 *Hurritisch, Eine Einführung*, Wiesbaden.

WEIDNER, Ernst F.

1926 "Rez. Stephen LANGDON, The Weld-Blundell Collection, vol. II Historical Inscriptions", *AfO* 3: 198a-199a.

1931 "Wasašatta, König von Hanigalbat", *AfO* 6: 21b-22a.

1932 "Der Tierkreis und die Wege am Himmel", *AfO* 7: 170-78.

1936 "Aus den Tagen eines assyrischen Schattenkönigs", *AfO* 10: 1-52.

1936 "Ein neues Bruchstueck der XII. Tafel des Gilgameš-Epos", *AfO* 10: 363-366.

1938 "Ea am Himmel", *RLA* II: 379a-381b.

1951 "Simurru und Zaban", *AfO* 15: 75-80.

1951a "Bemerkungen zur Königsliste aus Chorsābād", *AfO* 15: 85-102.

1951b "Ausgrabungen in Bahrein", *AfO* 15: 169a-170a.

1952 "Weisse Pferde im Altertum", *BiOr.* 9: 157a-159b.

1953 "Das Reich Sargons von Akkad", *AfO* 16: 1-24.

1963 "Assyrische Epen über die Kassiten-Kämpfe", *AfO* 20: 113-116.

1963a "Astrologische Geographie im Alten Orient", *AfO* 20: 117-121.

1970 *Die Inschriften Tukulti-Ninurtas I. und seiner Nachfolger*, Osnabrück.

WEINSTEIN, James M.

1975 "Egyptian Relations With Palestine in the Middle Kingdom", *BASOR* 217: 1-16.

WEIPPERT, Helga

1988 *Palästina in vorhellenistischer Zeit*, München.

- Sabäerreiches: Die Geschichte von Saba' I'*, Wien.
- WOJTILLA, Gy.
1973 "Indian Precious Stones in the Ancient East and West", *AOH* 27: 211-24.
- WOLF, Walther
1926 *Die Bewaffnung des altägyptischen Heeres*, Nachdr. 1978 Leipzig.
1929 "Der Stand der Hyksosfrage"; *ZDMG* 83: 67-79.
1975 "Hyksos", *RLA* IV: 537a-539b.
- WOLFF, Max D.
1936-7 "Ein historischer Wagentyp im Feldheer Sanheribs", *AfO* 11: 231-235.
- WOOLLEY, C. Leonard
1934 *Ur Excavations: vol. II. The Royal Cemetery (Text)*, London.
1934 *Ur Excavations: vol. II. The Royal Cemetery (Plates)*, London.
1955 *Ur Excavations: vol. IV. The Early Periods (A Report)*, Philadelphia.
1965 *Ur of the Chaldees*, New York.
- WOUDHUIZEN, Fred
1992 *The Language of the Sea Peoples*, Amsterdam.
- WRESZINSKI, Walter
1923-35 *Atlas zur Altägyptischen Kulturgeschichte*, 2 Bde., Leipzig, Nachdr. Genève, Paris, 1988.
- WRIGHT, Gary Alan
1968 *Obsidian Analyses and Early Trade in the Near East: 7500 to 3500 B.C.*, Ann Arbor.
- WRIGHT, G. R. H.
1968 "Tell el-Yehūdiyah and the Glasis", *ZDPV* 84: 1-17.
1969 "Iran and the Glacis", *ZDPV* 85: 24-34.
1985 *Ancient Building in South Syria and Palestine*, *HbO*, Leiden.
- WRIGHT, Henry T.
1972 "A Consideration of Interregional Exchange in Greater Mesopotamia: 4000-3000 B.C." in: WILMSEN (Hrsg.), "Social Exchange and Interaction", *Anthropological Papers, Museum of Anthropology, University of Michigan* 46: 95-105, Ann Arbor.
- WRIGHT, Rita P.
1985 *New Perspectives on Third Millennium Painted Grey Wares, South Asian Archaeology*, Scandinavian Institute of Asia Studies Occasional Papers, 4, eds. K. FRIFELT and P. SORENSEN, Copenhagen: 137-49.
- WÜST, Walther
1927 "Über das Alter des Rigveda und die Hauptfragen der indoarischen Frühgeschichte", *WZKM* 34: 165-215.
1974 "Indo-Arier im Vorderen Orient. Notizen zu einem

- 1973, "Sumerische literaturische Texte in Manchester und Liverpool", *AfO* 24: 1-18.
- 1975 "Huwawa/Humbaba", *RLA* IV: 530a-535b.
- 1976 "Inanna/Ištar: A. Philologisch", *RLA* V: 74b-87a.
- 1987 "Lugalbanda", *RLA* VII: 117a-131b.
- WILHELM, Gernot
- 1970 *Untersuchungen zum Hurro-Akkadischen von Nuzi*, *AOAT* 9.
- 1973 "Ein Brief der Amarna-Zeit aus Kāmid el-Lōz", *ZA* 63: 69-75.
- 1982 *Grundzüge der Geschichte und Kultur der Hurriter*, Darmstadt.
- 1988 "Gedanken zur Frühgeschichte der Hurriter und zum hurritisch-urartäischen Sprachvergleich, HAAS (Hrsg.) 1988, *Hurriter und Hurritisch*: 43-67.
- 1989 *The Hurrians*, transl. from German by J. BARNES, Warminster.
- 1993 "Meer. B. Bei den Hethitern", *RLA* VIII: 3b-5b.
- 2001 "Nuzi. A. Philologisch", *RLA* IX: 636a-639a.
- WILLESEN, F.
- 1958 "The Philistine Corps of the Scimitar from Gath", *JSS* 3: 327-335.
- WINCKLER, Hugo
- 1893-1902 *Altorientalische Forschungen*, Reihe 1-3, Leipzig.
- 1906 "Der alte Orient und die Geschichtsforschung", Berlin.
- 1907 "Vorläufige Nachrichten über die Ausgrabungen in Boghaz-köy im Sommer 1907", *MDOG* 35: 1-71.
- 1910 "Die Arier in den Urkunden von Boghaz-köi", *OLZ* 13: 289-301.
- WINDISCHMANN, Fr.
- 1863 *Zoroastrische Studien, Abhandlungen zur Mythologie und Sagensgeschichte des Alten Iran*, Berlin.
- WINKELMANN, Sylvia
- 1993 "Elam-Beluchistan-Baktrien: Wo liegen die Vorläufer der Hockerplastiken der Induskultur? Erste Gedanken", *Iranica Antiqua* 28: 57-96.
- WINKLER, Hans A.
- 1938 *Rock-Drawings of Southern Upper Egypt I, Archaeological Survey of Egypt*, London.
- WINTERNITZ, M.
- 1910 *A General Index to the Names and Subject-Matter of the Sacred Books of the East*, repr. 1977, Delhi.
- WISEMAN, D. J.
- 1953 *The Alalakh Tablets (ALT)*, Occasional Publications of the British Institute of Archaeology at Ankara, London.
- WISEMAN, D. J. (ed.)
- 1973 *People of Old Testament Times*, Oxford.
- WISSMANN, Hermann von
- 1975 "Über die Frühe Geschichte Arabiens und das Entstehen des

- in the *Murašû Documents*, *Harvard Semitic Monographs* 7, Missoula 1976", in *BASOR* 231: 73-78.
- 1979 "On some Non-semitic Names in Cuneiform Sources", *BzN NF* 14: 294-301.
- 1982 "Iranian and Babylonian Notes", *AfO* 28: 135-139.
- 1983 "Patterns of Mobility Among Ancient Near Eastern Craftsmen", *JNES* 42: 245-264.
- 1985 *Geographical Names According to New- and Late-Babylonian Texts*, *RGTC* 8, Wiesbaden.
- 1986 "On Some Iranian Names in Aramaic Documents from Egypt", *Indo-Iranian Journal*, No. 29: 41-44.
- 1987 "Peoples from the Iranian Plateau in Babylonia during the Second Millennium B.C.", *IRAN* 25: 1-26.
- 1990 "Some Kassite and Iranian Names from Mesopotamia", *N.A.B.U.* 1990: 55-56.
- 1994 "Elamites and other Peoples from Iran and the Persian Gulf Region in Early Mesopotamian Sources", *IRAN* 32: 31-51.
- ZAEHNER, R. C.
1965 "Zoroastrian Survivals in Iranian Folklore", *IRAN* 3: 87-96.
- ZETTLER, Richard L.
1993 *Kassite Buildings in Area WC-1, Nippur III*, Chicago.
- ZGUSTA, Ladislav
1955 *Die Personennamen Griechischer Städte der Nördlichen Schwarzmeerküste*, Prag.
- ZHARNIKOVA, S.
1989 "Possible Origins of Horse-Goose and Horse-Deer Image in Indo-Iranian (Aryan) Mythology", *Information Bulletin* 16, Moscow: 103-126.
- ZIEGLER, Charlotte
1962 *Die Terrakotten von Warka*, Berlin.
- ZIEGLER, Christiane et al.
1993 *Der Louvre: Ägypten, Vorderer Orient, Klassische Antike*, München.
- ZIMMERN, Heinrich
1927 "Rez. von BAUER 1926, *Die Ostkanaanäer*", *ZA* 37 (NF 3): 141.
- ZOHARY, Michael
1983 *Pflanzen der Bibel*, 3. Aufl., Stuttgart 1995.
- ZVELEBIL, Kamil V.
1974 "Davidian and Elamite - a real break-through?", *JAOS* 94: 384-385.

- unkonventionellen Buch", *Sprache* 20: 136-163.
- WYATT, William F., Jr.
 1970 "The Indo-Europeanization of Greece", CARDONA *et al.* (eds), *Indo-European and Indo-Europeans*: 89-111.
- WYATT, N., W. G. E., WATSON and J. B. LLOYD (eds.)
 1996 *Ugarit, Religion and Culture, Proceedings of the International Colloquium on Ugarit, religion and culture, Edinburgh, July 1994, Münster.*
- YAMAUCHI, Edwin M.
 1990 *Persia and the Bible*, 2nd printing Grand Rapids 1991.
- YARSHATER, Ehsan
 1983 "Iranian Historical Tradition", *Cambridge History of Iran* 3 (1) Chapter 10 (a): 343-58.
 1983a "Iranian National History", *Cambridge History of Iran* 3 (1) Chapter 10 (b): 359-480.
- YADIN, Yigael
 1955 "Hyksos Fortifications and the Battering-Ram", *BASOR* 137: 23-32.
- YAKAR, Jak
 1991 *Prehistoric Anatolia: The Neolithic Transformation and The Early Chalcolithic Period*, Jerusalem.
- YEIVIN, Sh.
 1968 "Additional Notes on the Early Relations Between Canaan and Egypt", *JNES* 27: 37-50.
- YOUNG, Jr., T. Cuyler
 1965 "A Comparative Ceramic Chronology for Western Iran, 1500-500 B.C.", *IRAN* 3: 53-85.
 1967 "The Iranian Migration into the Zagros", *IRAN* 5: 11-34.
 1969 *Excavations at Godin Tepe: First Progress Report.*
- YOUNG, T. Cuyler and Louis D. LEVINE
 1974 "Excavations of the Godin Project: Second Progress Report".
- YOUNGBLOOD, Roland
 1962 "Amorite Influence in a Canaanite Amarna Letters (EA 96)", *BASOR* 168: 24-27.
- YULE, Paul
 1982 *Tepe Hissar, Neolithische und kupferzeitliche Siedlung in Nordostiran*, München.
- ZACCAGNINI, C.
 1974 "Šattiwaz(z)a", *Oriens Antiquus* 13: 25-34.
- ZADOK, Ran
 1978 "Phoenicians, Philistines, and Moabites In Mesopotamia", *BASOR* 230: 57-65.
 1978 "Rez. von Michael David COOGAN, *West Semitic Personal Names*

نمایه‌ها

آپ «آب» واژه آریایی کهن ۱-۴-۱؛ ۱۴-۲-۱؛
 - در پیوند با ریشه آریایی نام خَمورایی ۱۴-۲-۷؛
 - در پیوند با نام ایزد تَشوپ ۱۲-۳-۱۴؛
 - ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲.
 آپ «آب» واژه اوستایی ۱-۵-۱.
 آپ «آب» واژه تُخاری ۷-۲-۴ (پانویس).
 آپتیه نام ودایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 آپخور «آخور» واژه پهلوی ۷-۲-۴ (پانویس).
 آپروتَه در پیوند با قوم آپروتی ۹-۱-۵.
 *آپس ترشَنیه «تشنه» واژه کاتی ۱۲-۳-۱۴.
 آپرو/آپرو/آپرو نگارش های دیگر نام قوم
 هابیرو در متن های خاور نزدیک ۱۸-۷-۳-۷.
 آتر/آتر «آتش» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۱۷-۱۱-۵؛
 ۸-۱۱.
 - پیوند آن با نام ایزد آذر ۱۲-۳-۱۶؛
 آتر (آذر) ۱۷-۹-۱-۲.
 آتر «آتش» نام ایزد اوستایی؛ پیوند آن با نام ایزد
 مصری آتن ۱۲-۳-۲۶.
 *آتر «آتش» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۷.
 *آتریانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 آتر-پاتَه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر
 «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
 آتر-جیتَه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر
 «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).

آه آنه پرستشگاه شهر اوروک، دیرین ترین اشاره به
 واژه اورودو در متن های آن ۱۴-۱-۶.
 آتودهوئلا نام گاو نخستین در اسطوره های اروپای
 شمالی ۱۸-۲.
 آتیریوشته یه نیم «میهن آریاییان» نام اوستایی ۹-۲-۷.
 آب، انباشت آن در خشکی ها و کاهش آن در
 اقیانوسها در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آب دریاها، بالا رفتن سطح آنها در پایان دوران
 یخبندان؛ نیز پایان بالا رفتن پیوسته آن
 پیرامون ۲۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
 آب و هوا، چگونگی تأثیر آن بر دگرگونی های
 فرهنگی آدمی ۳-۱؛
 - و کوچ قومها ۳-۴.
 آبان یشت ۱۵-۱-۷.
 آبجو واژه فارسی ۵-۳-۱؛ ۵-۱-۴؛
 - پیوند آن با نوشابه سومه ۷-۲-۴؛
 آب گل جایی در کرانه فرات، در پیوند با دیوار
 پدافندی شوسین موسوم به «دیوار مَرتو»
 ۱۸-۶-۵-۱.
 آبگینه، در پیوند با دیوارهای کنگدژ ۱۴-۱-۳-۵.
 آبنوس ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۵-۳.
 آبدوس، شهری در مصر فرودین ۱۰-۱-۲؛
 - در پیوند با یافتن اشیایی از سنگ لاجورد در آن
 ۴-۸.

- نبود پیروان مزدیسنايي اين مردم در باختر ايران
(بنا بر اوستا) ۷-۴-۱۷؛
- در فلات ايران و پيرامون آن ۷؛
- در فلسطين، در دوران پيش از تاريخ ۸-۱۶؛
- ديرين ترين روزگار آنان (يكي بودن ايرانيان و هندیان) ۱۷-۹-۲؛
- ديرينگي حضور آنان در ميانرودان ۷-۲-۱۸؛
- رخنه فرهنگ آنان به مصر ۸-۱۵؛
- رد پای آنان در فلات ايران و سرزمين هاي پيرامون ۲-۷؛
- سپيدچهرگي آنان در ادبيات ودائي ۹-۲-۶؛
- سنت نام گذاري ۷-۲-۱۴؛
- شيوه جنگي آنان در پيوند با آزابۀ چهاراسب ۱۵-۳؛
- «فرضيه کوچ» ۴-۶؛
- نيز سستى هاي آن ۲؛
- کوچ آنان به پهنه هاي باخترى و خاورى در پي افزايش سخت دما ۱۷-۱۴-۵؛
- کوچ آنان به مصر و فروپاشي دودمان ششم؛ نيز پيوند آن با افزايش دماي هوا و كمبود آب در فلات ايران ۸-۱۹؛
- کوچ گسترده آنان در سده ۱۸ ق م به سرزمين هاي خاور نزديك و فروپاشي حكومت هاي بومي ۱۵-۷؛
- کوچ هاي بزرگ آنان و نيز پيوند آن با گائاها ۱۷-۷-۲؛
- کوچ هاي بزرگ آنان همزمان با افزايش جهاني دما در ۱۲۰۰ ق م ۱۷-۱۴-۶؛
- گسترش آنان در جهان كهن ۱۶-۲؛
- گسترش آنان در فلات ايران ۱۸-۵؛
- موج دوم کوچ بزرگ آنان به خاور نزديك ۱۵؛
- ميزان نفوذ آنان در سوريه و فلسطين بر مبنای نام هاي فردی متن های العمارنه ۱۸-۷-۳-۲.
- آری باکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری بس دس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری بیگنس نگارش یونانی نام برادر خشایارشا ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریاکس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریاکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریامان عیشو «عیسی آریامان» پازنامه مانی ۱۷-۱۱-۵.
- *آریامردو «مرد آریایی» نام پارسی باستان ۷-۲-۵.
- آریامن (آئیریمَن) ایزد آریایی، پیوند آن با مسیح از دید مانی ۱۷-۱۱-۵.
- آریایی (زبان های) ۴-۶؛
- نمایه آن ۱۶-۲.
- آریایی (الف)، (زبان های) ۱۶-۳.
- آریایی (ب)، (زبان های) ۱۶-۳.
- آریایی (سرزمین) ذکر آن در فروردین یشت ۱۷-۷-۴.
- آریایی (واژگان) بحث ریاضی درباره کم بودن احتمال همانندی تصادفی آوایی واژگان بیگانه با یکدیگر ۱۶-۱.
- آریایی باختری (زبان های) ۱۶-۳.
- آریاییان، بت پرست نبودن آنان ۶-۱؛
- پیشینه آنان در فلسطین ۱۸-۷-۳-۴؛
- پیشینه موج نوین حضور آنان در خاور نزدیک؛ نيز پیشینه حضور آنان در خاور نزديك پيش از کوچ سومريان به ميانرودان ۱۵-۴؛
- تأثیر فرهنگی آنان بر تمدن مصر در دوران پيش از تاريخ ۸؛
- تیپولوژی و ساختار اندامی آنان بر مبنای نگاره های قوم های بیگانه؛ نيز سر کشیده و بلند آنان ۲-۶-۱؛
- جستجوی تیپولوژی آنان در گورهای شهرهای کهن فلات ايران ۲-۶-۲؛
- حدس زیستگاه کهن آنان بر مبنای دانستن چگونگی تأثیر آب و هوا بر کوچ قوم ها، نيز وضعیت آنان در هزاره پنجم پيش از ميلاد، و زیست آنان در جنوب فلات ايران و کف خليج فارس در پايان دوران يخبندان ۳-۴؛
- خاستگاه آنان؛ نيز کوچ آنان به ميانرودان پيش از سومري ها در پي آب شدن يخ ها ۱۸-۱؛

آتیر-خَوَرَنَه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیر-دَنینگَهو (هو) نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیر-داتِه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیر-زَنقو نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیر-سَوَگه «آتش سوزی» واژه اوستایی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

آتیر-سَوَه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیر-وَخش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیر-وَنوش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتیر «آتش» ۷-۱-۱۱ (پانویس).

آتیره «آتش» واژه اوستایی ۷-۱-۶؛ ۹-۱-۱۳.

آتسا نام دختر کوروش بزرگ ۱-۳-۱۷.

آتش پرستان (قلعه) روستایی در نزدیکی ساوه، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۲-۴-۱۱-۱۷.

آتن خدای خورشید مصری، ۳-۲-۷-۱۸؛ ۲۶-۳-۱۲.

- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۱۱-۸.

آتینه نام ایزدبانوی یونانی ۴-۳-۱۲.

آتیه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

آتروودا/آتروودا سمهیتا پیوند آن با ویشناسپ اوستایی ۸-۱۷، نیز پانویس.

آتروودا از مجموعه های وداها ۶-۱-۱۵.

آختر گویش آلمانی نام قوم یونانی هخا ۷-۵-۹.

آختوئیس (فرعون) در پیوند با پاکسازی پهنه خاوری دلتای نیل در شمال مصر از بیگانگان ۳-۱-۱۰.

آخور واژه کُردی و فارسی ۴-۲-۷ (پانویس).

آدیتِه ها، در پیوند با «آسمان» در فرهنگ هندی باستان ۳-۲-۶.

آدیتیه (هندی)، تطابق آن با پنج تن از ورجاوندان نامیرای اوستایی ۲-۹-۱۷ (پانویس).

آذربایجان، زادگاه زردشت بنابر منابع زردشتی

۱۷-۷-۱؛

- وجود کان های مس در آن ۴-۱-۱۴.

آراخوزی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بری گزه ۳-۱-۷؛ ۴-۷-۱۷.

- زیستگاه قوم آرتی و آرتی ۳-۱-۹.

آراستیه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

آرامی (زبان) ۳-۱۶.

آراهب/آرخَب نام فرمانروای شهر مادی دورو ۵-۲-۹.

آرتمیس نام ایزدبانوی یونانی ۴-۳-۱۲.

آرجوه «درستی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱۰.

آرژوه «درستی، درست کردار» واژه اوستایی ۱۵-۱۰-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۹.

آرسن (در پیوند با مس) ۴-۱-۱۴؛ ۱-۴-۱۴.

- در صد بالای آن در مس ایران ۱-۵-۱۴.

آرکادی دولت-شهرهای میانی شبه جزیره پلونیس ۱-۴-۵.

آرکادی (قوم) پیوند آن با قوم پَرهسی بنابر گزارش استرابون ۱-۱-۹.

آرکاس نام قومی یونانی ۳-۲-۱۳.

آرگمی ای نام مردم آرگوس ۳-۲-۱۳.

آرگوس از دولت-شهرهای یونان باستان ۵-۴-۱؛ ۱-۹-۳؛ ۵-۵-۹؛ ۳-۲-۱۳؛ ۲-۲-۷-۱؛ ۳-۵-۱۱.

آرمیتی «پاکروانی، خرد آراسته» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۲-۹-۱۷ (پانویس).

آرواندیس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری «بلی» واژه فارسی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱-۱-۱۱.

آری «آریایی» به عنوان پاره ای از نام های فردی کاشی ۲-۳-۶.

آری آری «چادر نشین» واژه سومری ۱-۷-۴.

آری پاژنامه قوم آمورو در میانرودان ۱۱-۳-۵.

آری/هاری شهرت قوم آمور در فلسطین ۱۱-۳-۵.

آریازمته نام پدر ارشام؛ نوشته زرین او ۴-۲-۹-۱۷.

- نام نیای داریوش بزرگ ۱-۳-۱۷.

آریاسپس نگارش یونانی نام پارسی باستان

- آسیه «آسیایی» ۳-۱۸؛
 - پیوند آن باریشه آریایی آسوره ۲-۱۸.
 آشه «پهنه، سرزمین» واژه هندی باستان، در پیوند
 با واژه کاشی یاشو ۹-۲-۶.
 آسیه (خاندان) در اسطوره‌های اروپایی
 ۲-۳-۱۳-۱۷.
 آسیا، بحث در ریشه نام آن در پیوند با مفهوم
 «سرزمین برآمدن آفتاب» ۵-۱۰-۳-۱۲؛
 - امکان رفت و آمد مستقیم از آمریکا به آن در
 آخرین دوران یخبندان ۲-۳.
 آسیاب، در باختر ایران ۱۷-۱۴-۱.
 آسیای کوچک ۱-۴؛ ۳-۴؛ ۵-۳-۵؛ ۸-۴-۵؛ ۱-۱۴؛
 ۲-۱۴-۲-۱-۲؛ ۲-۱۷-۹-۶؛
 - به عنوان خاستگاه قوم کاشی از نظر برخی
 پژوهشگران؛ بحث در مردود بودن این نظریه
 ۶؛
 - در پیوند با زبان هیتی ۲-۱-۹.
 آسیای مرکزی، گورهای آن ۲-۶-۲؛
 - هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در
 دوران کهن ۴-۳.
 آسیای میانه ۱۴-۱-۵-۱-۱۴؛ ۶-۱۴؛
 - سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در
 آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱؛
 - گسترش مانویت در آن ۱۷-۱۱-۲-۶.
 آسیاییان، تازش آنان به مصر در نخستین دوران
 فترت ۱۰-۱-۱؛
 - تازش پیاپی آنان از شمال خاوری و جنوب
 خاوری به مصر ۸-۱۵؛
 - تأثیر فرهنگی آنان بر تمدن مصر ۱۴-۵-۱-۳؛
 - خاستگاه آنان در دوره دودمان‌های هفتم و هشتم
 مصر ۱۰-۱-۳؛
 - در داستان سینوهه ۱۰-۲-۴؛
 - راندن آنان از مصر در دوره دودمان یازدهم
 ۱۰-۳-۲.
 آسی (زبان) ۱۶-۳.
 آشو «تند» واژه هندوآریایی ۹-۵-۳ (پانویس).
 «آشو شکل آغازین واژه کاشی یاشو ۹-۲-۶.
 آشور (سرزمین) ۲-۳-۳؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۷-۷-۴؛
 - (امپراتوری) ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۷.

- آریه‌پیش نگارش یونانی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه‌رئیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه‌گه نام هندی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه‌ماکیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 آریه‌مینس نگارش یونانی نام پارسی باستان
 ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 «آری‌یس» آریایی «واژه آریایی کهن؛ در پیوند با
 ریشه نام یونانی (سرزمین) هلاس ۱-۱-۱۱.
 آری‌یس «قوچ»، «حیوان بلندی‌ها (آری)» واژه
 لاتین ۹-۳-۷؛ ۱-۱-۱۱.
 «آری‌یس» «والا، ارزشمند، نیرومند» واژه آریایی
 کهن؛ پیوند آن با واژه فارسی آری و انگلیسی
 یس «بلی» ۱-۱-۱۱.
 آسته «استخوان» واژه تُخاری (الف) ۵-۳-۹
 (پانویس).
 آستیاگ نام آخرین شاه ماد ۱۷-۷-۲.
 آشگود «سرزمین یا شهر آسیایی» نام خاستگاه
 خاندان آسیه ۱۸-۲.
 آسمان واژه فارسی ۶-۲-۲؛ ۷-۲-۴ (پانویس).
 آسواسیوامه «دارنده تیزپاترین اسب» نام اوستایی
 ۱۵-۴-۱-۱۵ (پانویس).
 آسواسیپی «دارنده مادیان‌های تیزپا» نام اوستایی
 ۱۵-۴-۱-۱۵ (پانویس).
 آسواسپیته «دارنده اسبهای تیزپا» نام اوستایی
 ۱۵-۴-۱-۱۵ (پانویس).
 آسو «تند» واژه اوستایی ۹-۵-۳ (پانویس)؛
 - ریشه واژه آریایی معادل اسب ۱۵-۴-۱-۱۵.
 آشور/آشور ۱۵-۹-۹؟
 آشور/آشور نام خدای شهری به همین نام و نیز
 خدای سرزمین آشور؛ بحث در ریشه‌ایرانی
 نام آن؛ پاژنامه آن به صورت «سرور کوهستان»
 آیه ۱۲-۳-۹.
 آشوه‌سوکتی نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
 آشوه‌واله نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
 آسویه مسافتی که اسب در یک روز می‌پیماید،
 واژه ودایی ۱۵-۱-۶.

آری کیرمه «آهنگر آریایی» نام فردی کاشی
۴-۲-۳-۶ (نیز نک آری کیرمه).

آری گتوتس «به آسانی برای بیگانه شناسایی پذیر»
نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریستوس «بهترین، نخستین، والاترین» واژه
یونانی ۱-۱-۱۱.

آریسی گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آریغ «دشمن» واژه فارسی ۱۳-۲-۳؛ ۴-۷-۱؛
- در پیوند با واژه آری ۸-۲.

آریغ «دشمنی» واژه فارسی ۷-۲-۴ (پانویس).
آریل نام اورشلیم در تورات ۱۲-۳-۱۰-۴؛
۱۳-۱-۱۸؛ ۱۸-۷-۳-۶.

آریویرکسنس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریوخ گویش عبری نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آری ورت گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آریوقرنس نگارش یونانی نام آری پرنه ۱-۱-۱۱.
آریوک نگارش آرامی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آریومانس نگارش یونانی نام ایرانی کهن
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریومردس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریومردوس «مرد آریایی، آریایی بی مرگ» نگارش
یونانی نام پارسی باستان ۷-۲-۵.

آریه «آریایی» واژه آریایی ۷-۲-۹.

آریه «آریایی، ایزد آریایی» پیوند آن با نام شهر
آریل ۱۲-۳-۱۰-۴.

آریه «آریایی» واژه هندی باستان ۴-۷-۱.

آریه آریه «سرور خانه، سرور» ۱۵-۷-۲.

آریه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

آریه نگارش یونانی نام استان «آریا» ۱۰-۴-۲
(پانویس).

*آریه بر «اسب آریایی»، در پیوند با واژه کاشی
بورزرس ۶-۲-۵.

آری پریس «برای بیگانه چشمگیر، برای بیگانه
شایان توجه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده
جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

*آری پرنو «آریایی پیر» ریشه ایرانی نام فردی
کاشی ۶-۲-۳-۳.

آری پرنی نام فردی کاشی برگرفته از ایرانی کهن
*آری قرنه «فر آریایی» ۶-۲-۳-۳.

*آری تنو نام ایرانی ۱-۱-۳.

آری تینی/آری تنو «آریایی تن» نام سوبری
۱۰-۴-۲.

آری دمی کتس «برای آریایی چشمگیر» نام فردی
یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری دمی کتس «کسی که شایسته است که او را به
بیگانه [یی که او را نباید بشناسد] نشان دهند»
نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری زنه «آریایی تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۱-۲؛
- در پیوند با واژه کاشی زنه ۶-۲-۲۳؛ ۶-۱-۲.

آری شتون نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.

آری شتیون نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.
آری شفالیس «سرنگون کننده بیگانه، دام گستر بر
دشمن» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء
آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری فردیس «یک نشان خیلی روشن [حتی] برای
بیگانه ای [که راه را بلد نیست]» نام یا پاژنامه
یونانی دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آری کاسو/آریک کاسو/آری کوشه/آریک قاسو
«کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۲-۳-۲؛
۶-۳-۳؛ ۱۸-۷-۲-۱.

آری کسلس «درخشش اش» برای آریایی کاملاً
آشکار است» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱
(پانویس).

آری کسلس «درخشش اش [حتی] برای بیگانه ای
[که دوردست است] به روشنی
شناسایی پذیر» نام یا پاژنامه یونانی
دربردارنده جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آری کودیس «کسی که شایسته معرفی به آریایی
است» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

- چوپان» در مصر ۸-۱۳؛
- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛
 - گماردن این مردم به شغل‌های مهم در دوران دودمان دوازدهم مصر ۱۰-۲-۳؛
 - نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک ۱۰-۳-۷؛
 - نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۸-۱۲؛
 - همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مَرتو به میانرودان ۱۰-۱-۳؛
 - در مصر در زمان دودمان ششم ۸-۱؛
 - آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱۲-۳-۱؛
 - آمو «بی‌مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن ۲-۴-۱؛
 - آمو «جاودان، بی‌مرگ» واژه ایرانی، در پیوند با نام آمودریا ۸-۱۷؛
 - آمو (گنجینه) ۱۷-۹-۲-۱؛
 - آموئنو «جاودان تن = روئین تن» نام شخصی آموری ۱۱-۱-۳؛ ۱۱-۱-۳؛
 - در پیوند با نام آمی‌دی‌تنه ۷-۲-۱۴؛ ۷-۲-۱۵؛
 - آموئنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛
 - آموتی نام فردی قوم مَرتو برگرفته از *آمو + دها «آفریدن، کسی را به جایگاهی رساندن» ۷-۲-۱۵؛
 - آموداتیس (پازنامه اَلْکَبَل) «آفریده آمو»، «آفریده ایزد جاودانگی» نام خدای کوهستان ۱۲-۳-۱؛
 - *آمودرایه «روید جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷؛
 - آمودریا ۵-۳-۱۳؛ ۲-۴-۲؛ ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۷؛ ۸-۲؛ ۱۸-۳؛
 - جایگزینی آن با آروندرود در روایات ایرانی ۱۸-۳؛
 - مکان سرودن گائاه ۱۷-۲؛
 - «دریای جاودان»، در پیوند با نام مصر ۸-۱۷؛
 - کهن‌ترین نمونه یافت شده از آرابهٔ رزمی سبک در کرانه‌های آن ۵-۲-۲؛
 - آمو (قوم) ۱۵-۷؛
 - *آمو و واژه ایرانی کهن و ریشهٔ نام اکدی آمورو ۴-۵-۵؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛ ۱۸-۴-۲؛

- آمو ریشهٔ ایرانی نام ایزد میانرودانی آموداتیس ۱۲-۳-۱؛
- آمو (قوم) ۷-۲-۶ (نیز نک: آمو، آمول، آمو).
- آمو/آمو (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
 - آمو/آمول/آمل گونهٔ دیرین آن *آمو، در پیوند با نام آمورو ۷-۲-۴؛
 - آمو (قوم) ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۷-۲؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۱-۳؛ ۱۴-۶-۶؛ ۱۸-۲-۲؛ ۱۸-۳-۲؛ ۱۸-۷-۳-۴؛
 - اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 - اطلاق آن به صورت هاری ۷-۲-۹؛
 - پیکار سِستوتیس سوم با آن ۱۰-۳-۲؛
 - پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - تازش آن به مصر ۱۵-۷؛
 - تازش آن به مصر در پایان هزارهٔ سوم ۹-۳-۲؛
 - توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در نامهٔ یکی از فرعون‌ها؛ نیز استفادهٔ مصری‌ها از این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار» ۱۰-۱-۳؛
 - جست و جوی تبار و ریشهٔ نام آن ۸-۱۱؛
 - جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹؛
 - حضور آن در مصر ۸-۱۰؛
 - در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴؛
 - در پیوند با یک نام فردی کاشی ۶-۳-۴؛
 - در پیوند با داستان سینه‌وِه و سرزمین رَئو ۱۰-۲-۴؛
 - در دورهٔ دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم ایرانی آمو؛ نیز در دورهٔ دودمان پنجم و در پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر ۸-۱۴؛
 - در سندهای مصری ۹-۳-۳؛
 - درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزارهٔ دوم و آغاز هزارهٔ اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛
 - در مصر فرازین؛ نیز در پیوند با مفهوم «عشایر

- آشور (قوم) ۱-۲.
 آشوربانیپال ۱۲-۳-۹؛
 - اشاره او به نام آهوره مَرزدا ۱۷-۹-۳؛
 - در پیوند با تعیین جای آرمنوم ۹-۶-۱.
 آشیل، نام پهلوان افسانه‌ای یونان ۷-۲-۴.
 آفریقا ۴-۱؛
 - خروج آدم‌های آغازین از آن ۳-۱.
 آفرینش جهان ۱۷-۱۴-۱.
 آفش «آب» واژه اوستایی ۶-۳-۴.
 آفش «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آپشه
 در متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.
 *آکاسا «آگاه» واژه ایرانی کهن ۵-۴.
 آکاسه‌ورنه «آبی لاجوردی» واژه هندی باستان
 ۵-۱.
 آگست «نگریستن» واژه اوستایی ۵-۱.
 آگه‌وشه «هخایی درخشان یا هخایی خوب» نام
 قومی دریانورد در فلسطین ۱۱-۱-۵.
 آگاثیاس، نویسنده رومی، گزارش او از زمان
 زردشت ۱۷-۱۰-۸.
 آگاه واژه فارسی ۵-۱-۴.
 آگوستین مقدس، مانوی شدن او ۱۷-۱۱-۲-۶.
 آلاسکا، امکان گذر مستقیم از آن به سیبری در
 آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آلاخ (شهری) در شمال سوریه ۱۴-۲-۱؛
 ۱۵-۱-۵؛ ۱۵-۲-۵؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۱۱-۲؛
 - اندوخته بزرگی از نام‌های شخصی در لایه هفتم
 آن ۷-۲-۱۷؛ ۵-۳-۹.
 آلاخ (متن‌های) ۹-۱-۴ (پانویس)؛
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
 آلبان بخشی از نام شخصی کاشی که به خطا نام
 ایزد پنداشته شده است ۶-۱-۳.
 آلبیگنس (فرقه) همانندی آن با مانویت
 ۱۷-۱۱-۲.
 آلبی، نام شهری در جنوب فرانسه ۱۷-۱۱-۲-۶.
 آلتایی (زبان) ۴-۱ (پانویس).
 آلتین‌تپه، در پیوند با حضور دیرین شتر در آنجا
 ۱۴-۲-۱-۱؛
 - سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱.
 آلتیه (قبرس) ۵-۳-۱۰.
- آلوس «دیگری» واژه یونانی ۱۱-۱-۱.
 آم نام فردی در نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند
 با نام قوم آمو ۱۰-۴-۲.
 آم نام خدای ماه و کشور در عربستان جنوبی
 ۱۲-۳-۱.
 آمبروتس «بی‌مرگ» واژه یونانی ۷-۲-۴.
 *آمژده «بی‌مرگی» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴؛
 ۱۸-۴-۲.
 آمرد «له کردن، نابود کردن» واژه هندوآریایی
 ۷-۲-۶.
 آمریکا (قاره) امکان رفت و آمد مستقیم از آسیا به
 آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
 آمل ۷-۲-۷ (نیز نک آمول، آمو).
 آمینم‌هت دوم (فرعون) ۸-۴.
 آمینم‌هت سوم (فرعون) ۵-۳-۱۱؛
 - در پیوند با سرزمین رثنو ۱۰-۲-۵.
 آمینم‌هت (فرعون) پیوند نام او با نام خدای آمون
 ۱۰-۳-۶.
 آمینم‌هت یکم (فرعون) ۱۸-۶-۳؛ ۱۸-۶-۵؛
 - اشاره متنی از دوران او به خدای متو تحت
 عنوان «خداوند سرزمین بلند» ۸-۷-۷؛
 - بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر؛ نیز ساخت
 سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از
 رخنه آسیاییان ۱۰-۲-۲؛
 - در پیوند با شکل تیر در دوران او ۱۴-۳؛
 - ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد،
 مس و برنز ۱۴-۵-۳؛
 - راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲؛
 - کشته شدن او ۱۰-۲-۴؛
 - نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۳.
 آمِنوفیس چهارم (فرعون) ۲-۳-۳؛ ۸-۱۱؛
 ۱۷-۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۶.
 آمِنوفیس دوم (فرعون) ۱۴-۵-۳؛
 - گزارش او از اسارت گروهی از مَرّیه‌نوها ۱۵-۳.
 آمِنوفیس سوم (فرعون) ۲-۳-۳؛ ۵-۳-۱۱؛
 ۵-۳-۱۲.
 آمِنوفیس یکم (فرعون) ۱۸-۷-۲؛ ۵-۳-۱۱.
 آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛
 - در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

آندرمدا پیکر اسطوره‌ای یونانی، دختر شاه اتیوپی
کیفه‌اوس ۵-۴؛ ۱-۹-۳.

آندرونوؤ (تمدن) بنیادگذاری آن در فاصله هزاره
ششم تا چهارم پیش از میلاد توسط قوم‌های
کوچنده از جنوب ۳-۴.

آنزو (پرنده اسطوره‌ای) در پیوند با سرزمین آرته
۱۷-۱۴-۴.

آنس «هلنی» واژه دری ۱۱-۱-۱.
آنو/نو عنصری از نام‌های فردی
نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

آنوم پسوند آموری، افزایش کاربرد آن در نام‌های
فردی دوره بابل کهن ۷-۲-۱۴.

آنو(م) پسوند آموری برگرفته از ریشه ایرانی کهن
پانه «نگهبان»، عنصری از نام‌های فردی
نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

(آ)نوم پسوند آموری، در پیوند با نام نیلانوم
۷-۲-۱۳.

آنه‌تیتیس نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.
آواره/آورَته «محافظت، پدافند» واژه هندی کهن
۷-۲-۱۵.

آواره «پناهگاه» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
آواریس (آوریس) «شهر حصاردار»، «پناهگاه»؛ در
پیوند با واژه اوستایی آوره «جای دادن»،
«اسکان دادن»، «پایین آمدن؟» ۱۵-۷-۳؛

نام پایتخت هیکسوس‌ها ۹-۵-۵؛ ۱۵-۱-۳؛
۱۸-۷-۳-۱؛

- دلیل گزینش جای آن ۱۵-۷.
آواهای تزئینی، در زبان سومری ۴-۵-۱-۲.
آورَته «پوشش» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
آوکه/آکه «پدربزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۸؛
۱۱-۱-۱.

آوه (شهر)، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۲-۴.

آهن ۱۸-۶-۲؛
- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳-۵؛
- واژه معادل آن در زبان سومری ۱۴-۴-۲.

آهن شهابی ۱۴-۴؛
- در اسطوره‌های سومری؛ نیز در سیلک کاشان
۱۴-۴-۱.

آموکه نام پارسی باستان، برگرفته از آمو
«بی‌مرگ» + که (پسوند بسیاری نام‌های کهن
ایرانی) ۷-۲-۵؛

- نام پارسی باستان با پسوند که ۷-۲-۱۷
(پانویس).

آمول/آمل ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۶-۹۹؟
آمول/آمو ۱۸-۴-۹۹؟

آمول (شهر) ۷-۲-۷؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
آمولیان (قوم) ۱۴-۵-۲.

آمولی اطلاق هوری‌ها به قوم آمو ۷-۲-۷.
«آموئنیو» جاودان‌منش نام پارسی باستان ۷-۲-۵.
آموئنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۷-۲-۵.
آمون (خدا) ۱۸-۴-۲؛ ۱۲-۳-۲۷؛

- پیوند آن با ریشه نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶؛
آمون گویش مصری نام قوم آمو ۴-۵-۵.
آمون نام جدید خدای منتو در مصر ۸-۱۱.

آموننشی فرمانروای سرزمین رکنوی فرازین
۱۰-۲-۴.

آمونیت «آمونیان» در پیوند با پسوند جمع در
زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).

آمونیت نام قومی در فلسطین، بحث در ریشه نام
آن ۸-۱۱.

«آمووتیه» «یابنده بی‌مرگی» نام پارسی باستان
۷-۲-۵.

«آمووهوکه» «جاودان و خوب» نام پارسی باستان
۷-۲-۵.

آموی/آمویه نام‌های دیگر شهر آمول ۷-۲-۷.
آموی فلسطین، اشاره متن‌های کهن مصری به آن
۷-۲-۱۶.

آمویه ۱۸-۴-۲.
آمویه (شهر) ۷-۲-۷.

آمریوشه نام قوم صحرائشین آمو به زبان مصری
۸-۹.

آمی‌عنس نام بُت اعراب دوران جاهلیت ۱۲-۳-۱.
آناهیتا سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن
توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین
زردشتی توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر
۱۷-۹-۱؛ ۱۲-۳-۴.

آناهید ۵-۳-۹۹؟

*آمور (قوم) پیوند آن با نام ایزد مصری آمون
۱۲-۳-۲۷؛

- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۴؛ ۱۸-۴-۱؛

- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با سرزمین مُثورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- کوچ آن از فلات ایران به سوی باختر و تازش بر
مصر ۹-۳-۲.

آمور/آمورگی نام قومی ایرانی که قوم آمو در مصر
از آن برخاسته است ۸-۱.

آمور/آموری «ویران کردن، ویرانگر» واژه
هندوآریایی کهن ۷-۲-۶.

آمور/آمول ریشه ایرانی پاره‌ای از نام شَرامولی
۱۱-۱-۴.

*آمور (~آمل) در پیوند با ریشه آریایی نام
حَمورابی ۷-۲-۱۴.

آمورابی ۱۸-۷-۱.

آمورتی/آمرتی واژه بلخی برگرفته از ریشه *آمرتَه
۷-۲-۴ (پانویس).

آمورگی (قوم) ۱۸-۴-۲؛

- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
- نام قوم ایرانی آمور در گزارش هرودت ۸-۱۴.

آمورگیان نام قوم سکایی ۷-۲-۷.

آمورگویی گویش یونانی آمورگیان ۷-۲-۷.

آمورو (سرزمین) ۴-۵-۵؛ ۵-۳-۴؛ ۷-۲-۱۰؛

۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۲-۳-۱؛ ۵-۳-۳؛

۵-۳-۱۱؛ ۷-۲-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱۱؛

۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۲؛

۱۸-۳-۳؛

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار

بخش جهان در متن‌های میانرودان ۹-۲-۷؛

- بازرگانان آن در آلاخ ۷-۲-۱۷؛

- درگیری آن با آگد و فروپاشی دودمان سارگن

۹-۳-۱؛

- در متن‌های شاهان پسین آشور و در زُمرة

سرزمین‌های خاوری ۷-۲-۳؛

- ریشه آریایی نام شاهان آن ۷-۲-۱۴.

آمورو (قوم) بنیادگذاری کشوری مستقل در خاور

میانرودان در اواخر هزاره سوم توسط آن

۷-۲-۱۳؛

- پیوند تیره باختری آریاییان (سَلَم) با جابجایی

این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- در پیوند با سرزمین مُثورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛

- در شمال فلسطین ۱۵-۷-۲؛ ۱۸-۷-۳؛

- در میانرودان به نام مَثرتو ۷-۲-۱۶؛

- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛

- نامیدن آن به صورت آری در متن‌های میانرودان

۱۱-۱-۱؛

- ورود آن در میانه سده ۱۹ پیش از میلاد به شهر

ماری ۷-۲-۱۵؛

- قومی در میانرودان در پیوند با قوم آمو در مصر

۸-۱؛

- یکی بودن آن با اومان‌مَنده ۷-۲-۱۰.

آموری (آموریت) (قوم) گزارش تورات مبنی بر

این‌که پدر اورشلیم از این قوم بوده است

۱۲-۳-۱۰-۲.

آموری (قوم) ۱۰-۳-۵؛ ۳-۳-۳.

آموری (قوم) در متنی از ترام‌سین ۷-۲-۱۰.

آموریان (قوم) ۱۴-۵-۱-۲.

آموریان، در اورشلیم، سده‌ها پیش از اسرائیلیان

۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نفوذ آنان از راستای خاور به باختر ۷-۲-۱۵.

آموریت «آموریان» در پیوند با پسوند جمع در

زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).

آموریت ثبت نام آمورو در تورات ۷-۲-۴.

آموریت (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۴-۲؛

- پیکار اسرائیلیان با آن ۱۷-۱۴-۶؛

- در پیوند با آموهای تازنده به مصر ۱۰-۱؛

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- ریشه ایرانی نام آن (*آمور) ۷-۲-۱۰.

* (آ) مؤزَرَه نام ایرانی، در پیوند با نام سرزمین

مصر ۸-۱۷.

آموسیس (فرعون) راندن قوم هیکسوس از مصر

توسط او؛ نیز استفاده او از آزابَه رزمی

۱۵-۲-۴؛

- نخستین فرعون دودمان هجدهم ۵-۳-۱۰.

آبَهَرَه «ابر آذرخشی» واژه هندوایرانی کهن
۸-۳-۷-۱۸ (پانویس).

آبَهَرَه «آبر» واژه هندوآریایی کهن ۸-۳-۷-۱۸
آبه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری
۱-۱-۲-۱۴

آبه - سیگ سیگ شه «دریای پایین» عبارت سومری
۱-۱-۲-۱۴

آبه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری
۱-۱-۲-۱۴

آبه - سیگی نیم ته «دریای بالا» عبارت سومری
۱-۱-۲-۱۴

آبَهی «به سوی، از سوی، ضد، روی» قید
هندوآریایی ۸-۱-۱۱ (پانویس)؛

- «به سوی، تقابل» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱؛
- «به سوی» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام
آبی سره ۲-۷-۱۳؟؟

آبَهی آگنی نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
آبَهی آتِه «بسیار کوچک» عبارت هندوآریایی
۸-۱-۱۱

آبَهی آتِه «بسی کوچک» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آبَهیاورتن سایه مانه نام هندی باستان ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آبَهی رَته «ایستاده بر آراه» ترکیب ودایی، ریشه نام
پنجمین شاه کاشی ۱۷-۹-۱۵.
آبَهی رَته «ایستاده بر آراه» نام هندی باستان
۱-۳-۶

آبَهی سَکه نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
آبَهی شوکه نام ودایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبَهی نامین نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
آبَهی نوّه «بسیار نو» عبارت هندی باستان ۸-۱-۱۱
آبی / ابو «پدر» واژه سامی ۸-۱-۱۱

آبی / ابو عنصری از نام های سامی؛ بحث در ریشه
آریایی آن ۸-۱-۱۱
آبی ۴-۱-۱۱ (پانویس).

آبی / آبی «به سوی» واژه پارسی باستان ۱۳-۲-۷.
آبی آتر نام اموری ۷-۱-۱۱

آبی رَتش نام پنجمین شاه کاشی؛ در پیوند با واژه
هندوآریایی رَته ۱۷-۹-۱۵؛ ۲-۱-۷-۱۸؛

آبَشَه / آیشَه / آبَسَر / آبی / شرو / آبی / شَر / آبَشَر نام سردهسته
گروهی از آموهای آسیایی در نگاره ای
مصری ۱۰-۲-۶؛ ۳-۱۰-۶؛ نیز پانویس.

آبَلَه از شهرهای میانرودان، در متنی از سارگن
آگدی ۵-۳-۳؛ ۹-۲-۳؛ ۷-۲-۱۵؛ ۹-۶-۲؛
۱۷-۱۴-۶؛ ۹-۶-۱؛ نیز پانویس؛

- (بَل مردیخ امروز) ۵-۳-۹؛
- نام های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).

ابن النديم، گزارش او از زایش مانی ۱۷-۱۱-۶-۱.
ابن مقفع ۵-۵؛

- اشاره او به دریای کاشان ۳-۶.
آبور «گونه ای کاج» واژه پارسی میانه-پارتی
۱۰-۴-۲ (پانویس).

ابوریحان بیرونی ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۶-۱؛
- زمان مورد اشاره او برای دوران زندگی
زردشت؛ نیز اشاره او به نام شاهان هخامنشی
۴-۱۷

ابوشیرالملک، جایی در مصر در بردارنده هشت
گور از دوران هیکسوس ۱۵-۷-۵.

ابوعلی سعید مانوی، سرکرده بزرگ مانویان در
دوران خلافت عباسیان، روایت او از آغاز
آفرینش تا عصر خود ۱۷-۱۱-۶-۱.

آبه «دریا» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.
آبه «پیر، پدر» واژه سومری ۱۱-۲-۱.

آبه - ایگی - نیمه - شو «دریای بالا» عبارت سومری
۱۴-۲-۱-۱.

آبه تِمَه «یا - دامه» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبه تِیه «یا - تیه» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبَهَر (شهر) ۱۸-۷-۳-۷.
آبَهرو «بلند، بالا» ۱۸-۷-۳-۲.

آبَهرو «بلندنشین، فلات نشینان؟» ریشه ایرانی نام
قوم هاپیرو ۱۸-۷-۳-۷.

آبَهرو (قوم) ۱۸-۷-۳-۸.
آبَهرو «نیرومند، سخت» واژه هندواروپایی
۱۸-۷-۳-۷؛ ۱۰-۴-۲؛

- در پیوند با نام قوم هاپیرو؛ نیز رد آن در
اسطوره های یونانی ۱۸-۷-۳-۸.

آهو «حیوان تیزپا» نام فارسی؛ نیز پیوند آن با واژه هندوآریایی آسوه ۱۵-۱-۴-۱.
 آهیتَه «لکه‌دار، آلوده» واژه اوستایی ۱۲-۳-۴.
 آیشیلوس ۱۷-۹-۲-۱.

۱

آیتِه اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 آتَجَه «نیرو» واژه اوستایی نو ۱۵-۸؛ ۱۵-۹-۲۴.
 آئشمَه «خشم» واژه اوستایی ۶-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۷.
 آنگو «نیرو» واژه اوستایی کهن، ریشه پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸.

آتیا اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ائوژکسس، گزارش او از زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.

اُئوروپه «اروپا» نام اروپایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 اُئورونت «پُرشتاب» واژه اوستایی ۱۳-۱-۶.
 اُئوزووت آستیه «دارنده اسب تیزرو» (گهراسب) نام اوستایی ۱۵-۱-۶.

اُئوزوه «دلاور، چابک» واژه اوستایی ۱۱-۳-۱.
 «اُئوس «بدر بزرگ» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.
 اُئوه «یک» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.
 اُئیر در پیوند با مفهوم «آریایی» ۱۲-۳-۱ (پانویس).

اُئیریا اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ائیرِئِن ایشته (ایشیو) عبارت آغازین نیایشی در اوستا ۱۷-۱۱-۵.

اُئیرِئِن «میهمان» واژه آریایی ۱۵-۷-۲.
 اُئیرین ۱۲-۱-۳.

اُئیرِئَه «آریایی» = «ایران» واژه اوستایی ۱۲-۱-۲.
 اُئیرِئَه وَئَجَه از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در نندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 اُئیرِئَه وَئَجَه نخستین سرزمین آفریده آهوره مزدا ۱۷-۲.

اُئیریو شناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.

اُئیریه شناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.

اُئیریه آوه «پشتیبان آریایی؟» نام اوستایی ۱۱-۱-۱.
 اُئیمی «می‌روم» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی

ایمه ۶-۲-۸.
 آئیوی خورَه «بسیار شکوهمند» عبارت اوستایی ۱۱-۱-۸.
 آئیوی ورن وئیتی «نهفته» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.

اُب (رودی در باختر سیبری) کوچ مردم تا کرانه‌های آن در فاصله هزاره ششم تا چهارم پیش از میلاد ۳-۴.

اَب آیه «دریا» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 اَبَدَه نگارش آشوری نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹ (پانویس).

اَب (د) داته نام پارسی باستان ۱۰-۴-۱.
 اَبَدَه جزئی از نام‌های خاور نزدیک؛ بحث در ریشه آریایی آن ۱۱-۱-۹.

اَبَدَه «شگفت‌انگیز، ممتاز» واژه اوستایی ۱۱-۱-۹؛ ۱۰-۴-۱.

اَبَدَه دانه نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹ (پانویس).

اَبرواژه فارسی ۱۸-۷-۳-۸.
 اَبرسام نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).

اَبَرَه «اَبَر باران‌زا» واژه هندوایرانی و اوستایی نو ۱۸-۷-۳-۸.

اَبسالم نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم ۱۲-۳-۱۰-۵.

اَبستا نگارش اوستا در متن حمزه اصفهانی ۱۷-۱۱-۱-۶.

اَبسَر اوانویسی دیگر نام آبشه ۶-۳-۴.
 اَبسَر نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی سَره ۷-۲-۱۳.

اَبسو نام قدیم قوم مَرتو برابر با آپسو «آب» در ایرانی کهن ۷-۲-۱۵.

اَبشنام اوانویسی احتمالی واژه‌ای در سنگ‌نوشته داریوش بزرگ و پیوند احتمالی آن با نام اوستا ۱۷-۹-۲-۲.

اَبشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی سَره ۷-۲-۱۳.

اَبشه / اَبشه نام سردسته کاروان قوم آمو در دوران فرمانروایی نِسوتریس دوم ۶-۳-۴.
 اَبشه / اَبشه ۱۸-۷-۳-۴ (نیز نکمدخل پایین).

- (پانویس).
 آپوسرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 از *آبی ورشه ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپومتیه «پیروزمند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپومتیه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی وئیه «پیروزمند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپوهی یش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپویه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آبه «آرزو» واژه اوستایی ۸-۱-۱۱.
 آبه «دور، بُریده» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱.
 آبه «کار» واژه هندی باستان ۹-۱-۱۱.
 آبه «دور، جدا» + بهید «جدا کردن» ریشه آریایی نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
 آبه بهید «پدافندگر» واژه هندی باستان ۳-۷-۱۵.
 *آبه بهیس «پدافندگر» واژه آریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
 آپه تین نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپه دانه «کاخ» واژه پارسی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپ *رو «کَف» = «زاده کَف» ریشه پیشنهادی برای نام افرو دیت ۸-۳-۷-۱۸ (پانویس).
 آپه ر دیتا گویش کرتی نام افرو دیت ۸-۳-۷-۱۸.
 *آپه ر داته ریشه آریایی کهن نام افرو دیت ۸-۳-۷-۱۸.
 آپه ر دیت ریشه آریایی نام افرو دیت ۸-۳-۷-۱۸.
 *آپه ر دیتی «زاده سرزمین های بلند»، «دیتی والا» ریشه آریایی کهن نام افرو دیت ۸-۳-۷-۱۸.
 آپه نس «محصول، دارایی» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۱۱.
 *آبی / *آبی واژه اوستایی ۶-۳-۱۰.
 آبی ۴-۱-۱۱ (پانویس).
 *آبی ۴-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي ترنگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی / *آبی درنگه ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیرکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیر سرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیرو / آپیر / آپیرو / آپرو نگارش های دیگر نام قوم هابیرو ۸-۷-۱۸؛ ۲-۴-۱۰.
 آپي زک نوش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی چگنی ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي زک نیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي زلوم نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 *آبی سر / *آبی سسر ریشه ایرانی نام فردی آبشه در متن های مصری ۶-۳-۱۰.
 - در پیوند با نام آبی سر ۱۳-۲-۷.
 *آبی سر / *آبی سسر ریشه ایرانی نام فرمانروای دودمان لارسا ۴-۱-۱۱.
 - ریشه نام آموری آبی سر، در پیوند با واژه کاشي سر ۱۵-۲-۶.
 آپي سته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي شوکه نگارش ایلامی نام ایرانی، برگرفته از *آبی سشوکه «درخشان، او که می درخشد» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي شیه تیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از *آبی / *آبی شیاتیش (در پیوند با شیاته «شادی، خوشبختی») ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي که نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپیم / آپیمه از نام های فردی سرزمین رتنو ۸-۱-۱۱؛ ۱-۴-۱۰ (پانویس).
 آپیمه نام پارسی باستان (نگارش ایلامی) ۹-۲-۷ (پانویس).
 - نگارش ایلامی نام ایرانی ۱-۴-۱۰.
 آپي تبه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از *آبی / *آبی نافه (نافه «خاندان») ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي تره نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 آپي نکه نام ایرانی کهن، گونه عامیانه *آبی / *آبی نکه برگرفته از *آبی یا هتکه ۸-۱-۱۱ (پانویس).

در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲؛
۷-۳-۷-۱۸.

آپرویز نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپس «کار» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۹.

*آپس «کار» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۹.

آپسو «آب خوب» نام خدای آب‌های روی زمین
میانرودانی ۱۲-۳-۱۲؛

- ایزد میانرودانی، در پیوند با نام فردی از قوم
مَرتو ۷-۲-۱۵.

آپسو «آب» واژه هندی باستان، ریشه نام ایزد
میانرودانی آپسو ۱۲-۳-۱۲.

آپسو اَتر اَمرتم آپسو نَپسِیم «در آب نیروی زندگی
است، در آب نیروی سلامتی است» عبارت
ودایی ۱۲-۳-۱۲ (پانویس).

آپشو ایزد میانرودانی، بحث در ریشه ایرانی آن
۱۰-۳-۶.

آپشو در پیوند با نام فردی کاشی ایشا ۶-۳-۴.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۲-۳-۱۲.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
*آفش‌دهیو ۱۰-۳-۶؛ ۴-۳-۶.

آپشه «آب» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
معادل «آب» ۱۰-۳-۶؛ ۴-۳-۶.

آپغَنَن «تازشگر، ویرانگر» واژه هندی‌ودایی، ریشه
نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.

آپمَنبات (آبان) ۱۵-۱-۶؛ ۱۷-۹-۲-۱.

[آپم] نَبات «ناف آب‌ها» نام ایزد اوستایی
۱۲-۳-۱۹.

* (أ) پورث‌ایدا «زن ایدا» ریشه پیشنهادی برای نام
آفرودیته از زبان ایتروسکی ۱۸-۷-۳-۸
(پانویس).

آپورنای «جوان» واژه پارسی میانه ۶-۲-۴.

آپوزَنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
اوستایی زَنَه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

آپوزَنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸
(پانویس).

آپوس «تمرین کردن» واژه لاتین ۱۱-۱-۹.

آپوفیس «دفع کردن، از خود راندن» نام برخی از
شاهان هیکسوس ۱۵-۷-۳.

آپوکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸

۶-۳-۱؛ ۱۵-۲-۵.

آبی‌سره «فرمانروای بزرگ» نام شاهی از دوران

پسین دودمان لارسا ۷-۲-۱۳؛ ۱۱-۱-۴

(پانویس)؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۰-۳-۶؛

- در پیوند با واژه کاشی شَرَه ۶-۲-۱۵.

آب «آب» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).

آب «آب» واژه اوستایی کهن ۱۱-۲-۱.

*آب «کار کردن» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۹.

آپارت «جد» واژه انگلیسی ۹-۱-۸.

آپت‌اشبه «اسب (ایزدبانوی) خورشید» نگارش
ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد
خَپَه ۱۲-۳-۱۱.

آپخشیرا نام سرزمین اوستایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپخَنَن نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳؛
۱۸-۷-۳-۱.

آپ دَدَه نگارش ایلامی نام ایرانی *آپ‌داته «آفریده
ایزد آب» ۱۰-۴-۱.

آپر ۱۸-۷-۳-۷.

آپر «تدارک دیدن» واژه مصری ۱۰-۴-۲
(پانویس).

آپر «در بلندی، بالا» واژه پارسی میانه ۱۸-۷-۳-۸؛
۱۰-۴-۲؛

- در پیوند با نام قوم هایپرو ۱۸-۷-۳-۷.

آپرتا «بی‌پاداش» واژه هندوآریایی ۱۰-۴-۲.

آپرتی‌رَته نام هندی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپرتی واژه هندوآریایی در پیوند با آپرتا ۱۰-۴-۲.

آپرکَویش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپرمتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپرمیشیه «غور» واژه پارسی میانه ۱۰-۴-۲.

آپرنایو «بچه کم سال، نابالغ» واژه اوستایی ۶-۲-۴.

آپرنایوگه «پسر بچه» واژه اوستایی ۶-۲-۴.

آپرو بخشی از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.

آپرو «تدارک دیدن (غذا و جز آن)» واژه اکدی
۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپروتی «آپارتی» ها، نام قوم ۹-۱-۵.

آپروهک «آپروخت» یار نیرومند از نام‌های فردی

- آخی یوه سرزمینی در آسیای کوچک که به دست قوم آریایی هخا بنیاد گذارده شد ۹-۴-۲، ۱۸-۷-۲.
- آدب (شهر) ۱۲-۳-۷.
- آدر نام ایزد میانرودانی، پسر خدای خدایان ۱۲-۳-۱۶.
- آدمدون (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران ایبی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
- آدمه، نام جایی در تورات ۱۵-۲-۷.
- آدنی یاهو نام عبری، حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).
- آدوب کهمه نام سومری پرستشگاهی که آمرسین ساخته بود ۱۲-۳-۷.
- آدیه ۱۷-۶.
- آر «دادن» واژه هوری ۴-۷-۱؛ ۱۱-۱-۱.
- آر نام شاه هوری ۱۵-۴.
- آر «ایرانی» واژه پارسی میانه ۱۲-۱-۲.
- آر «بالا بُردن، بلندی» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۱.
- آرتکه «دشمن» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
- آرتیکه «دشمن» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
- آرتیمنیوس نگارش نام آهریمن در نوشته پلوتارک ۱۷-۵.
- آرا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
- آزابه، به عنوان یکی از ابزارهای نخستین ترابری و از پدیده‌های مهم در جریان تاریخ ۱۵-۲؛
- پیدایش آن بر نگاره فرعون‌های مصری پس از راندن هیکسوس‌ها ۱۵-۲-۴؛
- پیوند گونه‌ای از آن با واژه گوتی ۹-۳-۵؛ نیز پانویس؛
- در نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛
- دگرگونی شهرسازی با ورود آن به فلسطین توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۱؛
- رواج آن در مصر توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۱-۳؛
- کهن‌ترین نشانه آن از شهر اور ۱۵-۲-۱؛
- گسترش آن در باختر؛ نیز گسترش آن در چین باستان و اروپا ۱۵-۲-۳؛
- در ایران کهن ۱۵-۲-۲.
- آزابه دوچرخ سبک رزمی، ورود آن به مصر از راه فلسطین و به دست قوم هیکسوس ۱۵-۲-۴.
- آزابه‌رانی، اشاره اوستا به آن ۱۵-۱-۷.
- آزابه‌های زرکوب، در پیوند با سرزمین رثنو ۱۰-۲-۵.
- آزاده «آزابه» واژه فارسی، برگرفته از ریشه آریایی کهن رته «چرخ، آزابه» ۴-۵-۲-۱؛
- پیوند آن با واژه آزابه ۱۵-۲-۵؛
- پیوند آن با واژه آریایی رته «چرخ» ۷-۱-۱.
- آران ۱۲-۱-۳؛
- «ایران» نام پهلوی ۱۲-۱-۲.
- آران شتر «سرزمین آریاییان» نام پارسی میانه ایران ۱۲-۱-۲.
- آران شهر «سرزمین آریاییان» = ایران، نام پارسی میانه ۱۲-۱-۲.
- آرب شمش «غروب خورشید» واژه آشوری ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
- آریو او آسو «به درون و بیرون شدن»، «به آزادی جنیدن» عبارت آگدی-بابلی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- آریو «غروب آفتاب، باختر» واژه بابلی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.
- آریو «غروب خورشید» واژه آگدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- آریان ریشه نام کاشی آلبان ۶-۱-۳.
- آریخشاد نام پسر سام پسر نوح در تورات ۱۳-۲-۳؛ ۱۸-۲؛ ۱۲-۳-۱۰-۵.
- آریخه-آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در پیوند با نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.
- آریخه (شهر) ۵-۳-۶؛
- (کرکوک) به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳-۵.
- آریو «تاریک، فرو رفتن» واژه بابلی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.
- آریوگسائیس «پهلوان باختر» نگارش یونانی نام سکایی ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- همتای تهمورث در افسانه‌های سکایی ۱۸-۲؛
- ۱۳-۲-۳.

«آبی و نوش آبی و هو» نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 «آبی یَشَنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
 «آبی/آبی یَسَنه/یَزَنه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 «آبی یَمَه نگارش ایلامی نام اوستایی آئویامَه
 ۱-۴-۱۰.
 «آبی یَمَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
 اوستایی آئویامَه «بسیار نیرومند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 «آبی یَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 «آتایس نام سردار خشایارشا؛ نیز پیوند او با دانش
 مُغان ۱۷-۶؛
 - نگارش یونانی نام پارسی باستان ۳-۱-۱۱؛
 - در پیوند با مُغان ۱۷-۹-۱.
 «آتر نام خدای آموری ۷-۱-۱۱.
 «آترایی نام آشوری ۷-۱-۱۱.
 «آترزیه/هنوززیه/شورزیه نام کوه‌هایی در متن‌های
 هوری ۱۳-۱-۹؛ ۹-۳-۸ (پانویس).
 «آترسوری نام آشوری ۷-۱-۱۱.
 «آترک (رود) ۳-۳-۱۰.
 «آترنی نام آموری ۷-۱-۱۱.
 «آترودا سَهیتا (کتاب) ۴-۱-۵.
 «آتره نام آشوری ۷-۱-۱۱.
 «آترهامو نام آشوری، برگرفته از نام ایرانی «آترآمو
 «آتش جاویدان؟» ۷-۱-۱۱.
 «آترهسیس نام آشوری ۷-۱-۱۱.
 «آتری زَدوق نام آموری ۷-۱-۱۱.
 «آتسه نام اسبی که در فرهنگ هندیان باستان آزابَه
 ایزد خورشید را می‌کشید ۱۲-۱-۶.
 «آتل» نام آریایی خاور نزدیک ۷-۱-۱۱.
 «آتل شینی نام آگدی یک از اَبه‌ران آریایی ۷-۱-۱۱.
 «آتینون «پا» واژه یونانی ۵-۳-۹ (پانویس).
 «آته «شتابیدن» واژه هندی باستان ۲-۱۰-۱۵.
 «آته گَمَه/آته گَمَه/آته گَمَه/آیتو گَمَه/آیته گَمَه
 نام فرماندار قادش برگرفته از ریشه «آته گَمَه
 «شتاب رونده، تندرو» ۲-۱۰-۱۵.
 «آتهی «میهمان» ریشه هندوایرانی جزئی از
 نام‌های آریایی خاور نزدیک ۵-۹-۱۵.

«آتی بخشی از نام‌های فردی آلالاخ برگرفته از
 اوستایی آستی «میهمان» ۵-۹-۱۵.
 «آتی «میهمان» پسوند آریایی در نام‌های فردی
 متن‌های آلالاخ ۲-۱۱-۱۵.
 اتیویی ۵-۳-۱۳؛ ۵-۴-۱؛ ۳-۳-۱۰؛
 - در پیوند با مردم کاشی ۶-۵.
 «آتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۹-۱-۱۳
 (پانویس).
 «آجس «نیرو» واژه هندوآریایی ۲۴-۹-۱۵.
 «آجه «نیرو، توانایی» واژه هندی باستان ۲۴-۹-۱۵.
 «آخایی‌ای گویش یونانی نام کهن‌ترین قوم یونانی
 ۲-۲-۸؛ ۱-۲-۹؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱۸-۷-۲-۲.
 - در پیوند با قوم ایرانی هَخا ۷-۱-۹.
 «آخانی‌میدوس نام گونه‌ای گیاه به زبان یونانی
 ۲-۱-۱۱.
 «آخانیه نام پهنه‌های گسترده‌ای از یونان در انجیل
 ۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱.
 «آخاییه چشم‌اندازی در شمال پلوپونس ۲-۴-۹.
 «آخامیه نام پهنه‌ای از شاهنشاهی پارس ۲-۱-۱۱.
 «آخایی (قوم) ۱-۳-۱۰؛
 - پیوند آن با قوم سکا ۴-۳-۱۰؛
 - نام کهن‌ترین قوم یونانی آخایی‌ای ۲-۴-۹.
 «آخایی‌مینس پازنامه پارس‌ها در میان یونانیان
 ۲-۱-۱۱؛ ۲-۱-۱۱.
 اخترشناختی (شواهد) در تعیین زمان زندگی
 زَرْدُشت ۷-۱۱-۱۷.
 «آختیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 «آخشه‌یینه «تاریک، آبی پررنگ» واژه پارسی
 باستان ۱۶-۱-۱۳.
 «اِخِن آتن «پسندافتاده آتن» ۳-۲-۷-۱۸؛
 - پازنامه آمونوفیس چهارم ۱۱-۸-۱۲؛ ۲۶-۳-۱۲.
 «آخی‌تنو ۲-۴-۱۰؛
 - «با پیکر یک هَخا (دوست)» نام شخصی آموری
 ۳-۱-۱۱؛
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء
 «تن» ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛ ۱۵-۲-۷.
 «آخیه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در
 نام‌های خاور نزدیک ۱-۴-۹.
 «آخیه نام خدایی در میان‌رودان ۲-۱-۱۱.

و مَنیت «اندیشیدن» ۱۵-۱۰-۹.
 آرته هپه ۱۱-۱ (نیز نک آرته خپه).
 «آرته (ه) مَره «به یاد آرته» نام ایرانی ۱۵-۹-۲.
 آرته یه نام فردی از متن های شهر نوزی در پیوند با
 جزء ایرانی آرته ۱۵-۹-۲.
 آرته ای نام پارسیان کهن بنا به روایت هرودت
 ۹-۱-۳.
 آرته یی یوت نام قومی ایرانی در پیوند با سرزمین
 آرته ۷-۱-۳.
 آرته ای اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بری گزه
 ۷-۱-۳.
 آرته ای (قوم) زیستگاه آن در همسایگی آراخوزی و
 قندهار ۹-۱-۳.
 آرته یی «چرخ» واژه آگدی ۱۵-۲-۵.
 آرته یی (ی) نو «بخشی از ابزار جنگی؟» واژه آگدی
 ۷-۱-۱.
 آرته یی (ی) نو «بخشی از یک زین افزار»، «چرخ آرابه»
 رزمی «واژه آگدی ۱۵-۲-۵.
 آرته یی «ابزار آرابه»، «بخشی از آرابه» واژه
 هیتی ۷-۱-۵؛ ۱۵-۲-۵.
 آرته یی «ابزار آرابه» واژه ای در متن های آلالاخ
 ۷-۱-۱.
 آرته یی نام فردی از متن های آلالاخ در پیوند با
 مفهوم اوستایی «چرخ، آرابه» ۱۵-۱۱-۲.
 آرجاسپ نام شاه توران ۱۵-۱-۶؛
 - نامه او به ویشناسپ ۱۷-۱۱-۷.
 آرجت آسپه «اسب گیر» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.
 آرجته «به دست آوردن» واژه هندی باستان
 ۱۵-۱۰-۱۶.
 آرختی (سرزمین) ۱۱-۱-۲.
 آرخو نام شورشی ارمنی در زمان داریوش بزرگ
 ۹-۲-۷.
 آرخوزیه نگارش یونانی نام استان آراخوزی
 ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آرخه نگارش پارسی باستان نام شورشی ارمنی در
 زمان داریوش بزرگ ۹-۲-۷.
 آرخی لارخی «جوان» واژه پارسی باستان ۹-۲-۷؛
 نیز پانویس.
 آرد دوم، شاه اشکانی، نبرد پیروزمندانه او با

آریایی و خپه «ایزد خورشید آریاییان
 باختری» ۱۵-۱۰-۷.
 آرته خشته (اردشیر) ۱۵-۹-۲؛
 - نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی میتانی
 ۱۵-۸-۱.
 آرته دات نام آریایی خاور نزدیک از دوران
 هخامنشی در بابل ۱۵-۹-۲.
 «آرته زبیه آوانویسی ممکن نام زبیه ۷-۲-۱۳.
 «آرته سری» همبسته با آرته ۱۱-۱-۴؛
 - نگارش آشوری نام مادی آرته سَره ۱۵-۹-۲؛
 - نام فردی مادی در سنگ نوشته سلیمانصر سوم،
 در پیوند با واژه کاشی سَره ۶-۲-۱۵.
 آرته + «سَمَره «به یاد» ریشه آریایی نام شاه میتانی
 ۱۵-۸-۱.
 آرته شینی نام فردی از متن های شهر نوزی در
 پیوند با جزء ایرانی آرته ۱۵-۹-۲.
 آرته شومره «به یاد آرته» نام میتانی با ریشه آریایی
 ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۸-۱؛ ۱۸-۷-۳-۲.
 آرته شیاتی «نیک بختی آرته بر او باد» ۱۷-۹-۲-۱.
 آرته قرن ۱۵-۹-۲؟
 آرته فرنس نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی
 میتانی ۱۵-۸-۱.
 آرته قرته «دارنده فر راستی» نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۲.
 آرته منیس نگارش یونانی و لاتین نام پارسی باستان
 آرته منه ۱۵-۹-۲.
 آرته منه نام فردی از متن های شهر نوزی در پیوند
 با جزء ایرانی آرته ۱۵-۹-۲.
 آرته منیه «با اندیشه آرته» نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۲.
 آرته منیه نام ایرانی (نگارش ایلامی) برگرفته از
 عنصرهای آریایی آرته + منی ت «اندیشیدن»
 ۱۵-۹-۲؛
 - نام ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید
 ۱۵-۱۰-۹؛
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۲؛
 - نام فرماندار شهر زیری شینی ۱۵-۹-۲.
 آرته منیه «به یاد قانون ورجاوند» نام فرماندار شهر
 زیری شینی برگرفته از دو بخش آرته «راستی»

آرتَه «باختر» واژه ایرانی کهن ۱۸-۲.

*آرتَه خشایارثیه ۱۳-۲-۳؛ ۱۸-۲؛

- «فرمانروای باختر» ریشه ایرانی نام عبری
آرتَخشاد ۱۲-۳-۱۰-۵.

آرتاَوَن «خجسته» در سنگ‌نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۲-۱.

آرتَبان ۱۷-۷-۲.

آرتِستار «جنگجوی آزابهران» واژه فارسی
۱۵-۲-۵؛

- در پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.
ارتش‌داران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن
را وضع کرد ۱۵-۳.

آرتَمَنس نگارش یونانی نام ایرانی ۶-۱-۱۱.

آرتَمَنه نام ایرانی در متن‌های شهرنوزی، در پیوند
با ایزدکاشی شوگه‌موئه ۶-۱-۱۱.

آرتَموخ ۱۵-۹-۲.

آرتَه آوانویسی متداول واژه‌نگار سومری □یر□
۷-۲-۱۳.

آرتَه ۵-۳-۱۷؛ ۱۷-۲-۴.

آرتَه (سرزمین) ۲۲-۳-۱؛ ۴-۵-۲-۱؛ ۱۴-۳؛
۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۶-۱-۲؛ ۵-۳-۳؛

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳؛
- پیوند آن با روایت هرودت از پارس‌های کهن
۷-۱-۳؛

- پیوند آن با سرزمین خُونی رَته ۱۸-۴-۱؛

- در پیوند با انمرکار ۱۴-۲-۱؛

- بنیادگذاری آن در خاور ایران در حدود ۳۰۰۰
پیش از میلاد یا پیش‌تر؛ بروز خشکسالی در
آن؛ پیوند آن با شهریار جمشید ۱۷-۱۴-۴؛

- پیوند آن با سرزمین خُونی رَته ۷-۱-۱؛

- در پیوند با افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛ نیز
پانویس؛

- در پیوند با ایزدبانوی عشق، ستاره ناهید
۱۲-۲-۱؛

- در پیوند با پرندۀ آنزو ۱۲-۳-۳؛

- در پیوند با کنگ‌دژ؛ دیوار هفت‌رنگ آن
۱۴-۱-۵-۳؛

- در پیوند با مضمون «جاودانگی» ۱۲-۱-۲؛

- سرزمینی در خاور پهنه‌های درونی فلات ایران؛

در متن‌های سومری؛ ثروت افسانه‌ای آن؛ نیز
ریشه آریایی نام آن؛ نیز نگارش خط میخی آن
۷-۱؛

- در خاور ایران منطبق با سرزمین پَرشی ۹-۱-۲؛
- در پیوند با سرزمین چَخَره در وندیداد ۱۷-۷-۴.
آرتَه جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه
آریایی ۷-۲-۱۷.

آرتَه «سامان راستین» واژه اوستایی ۲-۴-۱؛

- واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۸؛

- «راستی» بازتاب آن در نامهای فردی میتانی
۱۵-۸-۱.

آرتَه در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.

آرتَه در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶.

آرتَه لَته «سامان راستین، دانایی، راستی» ریشه
نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۲؛
۱۷-۹-۲ (پانویس).

آرتَه واژه آریایی، در پیوند با آوانویسی نام آرتَه‌خِپَه
۷-۲-۱۴.

ارته‌تیه سرزمین قوم آرتَه‌تییی یوت ۷-۱-۳.

آرتَه‌آشیرته ۱۸-۷-۳-۲؛ نیز نک آردَه‌آشیرته.

آرتَه‌ای (قوم) زیستگاه آن از سیستان تا
آراخوزی ۱۸-۴-۱؛ ۹-۱-۳.

آرتَه‌ای نام پارس‌های کهن بنابر روایت هرودت
۷-۱-۳.

آرتَه‌بان (اردوان) ۱۵-۹-۲.

آرتَه‌بائس (اردوان) نام ایرانی به عنوان ریشه نام
میتانی ۱۵-۸-۱.

آرتَه‌تاهه ۱۵-۹-۲؛

- نام شاه میتانی؛ نیز بدل شدن میتانی به یک
آبرقدرت در زمان او ۱۸-۷-۳-۲؛

- نام فرمانروای خوارزم؛ نیز پیوند آن با نام
فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳؛

- ریشه آریایی این نام ۱۵-۸-۱.

آرتَه‌خِپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی
خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خِپَه
۱۲-۳-۱۱.

آرتَه‌خِپَه، شهربان آریایی شهر اورشلیم ۵-۳-۱۲؛
۷-۲-۱۴؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- برگرفته از ترکیب آرتَه «سامان راستی» (واژه

اِرن «کفر اناق» واژه آلمانی میانی ۱۲-۱-۳ (پانویس).

اِرن واژه بابلی برای نامیدن سربازان آریایی ۵-۳-۴.

اَرَنزو «دجله» نام سوبری ۱۳-۱-۵.

اِرن کاش دَدون کی نام جغرافیایی از متن‌های دودمان اور سوم ۵-۳-۳.

اِرن (کور) مَرَتو «سربازان آریایی سرزمین مَرَتو» واژه بابلی ۵-۳-۴.

اَرنگ (سیر دریا)، نام رودی اوستایی ۹-۲-۷؛
- «نام رودی در باختر» = دجله، نام ایرانی ۱۳-۱-۵؛ ۱۷-۴-۷.

اَرَنوشپادیس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.

اَرَنوَنده نام شاه هیتی ۵-۳-۸.
اَرَنه جزئی از نام‌های فردی آموری باریشه آریایی ۷-۲-۱۷.

اَرَنیگه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷ (پانویس).

اَرَوَگه نام شهری منسوب به دوران اِشتاتوم ۷-۲-۹؛
- نگارش آشوری واژه اوستایی اَنوَرَوَه ۱۱-۳-۱.
«اَرَوَیچه» نام ایرانی، گونه عامیانه «اَرَوَه» در پیوند با پسوند اَنیچه ۱۱-۳-۱.

اروپا «باختر»، در پیوند با نام اوستایی تَهَمورث ۱۷-۱۳-۲-۳.

اِرَوُترو «سرخ» واژه میکنی ۱۴-۱-۶.

اِرَوُتس «سرخ» واژه یونانی ۱۴-۱-۶.

اِرَوختی نگارش اَکدی نام استان آراخوزی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

اَرَوَد نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم ۵-۴-۱.

اَروست مر نگارش مصری نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲.

اَروکو نگارش اَکدی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

اَروم آری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

اَروما بیک مردم رومی ۱۲-۳-۱۰-۱.

(پانویس).

اَر شیه ده نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

اَرَفَشید نام فرزند سام، فرزند نوح ۱۳-۲-۳.

اَرگ نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

اَرکسِس (اَرَس و اَترک) رود، در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۱۰-۳-۳.

اَرکو «مسدود کردن، دفع کردن» واژه لاتین ۱۳-۲-۳.

اَرگه [...] نام هوری ۱۸-۷-۳-۲؛ ۱۵-۸.

اَرگ «دژ» واژه فارسی ۱۳-۲-۳.

اِرگنی ملن ۱۴-۱-۳.

اِرَم «بهشت» واژه عربی ۱۲-۱-۵.

اَرمتی نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲ (پانویس).

اَرَمزیدس نگارش نام آهوره مزدا در نوشته پلوتارک ۱۷-۵.

اَرَمَن ۹-۶-۱؛
- تطبیق آن با پهنه ارمنستان امروزی در هزاره سوم پیش از میلاد ۹-۶-۲.

ارمنستان ۵-۴-۱؛ ۷-۲-۷؛
- نقش چلیپای شکسته در آن ۷-۲-۱۸.

اَرَمَنو در متن سارگن ۹-۳-۱.

اَرَمَنوم (ارمنستان) ۱۸-۶-۳؛ ۵-۳-۳؛
- شکست فرمانروای آن توسط نرام سین؛ نیز در پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱-۱؛

- نخستین اشاره به آن ۹-۶-۱.

اَرَمِنی/اَرَمِنی «کوه ماه» واژه عبری ۹-۶-۳.

ارمنی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۱.

ارمنی (زبان) ۱۶-۳.

ارمنی‌ها ۵-۳-۳.

ارمنیان کهن، بحث در آریایی بودن آنها ۹-۶-۳.

«اَرَمَه» ریشه بخشی از نام امروزی کَرَمَه ۵-۳-۱۱.

اَرَمینه «ارمنستان» نام پارسی باستان ۹-۶-۲.

اِرن «سرباز» واژه سومری ۵-۳-۳؛ ۹-۲-۹.

اِرن «افسار» واژه اَکدی ۹-۱-۲ (پانویس).

اِرن «ایرلندی» ۱۲-۱-۳ (پانویس).

رومیان ۱۷-۱۰-۶.

آزدا ته نام شهری در سوریه، برگرفته از ریشه ایرانی *آرتَه داته «آفریده آرتَه» ۱۳-۱-۳.

آردا ته نام شهری در فلسطین ۴-۷-۱.

آرد پلتی آوانگاری نام فردی کاشی ۶-۳-۳ (پانویس).

آردبیل ۱۲-۳-۸.

آزدته «سیم، نقره» واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۳.

آزدشیر ۶-۱۲-۳؛ ۱۷-۸-۳؛ ۱۷-۴-۱۷-۹-۲-۱.

اردشیر اول ساسانی ۱۷-۱۱-۶-۱؛ ۱۷-۱۲-۱۲؛

- در تب هزاره نو؛ نیز واگذاری نابهنگام شاهنشاهی به شاپور از سوی او ۱۷-۱۰-۵.

اردشیر بابکان ۱۷-۱۰-۶؛ ۱۷-۷-۷.

اردشیر دوم هخامنشی، اشاره او به ایزدان کهن آریایی ۱۷-۹-۲-۴؛

- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.

اردشیر سوم هخامنشی، نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.

اردشیر یکم هخامنشی ۱۷-۹-۲-۱ (پانویس)؛

- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.

آردکان ۱۲-۳-۸.

آردکوسو (□/یر □ هوسو) نام شخصی کاشی از متن‌های شهر نیپور ۵-۳-۵.

آردمو نام سردار شولگی ۹-۲-۳؛ نیز پانویس؛

- نامه او به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).

اردن ۱۴-۱.

آردوان ۱۲-۳-۸؛ ۱۷-۹-۲-۱؛ ۱۷-۱۰-۵؛

۱۷-۱۰-۶؛ ۱۰-۳-۷ (پانویس).

اردوان پنجم (آخرین شاه اشکانی) ۱۷-۱۰-۵.

آردگاههای استوار چهارگوش گلی، ورود آن به مصر و فلسطین توسط هیکسوس‌ها

۱۵-۷-۱.

آردوی نام ایزدبانوی اوستایی ۹-۵-۳.

آردوی سوره آناهیتا ۱۵-۱-۷؛

- نام اوستایی ایزدبانوی آبها ۱۲-۳-۴.

*آرده اشیرته / آرتَه اشیرته آوانگاری اصلی نامی که معمولاً عبدی اشیرته خوانده می‌شود

۱۱-۱-۹.

آرده اشیرته / آرتَه اشیرته نام شهریار سرزمین آمو رو در پیوند با واژه آریایی آرتَه ۵-۳-۱۲؛

۲-۷-۱۴؛ ۱۵-۱۰-۸.

آرده بوریوس نام سردار بیزانس از تبار آلانی ۶-۱-۶.

آرده تشوپ (□/یر □ تشوپش) نام پسر پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.

آرده گاشان / آردگاشان «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۳؛

- در پیوند با نام قوم کاشی ۶-۱-۱.

آرژتوم نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغری بازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آرژوه نام جایی در سرزمین لوویه ۱۳-۱-۱۹؛

۲-۱-۹.

آرژویه / آرژویه نام فرماندار شهر رُخی‌زی برگرفته از ریشه هندی باستان *آرجویه

«درستی، درست‌کردار» ۱۵-۱۰-۱۰؛

۱۸-۷-۳-۷.

آرژه «غروب» = «باختر» واژه اوستایی با مفهوم آغازین «تاریکی» ۱۳-۱-۲.

آرژهی «نام بخشی از زمین که در باختر قرار دارد، کشور باختری» نام اوستایی ۱۴-۵-۳-۱؛

- ریشه نام سرزمین زاهی ۱۳-۲-۱.

آرس (رود) ۱۰-۳-۳.

ارسطو اشاره او به زمان زردشت ۱۷-۶؛

- بحث در ریشه آریایی این نام ۱۱-۱-۱؛

- گزارش او از زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.

آرشام نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۴؛

- نیز نوشته زرین او ۱۷-۹-۲-۴.

آرشامه نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱.

آرشتی «نیزه» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

آرشکه نام پارسی باستان با پسوند که ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آرشیخ / آرژنیخ آوانویسی پسین نام رود فرات در زبانهای خاور نزدیک ۱۳-۱-۵.

آرشیه / آرژیه «دجله» نام هوری ۱۳-۱-۵.

آرشیه نام اوستایی ۹-۳-۸ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۷

- ۱-۱-۱۱. متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری ارس ؟ «اختیاردار یا مسئول حرمت [مرد] بیگانه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- «دارنده حرمت آریایی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری ارس «دارنده شهرت آریایی، عالی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری-امو نگارش اکدی نام سرزمین آریا ۲-۳-۱. آری بانی «پرتو آریایی» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵.
- یری پرمواتس «بلند غرش» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری بنی نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریاوجه گه «نیروی ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریاوجه «نیروی ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریا پرتنه «کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریا پرتنه «کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریا بیگنه «هدیه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریازمه «آرامش آریایی، کسی که برای آریاییان صلح می‌آورد» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱.
- آریا شیه «اسب ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریانام «آریایی‌ها» (حالت مالکیت جمع) ۱۲-۱-۲. آریان «ایرانی» واژه پارتی ۱۲-۱-۲.
- یری اونس «آری‌اوتیس از پاژنامه‌های هیرمس، «یاور بیگانه» ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱.
- آ(؟) ریب سه سه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری بو «غروب خورشید» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- یری بولاکس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- یری بولس «بلند سپر» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء یری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریپ آرشنیه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
- آ(ری) پانه «پشتیبان آریایی» ریشه نام کاشی آلبان ۶-۱-۳.
- آریپ پرنی نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
- آریپ تشوپ نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
- آری پتی «فرمانروای آریایی» ریشه واژه مصری ۱۱-۲-۳.
- آری پرتشی «آریایی از پرتشی؟» ۱۵-۹-۱؛
- نام شخصی از متن‌های شهر نوزی ۹-۱-۶.
- آری پرتشی «پارسی آریایی» نام شخصی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.
- آری پرتنه «فر آریایی» در پیوند با نام فردی کاشی آری پرنی ۱۱-۱-۱؛ ۱۷-۹-۶-۲؛
- نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۱؛
- در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
- آری پرنی «فر آریایی» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵؛
- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱-۱-۱؛
- نیز پانویس.
- آری تشوپ «آری تشوپه» «تیشتریه» آریایی نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۱۱-۱؛
- ۵-۳-۵؛
- نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تشوپ

- اُروم «بَرده» واژه هیتی ۱۱-۹.
- اُروم نام کشور سلم در نوشته‌های ایرانی ۱۲-۱۰-۱.
- اُروند «دجله، رود تیز» نام پارسی میانه ۱۳-۶.
- اُروند رود جایگزین شدن آمودریا با آن در روایات ایرانی ۱۸-۳؛
- در پیوند با دره پهناور کف خلیج فارس ۱۸-۱.
- اُروئه اُروئه نام شهریان اورشلیم در تورات ۱۵-۸-۲؛ ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۸-۸-۱؛ ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).
- اُروئه اُروئه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲.
- اُروئه اُتوئه وشی نام ودایی ۱۲-۳-۱۰-۴.
- اُروسته مازه نام ایرانی ۱۵-۹-۲.
- اُروه تَنو «دارنده تَن دلاور و چابک» نام شخصی آموری ۱۱-۳-۱.
- اُروهتی «پُر آب» نام اکدی ۲-۳-۱.
- اُره «بار» واژه هیتی ۴-۷-۱.
- اُزه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
- (اُزه، اُیری، اُیری) + پسوند آموری - (آ)نو(م)، ریشه آریایی نام گیاه بی‌مرگی ۱۲-۱-۲.
- اُزوَه «دلاور» واژه ایرانی کهن ۱۱-۳-۱.
- اُزهب اُزهب نام شاه سرزمین ماد در دوران اُمی دی تَنه ۹-۲-۵؛ ۹-۲-۷.
- اُری «بالا بُردن» واژه لووی ۱۱-۱-۱.
- اُری «بالا، بلند»، در متن‌های میانرودانی ۱۲-۳-۱ (پانویس).
- اُری «بام» واژه ایلامی - اکدی ۱۱-۱-۱.
- اُری اُری در پیوند با مفهوم «باختر» و نیز نام قوم مَرتو و آمو رو در متن‌های کهن میانرودانی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- اُری اُری «دشمن، دشمنانه، عشیره» واژه سومری؛ نیز واژه‌ای برای نامیدن قوم آریایی آموریان ۱۱-۱-۱؛
- بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۱-۱-۱.
- اُری «برخیز!» واژه ارمنی ۱۱-۱-۱.
- اُری اُری در نوشته‌های هومر ۱۱-۱-۱.
- اُری اُریه اُریه «آریایی» واژه‌های آریایی ۱۱-۱-۱.
- اُری «فلات‌نشین»، «آریایی» واژه آریایی ۱۵-۵.
- اُری «آریایی» واژه آریایی کهن ۶-۳-۱؛ ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۱۳؛ ۱۷-۹-۲-۶؛ ۴-۱-۱؛
- پیوند آن با نام خدای هُروس ۱۲-۳-۱؛
- در پیوند با اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲؛
- در پیوند با عبارت اکدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶؛
- در پیوند با نام آریوک در تورات ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با نام باستانی سرزمین ارمنستان ۹-۳-۶ (پانویس)؛
- در پیوند با نام شهر آریحا ۱۳-۲-۳؛
- در پیوند با واژه مصری به معنی «ناخدای آریایی» ۸-۱۳؛
- رخنه آن به واژه‌های سومری ۹-۱-۲؛
- ریشه آریایی بخشی از نام مصری سنگ لاجورد مصنوعی ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱.
- اُری «بیگانه» واژه آریایی ۷-۲-۹.
- اُری «بیگانه»/«دشمن» واژه آریایی، برخاستن مفهوم وارونه از آن ۸-۲.
- اُری «بیگانه»/«فلات‌نشین» واژه هندوآریایی کهن ۴-۷-۱.
- اُری «بیگانه» واژه هندوآریایی، بخشی از نامهای آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۱.
- اُری «دشمن» واژه هندی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
- اُری واژه هندی باستان به مفهوم ودایی اُریه «پشتیبان بیگانگان» ۴-۷-۱.
- اُری «دلاور، شجاع» واژه ارمنی ۹-۳-۳.
- اُری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱.
- اُری اُریم «دشمن» واژه سومری ۵-۳-۱۰.
- اُری «بیگانه» واژه سومری ۷-۲-۹.
- اُری «بَرده» واژه سومری ۷-۲-۹.
- اُری بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۱-۱-۱.
- اُری اُری «سرزمین آریاییان» نام پهنه‌هایی در باختر فلات ایران و شمال میانرودان ۱۸-۶-۱-۱.
- اُری آب (اش؟) - که آن نام آریایی خاور نزدیک از

آریایی» نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
 آری کویه «کوی آریایی؟» نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.
 آریگه «دشمنانه» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
 آری که زو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری که نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری کیا نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
 آری کیرمه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱؛ نیز پانویس.
 آری کیه آری کویه «کوی آریایی، شاه آریایی؟» نام فردی آریایی خاور نزدیک ۸-۸؛
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاوس ۱۷-۱۴-۵؛
 - نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.
 آری (گ) «بلند» ریشه واژه آرگ ۱۳-۲-۳.
 آری گدویس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر در بردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آریگه، در پیوند با شهر آریحا در فلسطین ۵-۳-۱۱.
 آریگه ریشه نام شهر آریحا ۱۳-۲-۳.
 آری گیم شو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گین آری فرزند بوشم از شهر شیمنوم، نام فردی سوبری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گین هوبی نام فردی سوبری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری گیه مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری لثیه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری شولوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 ایریشوم یکم ۱۴-۱-۳.
 آری شه زوه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری شه کی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری شی میگه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری فزذته واژه یونانی در بردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱.
 آری فزفس واژه یونانی در بردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱.
 آری فس «بز نر» واژه یونانی ۹-۳-۷؛ ۱۱-۱-۱.
 آری کازو «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۵-۳-۵.
 آری کاسو ریشه آریایی نام شخصی آریک کاسو ۵-۳-۵.
 آری کاسو «کاشی آریایی؟» نام فردی کاشی دارای پاره آری ۱۱-۱-۱.
 آری کاشی/آرته کاشی ریشه ایرانی نام شخصی آزدکوسو ۵-۳-۵.
 آریک کاسو نام مردی از شهر نیپور ۵-۳-۵.
 آری گمتری نام فردی سوبری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری کودس «اختیاردار یا مسئول شهرت [مرد] بیگانه» = «عالی» نام یا پاژنامه یونانی در بردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری کوشه «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۹-۳-۵؛ ۵-۳-۹.
 - نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری کویا (شاید به معنی «کوی آریایی، شاه

۱۲-۳-۱۴؛

- نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در

پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس)؛

- نام شاه سرزمین آمورو ۷-۲-۱۴؛

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در

میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری تشوپ مارشومیه نام سوبری آمیخته با آری و

آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری تشوپه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی

در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس).

یری تلس «فراهم آورنده آسایش آریایی» نام فردی

یونانی ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام یا پازنامه یونانی دربردارنده جزء اری

۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری تنی «آریایی تن» نام آریایی خاور نزدیک در

پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه»

۱۵-۹-۱.

آری تنی «آریایی تن» نام سوبری ۱۱-۱-۳؛

- آمیخته با آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

«آرتی» (بلندی، کوهستان) واژه لووی ۵-۳-۱۱.

آری تیه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آریحا نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۱؛

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های آدمی ۱۳-۲-۳.

«آری خَشْتَره» فرمانروای آریایی» نام ایرانی کهن

۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری خَمَروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی

در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری خَمَنو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی

در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری خو(؟)ب.... نام فردی دوره فرمانروایی قوم

کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه

۱۱-۱-۱ (پانویس).

«آری خَوذِس» دارنده آوازه‌ای نیرومند یا بلند،

پُرآوازه» واژه یونانی ۱۱-۱-۱.

«آری داته» «آریا داد» ریشه آریایی نام شهر آرداته

۴-۷-۱.

آری دایس «فراهم آورنده آسایش بیگانه» نام یا

پازنامه یونانی دربردارنده جزء اری ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری دته گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری ردی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری ری نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری

۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری زنه «آریایی تبار» نام آریایی خاور نزدیک در

پیوند با واژه اوستایی زنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

«آری زنه» «آریایی تبار» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱.

آری زنه «آریایی نژاد» نام کاشی ۵-۳-۵؛

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در

میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آری شتافوگس «دارنده تاک بزرگ» نام فردی یونانی

در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری

۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شتوتیس «ارسطو» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱.

آری شتوکراتیا «اشرافزادگی» نام فردی یونانی

۱۱-۱-۱.

«آری سلیم» «سلم آریایی» گونه آغازین نام شهر

اورشلیم ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸.

«آری سه» نام فردی در سندهای آشوری با جزء

آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شتیس «بلند نیرو» نام فردی یونانی در

نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری

۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شرو نام فردی در سندهای آشوری با جزء

آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

- اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- «آریه تیجه» گونه عامیانه برای آریه = ایرانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- «آریه تیته» ایرانی، همسان ایرانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریه «ایرانی» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریه «آریایی» واژه آریایی ۹-۲-۹.
- آریه «آریایی؟» نام برده‌ای از اسیران سوریه در فهرستی مصری ۱۱-۱-۱.
- آریه «آریایی؟» نام فرمانروای سرزمین پَرشووه ۹-۱-۶.
- آریه «بالا بردن» واژه هیتی ۱۱-۱-۱.
- آریه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
- آریه بخشی از نام‌های فردی در گل‌نوشته‌های کرکوک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
- آریه «پشتیان بیگانگان» واژه آریایی ۱۵-۷-۲.
- آریه «پشتیان بیگانگان» واژه ودایی ۴-۷-۱.
- آریه شهری در میانرودان ۷-۲-۹.
- آریه «فلات‌نشین» واژه آریایی ۱۲-۱-۳ (پانویس).
- آریه «برده» واژه فنلاندی ۴-۷-۱؛ ۵-۳-۱۲؛ ۷-۲-۱۱-۱.
- آریه «بلند کردن» واژه هیتی ۵-۳-۱۱.
- آریه «بیگانه» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۱.
- آریه «بلند کردن» واژه لیکي ۵-۳-۱۱.
- آریه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
- آریه نام شاه گودوآ ۱۱-۱-۱.
- آریه نام شهری در میانرودان ۱۱-۱-۱؛ ۱۸-۱-۶؛ ۱-۱-۱.
- نیز ریشه آریایی نام آن ۳-۴.
- آریه نام فردی از قوم سوبری ۱۱-۱-۱.
- آریه نام فردی در سندهای مصری ۱۱-۱-۱.
- آریه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریه نام فرمانروای برشووه ۱۱-۱-۱؛

- اَرین مَنده «مادی آریایی» یا «مرد آریایی» ۱۵-۵.
- اَرینو «در بند کردن» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس)؛ - «دستبند» واژه اکدی ۹-۲-۹؛ - «گردنبند (ایرانی)» واژه اکدی ۹-۱-۲.
- اَرینَه زوروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- اَریو «ایرلند» ۱۲-۱-۳ (پانویس).
- اَریو در پیوند با مفهوم آریایی ۱۲-۱-۳ (پانویس).
- اَریوَر «اسب» واژه ارمنی، در پیوند با واژه کاشی بوزَرزَش ۶-۲-۵.
- اَریو؟ «سَرور» واژه هندواروپایی ۴-۷-۱؛ ۱۱-۱-۱.
- اَریوک در پیوند با نام شاه هوری ۱۵-۸.
- اَریوک نام فرمانروای اَلا سار (در تورات) ۱۵-۷-۲.
- اَریوم = اَری ینوم «آریایی» در پیوند با واژه اکدی معادل «مس» ۱۲-۳-۱۰-۵؛ - در پیوند با عبارت اکدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶.
- اَریوم صَلموم «گونه‌ای مس» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- اَریوم صَلموم «گونه‌یی» مس سیاه عبارت اکدی ۱۴-۱-۶.
- اَری وَنه «مهر آریایی» نام کاشی ۵-۳-۵.
- اَری وَنه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با واژه اوستایی وَن ۱۵-۹-۲۶.
- اَری وَنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.
- اَری وَنه نام شاه آبینَه ۱۱-۱-۱.
- اَری وَنه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- اَریوویستوس نام فردی در زبان سِلتی - ژرمنی ۱۱-۱-۱.
- اَری وَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَر بازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- اَری هَخَلپَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های

آری له لوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری له وِره نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریسمان (جایی در نزدیکی سیلک کاشان)، در بردارنده بزرگترین کارگاه کلان‌گدازش و فراوری مس در جهان کهن؛ نیز به عنوان «سرزمین اسرارآمیز مس» در گزارش پژوهشگران آلمانی (پانویس) ۱۴-۱-۴؛
- در پیوند با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۵؛
- کهن‌ترین مجموعه صنعتی بزرگ شناخته شده جهان برای فراوری مس ۵-۳.

آریم لارین واژه‌های بابلی برای نامیدن اسیران آریایی ۵-۳-۴.

آریم «دشمن»، «بیگانه» واژه سومری ۱۵-۷-۲؛
۱۳-۳-۵؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۲-۳-۵.

آریم «سربازان آریایی» واژه اکدی ۵-۳-۵.
آریم بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
آریم نام اکدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).

آریم توری «تورانی آریایی» نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت ۹-۳-۹؛
- در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریم توری نام بابلی ۵-۳-۵.
آریم کاشی نام مردم شهر کاشو در متن‌های بابلی کهن ۵-۳-۴.

آریم گیش (آریم گیش) آریم «ابزاری از چوب و فلز»، «تبر» واژه سومری ۹-۱-۴.

آریم مَش کاشیه «سرباز آریایی از شهر کاشی» ۵-۳-۵.

آریم مَش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

آریماسپ (قوم) ۱۰-۳-۳.
«آری منو» / «آری منی» ریشه آریایی نام سرزمین آرمو ۹-۳-۳.

آری موگس «بلند فریاد» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر در بردارنده جزء آری

۱۱-۱-۱ (پانویس).

آرین نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آرین لارین «کف اتاق، خرمگاه» واژه آلمانی کهن ۱۲-۱-۳ (پانویس).

آرین ۱۲-۱-۳.

آرین «برده» واژه سومری ۱۴-۴-۲.

آرین بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.

آرین ۲-۳-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۸-۶-۳.

آرین (سرزمین) در متن سارگن ۹-۳-۱؛
۱۴-۱۷-۵؛

- جایگاه انلیل ۱۲-۲-۱؛

- در افسانه گیل گمش ۱۲-۱-۳؛

- نام منطقه‌ای در متن‌های سارگن ۵-۳-۳.

آرین «دشمن، سرزمین دشمنان، سربازان خاوری» واژه سومری ۱۲-۱-۵؛ نیز پانویس؛
۹-۲-۹؛ ۱۵-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۹-۱-۲.

آرین «سرباز، سرباز آریایی یا مردم آریایی» واژه سومری ۹-۲-۳.

آرین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان ۵-۳-۱.

آرین شناسه قوم کاشی در بابل ۵-۳-۱۱.

آرین کاشی «کاشی آریایی» از نام‌های خاور نزدیک ۵-۶؛ ۱۸-۷-۲.

آرین کاشی «کاشی آریایی» نام بابلی ۵-۳-۴.

آرین کاشی «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۲؛ ۶-۳-۳.

آرین منده ۱۲-۱-۵؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۷-۴؛
۱۸-۶-۳؛ ۱۸-۷-۲؛

- در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶.

آرین منده «آزابه‌ران آریایی» پیوند آن با واژه مَرِیه نو ۱۵-۳.

آرین منده (قوم) در متنی از ترام‌سین و به عنوان مردمی که از پهنه‌های شمال میانرودان به سرزمین‌های خاور نزدیک سرازیر می‌شوند؛ نیز در قانون نامه هیتی کهن به عنوان طبقه‌ای با امتیازات ویژه ۱۵-۴؛

- پیوند آن با قوم منتو ۸-۱۱.

- در مصر و در یونان با قوم آریایی هیکسوس

52-2-9-15

- نگارش آشوری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه نام فرمانروای مادی» نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱.
- *آریه آرشن «دارنده مردان آریایی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه آمه «آریایی نیرومند» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵.
- *آریه آمه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه اویمه نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه اویمه «والا ترین ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه اوخن «فراز گردن [قوی]» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه اوگه نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه بازو «بازوی ایرانی، دارنده بازوی نیرومند» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه پیتیکه «زیور ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه پیتیس نام فردی سکایی ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه چه «ایرانی کوچک» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه خو (هو) نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه داته «آریایی داد» نام ایرانی کهن ۳-۱-۱۳.
- *آریه داته «آفریده ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه رته «ارابه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه رشن گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه رتمه نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱.
- *آریه زنتو «از تیره ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه زنه «از نژاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه سایه «پدافند ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه ...شرومسی «بلند آوازی‌های مرد آریایی (یا بیگانه؟)» عبارت ودایی ۱-۱-۱۱.
- *آریه کامه «کام آریاییان» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه گه «با افزودن جزء گه، برگرفته از آریه = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه کی نام جغرافیایی سومری ۲-۱۱.
- *آریه مار به (بت؟) تلوک نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه ماهی «ماه ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه مردو «ایرانی نیک رفتار» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه مژه «ایرانی بزرگ» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه منده «به یاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه مننه «با منش ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه موده «رهبر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه موزنه «فرمانده ایرانیان» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه موزده نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه موزه «رهبر ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آری هونام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه ونده «ستایشگر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آریه وهونه «از خون ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آری هی نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- *آری «بلند کردن» واژه لووی ۵-۳-۱۱.

- ۱۵-۸-۴؛ ۹-۱۵
 آسوره «ایزد، سرور» نام آریایی ۱۲-۳-۹؛
 - به عنوان ایزد آریایی کهن؛ نیز تبدیل آن به دیو
 در نزد هندیان پس از جدایی ایشان از ایرانیان
 ۱۷-۹-۲؛
 - به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
 ۱۵-۱۱-۲؛
 - در جایگاه دیوان اهریمنی در فرهنگ هندیان
 باستان ۱۲-۳-۹؛
 - در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶؛
 - «سرور» ریشه بخشی از نام‌های فردی آریاییان
 خاور نزدیک ۱۵-۹-۳.
 آسوره وروته نام ایزدی آریایی ۱۵-۸-۴.
 «آسوس» ریشه واژه اسب در زبان عبری باستان
 ۱۵-۴-۱-۲.
 آسومنی «راندن اسب ازابه» واژه هندوآریایی
 ۱۵-۱-۵.
 آسوه «اسب» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲.
 آسوه «اسب» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۵-۱-۸.
 آسوه «اسب» در پیوند با سرزمین بهرته ۴-۵-۶؛
 ۱۵-۴-۱-۳؛ ۱۵-۱-۹؛ ۱۸-۷-۱-۳؛ ۱۷-۱-۲؛
 ۱۵-۴-۱-۴۱؛
 - در پیوند با نام کاشی آشورته ۶-۳-۳؛
 - ریشه بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۴؛
 - واژه آریایی، به عنوان ریشه واژه‌های معادل
 اسب در زبانهای خاور نزدیک ۴-۵-۱؛
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹؛
 - واژه هندوآریایی کهن ۱۵-۴-۱-۱؛
 - واژه هندوایرانی ۹-۱-۲؛
 - ریشه واژه معادل اسب در زبانهای عبری، آرامی
 و مصری ۱۵-۴-۲.
 «آسوه» «اسب» ریشه بخشی از نام‌های فردی
 آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۴؛
 - واژه پیش ایرانی ۵-۲.
 آسوه آسوس ۱۵-۱-۴۸؟
 آسوه پزسته «به اسب» واژه هندی باستان ۹-۱-۲.
 «آسوه زنه» «اسب تبار» نام آریایی کهن در خاور
 نزدیک ۶-۳-۳-۱۵-۹-۴؛ ۱۵-۱۱-۹.
- آسوه سینه نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
 آسوه مده نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
 آسوه یوه «تیرک بستن اسب» واژه هندوآریایی
 ۸-۲.
 آسوین نام پیکر ودایی، در پیوند با «گسترش ازابه
 به پنج بخش جهان» در ریگ ودا ۶-۳-۱.
 آسوین‌ها (منسوبان به اسب) در اسطوره‌های
 هندی ۱۵-۱-۶؛
 - نام ودایی پیکرهایی اسطوره‌ای ۱۲-۳-۳.
 آسوتین «شیر اسب» واژه پروسی باستان ۱۵-۱-۸.
 آسه «اسب» واژه پارسی باستان ۱۵-۱-۸.
 آسه «اسب» واژه ختن سکایی ۱۵-۱-۸.
 آسه «اسب» واژه پارسی باستان ۵-۲؛ (پانویس)؛
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹.
 آسه «پهنه، ناحیه» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی یاشو ۶-۲-۹.
 آسه «اسب» واژه سکایی ۵-۲.
 آسه بنه نام خاندانی پهلوانان تورانی در اوستا
 ۹-۵-۳.
 «آسه پانه» «نگهدارنده اسبان» نام اوستایی ۹-۵-۳
 (پانویس).
 آشاون «پیرو آسه، پیرو راستی» واژه اوستایی
 ۱۷-۲-۹-۱.
 آشاهوره نام یکی از پیروان دین در اوستای نو
 ۱۷-۹-۲.
 آشبه زنه نگارش ایلامی نام فردی ایرانی باستان
 برگرفته از «آشبه زنه» ۶-۳-۳-۱۵-۴-۹؛
 ۱۵-۱۱-۹.
 آش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۱-۹
 (پانویس).
 آشخب واژه پیش خانی ۶-۲-۳ (پانویس).
 آشخو واژه پیش خانی ۶-۲-۳ (پانویس).
 آشر «تأمین (خوراک؟)» ریشه سامی پیشنهادی
 برای نام خدای آشور ۱۲-۳-۹ (پانویس).
 آشر نام ایزد آموری از ریشه نام ایزد آریایی آشور
 ۱۲-۳-۹.
 آشر تو «ایزدبانوی آموری» برگرفته از اوستایی
 آشه رتو ۱۵-۱۰-۸؛ ۱۲-۳-۱۵.
 آشیرتو نام ایزد هیتی ۱۲-۳-۱۵.

- گزارش او از لشکرکشی سیسوتریس ۱۰-۳-۳؛
 - گزارش او از نام آغازین کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳-۳.
 استراليا، پیوند آن با آسیا در آخرین دوران یخبندان؛ نیز حضور آدم‌های آغازین در آن پیرامون ۴۰۰۰۰ سال پیش ۳-۲.
 آستریا «سرزمین خاوری = اتریش» نام اروپایی ۱۱-۲-۴-۷-۵.
 آستوبید «شکسته شدن استخوان» واژه اوستایی ۱۴-۵-۲.
 آستوت اِرته نام آخرین سوشیانت ۱۷-۴-۳-۱۰-۱۷.
 آستودان «استخوان‌دان» ۱۷-۹-۲-۲.
 آستودان‌های صخره‌ای ۱۷-۹-۲-۲.
 استونی (زبان) ۴-۱.
 آستهی «استخوان» واژه هندوآریایی ۹-۳-۵ (پانویس).
 آستی (زبان) ۱۶-۳.
 آستی «میهمان» واژه اوستایی ۱۵-۹-۵.
 اِسخرَه «اجاق» واژه یونانی ۱۲-۳-۲۳.
 آسَر ایزد آشوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 اسرائیل (قوم) پرستش یهوه توسط آن پس از کوچ به فلسطین ۱۲-۳-۲۴.
 - یهوه مستند در سرزمین آنان از دوران پارس‌ها ۱۲-۳-۲۴.
 اسرائیلیان ۱۸-۸-۱؛ ۱-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۸-۷-۳-۷.
 - کوچ آنان به پهنه شرقی دریای مدیترانه ۹-۱-۲؛
 - ورود آنان به فلسطین ۱۷-۱۴-۶؛
 آسَرحدون ۷-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲-۱.
 آسَره مَزارش نگارش آشوری نام آهوره مَزدا ۱۲-۳-۹؛ نیز پانویس؛ ۱۵-۸-۴؛
 - نخستین اشاره به نام آهوره مَزدا در نوشته‌های میانرودانی ۱۷-۹-۳.
 «اسطوره آفرینش» ۱۷-۱۴-۳.
 اسفندیار، نام پسر ویشتاسپ ۱۷-۳-۱؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱. اسکانِ آدمی، دو موج بزرگ آن در ۲/۵ میلیون سال گذشته ۳-۱.

- آسکلون، شهری در فلسطین ۱۰-۳-۱ (پانویس)؛
 - فرماندار آریایی آن ۱۵-۱۰-۱۷؛ ۱۸-۷-۳-۳.
 اسکندر ۲-۴-۳؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۷-۱-۱۷؛ ۱۷-۱۰-۵؛
 ۱۷-۱۰-۷؛ ۱۷-۱۰-۱؛
 - تازش او به عنوان یک مبنای زمانی در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - شهریار ۱۴ ساله او بنابر گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴-۳؛
 - فاصله ۲۵۸ ساله میان زردشت و او بنابر گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۶.
 اِسکیت گویش یونانی نام قوم سکاها ۱۰-۳-۳-۱۰-۴-۳.
 اِسکیتس پیکری اسطوره‌ای در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳.
 اِسلام «سلامت، صلح» واژه عربی، بحث در ریشه ایرانی آن ۱۲-۳-۱۰-۵.
 اسلاو (قوم) ۴-۱.
 اسلاوی (زبان) ۱۶-۳.
 آسما «سنگ، صخره» واژه هندی باستان ۶-۲-۲.
 اِسمردیس نگارش یونانی نام بردیا ۷-۲-۷ (پانویس).
 آسم‌فَرَاتیم «راندن اسب آربه» واژه مرکب پارسی باستان، آمده در کتیبه بیستون ۱۵-۱-۵؛
 ۱۵-۱۱-۲.
 آسَمَن «آسمان» واژه پارسی باستان ۶-۲-۲-۷-۴-۲ (پانویس).
 آسَمَن «سنگ، آسمان» واژه هندوایرانی و اوستایی ۶-۲-۲.
 آسَمَن «سنگ» واژه هندوآریایی باستان ۶-۲-۲.
 آسَمَنه همتای نام ماه و هومَن در تقویم کاپادوکی ۱۷-۹-۲-۱.
 آسَن «سنگ» واژه اوستایی ۹-۵-۳ (پانویس).
 آسو «برآمدن خورشید و ستارگان» واژه بابلی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.
 آسونام اوستایی گیاه منسوب به هوم ۱۲-۳-۳.
 آسوان ۸-۱۳.
 آسوان‌پری واجین نام ودایی ۱۵-۹-۴.
 آسوتره نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
 آسوره «سُرور» واژه هندی باستان ۴-۳-۴؛ ۴-۵-۳؛

نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
 اِک «اسب» واژه ایرلندی باستان ۱۵-۱-۸.
 اکباتان (همدان) پایتخت دولت ماد ۵-۲؛ ۵-۳-۱۱؛
 ۱۷-۱۱-۸.
 اَکَد ۴-۱؛
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
 بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - در متن سارگن ۹-۳-۱؛
 - پیوند آن با نام اوری در متن‌های سومری
 ۹-۲-۱.
 اَکَد (دودمان کهن) اشاره به سرزمین ماد در
 متن‌های آن ۹-۲-۶.
 اَکَدی (زبان) ریشه آریایی نام مس در آن ۳-۵؛
 ۱۶-۳؛
 - وامواژه‌های آریایی در آن ۲-۷.
 «اکرو» «زمین کشت» واژه پیش‌هندواروپایی
 ۱۱-۲-۱.
 اَکس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی
 دریای سیاه ۵-۴.
 اَکسس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی
 دریای سیاه ۵-۴.
 اَک‌سوشده «دارنده دوست مهربان» نگارش
 ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۲.
 اَکسون «محور» واژه یونانی ۶-۲-۱.
 اَکسه «محور» واژه هندی باستان ۶-۲-۱.
 اَکسه‌یه نام آغازین شهر اکباتان ۵-۳-۱۱؛
 ۵-۲.
 اَکسیس «محور» واژه لاتین ۶-۲-۱.
 اَکش اَکشت ۱۱-۱-۲۲؟
 اَکش اَکشت شهروندان سرزمین کِفتیو ۹-۴-۲.
 اَکش اَکشت نام فردی ساکنان سرزمین کِفتیو
 ۱۰-۴-۲.
 اَکشک (دودمان) ۱۸-۶-۳.
 اَکل «نیرو» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 اَکل اوش «شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 اَکم‌ریش نگارش ایلامی نام ایرانی «هخا(ه)
 وری(?)» «یار آهوره» ۹-۴-۲؛ ۱۱-۱-۲.
 اَکندش «پره چرخ» واژه اکدی و آشوری ۶-۲-۱.
 اَکشش اَکندش «محور» واژه کاشی ۶-۲-۱.

آفان‌زیو (تمدن) بنیادگذاری آن در فاصله هزاره
 ششم تا چهارم پیش از میلاد توسط قوم‌های
 کوچنده از جنوب ۳-۴.
 آفرا «به‌پس» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.
 آفراسیاب ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۴-۱-۳؛ ۵-۳؛
 - شاه توران، در روایت کی‌کاوس ۸-۱۶؛
 - کشتن سیاوش به دستور او ۱۷-۱۴-۵.
 آفرو بخش نخست نام افرو دینه ۱۸-۷-۳-۸.
 آفرو دینه پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱۸-۷-۳-۸.
 آفروس «کف (آب)»، «بر فراز آب» واژه یونانی
 ۱۸-۷-۳-۸.
 «افسانه اسکندر»، در روایات ساسانی از تاریخ
 ایران ۱۷-۴.
 «افسانه مَرتو»، یکی از کهن‌ترین روایت‌های
 سومری ۷-۲-۲.
 آفس‌من «بیتی از شعر» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 آفش‌چیتره «از نژاد آب، از ستارگان» واژه مرکب
 اوستایی ۱۰-۳-۶.
 آفش‌دهیو نام پارسی باستان ۶-۳-۴.
 آفشه «آب» واژه پارسی باستان ۶-۳-۴؛ ۱۰-۳-۶.
 افغان، پیوند این نام با قوم کاش و کاشی ۵-۳-۱.
 افغانستان ۱۴-۱؛
 - به عنوان صادر کننده قلع ۱۴-۲؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
 - سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در
 آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.
 افلاطون ۴-۵-۱، ۱۷-۷-۵؛
 - آمدن مَغی به مکتب او و بازگفتن آیین مَزَدَیَسنا
 ۱۷-۴؛
 - اشاره او به زَر دُشت ۱۷-۳-۱؛
 - سفر دریایی او برای آموختن دانش مُغان ۱۷-۶؛
 - گزارش او از «دانش رازگونه زَر دُشت»؛ نیز «پسر
 اَهرمزد» خواندن زَر دُشت توسط او ۱۷-۵.
 اقیانوس هند ۵-۳-۱۱.
 اقیانوسها، کاهش آب آنها در آخرین دوران
 یخبندان ۳-۲.
 آک (نمایاندن) واژه میتانی ۱۱-۱-۲.
 آک «معین کردن» واژه سوبری ۱۱-۱-۲.
 آک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در

آشوس ریشه واژه اکدی معادل اسب ۱۵-۱-۴-۱.
آشون واژه اوستایی ۱۷-۹-۲-۲ (پانویس).

آشوننی واژه‌ای از متن‌های آلالاخ، همسنگ با
سنسکریت آشومنی - «اسب ازابه را
راندن» ۱۵-۱-۵؛ ۱۵-۱۱-۲.

آشوه «اسب» واژه آریایی آسیای باختری ۴-۵-۱؛
۴-۵-۱؛ ۱۵-۱-۴-۱؛

- بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک
۱۵-۹-۴.

آشوه «اسب» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۵-۱-۴-۱.
آشوه لاشوه واژه لیتوانی باستان ۱۵-۱-۸.

آشوه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
۱۵-۱-۸.

آشونه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
۱۵-۱-۸.

آشوی پنیس «شیر اسب» واژه لیتوانی ۱۵-۱-۸.
آشه ۱۷-۹-۲-۴؟.

آشه «اسب» واژه خُتنی ۹-۵-۳ (پانویس).
آشه «راستی» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس)؛

- در پیوند با واژه آرتّه در سنگ‌نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۲-۱؛ ۱۷-۹-۲-۲.

آشه «محور» واژه اوستایی ۶-۲-۱.
آشه‌بش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان

۱۳-۹-۱ (پانویس).

آشه...دامن «جایگاه راستی» نام ایرانی؛ نیز در پیوند
با نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.

آشه‌رتو ۱۱-۹-۱.

آشه‌رتو «رتو»ی (سرور) آشه «سامان راستین»
ریشه اوستایی نام ایزدبانوی آموری آشرتو
۱۲-۳-۱۵.

آشه‌سرنام اوستایی ۱۱-۴-۱.

آشه‌سه‌اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آشه‌وزده نام اوستایی ۹-۵-۳.

آشه (وهیشته) «سامان راستی» نام یکی از هفت
ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

ایشیل ۹-۲-۱ (پانویس).

اطیرت نام ایزد اوگاریتی ۱۲-۳-۱۵.

اطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
۱۲-۳-۱۰-۴.

آشیر (ه) نامی در تورات در پیوند با نام ایزدبانوی
آموری آشرتو ۱۲-۳-۱۵.

آشش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۳-۱-۹ (پانویس).

آشک یکم، سردودمان اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
اشکانی (دودمان) ۱۷-۱۰-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- دلیل تعویض پایتخت ۱۷-۱۰-۶؛

- فروپاشی آن در آغاز هزاره ۱۲، ۱۷-۱۲-۱-۱.

اشکانیان (دودمان) ۹-۳-۷؛

- در گاهنگاری سنتی ۱۷-۱۰-۶؛

- دوره ۲۸۴ ساله فرمانروایی آنان بنابر گاهنگاری
زردشتی ۱۷-۴-۴؛

- کاهش دوران فرمانروایی آنان در گاهنگاری
سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.

آشکناز (قوم) ۱۸-۶-۱-۵؛ ۱۰-۴-۲؛

- نگارش نام قوم سکا در تورات ۱۰-۳-۱.

آشکنز فرم اشتباه نگارش آشکوز ۱۰-۴-۲
(پانویس).

آشکوزای نگارش اکدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.

آشکوز در پیوند با سکایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آشگوزی «سکایی» ۱۰-۴-۲.

آشگوزی نگارش اکدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.

آشمی «سنگ» واژه کاشی ۶-۲-۲.

اشنونه ۱۴-۴-۲؟.

آشورتی «میهمان آسوزه» نام فردی از متن‌های
آلالاخ ۱۵-۹-۵.

آشورتی نام مردی از آلالاخ ۱۵-۹-۳.

آشوزه نام ایزد آموری ۱۵-۹-۳؛

- جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی
۷-۲-۱۷؛

- به عنوان ریشه نام ایزد آسور ۱۲-۹-۳.

آشوزنه «اسب‌تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۳؛
۱۵-۱۱-۲؛

- در پیوند با واژه اوستایی زنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰؛

- در پیوند با واژه کاشی زنه ۲-۲۳؛

- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته آریایی

آشوه‌زنه یا پارسی باستان آسپه‌جنه ۱۵-۹-۴؛

۱۵-۱۱-۹.

آمرته ریشه این واژه در خاور ایران ۷-۲-۶.
 آمرته «زندگی» یا «نیروی زندگی» واژه هندی
 باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
 آمرته/آمو/آمرد/آمردو نام مردم سرزمین
 بی مرگان ۷-۲-۱۰.
 آمرته/آمرد «جاودانگی، بی مرگی» ۱۸-۴-۲؛
 - «زندگی، نیروی زندگی» واژه آریایی، در پیوند با
 نام آمو ۷-۲-۴.
 آمرته دات «زندگی» واژه اوستایی ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آمرته «جاودان، الهی» واژه هندی باستان ۷-۲-۸.
 آمرداد «زندگی» واژه فارسی ۱۳-۱-۱۱؛ ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آمردان (قوم) ۷-۲-۸؛
 - در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 آمردت/آموردت ۱۳-۱-۱۱.
 آمرد (شهر) ۷-۲-۷.
 آمرد (قوم) ۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۷-۲-۶؛ ۷-۲-۷؛
 ۹-۳-۸؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱-۴-۵؛ ۷-۲-۶؛ ۶-۱۴؛
 ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۲-۴؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
 - اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱؛
 - پیوند آن با ایرین منده ۱۵-۵؛
 - پیوند آن با پارس ها ۹-۴-۱؛
 - پیوند هیکسوس ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با سرزمین مئورو در ونیداد ۱۷-۷-۴؛
 - در پیوند با قوم متو ۷-۲-۱۲؛
 - در دوران فرمانروایی ساحورع، به شکل متو
 ۸-۱۴؛
 - دگرگونی نام آن به آمو در ایران ۸-۹؛
 - نام قومی ایرانی که قوم متو در مصر از آن
 برخاسته است ۸-۱؛
 - نام یک قوم ایرانی کهن ۴-۵-۵.
 آمردو از نام های فردی آلاخ، در پیوند با نام قوم
 ایرانی/آمرد ۷-۲-۸.
 آمردو نام فردی آموری متأثر از زبان آریایی
 ۷-۲-۱۷.
 «آمردوس»، اطلاق پاتروکلوس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آمردوی نگارش یونانی آمزده ۷-۲-۴.

الظلمة «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵
 (پانویس).
 العمارنه (دوران) ۵-۳-۹؛ ۱۴-۱-۲؛ ۱۵-۹؛
 ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۷-۲؛ ۵-۳-۱۲؛
 - دوران پس از آن ۱۸-۷-۳-۵؛
 - در پیوند با بومیان آریایی فلسطین ۹-۱-۲.
 العمارنه (نامه های) ۲-۳-۳؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۷-۲-۵ (پانویس)؛
 - شمار نام های آریایی در آن ۱۸-۷-۳-۲؛
 - نام های کاشی در آن ۵-۳-۱۲؛
 - نخستین اشاره به قوم دانو ۹-۵-۱.
 القانتین ۵-۱۱-۱۱.
 القوصیه نام عربی شهر کوسائه ۵-۳-۱۲.
 آلم «بت» واژه سومری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 آلن (قوم) ۴-۷-۱.
 الوند ۱۴-۵-۲؛
 - سنگ نوشته داریوش بزرگ در آن ۱۷-۹-۲-۲
 (پانویس).
 إلی «خدای من» واژه مصری ۱۱-۱-۱.
 إلیوگر (رود) ۱۸-۳؛
 - در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
 «ماوتیه» پیروزمند و نیرومند نام اوستایی
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آمبروتس «نیروی زندگی» واژه یونانی ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آمبروتیه «نوشابه جاودانگی» واژه یونانی ۷-۲-۴.
 امپدوکلس (انباذلس) ۱۷-۶.
 آمر «بی مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن
 ۲-۴-۱؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 آمرافل نام شاه شنعار (در تورات)؛ تطابق آن با
 حمورابی ۱۵-۷-۲.
 آمرتات «آمرداد، بی مرگی» واژه ایرانی کهن
 ۱۷-۹-۱؛
 - پیوند آن با نام ایزد مردوک ۱۲-۳-۲؛
 - نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲
 (پانویس).
 آمرتوه نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۱۷-۹-۲
 (پانویس).
 آمرته «جاودانگی» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.

- اِکوئوس «اسب» واژه لاتین ۴-۵-۱؛ ۹-۱-۲؛
۳-۴-۱-۱۵
- اِکوئه «اسب» واژه لاتین ۴-۵-۱.
- *اِکوئو-م؟ «اسب» ریشه واژه اسب در زبان هیتی
۸-۱-۱۵
- اِکوا/اِکوئوس «اسب» واژه لاتین ۸-۱-۱۵
- *اِکَوُ «اسب» واژه هندو اروپایی ۴-۵-۱؛
۱-۴-۱-۱۵
- *اِکو «سریع» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۵
- اِکوویَه/اِکوویَه «سوار بر اسب» واژه هیتی
۸-۱-۱۵
- اِکَهوَش (قوم) ۲-۴-۱۰
- اِکَهوَشَه (قوم) ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۷-۲-۲؛ ۹-۴-۲؛
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۳-۵-۱-۱۴
- در پیوند با نام خوروَش ۷-۲-۱۱
- قوم لووی زبان ۹-۱-۲؛
- هَخایی خوب یا درخشان ۱۸-۷-۳-۵.
- اِگَه «یک» واژه هندی ۸-۱۵-۵.
- اِکی گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در
نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
- اِکی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه
اوستایی هَخی ۸-۹-۱۵
- اِکی نام سوبری در پیوند با واژه اوستایی هَخی
۲-۱-۱۱
- اِکیاش نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه
اوستایی هَخی ۸-۹-۱۵
- اِکی سیس (قوم) ۲-۴-۱۰
- اِکی سیس نام فردی از شهر پالائیه ایستوره
۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱
- اِکیش/اِخیش ۱۱-۱-۲؛
- قوم دریانورد و فلسطینی در تورات ۲-۴-۱۰
- اِکیش/اِخیش نام پادشاه گت/جَت (یکی از
شهرهای فلسطین) ۲-۴-۹
- اِکین گویش انگلیسی نام قوم یونانی هَخا ۷-۵-۹
- اِکیَه/اِکیَه/اِکینه «دوست» نگارش ایلامی واژه
پارسی باستان هَخا ۹-۴-۲؛ ۱۱-۱-۲
- اِکیَه ثبت واژه اوستایی هَخی در سندهای خاور
نزدیک ۹-۴-۱

- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه
اوستایی هَخی ۸-۹-۱۵
- نگارش واژه پارسی باستان هَخا در سندهای
خاور نزدیک ۱۱-۱-۲
- اِکیَه (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۱-۳-۲
- اِگَر «زمین کشت» واژه سومری ۱۱-۲-۱
- اِگَره/اتوس نگارش یونانی نام کوروش بزرگ پیش
از نشستن بر تخت ۱۷-۹-۳-۲
- اِگَل «آب بلند» واژه سومری ۱۱-۱-۴
- اِگَل «نیرو، پیروزی» واژه سومری ۱۱-۱-۴
- اِگَل «نیروی بزرگ، نیرومند» واژه سومری
۱۱-۴-۱
- اِگنی ایزد جنگ هندی باستان ۱۵-۳
- اِگیَه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در
نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱
- اِگیَه نگارش نام اوستایی و ایرانی کهن هَخی در
گل‌نوشته‌های کاپادوکیه ۱۱-۱-۲ (پانویس).
- اِلاس/هلاس «هلنی، یونانی» نام یونانی ۱۱-۱-۱
- اِلام (ایلام، عیلام) پیوند آن با ریشه اَرین ۱۲-۱-۵
- اِلان نام سرزمین ایران در سنگ‌نوشته‌ای در
کرمانشاه ۱۲-۱-۵
- اِلانی (زبان) ۱۶-۳
- البرز ۱۴-۵-۱-۲؛
- در پیوند با سرزمین ورنَه در وندیداد ۱۷-۷-۴
- ۴-۷-۱۷
- اِل‌پریت پرستشگاه کنعانی «خدای اتحاد» در شهر
زیخیم؛ نیز پیوند آن با ایزد مهر آریایی
۷-۵-۵
- البطرون ۸-۱۷
- اَل‌بویه مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱ (پانویس).
- الخلیل شهری در فلسطین نک جبرون.
- السیرالکبیر (کتاب) ۱۷-۱۱-۶-۱
- اَلشام/شامات «سوریه» نام عربی ۱۲-۳-۱۰-۵
- اَلشیه «قبرس» نام مصری ۱۴-۱-۲
- اَلصّرم «چرم» واژه عربی ۴-۳ (پانویس).
- اَلصّلماء «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵
(پانویس).

پایان هزاره چهارم؛ نیز اشاره آن به کوه‌های زاگرس ۱۵-۱-۲.

آتشه «خر» واژه سومری ۱۵-۱-۴؛

- در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.

آتشه‌آبه «شتر»، «خر آن سوی دریا» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.

آتشه‌بَره ۱۱-۲-۱؟

آتشه‌بَره / آتشه‌بَله «خَر باربر» واژه‌های سومری، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.

آتشه‌بَله «خَر باربر» واژه سومری ۱۱-۲-۱؟

آتشه‌زی‌زی «اسب» واژه سومری از دوره دودمان سوم اور ۱۵-۱-۴؛ ۱۵-۱-۸؛

آتشه‌سی‌سی گونه ویژه‌ای از اسب (در متن‌های شولگی) واژه سومری ۱۵-۱-۲.

آتشه‌کوره «اسب» واژه سومری، در متنی از شولگی ۱۵-۱-۲.

آتشه‌کوره «خر آن سوی کوهستان‌های خاوری (زاگرس)» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.

آتشه‌کوره «خر کوهی، خر خاوری» ۱۵-۱-۴-۱.

آنکو نام قلع در متنی از آلاخ ۱۴-۲-۱.

آنکو / آناکو «قلع» واژه اکدی ۱۴-۲-۲.

آن-کور-کور نگارش نام ایزد کاشی بوریش به خط میخی ۶-۱-۶.

آنکوکی «سرزمین قلع» ۱۴-۲-۱؛

- نام جایی در متنی از سارگن یکم در آن سوی «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱.

آنکیدو نام پیکری نیمه اسطوره‌ای در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛

- یار گیل‌گمش، جدا کردن سر هومبابا از بدن توسط او؛ نیز همانندی آن با دونیم کردن جمشید ۱۷-۱۴-۵.

«انکی / انین خورسنگ»، اسطوره سومری؛ اشاره آن به سرزمین توکریش ۹-۳-۶.

آنک «قلع، سُرَب» واژه ارمنی ۱۴-۲-۱-۲.

انگبین، در پیوند با سرزمین رَئو ۱۰-۲-۴.

آنکرَمَینو «روان یا اندیشه پیلید» اشاره زردشت به آن ۱۷-۷-۵.

آنلیل نام ایزد میانرودانی ۷-۲-۱۰؛ ۱۸-۶-۵؛ ۱۲-۲-۱.

آنترِکنگه نام کوهی اوستایی؛ نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۱۴-۱-۵-۳.

آنتیو «مَر» نام مصری یک گیاه بُخور خوشبوی ۱۰-۲-۵.

انجیر، پیوند آن با واژه گوتی ۹-۳-۵؛

- در پیوند با سرزمین رَئو ۱۰-۲-۴.

انجیل ۲-۴-۳؛ ۱۷-۹-۴؛

- سفر مغان به اورشلیم ۱۷-۱۱-۴-۱.

آندرکنگ نام پارسی میانه سرزمین اوستایی آنترِکنگه ۱۴-۱-۵-۳.

آنزو نام پرنده اسطوره‌ای در حماسه‌های میانرودانی ۱۸-۶-۲؛

- بحث در ریشه آرایی آن؛ نیز پیوند آن با سیمرخ ۱۲-۳-۳.

«انسان خوب»، در پیوند با نام اومان‌مده ۱۵-۵.

انسان نخستین، پدیدار شدن آن از زیر یخ‌ها بنابر اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.

انسانها، دگرگون شدن شیوه زندگی آنها با افزایش شتابنده دمای هوا ۳-۳.

انسانهای آغازین، حضور آنها در استرالیا در دوران یخبندان ۳-۲؛

- خروج آنان از آفریقا و اسکان در اروپا و آسیا ۳-۱.

انسانهای تکامل یافته، گسترش آنان در پهنه‌های گوناگون جهان از ۲۰۰ هزار تا ۱۰ هزار سال پیش ۳-۱.

انسانهای دوران یخبندان، کانون زیستگاه آنان در نواحی‌ای که امروزه از آب دریاها پُر شده است ۳-۳.

انسانهای کهن، دیرین‌ترین کوششهای آنها برای ثبت تاریخ ۳-۲.

آنسو نام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۳.

آنسی‌کوش سیرانا نام شهریار آرتَه ۱۷-۱۴-۴.

آنشان ۹-۱-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۳؛

- جای سرزمین پَرشی در خاور آن ۹-۱؛

- در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱؛ نیز پانویس؛

- ذکر آن در سندی از دوران ایبی‌سین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱.

آنشوکور «خر کوهی» شناخت آن در سومر در

اُمویم «دوقلو» نام ایرلندی میانه ۱۲-۱-۴ (پانویس).

اُمه نام پرستشگاهی در شهر آدب ۱۲-۳-۷.

اُمه «گوش» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

اُمه اُمی «رفتن، بیرون رفتن» واژه کاشی ۶-۲-۸.

اُمه سَل اُمه گَل «گوش سومری» ۱۱-۱-۴.

اُمه سَل نام فردی از متن‌های بابل کهن؛ پیوند آن با قوم کاشی ۶-۴.

اُمه گی^۷ (ار) = «گوش والای» سومری ۱۱-۱-۴.

اُمی «رفتن» واژه هندی باستان، دریوند با واژه کاشی اُمه ۶-۲-۸.

اُمی دی تَنه نام یکی از شاهان دودمان نخست بابل ۲-۷-۱۴؛ ۲-۹-۵؛ ۷-۲-۹؛ ۱۱-۱-۲؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن «جاودان تن» ۲-۷-۱۴.

اُمی سوم سَمیوم نام یکی از شاهان دودمان لارسا ۲-۷-۱۳.

آن اَنو نام خدای آسمان به باور سومریان ۱۲-۲-۱.

آن اَنه «بالا، بلند، سر، باران، آسمان، خط الرأس» واژه سومری؛ نیز اشاره آن به فلات ایران؛ نیز

به معنی «آهن شهابی، قلع، برده» ۱۴-۴-۲.

اَنارَک تل مَسی، وجود کان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.

اَناهیتا «پاکدامن، بی‌پیرایه، نیالوده» نام ایرانی ۱۲-۳-۴؛

- اشاره اردشیر دوم به آن ۱۷-۹-۴؛ ۲-۷-۴ (پانویس)؛

- در پیوند با نام ایزدایلامی ناهیتی ۱۲-۳-۵.

اَناهیتَه «پاک، نیالوده» ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

اَن تَرسو «قلع یا فلز پارسی» واژه سومری به معنی «آهن» ۹-۱-۲.

(اَن تَرسو «آهن» واژه سومری ۵-۳-۳.

اَن تَرسو (اُم) «آهن» واژه سومری ۱۴-۴-۲؛

- پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۱-۲.

اَن تَرسو - اُم «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۱-۱.

اَن تَرسو (گ) «آهن» واژه سومری؛ پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۱-۲.

اَمَرَدَ کی نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.

اَمَرَدَه کی نام جغرافیایی در سومر ۱۱-۲.

اَمَرَدَه از نام‌های فردی آلاخ ۷-۲-۸.

اَمَرَدَه نام شهری در میانرودان ۱۸-۶-۱.

اَمَرَدی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای

خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.

اَمَرَدی - اَموری / اَمولی (زبان) ۱۶-۳.

اَمَرَدی - اَموری باختری (زبان) ۱۶-۳.

اَمَرَزَ کینه نام جغرافیایی خاور نزدیک، برگرفته از

آریایی اَمَر «بی‌مرگ» ۱۳-۱-۱۱.

اَمَرَسین ۱۰-۴-۱؛

- پیوند بخش نخست نام او با واژه آریایی اَمَر - «بی‌مرگ» ۷-۲-۸.

اَمَرَشته ۷-۲-۴ (پانویس)؟.

اَمَرود اَوانویسی دیگر نام ایزد مَرودک ۱۲-۳-۲.

اَمَری تیو «بی‌مرگ» واژه ودایی ۷-۲-۴ (پانویس).

اُمِسْتَه / اُمِیسْتَه نگارش آشوری نام سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳.

اَمَشائِشپندان (جاویدانان توانا) ۱۷-۵.

اَمشو نام پرنده‌ای در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۳.

اَمشونام هندوآریایی باستان گیاه سومه ۱۲-۳-۳.

اُمشه «نیروی زندگی، بی‌مرگ، جاودان» واژه اوستایی ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۴.

اَمشه اسپندان در پیوند با نام ماههای سالنامه زمان خشایارشا ۱۷-۹-۱.

اَمشه سَپِنتَه‌ها «اَمشه اسپندان، ورجاوندان نامیرا» در پیوند با دین مَزَدَیَسْنا ۱۷-۹-۲.

اَمکی نام شهر مادی در نوشته سارگن دوم ۱۷-۹-۳.

اَمو «جاودان، بی‌مرگ» برگرفته از ریشه ایرانی اَمو (رل)، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

اَمورَدَت «بی‌مرگ» واژه پارسی میانه ۷-۲-۴.

اَمورَدَد «زندگی» واژه پارسی میانه ۷-۲-۴ (پانویس).

*اَمورگی اَمَرگی «بی‌مرگی» ریشه نام قوم سَکایی اَمورگیان ۷-۲-۷.

اَمو وَهَوَگه «نیرومند و خوب» نام ایرانی ۷-۲-۵ (پانویس).

پهنهٔ سلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های
مصری ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۳-۱۸.

اوروسی «زمین» واژهٔ هندی باستان ۶-۲-۲۲.
اوروشتروس «نامدار در همه ديار» واژهٔ مرکب
ودایی ۱۲-۳-۱۰؛ ۴.

اوروک ۱۴-۱-۶؛ ۱۴-۴؛ ۱۴-۵-۲؛ ۱۷-۱۴-۴؛
۱-۱۸.

اوروک (دوران) ۱-۱۸.
اوردکاسپانوم کی نام شهری در متن‌های بابل کهن
۳-۳-۴.

اوردکاشی پخن ثبت اکدی نام شهر هیتی
کاشی پخنه ۵-۳-۸.
اوروگگینه (اورواینیم‌گینه) نام فرمانروای لگش
۱۴-۳-۱، ۱۴-۳-۵.

- نام آریایی این شهر ۱۳-۱-۷.
اوروماته نام قومی در متن‌های بابل میانی، در
پیوند با دریاچهٔ ارومیه ۵-۳-۵.
اورون «روان» از فرّوشی‌های پنج‌گانه در اوستا
۱۷-۹-۳ (پانویس).

اوروواخشته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
اورووته نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
۱۵-۸-۲.

اوروه (توس یا خراسان؟) از سرزمین‌های آفریده
آهروه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است
۱۷-۷-۴.

آور «پایینی» واژهٔ هندوآریایی، در پیوند با نام
پایتخت هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۳.

آورَه نام شخصی از شهر ابله ۱۵-۷-۳.
آورَه نام فردی قوم مَرتو برابر با واژهٔ اوستایی آورَه
«جای دادن»، «اسکان دادن»، «پایین آمدن؟»
۱۵-۲-۷.

آورَه واژهٔ اوستایی «جای دادن»، «اسکان دادن»،
«پایین آمدن» ۷-۲-۱۵؛ ۱۵-۷-۳.
آوری «اکد» ۱۸-۶-۱-۳؛ ۱۱-۲.

آوری نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در
سند‌های بسیار کهن ۱۱-۱-۱.

اوزدکُترَه «دیوار، حصار» واژهٔ اوستایی ۱۲-۲-۲
(پانویس).

اوروه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

- به عنوان شهری آموری نشین پیش از ورود
اسرائیلیان ۱۸-۷-۳؛ ۷.

- در پیوند با کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳.
اورنامو نخستین فرمانروای دودمان سوم اور، در
پیوند با ساختن کانال‌های آبرسانی برای
کشاورزی در میانرودان؛ نیز پیوند آن با
روایت منوچهر ۱۷-۱۴-۵.

اورد آریه‌تشه شهر آریه‌تشه نام لوی ۱۱-۱-۱.
اوردالو-پا-ری-س-آ نگارش میخی نام
شهری در سندهای دورهٔ بابل پسین ۹-۱-۸.

اورو پاره‌ای از نام کهن اورشلیم؛ پیوند آن با واژهٔ
آریایی اری ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۳-۱۸.
اورو «پهن، گسترده» واژهٔ هندوآریایی کهن
۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۳-۱۸.

اورویی ۱۲-۳-۱۰؛ ۵-۳؟
اوروتو «فُرات» نام سویری ۱۳-۱-۴.

اوروتیتی نام شاه هوری ۱۵-۸؛ ۱۸-۷-۲؛ ۱۵-۴.
(او) رودو «مس» واژهٔ سومری، بحث در ریشهٔ
آریایی آن ۴-۵-۲-۱.

اورودو «مس»، «سرخ»، بخش نخست واژهٔ
سومری معادل «شال مسی» ۱۴-۲-۱؛
۱۴-۵-۲؛ ۹-۱-۲؛ ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۱۰؛

- بحث در ریشهٔ ایرانی آن ۱۴-۱-۶.
اورودو-برسی «شال سرخ (مسی)»، «ساختهٔ مردم
پَرشی؟» واژهٔ سومری ۹-۱-۲؛ ۹-۱-۲.

اورودو لومه «مس ناب» واژهٔ سومری ۷-۲-۱۷
(پانویس).

اوروده نام شخصی از دوران پیش‌سارگونی
۱۴-۱-۶.

اورو-دیتی «دارندهٔ شکوهی گسترده» نام هندی،
ریشهٔ نام شاه هوری ۱۵-۸.

اوروسلیم/آری‌سلم گونهٔ آغازین نام شهر
اورشلیم ۱۱-۱-۱؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۲-۳-۴؛
۱۳-۱-۱۸.

- «جایگاه سلم» بنیادگذاری آن توسط قوم سلم
۱۷-۱۴-۵.

اوروسلیم/اوروسلیم ریشهٔ آریایی نام شهر
اوروسلیم ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۳-۱۸.

اوروسلیم «جایگاه یا پهنهٔ باختری»، «جایگاه یا

إنمرکار نام شاه نیمه اسطوره‌ای سومر ۱۴-۳؛

۱۷-۱۴؛ ۱۴-۲؛ ۷-۲؛ (پانویس)؛

- استفاده نکردن او از اسب برای جابجایی بار
۱۵-۲؛

- روابط بازرگانی او با سرزمین آرته ۱۴-۵-۲.

«إنمرکار و فرمانروای آرته»، متن سومری
۱۴-۵-۲.

آنوبینینی نام شاه سرزمین لولوبی در باختر ایران
(لرستان) ۱۴-۳.

آنوشه «بی مرگ، جاودانه» واژه فارسی ۵-۱-۴.

آنه «قلع»، «آهن شهابی» واژه سومری ۱۴-۲-۱؛

- در پیوند با نام «آهن» ۹-۱-۲.

آنه‌آشه «بی مرگ، جاودانه» واژه اوستایی ۵-۱-۴.

آنه‌هودوی «نه راه» نگارش یونانی نام جایی در
آسیای کوچک در کتاب تواریخ هروُدت و در
سر راه لشکرکشی خشایارشا به یونان
۱۰-۲-۷.

آنهیت (ناهید) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴.

«او» آوای تزئینی در زبان سومری ۱۴-۱-۶.

اوپه «تمرین کردن» واژه آلمانی کهن ۱۱-۱-۹.

اوپ «تمرین کردن» واژه آلمانی میانه ۱۱-۱-۹.

اواشوره نام یک قاضی از شهر نوزی ۱۵-۹-۳.
اواک‌ستر نگارش آشوری نام شاه مادی ۶-۳-۱۱؛

۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۹-۱۰؛ ۱۷-۱۱-۸ (پانویس)؛

- در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.

آوایه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

اویرش گونه دیگر ثبت نام ایزد کاشی بوریش
۶-۱-۶.

اوپن «تمرین کردن» واژه آلمانی ۱۱-۱-۹.

اویانیشاد (کتاب) ۵-۱-۳.

او-پریس «بخش کردن، برش زدن» واژه آکدی
۹-۱-۸.

اوپه «رود» واژه لتونی ۱۲-۳-۱۴.

اوپه «رود» واژه لیتوانی ۱۲-۳-۱۴.

□ اوت □، نشان سومری، دربردارنده آواهای
«تم» و «پر» ۴-۵ (پانویس).

اوتو نام خدای خورشید سومری ۱۲-۱-۳؛

- در پیوند با داستان گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.

اوتو نماد خورشید، واژه سومری ۱۲-۲-۱.

(پانویس).

اوتوخگل، نام پایان‌دهنده استیلای گوتی‌ها بر
میانرودان ۹-۳-۱.

اوتی‌اوتی از نوادگان سینه که در فروردین‌یشت
ستوده شده است ۱۷-۳-۷.

اوخشیت‌ارته نام اوستایی هوشیدر ۱۷-۱۰-۳.

اوخشینت‌نمه نام اوستایی هوشیدر ماه ۱۷-۱۰-۳.

اوخ‌ورنه «آخور» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
اودین (وتان) نام نخستین انسان در اسطوره‌های

اروپای شمالی؛ نیز همسانی آن با تهمورث؛
نیز به عنوان نخستین دارنده اسب هشت‌پا
۱۸-۲.

اودین (= وتان) نخستین خدای افسانه‌ای مردم
اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۲.

اور ۱۴-۴.

اور (دودمان سوم) ۵-۳-۳؛ ۷-۲-۱۵؛ ۹-۲-۱؛

۹-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۲؛

۱۲-۳-۹؛ ۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۴-۵-۱-۴؛

۱۸-۶-۵؛

- شیوه دریافت مالیات در آن دوره و نیز پیوند آن
با تعیین جای سرزمین مده ۹-۲-۳.

اور، کهن‌ترین نشانه آرابه در نگاره‌های آن
۱۵-۲-۱.

اورنام شهری در میانرودان، گورستان شاهنشاهی
آن؛ نیز کهن‌ترین یافته برنز در میانرودان
۱۴-۳.

آور «کمک» واژه اوستایی، در پیوند با نام پایتخت
هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۳؛

- در پیوند با نام‌های فردی قوم مروتو ۷-۲-۱۵.

اورارتو، سرزمینی در پهنه‌ای میان خاور آناتولی و
آذربایجان جنوبی؛ نیز تطابق پهنه جنوبی آن
با سرزمین گوتیوم ۹-۳-۳.

اوریلوم/آربیل (سرزمین) اشاره به آن در متنی از
پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.

اوردو/مارو واژه‌های آکدی ۷-۲-۹ (پانویس).

اوردو=وردوم «برده» ۱۱-۱-۹.

اورشلیم ۵-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۲-۲-۲؛

۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸؛ ۱۷-۱۱-۴؛

۱۸-۶-۲؛ ۱۸-۸-۲؛

- ۱۱-۵-۱: ایی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
اوناس (فرعون) ۵-۳-۱۱؛
- در پیوند با نگاره‌های دریانوردان آسیایی ۸-۸؛
- نام فرعون دودمان پنجم ۸-۱۳
اونوتو «ظرف» واژه اکدی ۱۱-۲-۲.
اونیگه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷
(پانویس).
اونی نام سردار پپی یکم و دوم از دودمان ششم
مصر ۸-۱۰؛
- در پیوند با نگارش نام قوم آمو در متنی از او
۱۰-۲-۱.
آوو «مادر بزرگ» واژه گوتیک ۱۱-۱-۸.
آووارثوتی نام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵؛
۱۵-۷-۳.
آوورترته نام اوستایی، در پیوند با مفهوم اوستایی
«کمک» ۷-۲-۱۵.
آوورگونام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
- در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵.
آووس «پدر بزرگ، نیا» واژه لاتین ۱۱-۱-۸.
اووگرنی‌یه نام شاه هوری ۱۵-۴.
اووگه‌آئوژه ریشه ایرانی نام‌های آریایی خاور
نزدیک در پیوند با مفهوم «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
اووگه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
برگرفته از مفهوم آریایی «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
«اووگه-ژنه» «نیرومندتبار» ریشه ایرانی نام شاه
هوری ۱۵-۸.
اووگه‌رتیه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
اوستایی ژنه «نژاد» ۱۵-۸؛ ۱۸-۷-۳-۲؛
۱۵-۹-۳۰؛
- نام شاه هوری برگرفته از عنصرهای اتوگو + ژنه
«قوم، نژاد» = «اووگه‌ژنه» از نژاد نیرومند،
نیرومندتبار ۱۵-۹-۲۴.
اووتی نام شاه هوری ۱۵-۸؛ ۱۸-۷-۳-۲؛ ۱۵-۴.
اووه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند
هوری باشد ۷-۲-۱۷.
اوویه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷
(پانویس).
اوفرمد ۱۷-۵؛ ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۵.
- ۱۱-۱-۵:
- در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱؛
- واژه هندوایرانی و اوستایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
*اوشه بانوش نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
اوفرآتو «فُرات» نام ایرانی کهن ۱۴-۱-۶ (پانویس)؛
- نام ایرانی ۱۳-۱-۴؛ نیز پانویس.
اوکراین ۱۵-۸-۱.
اوگاریت ۵-۳-۹؛ ۵-۳-۱۲؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۴-۱-۲؛
۱۵-۱۱-۲؛
- نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
اَوگ‌دات نام گاو نخستین در جهان‌بینی زردشتی
۴-۱۷؛
- در پیوند با رود دایتیا ۱۸-۳.
اوگنیم کاشو «سپاه کاشی» نام بابلی ۵-۳-۴.
اوله‌بوریش نام یکی از شاهان کاشی ۶-۱-۶.
اولیبانوم «گیاه بخور خوشبوی» پیوند آن با
سرزمین رتنو ۱۰-۲-۵.
اومان پاره‌ای از نام اومان‌منده به معنی «آدم
خوب» ۱۵-۵.
اومان‌منده (قوم) ۱۲-۱-۵؛ ۱۵-۷-۴؛
- «آزابه‌رانان آریایی» شکل دیگر نگارش نام
ارین‌منده در دوران پسین ۱۵-۴؛
- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶؛
- پیوند آن با قوم متنو ۱۱-۸؛
- در متن نرام‌سین ۹-۳-۱؛
- در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
- هجوم این قوم آریایی به میانرودان و فروپاشی
دودمان آگد ۸-۱۵؛
- «نیک‌مردی از قوم ماد»، «نیک‌مردی از قوم آمرد»
تعبیر آریایی نام آن ۱۵-۵.
اومان‌منده نام قشر آزابهران آریایی در دوران کهن
۱۵-۵.
اومرتنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۵-۲-۵.
اومرتیه «نیک‌مرد = میرا» نگارش ایلامی نام
پارسی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
- در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
اَوَن (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران

- شانزده سرزمین آهورایی ۷-۱-۱؛
 - شواهد آن در تعیین زمان زردشت ۱۷-۱۱-۱؛
 - ویژگی‌های زبانی آن ۱۷-۷-۲؛
 - همسنگی نام‌های آن با نام‌های ریگ‌ودا ۱۷-۷-۵.
 «اوستای نو» ۱۷-۷-۲؛
 - ستایش آن از مهر و آناهیتا ۱۷-۹-۱؛
 - نبود گزارشی در آن از نبردهای هخامنشیان در خاور ایران ۱۷-۱۱-۱.
 اوستایی (زبان) ۴-۶؛ ۱۶-۳.
 *اوس ترو «خاوری» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷.
 اوس تَن نام اوستایی ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 اوس تر «زودبیدار» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوسرا «سرخ‌ی بامداد» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوسس «خداوند سرخی بامداد» همتای ودایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۳-۵؛
 - واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 * (اُ)وس (ک) «زَر» فرم پیش هندواروپایی گوش‌کین «زَر» در سومری ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۱.
 اوسناکه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوسنس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوسنس کاوِنه پیکر اسطوره‌ای ودایی، در پیوند با کی‌کاؤس ۱۷-۱۳-۵.
 اُوسوره آؤش آسوره «روان ایزدی یاری» نام هندی باستان ۱۵-۹-۳.
 *اُوسو «زَر» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷.
 اوشبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
 آؤش شوره «بهلوان یاری دهنده» نام هندی باستان ۱۵-۹-۳.
 *اوش / *وش / اوس «درخشیدن، به‌ویژه هنگام برخاستن خورشید» واژه‌های هندواروپایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوشووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوشه / اوشا «نور، سرخی بامدادان» واژه اوستایی

- اوزه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۱۳-۹-۱ (پانویس).
 اوستیتی «درخشان» واژه اوستایی نو ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 * (اُ)وس «آسمان سرخ» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۱.
 *اُوس «پدربزرگ مادری» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۸.
 اوسا «درخشیدن» واژه هندی باستان ۱۱-۵-۵؛
 - «نور، شفق» واژه هندی باستان، در پیوند با نام خور ووش ۷-۲-۱۱.
 اوساه «روشنایی بامداد» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوسیشته نام اوستایی ۱۲-۳-۹ (پانویس).
 اوس یسنو نام اوستایی ۱۲-۳-۹ (پانویس).
 اوسپیه نام فرمانروای سوبری ۱۲-۳-۹.
 اوستا ۴-۲-۱؛ ۴-۴؛ ۴-۵؛ ۴-۷-۲؛ ۵-۵؛ ۵-۱-۹؛ ۱۱-۳-۱؛ ۱۲-۳-۴؛ ۱۴-۳-۱۵؛ ۱۵-۳-۱۵؛ ۱۵-۴-۳؛ ۱۵-۸-۳؛ ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۱-۱۲؛ ۱۷-۱۲-۱۷؛ ۱۷-۱۲-۱۷؛ ۱۷-۲-۷؛
 - اشارات جغرافیایی آن ۹-۲-۷؛
 - اشاره به پنج طبقه اجتماعی در آن ۱۷-۱۰-۵؛
 - اشاره نکردن آن به فرمانروایی بلند مدت آژی‌دهاک ۱۷-۱۲-۲؛
 - اشاره‌های تاریخی آن؛ نیز دیرینگی آن ۱۷-۷-۳؛
 - اشاره آن به آرایه ورزشی ۱۵-۲-۵؛
 - اشاره آن به پیکر تاریخی ویشتاسپ ۱۷-۲؛
 - اشاره آن به «ری زردشتی»؛ نیز سرودن بخش بزرگتر آن پس از درگذشت زردشت ۱۷-۷-۱؛
 - اشاره آن به قوم دانو ۹-۵-۳؛
 - اشاره آن به مردم کاشی ۵-۱-۱؛
 - اشاره آن به نام پارس ۹-۱-۶؛
 - بررسی زمان نگارش آن به کمک سنجش با وداهای هندی ۱۷-۸؛
 - جغرافیای آن؛ نیز نام سرزمین‌های پیرو آیین زردشت در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴؛
 - در پیوند با واژه برِسمَن ۱۷-۹-۲؛
 - ساختار زبانی آن ۱۷-۱۰؛

- ایرانیان ۱۷-۱۳-۴؛
- پیوند قومی آنان و قوم‌های فلسطین، پس از دوران هخامنشی ۱۸-۸-۲؛
- دقت آنان در گاهشماری ۱۷-۱۰-۶.
- ایزپ «می» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
- ایزپ ن خاړو/ایزپ ن خړ «می سوریه» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
- ایرت، در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
- ایرته/ایرته نام ایزد میانرودانی ۱۵-۹-۲؛
- بازتاب معمول ایلامی واژه هندوآریایی و اوستایی ژته «سامان راستین» ۱۲-۳-۸.
- ایرته کُششه/ایرته کُششه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه کُششه و برابر با آرتَه کُششَره (اردشیر) ۱۵-۹-۲.
- ایرته منویش «با منیش آرتَه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲؛ ۷-۲-۵ (پانیوس)؛ ۱۵-۹-۲.
- ایرته ورزیه واژه اوستایی ۱۳-۱-۹ (پانیوس).
- ایرج نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛ ۵-۳-۱۱؛ ۹-۳-۸؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛
- در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛
- یکی از پسران فریدون ۵-۵.
- ایر □ خَبه نگارش خط میخی نام آرتَه خَبه ۷-۲-۱۴.
- آریخ در پیوند با مفهوم «آریایی» ۱۲-۱-۳ (پانیوس).
- ایرده/ایرده/ارشد/ایرده نام یکی از خدایان پرستشگاه شهر نیپور ۱۲-۳-۸.
- ایرده پرنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتَه فرنه ۱۵-۹-۲.
- ایرده داده = آرتَه داد «آفریده آرتَه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲.
- ایزده شاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتَه شاتی «نیک‌بختی آرتَه بر او باد» ۱۷-۹-۱.
- ایرده شَره/ایرته شَره نام فردی آریایی خاور نزدیک؛ در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵؛ ۱۱-۱-۴.
- اسطوره جمشید ۱۸-۲.
- (ای) دیگلت «دجله» نام اکدی ۱۳-۱-۶؛
- بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۴-۵-۱-۲.
- (ای) دیگنه «دجله» نام سومری ۴-۵-۵؛ ۷-۱؛ ۱۲-۳-۴؛ بحث در ریشه ایرانی آن ۴-۵-۱-۲.
- ای دیگینه «پُرشتاب، رود روان» نام رود دجله به زبان سومری ۱۳-۱-۶.
- ای دیگینه/ای دیگنه «دجله» نام سومری ۱۱-۲.
- ایر □ «آریایی»، «برده» واژه نگار اکدی ۷-۲-۹.
- بخشی از نام‌های شخصی در پیوند با قوم کاشی ۶-۱-۱؛
- واژه نگار جزئی از نام فردی کاشی آرده گاشان ۶-۳-۳.
- ایر □ واژه نگار سومری در پیوند با نام زَبَه‌یه ۵-۳-۵؛ ۷-۲-۱۳.
- ایر □ آشیرته برابر با آرده آشیرته، آوانویسی معمول آن به صورت عبدی آشیرته ۱۱-۱-۹.
- ایران ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۱۰-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛
- بارگاه خدایان میانرودان ۱۲-۲-۱؛
- به عنوان صادر کننده قلع ۱۴-۲؛
- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در خاور آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱؛
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی آن ۳-۵؛
- نام بخش مرکزی سرزمین آریاییان ۵-۵.
- ایران شهر نام «میهن آریاییان» ۹-۲-۷.
- ایرانک «سرزمین آریایی کوچک» نام کشور عراق ۱۳-۲-۵.
- ایرانوم «گیاه بی‌مرگی» نام سومری ۵-۳-۱.
- ایرانوم واژه اکدی ۱۱-۱-۱.
- ایرانویج (آیرینه وَیجَه) نام اوستایی سرزمین ایران ۱۴-۱-۵؛ ۱۲-۳-۷؛ ۱۵-۱-۱۱؛
- در پیوند با خاستگاه قوم میتانی ۱۵-۸-۶؛
- در پیوند با رود دایتیا ۸-۱۲؛
- نخستین سرزمین آفریده آهوره مزدا؛ نیز به عنوان خاستگاه آریاییان بنابر نظریات معمول ۱۷-۲.
- ایرانی باختری (زبانهای) ۱۶-۳.
- ایرانی شمال خاوری (زبان) ۱۶-۳.

آوی «به سوی» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام
آبی سره ۷-۲-۱۳.

آویس «عمو» واژه پروسسی کهن ۱۱-۱-۸.
آوی میثرتیه عبارت اوستایی برگرفته از «آوی میثرتیه»
«رو در روی ایزد مهر» ۱۱-۱-۸.
اهرام مصر، توصیف آن در نوشته هرودوت
۱-۱۷.

آهریمن ۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۵-۹-۵؛
۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۴-۳؛

- چیرگی او برگاو نخستین ۱۷-۴؛
- در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲؛
- نبود نام آن در گائاها ۱۷-۷-۵.
اهلی کردن جانوران ۱۷-۱۴-۱.
آهو «نیروی جنبش» از فرّوشی‌های پنج‌گانه در
اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

آهوزه «سرور» واژه اوستایی ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۹-۲؛
۴-۳-۱۷-۷-۲؛ ۱۲-۳-۹.

آهوزه‌داته «آفریده آهوزه» نام کوروش بزرگ پیش
از نشستن بر تخت بنابر گزارش استرابون
۱۷-۹-۳.

آهوزه‌مَزدا ۶-۲-۲۲؛ ۱۱-۷-۱؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۲-۳-۱۶؛
۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۹-۵؛
۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۲-۲؛ ۱۷-۱۳-۴؛

- آفرینش سرزمین ایران و یج توسط او ۱۷-۲؛
- اشاره داریوش بزرگ به آن؛ نیز «سرور دانا»
۱۷-۹-۲؛

- به عنوان خدای آریاییان در سنگ‌نوشته
داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲؛
- (به گونه پیوسته) ۱۷-۷-۴۲ در سنگ‌نوشته
خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- در نوشته آرشام ۱۷-۹-۲-۴؛

- سرپیچی جمشید از فرمان او ۱۷-۱۴-۴؛
- سرزمین‌های آفریده او بنابر وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- «سرور دانا» نام اوستایی ۴-۵-۳؛

- نبود اشاره‌ای به آن در نوشته هرودت ۱۷-۱؛
- نبود ذکری از آن در گائاها ۱۷-۹-۲؛
- نگاره آن در تخت جمشید ۱۷-۹-۲-۲.

«آهوزه‌مَزدا» و دیگر خدایانی که هستند» در نوشته

داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۴.
«آهوزه‌مَزدا از آن من، و من از آن آهوزه‌مَزدا هستم»
نوشته‌ای از داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.
«آهوزه‌مَزدا، آناهیتا و میتره مرا و آن چه راکه به دست
من کرده شد، از همه گزندها پاینده دارد»،
نوشته اردشیر دوم هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.
«آهوزه‌مَزدا، بزرگترین خدایان»، در نوشته آرشام
۱۷-۹-۲-۴.

آهومتوت نام اوستایی ۱۷-۷-۳.
آهی «مار» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۱ (پانویس).
آی «راندن، فشار آوردن» واژه هندوآریایی
۱۰-۳-۷.

ای آی برگرفته از ریشه هندوآریایی آ «رفتن،
کوچ کردن»، عنصری از نام‌های فردی
نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
ایبَدَتی نام شهروندی از گوبله ۱۰-۴-۱.
ایبیره ۱۰-۳-۳.

ایشا نام فردی کاشی ۶-۳-۴.
ایشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام
آبی سره ۷-۲-۱۳.

ایبوریه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷
(پانویس).

ایبی سین نام شاه دودمان سوم اور ۱۸-۶-۵؛
۱۰-۲-۹.

ایپ-پَرسو «جدا شده» واژه اکدی ۹-۱-۸.
ایپور نام فرزانه‌ای مصری در دربار دودمان ششم
مصر ۱۰-۱؛

- گزارش او از وضعیت نابسامان مصر در دوران
پایانی دودمان ششم ۸-۱۴-۲-۸.

آیی و هو آیی و نگه و گوی آپی و آیی و هو نام اوستایی
۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۱-۸ (پانویس).

ایتالیایی (زبان) ۱۶-۳.
آیته‌شاینه نام هندی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
ایدن تیرسوس نام شاه سکایی در روایت استرابون
۱۰-۳-۳.

ایدنو ایمی را سِذاوت آمو «سرخانه‌دار آمو»
عبارت مصری ۱۰-۲-۳.

ایدون ایزدبانویی در اسطوره‌های اروپای شمالی؛
نیز همانندی‌های آن با مضمون جاودانگی در

- نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از آریایی
ایندره «ایزد جنگ» ۵-۱-۹.
- ایندروته «محبوب ایندزه (ایزد جنگ)» واژه ودایی و
هندی باستان ۱۱-۳-۵.
- ایندروته نام آریایی شهریان آکشیته در فلسطین
۱۳-۳-۵؛ ۱۱-۱۵-۱۰-۱۳.
- نیز پیوند آن با ایزد جنگ ودایی ۲-۸-۱۵؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۹-۹-۱۵.
- ایندره از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
زردشت ۳-۲-۷-۱۸؛ ۴-۸-۱۵؛ ۳-۱۵؛ ۵-۱-۹-۱۵-۳-۲-۷-۱۸؛
۲-۱۷؛
- ایزد جنگ وداهای هندی، در پیوند با پیمان
صلح میتانی ۲-۸-۱۵؛
- «ایزد جنگ» هندوآریایی ۹-۹-۱۵؛
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی
۲-۸-۱۵؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۲-۹-۱۷؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
۱۵-۱۱-۲؛ ۲-۹-۶ (پانویس)؛
- در نام‌های فردی خاور نزدیک ۶-۹-۱۷؛
- دیو خواندن آن از سوی ایرانیان ۲-۹-۱۷.
- اینیس نام یکی از شاهان سکایی بنابر گزارش
دیودور ۳-۳-۱۰.
- ایندروته «مورد محبت و پشتیبانی ایندزه» نام
فرماندار آکشیته برگرفته از ریشه ایندزه «ایزد
جنگ» واژه «دوست داشتن، پشتیبانی کردن»
۱۵-۱۰-۸؛ ۱۵-۱۰-۱۱.
- ایتنه الهه عشق میانرودانی ۶-۳-۱۲؛ ۶-۳-۱۲-۱-۲.
- (ایتنه «ایزدبانوی سومری» ۱-۷؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۱-۲-۵-۴؛
- بحث در ریشه ایرانی نام آن ۴-۳-۱۲.
- ایتنه‌ارین (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
ایبسی سین و در پیوند با سرزمین مده ۱-۲-۹.
- ایتنه‌ارین کی ۵-۱-۱۲.
- اینین‌ارین کی/ایتنه‌ارین کی «شهر شوش» نام
سومری ۳-۱-۱۲ (پانویس).
- «ایوگه» یک واژه پارسی باستان، ریشه واژه معادل
در زبان میتانی ۵-۸-۱۵.
- ایون، ایونی (قوم) ۷-۱۸؛ ۱-۲-۸؛ ۹-۹-۱۵؛
- آئیکه «یک» واژه میتانی ۵-۸-۱۵.
- آیگائیونام یونانی دریای اژه ۲-۴-۹.
- ایگی گی خدایان ملکوت آسمانی به باور
سومریان ۱-۲-۱۲.
- ایلام (سرزمین) ۱-۳-۹؛ ۶-۳-۹؛ ۳-۱-۶-۱۸؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹؛
- در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۴-۱۵؛
- اشاره به آن در متن‌های سومری ۱-۲-۹؛
- در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین
پزشی ۱-۹.
- ایلامی (زبان) در پیوند با زبان کاشی ۶.
- ایلامی (قوم) کوچ آن به خوزستان؛ نیز غیر آریایی
بودن زبان آن ۷-۳.
- ایلامی (متن‌های) ۳-۳-۵.
- ایلامیان، اتحاد آنان با پارس‌ها در جنگ با
آشوریان ۶-۱-۹.
- ایلان زوره نام شهری در متن‌های هیتی ۸-۱۵.
- ایلنوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره
بابل کهن ۱۴-۲-۷، نیز پانویس.
- ایلو تشوپ آری نام سوبری آمیخته با آری و آریه
۱-۱-۱۱ (پانویس).
- ایلی‌آتر نام آموری ۷-۱-۱۱.
- ایلیاد ۴-۵-۹؛ ۱-۵-۹.
- ایلیانوم/لرانو «گیاه زندگی یا بی‌مرگی» واژه
سومری ۱-۱-۱۱؛ ۲-۱-۱۱.
- ایلی که مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
۱-۱-۱۱ (پانویس).
- ایمتیک «داروی استفراغ‌آور» واژه انگلیسی
۸-۲-۶ (پانویس).
- ایمیان، نام قومی در تورات ۲-۷-۱۵.
- ایمی «خواهم رفت» واژه یونانی، در پیوند با واژه
کاشی‌ایمه ۸-۲-۶.
- اینتی نام فرمانروایی بومی در دشاویه (شمال
مصر) ۱۰-۸.
- ایندر نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
۲-۸-۱۵.
- ایندراتی نام فردی آریایی خاور نزدیک ۹-۹-۱۵؛

ایزده سَرَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
اَزته سَرَه «همنشین راستی» ۱۵-۹-۲.

ایزده شیا تیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
اَزته شیا تیش «نیک بختی اَزته بر او باد»
۱۷-۹-۲-۱.

ایزده مَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان اَزته مَنه
۱۵-۹-۲-۵.

ایزده می یَشده نگارش ایلامی نام اوستایی
اَزته می یَزده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
اَزته می یَزده ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۱۱-۱.

□ ایر زنه □ نگارش خط میخی نام زَبَنه ۷-۲-۱۳.
*ای «رفتن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه
کاشی امه ۶-۲-۸.

ایرک گونه آغازین نام کشور عراق ۱۳-۲-۵.
□ ایرگاشان □ «کاشی آریایی» نام فردی کاشی
۶-۳-۳؛ ۱۸-۷-۱-۲؛

- ثبت خط میخی نام شخصی اَرده گاشان ۶-۱-۱؛
۶-۳-۲-۲.

ایر کند ۱۲-۱-۳.
ایرم / ایم نام قومی در متن های مصری ۵-۳-۱۱.

ایرو / ایریت عنصری ایرانی در نام مصری
سنگ لاجورد مصنوعی ۵-۳-۱۰.

ایرو خُس نده «سازنده شیشه لاجوردی» واژه
مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛

- «سازنده (آریایی) لاجورد شیشه ای
(مصنوعی)» واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه اَکدی به معنی
«پهنه دست نیافتنی آسمان» ۱۰-۳-۱-۳.

ایری «آریایی»، بخشی از نام های شخصی
متن های آلاخ ۵-۳-۹.

ایری بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در
پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.

ایری «یار» واژه مصری باستان ۴-۷-۱.
ایری آنوم «گیاه بی مرگی» واژه اَکدی ۱۷-۱۴-۴؛
۱۸-۶-۱-۲.

ایری آنوم / ایری ینو / اِزنوم / اِری آنوم /
(گیش) ایری ینوم / (گیش) ایری ینوم / ایل ی ینوم /
(گیش) اِینو گونه های گوناگون نام گیاه
بی مرگی در زبان اَکدی ۱۲-۱-۲.

ایری ایزپ «می سازی» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
ایریا بخشی از نام های فردی خاور نزدیک در
پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.

ایری پات «فرمانروا» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛
۴-۷-۱؛ ۹-۲-۴.

ایری پات م یات نت هبو-سد «ایری پات در
جشن سید» واژه مرکب مصری ۹-۲-۴.

ایریت «ایری واژه های مصری، بازتاب مفهوم های
«آریایی» و «ایرانی» ۱۴-۵-۲.

ایری خَلِیه از نام های شخصی متن های آلاخ
۳-۵-۹.

ایری-ش «باغبان» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
ایری-نم «زمین بایر» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۳.

آیرینه وَیجه «ایران ویج» ۱۴-۱-۳-۵.
«ایزدان غیر آریایی دیو شده»، در سنگ نوشته
خشیارشا ۱۷-۹-۱-۲.

ایسنگنو (سرزمین) ۱۰-۳-۲؛ ۱۰-۴-۲؛
- در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
نفرین نامه های مصری ۱۰-۳-۱.

ایش بی اَره نامه او به ابی سین ۹-۲-۱.
ایشتاسوه / ایشته همتای احتمالی ویشتاسپ در
وداها ۱۷-۸.

ایشتر ایزد میانرودانی، معادل آن در انجمن
خدایان هیتی ۱۲-۳-۴؛ ۱-۶-۱؛

- نام ایزد اَکدی همسنگ با ای ننه سومری
۱۲-۳-۶.

ایشتر / ای ننه ایزدبانوی عشق میانرودانی، پیوند
آن با اناهیتای ایرانی ۱۲-۳-۴.

ایشخره / ایشخر / شخر نام ایزد میانرودانی
۱۲-۳-۲۳.

ایشوم نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۷.
ایشته «پسندیده، دلخواه، مهربان» واژه اوستایی
۱۷-۱۱-۵.

ایشی (یه) / ایشوئه «اسب» واژه هوری باستان
۱۵-۱-۴-۱.

ایشی (یه) / ایشوه «اسب» واژه هوری باستان
۱۵-۱-۸.

ایکو یکای درازا در زبان میتانی ۱۵-۱-۷.
آیکه-وَرْتنه «یک دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.

- ۴-۱۵
بَرَتَش **اَبَرَوَتَش** گونه‌های دیگر نگارش نام ایزد کاشی مَرَوَتَش ۸-۱-۶
بَر خَشوم **اَبَر خَشی** **اَبَر خَشو(م)** **اَبَر خَشی** **اَبَر خَشی** نام کشوری در متن‌های سارگن یکم در پیوند با سرزمین پَرَشی ۱-۹
بُردن واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بوزَرَش ۵-۲-۶
بَرده واژه فارسی ۸-۲-۷؛ ۶-۲-۹
بردیه نام فرزند کوروش بزرگ ۷-۵-۹؛ ۶-۹-۱۵؛ ۶-۲-۷
 - ریشه نام او ۷-۲-۷ (پانویس).
بَرزِل «آهن» واژه عبری ۲-۴-۱۴؛ ۵-۳-۷-۱۸؛ ۳-۳-۵؛ ۱-۵-۴
 - پیوند آن با نام قوم پارس ۲-۱-۹
بِرژمن در سنگ‌نوشته خشایارشا؛ نیز **نَکَ بَرَسَمَن** ۱-۲-۹-۱۷
بِرژه «مقام، سِمَت» واژه سومری ۲-۱-۹
 برزیگران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن را وضع کرد ۳-۱۵
بُرَس، پیوند احتمالی آن با نام پارس ۲-۱-۹ (پانویس).
بِرَسَم «شاخه سپند» واژه پارسی میانه ۱-۲-۹-۱۷
بِرَسَمَن واژه زبانزد اوستایی برای یک دسته شاخه گیاه در آیین دینی هندوایرانیان ۱-۲-۹-۱۷
***بِرَسو** «پارسی» بخشی از واژه سومری معادل آهن ۲-۱-۹
بِرَسو پاره دوم واژه سومری معادل آهن، پیوند آن با سرزمین پَرَشی ۲-۴-۱۴
***بِرَسه** ریشه سامی پیشنهادی برای واژه لاتین معادل آهن ۲-۱-۹ (پانویس).
بِرَسی «آرد جو» واژه سومری ۲-۱-۹
بِرَسی «شال» واژه سومری؛ پیوند آن با نام سرزمین پَرَشی ۲-۱-۹
بِرَسیرکیر «یک آقای پارسی، یک نفر پارسی» نام ایلامی کهن ۴-۱-۱۱
بِرَسیگ «بخشی از بدن» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
بِرَسیگ «بُرَس برای زبر کردن پارچه» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
بانو «پرتو» واژه ایرانی، در پیوند با نام تپلانوم ۱۳-۲-۷
بانو «فروغ، درخشش» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳
بانودگن نام فردی آموری ۱۲-۳-۱۳
***بانوش** نام پارسی باستان ۷-۳-۱۰ (پانویس).
***بانوگه** نام پارسی باستان ۷-۳-۱۰ (پانویس).
باو نام خدای بابلی ۲۸-۳-۱۲
بَبِرو «قهوه‌ای» در متن‌های شهر نوزی ۱۵-۱۱-۲
بَبِرو-نو «قهوه‌ای متمایل به سُرخ» واژه آریایی خاور نزدیک ۵-۱-۱۵
بَبِرو «قهوه‌ای»، «قهوه‌ای مایل به سُرخ» واژه هندوآریایی ۵-۱-۱۵
بَبِرو «قهوه‌یی» واژه هندی باستان ۱۷-۲-۷ (پانویس).
بَبِروگه «قهوه‌ای رنگ» واژه هندی باستان ۱۷-۲-۷ (پانویس).
بَبیش «سرور» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان پَتی ۴-۲-۹
بحرالمیت ۱-۱-۱۴
بحرین، پیوند نادرست آن با دیلمون توسط بیشتر پژوهشگران ۲-۵-۱۴
بخارا ۷-۲-۷؛ ۶-۱۴؛ ۴-۲-۷ (پانویس).
بَخَتان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۵-۳-۷-۱۸
 - در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین باخدی در وندیداد ۴-۷-۱۷
 - نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱-۱-۱۱
 بخور، در پیوند با سرزمین رَتَنو ۵-۲-۱۰
بدخشان ۱-۵؛ ۱-۲-۷؛ ۱۲-۸؛ ۲-۱-۵-۱۴؛ ۱-۲-۶-۱۸
 - خاستگاه سنگ لاجورد ۶-۳-۹
بَدیه (قوم) ۱۱-۳-۵
بَر اَبَره **اَبور** «کوله‌پشتی، کیسه» واژه‌های سومری، در پیوند با واژه کاشی بوزَرَش ۱-۲-۱۱
بَر واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بوزَرَش ۵-۲-۶
بَر «پیرامون» واژه فارسی، در پیوند با واژگان کاشی ۲۲-۲-۶
بِرتر «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶
بَرترنه نام شاه هوری و نیز نام سرکرده **اومان مَنده**

- پیوند آنان با قوم یونتیو در متن‌های مصری
۱-۲-۸.

ایونس نام قوم ایونی به زبان یونانی ۱-۲-۸.
ایونیه سرزمینی در جنوب باختری آسیای کوچک.
- آیوی (یا آیبی) «بالا، ممتاز» واژه اوستایی ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آیویامه «بسیار نیرومند» نام اوستایی ۱-۴-۱۰.
آیوی خورنه نام اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).
آیوی سوثریمه نام اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).
آیوی وئیه «پیروزمند» نام اوستایی ۱-۱-۱۱
(پانویس)؛ ۸-۱-۱۱ (پانویس).

ای‌یش «خاک، سرزمین» واژه کاشی، در پیوند با
نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- «سرزمین» واژه کاشی ۶-۱-۶.

ای یوآتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از
اوستایی یووا «جوان» ۵-۹-۱۵.
اییه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند
هوری باشد ۱۷-۲-۷.

آناک «قلع» واژه عبری ۲-۱-۲-۱۴.
آنخا «قلع» واژه سریانی ۲-۱-۲-۱۴.

ب

بئوده «بوی، نیروی ادراک» از فرَوَشی‌های پنج‌گانه
در اوستا ۳-۹-۱۷ (پانویس).

بابل ۳-۳-۲؛ ۱-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۳-۳-۵؛ ۴-۵؛ ۶؛
۳-۱۵؛ ۳-۴-۱۸؛ ۱-۲-۴؛

- در پیوند با آژی‌دهاک ۵-۱۴-۱۷؛
- در پیوند با تعیین جای آرمونم ۱-۶-۹؛
- زادگاه مانی ۵-۱۰-۱۷؛

- صدور سنگ لاجورد مصنوعی از آن به مصر
۲-۱-۵-۱۴؛

- گشایش آن توسط کی‌کاؤس ۱۶-۸؛
- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان
خشایارشا ۱-۲-۹-۱۷؛

- نام‌های آریایی در آن ۳-۲-۷ (پانویس)؛
- ویرانی آن به دست هیتی‌ها ۴-۱۵؛
- یک بار اشاره به آن نام معادل آن در اوستا
۴-۷-۱۷؛

- اشاره به آن در تورات تحت عنوان شَعار

۲-۷-۱۵.

بابل (دودمان کهن) ۴-۳-۵؛

- اشاره به سرزمین ماد در متن‌های آن ۶-۲-۹.
بابل (دوران میانی) ۵-۳-۵.

بابلی (زبان) تأثیر زبان کاشی بر آن ۳-۱۶.
بابلی کهن (زبان) رسوب واژه‌های کاشی در آن ۶.
باخدی (باکتری، بلخ) از سرزمین‌های آفریده
آهوزَه‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است
۴-۷-۱۷.

باد واژه فارسی ۲-۲-۵-۴.
باد-ایگی-خورسنگه «دیوار روبه‌روی کوهستان»
۵-۱-۶-۱۸.

- «دژ روبه‌روی فلات» نام دیوار پدافندی شولگی
۲-۲-۹.

بادمده «دیوار ماد» ۵-۱-۶-۱۸.
بادمده کی دیوار پدافندی شولگی، پیوند آن با
سرزمین مده ۲-۲-۹؛

- «دیوار یا دژ سرزمین ماد» دیوار پدافندی که
شولگی آن را ساخته بود ۱-۲-۹.

بارش، فرونی آن در دوران یخبندان ۲-۳.
بازک/بازگ «اسب» واژه پهلوی، در پیوند با واژه
کاشی بورزَرش ۵-۲-۶.

باروخ نویسنده، در گزارش سلیمان بصره‌یی
۳-۱۱-۱۷.

باکتری نام ایرانی شرقی ۱-۱-۱۱.
باکتریا (بلخ) ۵-۱۷.

بالتازار، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۲-۴-۱۱-۱۷.

بالتی (زبان) ۳-۱۶.
بالتیک (قوم) ۳-۴؛ ۱-۴.

بالع، نام جایی در تورات ۲-۷-۱۵.
بان پان «گونه‌ای ظرف» واژه سومری ۱-۳-۵.

بان «نگهبان» واژه کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته
شده است ۲-۱-۶.

بان واژه فارسی ۲-۱-۶.
بان شور/پان‌شوره «کاسه تخت» واژه سومری
۱-۳-۵.

بان‌تو (زبان) ۱-۴.
بانو/بانئو «پرتو، روشنایی» واژه اوستایی ۷-۳-۱۰.

بورنون (I) نام سومری ۱۳-۱-۴ (پانویس).
 بورنه بوریش نام شهریار دودمان کاشی ۶-۲-۴.
 بورنه «خدمتکار» واژه کاشی ۶-۲-۴.
 بوره «توفان» واژه اسلاوی؛ پیوند احتمالی آن با
 نام ایزد کاشی بوریش ۶-۱-۶.
 بوره آلبان «اسب ایزد آلبان» نام کاشی، در پیوند با
 واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵؛
 - نام شخصی کاشی ۶-۱-۳.
 بوره ایلل نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورزَرش ۶-۲-۵.
 بوره بوریش نام شاه کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورزَرش ۶-۲-۵؛ ۶-۱-۶.
 بوره توری (بوری دوری) «اسب تورانی» نام
 کاشی، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش
 ۶-۲-۵؛ ۶-۳-۷.
 بوره خرّیه نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورزَرش ۶-۲-۵.
 بوره شوگمونه نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورزَرش ۶-۲-۵.
 بوره مردوک «اسب مردوک» نام کاشی، در پیوند با
 واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 بوره مَشخو نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی
 بورزَرش ۶-۲-۵.
 بُوری اشاره اوستا به سرزمین بابل ۱۷-۷-۴.
 بوریس «باد شمال» واژه یونانی؛ پیوند احتمالی آن
 با نام ایزد کاشی بوریش ۶-۱-۶.
 بوریش «خداوند سرزمین کوهستانی» نام ایزد
 کاشی ۶-۱-۷؛
 - پیوند آن با فلات ایران ۶-۱-۶؛
 - در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲؛
 - «سُرور»، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴؛
 - نام ایزد کاشی ۶-۱-۵؛
 - برخاسته از شکل آغازین کاشی *بهرس
 ۱۲-۳-۲۸.
 بوره «بُز» واژه اوستایی ۶-۱-۵.
 بوژاسترّوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 بوشهر، پیوند آن با دیلمون ۱۴-۱-۵-۲.
 بوگه «بُز» واژه هندی باستان ۶-۱-۵.
 بوگش نام ایزد کاشی ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۲؛ ۶-۱-۵؛

سومری ۹-۱-۴؛
 - «میلّه، ابزاری از جنس چوب و فلز» واژه
 سومری ۱۱-۲-۱.
 بَکّه نام مالیات پهنه سومر در دوران دودمان سوم
 اور ۹-۲-۳.
 بَلیّه نام فردی در گل نوشته های کاپادوکیه به عنوان
 پسر شخصی به نام آکیه ۱۱-۳-۲ (پانویس).
 بَمپور نام جایی در نزدیکی ایرانشهر ۶-۲-۴.
 بنارس، شهری در هند که در گذشته کاشی خوانده
 می شد ۵-۳-۳.
 بَندو/بندی/بندّه عنصری از نام های آریایی خاور
 نزدیک برگرفته از بَندو ۵-۳-۱۱؛ ۱۵-۹-۷.
 بَندو «خویشاوند» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶
 (پانویس)؛
 - «وابسته، خویشاوند» واژه هندوآریایی، ریشه
 عنصری از نام های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۷.
 بَندوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 بَندّه «خویشاوند» واژه آریایی ۵-۳-۱۱.
 بُندَهش ۱۷-۴؛ ۱۷-۳-۷؛ ۱۷-۷-۵؛ ۵-۲ (پانویس)؛
 - گاهنگاری آن ۱۷-۱۲-۱-۱.
 بُنون نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 بنیادگذاری تمدن، در تاریخ سنتی ایران و در
 پیوند با جمشید ۸-۱۶.
 بودا، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
 بوداییان، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
 بور «اسب» واژه کاشی ۶-۲-۵؛
 - در پیوند با نام فردی بوره توری ۶-۳-۷.
 بور «سرخ»، «اسب سرخ» واژه فارسی، در پیوند با
 واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 بورزَرش «اسب زرین فام» واژه های کاشی برای
 رنگ ویژه ای از اسب و نیز نامی برای اسب
 ۶-۲-۵؛
 - «نام و رنگ اسبی» واژه کاشی ۶-۳-۷.
 بورسار «اسبی که رنگ آن به سرخی گراید» واژه
 فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش
 ۶-۲-۵.
 بورنوم/بورانوم «فُرات» نام سومری ۱۱-۲.
 بورنوم/بورانوم نام اکدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).

بَرسِیگ / بَرسِیکی «گونه‌ای پوشاک» واژه سومری
۱-۹-۲ (پانویس).

بَرسِیگ «شال» واژه سومری ۱-۹-۲ (پانویس).
بَرسِیه (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ۱-۹-۵.
بَرسووه / پَرسووه در پیوند با نام فرمانروای آن
۱-۱۱-۱.

بَرسووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس
۱-۹-۶.

بَرقونی، نویسنده سوری سده هشتم میلادی
۱۷-۱۰-۸.

بَرنّا «جوان» واژه فارسی ۶-۲-۴.
برنج، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱-۱۴-۳-۵.
برنج واژه فارسی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.
برنز، در سرودی سومری و در اشاره به سرزمین
ماگان ۱-۱۴-۱-۵؛

- نخستین ذکر آن در متن‌های مصری از دوران
دودمان دوازدهم ۱۰-۳-۲.
برنز لرستان، جنگ‌افزارهای آن ۱۴-۳.
بَرنس «خدمتکار» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه
کاشی بورنه ۶-۲-۴.

بروتوس، نام همدست کاسیوس (همراه
کراسوس در نبرد با پارت‌ها) ۱۷-۱۰-۶؛
- کلدانی یا مادی دانستن زردشت توسط او ۱۷-۵.
بره (برج) ۱۷-۱۱-۷.

بره (حَمَل) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
بَرهشی ۱-۹-۶ (پانویس) (نیز نک پَرشِی).
بَرهشی (نک پَرشِی).

بَره یکای درازا در زبان سومری ۹-۳-۶.
بَریته «سبز» در متن‌های شهر نوزی ۱۵-۱۱-۲.
بَریته-نو «سبز» واژه آریایی خاور نزدیک
۱۵-۱-۵.

بَری‌گَزه (سرزمین) پیوند آن با اَرَته ۷-۱-۳.
بَرنای نوعی آبجوی مصری ۵-۳-۱۰.
بزغاله (جَدی) در گاهنگاری زردشتی؛ نیز نوید
دادن زردشت دین خود را در آغاز این دوره
۱۷-۴.

بَشخو / مَشخو «خدا» واژه کاشی ۵-۳-۸؛ ۶-۳-۳
نیز پانویس.
بطلمیموس ۱۰-۲-۵؛ ۱۴-۱-۵-۲.

بغازکوی ۱۵-۷؛

- (متن‌های) ۹-۱-۶.

بَغداد ۶-۱-۵؛

- ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۶؛
- ویرانی آن و پیوند آن با پایان هزاره دوازدهم
۱۷-۱۱-۶-۲.

بَغّه «ایزد» واژه اوستایی ۱۳-۲-۶؛ ۱۲-۳-۷؛
۶-۱-۵؛

- خدای آریایی ۱۵-۶؛

- در پیوند با نام ایزدکاشی بوگش ۱۲-۳-۲۸.

بَغّه‌مِیوس [زئوس] «خدا» واژه فریگی ۶-۱-۵.

*بَغّه‌ایچه نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۶.

بَغّه‌داتّه «خداداد» ریشه ایرانی نام بغداد ۱۳-۲-۶؛
۶-۱-۵.

*بَغّه‌زَنّه «ایزدتبار» نگارش ایلامی نام ایرانی
باستان، در پیوند با واژه کاشی زَنّه ۶-۲-۲۳.
بَغّه‌وَرَنّه نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی
بورنه ۶-۲-۴.

بَگش نام خدای بابلی برگرفته از اوستایی بَغّه
۱۲-۳-۲۸.

بَگو «خدا» واژه اسلاوی کلیسایی ۶-۱-۵.
بَگّه «خدا» واژه پارسی باستان ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸؛
۱۷-۹-۲-۲ (پانویس).

بَگّه‌داتّه «خداداد» نام پارسی باستان ۵-۱-۲.
بلاش سوّم، گردآوری اوستا توسط او ۱۷-۱۰-۵.
بَلیت (خدای آشوری) ۶-۱-۱.
بلخ پایتخت دودمان کیانی ۷-۲-۷؛ ۱۷-۳-۱؛
۱۷-۷-۳-۱۶؛

- جای فرمانروایی گوی ویشناسپ ۱۷-۷-۴؛
- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۶-۱؛
- در پیوند با ویشناسپ ۱۷-۲.
بلخی (زبان) ۱۶-۳.
بَلخی‌ها ۷-۱-۳؛

- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۶-۱.
بَلَعَم دوم، در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳.
بَلوچ (قوم) ۹-۳-۷ (پانویس)؛ ۱۸-۴-۴-۱؛
- در پیوند با قوم پَرشِی ۹-۱-۷.
بلوچی (زبان) ۱۶-۳.

بَلْگه «حفر کردن، ابزاری از چوب و فلز» واژه

- نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳-۶؛

- نام فرمانروای مجیدو، همسنگ با نام پارسی باستان بردیه (بردیه)، پسر جواتر کوروش بزرگ ۱۵-۱۰.

بیریه‌زنه «مهربان‌تبار» نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه اوستایی زنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

بیریه‌شوممه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از عنصرهای ئیری‌یه «مهربان» + سومه ۱۵-۹-۱۸.

بیریه‌مده نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳-۶؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از هندوآریایی *بیریه‌مزده ۱۵-۹-۱۶.

بیریه‌وزّه/بیریه‌واژه نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از عنصرهای ئیری‌یه + واجه «نیرو» = «مرد نیرومند و مهربان» ۱۵-۹-۱۶؛

- نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳-۶؛

- در پیوند با مفهوم هندوآریایی «دلاوری» ۱۵-۹-۲۸؛

- نام فرماندار دمشق برگرفته از ریشه ئیری‌یه-واجه «نگهدار دلیری» ۱۵-۱۰-۱۵-۹-۲۵.

بیستون ۱۳-۴-۱۵-۱-۵ (پانویس).

بیشی‌تنو از نام‌های فردی نامه‌های العمارنه ۱۵-۴-۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با اوستایی پِشوتنو ۱۷-۹-۳-۶؛

- در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛

- نام فردی از شهر شومور در فلسطین ۱۱-۱-۳؛

- در پیوند با پِشوتنوی اوستایی (محکوم‌تن، کسی که باید به سزای گناهی که کرده تنش را از دست بدهد، «تن گناهکار») ۱۵-۹-۲۳؛

۱۱-۱۱-۱.

بیکنی (بیکنو) نگارش آشوری نام کوهی که خاستگاه سنگ لاجورد بوده است؛ نیز پیوند آن با سرزمین دَپَره؛ نیز در پیوند با سرزمین ماد در متن‌های آشوری ۱۴-۵-۱-۲.

بیگ/بیک/بیک عنوان شاهزادگان و امیران

بیت نئیب ۹-۶-۱.

بیتوم‌زیوم (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.

بیتوم‌زیوم‌کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).

بیت هانبان، شهری در میانرودان، تازش پارس‌ها به آن ۹-۱-۶.

بید/بید «شکاف» واژه هندی کهن ۵-۳-۱۰؛

۱۴-۵-۲.

بید «شکافتن، شکستن» واژه اوستایی ۵-۳-۱۰؛

۱۱-۲-۳-۱۴-۵-۲.

بیر جزئی از نام‌های فردی آموری باریشه آریایی ۷-۲-۱۷.

بیرونی ۱۷-۵؛

- (نیز نکابوریحان بیرونی).

بیره‌زنه/بیریه‌زنه «مهربان‌تبار» نام فردی کاشی، در پیوند با واژه کاشی زنه ۶-۲-۲۳.

بیره‌سنه نام فردی از شهر زیخم در فلسطین ۱۵-۷-۵.

بیری/بیریه/بیریه «مهربان» عنصری از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۶-۳-۴-۶.

بیری‌آتی نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۴-۶-۳-۶؛

۱۵-۹-۱۶.

بیری‌آشور نام فردی از قطنه ۱۵-۱۱-۲.

بیری‌آشوره نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۶-۳-۴-۶؛

- نام مردی از تَعَنخ، برگرفته از عنصرهای ئیری‌یه + آسوره ۱۵-۹-۱۶؛

بیری‌دشوه نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فری‌یه «مهربان» ۶-۳-۴-۶؛

- نام فرماندار شهر یَنوآمو در فلسطین، برگرفته از نام آریایی *پَریته‌آسوه ۱۵-۹-۴؛

- برگرفته از ریشه سَنسکریت پَریته‌آسوه «نگهدارنده اسبان» ۱۵-۱۰.

بیری‌دیه، فرماندار آریایی شهر مجیدو در فلسطین، یادآور نام بُردیه پسر کوروش بزرگ ۵-۳-۱۲؛

بهرته نام شاهنشاهی بزرگ سَکَرَه ورتین ها ۷-۱-۲.
 *بهرس شکل آغازین نام ایزدکاشی بوریش بنا به
 نظر برخی پژوهشگران ۶-۱-۶.
 *بهرسم ریشه پیشنهادی برای واژه لاتین فِروم
 «آهن» ۹-۱-۲ (پانویس).
 *بهرسو (گه) «خوش منظر» ریشه آریایی نام
 سرزمین سوپرتو ۹-۱-۶ (پانویس).
 *بهرسه گستره «فرمانروای نیرومند» ریشه
 پیشنهادی برای نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 *بهرته گونه آغازین واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
 *بهر و «سرور» واژه هندی باستان و عنوان شماری
 از ایزدان وادی ۶-۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۸.
 *بهره «با خود بردن» واژه هندی باستان، در پیوند با
 واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 *بهره «غنیمت، سود» واژه هندی باستان ۷-۱-۲
 (پانویس).
 *بهره «نبرد» = ویژگی پیروز شدن، واژه هندی
 باستان ۷-۱-۲ (پانویس).
 *بهرته «سبز» واژه هندی ۱۵-۵-۱.
 بهشت واژه فارسی ۵-۳-۸؛
 - در پیوند با واژه کاشی بشخو «خدا» ۶-۲-۳.
 *بهره «خدا» واژه هندی باستان ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸.
 *بهره «عنوان ایزدان» واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸؛
 - ریشه نام ایزدکاشی ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸؛ ۶-۱-۵.
 بهمن ۱۷-۱۲؛
 - در گاهنگاری سنتی زَرُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - فرمانروایی او بر بابل؛ ساختن شهر ابله به دست
 او؛ جنگ در باخترزمین و پیشروی تا روم
 (آسیای کوچک)؛ نیز پیوند تاریخی وی با
 تازش قوم کاشی به بابل ۱۷-۱۴-۶؛
 - نام پسر اسفندیار؛ شهر یاری ۱۱۲ ساله او ۱۷-۴-۴.
 *بهورتی «جنش تند» واژه هندی باستان، در پیوند
 با واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 *بهورته «شتابنده، پُرجنبش» واژه هندی باستان، در
 پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 *بهرید «شکاف» واژه هندی کهن ۱۱-۳-۲.
 بیلوس ۵-۳-۱۲؛ ۸-۱۷؛ ۱۰-۲-۴.
 بیت لحم، زادگاه عیسی بنابه گزارش انجیل
 ۱۸-۸-۲؛ ۱۷-۱۱-۴-۱.

۱۲-۳-۲۸.
 بوگومیل (فرقه) همانندی آن با مانویت
 ۱۷-۱۱-۲.
 بوگه/بوگه به عنوان ریشه‌ای عنوان شده برای نام
 ایزدکاشی بوگش و در پیوند با گاو ۶-۱-۵.
 بونیه نام ایزد بابلی ۱۲-۳-۱۰-۴.
 بوین، جای برپایی کارگاههای فرآوری مس از
 دوران دودمان چهارم و پنجم مصر ۱۴-۱-۱.
 «بوی جوی مولیان آید همی...» مصرعی از
 رودکی ۷-۲-۴ (پانویس).
 به «بهر» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی
 بشخو ۶-۲-۳؛
 - ۵-۳-۸.
 بهاره «بار» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 بهاریه «زیر دست، خدمتکار» واژه هندی باستان،
 در پیوند با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
 بهید «شکافتن، خُرد شدن» مصدر هندوآریایی
 کهن ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲.
 بهید و دگیتیه (کتاب) ۱۲-۳-۱۰-۴.
 بهیر «مراقبت کردن و شدن» واژه هندوآریایی
 ۹-۱-۶ (پانویس).
 بهیر «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
 *بهیر «بیر» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه
 کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 بهیر «بردن» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
 کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 بهیر بهور «شتاب کردن» مصدر هندوآریایی، در
 پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
 بهیر «پوشاندن، حفظ کردن» واژه آریایی، در پیوند
 با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
 بهرام ۹-۵-۲.
 بهرام، نام سیاره ۱۷-۱۰-۵.
 بهرام یکم ساسانی ۱۷-۱۰-۵.
 بهرته «زیر قیمومیت» واژه هندی باستان، در
 پیوند با واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.
 بهرتر «سرور» واژه هندی باستان ۶-۱-۶.
 بهرته «خدمتکار» واژه هندی باستان، در پیوند با
 واژه کاشی بورته ۶-۲-۴.

- ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
- پارسه‌وه «آهن» واژه هندی ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳.
- پارسه‌وه «آهین» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.
- پارسی باستان (زبان) ۱۶-۳.
- پارسی پیش‌کهن (زبان) ۱۶-۳.
- پارسی کهن (زبان) ۱۶-۳.
- پارسی میانه ۴-۱.
- پاریز شهری در نزدیکی سیرجان ۹-۱-۸.
- پاریس زیستگاه قوم سیلتی پرسی ۹-۱-۸.
- پاریس نام پسر پریمائوس ۹-۱-۲؛
- نام شوهر هیلن قهرمان ترویا ۹-۱-۸.
- پاری سگه «پارسی کوچک» نگارش اکدی یک نام فردی ایرانی باستان ۹-۱-۸.
- *پاریسگه «پارسی کوچک» نام ایرانی باستان ۹-۱-۸.
- پاریسه نگارش ایلامی نام سرزمین پارسه ۹-۱-۸.
- پاریسه یا نام شهری در سندهای دوره بابل پسین ۹-۱-۸.
- پازند در روایت مسعودی ۱۷-۱۰-۵.
- پاسبان واژه فارسی ۶-۲-۱.
- پاسر نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
- پاسگت «سکایی» نام فردی در اسناد کهن مصری ۱۰-۳-۱.
- پاس «نگاهبانی» واژه فارسی ۵-۴-۱.
- پاشی‌تیره / پاسریو نگارش میخی نام مصری پاسر ۵-۳-۱۰.
- پافلاگونی ۱۰-۳-۳.
- پاکستان، سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.
- پالاس (آتنه) ۹-۲-۱.
- پالایی (زبان) ۱۶-۳.
- پالی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
- پالیز «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
- پانه «-بان، پشتیبان» در پیوند با نام آموری بانودگن ۱۲-۳-۱۳؛
- واژه آریایی ۶-۳-۱.
- پانه «نگهبان»، در پیوند با نام نیلانوم ۷-۲-۱۳؛
- ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۸-۱؛ ۴-۷-۲؛
- به عنوان وارد کننده اسب به مصر، بابل و نیز سرزمین‌های شرقی دریای مدیترانه ۱۵-۴-۱؛
- پیوند آن با سرزمین آرتَه ۷-۱-۳؛
- پیوند آن با قوم آرکادی بنابر گزارش استرابون ۹-۱-۱؛
- پیوند نام آن با مفهوم «تبر» ۹-۱-۹؛
- روایت هرودت درباره ریشه کهن نام آن ۹-۱-۲؛
- ریشه کهن آن در پیوند با سرزمین پرسی ۹-۱-۱؛
- ریشه نام آن ۹-۱-۶؛
- نبود اثری از خاستگاه آن در متن‌های کلاسیک اروپایی و تورات؛ نیز دستیابی آن به نخستین شاهنشاهی جهانی در طول سی سال ۱۷-۱-۱؛
- نبود ذکری از آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
- پارس «جنگجویان تبردار» نام و معنی کهن قوم پارس ۹-۱-۴.
- پارس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۲-۱؛
- نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.
- پارسا «زهدپیشه»، «ایرانی» واژه فارسی ۹-۱-۸.
- پارسو نگارش بابلی نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.
- پارسوا نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱-۱.
- *پارس‌وه «تبرداران» واژه ایرانی کهن ۹-۱-۴.
- *پارس‌وه ریشه واژه مادی پارسه ۹-۵-۱.
- پارت‌سویه از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه ۹-۵-۱.
- پارسه ۵-۳-۱۰؛ ۵-۴-۱؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).
- پارسه به عنوان ریشه واژه‌های معادل اسب در زبانهای خاور نزدیک ۱۵-۴-۱-۴.
- پارسه «سرزمین پارس» نام پارسی باستان ۹-۲-۱.
- پارسه (قوم) بررسی ریشه نام آن ۹-۱-۴؛
- رخنه نام آن به واژه‌های معادل «آهن» در زبان‌های خاور نزدیک ۹-۲-۱.
- پارسه «پارس» واژه مادی ۹-۱-۹.
- پارسه نگارش نام آن در متن‌های اکدی و آشوری ۹-۱-۶.
- *پارسه خُشْتَره «شاه پارسی»، در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶؛

- پا «نوشیدن» مصدر هندوآریایی کهن ۴-۱-۵.
 پاتورووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 پا-آل سه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
 پا-آسر «آشوری» نام فردی ۱۰-۳-۱.
 پایک، نام پدر اردشیر اول ساسانی ۱۷-۱۰-۵.
 پات «شاهزاده، والاتبار» واژه مصری ۹-۲-۴.
 پاتخشای «پادشاه» واژه پارسی میانه ۹-۲-۴.
 پاترم «ظرف» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
 پاتروکلس، سفر اکتشافی او ۷-۲-۷.
 پاتره «لیوان، جام» واژه هندوآریایی کهن و هندی باستان ۵-۱-۴.
 پاتیهسی نک پتیهسی.
 پادشاه واژه فارسی ۹-۲-۴.
 پادی شاه «پادشاه» واژه پازند ۹-۲-۴.
 پارادایسوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس» واژه یونانی ۵-۳-۱۰.
 پارادیس «بهشت» واژه اروپایی ۱۷-۱۳-۴؛ ۱۲-۲-۲.
 پارادیسوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس» واژه لاتین ۵-۳-۱۰.
 پاراش ۱۸-۷-۳-۵؛
 - «اسب» واژه عبری ۵-۳-۱-۹؛
 - نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۱۵-۴-۱-۱۵.
 پارالائس نگارش یونانی نام قومی سکایی در پیوند با پیشدادیان ۱۷-۱۳-۱-۱.
 پاراوتنه تیراوتنه «مردم سرزمین‌های دوردست (پرت)» نام قوم ودایی ۹-۱-۵.
 پارت «بخش» واژه انگلیسی ۱۸-۴-۱-۸؛ ۹-۱-۸.
 پارت (دوره) در پیوند با استودان‌ها ۱۷-۹-۵.
 پارت (قوم) بحث در ریشه نام آن ۹-۱-۹؛
 - در پیوند با قوم پَرشی ۹-۱-۷؛
 - در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۶-۱؛
 - ذکر آن در ماندالای ششم ۹-۱-۵.
 پارتی (زبان) ۱۶-۳.
 پارتوه نام ودایی در پیوند با قوم پارت ۹-۱-۵.
 پارس (قوم) ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱؛ ۲-۱۲-۳۵؛
 ۲-۲؛ ۴-۱-۵؛ ۵-۳-۹؛ ۱-۴-۵؛ ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵؛
 ۱۴-۲-۲؛ ۱۴-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۳؛

- بازتاب واژه آریایی بَغَه «خدا» در زبان ترکی ۶-۱-۵.
 بیگانگان (در متن‌های مصری) خاستگاه آنان در فلات ایران ۸-۱۵.
 بیگم/بیگم «ملکه مادر، خاتون» بازتاب واژه آریایی بَغَه «خدا» در زبان ترکی ۶-۱-۵.
 بیل واژه فارسی ۹-۱-۴.
 بیل «بیل» واژه آلمانی ۹-۱-۴.
 بیل «بیل» واژه آلمانی میانی ۹-۱-۴.
 بیلنده جلججه «مروارید» واژه هندی کهن ۱۴-۵-۲.
 بیندو «گویچه» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۱۴-۵-۲؛ ۱۱-۳-۳.
 بینی واژه فارسی ۴-۵-۶ (پانویس).
 بیهل «بیل» واژه آلمانی کهن ۹-۱-۴.

پ

- پُتوروتَه (سرزمین) نام اوستایی ۹-۱-۵.
 پُتوروشسپَه «دارنده اسبان خاکستری» نام اوستایی ۱۵-۱-۶؛ ۱۵-۱-۵.
 پُتوروه «از نظر مکانی: پیشین، جلو» واژه اوستایی ۱۳-۱-۱۲.
 پُتورویه «نخستین، پیشگام» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
 پتوره نام پهلوان ودایی ۱۳-۱-۱۲.
 پئوس پئوس «پا» واژه یونانی ۹-۳-۵ (پانویس).
 پئه واژه هوری، برگرفته از و+آئه ۴-۵-۶.
 پئیتی «سرور» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام فردی کاشی پتوزنه ۶-۳-۵.
 پئیتی «سرور» واژه هندوایرانی ۹-۲-۴.
 پئیریئوس نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲.
 پئیری دئیزه «دژ محصور» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۰-۳-۵؛ ۱۰-۳-۱۲.
 - «میدان پرچین‌دار یا دژمانند» ۱۷-۱۳-۴؛
 - «میدان محصور، میدان پرچین‌دار یا دژمانند» واژه اوستایی ۱۲-۲-۲.
 پئیریسک «دوام کردن» واژه اوستایی ۹-۱-۸ (پانویس).
 پئیه «پا» واژه تُخاری (ب) ۹-۳-۵ (پانویس).
 پا «پاییدن» واژه آریایی کهن ۵-۳-۱.

پَرس «دور» واژه هندوآریایی کهن ۱۳-۲-۲؛

۸-۱-۹

پَرس «بخش» واژه لاتین ۸-۱-۹

پَرس / پَرسو / پَرسه «رزمندۀ تیردار، پارسی» ریشه

زبان‌شناسی نام قوم پارسی ۹-۱-۲.

پَرس نگارش مصری و آرامی نام پارسه

۱۵-۴-۴

پَرس اوژه (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نام زمین خرمن‌کوبی آروئه یا آروئه (شهربان

اورشلیم) ۱۲-۲-۲.

پَرسای نگارش یونانی پارسه ۵-۴-۱.

پَرسولیس «شهر پارس» ۶-۲-۴.

پَرس ت. قوم (۱۳-۲-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛

- نگارش مصری نام قوم پَرس ۹-۲-۹.

- ثبت نام پَرسیت «پارس» در متن‌های مصری

۹-۱-۲.

پَرسیت (قوم) ۹-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛

۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۷-۳-۲؛

۱۸-۷-۴؛ ۱۸-۷-۳-۵؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۳-۲-۲؛

۱۷-۱۱-۵.

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- نام قوم فلسطینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

- ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان

۱۷-۱۴-۶؛

- کلاه پَردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان

ایرانی ۱۸-۷-۵.

پَرسیتی (زبان) ۱۶-۳.

پَرس تیه «اسب» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.

پَرسیس نام پسر پَرسه‌ئوس ۹-۱-۳؛ ۹-۲-۸؛

- سنجش گزارش هروت از او درباره پیشینه

پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛

- پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲؛

- نیای پارس‌ها بنا به ادعای خشایارشا در روایت

هروت ۵-۴-۱.

پَرسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه

۹-۱-۵.

پَرسو «تبر، تبر رزمی» واژه آریایی کهن ۹-۱-۴؛

۹-۱-۹.

پَرسو آفس من «سرایندۀ شعر فارسی» نام اوستایی

۹-۱-۹.

پَرسو «پهن، گسترده» واژه اوستایی کهن ۹-۱-۸.

پَرسو «پهن» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۸.

پَرسو «تبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۴.

پَرسو «تبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۹.

پَرسو «کلنگ» واژه هندوایرانی ۹-۱-۴.

پَرسو دَرفشه «دَرفش پارسی» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

پَرسو زَریه «دریای پارس، خلیج فارس» عبارت

اوستایی ۹-۱-۹.

پَرسوس نام قوم پارت در وداها ۹-۱-۵.

پَرسوَه پیوند آن با نام ودایی پاراوَه ۹-۱-۵.

پَرتَه نام اصلی قوم پارس ۹-۱-۳.

پَرتَه‌وَه «از پارت آمده» واژه پارسی باستان ۹-۱-۲.

پَرجی / پَرجی (قوم) در پیوند با قوم پَرسی ۹-۱-۷؛

۱۸-۴-۴-۱.

پَرجی (زبان) ۱۶-۳.

پَردیسوس «باغ محصور، باغ بهشت» واژه یونانی

۱۲-۲-۲.

پَردیس «باغ» واژه ایرانی میانه ۵-۳-۱۰.

پَردیس «بهشت» واژه عبری ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.

پَردیسو «باغ محصور» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پَردسه «می» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پَردیز «بهشت» واژه پارسی میانه ۵-۳-۱۰؛

۱۲-۲-۲.

پَردیس «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛

- «بهشت» ۱۷-۱۳-۴.

پَردیسوس «بهشت» واژه لاتین ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.

پَرداته «پیشدادی» نام اوستایی ۱۷-۱۳-۱.

پَرزئلا «آهن» واژه آرامی؛ پیوند آن با نام قوم

پارس ۹-۱-۲.

پَرن «آهن» واژه عربی کهن جنوبی؛ پیوند آن با

نام قوم پارس ۹-۱-۲.

پَرنیلو ۱۴-۴-۲؛ ۹-۱-۲؛

- «آهن» واژه اکدی ۵-۳-۳؛

- پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۱-۵.

پَرنیلی «آهن» واژه‌ای اکدی در متن نرام‌سین

۹-۲-۱ (پانویس).

- واژه آریایی ۲-۱-۶.

پاتنه «نگهبان» واژه ایرانی کهن ۷-۳-۱۰.

پاتنه «نگهبانی» واژه هندی باستان ۱-۳-۵.

پاتنه «نوشابه» واژه هندی باستان ۱-۳-۵.

پانی (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹.

پاولیسین (فرقه) همانندی آن با مانویت

۲-۶-۱۱-۱۷.

پای واژه پارسی میانه و فارسی ۵-۳-۹ (پانویس).

پایان جهان، در گاهنگاری اصلی ۲-۱۲-۱۷.

پایتخت، دلیل تعویض آن توسط اشکانیان

۶-۱۰-۱۷.

پیپی دوم (فرعون) متنی از او در پیوند با زیستگاه

قوم آمو ۱۳-۸؛

- فرمانروای دودمان ششم مصر ۱۱-۳-۵.

پیپی یکم، سومین فرعون دودمان ششم مصر، در

پیوند با سرکوبی قوم مَرتو و جنگ با قوم آمو

۵-۴-۱۸؛ ۹-۸-۹.

- نخستین اشاره به قوم مَده ۹-۲-۹.

پَتَوَزَنَه «از تبار شکوهمند» نام فردی کاشی

۵-۶-۳-۶.

- با پسوند ایرانی زَنَه، ۲۳-۲-۶؛

پَتَوَکَه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۵-۶-۳-۶.

پَتَه «سَرور، سرکرده» واژه سومری ۴-۲-۹؛

۱-۲-۱۱.

پَتَه سی «سَرور سی»، «فرمانروا» واژه سومری

۱-۹؛

- نیز پاژنامه گوده آ ۴-۲-۹، نیز پانویس؛

- برگرفته از هندوآریایی پتی ۱-۷-۴.

پتی «سَرور، صاحب» واژه هندوآریایی کهن

۴-۲-۹.

*پتی «سَرور» واژه ایرانی کهن ۴-۲-۹.

*پتی «سَرور» واژه پارسی باستان ۴-۲-۹.

*پتی «سَرور» واژه هندوآریایی ۴-۲-۹.

*پت/پتَه «پهن کردن، گستردن» واژه

هندوآریایی ۹-۱-۹.

پَتَه اووَنَت «پاس داشتن» واژه هندوایرانی و

اوستایی ۴-۱-۵.

*پَتو «بُز» واژه پارسی باستان ۵-۶-۳-۶.

*پَتوکه «بُزک» نام ایرانی باستان ۵-۶-۳-۶.

پَنَه واژه هوری، برگرفته از *و+خَه ۶-۵-۴.

*پَد/پیدیو «پا» واژه هندوآریایی ۵-۳-۹.

(پانویس).

پَدَه «تَبَر» واژه خُتنی ۴-۱-۹.

پَدَه یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲.

(پانویس).

پَرُمیدی تَبَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

پراچی (زبان) ۳-۱۶.

پَراسو (م) «بریدن، قطعی کردن، تعیین کردن،

تحوّل قطعی» واژه آکدی ۸-۱-۹.

پَراسو «نیایش» واژه آکدی ۸-۱-۹.

*پِر/پِرک/پِرگ «زدن» واژه هندوآریایی

۸-۱-۹.

*پِر/پِرگ «زدن» واژه هندوآریایی ۹-۱-۹.

*پِر/پِرَه «فروش» واژه هندوآریایی ۸-۱-۹.

(پانویس).

پَرت واژه فارسی ۶-۵-۴.

پَرت/پَرت «تَبَر» واژه تُخاری ۴-۱-۹.

*پَرت «تَبَر» واژه ایرانی کهن ۴-۱-۹.

پَرت «جنگ» واژه ایرانی کهن ۸-۱-۹.

پُرت «جنگ» واژه هندوآریایی کهن ۸-۱-۹.

پَرت «جنگ» واژه هندوایرانی ۸-۱-۹.

پَرت «دور [انداختن]» واژه فارسی ۸-۱-۹.

پَرتَرَنَه شاه هوری و میتانی ۱۸-۷-۳؛ ۱۵-۸-۱.

پُرتک (ویژه، ممتاز) واژه آریایی، در پیوند با نام

فرقه فریسی ۸-۱-۹.

پَرتو «تَبَر» ۱۸-۴-۴-۱.

پَرتو «قوم پارت» ۳-۱-۹.

*پَرتَه «تَبَر» واژه خُتنی ۴-۱-۹.

پَرتیوم «ارزش» واژه لاتین ۲-۴-۱۰.

پَرت «اسب» واژه ساکسونی کهن ۴-۴-۱-۱۵.

پَرت «تَبَر» واژه هندوایرانی ۹-۱-۹.

پُرتکَنز «جد، بخش» واژه ایرانی کهن ۸-۱-۹.

پَرتو/پَرتو «پهن، فراخ» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

پَرتو «دور» واژه اوستایی ۶-۵-۴.

پَرتو ۱۸-۴-۴-۱.

پَرتو آتینیکه «سپاه پارسی، جبهه پارسیان» عبارت

اوستایی ۹-۱-۹.

پَرتو آرتشتی «دارنده نیزه پارسی» نام اوستایی

پروتو «گونه‌ای مرمر سفید» واژه اکدی ۲-۱-۹.
 پروتو(م) «گونه‌ای تیردان» واژه اکدی ۲-۱-۹.
 پروته شکل آغازین نام سرزمین اوستایی پُئوروته
 ۵-۱-۹.
 پروته «کوهستان»، «خدای کوهستان» نام ودایی در
 پیوند با ایندَره ۵-۱-۹.
 پروته «کوهستان» واژه هندی کهن، پیوند آن با
 سرزمین پارت ۵-۱-۹.
 پروتی (قوم) در گزارش بطلمیوس، به عنوان مردم
 ساکن در مرزهای شمالی گذرزی ۵-۱-۹.
 پروتیان قوم ساکن ایالت آریا در ایران باستان
 ۵-۱-۹.
 پروث / پورث / پُرتنی «زن» واژه ایتروسیکی
 ۱۸-۷-۳-۸ (پانویس).
 پُروَر «دورکردن» ریشه احتمالی نام اوستایی
 فَرَوَشی ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 پروس (قوم) ۸-۱-۹.
 پروشیم «برگزیده، ممتاز» نام عبری قوم
 دگراندیش یهودی ۸-۱-۹؛
 - نام فرقه فریسی ۸-۱-۹.
 پروویه «نخستین، پیشگام» واژه پارسی باستان
 ۶-۱-۶.
 پروِه-ردوس «اسب چپار» واژه
 ژرمن-سلیتی-لاتینی ۱۵-۴-۱ (پانویس).
 پرویز نام فارسی ۱۵-۴-۲ (پانویس).
 پروِه‌دَهَرنا ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی
 ۱۵-۸-۱.
 پَرهسی (قوم) ۱۸-۴-۱؛
 - اشاره استرابون به آن ۱-۹-۱؛
 - در پیوند با سرزمین پَرشی ۹-۱-۶؛ ۵-۴-۱.
 پَرهشی‌توم نام گونه‌ای ساز موسیقی در متن‌های
 دوران بابل کهن از شهر ماری ۹-۱-۲.
 پَره «کنار» واژه یونانی ۱۵-۴-۱ (پانویس).
 پری‌اسبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۴.
 پری‌یس ریشه یونانی پیشنهادی برای واژه‌های
 اروپایی معادل اسب ۱۵-۴-۱ (پانویس).
 پَریته «خاکستری» در متن‌های شهر نوزی
 ۱۵-۱۱-۲.

پَرشَنه «حیوانی بزرگ و رقصنده؟»، «اسب»
 واژه‌ای از متن‌های بُغازکوهی ۲-۱-۹.
 پَرشَنه «نبرد» واژه اوستایی، ریشه نام آریایی خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۲.
 پَرشو «پارس» نام اکدی ۹-۱-۶.
 پَرشووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس
 ۹-۱-۶.
 پَرشی (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۵-۳-۳؛ ۹-۲-۹؛
 ۹-۳-۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۴-۴-۲؛ ۱۸-۴-۱؛
 ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۶-۳؛
 - اشاره متن‌های سومری به گستره آن ۹-۳-۶؛
 - به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
 میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳؛
 - نام سرزمینی در بخش خاوری درون فلات
 ایران (در متن‌های میانرودانی)؛ پیوند آن با
 پارس‌های کهن ۹-۱؛
 - همپوشانی جغرافیایی جای آن بنابر متن‌های
 اکدی در خاور آنتشان و نیز در باختر هند بنابر
 ریگ‌ودا ۹-۱-۶؛
 - بحث در ریشه آریایی نام آن ۹-۱-۴.
 پَرشی (قوم) ۹-۳-۸.
 پَرشی (قوم) ساکن در جنوب خاوری ایران،
 نیاکان کهن پارس‌ها ۹-۱-۷.
 پَرشی «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش
 اکدی نام سومری پَرشی ۹-۱-۲.
 پَرشی‌گم «کلاه» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس).
 پَرشیگو(م) «کلاه» واژه اکدی ۱۱-۱-۴.
 پَرصوم «نیایشگاه» واژه اکدی ۹-۱-۸.
 پَرَفَرِد/پَرَفَریت «اسب» واژه آلمانی کهن
 ۱۵-۴-۱-۴.
 پرن «فَر» واژه سغدی ۱۵-۹-۱۱.
 «پرنو» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۱.
 «پرنوش» «پیرمرد» واژه پارتی ۱۱-۱-۱.
 پَرنه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از اوستایی خَوَرَنه ۱۵-۹-۱۱؛
 - جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک در پیوند با
 «فَر» ۱۷-۹-۲.
 پروتئوس ۱۷-۶-۶.

- «تبر جنگی» ۲-۱-۹.

پَرَسو «تبر جنگی» واژه هندوآریایی کهن، ریشه نام قوم پارس ۶-۱-۹.

پَرَسو «تبر» ریشه کهن نام قوم پارس ۲-۱-۹؛
- واژه آریایی ۱-۵-۴؛

- در پیوند با نام سرزمین‌های ودایی ۵-۱-۹.
پَرَسو «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.

پَرَسو (قوم) ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹.
پَرَسو گونه دیرین واژه *پارسوه ۵-۱-۹.

پَرَسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه ۵-۱-۹.

پَرَسو «دنده، کارد خمیده، داس» واژه هندوآریایی ۴-۱-۹.

پَرَسو «دنده» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۹.
پَرَسو آس نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۱-۲.

پَرَسوان «خر وحشی» «گونه‌ای اسب یا آستر» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹.

پَرَسوت «کرگدن»، «گونه‌ای اسب» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹.

پَرَسوس نام قوم پارس در وداها ۵-۱-۹.
پَرَسو (م) «پس رفت سیل» واژه آگدی ۱-۳-۵.

پَرَسو (م) «جدایی» واژه آگدی ۸-۱-۹.
پَرَسو (م) «حصارکشی باغ» واژه آگدی ۱۰-۳-۵.

پَرَسو (م) «فوج سربازان» واژه آگدی ۱۲-۳-۵.
پَرَسو (م) «فوج سربازان» واژه آگدی ۹-۲-۹؛

- «مردم سرزمین پَرشی، پارسیان» واژه آگدی ۲-۱-۹.

پَرَسو (م) «کاروان» واژه آگدی ۲-۱-۹.
پَرَسو (م) «مقام، سِمَت، سامان» آیین» واژه آگدی ۲-۱-۹.

پَرَسوماتوی نام زنی در متن‌های ودایی ۵-۱-۹.
پَرَسومتسه «اندازه دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.

پَرَسومتش نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۱-۲.

پَرَسوت «خر جنگلی؟»، «گونه‌ای اسب» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۲-۱-۹.

پَرَسوه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۶-۱-۹.

پَرَسوی «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.

پَرَسه‌ئوس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۳-۱-۹؛
۸-۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱-۴-۵؛

- سنجش گزارش هرودت از او درباره پیشینه پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۵-۱-۹؛

- نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹؛

- نام صورت فلکی یونانی؛ پیوند آن با نام آمورو ۱-۳-۱۲.

پَرَسه‌ئید نام پسر پَرَسه‌ئوس؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.

پَرَسه‌ئرسو «قوم پارس» ۳-۱-۹.
پَرَسه زمان حال مصدر اوستایی فَرَس «پرسش» ۹-۱-۹ (پانویس).

پَرَسه سوگنامه ایشیل ۲-۱-۹ (پانویس).
پَرَسه‌شتر ۱۱-۳-۶؛

- نام پدر یک شاه میتانی ۳-۲-۷-۱۸؛
- نام شاه دودمان میتانی، در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛

- «شاه پارس‌ها؟» ۱۵-۹-۱۰؛
- نام میتانی با ریشه آریایی ۱-۸-۱۵.

پَرَسه‌فون نام دختر زئوس؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.

*پَرَسه‌کشتره «فرمانده مردان» ریشه پیشنهادی برای نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵.

پَرَسه نام همسر هلیوس؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.

*پَرَسی (سرزمین نیاکان پارس‌ها) کوچ آنها به سمت باختر ۱۰-۳-۱.

پَرَسیت ثبت نام پِلست/پَرَسیت در تورات؛ نیز نام بومیان آریایی فلسطین پیش از کوچ اسرائیلیان به آن ۲-۱-۹.

پَرَسیت (قَرَزیان) ۲-۲-۱۳.
پَرَسی (قوم) اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹؛

- در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹.
پَرَسی‌گو (م) «سربند، کلاه» واژه آگدی ۲-۱-۹.

پَرَسیه پنه‌ای در سرزمین آرکادی ۱-۴-۵.

پَرَسَن‌داته «آفریده شده برای نبرد» نام آریایی خاور نزدیک ۲-۹-۱۵.

- پورتنو «فُرات» نام آگدی ۱۴-۱-۶ (پانویس).
- پورته «مُزد، پرداخت» واژه هندی باستان ۹-۱-۸ (پانویس).
- پورچنگی نام جایی در راه خاش-زاهدان ۶-۲-۴.
- پورژنلا «آهن» واژه آرامی؛ پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۱-۲.
- پورسیخلونام جایی در میانه ۶-۲-۴ (پانویس).
- پورسین/آفرسین نام شاه دودمان سوم اور، در پیوند با اشاره او به سرزمین مده و دیگر سرزمین‌های پهنه زاگرس ۹-۲-۱.
- پورفیریوس، تاریخ‌نویس رومی، اشاره او به زردشت به عنوان آموزگار فیثاغورث ۱۷-۱۰-۸.
- پورکان نام جایی در تهران ۶-۲-۴ (پانویس).
- پورکان نام جایی در یزد ۶-۲-۴.
- پورکهور نام جایی در بندر عباس ۶-۲-۴ (پانویس).
- پورگان نام جایی در کرمان ۶-۲-۴.
- پورم «دیوار، دژ، شهر» واژه هندی، در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴.
- پورناک نام جایی در ماکو ۶-۲-۴ (پانویس).
- *پورتنو/پورتو/اوروتو «فُرات» نام آگدی ۱۳-۱-۴.
- پورتنتی «فُرات» نام هوری ۱۳-۱-۴.
- پورو نام جایی در ساری ۶-۲-۴ (پانویس).
- پوروته/پوروته نام اوستایی معادل خدای کوهستان پُروته در ریگ‌ودا ۹-۱-۵.
- پورودا/خشتی نام اوستایی ۹-۵-۳.
- پورووه نام جغرافیایی هوری ۱۳-۱-۱۲.
- پورویه «پیر، پیشگام» واژه هندی باستان ۶-۱-۶.
- پوزیه/پوه/پور «دیوار دفاعی، دیوار» واژه‌های هندی، در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴.
- پوزیه نام فردی در ریگ‌ودا، در پیوند با واژه کاشی پورته ۶-۲-۴.
- پوزیدون نام ایزد یونانی ۵-۴-۱.
- پوزورشولگی، نامه شولگی به او ۹-۲-۱ (پانویس).
- پوزور (کوتیک) این شوشینک، فرمانروای ایلامی در سده ۲۳ ق م ۱۴-۵-۳.
- پوسر «پسر» واژه فارسی ۴-۵-۳.
- پوسه «پسر» واژه پارسی باستان ۴-۵-۳.
- پولاد، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۵-۳.
- پولستی یک ریشه پیشنهادی برای نام قوم فلسطین ۹-۱-۲ (پانویس).
- پولکا «سیخ شدن موهای بدن» واژه هندی کهن، پیوند احتمالی اما بعید آن با نام فلسطین ۹-۱-۲ (پانویس).
- پونت نام سرزمینی در جنوب خاوری مصر ۸-۱۳.
- پوهر «پسر» واژه پهلوی و پارتی ۴-۵-۳.
- پوتیک (دریا) ۱۸-۳.
- په «پا» واژه تَخاری (الف) ۹-۳-۵ (پانویس).
- *په-ثرو «ظرف، نگهدارنده» واژه هندواروپایی ۵-۱-۴.
- پهلو «کنار، دنده» واژه فارسی ۹-۱-۴؛ ۹-۱-۹.
- پهلوی (ادبیات) ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۰-۵.
- پیراوه نام رود نیل به زبان پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانویس).
- «پیر جادو»، صفت زردشت در نامه ارجاسب به گشتاسپ ۱۷-۱۱-۷.
- پیرشه‌مرده «کیفر دهنده سربازان» عبارت پارسی باستان ۷-۲-۸ (پانویس).
- پیرشه‌مرده «کیفر دهنده سربازان» ترکیب ایلامی ۷-۲-۸ (پانویس).
- «پیر مهتر فریب»، صفت زردشت در نامه ارجاسب به گشتاسپ ۱۷-۱۱-۷.
- پیروزگر نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
- پیروزگر «پیروزمند» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴-۱.
- پیریه/پیریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۶.
- *پیریه‌ماد «مادی مهربان، مردی مهربان از ماد» نام ودایی ۱۵-۹-۱۶.
- پیریه‌مده «مادی مهربان» نام ودایی ۱۵-۹-۱۶.
- پیریه نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه اوستایی فُری‌یه «مهربان» ۶-۳-۴؛
- نام یک مَرینو ۱۵-۹-۱۶.
- پیش آندرنوو (تمدن) در پیوند با آرابه رزمی سُبک ۱۵-۲-۲.
- پیشانی‌بند، در نگاره‌های مصری ۸-۸؛ ۱۰-۲-۶؛

پَریته - نو «خاکستری» واژه آریایی خاور نزدیک
۵-۱-۱۵

پَریسی (قوم) نام قوم سیلتی ۸-۱-۹
پَریشتینا پایتخت سرزمین کوزوو ۸-۱-۹
پَریشه «رجحان، تمیز دادن» واژه عبری ۸-۱-۹
پَریشه «ممتاز، جدا» واژه عبری ۸-۱-۹
پَری یَه آسَوَه «دارنده اسبان مهربان» نام آریایی
۲-۱۱-۱۵

- ریشه آریایی نام فردی از فلسطین ۴-۹-۱۵
پَری یَه «مهربان، دلخواه» واژه هندوآریایی
۱۶-۹-۱۵؛ ۴-۶-۳-۶

پستان واژه پارسی میانه و فارسی ۵-۳-۹
(پانویس).

پَتر واژه فارسی ۳-۵-۴
پَسوگَه «چهارپای خانگی» واژه اوستایی
۵-۶-۳-۶

پشتیبان واژه فارسی ۲-۱-۶
پَشگَنه/پَشینه «پستانها» واژه تُخاری (ب) ۵-۳-۹
(پانویس).

پَشم «پستانها» واژه تُخاری (الف) ۵-۳-۹
(پانویس).

پَشوتَن نام ایرانی ۱-۱۱-۱۵؛ ۳-۵-۱-۱۴
پَشوتَنو «تن گناهکار، آلوده تن» نام اوستایی
۱-۱۱-۱۵؛ ۱-۱۱-۱۷؛ ۳-۶-۹-۱۱؛ ۳-۱-۱۱؛ ۱-۱-۱۱
(پانویس)؛

- «محکوم تن، تن گناهکار، روین تن؟» نام
اوستایی ۲-۴-۱۰

پَفرِد «اسب» واژه آلمانی؟؟
پَلا/پَلَه «کوبیدن، پهن کردن» واژه هندواروپایی
۹-۱-۹

پَلات «پَت و پهن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹
پَلاتَن نام یونانی افلاطون ۱-۲-۵-۴
پلاتین ۳-۱-۵-۱۴

پَلیث «پهن» واژه آریایی ۹-۱-۹
پَلیسِت «پارس ها = قوم فیلیستی» گونه جدیدتر نام
پَریسِت در زبان مصری ۲-۱-۹؛ ۲-۲-۱۳؛ ۲-۲-۱۸
۵-۳-۷-۱۸

پَلسگی قوم لووی زبان ۲-۱-۹
پَلیکو «بیل» ۱-۲-۱۱

*پَلیکو «تَبر» واژه هندواروپایی ۱-۵-۴
پَلیکو «کلنگ دو سر» واژه پیش هندواروپایی کهن
۹-۱-۹

*پَلیکو «کلنگ» واژه هندواروپایی کهن ۴-۱-۹
پَلیگَه «تخته» واژه هندوآریایی کهن ۱-۳-۱۴
پَلوپوئِس ۲-۴-۹؛ ۱-۵-۹؛ ۵-۵-۱۸؛ ۲-۲-۷-۱۸
پلوتارک ۱۷-۱۰-۸؛ ۱۷-۱۱-۱؛
- گزارش او از آموزه های مُغان ۵-۱۷

پَلیتَه «خاکستری» واژه هندوآریایی ۵-۱-۱۵
پَلی دِکِیس پیکر اسطوره ای یونانی ۱-۴-۵
پَلیس «شهر» واژه یونانی، در پیوند با واژه کاشی
بورَنَه ۴-۲-۶

پلینی ۷-۲-۷
پلینیوس، تاریخ نویس رومی ۲-۵۱-۴-۵
۸-۱۰-۱۷؛ ۲-۱-۵-۱۴

- گزارش او از بازرگانی مس در دوران کهن از
کرمان به بیرون از فلات ایران ۴-۱-۱۴

- گزارش او از مُغان ۱۷-۲-۹-۱
پلینیوس بزرگ، گزارش او از زمان زردشت
۵-۱۷؛ ۶-۱۷

پُنتوس، کرانه دریای سیاه در آسیای کوچک
۳-۳-۱۰

پُنتوس آکسینوس «دریای سیاه» نام یونانی،
برگرفته از واژه اوستایی آخَشِنَه «سرمه یی»
۱۶-۱-۱۳

پُنتوس آکسینوس ۱۸-۲-۷-۱
پَنجاب ۴-۷-۱۷

پَنجَه «پنج» واژه هندی ۵-۸-۱۵
پَنجَه «پنج» واژه اوستایی ۵-۸-۱۵
پَندرزس «پدرزن، برادرزن، داماد» واژه یونانی
۶-۵-۴ (پانویس).

پَنزَه «پنج» واژه میتانی ۵-۸-۱۵
پَنزَه - وَرَنَه «پنج دور» عبارت میتانی ۵-۸-۱۵
پوتره «پسر» واژه هندوآریایی کهن ۳-۵-۴

پوتیه نام پارسی باستان سرزمین لیبی ۳-۱-۱۵
پوتره «پسر» واژه هندوایرانی و اوستایی ۳-۵-۴
پور نام جایی در نزدیکی بندرعباس ۴-۲-۶

پورپشوند نام برخی جاها در ایران ۴-۲-۶
پورتان نام جایی در راه میرجاوه به زاهدان ۴-۲-۶

- (نیز نک سیلک).
 تپه علی‌کش، مکان یافت یکی از کهن‌ترین
 فرآورده‌های مسی دست‌ساز ایران ۱۴-۱-۴.
 تپه گوره ۱۴-۵-۲.
 تپه گیان ۲-۲؛
 - به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس
 ۱۴-۱-۴.
 تپه یحیی ۱۴-۵-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۴-۶-۶؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
 - در پیوند با قلع ۱۴-۲؛
 - در پیوند با گدازش مس ۱۴-۱-۴؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
 - کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳.
 تپیرس نگارش پلینیوس از نام سرزمین تپور
 ۱۴-۵-۲.
 تجریش ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
 تَجَت «باید بدود» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تحوت موسیس چهارم (فرعون) ۵-۳-۱۱.
 تحوت موسیس سوم (فرعون) ۱۵-۲-۴؛
 ۱۸-۷-۲؛ ۵-۴-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۰-۱-۱؛
 - به غنیمت گرفتن ۲۲۰۰ اسب توسط او در جنگ
 مجیدو ۱۵-۱-۳؛
 - گزارش او از اسارت گروهی از مَریّه‌نوها ۱۵-۳-۳؛
 - گزارش او از جنگ مجیدو ۹-۳-۳؛
 - لشکرکشی او به سرزمین رَثنو ۱۰-۷-۲؛
 - نگاره آرامگاه او، شمش‌های مس در دست مردم
 قومی بیگانه ۱۴-۱-۴.
 تحوت موسیس یکم (فرعون) کهن‌ترین نشان
 نگارگری از اَرابه رزمی در مصر ۱۵-۲-۴.
 تُخارستان ۴-۳؛ ۱۲-۳-۱۰-۱.
 تُخاری (زبان) پیوند زبان گوتی با آن ۹-۳-۵.
 تُخاژری (قوم) گویش یونانی نام قوم ایرانی ۹-۳-۵.
 تُخاری باختری (زبان) ۱۶-۳.
 تخت جمشید (سنگ‌نگاره‌های) ۱۲-۳-۳؛
 ۱۷-۹-۲؛
 - اسب به عنوان هدایاهای قوم‌های گوناگون
 ۱۵-۳-۳.
- تَپَرَمَن «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۹-۱-۴.
 «تَپَرِیز ریشه نام شهر تَپَرِیز ۹-۱-۴.
 «تَپَری نام بعدی قوم تَپور ۹-۱-۴.
 تَپور (قوم) ۵ (نیز نک تپوری).
 تَپور اَپورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن
 مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و
 منبع مس ۱۴-۱-۱؛ ۵-۲-۱؛ ۵-۳-۱۰؛
 ۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۴-۱؛
 - پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۲.
 تَپوران (قوم) پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۴؛
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 تَپورستان اَپورستان پیوند آن با پارس ۹-۱-۴.
 تَپورس نگارش بطلمیوس از نام سرزمین تَپور
 ۱۴-۵-۲.
 «تَپُورَه نام ایرانی به معنی تپوری ۹-۱-۴.
 تَپوری (زبان) ۱۶-۳.
 تَپوری (قوم) ۱۸-۴-۱.
 تپه حصار ۲-۲؛ ۱۴-۶-۱۷؛ ۱۴-۳-۳؛
 - به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس
 ۱۴-۱-۴؛
 - مُهر استوانه‌ای آن حاوی نقش اَرابه رزمی
 ۱۵-۲-۲؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
 - کهن‌ترین نگاره اَرابه سبک دوچرخ در جهان بر
 مَهری استوانه‌ای از آن ۱۵-۲-۵؛
 - همگونی فرآورده‌های مسی نهل مشمر با
 فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲؛
 - یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳.
 تپه زاغه (در نزدیکی قزوین) ۱۷-۱۴-۱؛
 - کهن‌ترین کارگاه فرآوری سنگ لاجورد در آن
 ۱۴-۵-۱.
 تپه سِلک ۱۴-۶؛ ۱۷-۱۴-۳؛
 - در پیوند با سرزمین کیمش ۱۴-۵-۳؛
 - در پیوند با مس آرسن‌دار ۱۴-۱-۴؛
 - سنجش مَهرهای آن با مَهرهای مصری ۱۰-۱-۱؛
 - شباهت نقش سفالهای آن با نقش جامه‌های
 نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛

- (نوار) به عنوان نماد آریاییان ۲-۶-۱.
پیشدادیان (دودمان) ۱۷-۱۷؛ ۱۳-۱۷-۱۳-۵؛
- معادل اوستایی آن؛ نیز گزارش هروت در پیوند
با آن ۱۷-۱۳-۱-۱.
پیشون (رود) ۱۸-۳.
پیشه‌وران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن
را وضع کرد ۱۵-۳.
پیلکو «خنجر، قلم سنگتراشی» واژه اکدی ۹-۱-۴.
پیلکوخولی «نخ‌ریس» واژه اکدی، در متن‌های
آلالاخ ۹-۱-۴ (پانویس).
پینجره «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندی
۱۵-۱-۵.
پینکره «سرخ مایل به قهوه‌ای» در متن‌های شهر
نوزی ۱۵-۱۱-۲.
پینکره-نو «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه آریایی
خاور نزدیک ۱۵-۱-۵.
پینگله «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندوآریایی
۱۵-۱-۵.

ت

- تتو «خدا» واژه میکنی ۴-۵-۳.
تتوپومپس، گزارش او از آموزه‌های مغان در
نوشته پلوتارک ۱۷-۵.
تتوتی نام یک ملکه هیکسوس ۱۵-۷-۳.
تتودور فن مپسوستیا، اشاره او به زمان زردشت
۱۷-۱۰-۸.
«تا آنگاه که یاجوج و ماجوج گشوده شوند و آنان
از بلندی‌ها به شتاب سرازیر گردند» آیه‌ای از
قرآن در پیوند با روایت ذوالقرنین
۱۸-۱-۵.
تائوکه مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱ (پانویس).
تاختن واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با واژه
کاشی دکش ۶-۲-۷.
تارگی تائوس شاه سکاها در روایت یوستین
۱۰-۳-۳.
تاروس (کوهستان) ۱۴-۱.
تارون، وجودکان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
تاریخ جهان (روند) چگونگی تأثیر آب و هوا بر

- آن ۳-۱؛
- گرمترین دوران آن در هزاره پنجم پیش از میلاد
۴-۳.
تاریخ‌نویسی، فرضیه آن ۱-۲.
تازیان ۱۷-۴.
تاستی «مصر فرازین» ۸-۶؛
- نام متون‌های سرزمین نوبی در متن‌های مصری
۱۳-۸.
تاک واژه فارسی ۵-۱-۴.
تاگ «روز» واژه آلمانی، در پیوند با واژه کاشی
دگیگی ۶-۲-۶.
«تاگه‌ونو» دوستدار تاج‌گل نام اوستایی ۱۱-۱-۱
(پانویس).
تا-مندا «سرزمین میدیا» نام مصری ۵-۳-۱۱.
تانائوخسرس «شاه داتو» نگارش یونانی پازنامه
فرزند کوروش بزرگ ۹-۵-۷.
تانائوس نام شاهی سکایی ۹-۵-۶.
تانائیس نام کهن رود دُن ۹-۵-۵؛ ۱۰-۳-۳؛
۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۲-۱؛
تانیس گویش یونانی نام شهر آواریس ۹-۵-۵
(پانویس)؛ ۱۰-۳-۳.
تانیس نام شهری در بخش خاوری دلتای نیل
۵-۵-۹.
تاورس (کوه) ۱۴-۲.
تبخیر آب، کاستی آن در اثر پایین بودن دما و بالا
رفتن سطح آب دریاچه‌ها در دوران یخبندان
۲-۳.
تبر واژه فارسی ۹-۱-۴؛
- در پیوند با افسانه لوگل‌بنده ۱۴-۳؛
- در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۳.
تبرستان ۱۴-۱-۱.
تبرنش نام شاه هیتی ۹-۱-۴.
تبریز ریشه نام آن در پیوند با تبر ۹-۱-۴.
تبری نام بعدی قوم تپور ۹-۱-۴.
تین، نام شهری در مصر ۵-۳-۱۱.
تپ «داغ بودن» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
تپر «تبر» واژه آرمی ۹-۱-۴.
«تپر» ریشه واژه فارسی تبر ۹-۱-۴.
تپر «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۹-۱-۴.

- شکسته‌های دورهٔ هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۵-۱.
- تل‌باکون (در فارس) نقش چلیپای ساده بر روی تندیس‌ها س کوچک آن ۷-۲-۱۸.
- تل عقرب ۱۵-۲-۱.
- تل کَشَف شهری در نزدیکی رود زاب بالا ۵-۳-۷.
- تل مردیخ جایی در شمال سوریه ۵-۳-۹؛ ۹-۶-۱.
- تل مغزالیه، جایی در شمال باختری یاریم‌تپه در میان‌رودان ۱۴-۱-۴.
- تل‌نخودی (در فارس) در پیوند با مس آرسن‌دار ۱۴-۱-۴.
- تل‌لولو «فرمانروای شمال» واژهٔ مصری بر یک مهر استوانه‌ای مصری ۱۰-۱-۱.
- تمدن، زمان پیدایش آن بنابر گاهنگاری اصلی ۱۷-۱۲-۲.
- تِمر «تاریکی» واژهٔ فارسی ۶-۲-۲۱.
- تَنَسَر نام موبد اردشیر ۱۷-۱۱؛
- نامهٔ او به فرمانروایان شهرها در پیوند با هزاره‌ها ۱۷-۱۰-۵.
- تَنگهٔ هرمز، مرز آبهای آزاد در ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۲؛
- مرز آبهای آزاد در دوران یخچندان ۱۸-۱.
- تنو برگرفته از ریشهٔ هندوآریایی تنو «تن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
- تنو «تن» ۱۵-۹-۲۳؛
- آریایی کهن ۲-۴-۱.
- تنو «تن، پیکر» واژهٔ اوستایی ۱۱-۳-۱.
- تنو «تن، پیکر» واژهٔ ایرانی کهن، در پیوند با نام کاشی تَنه‌شتر ۶-۳-۱۱.
- تنو/تنی/تنی پاره‌ای از نام‌های خاور نزدیک برگرفته از واژهٔ اوستایی تنو ۱۱-۳-۱؛
- ۱۵-۹-۲۳.
- تنو پِرتو «پارسی تن» واژهٔ اوستایی ۹-۱-۹.
- تنو پِرتَه نام اوستایی ۱۱-۳-۱.
- تنو خِپَه «دارندهٔ تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
- «تنو خَشترَه «شاه‌پیکر» نام ایرانی ۶-۳-۱۱؛
- در پیوند با واژهٔ کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
- تنو دروگ نام اوستایی ۱۱-۱-۳.
- تنو کِهَرپ نام اوستایی ۱۱-۱-۳.
- *تنوکه نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳.
- تنوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳.
- تنو مَترَه نام اوستایی ۱۱-۱-۳.
- تنو هَپَه «دارندهٔ تنی چون خدای خورشید» نام هوری ۱۱-۱-۳.
- تَنه‌شتر «شاه‌پیکر» ۶-۳-۱۱؛
- نام فردی کاشی ۶-۲-۱۶.
- توت «خدای قوم یونتیو» ۸-۴-۴.
- توت‌هو تپ نام کاهن بزرگ مصر ۱۱-۱-۶.
- توتی «نبرو مند» واژهٔ هندی ۱۵-۷-۳.
- توج «تورانی» نام عربی ۹-۳-۸.
- توج «تورانی» نام پهلوی ۹-۳-۸.
- توخاره (قوم) گویش هندی نام قومی ایرانی ۹-۳-۵.
- تود (گنجینهٔ) ۸-۴-۴.
- تود خالیاس نام فرمانروای دودمان کهن هیتی، پیوند آن با تدعال در تورات ۱۵-۷-۲.
- تور «حیاط، محوطه، طویله» واژهٔ سومری ۱۱-۲-۱؛ ۹-۳-۸ (پانویس).
- تور (قوم) ۱۰-۳-۱؛
- یکی از قوم‌های سه‌گانهٔ تاریخ سنتی ایران ۶-۱-۴.
- تور نام پسر فریدون ۹-۳-۸؛ ۵-۵؛ ۸-۱۶؛ ۱۰-۳-۱؛
- ۱۲-۱۰-۳؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛
- ۱۷-۱۴-۵.
- تور «وحشی، لگام‌گسیخته» واژهٔ کردی ۹-۳-۸.
- تورات ۱-۱؛ ۲-۴-۳؛ ۴-۱-۷؛ ۵-۳-۱۱؛ ۷-۲-۲؛
- ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۱؛
- ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۴؛
- ۱۵-۴-۱؛ ۱۷-۳-۷؛ ۱۷-۹-۴؛ ۱۸-۳؛
- ۱۸-۱-۵؛
- اشارهٔ آن به قوم‌های آریایی ۹-۱-۲؛
- اشارهٔ آن به مردم کاشی ۵-۳-۱۳؛
- اشارهٔ آن به ورود آهن به فلسطین توسط فیلیستی‌ها ۹-۱-۲، نیز پانویس؛
- به عنوان دستمایهٔ کار تاریخ‌نویسان معاصر؛ نیز محدود بودن پهنهٔ جغرافیایی گزارش‌های آن

تخت جمشید (گل‌نوشته‌های) ۹-۱-۴؛ ۹-۴-۲؛
 ۱۰-۱-۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛
 ۱۷-۱۳-۴؛ ۵-۱-۲؛
 - در پیوند با آیین مزدیسنا ۱۷-۹-۲؛
 - نبود گزارشی از آن در تواریخ هرودت ۱۷-۱.
 تخش «تیر، پیکان» واژه فارسی ۶-۲-۱۸.
 تخشیه «می‌دوی» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تخمه «دلیر، پهلوان» در پیوند با نام تهمورث
 ۱۷-۱۳-۲.
 تخمه «نیرومند» در پیوند با ریشه نام رستم
 ۱۷-۱۳-۴.
 تخمه‌اورویه ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛
 - (تهمورث) «دلیر باختر، اروپا» ۱۳-۲-۹؛
 - پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.
 تخمه‌اورویی (تهمورث) «پهلوان باختر» نام
 اوستایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 تذعال نام فرمانروای گوئیم (در تورات) ۱۵-۷-۲.
 ترازو (میزان) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
 تراسپی نام تیره‌ای از قوم سکایی؛ نیز نماد آنها
 به صورت تبری جنگی ۹-۱-۴.
 تراکیان ۱۰-۳-۳.
 تراکیه ۱۰-۳-۳.
 توشنه «تشنه» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۴.
 ترکیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ترویا (جنگ) ۹-۱-۲؛ ۹-۱-۳؛ ۹-۱-۸؛ ۱۷-۱۴-۶؛
 - پیوند آن با زمان زردشت بنابر گزارش
 سوئیداس ۱۷-۱۱-۱؛
 - در پیوند با زمان زندگی زردشت ۱۷-۵.
 تیره «سه» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
 تیره-ورتنه «سه دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
 تری‌آدری «سه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۴
 (پانویس).
 تری «سه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 تریته نام خدایی در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 - پیوند آن با فریدون در اوستا ۱۷-۸؛
 - در پیوند با نام اوستایی فریدون ۱۷-۱۳-۴.
 تش «آفریده» واژه ایلامی ۶-۱-۸.

تشنه (تد) / تشنه واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴.
 تشوپ «آب برای رفع خشکی و تشنگی» نام
 خداوند آب و هوا ۱۲-۳-۱۴؛ ۱۱-۱-۶.
 تغنغ جایی در شمال اورشلیم ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۵-۱۰-۱.
 تفتان بحث در ریشه کهن نام آن ۵-۱-۱.
 تفته «بیمار تب‌دار» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
 تفرور (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛
 - پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۲؛
 - نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های
 مصری ۵-۳-۱۰؛
 - نام سرزمینی که رامسس سوم از آن به نام
 خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛
 - نگارش مصری نام سرزمین تپور ۱۴-۱-۱.
 تفلیس ریشه نام آن در پیوند با تیر ۹-۱-۴.
 تفته «دما، برافروختگی» نام کهن کوه تفتان در
 کرمان ۵-۱-۱.
 تک «تیری پرتاب کردن، شتابیدن» مصدر
 هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش
 ۶-۲-۷.
 تکتی «می‌شتابد، تیری می‌افکند» فعل هندی
 باستان، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تکسن «کمان» واژه یونانی ۶-۲-۱۸.
 تکو «باشتاب» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تکو «برخاستن (ستارگان)» واژه لیتوانی، در پیوند
 با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تنکو «شتابیدن، فروافتادن، دویدن» واژه
 هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش
 ۶-۲-۷.
 تنکوه «تند» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تنگه «دو» واژه هندوایرانی و اوستایی، در پیوند با
 واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تل‌ابلیس (در جنوب باختری کرمان) ۱۷-۱۴-۳؛
 - کهن‌ترین فراوری مس در جهان در ۴۴۰۰ پیش
 از میلاد ۳-۵؛
 - مکان ساخت کهن‌ترین کارگاه‌های گدازش مس
 و ساخت فراورده‌های مسی ۱۴-۱-۱.
 تل‌الیهودیّه، جایی در دلتای نیل، سفال

- ۹-۱-۲ (پانویس).
 توگ «پارچه» واژه سومری ۹-۱-۲.
 *توگرو/توگری ریشه نام کاشی تورگو ۶-۱-۴.
 *توگری ۱۰-۳-۱.
 توگری (زبان) ۱۶-۳.
 توگری (قوم) ۹-۳-۷؛
 - نام آغازین سرزمین توکریش و خاستگاه قوم
 تورانی ۶-۱-۴.
 توگری (قوم) ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۴-۸؛
 - کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸.
 توگری/توغری، نام درست زبان تُخاری ۹-۳-۶.
 توماشینه/ته/توما/تشیه «دارنده اسبان فربه» نام
 اوستایی ۱۵-۱-۶.
 ته «زمین» واژه مصری ۹-۲-۹.
 ته پسوند جمع زبان آسی ۹-۱-۲ (پانویس).
 ته/تشیه/ته/تشیه نام خدای اورارتویی آذرخش و
 توفان ۱۲-۳-۱۴.
 تهران ۶-۱-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۷؛ ۱۷-۷-۱۷؛
 ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
 تهماسب ۱۲-۱-۶؛
 - نام شاه پیشدادی ۱۷-۴.
 تهمنده «سرزمین مدیه» واژه مصری ۹-۲-۹.
 تهموزث ۱۷-۱۲-۱۰؛
 - پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی؛ نیز به
 عنوان نخستین رام‌کننده اسب ۱۸-۲؛ در
 پیوند با نخستین کوچ‌های بزرگ آریاییان
 ۸-۱۶؛
 - در گاه‌نگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛
 - نماد کوچ بزرگ آریاییان به باختر ۱۷-۱۳-۲.
 تی «آفریدن» واژه مصری ۷-۲-۱۵؛
 - برگرفته از ریشه هندوآریایی دها «آفریدن»،
 عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
 مصری ۱۰-۳-۷.
 تی پسوند جمع زبانهای شمالی آریایی ۹-۱-۲
 (پانویس).
 تیپولوژی آریاییان ۲-۶-۲؛ ۲-۶-۲.
 تیدنوم جایی در کوهستان مَرتو در پیوند با سنگ
- مرمر ۱۴-۲-۱-۱.
 تیر نام ایزد الهام ارمنی ۱۲-۳-۱۳ (پانویس).
 تیر نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۱۳.
 تیرداد ۶-۱-۱.
 تیردگن ۱۲-۳-۱۳.
 تیرگان جشنی ایرانی و در پیوند با ایزد تیر ۹-۳-۹.
 تیریگان نام آخرین شاه گوتی ۱۲-۳-۱۳؛
 ۱۸-۱-۴؛ ۹-۳-۹.
 تیریندیره واژه هندوایرانی در پیوند با پُرنسو ۹-۱-۵
 (پانویس).
 تیرئس مکانی در یونان باستان ۵-۴-۱.
 تیسفون، پایتخت بعدی دولت اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
 تیشتر «ستاره تیشتر = سیریوس (شعرای یمانی)،
 باران» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۴.
 تیشتریه «ایزد آب و گیاهان» ۱۲-۳-۱۳، نیز
 پانویس؛
 - ایزد ایرانی آب و هوا ۱۲-۳-۱۴؛
 - نام اوستایی ستاره «ایزد باران» ۱۴-۵-۳.
 تیشن «تشنه» واژه پهلوی ۱۲-۳-۱۴.
 تیغره «تیز» ۱۳-۱-۶؛
 - واژه اوستایی ۹-۳-۸.
 تیغری «تیر، پیکان» واژه اوستایی ۱۳-۱-۸-۳.
 تیکره «تیز» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
 ۹-۳-۸.
 تیگرا «دجله» نام پارسی باستان ۴-۵-۲-۱؛
 ۱۳-۱-۶.
 *تیگراوکه واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
 ۹-۳-۸.
 تیگره «تیز» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۵؛
 - ریشه سومری نام رود دجله ۴-۵-۱-۲.
 *تیگره «تیز» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
 تیگره «دجله» نام پارسی باستان ۹-۳-۸.
 تیگره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۱-۶.
 تیگره خَوده «تیز خود، کلاه خود تیز» نام پارسی
 باستان ۱۳-۱-۶؛
 - تیره‌ای از سکاها ۹-۳-۸.
 *تیگری «تیر»/«تیز» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
 *تیگری جیا واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
 توکری زینه ۹-۳-۸.

- به مصر و میانرودان؛ ۱۷-۱؛ ۱۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
- در پیوند با فرقه فریسی ۹-۱-۸؛
- شواهد آن در پیوند با آریاییان در خاور نزدیک ۱۵-۷-۲.
- تور-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱۱-۱-۱.
- تورآری نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵.
- تورا (معنی تاکئون ناشناخته) واژه لووی هیروگلیفی ۹-۳-۸.
- توران، نام بخش خاوری سرزمین آریاییان ۱۲-۳-۱۰-۵؛ ۵-۵-۵.
- سفر مانی به آن ۱۷-۱۰-۵.
- توران‌شاه، در پیوند با مانی ۱۷-۱۰-۵.
- توران (قوم) ۱۷-۱۴-۵؛ ۵-۳-۵؛
- پیوند آن با قوم دانو در اوستا ۹-۵-۳؛
- در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴؛
- نام قوم توگری در تاریخ روایی ایران ۹-۳-۸.
- توران گویش آرمی نام قوم تورانی ۹-۳-۸.
- تورانی ۱۰-۳-۱.
- تورانیان (قوم) ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۳؛
- ۱۷-۱۳-۴؛
- (آریاییان آنیرانی) جنگ ایرانیان با آنان ۸-۱۶.
- تورانی (زبان) ۱۶-۳.
- تورانی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
- توربازو «دارنده بازوی نیرومند» نام آریایی خاور نزدیک ۹-۳-۸؛
- «قوی بازو» نام فرماندار زیلو، برگرفته از ریشه اوستایی توره «نیرومند» و بازو «بازو» ۱۵-۱۰-۱؛
- ۱۵-۹-۲۰.
- تورستن/تورستان نام قوم تورانی در سنگ‌نوشته شاپور یکم ساسانی ۹-۳-۸.
- تورشمه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
- تورگو نام کاشی برگرفته از نام سرزمین توکریش که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۶-۱-۴.
- تورنگ‌تپه، یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳.

- توره «تورانی» نام اوستایی ۱۲-۳-۱۳؛ ۹-۳-۸.
- «توره» «شتابنده، تند» واژه هندوایرانی ۹-۳-۸.
- توره «نیرومند» واژه اوستایی ۹-۳-۸.
- توره «نیرومند» واژه هندی باستان ۹-۳-۸.
- توری (قوم) ۱۰-۳-۱؛
- در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴.
- توری «تورانی»؛ در پیوند با نام فردی بوزه‌توری ۶-۳-۷.
- توری‌دگن/توره‌دگن ۹-۳-۸؛ ۱۲-۳-۱۳.
- توس ۱۷-۷-۴.
- توشه‌رته «دارنده آذابه نیرومند» ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۹-۱۷.
- توش‌رته نام آریایی فرمانروای میتانی، پیوند آن با مفهوم «آذابه رزمی» ۱۵-۲-۵؛ ۱۰-۴-۱.
- توش‌رته نام شاه میتانی ۱۸-۷-۲-۳؛
- در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۵-۹-۱۷؛
- ۱۵-۸-۱.
- توغر ۱۲-۳-۱۰-۳.
- توغرن/توغران نام قوم تورانی در زبان ایرانی میانه و پارتی ۱۲-۳-۱۰-۶؛ ۹-۳-۸.
- توغری ۱۲-۳-۱۰-۶.
- توکری پیوند آن با نام اروپایی رود دجله (تیگریس) ۹-۳-۸.
- توکری‌زیه نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (پانویس)؛ ۹-۳-۸.
- توکری (ش) (سرزمین) ۱۰-۳-۱؛
- پیوند آن با نام زبان تخاری ۹-۳-۶.
- توکریش (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۶؛ ۱۸-۶-۳-۱؛
- تعیین جای آن ۹-۳-۶؛
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
- زیستگاه قوم تور ۱۷-۱۴-۵؛
- ریشه برخی نام‌های شخصی کاشی ۶-۱-۴.
- توکری [ش] (سرزمین) ۱۶-۳.
- توکولتی نینورته یکم ۱۲-۳-۱۰-۴.
- توکه‌برسی «سربند، کلاه» واژه سومری ۹-۱-۲.
- (توگ) (برسی) (گ) «بند» واژه سومری ۹-۱-۲ (پانویس).
- (توگ) (برسی) گل «پیشانی‌بند بزرگ» واژه سومری

- جو واژه فارسی ۵-۱-۴.
 جوادیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 جوزا، در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴-۴.
 جوونیس «جوان» واژه لاتین، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رتنو ۱۰-۴-۱.
 جهان‌برین (دوره) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴-۴.
 جهانسالی، ریشه‌های آن در آیین مزدیسنا و رخنه آن به اروپا به دست مانویان ۱۷-۱۱-۶-۲.
 *جَهْمی «راندن، با چالاکي جنبیدن» واژه هندواروپایی ۱۵-۱-۴-۱.
 جیا «زه کمان» واژه اوستایی ۹-۳-۸؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 *جیا «زه کمان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
 جی «پیروز شدن» مصدر هندواروپایی ۶-۲-۱۹.
 جیحون ۵-۳-۱۳؛ ۷-۳-۱۸؛ ۳-۲-۴ (پانویس).
 جیونو، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین نمونه‌های مس نگداخته ۱۴-۱-۳.
 جیه «پیروزی» واژه هندی باستان ۶-۲-۱۹.
 ج چ
 جیشمن «وعده، بخشش ارمغانی» واژه زند اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کدشمن ۶-۲-۱۰.
 جاشتین «آموختن» واژه پارسی میانه ۵-۱-۱.
 جتل‌هویوک (محوطه باستانی در آناتولی-سوریه و در نزدیکی شهر آلاخ)؛ نماد خورشید و چلیپای ساده در آن ۷-۲-۱۸.
 چختره (سرزمین چرخ در خاور ایران، آرته؟) از سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مزداکه در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
 - واژه اوستایی ۴-۳ (پانویس)؛
 - نام سرزمین اوستایی ۷-۱-۱؛ ۱۸-۴-۱.
 چرخ‌ردان در فرهنگ هندی کهن ۷-۱-۲؛
 - رسوب مفهوم آن در واژه مصری و نت ۸-۱۱؛
 - واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین چختره ۷-۱-۱.
 چرم ۴-۳ (پانویس).
 چش «آموختن» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
- چشم به‌راهی مردم ایران و اروپا به پایان جهان ۱۷-۱۲-۲-۱.
 چشم واژه فارسی ۵-۱-۱.
 چشمن «چشم» واژه اوستایی و پارسی باستان ۵-۱-۱.
 چشن «آموزگار» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
 چغریزار (متن‌های) ۱۱-۱-۱؛ ۱۴-۴-۱؛
 - ۹-۲-۷؛
 - اشاره آن به اسب ۷-۲-۱۷.
 چلیپا، نماد آریاییان؛ نیز پیوند آن با سرزمین خونی‌رته ۷-۱-۱.
 چلیپای ساده، در آثار هنری دوران پیش از تاریخ میانرودان ۷-۲-۱۸.
 چلیپای شکسته، نماد آریایی، بر ظرفی سفالی از تمدن سامره؛ نیز در تل‌باکون ۷-۲-۱۸.
 «چلیپای کاشی»، در میانرودان ۷-۲-۱۸.
 چم‌گشکان ۵-۲-۱.
 چندآوایی، ویژگی نشان‌های خط میخی ۴-۵-۵.
 چنگیز ۲-۴-۳.
 چوپر «مس» واژه ایلامی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 چیتره‌داته (چهرداد) نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
 *چیتسه‌بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 چیش‌پیش نام نیای کوروش بزرگ و داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱.
 چین ۴-۲-۱؛
 - در پیوند با مردم تخاری زبان ۹-۳-۷؛
 - گسترش مانویت در آن ۱۷-۱۱-۶-۲.
 چینی (زبان) ۴-۱-۳-۱۶.
- ح
 حاببرو (قوم) ۱۵-۱۰-۱۰.
 حازی (شهر) ۱۵-۱۰-۱۰.
 حبرنگارش عبری نام قوم هاببرو ۱۸-۷-۳-۷.
 حبرون (امروز الخلیل) شهری باستانی در فلسطین، فرماندار آریایی آن ۱۵-۹-۶؛
 ۱۵-۱۰-۱۳.
 حران، تازش قوم اومان‌منده به آن ۱۵-۴-۴.
 حسن‌بن‌محمد بن حسن قمی ۵-۵-۵؛
 - اشاره او به قاسان (کاشان) که در آغاز در کنار

- واژه اوستایی ۱-۴-۲؛
- ریشه پاره‌ای از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۰.
- خُشْتَرَه‌وئیریه ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی شرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰.
- خُشْمَه «فرمانروایی» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۲.
- *خُشْمَه‌بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
- خشکی (راه) میان آمریکا و آسیا؛ نیز میان آسیا و استرالیا ۲-۳.
- خشکی‌ها، سربرآوردن آنها در پایان دوران یخبندان ۳-۳.
- خُشْم واژه فارسی ۵-۳-۶.
- خُشْمَه نام فردی کاشی ۵-۳-۶.
- خُشْوَش «شش» واژه اوستایی ۱-۴ (پانویس).
- خط میخی، ویژگی چند آوایی بودن نشان‌ها در آن ۵-۴.
- خفاجی ۱۴-۴.
- خلیج پارس ۱۷-۱۴-۱ (نیز نک خلیج فارس).
- خلیج عدن ۵-۳-۱۱.
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶.
- خلیج فارس ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۲-۱-۱؛
- اشاره به آن در اوستا ۹-۱-۹؛
- امکان رفت و آمد انسان بر کف آن در طول واپسین دوران یخبندان ۳-۴؛
- پُر شدن گام به گام آن با گرم شدن هوا ۱۸-۳؛
- خشک بودن آن در دوران یخبندان (به دلیل پایین بودن سطح آبهای آزاد) ۱۸-۱؛
- در پیوند با اشارات جغرافیایی اوستا ۹-۲-۷؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛
- رانده شدن مردم ساکن در خشکی کف آن به پهنه‌های شمال به سبب پیشروی آب در پایان دوران یخبندان ۳-۳؛
- راه بازرگانی دریایی آموها به مصر ۸-۱۳؛
- وضعیت آن در ۱۵۰۰۰ سال پیش از میلاد به صورت دره‌ای فراخ و خشک؛ نیز روان بودن رودی بزرگ در کف آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
- خَنْتَه‌زیه «نخستین، جلوترین» واژه هیتی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
- دودمان ششم مصر ۱۵-۷-۴.
- خَحْسه (برگرفته از گَسه) نامی جایی در نامه‌های العمارنه مصری در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- خَحْسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- خَشایارشا ۵-۴-۱؛ ۹-۵-۳؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۵؛ ۱۸-۷-۲-۱؛
- اشاره او به پیوند قومی پارس‌ها و یونانیان ۹-۱-۳؛
- جایگزینی سالنامه‌ای تازه با سالنامه کهن در زمان او، نیز متن سنگ‌نوشته او درباره دوری جستن از پرستش دیوها ۱۷-۹-۲-۱؛
- لشکرکشی او به یونان ۱۰-۲-۷؛
- لشکرکشی او به یونان و پیوند آن با گزارش‌های یونانی درباره زمان زردشت ۱۷-۳-۱؛
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
- خُشتاوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- خُشتاوی رزمندگان اوستایی ۹-۵-۳.
- خُشْتَره «فرمانروایی» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
- *خُشْتَره‌ایسه «خواهان فرمانروایی» نام ایرانی ۱۷-۱۱-۵؛
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
- خُشْتَره‌پاؤن «نگهبان شاه» واژه پارسی باستان ۱۵-۸-۱.
- خُشْتَره‌بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
- *خُشْتَره‌پانه «نگهبان شاه» نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
- ریشه ایرانی نام فردی سترپانو، در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶.
- خُشْتَره «شاه، فرمانروایی» پیوند آن با مفهوم «شهر» و نیز نام سرزمین کیمش ۱۴-۵-۳؛
- «شاه، فرمانروا» در پیوند با نام فردی تَه‌شتر ۶-۳-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۶-۲-۱۶؛
- در پیوند با پسوند شتر در نامهای میتانی ۱۵-۸-۱؛

دریا بوده است ۳-۶.

حسنلو، در پیوند با نوار پیشانی بند ۲-۶-۱.

حضرت ابراهیم ۱۵-۷-۲.

حضرت داود ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۸-۸-۱.

حضرت عیسی مسیح ۱۷-۱۱-۴؛ ۱۷-۱۱-۱۱-۶-۲؛

۱۷-۱۴-۷؛ ۱۸-۸-۲؛ ۱۷-۱۰-۶؛

- باور ایرانیان نسبت به او در پیوند با زردشت

۱۷-۱۱-۵؛

- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛

- در گزارش سلیمان بصره‌یی؛ نیز اندیشه کهن

پیوند او با زردشت ۱۷-۱۱-۳؛

- پیوند او با هوشیدر توسط مسیحیان ۱۷-۱۱-۲.

حضرت محمد (ص) ۱۷-۱۰-۴.

حَلَب شهری در سوریه ۹-۶-۱؛ ۱۵-۷-۲.

حَلَف (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان

آریایی بودن آن ۱۸-۱.

حمزه اصفهانی ۱۷-۱۱-۶-۱.

حمورابی نک حمورابی.

حَمُورابی ۱۸-۷-۱؛ ۱۸-۷-۱-۲؛ ۱۵-۶-۶؛

- اشاره نکردن قانون‌نامه او به اسب ۱۵-۱-۲؛

- اشاره تورات به آن با نام اَمَرافِل ۱۵-۷-۲؛

- «برگرفته از آب جاودان» بحث در ریشه آریایی

نام او ۷-۲-۱۴.

حبوبتتی نگارش هیروگلیف نام مصری خَیَه پَزیته

۵-۳-۱۰.

خ

خِتوپس فرعون دودمان چهارم مصر، در یک

نگاره مصری ۸-۴.

خابیرم نام شهری در گل‌نوشته‌های تل‌برک

۱۸-۷-۳.

خابیرو (هابیرو) (قوم) ۱۸-۷-۳-۷ (نیز نک‌هایرو).

خابیری کی نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و

بابل ۱۸-۷-۳.

خاتی، زبان پیش‌هیتی ۵-۳-۸؛

- در پیوند با زبان کاشی ۶.

خاری/خارو نام آریاییان سوریه و فلسطین

۵-۳-۱۱.

خاش ۵-۲.

خاکسپاری، در پیوند با آیین زردشتی؛ نیز گزارش

هردوت از آن ۱۷-۹-۲-۲.

خاکسپاری اسب، به همراه آرابه، به عنوان یک

سنت آریایی ۱۵-۱-۳.

خانی (قوم) آشنایی آن با اسب ۷-۲-۱۷.

خانی نام نماینده فرعون ۱۵-۱۰.

خانیه نام نماینده فرعون ۱۵-۱۰.

خَیَه «ایزدبانوی خورشید» هیتی‌ها و هوریان

۱۲-۱۱-۳؛

- نام ایزد هوری ۴-۵-۶، نیز پانویس.

خَیتی «شاه خردکننده، سرکوب‌گر» نام بسیاری از

شاهان آسیایی دودمان نهم و دهم مصر

۱۰-۱-۲.

خَیتی یکم (فرعون) ۱۰-۱-۳.

خَد «له کردن، خرد کردن» واژه اوستایی ۱۰-۱-۲.

«خدای آریاییان»، صفت آهوزَه‌مَزدا در

سنگ‌نوشته داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.

خدا/ینامه ۵-۵؛ ۱۷-۴؛

- در پیوند با دریای کاشی ۳-۶.

خَر «بزرگ» واژه فارسی ۱۱-۴-۴.

خراسان ۵-۵.

خرچنگ (سرطان) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.

خرس مهتر، صورت فلکی ۱۷-۱۰-۵.

خَرَمَگس «مگس بزرگ» واژه فارسی، ریشه آن

۱۱-۴-۴.

خُرُوژدَر «سخت» واژه اوستایی ۵-۲.

خُش «درخشان» واژه مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.

خُش «گونه‌ای آبجو» ۱۸-۴-۳؛

- واژه مصری ۵-۳-۱۰.

خُش‌بَد «سنگ لاجورد» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛

۱۴-۵-۲؛ ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.

خُش‌بَد ایریت «سنگ لاجورد مصنوعی (ایرانی)»

واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.

خُش‌بَد ایری «شیشه آبی (ایرانی)» واژه مرکب

مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.

خُست «بیگانه» ۱۵-۷-۱.

خُست «کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه

مصری ۹-۴-۱ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۲ (پانویس).

خُست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های

۱۸-۷-۳؛ ۱۱-۱-۶؛

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاؤس
۵-۱۴-۱۷

خیره زنه «گوهر تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۶
خیه پزیتنه نام مصری ۱۰-۳-۵

د

دئینا «دین» واژه اوستایی ۳-۴ (پانویس).

دئوس «خدا» واژه لاتین ۳-۵-۴؛ ۱۷-۹-۲-۱.

دئوشستره/دئوشتره «غروب» واژه اوستایی
۲-۱-۱۳

دئوه «دیو» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲-۱؛ ۳-۵-۴.

دئوه نام ایزد آریاییان کهن؛ نیز فروافتادن آن از
جایگاه ایزدی توسط زردشت ۱۷-۹-۲.

دئینا «دین» از فرّوشی های پنج گانه در اوستا
۱۷-۹-۳ (پانویس).

دئئوس «پدر کائنات» = ژوپتر واژه لاتین کهن
۳-۵-۴.

*دئئی وو «خدا» واژه هندواروپایی ۳-۵-۴.

*دئیه «خدا» واژه ایرانی کهن ۳-۵-۴؛

- نام ایزدان ورجاوند آریایی ۱۷-۹-۲-۱.

دئیه «دیو» در سنگ نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.
دائیتیا (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۹-۱-۹؛

- پیوند آن با نام سرزمین دیاتی در متن های
مصری ۱۰-۲-۱؛

- در پیوند با میهن قوم آمو ۷-۲-۷؛

- «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و
آفرینش در روایات ایرانی؛ نیز اطلاق آن به
آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس
۱۸-۳-۱۲.

دات/داته در پیوند نام رود دائیتیا ۱۸-۳ «آفریده»،
داده» ریشه ایرانی نام ایزد میانرودانی
آموداتس ۱۲-۳-۱؛

- واژه اوستایی، در نام های فردی آریایی خاور
نزدیک ۱۷-۹-۱-۶؛

- در پیوند با ریشه نام آفرودیت ۱۸-۷-۳-۸؛

- ریشه جزئی از نام های فردی متن های آلاخ
۱۵-۹-۶.

داته «قانون، دستور» در سنگ نوشته خشایارشا

نقش او بر مهری استوانه ای ۱۰-۱-۱.

خون شولگی نام فردی آریایی خاور نزدیک در
بردارنده جزء اوستایی خُون ۱۴-۱-۳-۵؛
۱۱-۲-۷.

خون کبیری نام فردی آریایی خاور نزدیک در
بردارنده جزء اوستایی خُون ۱۴-۱-۳-۵؛
۱۱-۲-۷.

خون نینی (خون □ تی. نی □) نام فرمانروای کیمش
۱۴-۱-۳-۵؛

- در پیوند با نام خور ووش ۱۱-۲-۷.

خونی رته (سرزمین) «چرخ خورشید» ۹-۳-۵-۳؛
۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۸-۲-۷؛

- سرزمین اوستایی، در پیوند با سرزمین چخره
در وندیداد ۱۷-۷-۴؛

- (خونیرث) «چرخ خورشید» نام کشوری در میان
زمین که میهن آریاییان را در بر می گرفت؛ نیز
شبهات با چرخ شش پره (هریک نماد یک
سرزمین) ۷-۱-۱؛

- در پیوند با نام خور ووش ۱۱-۲-۷؛

- در پیوند با نام سرزمین رتنو ۱۰-۲-۷؛

- تمدن درخشان آن در هزاره چهارم و سوم پیش
از میلاد؛ نیز پیوند آن با سرزمین آرته در اسناد
سومری ۴-۵-۲-۱؛ ۱۸-۴-۱؛

- هسته میانی پهنه ای چرخ مانند که سرزمین های
آریایی را در میان دیگر کشورها در بر می گیرد
۷-۲-۹.

خونی قنوم نام فردی آریایی خاور نزدیک در
بردارنده جزء اوستایی خُون ۱۴-۱-۳-۵؛
۱۱-۲-۷.

خوون/-خوون «خورشید» واژه اوستایی ۴-۵-۵.

خوون و نت «آفتابی» واژه اوستایی ۴-۵-۵.

خویر «خورشید» نام سغدی، در پیوند با نام ایزد
کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.

خوینگ «از آن خورشید» واژه اوستایی ۷-۱-۱؛
۴-۵-۵.

خه پسوند هوری در نام های جغرافیایی ۵-۳-۶.

خعی نام وزیر رامیس سوم ۱۱-۱-۶.

خیان پیوند آن با ریشه ایرانی کی ۱۵-۷-۳؛

- سوّمین فرمانروای همیکسوس ۱۵-۷؛

جنگ‌افزار لوگَل‌بَنَدَه در حرکت او به سوی
اَرْتَه ۱۴-۱-۱.

خورسند واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس).
خَوَرَنَه «فَرّ شاهی» ۱۷-۹-۶-۲؛ ۱۲-۱-۱؛
۱۷-۹-۶-۲؛ ۱۷-۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۱-۱ (پانویس)؛
- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی خورشید ۶-۱-۹؛
- «فَرّ»، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴؛
- ریشه اوستایی جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
- ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۱؛

- در پیوند با نام فردی کاشی آری‌پَرنی ۱۱-۱-۱.
خوروَش نام فارسی ۶-۳-۷؛ ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام وَش در یک نگاره مصری ۸-۴.
خَوَرَوُش «خورشید درخشان» ۶-۳-۷؛
۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۵-۸-۵؛ ۱۸-۶-۱-۳؛ ۴-۵-۳؛
- کهن‌ترین نام آریایی ثبت شده یک شاه آموری
۱۱-۱-۵؛

- بحث در ریشه آریایی آن ۷-۲-۱۱؛
- نام شاه آموریان در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
- در پیوند با نام وَش در یک نگاره مصری ۸-۴.
خَوَرَوُش «خورشید تَبَار» نام فردی کاشی
۶-۳-۷.

خَوَرَه‌زَنَه «خورشیدتبار» نام کاشی ۶-۳-۷.
خوزستان، کوچ ایلامیان به آن ۳-۷.
خومورته (سرزمین) در یک متن میانرودانی و در
پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱.
خَوَن «خورشید» واژه اوستایی ۷-۱-۱؛
- در پیوند با نام خَوَرَوُش ۷-۲-۱۱؛
- نیز پیوند آن با نام فرمانروای سرزمین کیمش
۱۴-۱-۳.

خَوَنَبِه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
خون‌خَوَنَبِه نام فردی آریایی خاور نزدیک در
بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۱۴-۱-۳؛
۷-۲-۱۱.

خَوَنَد «شاه‌داد» واژه خاور نزدیک ۱۰-۱-۲.
خوندی/خندو نام یکی از شاهان آسیایی
نخستین دوران فترت مصر؛ بحث در ریشه
ایرانی آن ۱۰-۱-۲؛
- فرمانروای نامدار آسیایی دودمان هشتم مصر،

خنجر، در نگاره‌های مصری؛ نیز پیوند آن با
خنجرهای برنزی لرستان ۱۰-۲-۳.

خَنَبَتَه (گرگان؟) از سرزمین‌های آفریده‌آهورَه‌مَزدا
که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

خنجر برنزی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود
هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.

خَنَه در پیوند با نام شاه آن ۶-۳-۸.

خَنَه-آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در
پیوند با یک نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.

خَوَنَبِنی «زیبا» واژه اوستایی ۷-۱-۱ (پانویس).

خَوَنَبِنی-سَخَنَه «دارنده ابزار جنگی زیبا» عبارت
اوستایی ۷-۱-۱ (پانویس).

خوارزم ۲-۴-۲؛ ۷-۲-۷؛ ۱۷-۷-۴.

خوارزمی (زبان) ۱۶-۳.

خواستن واژه فارسی، گونه «س» در برابر خواهش
(گونه «ه») ۱۵-۸-۵.

خواهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر خواستن
(گونه «س») ۱۵-۸-۵.

خوپ «زیبا» واژه پهلوی ۷-۱-۱ (پانویس).

خوتی (دی) یه مار آریه نام سوبری آمیخته با آری
و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

خوخوری (سرزمین) اشاره به آن در متنی از
پورسین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱.

خوخوری‌کی نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره
به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).

خودخَه/خودک «ایزد آب و هوا» ی کاشی ۶-۱-۷.

خَوَر «خورشید» در پیوند با نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛

- واژه اوستایی، در پیوند با نام خَوَنی‌رَتَه ۷-۱-۱.

خَوَر «خورشید» واژه پارسی میانه، در پیوند با نام
ایزدکاشی شوریش ۶-۱-۱۲.

خور واژه فارسی ۶-۳-۷.

خور «خورشید» واژه سغدی ۶-۳-۷؛

- در پیوند با نام خَوَرَوُش ۷-۲-۱۱.

خورآب (در مکران) در پیوند با مس آرسن‌دار
۱۴-۱-۱.

خورسگ‌آری‌یتی «کوه‌های آری‌یتی» واژه لووی
۱۱-۱-۱.

خورسگ‌دَکَه «سفیدکوه» واژه سومری ۱۴-۴-۱.

خورسگ‌گی «سیاه‌کوه» واژه سومری، در پیوند با

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳؛

- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- سرچشمه آن در کشور سلم بنابر روایات ایرانی ۱۲-۳-۱۰-۱؛

- نام آن به زبان سومری، اکدی و پارسی باستان ۱۳-۱-۶.

دد/دَد برگرفته از ریشه اوستایی داته «دادن، آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

دَداتی «دادن، آفریدن» واژه هندی ۱۵-۹-۶.

دَدَه/دَتَه بخشی از نام‌های آریایی خاور باستان، بحث در ریشه آریایی آن ۱۰-۴-۱.

دَدَه «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۱۰-۳-۷.

دَر واژه فارسی ۱۱-۲-۱.

«در آن زمان مردم سرزمین سودر پهنه ماد (شامل) سرزمین زاب شالی در پهنه ماد، همچون ملخ، از مرزهای آتشان (فارس) تا دریای بالا شوریدند»، متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱.

دراویدی (زبان) ۴-۱.

دَریان واژه فارسی ۶-۱-۲.

«در برگیرنده سرزمین‌ها»، پاژنامه خیان ۱۵-۷.

درختان (حلقه‌های) میزان ستبری آن به عنوان روشی برای پی بردن به دمای هوا در دوران کهن ۳-۴.

دَرشینیگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

دَرغوجی تیم «زندگی بلند» عبارت اوستایی نو ۱۷-۲-۹-۲ (پانویس).

دَرگم‌جی‌وا «زندگی بلند» عبارت پارسی باستان ۱۷-۲-۹-۲ (پانویس).

دروغ... دامن «جایگاه دروغ» عبارت ایرانی کهن در پیوند با نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.

دُرُوگه «دروغ» واژه پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.

دُرِهیم، شهری در خاور میانرودان، اشاره متنی از آن به حیواناتی به عنوان «غنائم جنگی مَرَتو» ۱۵-۲-۱.

«دریا»، جایگاه خاوری آن در ذهن سومریان ۱۴-۲-۱-۱.

دانوب ۵-۴-۱؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۲-۱؛

۱۲-۳-۱۰-۲؛

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛

دانوش «رود» واژه اوستایی ۹-۵-۵.

دانوَنَه (قوم) ۱۴-۵-۳.

دانوویوس نام رود دانوب در زبان سلتی ۱۳-۱-۱۵؛

۵-۵-۹.

دانه واژه فارسی ۱۱-۲-۲.

داؤد ۱-۱ (نیز یک حضرت داؤد).

*داوِیتَرته «جایگاه آزاب‌های دوان» نام جایی در ایران باستان ۶-۲-۱۸.

داه «دایه، کنیز» واژه فارسی ۱۲-۱-۵.

داهه نام یک قوم آریایی ۵-۳-۱۲.

داهی «آفرینش» واژه اوستایی ۶-۳-۱۶.

داهی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۴-۷.

داهی (قوم) پیوند آن با واژه فارسی دایه ۹-۱-۹؛

- در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۱.

دایه «پرستار بچه» واژه فارسی ۹-۱-۹؛

- ۵-۳-۱۲.

دَپَره نگارش ایلامی نام پارسی باستان دَپَره ۹-۱-۴ (پانویس).

دبوس، در نگاره‌های مصری دوران پیش از تاریخ ۸-۳؛

- «عصای فرمانروایی»، «فرمانروایی» پیوند آن با واژه خاور نزدیک هکا ۹-۴-۱.

دَپَره (سرزمین) ۲-۳-۱؛

- «کوه سنگ لاجورد» نامی در نوشته‌های بابلی ۹-۱-۴؛

- نام جایی در متن‌های میانرودان که «کوه سنگ لاجورد» خوانده شده است؛ نیز پیوند آن با کوه بیکنی ۱۴-۵-۲؛

- نگارش بابلی نام سرزمین تپور ۱۴-۱-۱.

دَپورائپ نگارش ایلامی نام شخصی ایرانی برگرفته از تپوره ۹-۱-۴.

*دَکَه‌تَپی «سردسته گروه ده نفری» واژه پارسی باستان ۹-۲-۴.

دجله ۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳؛ ۱۸-۶-۱-۱؛

۹-۲-۷ (پانویس)؛

داسه «برتر، غیرآریایی» واژه هندی باستان
۱-۱۲-۱.

داسه نام قوم ودایی ۱۷-۷-۴؛

- نام قومی بیگانه در زبان هندوآریایی کهن
۵-۱۲-۱؛

- واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵.

داغ واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی دگیگی
۶-۲-۶.

داغستان ۱۷-۷-۴.

داگس «روز» واژه گوتی، در پیوند با واژه کاشی
دگیگی ۶-۲-۶.

دامغان ۲-۲-۲؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵-۵.

دائوس نام شاه قوم دانو ۹-۵-۱.

دائونوی قوم یونانی در حماسه ایلید ۹-۵-۱.

دائنه ایزدبانوی یونانی ۹-۵-۳؛

- مادر پرسیه‌توس ۵-۴-۱.

دانشمن (دانشمند) واژه فارسی، در پیوند با واژه
کاشی کدشمن ۶-۲-۱۰.

دائو ۹-۵-۳.

دائو «باران» نام فردی قوم مرتو ۷-۲-۱۵.

دائو «باران» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های فردی
قوم مرتو ۷-۲-۱۵.

دائو «باران» واژه هندوآریایی کهن ۹-۵-۲.

دائوپیکری اسطوره‌ای دریگ‌ودا ۹-۵-۳.

دائو/دائو نام هفت دیو اهریمنی در وداها که
به‌دست ائدزده کشته می‌شوند ۹-۵-۲.

دائو/دائونته (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۵-۱؛ ۷-۲-۱۵.

دائو (قوم) ۵-۴-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۴-۶؛
۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۸-۱؛

- اشاره اوستا به آن به عنوان دشمن ایرانیان؛ نیز
پیوند نام رودهای اروپایی با نام آن ۹-۵-۳؛

- پیوند آن با نام رودهای اروپایی ۹-۵-۵؛

- تعبیر معنی قوم «رود نشین» برای آن ۹-۵-۴؛

- خویشاوندی یونانیان با این قوم یونانی از قول
خشایارشا ۹-۱-۳؛

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛

- ریشه آریایی آن ۹-۵-۶.

دائو «مايع، قطره» واژه هندی کهن ۹-۵-۲.

۱۷-۹-۲-۱.

داتّه/دته جزئی از نام‌های فردی آریاییان خاور
نزدیک ۱۵-۹-۶.

داتی «داده» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام
آفرودیتّه ۱۸-۷-۳-۸.

داتیه «هدیه» واژه اوستایی ۱۸-۷-۳-۸.

داده «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
دازتیت‌رتّه نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام میتانی

۱۵-۸-۱.

دارا، شهریاری ۱۲ ساله او ۱۷-۴.

دارای چهارآزادان، در گاهنگاری سنتی زردشتی
۱۷-۱۰-۱.

دارای دارایان (داریوش سوم هخامنشی) در
گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهریاری ۱۴ ساله او ۱۷-۴؛

- نگارش پیام زردشت با خط زرین بر ۱۲۰۰۰
پوست گاو توسط او بنابر روایات سنتی

۱۷-۱۰-۵.

دارو واژه فارسی ۵-۴-۱.

دازتیت رتّه «نگه‌دارنده ازابه» نام ایرانی
۱۵-۲-۵.

داریوش بزرگ ۱۷-۷-۲؛ ۴-۵-۷؛ ۶-۱-۶؛ ۱۰-۳-۳؛
۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۵-۵؛ ۱۷-۲-۲؛

۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۱؛

- اشاره او به آهوره‌مَزدا ۱۷-۱؛

- اشاره او به سنگ لاجورد ۱۴-۵-۱؛

- اشاره وی به آهوره‌مَزدا ۱۷-۹-۲؛

- سنگ‌نوشته او درباره ساختمان کاخ شوش ۵-۱؛

- اشاره وی در سنگ‌نوشته‌ها به واژه «آریایی»
۴-۷-۲، نیز پانویس؛

- در گزارش آگاثیاس ۱۷-۱۰-۸؛

- دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی
۱۷-۹-۲-۱؛

- سنگ‌نوشته او در آبراه سوئز ۹-۵-۵ (پانویس).

داریوش دوم، نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی
زردشتی ۱۷-۱۰-۴.

داریوش سوم ۱۷-۴؛ ۱۷-۱۰-۵.

داستان آفرینش، در تاریخ سنتی ایران و در پیوند با
کیومرث ۸-۱۶.

- در پیوند با تبدیل /«ر» به «ن» / ۴-۵-۵؛
- در پیوند با تبدیل /«س» به «ه» / ۴-۵-۳؛
- در پیوند با تبدیل گوی به گئی / ۱۱-۱-۶؛
- در پیوند با تبدیل مَرْتوبه مَنْتو ۸-۱۱؛
- در پیوند با تبدیل /«و» به «پ» / ۴-۵-۶؛
- در پیوند با تبدیل /«و» به «گ» / یا /«وی» به «گو» / ۴-۵-۷؛
- در پیوند با تبدیل /«و» به «م» / ۴-۵-۸؛
- در پیوند با ریشه آریایی نام یونانی هِلاس ۱۱-۱-۱؛
- در پیوند با ریشه نام تهران و تجریش ۹-۳-۶؛
- در پیوند با نام ایزد اوستایی آتر و ایزد مصری آتن ۱۲-۳-۲۶؛
- در پیوند با نام ایزد هیتی خَیَه ۱۲-۳-۱۱؛
- در پیوند با نام خَوَر و وَش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام رود سَرَس و تی ۱۲-۳-۴؛
- در پیوند با نام سرزمین بَختان و نام بلخ ۱۸-۷-۳-۵؛
- در پیوند با نام سرزمین سوئرتو ۷-۱-۲؛
- در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛
- در پیوند با نام قوم تُخاری زبان یوئه چیئه و قوم گوتی ۹-۳-۷؛
- در پیوند با نام‌ها و واژه‌های آریایی در زبان بیگانگان ۴-۵؛
- در پیوند با نام‌های ودایی و نام قوم پارت ۹-۱-۵؛
- در پیوند با واژه‌های ایرانی کهن معادل «تَبَر» ۹-۱-۴؛
- در پیوند با واژه‌های معادل آهن در زبانهای خاور نزدیک و لاتین ۹-۱-۲؛
- در پیوند با واژه‌های معادل «هفت» در زبانهای اوستایی و میتانی ۱۵-۸-۵؛
- در پیوند با واژه آریایی ورت «چرخیدن» و واژه اَکَدی گیگیر «اَرابه» ۱۵-۲-۵؛
- در پیوند با واژه آمو ۱۰-۳-۶ (پانویس)؛
- در پیوند با واژه ایرانی مَرده و نام اِرین مَنده ۱۵-۵؛
- در پیوند با تبدیل واژه هندوآریایی پَرسو به فارسی پهلوی ۹-۱-۴؛
- در زبان کاشی و نظیر آن در زبانهای آریایی ۶.
- دَگَن / داگان «خدای آب و هوا» ۱۲-۳-۱۳؛
- نام خدای اَکَدی ۵-۳-۳.
- دَگَن شَه هاری «دَگَن آریایی» نام مرکب خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد دَگَن ۱۲-۳-۱۳.
- دِگَو «بسوز» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- *دَگَهِیکَه گونه آغازین واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دَگیگی «آسمان» واژه کاشی ۶-۲-۶.
- دَلو ۱۷-۴.
- دماوند ۱۵-۳؛
- رفتن جمشید از آن به بابل ۸-۱۶.
- دمای هوا، افزایش جهانی آن در ۱۲۰۰ ق م؛ نیز پیوند آن با کوچ‌های بزرگ آریاییان ۱۸-۷؛
- ۱۷-۴-۵؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۷-۷؛
- بررسی روش‌های گوناگون برای پی بردن به آن در دوران‌های گذشته؛ روش سنجش ستبری حلقه‌های درختان؛ اوج آن در فاصله هزاره ششم تا چهارم پیش از میلاد ۳-۴؛
- پایین بودن آن در دوران یخبندان و سپس بالا آمدن آب دریاچه‌ها در پی افزایش آن ۳-۲؛
- در پیوند با سردترین دوران جهان؛ نیز بالا رفتن دائمی دما در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد؛
- افزایش پر شتاب آن پیرامون ۸۰۰۰ تا ۵۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- دمای هوای جهان، افزایش سخت آن در هزاره نهم و کوچ قوم‌های آریایی ۱۷-۱۴-۵؛
- رسیدن آن به اوج در ۴۵۰۰ ق م ۱۷-۱۴-۳.
- دموکریت ۱۷-۶.
- دُن (رود) ۵-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۳-۱-۱۵؛
- ۱۸-۷-۲-۱؛ ۹-۵-۶؛
- نام رودی در اروپا ۹-۵-۵.
- دُن «آب، رود» واژه آسی ۹-۵-۵.
- دَن «روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵.
- دِن (فرعون) در پیوند با سرکوبی قوم یونتیو به دست او ۸-۴؛
- فرآورده‌های سنگ لاجورد در آرامگاه او ۱۴-۵-۳-۱.
- دَنو «رود، روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵.

دریاچه قم، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۵-۳.

دریاچه نمک، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۵-۳.

دریاچه‌ها، در دوران یخبندان؛ نیز مساحت به مراتب بیشتر آنان در سنجش با امروز؛ نیز بالا رفتن سطح آب آنها در دوران یخبندان ۲-۳.

دریاچه‌های مرکزی فلات ایران، پیدایش آنها در نتیجه آب شدن یخها در پایان دوران یخبندان ۱-۱۸.

دریاچه هامون، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۵-۳.

دریاچه‌های میانی فلات ایران، تبدیل آنها به کویرهای خشک با گذشت هزاره‌ها؛ نیز گودی هشتاد متری و قابل کشتیرانی بودن آنها ۵-۳.

دریاچه ارومیه ۵-۳؛ ۱۴-۲-۱-۱ (نیز نک دریا ارومیه).

دریاچه وان ۱۴-۲-۱-۱.

دریاها (نک آب دریاها).

دریا‌های آزاد، سطح پایین‌تر آنها در دوران یخبندان در سنجش با امروز ۲-۳؛ ۱-۱۸.

دریای اُرف ۱۰-۳-۳.

دریای ارومیه، مساحت آن در دوران یخبندان ۲-۳.

دریای اژه ۹-۴-۲.

«دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱؛

- در متن سارگن و در پیوند با قلع ۱۴-۲-۱؛

- «دریای خزر»، در متن نرام‌سین ۹-۶-۱.

«دریای بزرگ» (مدیترانه) ۴-۱.

«دریای پارس»، عبارت اوستایی در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۶.

«دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱.

دریای چین، در پیوند با داستان جمشید و اژی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵.

دریای خزر ۵-۲؛ ۸-۱۲؛ ۱۴-۲-۱؛

- خاستگاه قوم سکا در دوران تاریخی ۱۰-۳-۱؛

- در پیوند با «دریای بالا» ۹-۶-۱؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛

- در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۳؛

- در پیوند با متنی از سارگن اکدی ۵-۳-۳؛

- مساحت به مراتب بیشتر آن در دوران یخبندان در سنجش با امروز ۲-۳.

دریای سربونی، در روایت هرودت در پیوند با کوهستان کاسین ۵-۴-۱.

دریای سرخ ۵-۳-۱۱؛ ۳-۳-۳؛

- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛

- زیستگاه آموهای جنوبی در کرانه‌های باختری آن ۸-۱۳.

دریای سیاه ۴-۱-۴؛ ۴-۵؛ ۴-۵؛ ۱۸-۷.

دریای عمان ۵-۳-۱۱؛

- مصب رود بزرگی که در خلیج فارس جاری بود ۲-۳؛

- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶.

دریای کاشی ۳-۶؛ ۵-۱-۱.

دریای مدیترانه ۱۰-۲-۲؛ ۱۵-۷-۲؛

- مرتبط نبودن آن با «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱.

دریای هامون ۵-۱-۱.

دَریّه «دریا، رود» واژه ایرانی در پیوند با نام آمودریا و مصر ۸-۱۷.

دَریّه «دریا، رود» واژه پارسی باستان ۱۳-۲-۴.

دَز «سوختن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.

دَژِئیتی «می‌سوزد» فعل اوستایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.

دَسَه‌تیش «سردسته گروه ده نفری» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۲-۴.

دَسِو «سرزمین بیگانه، مردم بیگانه» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۷-۲-۱۳ (پانویس)؛

- تیره‌بوستان بومی هند ۴-۷-۲؛

- در ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس).

دَکش / دَخش / تَکش «سیاره» واژه کاشی ۶-۲-۷.

دَکم «آب» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۳.

دگرگونی آوایی، در نام ایزد کاشی خودخه ۶-۷-۱-۴؛

- در پیوند با تبدیل پَرچی به بَلوچ ۹-۷-۱؛

- در پیوند با تبدیل «ر» به «ل» ۴-۴ / ۴-۵؛

- دَهه «مرد» واژه خُتنی و سَکایی ۱۲-۱-۵.
- دَهیکه/دَهوگه «آتش، سوزان» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دَهبو «بخش یا استان» واژه اوستایی ۱۷-۱۰-۵.
- دَهبو «سرزمین» واژه اوستایی و پارسی باستان ۵-۱-۱۲؛ ۱۲-۳-۵.
- *دَیتو «آسمان ایزدی روشن»، «روز روشن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دِیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲-۲؛ ۱۸-۳-۲-۳؛
- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛
- نام میهن قوم آمو در سندهای مصری؛ نیز پیوند آن با داییتیای اوستایی ۸-۱۲.
- دِیاکو نام نخستین شاه ماد بنابر روایت هرودت ۱۷-۱۱-۸.
- دیالَه، در پیوند با آرمنوم ۹-۶-۱.
- دِیانیت نام مصری شهر آواریس ۹-۵-۵ (پانویس).
- دیتی نام ایزدی هندوآریایی کهن، همتای آدیتی ۱۸-۳-۷-۸.
- *دیتی «هدیه» واژه هندی کهن ۱۸-۷-۳-۸.
- *دِیگنه «رود تیز»، گونه آغازین نام سومری (ای) دِیگنه «دجله» ۴-۵-۲-۱.
- دیل/دیلَه نشان مادینگی واژه زی «اسب» ۱۵-۴-۱-۱.
- دیلَم (بندر) پیوند آن با دیلمون ۱۴-۵-۲؛
- در پیوند با سرزمین ورنَه در وندیداد ۱۷-۴-۷.
- دیلمون ۱۴-۲-۱-۱؛
- به عنوان سرزمین صادر کننده سنگ لاجورد، عقیق، و سنگ‌های دیگر و نیز عاج، مس، برنز، نقره، قلع به میانرودان در هزاره سوم و دوم؛ نیز پیوند نادرست آن با بحرین توسط بیشتر پژوهشگران؛ نیز جای درست آن در سر راه خاور میانرودان، یعنی کرانه‌های شمالی خلیج فارس ۱۴-۵-۲؛
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷.
- دیلَه‌زی «مادیان» واژه کُردی، پیوند آن با واژه
- سومری معادل اسب ۱۵-۱-۴-۱.
- دیلَه‌شیر «ماده شیر» واژه کُردی ۱۵-۴-۱-۱.
- دیلَه‌گور «ماده گُرگ» واژه کُردی ۱۵-۴-۱-۱.
- دین «دین» واژه پهلوی ۴-۳ (پانویس).
- دین «دین» واژه عربی ۴-۳ (پانویس).
- دینگَر ۱۷-۷-۴؛
- در پیوند با خاندان سَنَه ۱۷-۷-۳، نیز پانویس؛
- گزارش متفاوت آن از زندگی زَرْدُشت در سنجش با بُندَه‌ش ۱۷-۵.
- دینگیر «خدا» (نشان توصیفی) ۶-۱-۴؛
- در پیوند با نام شاه کاشی، کاشتیل یاشو ۶-۳-۸؛
- در متن‌های بابلی دوره کاشی‌ها ۶-۱-۱.
- دینگیر مَه «خدای مَه» نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
- دیوار پدافندی، ساخت آن در مصر در دوره دودمان دوازدهم ۱۰-۲-۲.
- «دیوار پدافندی مَدَه» ۹-۲-۲.
- «دیوار روبه‌روی کوهستان» پیوند آن با روایت ذوالقرنین ۱۸-۶-۵.
- «دیوار مَدَه»، در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرْتو ۷-۲-۳.
- «دیوار مَرْتو» ۱۰-۲-۱۸-۶-۵؛
- در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرْتو ۷-۲-۳.
- دیوان، آشفته کردن آب و هوای ایران و بیج توسط آنان ۱۷-۲؛
- فرمانروایی آنان پس از مرگ هوشنگ ۱۷-۱۲-۱-۱.
- دیوان مازنداران، جنگ کی کاؤس با آنان ۸-۱۶.
- دیوداسه از شخصیت‌های ودایی ۹-۵-۱.
- دیودور، گزارش او از نبردهای سِسوتریس ۱۰-۳-۳.
- دیوس‌یتِر «پدر کائنات» = ژوپیتر واژه لاتین کهن ۴-۵-۳؛ ۱۷-۹-۲-۱.
- *دیویس «آسمانی» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دیویَه «آسمانی» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- *دیه «روشن، درخشان» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.

*دَنَوَکَترَه «رود پشت» ریشه ایرانی نام رودی در اروپا ۵-۹-۵.

*دَنَوَکَترَ دَیه «رود نزدیک» ریشه ایرانی نام رودی در اروپا ۵-۹-۵.

دَنَوَکَه (سرزمین) در نامه‌ای از العمارنه ۵-۹-۶.
دَنَوَکَی «روان است» فعل پارسی باستان ۵-۹-۵ (پانویس).

دَنَییر نام رودی در اروپا ۵-۹-۱۳؛ ۱۵-۱-۱۳؛

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.

دَنَیِشتر نام سکایی رودی در اروپا ۵-۹-۵؛

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.

*دَو «دویدن» و «دو» واژه پارسی میانه ۶-۲-۱۸.
دِوا دارو «گونه‌ای داروی شفابخش» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.

دوازدهان ۱۷-۱۱-۱؛

- در پیوند با دوازده بُرج؛ نیز سرنوشت‌ساز بودن آن (هزاره دوازدهم) برای مردم ۱۷-۱۰-۵؛

- «هزاره دوازدهم»، اشاره به فروافتادن آن ۱۷-۱۰-۸.

دوخنو «آرژن» واژه اکدی ۱۱-۲-۲.

«دودمان لارسا»، در پیوند با آموها ۷-۲-۱۳ (نیز نکلارسا، دودمان).

«دودمان‌های آریایی»، در فلسطین و سوریه ۷-۱۵-۲.

«دوران بس دراز»، در پیوند با پادشاهی جمشید ۱۷-۱۲-۱-۱.

دوران فترت ۸-۱۰؛

- آغاز آن پس از فروپاشی دودمان ششم مصر ۱۴-۸؛

- در پیوند با فرمانروایی ۱۴۰ ساله آموها در مصر ۸-۱۷ (نیز نکفترت، دوران).

دوران نخست «عهد عتیق» در جهان‌بینی یوآخیم فَن فیوره ۱۷-۱۱-۲-۶.

دوران یخبندان ۱۷-۱۴-۱ (نیز نک یخبندان، دوران).

دور و نام شهری در بخش جنوبی مادستان ۹-۲-۵.

دوره دوم، دوره انجیل، در جهان‌بینی یوآخیم فَن فیوره ۱۷-۱۱-۲-۶.

دوره دوم (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.

دوره چهارم (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.

دوره سوم در جهان‌بینی یوآخیم فَن فیوزه ۱۷-۱۱-۲-۶؛

- (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.

دوره نخست (در گاهنگاری زردشتی) ۴-۱۷.

دوسو «گورخر ایرانی نر» واژه سومری در متن شولگی؛ به عنوان غنیمت جنگی؛ نیز پیوند آن با اسب ۱۵-۱-۲.

دوغدوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

(دوگ) برسی ایلَه «کاسه سفالی» واژه سومری ۹-۱-۲ (پانویس).

دوگ «کاسه»، پارچ» واژه سومری ۹-۱-۲ (پانویس).

«دوماهی» (حوت) ۴-۱۷.

«دومین دوره سه هزار ساله» (در گاهنگاری زردشتی) ۱۷-۱۴-۲.

دونگولا، تندآب سوم رود نیل ۵-۳-۱۱.

دِوه «خدا» واژه هندوآریایی کهن ۴-۵-۳.

دِه «سوختن» مصدر هندوآریایی کهن، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.

دُها «آفریدن، کسی را به جایی رساندن»، «بی‌مرگی بخشیدن»، «آفریده مولیان» واژه هندوآریایی کهن ۱۳-۱-۱۳.

دهاسی «جایگاه» واژه هندی ۶-۳-۱۶.

دِهاکَه «بَرَبَر، غیر آریایی» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱۱ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۷ (پانویس).

دُهانَا «دانه» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.

دُهاو «دویدن» واژه هندی باستان ۲-۶-۱۸.

دَهَتی «سوختن» مصدر هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.

*دِهگوه «سوختن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.

دَهوت رَسَه «جایگاه ازابه‌های دوان» نگارش ایلامی نام جایی در ایران باستان ۲-۶-۱۸.

*دُهور «حیاط، دَر» واژه پیش‌هندواروپایی ۱۱-۲-۱.

*دِه‌مور «دَر» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.

*دُهوَنَا «غله» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.

دَهَه (قوم) نام پارسی باستان قوم بیگانه ۱۲-۱-۵.

رَده پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک
در پیوند با ریشه آریایی رَته ۱۵-۲-۵.
رَسا نام رودی ودایی ۹-۲-۷ (پانویس).
رستم نام پهلوان اسطوره‌ای ایران ۱۷-۱۳-۲؛
۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۳-۴.
رستم سیستانی، نماد قوم سکا ۸-۱۶.
رستوتخمه «نیرومند رُشد» ریشه نام رستم
۱۷-۱۳-۴.
رُشتهم گونه آغازین نام رستم ۱۷-۱۳-۴.
رشدگمه «رستم» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۴.
رُشگه نام پارسی باستان با پسوند گه ۷-۲-۱۷
(پانویس).
رع خدای مصری ۱۰-۲-۱.
رغا «ری» ۱۳-۱-۷؛
- از سرزمین‌های آفریده‌آهوره مزدا که در وندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
رفائیان، نام قومی در تورات ۱۵-۷-۲.
رُگس «شاه» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه
نام شهر لگش ۱۳-۱-۷.
رگ «شاه» واژه لاتین ۱۳-۱-۷.
رگی آرغی آرچی لری در پیوند با نام شهر لگش
۱۳-۱-۷.
رگینه «ملکه» واژه لاتین ۱۳-۱-۷.
رنگها نام رودی اوستایی ۹-۲-۷.
رُنگیا (اَرنگ)، رود، پهنه گرداگرد آن، از
سرزمین‌های آفریده‌آهوره مزدا که در وندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
روایت‌های ایرانی، نگاهی تازه به آنها برای
بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.
رودرو «سرخ» واژه هندواروپایی ۴-۵-۱،
۱۴-۱-۶.
رودره/رودیره «سرخ، سُرخ خونی» واژه
هندوآریایی کهن ۱۴-۱-۶.
رودره «سرخ» واژه ایرانی کهن ۱۴-۱-۶؛
۴-۲-۱؛
- رخنه آن به زبان سومری ۹-۱-۲.
روذره نام ایزد هندی به معنی واژه‌شناسی
«ستمکار، وحشی» و نیز «سرخ» ۶-۱-۷.

رُتیه «چرخ، اَرابه» واژه سنسکریت ۱۵-۱۱-۲.
رُتریه «با اَرابه رفتن» واژه ودایی ۱۵-۲-۵.
رُتنو (سرزمین) ۱۰-۴-۱؛ ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛
۱۸-۶-۱؛ ۲-۲-۱؛ ۱۴-۵-۳؛
- تازش سِسوتریس سوم به آن ۱۰-۳-۲؛
- در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴؛
- نخستین ذکر نام آن در داستان سینوهه؛ نیز بحث
در ویژگی‌های ایرانی آن ۱۰-۲-۵؛
- «نه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۱۰-۲-۷؛
- نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های
کهن مصری ۱۳-۱-۱؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
رَته «اَرابه، چرخ» واژه آریایی ۱۳-۱-۱؛ ۱۵-۲-۵؛
۱۴-۵-۳؛ ۱۸-۴-۱؛ ۷-۱-۱؛ ۴-۲-۵؛
۱۵-۱۱-۲؛
- در پیوند با نام سرزمین رُتنو ۱۰-۲-۷، نیز
پانویس؛
- واژه هندوآریایی، پیوند آن با سرزمین اَرته ۷-۱.
رَته‌اِشتا «جنگجوی اَرابه‌ران» واژه اوستایی ۱۵-۳؛
۱۵-۲-۵.
رَته‌اِشتر «جنگجوی اَرابه‌ران» واژه اوستایی
۱۵-۲-۵.
رَته‌اِشتر اَرته‌اِشتا «ایستاده بر اَرابه، جنگاور» در
پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.
رَته‌اِشتها «ایستاده بر اَرابه» یا «جنگاور اَرابه‌ران»
واژه هندی باستان، در پیوند با نام پنجمین شاه
کاشی ۶-۳-۱.
رَته «منسوب به اَرابه» واژه ودایی ۱۵-۲-۵.
رَجس «تاریکی» واژه هندوآریایی ۱۳-۲-۱
(پانویس).
رَجسه «تاریک» واژه هندوآریایی ۱۳-۲-۱
(پانویس).
رَجسی «تاریک» واژه سنسکریت ۱۳-۲-۱
(پانویس).
رَجی شهرری در پیوند با نام شهر لگش ۱۳-۷-۱.
رَخش نام اسب رستم ۶-۲-۲۱.
رُخشمه «سرخ» گونه آغازین نام اسب رستم
۶-۲-۲۱.
رُد «مس» واژه بلوچی ۴-۵-۲؛ ۱۴-۱-۶.

ذ

**ذئتی وُو* «خدا» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴.

ذاهی/زاهی نام سرزمینی در پهنه شرقی دریای مدیترانه و در پیوند با نام سرزمین رَنو ۷-۲-۱۰.

ذوالقرنین، روایت آن در قرآن؛ نیز تطابق او با شولگی، فرمانروای دودمان سوم سومر ۵-۱-۶-۱۸.

ر

رئتی کاشی «چوپان کاشی‌ها»، «رهبر کاشی‌ها» در پیوند با نام شاه دودمان کاشی بابل ۱-۶-۱.

رئوَجَس چَئشَمَن «بخشاینده نیروی نور به روان آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کَدَشَمَن ۱۰-۲-۶.

رئود/رئودرو(ه^۱) *رئودرو* «سُرخ» واژه‌های هندواروپایی ۶-۱-۱۴؛ ۶-۲-۵-۴.

رئودی «سنگ سُرخ آهن» واژه ایسلندی کهن ۶-۱-۱۴.

رئیشیه «منسوب به اَرابه» واژه اوستایی نو ۵-۲-۱۵.

رئئی دیتَه «سُرخ، سُرخ رنگ» واژه اوستایی ۶-۱-۱۴.

راجا «شاه» واژه هندی باستان ۷-۱-۱۳.

راجاورته نام هندی باستان سنگ لاجورد ۲-۵-۱۴.
راج «شاه، فرمانروا» واژه هندوآریایی کهن ۷-۱-۱۳.

رامسس چهارم (فرعون) ۱۱-۳-۵.

رامسس دوم ۴-۲-۱۵؛ ۴-۷-۱۷؛ ۴-۵-۱۰؛ ۱-۱۰-۱۰؛ ۳-۳-۱۰.

- جنگ او با هیتی‌ها ۵-۳-۱۰؛

- اشاره او به سرزمین کُدی ۳-۳-۹؛

- اشاره او به غنیمت گله‌های بزرگ اسب ۳-۱-۱۵؛

- لشکرکشی او به فلسطین ۳-۱-۵-۱۴.

رامسس سوم (فرعون) ۳-۱-۵-۱۴.

راؤته «رود» واژه پارسی باستان ۵-۵-۹ (پانویس).

راه «رونده» واژه پهلوی ۵-۲-۱۵.

زیات «فرمانروا، شاهزاده» واژه مصری ۱-۷-۴.

(پانویس).

رَئش/رئوش شکل آغازین پیشنهاد شده برای نام ایزد کاشی *مَروئش*؛ بحث در مردود بودن آن ۸-۱-۶.

رَئَمَنَه «در اندیشه *آرته*» نام ایرانی کهن، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

رَئَه دَهَه (دها) «نیکی بخش» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۱۳ (پانویس).

رَتو «رَد، سرکرده، داور» نام پیکری اوستایی که همواره زردشت نامیده می‌شد ۱۷-۷-۱؛

- واژه اوستایی ۵-۱۰-۱۷.

رَته پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با ریشه آریایی رَته ۵-۲-۱۵.

رَته «سامان راستین» واژه هندو آریایی ۸-۳-۱۲.

رَته «گوزن» واژه لوی ۸-۱-۶.

**رَته گونَه* آغازین نام سرزمین *آرته* ۴-۲-۵-۱.

رَته (*آرته*) نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۲-۹-۱۷ (پانویس).

رَته بانو «دارنده فروغ راستی» نام ایرانی کهن ۷-۳-۱۰ (پانویس).

رَته پاته «دارنده پشتیبانی راستی» نام ایرانی کهن ۷-۳-۱۰ (پانویس).

رَته دَهامَه «همنشین راستی، همنشین *آرته*» ریشه آریایی نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛

- نام آریایی ۲-۹-۱۵.

**رَته شَرَه* «در انجمن *آرته*» ریشه ایرانی نام ایرده شَره ۴-۱-۱۱؛

- «همیشه با *آرته*» ریشه ایرانی نام فردی ایرده شَره، در پیوند با واژه کاشی شَره ۱۵-۲-۶.

رَته شَمَرَه «به یاد *آرته*» نام هندی باستان ۲-۹-۱۵.

رَته سورَه نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم «پهلوان» ۲۰-۹-۱۵.

**رَته شیه* ... *مَنس* عبارت ودایی ۲-۹-۱۵.

**رَته مَنی یو* «با منش *آرته*» ۲-۹-۱۵.

**رَته مَنیو* «با منش *آرته*» نام پارسی باستان ۵-۲-۷ (پانویس).

رَته وا «درست» واژه هندی باستان؛ نیز پیوند آن با پارسی باستان آرتاَوَن ۱۷-۹-۲-۱.

- ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- زاینده رود پیوند نام آن با داتیثیا ۱۸-۳.
- زبان‌شناسی تطبیقی، بحث ریاضی درباره کم‌بودن احتمال همانندی تصادفی آوایی واژگان بیگانه با یکدیگر ۱۶-۱.
- زَبر «برنز»، «مس» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛
- ۱۴-۳-۱؛ ۱۴-۳.
- زَبرزَبر «آینه فلزی»، «گَرز و جنگ‌افزار»، «سرنیزه» و «کاسه فلزی» واژه مرکب سومری ۱۴-۳-۱.
- زَبه‌یه / زَمِیه نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
- زَکُزَیه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۱-۹ (پانویس).
- زر ۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۴-۶؛
- آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تَپور به مصر ۱۴-۱-۱؛
- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۵-۳؛
- در پیوند با سرزمین رَنُو ۱۰-۲-۵.
- زَر «زِره» واژه ایرانی ۱۳-۱-۱۰.
- زُراذَه / زَمِیه «زِره» واژه اوستایی ۱۳-۱-۱۰.
- زُرافشان ۸-۱۲.
- * زَرَت / اوشتره «زَرْدُشت» نام مادی ۱۷-۹-۲-۲.
- زَرْدُشت ۹-۵-۳؛ ۱۰-۱-۲؛ ۱۲-۳-۴؛ ۱۲-۳-۲۶؛
- ۱۵-۱-۷؛ ۱۷-۱۱-۹؛ ۱۷-۱۲-۱۲؛
- ۱۷-۱۴-۲؛ ۱۷-۱۴-۷؛
- آغاز بشارت او در دوره چهارم از گاهنگاری زَرْدُشتی ۱۷-۴؛
- آیین او، در پیوند با سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛
- اشاره مورخان اروپایی به گاهنگاری نوبی ایرانیان در آغاز دوره ساسانی؛ نیز به عنوان پایه‌گذار جادو در گزارش آگاثیاس ۱۷-۱۰-۸؛
- برآورد زمان زندگی او ۱۷-۱۱؛
- نام او به عنوان سرکرده یکی از طبقات پنج‌گانه اجتماعی بنابر اوستا؛ نیز پاژنامه موبدی که جانشین پیامبر بوده است ۱۷-۱۰-۵؛
- تعیین زمان زندگی او بر مبنای شواهد اخترشناختی ۱۷-۱۱-۷؛
- تعیین سال نوید دین او؛ نیز زمان زایش او
- ۱۷-۱۱-۱؛
- خاستگاه او بنابر منابع زَرْدُشتی؛ نیز تبار او ۱۷-۷-۱؛
- در پیوند با فرضیه ویشناسپ ۱۷-۷-۳؛
- درگذشت او در ۷۷ سالگی ۱۷-۹-۱؛
- دوران پیش از او در گاهنگاری اصلی ۱۷-۱۲-۲؛
- ردّ همزمانی او با دوران هخامنشی ۱۷-۵؛
- زایش او در دوره شهریار گشتاسپ؛ نیز کشته شدن او ۱۷-۱۴-۵؛
- زمان او بنابر گاهنگاری سَنّی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۴؛
- زمان درست زایش او ۱۷-۱۱-۲؛
- زمان زندگی او بنابر گزارش‌های اندیشمندان اروپایی ۱۷-۶؛
- زمزمه نام او توسط سپاهیان کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳-۲؛
- زندگی او؛ نیز تعیین زمان تقریبی روزگار او؛ نیز آموزش مَزدا پرستی در اوستا توسط او؛ نیز رو به خاور گذاردن او ۱۷-۲؛
- فاصله ۲۵۸ ساله میان او و اسکندر بنابر گاهنگاری سَنّی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۶؛
- فرضیه‌های گوناگون تعیین روزگار او؛ نیز گزارش تاریخ‌نویسان و اندیشمندان یونانی و رومی باستان از او ۱۷-۳؛
- فرم کوتاه شده این نام در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۹-۲-۲؛
- کهن‌ترین نشانه از کیش او در نام اوستایی یَزده‌داته ۱۵-۱۰؛
- گائاها به عنوان سروده‌های شخص او ۱۷-۷-۲؛
- گزارش‌هایی از روزگار او ۱۷-۱۰-۱؛
- گفتار او؛ نیز یگانه‌پرستی او ۱۷-۷-۵؛
- گفتگوی او با آهورَه‌مَزدا ۱۷-۱۲-۱-۱؛
- نام نبرد هرودت از او ۱۷-۳-۱؛
- نخستین نشانه‌های آیین او در باختر ایران در سده هشتم ق م ۱۵-۸-۴؛
- نیز برافتادن ستایش هئومه و میتره توسط او ۱۷-۷-۲؛
- و عیسی مسیح در باور ایرانیان باستان؛ نیز فلسطینی پنداشتن او از سوی پاره‌ای از

- رودرزه‌ها، در پیوند با هوای پیرامون زمین در فرهنگ هندی باستان ۳-۲-۶.
- رودکی ۴-۲-۷ (پانویس).
- *رودو «سرخ» ریشه واژه سومری معادل مس ۶-۱-۱۴؛
- گونه آغازین سومری (او)رودو ۴-۵-۲-۱؛ ۶-۱-۱۴.
- روده «سنگ فلز، فلز» واژه کلیسایی اسلاوی کهن ۶-۱-۱۴.
- روسیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- روسیه اروپایی، به عنوان بستر دریای خزر در دوران یخبندان ۲-۳.
- روسیه جنوبی، هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در دوران کهن ۴-۳.
- روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۴-۱۰-۳-۱۲.
- روغن‌های گیاهی ۶-۱۴.
- روم (سنای) کشته شدن ژول سزار در آن ۶-۱۰-۱۷.
- رَهه «آزابه» واژه سکایی ختنی ۵-۲-۱۵.
- رَهی «رَوَنده» واژه فارسی ۵-۲-۱۵.
- ری، زادگاه زردشت ۲-۱۷؛ ۴-۷-۱۷؛
- در پیوند با زادگاه زردشت ۱-۷-۱۷.
- ریب‌آدی، فرماندار شهر بیلوس ۱۲-۳-۵.
- ریش بلند، به عنوان مشخصه آریاییان ۲-۶-۲.
- ریگ‌ودا ۴-۴؛ ۵-۴؛ ۲-۷-۴؛ ۴-۲-۶؛ ۱-۳-۶؛ ۳-۲-۷؛ ۴-۲-۹؛ ۵-۳-۹؛ ۲-۵-۹؛ ۳-۵-۹؛ ۳-۳-۱۲؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۴؛ ۲-۵-۱۴؛ ۳-۴-۱-۱۵؛ ۱۰-۱۷؛ ۴-۱۳-۱۷؛ ۱۲-۳-۱۲ (پانویس)؛
- اشاره آن به آزابه دوچرخ ۵-۲-۱۵؛
- اشاره آن به زیستگاه پارس‌ها و پارت‌ها ۶-۱-۹؛
- اشاره آن به سپیدچهرگی آریاییان ۶-۲-۹ (پانویس)؛
- به عنوان همتای اوستا در زبان سنسکریت ۸-۱۷؛
- در پیوند با گاتاها ۲-۷-۱۷؛
- در پیوند با نام سرزمین‌های خاوری هند ۵-۱-۹.

ز

- زُئِن نام شهر آواریس در تورات ۵-۵-۹ (پانویس).
- زئوس ایزد یونانی ۱۷-۹-۲-۱؛ ۵-۴-۱؛
- پیوند آن با پارس‌ها بنا به گزارش هرودت ۲-۱-۹؛
- در روایت دیودور از سکاها ۳-۳-۱۰؛
- نامیدن خدای ایرانیان به این نام در نوشته هرودت ۱-۱۷.
- زئوس «خدا» واژه یونانی ۳-۵-۴.
- زئیری «زرد» واژه هندوایرانی ۶-۳-۶-۶.
- زاب (رود) ۱-۶-۹.
- زاب نام شاه پیشدادی ۴-۱۷؛
- کندن نه‌ری در میان‌رودان توسط او که زاب نام گرفت ۵-۱۴-۱۷؛
- در گاه‌نگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱.
- زاب بالا (رود) ۷-۳-۵.
- زاب‌شالی (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس)؛
- نام سرزمینی در پهنه ماد؛ نیز پیوند آن با نام زاب (شاه پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷.
- زاب‌شالی که نام جایی در کوهستان لرستان؛ ذکر آن در سندی از شوسین ۱-۲-۹.
- زاب فرودین ۳-۵-۱-۱۴.
- زابل، در روایت کی‌کاوس ۱۶-۸.
- زایوم نام کانال و نیز رود زاب در متن‌های سارگن یکم و بابل کهن؛ نیز پیوند آن با نام زاب (شاه پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷.
- زاگرس ۵-۳-۳؛ ۳-۱۲-۹؛ ۹-۱-۱۵؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
- در پیوند با میهن قوم گوتی ۷-۳-۹؛
- زیستگاه قوم‌های ماد، آمرد، گوتی ۷-۲-۹.
- زالوتی نام یکی از سرکردگان اومان‌منده ۶-۱۵؛ ۴-۱۵؛ ۲-۷-۱۵.
- زاماشبه نگارش ایلامی نام جاماسپه در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۳-۱۷.
- زاهی/ذاهی (سرزمین) ۱۳-۲-۱؛ ۱-۱۴-۱؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۱-۲-۶-۱۸؛ ۳-۱-۵-۱۴؛
- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری ۲-۱-۱۳؛
- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری

- ستوده شده است ۳-۷-۱۷.
- زیگ «پیروزی» واژه آلمانی ۱۹-۲-۶.
- زبل تیشوپ مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱۱ (پانویس).
- زبلی یه مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱۱ (پانویس).
- *زیماره «زمستان» واژه آریایی کهن، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
- *زیمالیه ریشه هندوایرانی نام هندی باستان هیمالیه ۱۲-۳-۲۸؛
- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
- زیمودار - (زیمودر) در پیوند با واژه مده در متن‌های شولگی ۱۸-۲-۹؛ ۵-۱-۶.
- زیمه «برف، زمستان» واژه زند اوستایی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
- زیمه «زمستان» واژه روسی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
- زیه ۸-۳-۹ (پانویس).
- زیه پسوند هوری ۹-۱-۱۳.
- زی (یه) پسوند هیتی ۹-۱-۱۳ (پانویس).
- ژ
- ژتیه «پیروزی» واژه اوستایی کهن، در پیوند با واژگان کاشی ۱۹-۲-۶.
- ژرمی (زیان) ۳-۱۶.
- ژویتر ۱۷-۲-۹.
- ژوستینیان، سزار روم، جزایهای سنگین او برای مرتدان و مانویان ۱۷-۱۱-۲.
- ژول سزار، کشتن او در سنای روم ۱۷-۱۰-۶.
- س
- سَنینه مرغ «پرنده شاهین» و «سیمرغ» نام اوستایی ۱۲-۳-۳؛ ۱-۱-۵.
- سَنینه نام اوستایی، در پیوند با گسترش سنت زردشت ۱۷-۳-۷.
- سُوروشت (قوم) در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳.
- سُوشتر نام شاه دودمان میتانی با ریشه آریایی،
- ۳-۶-۱۱؛ ۱۸-۳-۷؛ ۴-۳-۷؛ ۱۸-۲-۷.
- در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۶؛
- در پیوند با نام ایرانی «هُوَخْشتره» شهریار خوب ۱۵-۹-۱۰؛
- سَنوک «سوختن، شعله ور شدن» واژه اوستایی، در پیوند با ایزدکاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.
- سَنومه ۱۷-۲-۷.
- سَنوه سَنوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- *سَنیتَه «سفید» واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
- سَنیریمه «سرزمین باختری» نام سرزمین سَرم در اوستا ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۶-۲-۷ (پانویس)؛
- ریشه اوستایی صَلموم در عبارت اَکدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶؛
- «کشورهای باختری» نام اوستایی سرزمین سَرم ۱۲-۳-۱۰.
- سَنیریمی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۳-۷.
- سَنینی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۳-۷.
- سابوم (کوه) ۱۲-۳-۴؛
- نام کوهی در جنوب ایران در اسطوره‌های سومری ۱۲-۲-۱.
- ساتی فریس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
- *ساتی- واجه «برنده جنگ‌افزار» ترکیب آریایی، ریشه نام میتانی ۱۵-۸-۱.
- ساحوریع (فرعون) ۷-۲-۱۲؛ ۸-۱-۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱-۸-۱؛
- در پیوند با قوم مَنتو ۸-۱۴؛
- در پیوند با سرکوبی قوم مَنتو ۸-۷؛
- نگاره آرامگاه او ۸-۸.
- سارگن اَکدی ۵-۳-۳؛ ۷-۲-۳؛ ۷-۲-۱۶؛ ۹-۳-۶؛
- ۹-۳-۱؛ ۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۴-۳-۱؛
- ۱۸-۶-۳؛ ۹-۲-۱ (پانویس)؛
- اشاره او به گوتیوم ۹-۳-۱؛
- اشاره او به نام سرزمین پارس‌های کهن ۹-۱.
- سارگن دوم ۹-۱-۶؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۴-۵-۱؛ ۲-۱-۱۵؛
- ۱۵-۱-۳؛

مورخان گذشته ۱۷-۱۱-۵.

«زردشتی»، نادرست بودن نامیدن دین زردشت بدین گونه ۱۷-۹-۲.

زرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، کوتاه شده نام زردشت ۱۷-۹-۲-۲.

زرتوشتره «زردشت» نام اوستایی ۱۷-۹-۲-۲.

زرش پاره دوم واژه کاشی بوزرش ۶-۲-۵.

زرنومنی «دارنده گردنبند زرین» واژه اوستایی ۱۱-۲-۳.

زرتیه «زر» واژه اوستایی ۶-۳-۶.

زرتیه «زر» واژه هندوایرانی، در پیوند با واژه کاشی بوزرش ۶-۲-۵.

زروان «زمان»؛ نیز ستایش آن تا دوره ساسانی ۱۷-۹-۵.

زروان اکثره «زمان بی‌کران» ۱۷-۹-۵.

زیه در پیوند با روایت کنگ‌دژ در شاهنامه ۱۴-۱-۵-۳.

ززه نام کوهی در متن‌های هوری ۱۳-۱-۸.

زریان گشناسپ نام پارسی میانه ۶-۳-۶.

زریه «دریا» واژه اوستایی ۵-۱-۱.

زریه در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷.

«زریه» ریشه ایرانی واژه هوری سری‌یم ۱۳-۱-۱۰.

زنگک‌ایت «شیشه» واژه عبری ۵-۱-۱-۳.

«زکاک» «شیشه» واژه سامی ۵-۱-۱.

زکین «سنگ لاجورد» واژه سومری ۱۴-۵-۱-۲.

زگینه/زگینو/نازگین واژه‌های سومری در پیوند با سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.

زکم «تندیس» واژه هوری ۱۲-۳-۱۰-۴.

زکه-آموزه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۱-۹ (پانویس).

زَم «سرما» واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

زَمستان واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

زَمَگه «توفان زمستانی» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

زمو حالت مالکیت واژه اوستایی معادل

«زمستان»، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

زَمین واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

زَنده در روایت مسعودی ۱۷-۱۰-۵.

زند و هومن یسن (کتاب) ۱۷-۱۰-۵.

زَنه «تیره، نژاد، تبار» واژه اوستایی، به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۳۰؛ ۱۱-۱-۱؛ ۶-۲-۱۵.

زَنه اُرنی جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از واژه اوستایی زَنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

زَنه کاشی ۶-۲-۲۳.

زورته نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.

زورده ۱۵-۹-۱۹؛

زَمان فرماندار شهر عکا در فلسطین، در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۵-۹-۱۷؛ ۱۵-۱۰-۱۳.

زَمان شوگه‌مونه برگرفته از ریشه سوزده «دارنده» اریابه خوب ۱۵-۱۰-۵؛ ۱۵-۲-۵.

زورواشتیس نگارش نام زردشت در متن کزانتوس ۱۷-۲-۳.

زوزیان، نام قومی در تورات ۱۵-۷-۲.

«زونو» «خورشید» واژه ژرمن ۴-۵-۵.

زونو «خورشید» واژه گوتیک ۴-۵-۵.

زیا «زمستان» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

«زیا» «زیان‌آور، آفت» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

زیتون، در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۴.

زیرده‌می‌یشده «قربانی‌دهنده قلب» نام آریایی خاور نزدیک، برگرفته از ریشه اوستایی زردیه «دل، قلب» و می‌یزده «خوراکی نذری یا آیین قربانی» ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۵-۹-۱۵.

زیرده‌می‌یشده «قربانی‌دهنده قلب» نام آریایی خاور نزدیک، برگرفته از ریشه اوستایی زردیه «دل، قلب» و می‌یزده «خوراکی نذری یا آیین قربانی» ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۵-۹-۱۵.

زیرده‌می‌یشده «قربانی‌دهنده قلب» نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲.

زی‌زی «با شتاب» واژه سومری ۱۵-۱-۴.

زیغری از نوادگان سینه که در فروردین‌یشت

- سپنجاب، جایی در آسیای میانه ۷-۳-۹.
- سپید «سفید» واژه فارسی ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).
- سپینژا و روشک نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- سپهر «آسمان» واژه فارسی میانه ۱۱-۳-۱۲.
- سِت نام ایزد مصری ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵.
- سِت «شش» واژه هندی باستان ۴-۱ (پانویس).
- سِتت/سِتتو (قوم) در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴؛
- «کسی که در جایی ماندگار است» ریشه سِتتا «ایستادن» مصدر هندواروپایی ۸-۲.
- سِتاتس «در جایی ایستادن، ماندن» واژه یونانی ۸-۲.
- سِتاته «ایستاده» واژه اوستایی ۸-۲.
- ستارو-کیرما «ستاره فروزان، شهاب» واژه اوستایی ۶-۲-۳-۴.
- ستاسیس «جایگاه، ایستگاه» واژه یونانی ۸-۲.
- مفهوم نام قوم آسیایی سِتت یو در مصر ۸-۲.
- *سِتتی / سِتتو «ایستادن» واژه هندواروپایی ۸-۲.
- سِتت یو (قوم) ۱۸-۶-۲-۱۰؛ ۱۰-۲-۷؛
- «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛ ۸-۲-۱؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۸-۲؛
- نام قومی آسیایی در مصر ۸-۱؛
- به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی «آسیایی» ۸-۱۴؛
- در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴.
- سُتر «ستاره» واژه هندوایرانی و اوستایی کهن ۱۲-۳-۶.
- سُتر نگارش آشوری جزء خُشتره در نام‌های ایرانی ۱۵-۹-۱۰.
- سُتراشو «خواهان فرمانروایی» نام آریایی خاور نزدیک ۶-۱۱-۳؛ ۱۱-۱۷-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شُتر ۶-۲-۱۶؛
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی *خُشتره/ایسه «خواستار شهریاری» ۱۵-۹-۱۰
- سُتریانو نام خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی خُشتره/پانه ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۱-۳-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شُتر ۶-۲-۱۶؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام کرد ۱۷-۱۴-۵.
- *سُپتره «سفید» واژه ایرانی کهن ۱۱-۳-۱۲ (پانویس).
- سُپدو «خداوند سرزمین‌های بیگانه» و «خداوند بیابان‌های خاوری» نام خدایی در پیکر آسیاییان در نگاره‌های مصری ۸-۴.
- سُپَر «سپَر» واژه فارسی میانه ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
- سُپَر واژه فارسی ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
- سُپهرم «سپَر» واژه هندی باستان ۱۴-۳-۱.
- *سُپَره «سپَر» واژه ایرانی کهن ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
- سُپَره «سپَر» واژه فارسی باستان ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
- سُپری «ستودن» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۳ (پانویس).
- سُپریا نام ودایی ۷-۲-۱۳ (پانویس).
- سُپک «سگ» واژه اوستایی ۴-۵-۶.
- *سُپک «سگ» واژه مادی ۴-۵-۶.
- سُپل «جدا ساختن» و «درخشیدن» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
- *سُپَله «سپَر» واژه آریایی ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۴-۳-۱.
- سُپتیم-نرم نام اوستایی ۱۷-۲-۹-۲.
- سُپتته-آرمَتی (اسفند) در پیوند با سالنامه زمان خشایارشا ۱۷-۲-۹-۱.
- سُپتته-آرمَتیتی «اسفند، دختر اهوره-مَزدا» ریشه نام ایزد میانرودانی سَریانیتو ۱۲-۳-۱۸.
- سُپتته-مَثنیو «روان یا خرد ورجاوند» اشاره زَرْدُشت به آن ۱۷-۷-۵؛ ۱۷-۹-۲.
- سُپندارمَت «اسفند» ۱۷-۲-۹-۱.
- سُپند مینو (سُپتته-مَثنیو) عبارت اوستایی، پیوند آن با مفهوم «آسمان-سنگی» ۶-۲-۲.
- *سُپنو/سُتنو/سُپتینو «پستان» واژه هندواروپایی ۹-۳-۵ (پانویس).
- سُپهر «آسمان» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۱.
- سُپیتی «سفید» واژه اوستایی نو ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
- سُپیتمه نام نیای زَرْدُشت بنابر منابع زَرْدُشتی ۱۷-۷-۱.
- سُپیتی-یوره نام اوستایی در پیوند با اسطوره جمشید و ضحاک ۱۲-۱-۱؛
- نام یار آژی-دهاک که جمشید را با آره به دو نیم کرد ۱۷-۱۴-۵.

- اشاره او به نام ۲۳ تن از سرکردگان مادی
۳-۹-۱۷.

ساروار «کلاه خود» واژه پارسی میانه ۴-۱-۱۱.

ساروازه «کلاه خود» واژه اوستایی ۴-۱-۱۱.

*سارودازره ریشه اوستایی واژه پارسی میانه
ساروار «کلاه خود» ۴-۱-۱۱.

ساسان نام نیای اردشیر اول ساسانی ۵-۱۰-۱۷؛

- در گزارش سلیمان بصره‌بی ۳-۱۱-۱۷.

ساسانیان، آگاهی آنان از دریای کاشی ۳-۶؛

- فرمانروایی ۴۶۰ ساله آنان بنابر گاهنگاری
زردشتی ۴-۱۷.

ساسانی (دودمان) ۵-۱۰-۱۷؛ ۷-۱۰-۱۷؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱-۱۰-۱۷.

ساسانی (دوره) ۵-۵.

ساسانی (گاهشماری) ۶-۱۰-۱۷.

□سا.کاس □ (کاس) نام قومی که در نامه شاه
اوگاریت آمده است ۱۲-۳-۵.

- اندیشه نگاری برای نامیدن قوم کاشی ۱۲-۳-۵؛
۷-۳-۱۸؛ ۷-۳-۱۸؛ نیز نک □سا.گاز□.

ساک (سکاهای خاوری) ۳-۳-۱۰.

ساکسون (قوم) «شمشیرداران» ۴-۱-۹.

ساکه /سکا «مردی از قوم سکا» ریشه آریایی نام
شخصی مصری ساکه ۱۰-۳-۵.

ساگه نام شخصی مصری ۱۰-۳-۵.

سالار واژه پارسی میانه و فارسی ۴-۱-۱۱.

□سا.گاز□ (سا.کاس) فرم اندیشه نگار قوم کاشی و
هابیرو ۱۵-۳-۱۲؛ ۱۵-۱۰-۸؛ ۱۸-۷-۳.

سالم نام شاهنشینی در تورات (اورشلیم)
۲-۱۰-۳-۱۲.

سالنامه سلوکی، زایش مانی بنابر آن ۱۷-۱۱-۶-۱.
سالومه نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم
۵-۱۰-۳-۱۲.

سالتی نام نخستین فرمانروای دودمان پانزدهم
مصر (هیکسوس) ۱۵-۴؛ ۱۵-۶؛ ۱۵-۲.

سالی تییس نگارش یونانی نام نخستین فرمانروای
هیکسوس ها ۴-۱۵.

سام نام فردی در تورات، پیوند آن با سلم
۲-۱۸؛ ۵-۱۰-۳-۱۲.

سامزه (تمدن پیش سومری در میانرودان)، گمان

آریایی بودن آن ۱۸-۱؛

- در پیوند با چلیپای شکسته ۷-۲-۱۸.

ساموئریه «شاه رودها» صفت نوشابه سومه در
ادبیات آریایی ۷-۲-۴.

سامه واژه اوستایی «سیاه» در پیوند با عبارت
آکدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶؛

- واژه اوستایی «سیاه» ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛
۴-۵؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۲-۳.

- در پیوند نام شاهان لارسا ۲-۷-۱۳.

سامی (زبان) ۴-۱ (نیز پانویس).

سامیتی «آرام می‌گیرد» فعل هندی کهن
۱۲-۳-۱۰-۵.

سامی ها، کاسه سرگرد آنها ۲-۶-۱.

سامیه «صلح» واژه آریایی ۱۲-۳-۱۰-۵.

سان «خورشید» واژه انگلیسی ۴-۵-۵.

سانجریب (شاه آشور) وجود نام خدای کاشی تو
در متن های او ۶-۱-۱.

ساوه «توله» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۰.

ساوه، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۴-۲.

ساوه «مس» واژه ختنی ۱۲-۳-۱۰-۵.

سایوژدری نام اوستایی ۹-۵-۳.

سبزه نام تیره ای وحشی از دسیوها ۷-۲-۱۳
(پانویس).

سبع «هفت بار» واژه عربی ۴-۱ (پانویس).

سبونوم «هفتمین روز ماه» واژه آکدی ۴-۱
(پانویس).

سبو (م) «هفتمین» واژه آکدی ۴-۱ (پانویس).

سبیه «هفت» واژه آکدی ۴-۱ (پانویس).

سبینه «سفید» واژه اوستایی ۴-۵-۶؛ ۱۲-۳-۱۱
(پانویس).

شپاره «سپر» واژه اوستایی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.

شپاهید «سپهد» واژه پارسی میانه ۹-۲-۴.

شپاه پات «سپهد» واژه پارسی میانه ۹-۲-۴.

شیت «سفید» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۱
(پانویس).

سیتیم «هفت» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).

سپته «هفت» ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳؛ ۱۵-۸-۵؛

- واژه هندوآریایی کهن ۱۳-۱-۱۴.

برگرفته از ریشه آریایی ۱۱-۲-۳ (پانویس)؛
۱۵-۴-۲.

سسو «اسب» واژه اوگاریتی برگرفته از ریشه
آریایی ۱۵-۴-۲.

سسوتریس دوم (فرعون) ۱۰-۳-۶؛
- نگاره‌ای از دوران او در پیوند با آموها و نیز
سُرمه ۱۰-۲-۶.

سسوتریس سوم (فرعون) لشکرکشی او به
فلسطین و نوبی ۱۰-۳-۲؛

- لشکرکشی او به وادی مقاره؛ نیز در پیوند با
آوردن مس ۱۴-۱-۱؛

- تازش سکاها به مصر در زمان او ۸-۱۶؛
- در گزارش مورخان اروپایی؛ نیز تطبیق مردود او
بارامسس دوم ۱۰-۳-۵.

سسوتریس یکم، بنیادگذاری دولت مرکزی
نیرومند در مصر توسط او ۱۰-۳-۲؛

- جانشین آمینم‌هت یکم ۱۰-۲-۴؛
- نگاره‌ای از او ۱۰-۲-۳.

سسوتریس (یکم؟، دوم؟، سوم؟) جنگ او با
سکاها در گزارش مورخان اروپایی ۱۰-۳-۳.

سسوستریس (فرعون) هموارد شاه سکایی
۹-۵-۶.

سُغد ۹-۳-۷؛ ۱۷-۷-۴؛

- به عنوان منبع تهیه سنگ لاجورد ۵-۱؛
- خاستگاه تهیه سنگ لاجورد بنابه سنگ‌نوشته
داریوش بزرگ ۱۴-۵-۱.

سُغدی (زبان) ۱۶-۳.
سُغدی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید

۱۵-۳-۱.
سفال خاکستری، در پیوند با فرضیه کوچ آریاییان

۲-۲.
سفالینه، نقش چلیپای شکسته بر آن ۷-۲-۱۸.

سِفَر پیدایش ۴-۷-۱؛ ۵-۳-۱۳ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۱
(پانویس)؛ ۱۵-۷-۲، نیز پانویس ۱۵-۷-۲.

شَفَلَس «گُز» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
شَفَلَكس «سیخ» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.

سفیدرود ۷-۲-۷.
سَقَّارَه جایی در ۴۰ کیلومتری جنوب قاهره

۱۱-۱-۶؛ ۸-۸؛

سَمَرَمَتی (قوم) پیوند آن با سرزمین سَنیریمی
۱۷-۷-۴.

سرمه ۱۴-۶؛ ۱۸-۶-۲؛
- در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛

- ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۱۰-۳-۱.
سِرِن «سَرکرده، سالار» واژه لووی ۱۱-۴-۱.

سُرنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه
فارسی ۱۱-۴-۱؛ ۵-۱.

سُرَنگَم «شاخ» واژه هندی باستان ۱۱-۴-۱.
سُرَنگَه «شاخ» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۴-۱.

سُرو «شاخ» واژه اوستایی ۹-۲-۱؛ ۱۱-۴-۱.
سُرو «شاخ» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.

سُرَوَتات نام یکی از پنج آدیتیَه هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).

سروش ایزد اوستایی ۱۵-۶-۱.
سُترَه «بالا، سَر، سَرکرده» واژه ایرانی کهن ۱۴-۵-۲؛

۵-۳-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی کَرَه ۶-۲-۱۱؛ ۴-۵-۱.

سُترَه «سَر، بالا» واژه اوستایی ۱۱-۲-۳؛ ۹-۱-۲؛
۱۰-۳-۶؛ ۱۱-۴-۱؛

- در پیوند با واژه کاشی سَرَه ۶-۲-۱۵.
سُترَه «سَر، بالا» واژه هندوایرانی و اوستایی

۱۱-۴-۱.
سُترَه «فرمانروایی» واژه آریایی ۴-۵-۱.

سُترَه «فرمانروایی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶؛
۱۱-۴-۱؛

- در پیوند با نام آبی سَرَه ۷-۲-۱۳؛
- در پیوند با واژه کاشی سَرَه ۶-۲-۱۵.

سُتر «همبستگی، انجمن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی سَرَه ۶-۲-۱۵.

سُترَه «نی، تیر» واژه هندوآریایی ۶-۲-۱۸.
سِرِیُفس نام مکانی در اسطوره‌های یونانی ۵-۴-۱.

سَتریو «هوا، باد» واژه و نام هندی باستان ۲-۳-۱.
سَتری_یم «زِرَه اسب» واژه هوری ۱۳-۱-۱۰.

سَتری_یم/سِیری_یم «زِرَه» واژه اَکَدی ۱۳-۱-۱۰.
سِزار نام لاتین ۱۱-۴-۱؛ ۱۱-۴-۱ (پانویس).

سزاریس «موی سَر» واژه لاتین ۱۱-۴-۱
(پانویس).

سُسَمَت (سُس م ت) «اسب» واژه مصری

ایرانی *خَشْتَرِیَانَه «نگهبان شهریار»
۱۵-۹-۱۰؛

- نیز نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در
پهنه ماد ۱۷-۹-۳.

سَتِیم «سد» واژه اوستایی، عنوانی برای نامیدن گروه
خاوری زبان‌های «هندواروپایی»
۴-۵-۴۱-۳؛ ۴-۶-۱۲-۱-۹؛ ۵-۳-۹؛ ۸-۱-۱۵؛

- تعلق زبان لووی به این گروه زبانها ۹-۱-۲.
سَتَنَه «پا» واژه هندی باستان ۹-۳-۵ (پانویس).
سِتوس یکم، فرعون مصر ۱۴-۵-۳؛ ۱۵-۹-۴؛
۱۵-۱۰-۴.

سَتُون «جنگنده» واژه ودایی ۱۵-۸-۱.
سَتَه «هفت» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
سَتَه «هفت» واژه نورستانی ۱۵-۸-۵.
سَتَه وَئِسَه (سدویس) نام دریاچه اوستایی
۱۴-۵-۱-۳؛

- نام اوستایی دریای سدویس ۱۸-۳.
سَتَه وَرَتَنَه «هفت دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
*سَتَه وَرَه ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
سَتین «پا» واژه ارمنی ۹-۳-۵ (پانویس).
سَخ/سَه نام ایزد کاشی «خورشید» ۶-۱-۹.
سَد «صد» واژه ایرانی میانه ۶-۱-۱۲.
سِدر (درخت) ۱۴-۶.

سُدوم، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
سَدویس (دریا) نام پارسی میانه ۱۸-۳.
سَدَه (جشن) در پیوند با ریشه ایرانی یک واژه
مصری ۹-۲-۴.

سَر «کارگردان» واژه عبری ۱۱-۴-۱.
سَر «اتحاد، اتفاق» واژه اوستایی ۱۱-۴-۱.
سَر «بلندی، تارک» واژه ارمنی ۱۱-۴-۱.
سَر «پیشوا، سرکرده» آریایی کهن ۲-۴-۱.
سَر «سرکرده» واژه ایرانی ۵-۳-۱۰.
سِر «آقا» واژه انگلیسی ۱۱-۴-۱.

سَر/شَر بازتاب واژه اوستایی سَرَه در نام‌های
آریایی خاور نزدیک ۱۱-۴-۱؛
- فرم آریایی خاور نزدیک واژه اوستایی سَرَه
۶-۲-۱۵.

سَر کشیده و بلند، به عنوان مشخصه آریاییان
۲-۶-۱.

*سَرآموری «سرکرده آموریان» ریشه آریایی نام
آموری سَرآمولی ۴-۵-۴.

سراب ۱۷-۱۴-۱.
*سَر(ا) دَه «دو بالا» ریشه واژه فارسی کلاته
۱۱-۴-۱.

سرب، فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از
کان‌ها ۱۵-۳.

سِرپرِوم «ذهن، مغز» واژه لاتین ۱۱-۴-۱.
سَرپانیتو (م) نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۸.
سرخس ۱۴-۶.

سَرده نام برخی دهکده‌های ایران ۱۱-۴-۱.
سرزمین بی‌مرگان، در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱.
«سرزمین جاودانگان» ۱۲-۲-۲؛ ۱۷-۱۴-۴؛
۱۷-۱۴-۵؛ ۷-۲-۴.

«سرزمین خدایان» ۱۴-۵-۳؛
- در متن‌های مصری، برابر با سرزمین کهن تپور
۱۴-۱-۱.

«سرزمین کوهستانی» وصف سرزمین ماگان در
متن‌های نرام‌سین ۱۴-۱-۵-۱.
«سرزمین‌های شمالی»، توصیف کانون بازرگانان
آسیایی قوم آمو در متن‌های کهن مصری
۱۴-۶.

«سرزمین یاران دروغ» ۱۷-۷-۴.
سَرشوتی ۹-۵-۱ (نیز نک سَرسوتی).
سَرسوتی «پُر آب» نام هندی باستان رودی مقدس
در خاور ایران ۱۲-۳-۴؛

- «پُر آب، نام یک رود» ۲-۳-۱.
سَرکوشه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند
با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

سَرم ۴-۵-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۵؛
۱۲-۳-۱۰-۶؛

- پیوند آن با نام شَمیران ۹-۳-۶؛
- نام یکی از پسران فریدون ۵-۵.
سَرمت (قوم) پیوند آن با سَلَم ۱۲-۳-۱۰-۱، نیز
پانویس؛

- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی
۹-۱-۲ (پانویس)؛

- در پیوند با سَکاه در روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
سَرمتی (زبان) ۱۶-۳.

سَلَمی (قوم) پیوند آن با سرزمین سَئیریمی
۴-۷-۱۷.

سَلَمی نام کوهی در پیوند با نام قوم سَلَم
۲-۱۰-۳-۱۲.

سَلَمیان (قوم) ۴-۳-۱۳-۱۷.

سلوکی (گاهنگاری) ۶-۱۰-۱۷.

سلوکیان ۴-۱۰-۱۷؛

- پیکار شاهان اشکانی با آنان ۶-۱۰-۱۷.
سَلیمان ۱-۱؛

- نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سَلَم
۵-۱۰-۳-۱۲.

سَلیمان بَصْرَه‌یی، گزارش او از زَرْدُشت
۳-۱۱-۱۷.

سَم «آرام شدن، آرام گرفتن» واژه آریایی
۵-۱۰-۳-۱۲.

سَم «آرامش» واژه هندوآریایی کهن ۶-۱۰-۳-۱۲.
سمرقند ۶-۱۴؛

- در پیوند با سرزمین سائینی ۴-۷-۱۷.

سَمسوایلوَنَه نام شاه بابل ۴-۳-۵؛ ۴-۱۵.

سَم قین نام یکی از فرمانروایان آغازین هیکسوس
۳-۷-۱۵.

سَمکن نام آریایی از متن‌های میتانی ۳-۷-۱۵.
سَموَدَرَه «رودی پهن که از پیوستن چند رود
تشکیل می‌شود، دریا» واژه هندوآریایی
۴-۲-۷ (پانویس).

سَمَه «رام، صلح» واژه آریایی ۵-۱۰-۳-۱۲.
سَمَتیتی «آرام گرفته» واژه هندی کهن ۵-۱۰-۳-۱۲.

سمیرامیس، نام همسر نینوس (شاه اسطوره‌ای
آشور) ۶-۱۴-۱۷.

سَناویدَگَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
سَنبله (عذراء) در گاهنگاری زَرْدُشتی ۴-۱۷.

سَنثَر نام گیاه بُخور خوشبوی به زبان مصری
۵-۲-۱۰.

سند (رود) ۴-۷-۱۷؛

- اشاره اوستا به آن ۷-۲-۹.

سَنَداتَرَمَت همتای نام ماه سَپندارَمَت در تقویم
کاپادوکی ۱-۲-۹-۱۷.

سنسکریت (زبان) ۶-۴؛

- نزدیکی آن به زبان گائاها ۲-۷-۱۷.

۵-۵؛ ۴-۱-۶.

سَلَم واژه ایرانی کهن در پیوند با اوستایی نوی
سامَه «سیاه» ۱-۵-۴.

*سَلَم نام ایزد نیای آموریان ۴-۱۰-۳-۱۲.

سَلَم (آیین) ۲-۲-۶-۱۸.

سَلَم/سَلیم/سَلیم نام ایزد آموری ۱۰-۳-۱۲؛
۴-۱۰-۳-۱۲؛

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶.

سَلیم/سَلیم فرهنگ آریاییان کوچ کرده به سوریه و
فلسطین ۸-۳-۹.

سَلَم/صَلَم «سیاه، سیاهی، تاریکی» واژه اتیوپیایی
۵-۱۰-۳-۱۲.

سَلَمات قَقَدی (م) «انسان - سرسیاه» اطلاق
سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
بدین‌گونه در زبان اکدی نمود یافت
۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

سَلَمان (قوم) ۵-۱۴-۱۷؛ ۱-۱۰-۳-۱۲؛

- نام بخش باختری سرزمین آریاییان ۵-۵.

سَلَمان «صلح، سلامتی» نام ایزد سرزمین‌های
سامی نشین شمالی و خاوری ۴-۱۰-۳-۱۲.

سَلَمانَصَر (سَلَمان/سَر) سوم (شاه آشور) جنگ او
در پهنه آرمن ۳-۱-۱۵؛ ۴-۱-۱۱؛ ۱-۶-۹؛

- تازش او به سرزمین ماد ۶-۲-۹؛

- متن‌های او در پیوند با پارس‌ها ۱-۲.

سَلَمَتو «سیاهی» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).

سَلَمَنَصَر (سَلَمان/سَر) یکم ۴-۱۰-۳-۱۲؛

- (شاه آشور) سنگ‌نوشته او، در پیوند با نام
سرزمین مصر ۱۷-۸ (پانویس).

سَلَمو «سیاه، بسیار تیره» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).

سَلَمو «مس آرسنیک» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲.

سَلَمو نام خدای خورشید در دوران میانی آشور
۴-۱۰-۳-۱۲.

سَلَمو (م) «سیاه، تاریک» واژه اکدی ۴-۱۰-۳-۱۲؛
۱-۵-۴.

سَلَمو (صَلَمو) شَه ابول آشور نام بُت دروازه شهر
آشور ۴-۱۰-۳-۱۲.

- فرآورده‌های سنگ لاجورد در گورهای آن
۳-۱-۵-۱۴.

سک «نیرومند، ماهر» ۲-۴-۹ (پانویس)؛

- در پیوند با ریشه نام قوم سکا ۲-۱-۱۱-۲
(پانویس).

سکا (قوم) ۲-۲؛ ۵-۳-۱۰؛ ۲-۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۱؛
۳-۱-۱۵؛ ۳-۱-۱۷؛ ۴-۷-۱۷؛ ۶-۱۰-۱۷؛ ۶-۱۸-۴-۷؛ ۴-۴-۴؛
۲-۵-۲-۷؛

- اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۳-۱۰؛
- افسانه‌های آنان در پیوند تهمورث ۲-۱۸؛

- پیشینه حضور آنان در مصر؛ نیز بحث در ریشه
آریایی نام آنان ۴-۳-۱۰؛

- پیوند آنان با تیره تور از آریاییان ۳-۱۰-۳-۱۲؛
- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۱۰-۸؛

- پیوند آنان با قوم دانو ۳-۵-۹؛

- پیوند آنان با هخاها ۴-۹؛

- حضور آنان در همسایگی مصر بنا به گزارش
مورخان اروپایی؛ نیز به عنوان دشمن مصر
۳-۳-۱۰؛

- حضور دیرین آن در خاور نزدیک؛ نیز کهن‌ترین
اشاره به آن در نفرین‌نامه‌های مصری دودمان
دوازدهم ۱-۳-۱۰؛

- در پیوند با پیشدادیان ۱-۱-۱۳-۱۷؛

- در پیوند با تراسپی‌ها ۴-۱-۹؛

- در پیوند با رستم و سیستان ۱۶-۸؛

- نیز تازش آنان به مصر در دوران سسوتریس
۳-۳-۱۰؛

- روایت این قوم از سه بهرگی سرزمین
آغازینشان ۲-۱۰-۳-۱۲؛

- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک
۷-۳-۱۰؛

- نام‌های فردی آن ۱-۱-۱۱.

سکام نامی در متن هیدین، در پیوند با «سکایی»
۱-۴-۱۰.

سکاهای آمردی (قوم) ۷-۲-۷.

سکاهای ایرانی تبار اروپا ۳-۴-۴-۱۸.

سکای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن، ریشه
نام قوم سکا ۴-۳-۱۰.

سکایی باختری (زبان) ۳-۱۶.

سکایی خاوری (زبان) ۳-۱۶.

سکایی (قوم) پیوند آن با اومان‌مند ۴-۱۵؛

- در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵.

* (سر-کیر- /شکیره /شکیره «پَردن» واژه هندواروپایی
۳-۱-۱۵-۴-۴ (پانویس).

سکَره «چرخ اَرابه جنگی»، «نماد خورشید»،
«چرخ خورشید»، «چرخ (گردش) سال» واژه
هندوآریایی و ودایی ۲-۱-۷.

سکَره‌ورتین «او که چرخ را می‌گرداند» نماد پادشاه
جهان در هندوستان ۲-۱-۷؛

- «چرخ گردون» ۱-۴-۱۸؛

- سرزمین ودایی، در پیوند با سرزمین چخَره در
وندیداد ۴-۷-۱۷.

سِکس «شش» واژه هندواروپایی ۱-۴ (پانویس).
سکُم نام پهنه‌ایی در سرزمین رثنو؛ نیز پیوند آن با
سکاها ۲-۳-۱۰.

سکها «دوست، یار» واژه ودایی ۴-۱۸-۷؛ ۴-۳-۱۰؛
۲-۱-۱۱؛ ۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱.

سکهای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن
۷-۴-۱۸؛ ۲-۴-۹.

سکَه «سکایی» ۲-۴-۹ (پانویس)؛

- نام پارسی باستان ۲-۱-۱۱ (پانویس).

سَگِستان «سرزمین سکاها» (سیستان) در پیوند با
رستم ۱۶-۸.

سَل اَگل «بلند» واژه سومری ۴-۱-۱۱.

سَلام «سلامت، صلح» واژه عربی ۵-۱۰-۳-۱۲.
سَلامو(م) «سیاه» واژه اَکدی ۵-۱۰-۳-۱۲؛
۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

سَلم (سرزمین) ۱-۳-۱۰؛ ۵-۱۰-۳-۱۲؛
۵-۱۴-۱۷؛ ۳-۵-۱۷-۱۳-۴؛ ۵-۱۴-۱۷؛

۶-۴-۱۸

- پیوند آن با مفهوم «باختر» ۴-۱۰-۳-۱۲.

سَلم نام یکی از سه پسر فریدون، تبدیل او به نیای
رومیان شرقی در دوره ساسانی ۱-۱۰-۳-۱۲؛

- در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان ۱۶-۸؛ ۷-۲-۹؛
(پانویس)؛ ۸-۳-۹.

سَلم (قوم) ۳-۳-۱۰؛ ۱-۳-۱۰؛

- کوچ آن به سوی باختر ۱۶-۸؛

- نام یکی از قوم‌های سه‌گانه تاریخ سنتی ایران

- گورهای آن ۲-۶-۲؛
- نقش آرابه بر مهرهای این سرزمین هم‌زمان با روی کار آمدن هیکسوس‌ها، کاشی‌ها و میتانی‌ها ۱۵-۲-۳.
- سوژیه سوریه ایزد خورشید آریایی ۱۳-۲-۱؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛
- به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۱؛
- ایزد آریایی ۱۵-۶-۶؛
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۶-۱۲.
- سوژیه «خورشید» واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸.
- سوری‌یه «خورشید، ایزد خورشید» نام هندی باستان؛ ریشه نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۳-۲۸.
- سوزن واژه فارسی ۴-۵-۱.
- سوزیانه گویش یونانی شوش ۵-۳-۳.
- سوس ۱۵-۴-۱؛ ۱۵-۱-۸؛
- «اسب» واژه عبری ۱۵-۴-۲.
- سوس «چوپان» واژه مصری ۱۵-۷-۱.
- *سوس «توله» واژه آریایی ۶-۲-۲۰.
- سوسروس شخصیت ودایی، پیوند آن با کی‌خسرو ۱۷-۸.
- سوسیانا ۹-۱ (پانویس).
- سوسیانا نام شهری در متن‌های یهودی، در اردن ۱۵-۵-۵.
- سوسیم «اسبها» واژه عبری ۱۵-۴-۲.
- سوسیمت «اسب» واژه مصری ۱۵-۴-۳؛
- ۱۸-۷-۳؛ ۹-۴-۳؛ ۱۵-۴-۲.
- سوسیمت (سُسِمَت) ۱۵-۸-۱.
- سوسیمت گویش احتمالی واژه مصری سمت «اسب» ۱۱-۲-۳ (پانویس).
- سوسیته «اسب» واژه آرامی ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۴-۲.
- سوسیته نام شهری در اردن ۱۵-۵-۵.
- سوشیانت رهاندگان دین ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۲؛
- ۱۷-۱۴-۸؛ ۱۷-۴؛
- در پیوند با عیسی مسیح و باور ایرانیان باستان ۱۷-۱۱-۵؛
- زمان پدیدار شدن آن ۱۷-۱۰-۵.
- ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹.
- سور «نیرومند» واژه پارسی میانه ۱۱-۴-۴.
- سور «بالا آمدن، زمین بلند» واژه سومری ۱۱-۴-۴.
- سوریهانو «نام دیوی که باعث خورشیدگرفتگی می‌شود» نام هندی کهن ۱۰-۳-۷ (پانویس).
- سورته «دارنده آرابه خوب» ترکیب ودایی، ریشه نام فرماندار شهر عکا ۱۵-۹-۱۷.
- سورداته نام فردی از شهر زیخم در فلسطین ۱۵-۷-۵.
- سورده «دارنده آرابه خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۲-۵.
- سورن نام پارسی میانه در پیوند با مفهوم «پهلوان» ۱۵-۹-۲۰.
- سورنا، نام سردار پیروزمند اُرداشکانی ۱۷-۱۰-۶.
- سورته «سر» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۱-۴-۴.
- سورته «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۲-۱.
- سورته/شوتر «شاخ» واژه لووی ۱۱-۴-۴.
- *سوروش در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱.
- سوره «پهلوان» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۰؛ ۱۱-۴-۴؛
- ۱۲-۳-۱۳.
- سوره «زورمند» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۰.
- سوری‌اتی نک سوری‌اتی.
- *سوزیس گونه آغازین واژه آریایی سوژیه «ایزد خورشید»، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
- سوری (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۳-۳.
- سوریه ۲-۳-۳؛ ۲-۲-۱؛ ۴-۴-۲؛ ۴-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛
- ۱۷-۹-۶؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- آریایی بودن نام آن از دوران پسین تا کنون ۱۳-۲-۱؛
- در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۷؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قوم اومان‌مده ۱۵-۴؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛
- رابطه سیاسی آن با ایران در دوران کی‌کاوس ۸-۱۶؛
- رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۱۰-۲-۷؛

«سنگ لاجورد کوره» ۳-۱-۵-۱۴.

«سنگ لاجورد کوهستان» ۳-۱-۵-۱۴.

سین مورو «سیمرخ» واژه پارسی میانه ۱-۱-۵.

شنوفرو نخستین فرعون دودمان چهارم، تعیین خاستگاه خاوری دشمنان آسیایی مصر توسط او ۳-۱-۱۰؛

- در پیوند با خاستگاه خاوری آسیاییان نگاره‌های آرامگاه‌های مصری ۵-۸.

سینیر نام جغرافیایی آموری ۱۰-۱-۱۳.

سونام پهنه‌ای در متنی از شوسین ۱-۱-۲-۱۴.
سو «خوب» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های آموری ۱۵-۲-۷؛

- در پیوند با واژگان کاشی ۱۹-۲-۶؛

- در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶؛

- ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲؛

- به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۹-۹-۱۵.

سوئر (آبراه) سنگ‌نوشته داریوش بزرگ در آن ۵-۵-۹.

سوئن «نماد ماه»، واژه سومری ۱-۲-۱۲ (پانویس).

سوئیداس، فرهنگ‌نامه بیزانسی (سده دهم میلادی) اشاره آن به زمان زردشت ۱-۱۱-۱۷.
سودابه، دختر سالار هاموران در روایت کی‌کاوس ۱۶-۸؛ ۵-۱۴-۱۷.

سوا «سگ» واژه هندآریایی ۶-۵-۴.

سواکس «شش» واژه هندواروپایی ۱-۴ (پانویس).

سویر/سویر (سرزمین) ۱۴-۳-۱۲ (پانویس).

سویرتو/سویرتو (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۱-۳-۹؛ ۳-۲-۷؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۶-۱-۹ (پانویس)؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹؛

- در پیوند با ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳؛

- «مردم خوب» ریشه ودایی نام آن ۲-۱-۷؛

- نام سرزمینی در باختر ایران ۱-۳-۵.

سویرتوم (سرزمین) ۳-۱-۶-۱۸؛

- در متنی از ترامسین و به عنوان سرزمینی که به تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۴-۱۵.

سویری (قوم) در پیوند با نام ایزد آسور ۹-۳-۱۲؛

- سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها ۶-۲-۹؛

- سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان ۵-۳-۹.

سویریه ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳.

سویر (سرزمین) در متن‌های سومری ۲-۱-۷.
سویرته/سویرته/سویر «آراسته» ریشه ودایی سرزمین سویرتو ۲-۱-۷.

سویرتی ریشه ودایی نام سرزمین سویرتو ۲-۱-۷.

سویر/سویرتو (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مده ۱-۲-۹ (پانویس)؛ ۳-۲-۹.

سویرکی (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مده ۱-۲-۹ (پانویس).

سویرنی «یاور خوب» ترکیب ودایی ۱-۸-۱۵.

سویرته «سفید» واژه هندوآریایی ۶-۵-۴.

سویرنه «پشتیبان خوب» نگارش آشوری نام فرماندار مادی ۱۰-۱۵.

*سو جیگس «پیروزمند نیک» ریشه آریایی واژه کاشی ۱۹-۲-۶.

سوختن واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سوخره‌وه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۱۷-۲-۷ (پانویس).

سوخره «سرخ» واژه اوستایی ۱۵-۳-۶.

سوکردنی «پشتیبان خوب» ریشه ودایی نام شاه میتانی ۱۹-۹-۱۵.

سوکردنی «پشتیبان خوب» واژه مرکب سنسکریت ۱۰-۱۵.

*سوهرنا «پشتیبان خوب» ترکیب ودایی ۱-۸-۱۵.

سور «خورشید، آسمان آفتابی» واژه هندوآریایی ۳-۵-۴؛ ۳-۱۳-۹؛ ۹-۱۳-۱۲؛ ۱۱-۳-۴؛

- در پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶؛

- به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۲۲-۹-۱۵.

سور «خورشید» واژه ودایی، در پیوند با ریشه نام

- ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- وقوع آن در نیمه هزاره سوم ۱۲-۳-۱۰-۲.
سیامکه نام قومی در متن‌های هندی باستان
۱۲-۳-۱۰-۵.
سیامه «سیاه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
سیاوش، نام پسر کی کاوس ۱۴-۱-۵-۳؛
- رفتن او به توران ۱۷-۱۴-۵.
سیاوه «قهوه‌ای و قهوه‌ای سیاه» واژه هندوآریایی
۱۲-۳-۱۰-۵. کهن
سیاه‌کوه ۱۴-۳؛
- در منابع ایرانی ۱۴-۱-۴.
سیبری، امکان گذر مستقیم از آن به آلاسکا در
آخرین دوران یخبندان ۳-۲.
سیپرو «برنز» واژه آگدی ۱۴-۳-۱.
سیپرو (م) «برنز» واژه آگدی ۱۱-۲-۱۴-۱-۳.
سیت «شش» واژه عربی ۴-۱ (پانویس).
سیتره «ممتاز، درخشان» واژه هندی باستان
۱۵-۱۱-۱.
سیردیا ۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۵-۸-۶.
سیرس «سر، بالا» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۴-۱-۱۱.
سیره «سر، بالا» واژه هندی باستان ۱۱-۴-۱-۱۱.
سیری/سرسریه «تیر، نیزه» واژه هندی باستان
۶-۲-۱۸.
سیریون «کوهستان زیره» عبارت هوری
۱۳-۱-۱۰-۱.
سیستان، زیستگاه قوم آرتی ۹-۱-۳؛ ۹-۲-۷؛
۱۴-۱-۵-۱؛ ۱۸-۴-۱؛
- در روایت کی کاوس ۸-۱۶؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵.
سیسو «اسب» واژه آگدی ۱۵-۴-۱-۱۵-۳؛ ۱۵-۸-۱-۱۵-۱؛
۱۵-۹-۱-۴-۱؛ ۱۵-۴-۱-۱۵-۱-۲.
سی سو «اسب» واژه آگدی ۱۵-۴-۱-۱۵-۱.
*سیسه/سیسی آوانویسی‌های گوناگون
واژه‌نگار سومری آئینه‌کوره ۱۵-۴-۱-۱۵-۱.
سی سی نام گونه ویژه‌ای از اسب در متن‌های
شولگی، واژه سومری ۱۵-۸-۱-۱۵-۲.
سیگ «شامگاه»، «پست»، «پایین» واژه سومری
۱۴-۲-۱-۱.
سیگ‌ته «پایین، باختر» واژه سومری ۷-۲-۳

- سوور/شور جزئی از نام‌های آریایی خاور
نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید»
۱۵-۹-۲۲.
سوورداثه نام آریایی خاور نزدیک، برگرفته از
عنصرهای شور «خورشید» + داته =
«خورشید داد، آفریده ایزد خورشید»، در
پیوند با واژه اوستایی داته «آفریده» و آریایی
شور «خورشید» ۶-۱-۱۲؛ ۱۰-۴-۱؛
- نام شهران حبرون در فلسطین،
۱۵-۹-۶؛ ۱۵-۱۰-۸؛ ۱۵-۱۰-۱۳.
- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم
ایرانی «خورشید» ۱۵-۹-۲۲.
*سوور-س «خورشید» واژه هندو اروپایی
۴-۵-۵.
سووری «بخشنده زایش‌ها» واژه ودایی، در پیوند
با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
*سووریه «بخشنده زایش‌ها» واژه ودایی، در پیوند
با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
*سوون-س «خورشید» واژه هندواروپایی ۴-۵-۵.
سوونی «سگ» واژه لووی هیر و گلیفی ۹-۲-۱-۲.
*سوه «بامداد، خاور» واژه ایرانی، در پیوند با ریشه
نام ایزد کاشی خورشید ۶-۹-۱.
سوه «خورشید، آسمان آفتابی» واژه هندی باستان
۱۲-۳-۱۱.
سوه شور «خورشید» واژه آریایی، در پیوند با نام
ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
سوهان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
*سو^(ه)ر «خورشید» واژه هندوایرانی ۴-۵-۵.
*سوهر «خورشید» واژه هندوایرانی ۱۳-۹-۱-۹.
*سو^(ه)ن «خورشید» واژه هندوایرانی ۴-۵-۵.
سوهون واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
سوهی (سرزمین) ۱۳-۲-۱ (پانویس).
سوهی «نام بخش خاوری زمین» واژه اوستایی، در
پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۹-۱-۹.
سویره «نیرومند، پیروزمند، برتر» واژه
هندوآریایی کهن ۱۱-۴-۱-۴.
سه «ایزد خورشید» کاشی‌ها، در پیوند با نام ایزد
کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
سه‌بهرگی آریایان ۸-۱۶؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۰-۱۰-۱

سوشیانت‌ها، سه پسر زردشت در نقش رهایی
بخش ۱۷-۱۰-۳.

شوک «سوختن، نور، شعله» واژه هندی باستان،
در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
سوکامنه «خوش‌کام» نام مرکب هندی، در پیوند با
ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سوگرمین «هنرمند»، «هنرمند ایزدی»، «پاکدامن»
نام مرکب هندی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سوگتره «نور» واژه هندی باستان ۱۵-۳-۶.
سوکل «فرمانروا» عنوان ایلامی ۴-۱-۱۱.
سوکل‌مه «فرمانروای بزرگ» عنوان ایلامی
۴-۱-۱۱.

شوگه‌مانه/شوگه‌مته «درخشنده خیره‌کننده»
عبارت ودایی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سوک «غم» واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی
شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سوگمته «یابنده راه نیک» نام مرکب هندی، در
پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

سوگورو «بسی وزین، بسی والا» واژه هندی
باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو
۱۴-۱-۶.

سوگیر «شاه» واژه ایلامی میانه ۴-۱-۱۱.
سوگیر-ری-شتره «خدایی نرینه» واژه ایلامی میانه
۴-۱-۱۱.

*شول «خورشید» واژه هندواروپایی ۱-۱-۷
(پانویس).

سوماله «دارنده تاج گل زیبا» واژه هندی باستان، در
پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
۱۰-۱-۶.

سومر (سرزمین) ۱-۱؛ ۱-۶؛ ۱-۱۴؛ ۶-۱۴؛
- اشاره به سرزمین‌های خاوری آن در متنی از
پورسین ۱-۲-۹؛

- در پیوند با «دریای پایین» ۱-۱-۲-۱۴.
سومر (تمدن) ۱-۱۸.

سومری (اسطوره‌های) اشاره آنها به سرزمین
شوبر در پهنه زاگرس ۵-۲-۱۰.

سومری (زبان) ۳-۱۶؛

- در پیوند با زبان کاشی ۶؛

- ریشه آریایی نام مس در آن ۵-۳؛

- وامواژه‌های آریایی در آن ۷-۲.

سومری (متن‌های) توصیف فلات ایران
به صورت سرزمینی با جنگل‌های انبوه
۳-۱-۱۰؛

- گزارش آنها از آهن شهابی ۱۴-۴-۱.

سومری (نگاره‌های)، نقش چارپایانی که به
گاری‌های بارکش بسته می‌شدند؛ نیز به
عنوان نخستین نشانه حضور اسب در
میانرودان ۲-۱-۱۵.

سومریان، حضور آریاییان در میانرودان پیش از
کوچ این قوم به آن سرزمین ۷-۲-۱۸؛

- سرکوتاه آنها ۲-۶-۱.

*سومغان/سومهان «بسیار بزرگ» واژه
هندوآریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس
۳-۷-۱۵.

سومه ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛ ۱۷-۷-۲؛ ۹-۲-۷ (پانویس)؛
- به عنوان ریشه جزئی از نامهای آریایی خاور
نزدیک ۱۵-۹-۱۸؛

- پیوند آن با نام پرندۀ آنزو ۱۲-۳-۳؛

- «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام هندی باستان
۳-۵-۴.

سومه «نوشابه جاودانگی» واژه ودایی ۷-۲-۴.
سومه‌باتره «جام سومه» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
سومه‌داری (ن) «سومه دار، نگه‌دارنده سومه»
ترکیب ودایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۸.

سئون «سگ» واژه هندوآریایی ۴-۵-۶؛ ۹-۱-۲.
*سئون/سوزره «پهلوان شکوفایی» عبارت هندی
باستان، ریشه نام آریایی خاور نزدیک
۱۵-۱۱-۲.

سوواتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از
آریایی سو «خوب» = سوآتی «میهمان خوب»
۵-۹-۱۵.

*سوور «خورشید» بازتاب واژه هندوایرانی
سوهَر در زبان آریاییان خاور نزدیک
۹-۱-۱۳.

سوور «خورشید» واژه هندو آریایی کهن ۴-۵-۵.

- شراب نک می.
- شَراخو (م) «عالی، شایان» واژه اکدی ۴-۱-۱۱.
- شَرَامُولی «سَر کرده آموری» نام فردی آریایی خاور نزدیک ۴-۱-۱۱؛
- نام فردی آموری، در پیوند با واژه کاشی شَره ۱۵-۲-۶.
- شَرَامُولی نام هوری ۷-۲-۷.
- شَرَتو (م) «شاهدخت» واژه اکدی ۴-۱-۱۱.
- شَرغ نام شهری در نزدیکی بخارا ۱-۱-۷.
- شَرغ واژه عربی برگرفته از اوستایی چخَره ۳-۴ (پانویس).
- شَرکلی شَری نام پسر و جانشین نرامسین ۱۸-۱-۶-۴؛ ۱-۳-۹.
- شَرَو-ایلو نام ایزد میانرودانی ۲۰-۳-۱۲.
- شَرَو (م) «شاه، شاهزاده» واژه اکدی ۴-۱-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۱۵-۲-۶.
- شَرَو-بنی نام شوسین به او ۱-۲-۹.
- شَره شَری «سَرور» واژه کاشی ۱۵-۲-۶؛ ۲-۶-۳-۶.
- شَره زَنه شَری زَنه «والا تبار» نام فردی کاشی ۱۵-۲-۶؛ ۲-۶-۳-۶.
- شَره مَشخو «خدا سَرور اوست» نام فردی کاشی ۱۵-۲-۶؛ ۱۴-۳-۶.
- شَری «بالا» واژه لووی هیروگلیفی ۲-۱-۹؛ ۴-۱-۱۱.
- شَری زَنه «شاه تبار» نام فردی کاشی، در پیوند با واژه کاشی زَنه ۲۳-۲-۶.
- شَری-زَنه «والا تبار» نام کاشی ۱۵-۲-۶.
- شَری-بَنه «کوه هِرمون» نام هوری ۱۰-۱-۱۳.
- شَش «شش» واژه پارسی میانه ۱-۴ (پانویس).
- شِشِیت «شش» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).
- شَشروم نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
- شِشه «شش» واژه اکدی ۵-۲-۱۵.
- شَقَه «وَرَم» واژه هندوآریایی میانه ۷-۳-۹.
- شَکُر «شکر» واژه سامی ۱۰-۴-۱۰ (پانویس).
- شَکَلشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۳-۵-۱-۱۴.
- شَکَم از نام‌های فردی سرزمین رَتنو ۱-۴-۱۰.
- کاشی» یا «کاشی شاد» نام کاشی ۲-۱-۷-۱۸؛ ۲-۱-۷-۱۸.
- در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۱۴-۲-۶.
- شاش‌روم (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۱-۲-۹.
- شالوم «صلح» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.
- شام «باختر و غروب» واژه پارسی میانه و فارسی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- شام (سرزمین) رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۷-۲-۱۰؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛
- در روایت کی کاؤس ۱۶-۸.
- شام/شامات «جای غروب آفتاب» ۳-۱-۵-۱۴.
- شازنده سرزمین آهورایی، در اوستا ۷-۱-۱.
- شاهنامه ۵-۵؛ ۵-۱-۱۴؛ ۳-۵-۱۷؛ ۱-۱-۱۲ (پانویس)؛
- اشاره آن به نوشدارو ۴-۱-۵.
- شاهنشاهی کهن مصر، فروپاشی آن ۱۲-۲-۷.
- شاهنشاهی میانی (دوران) ۲-۱۰.
- شَبع «هفت بار» واژه سامی ۱-۴ (پانویس).
- شَبه «هفتمین روز ماه» واژه آشوری کهن ۱-۴ (پانویس).
- شَتر ۱۴-۱-۲-۱.
- شَتر «فرمانروایی» واژه کاشی ۱۶-۲-۶.
- شَتر/شَتر جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۰.
- شَتر/شَتره پسوند نام‌های فردی میتانی با ریشه ایرانی ۱۵-۸-۱.
- شَترپانو نام فردی میتانی ۱۵-۸-۱.
- شَتره «شاه» پاژنامه‌ای رایج برای فرمانروایان در باختر ایران؛ نیز نبود ذکر از آن در گائاها ۲-۷-۱۷.
- شَست وَره دوم، نام شاه میتانی ۱۸-۲-۷-۳؛ ۱۵-۸-۱.
- شَستو وَره یکم ۱۸-۲-۷-۳.
- شُنه «وَرَم» واژه هندی باستان ۷-۳-۹.
- شَر «بزرگ» واژه سومری ۴-۱-۱۱؛ ۴-۱-۱۱؛ ۱-۲-۱۱.
- «شاه، فرمانروا» در پیوند با واژه کاشی شَره ۱۵-۲-۶.
- شَرَامُولی نام آموری ۴-۵-۴.

(پانویس).

سیگ (ته) واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای

پایین» ۱-۱-۲-۱۴.

سیگ ته-ایگی-نیم شه «از پایین تا بالا» عبارت

سومری ۱-۱-۲-۱۴.

سیلک ۳-۶؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛

- در پیوند با گورهای آن ۲-۶-۲.

سیلک کاشان، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره

ششم پیش از میلاد ۱-۱۸؛

- جای یافت کهن‌ترین نمونه فرآورده مسی که

کمتر زنگ زده است ۱-۱۴-۴؛

- در پیوند با آهن شهابی ۱-۴-۱؛

- در پیوند با فرآوری دیرین برنز در ایران ۱۴-۳؛

- (نیز نکته سیلک).

سیلو (م) «سایه» واژه اکدی ۱-۵-۴؛ ۱-۱۲-۳-۱۰-۴.

سیم، آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به

مصر ۱-۱۴-۱؛

- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱-۱۴-۵-۳؛

- در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۵.

سیمرخ ۱۲-۳-۳؛ ۱۷-۱۴-۴؛

- پیوند آن با قوم کاشی ۵-۱-۱.

«سیمرخ و یوسف شاه» (افسانه کردی) ۱۲-۳-۳.

سیمش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش

۱۴-۵-۱-۳.

سیموروم/شیمانوم به عنوان سرزمینی در پیوند با

کیمش در متن‌های دودمان سوم اور

۱۴-۵-۱-۳.

سین خدای ماه سومری ۱۲-۳-۷.

سینتاشته (گورستان)، در خاور اورال جنوبی،

بازمانده‌های ازابه رزمی سبک از تمدن

پیش‌آندرنوو ۱۵-۲-۲.

سیندهو «رود سند» نام هندی باستان ۶-۲-۱۷.

سیندی «هندی» واژه آریایی ۶-۲-۱۷.

سین‌مورو «سیمرخ» نام پارسی میانه ۱۲-۳-۳.

سینوهه نام یکی از درباریان سسوتریس یکم

۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۲-۷؛

- نیز چکیده داستان او؛ نیز شکل افسانه‌ای آن

(پانویس) ۱۰-۲-۴.

سینی‌والی ایزدبانوی هندی، در پیوند با ریشه نام

ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

ش

شیر «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شوشقر نام فرمانروای خوارزم؛ نیز پیوند آن با نام

فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳.

شوشکه/شوشه خدای هوری - آناولیایی

۱۲-۳-۲۲.

شومه/شومه جزئی از نامهای آریایی خاور

نزدیک در پیوند با واژه اوستایی هئومه

۱۵-۹-۱۸.

شومه‌تر (ی) نام فردی آریایی خاور نزدیک

برگرفته از ترکیب ودایی سومه‌دَره ۱۵-۹-۱۸.

شاپور اول ساسانی ۲-۴-۱؛ ۹-۳-۸؛

- نشستن او بر تخت پدر؛ نیز لشکرکشی او بر

والرین سزار روم؛ نیز شیوه برخورد او با

پیامبر نو رسیده (مانی) و بی‌پروایی‌اش از

خطر گسستن پیوند کهن با موبدان زردشتی

۱۷-۱۰-۵.

شاپور دوم ساسانی ۱۷-۱۰-۸.

شات «شادی» واژه کاشی ۶-۳-۱۲.

شاته «شاد، خوشبخت» واژه اوستایی، در پیوند با

واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

شاتی/شیاتی «شادی، خوشبختی» واژه اوستایی،

در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

شاتی‌گالدو «کاشی شاد» نام فردی کاشی ۶-۳-۱۲.

شاد/شات/شادی «شادی، خوشبختی» واژه

کاشی ۶-۲-۱۴.

شاد واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی شات و

شادی ۶-۲-۱۴.

شاد-ایندر «شادی‌آور ایزد ایندَره» نام کاشی

۱۸-۷-۱-۲؛

- در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.

شاد دَخش «ستاره شادی، نیک‌بختی» نام فردی

کاشی، در پیوند با واژه کاشی دَکش ۶-۲-۷؛

- در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴؛

۶-۳-۱۳.

شادی - گالزو/شادی - کاشو «شادی‌آور مردم

- شوسین ۱۸-۶-۵؛
- پیوند ساخت دیوارِ پدافندی برای پیشگیری از نفوذ قوم مَرتو توسط او با ساخت دیوارِ پدافندی در مصر ۱۰-۲-۲؛
- شاه دودمان سوم اور، لشکرکشی او به پهنه زاگرس و پیوند آن با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛
- ویرانی زاب‌شالی در پهنه ماد به دست او ۱۷-۱۴-۵؛
- متنی از او در پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱-۱.
- شوش ۵-۱۵-۵؛
- به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱؛
- در نوشته هرودت ۱۷-۱؛
- ستون یادبودی به خط پارتی در آن، پیوند آن با دقت گاهشماری ایران ۱۷-۱۰-۶؛
- نقش چلیپای شکسته بر روی سفالینه‌های آن ۷-۲-۱۸؛
- همگونی فرآورده‌های مسی نهل‌مشر با فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲.
- شوشه‌را نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
- شوگورو/شوگوره «بسی وزین، بسی والا» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۴.
- شوگوره نام فردی کاشی ۶-۳-۱۵.
- شوگه‌موئه/شوگه‌موئه «ایزد خورشیدِ نیمروز» نام ایزدکاشی ۶-۱-۱۱؛ ۱۵-۵.
- شول «پهلوان، یل» واژه سومری ۱۱-۱-۴؛ ۱۱-۲-۱.
- شولگی، فرمانروای دودمان سوم اور ۹-۲-۱؛ ۹-۲-۳؛
- در پیوند با کهن‌ترین اشاره به اسب در میان‌رودان ۱۵-۱-۲؛
- تطابق او با ذوالقرنین در قرآن ۱۸-۶-۵.
- شولمانو نام ایزد آشوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
- شومالیه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۲-۳-۲۸؛ ۱۸-۷-۲-۱۰-۱-۱۰.
- شومی‌شنی نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).
- عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).
- شوکر «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲.
- شوکرنه نام نخستین شهریار آریایی میتانی ۸-۱۱؛ ۱۲-۳-۲۶؛ ۱۵-۸-۱؛ ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۸-۳-۴؛
- عنصری از این نام در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌موئه ۶-۱-۱۱.
- برگرفته از ترکیب ودایی *سودرنا «پشتیان خوب» ۱۵-۹-۱۹؛
- شوکرنه نام فرمانروای موشی حوئه، برگرفته از ریشه سَنسکریت *سودرنا «پشتیان خوب» ۱۵-۱۰-۱۵.
- شوئه «سفید» واژه هندوآریایی کهن و هندی ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
- شوئه‌تره نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه آریایی سو-دژته «دارنده ارمان‌های خوب» ۱۵-۱۰-۱۵.
- شوتیرنه نام یکی از فرمانداران ماد در متن سارگن دوم ۱۸-۷-۳-۴؛ ۱۵-۸-۱.
- شوره/تور جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از واژه اوستایی سوره یا پارسی باستان ثوره ۱۵-۹-۲۰.
- شوره نام مردی از شهر نوزی، برگرفته از ریشه اوستایی سوره ۱۵-۹-۲۰.
- شوری‌آتی، سوری‌آتی نام فردی از متن‌های آلالاخ برگرفته از آریایی سوزیه «خورشید، ایزد خورشید» ۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۹-۱۵؛ ۱۵-۹-۲۱؛ ۱۵-۱۱-۱.
- شوریش «ایزد خورشید»، «خورشید در جایگاه ایزدی» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۲-۱۲-۳-۲۸.
- شوریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام ایزد خورشید هندوآریایی ۱۵-۹-۲۱.
- شوری‌یتی نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
- شوری‌یش «تابنده نور (؟) زمین»، در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
- شوزیگش «پیروزمند نیک» واژه کاشی ۶-۲-۱۹.

شَکَم نام فردی مصری، نیز پیوند آن با مفهوم «سکایی» ۱۰-۳-۱.

شَکِمَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکَنَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱؛

- واژه ایلامی در سنگ‌نوشته‌های داریوش و خشیایارشا ۱۰-۴-۱.

شَکِزَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکِش/شَکَنَه/شَکِزَه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱.

شَلَمَنو نام فردی آشوری برگرفته از ایرانی سلم ۱۲-۳-۱۰-۵.

شَلَمَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۴-۱-۶. شَلَمَنَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.

شَلِیم «غروب»؛ نیز نام ایزدی در خاور نزدیک ۱۲-۳-۱۰-۵؛

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک ۶-۱-۴.

شَلِیم «مهربان»، «سرخ‌خامگاه» واژه خاور نزدیک ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).

شَمِزَه نام ودایی دشمن ائندره ۷-۲-۱۳.

شِمَشَرَه نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

شَمَش نَصِیر (نَسیر) نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).

شمشی عَدَد پنجم ۱۵-۳-۱؛

- نام فرمانروای آشور ۷-۲-۳.

شمشیر هلالی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.

شَموش/شَمش نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۲. شَمَه‌آده، نام شاه اوگاریت ۵-۳-۱۲.

شَمیران ۹-۳-۶؛ ۱۲-۳-۱۰-۶.

شَنعار نام جایی در تورات، منطبق بر بابل ۷-۲-۱۵.

شَن‌مَدَه نام شخصی در متن‌های چغربازار ۷-۲-۹.

شَنوگَه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷ (پانویس).

شَنیدار، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین نمونه‌های مس نگداخته ۱۴-۳-۱.

شَو/زَو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه اوستایی هو «خوب» ۱۵-۹-۱۹.

شو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.

شو «درخشش» واژه کاسپی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

شوئِر/شوئور (سرزمین) ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در پهنه زاگرس در اسطوره‌ای سومری؛ نیز به عنوان منشأ روغن‌های خوشبو ۱۰-۲-۵.

شوئِری نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۸-۱۷ (پانویس).

شوئِنْدو/شوئِنْدی «دارنده خویشاوند نیک» نام فرماندار شهری ناشناخته در جنوب فلسطین، برگرفته از دو بخش هندوآریایی

سو «خوب» و بِنْدو «خویشاوند» ۱۵-۱۰.

شوئِنْدو/شوئِنْدی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از سو + بِنْدو = «دارنده خویشاوند

خوب» ۱۵-۹-۱۹؛

- در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱؛

- نام شهریان شهری ناشناخته در فلسطین، برگرفته از سو «خوب» + بِنْدو = ودایی سوئِنْدو «دارنده خویشاوند نیک» ۱۵-۹-۷.

شوئِیر نگارش سومری نام سرزمین سوئِرتو (در باختر ایران) در یک متن کهن ۵-۳-۱.

شوئِیلوئِومه ۱۵-۸-۴؛

- نام فرمانروای هیتی شمال سوریه ۱۸-۷-۳؛

- نام فرمانروای هیتی و یکی از طرفین پیمان صلح با شاه میتانی ۱۵-۸-۲.

شوئِیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به

عَبْدی/آشیرته نام نخستین شاه سرزمین آمورو
۹-۱-۱۱؛

- آوانویسی مرسوم نامی که می تواند آرده/آشیرته
نیز خوانده شود ۵-۳-۱۲.

عَبْدی خَبَه آوانویسی متداول □ ایر □ خَبَه
(فرماندار شهر اورشلیم) ۷-۲-۱۴.

عبرانی (قوم) ۱۰-۴-۲.

عبری (زبان) ۱۶-۳.

عَبهر «اهل آن سو»، «اهل آنسوی قُرَات» (بخش
خاوری میانرودان و آستانه فلات ایران) در
پیوند با نام قوم هابیرو ۱۸-۷-۳.

عَبید (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان
آریایی بودن آن ۱۸-۱.

عَبْرال/عَبْرَبعل/عَبْرَدِگل نام سامی غربی در پیوند
باریشه آپرو ۱۰-۴-۲ (پانویس).

عَبِرو ۱۸-۷-۳-۲.

عدد ۲۵۸، سرچشمه پیدایش آن در گاهنگاری
زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۶.

عَدَن ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳.

عِر نام پسر یهودا ۱۰-۴-۲ (پانویس).

عِراق ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۵.

عَرَب «قوم باختری» نام عربی ۱۲-۳-۱۰-۵.

عربی (زبان) ۱۶-۳.

عَرم/عَلم آوانویسی (نادرست) نام فردی آم در
نفرین نامه های مصری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

عشایر، سنجش روال زندگی آنان با کوچ قوم های
کهن ۳-۴.

عِفرون نام عبری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

عقیق (سنگ) ۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۶؛ ۱۸-۴-۱؛

- پیوند آن با واژه گوتی که خود، گونه ای ویژه از
آزابه و انجیر نیز بود ۹-۳-۵؛

- کالای بازرگانی آریاییان در مصر ۸-۱۳.

عَکا (اکو) شهری در فلسطین ۱۵-۱۰.

علی کُش (تپه) ۱۷-۱۴-۱.

عَمالقه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

عَمّان ۱۴-۱-۵.

عَمورَه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

عَنقا نام پرنده ای به زبان عربی؛ پیوند آن با نام
پرنده آنزو ۱۲-۳-۳.

صَد ۶-۱-۱۲.

صد دروازه، پایتخت آغازین دولت اشکانی
۱۷-۱۰-۶.

صَلماوت «تاریکی» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵.

صَلموم در پیوند با عبارت اگدی «مس سیاه»
۱۴-۱-۶.

صلمو(م) «سیاه، تاریک» واژه عبری
۱۲-۳-۱۰-۵.

صَلمون «تاریک، سایه وار» واژه عبری
۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).

صُوغَر، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

ض

ضَحاک ۵-۵؛ ۱۲-۱-۱ (پانویس)؛

- جنگ ایرانیان با او ۸-۱۶.

ط

طالقان، وجود کان های مس در آن ۱۴-۱-۴.

طبری ۱۷-۱۰-۶.

طبری (زبان) ۱۶-۳.

طلا، فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان ها
۱۵-۳.

طوران گویش عربی توران ۹-۳-۸.

طهران ۶-۱-۱۲.

طهماسب ۶-۱-۱۲.

ظ

ظَلَمَة «تاریکی» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵.

ع

عاج ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۱-۵؛ ۱۸-۲-۱؛

- ورود آن از دیلمون به میانرودان ۱۴-۱-۵-۲.

عادی یا هو نام عبری حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).

عباس آباد، وجود کان های مس در آن ۱۴-۱-۴.

عباسیان، فروپاشی خلافت آنان، پیوند آن با پایان
هزاره دوازدهم ۱۷-۱۱-۲-۶.

عَبِدو «کارکردن» واژه اگدی ۱۱-۱-۹.

عَبده «بنده» واژه سامی ۱۱-۱-۹.

شومیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱۱ (پانویس).

شون‌آشوره نام شاه سرزمین کیزووتنه ۱۵-۱۱-۲. شووالیه/شیوالیه آوانویسی دیگر نام شومالیه ۱۰-۱-۶.

شورتپه، در پیوند با حضور دیرین شتر در آنجا ۱۴-۲-۱-۱.

شورداذه نکه سوورداذه.

شورخچه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲؛ ۱۱-۱۱؛

- نام فردی در اسناد هوری-هیتی ۱۲-۳-۱۱. شورزیزه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲.

شورنینو نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲.

شوممو «اموی خوب» نام فردی آموری با ریشه آریایی ۱۵-۲-۷.

شویره «سفیدی-سفید» واژه هندوآریایی کهن و هندی ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).

شهداد، در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۱-۶. «شهر»، پیوند آن با نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۵-۳.

شهر سوخته ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۶؛

- پیوند آتش‌سوزی مهیب در آن با جنگ کی‌خسرو با آفراسیاب در سیستان ۱۷-۱۴-۵؛
- در پیوند با فراوری برنز ۱۴-۳؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
- در پیوند با قلع ۱۴-۲؛

- شباهت نقش سفالهای آن به نقش جامه‌های نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳؛

- کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳؛

- گورهای آن ۲-۶-۲؛

- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱. شهرنشینی، کهن‌ترین کانون‌های آن در ایران ۵-۳؛

- آغاز آن در هزاره هفتم ۱۷-۱۴-۳.

شیاته «شاد» واژه پارسی باستان در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.

شیامه «سیاه» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.

شیاوی «تندیس قهوه‌ای تیره» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۰-۴.

شیت «شش» واژه آرامی ۴-۱ (پانویس).

شیت/شته «هفت» واژه هوری ۱۳-۱-۱۴.

شیتربو «هفت ساله؟» نام هوری ۱۳-۱-۱۴.

شیتنه ۱۳-۱-۱۴ (پانویس).

شیر (اسد) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.

شیر «پیکان» واژه کاشی ۶-۲-۱۸.

□ شیرآش‌له «پیشرو» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شیرآش‌له «گونه‌یی» سرنبد» واژه سومری ۱۱-۴-۴.

شیریندو «دوان چون پیکان» نام اسبی کاشی ۱۸-۲-۶.

شیش «شش» واژه عبری ۴-۱ (پانویس).

شیشاتو (م) «یک ششم» واژه اکدی ۴-۱ (پانویس).

شیشث «شش» واژه اکدی ۴-۱ (پانویس).

شیماش‌کی (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس).

شیمیکه نام خدای سوبری، پیوند آن با نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.

شیم‌یو در ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس).

شینده «هفت» واژه هوری ۱۳-۱-۱۴ (پانویس).

شیندی واژه کاشی و نیز جزئی از نام‌های فردی ۱۷-۲-۶.

شیندی‌انلیل نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیندی‌بوریش نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیندی‌شوگب نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیندی‌شیهو نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیوش «بچه» واژه کاشی ۶-۲-۲۰.

*شیوش «خدا» واژه هیتی ۴-۵-۳.

شیوه‌ایزدوایی ۶-۱-۶.

ص

صَبوئیم، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

صحرای سینا ۵-۳-۱۱.

- فرشستره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 فرشوشتره از نام‌های فردی گائها ۱۷-۷-۲.
 فرشگرد (فرشوکرتی) «نوسازی آدمی» در
 جهان‌بینی زردشتی آمده در ادبیات پهلوی
 ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۶-۲؛ ۱۷-۱۱-۶-۲؛ ۱۷-۱۱-۶-۲؛
 ۱۷-۱۴-۸؛ ۱۷-۱۰-۳.
 فرشوگره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 «فرضیه بی‌گمان مردود»، تعریف آن در اثر حاضر
 ۲-۱.
 «فرضیه سست»، تعریف آن در اثر حاضر ۱-۲.
 «فرضیه ویشناسپ» (نک ویشناسپ، فرضیه).
 فرغانه، در پیوند با کان‌های قلع ۱۴-۲.
 فرکیان واژه مرکب پارسی میانه ۱۱-۱-۶.
 فرمانیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 فرنگرستین نام اوستایی آفراسیاب، شاه توران
 ۱۲-۳-۱۰-۳.
 فرنوس نگارش نام شاه مادی در نوشته کتسیاس
 ۱۷-۹-۱۱؛ ۱۷-۹-۱۱؛
 - در پیوند با نام فردی کاشی آری‌پرنی ۱۱-۱-۱؛
 - ریشه جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳.
 قرته «قر» واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی بورنه
 ۶-۲-۴.
 قرته واژه مادی ۱۷-۹-۶-۲؛ ۱۷-۱-۷-۱ (پانویس)؛
 - در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی خورشید ۶-۱-۹.
 قرته‌بازس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی
 بورنه ۶-۲-۴.
 قرته‌داته «فرداد» نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
 قرته‌کیاس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی
 بورنه ۶-۲-۴.
 قرور «گزینش (نیک)» ریشه نام اوستایی قروشی
 ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 قرورتی ریشه نام اوستایی قروشی ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 قرورتی نام مادی در دوره هخامنشی ۱۷-۹-۳.
 قرورتیش ۱۷-۷-۲ (نک مدخل زیر).
 «قرورتیش (قرورت) یکم، نام دومین شاه ماد
 ۱۷-۱۱-۸؛ ۱۷-۹-۳.
 - ریشه اوستایی آن ۱۷-۹-۳.
 فروردین در پیوند با نام مادی ۱۷-۹-۳.
 فروردین یشت ۱۷-۱۲-۱؛
 - در پیوند با نام سرزمین‌هایی که پذیرای آیین
 زردشت بودند ۱۷-۷-۴؛
 - روایت‌های تاریخی آن و دیرینگی اوستا؛ نیز
 فاصله زمانی پیدایی زردشت با زمان نگارش
 آن ۱۷-۷-۳.
 فروشی «پناه، ایزد نگهبان» از فروشی‌های پنج‌گانه
 در اوستا ۱۷-۱۰-۱؛ ۱۷-۱۴-۲؛ ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
 - «فر» فرشته نگهبان» در پیوند با زندگی زردشت
 ۱۷-۵؛
 - واژه اوستایی، در پیوند با جم ۱۷-۴.
 فروشی «نهادهای روان آفریدگان آهوره‌مزد، ایزد
 نگهبان» نام پیکر اوستایی ۱۷-۹-۳.
 فروشی‌ها «فرشتگان نگهبان» نام پیکرهای
 آسمانی اوستایی ۱۲-۳-۷.
 فروشی‌های پنج‌گانه، در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 «فروشی اوسدن» (پسر) مزدیسنه را می‌ستاییم،
 نوشته‌ای از یشت ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 فیروم «آهن» واژه لاتین ۱۴-۴-۲؛ ۱۴-۳-۳-۲-۱-۹.
 فروه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 فروهر در پیوند با نگاره‌های تخت جمشید
 ۱۷-۹-۲-۲ (پانویس).
 فروینداد نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
 آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 فرهاد دوم، شاه اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
 «فری‌آسپه» نام اوستایی ریشه نام آریایی خاور
 نزدیک بیری‌آشوه در آلاخ سوریه
 ۱۵-۱۱-۴.
 فریانه (قوم) پناه دهنده زردشت ۱۷-۷-۱.
 فریدون (فریثون) ۵-۵؛ ۴-۱-۶؛ ۱۰-۳-۱۱-۲-۲؛
 ۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۲-۳-۱۱-۴؛ ۱۷-۱۲-۲-۱؛
 ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۳-۴؛
 - به عنوان نماد کوچ آریاییان به سه پهنه جهان
 ۱۷-۱۳-۴-۳؛
 - در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - شهریار ۵۰۰ ساله او در دوره سوم از
 گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.

عود ۵-۳-۱۱.

عهد عتیق ۵-۳-۹؛ ۵-۳-۱۱؛ ۴-۵-۱؛

- اشاره آن به مردم کاشی ۵-۳-۱۳.

عیسی ۲-۴-۳ (نیز نک حضرت عیسی مسیح).

عیسی آریامن (مانی) ۱۷-۱۴-۸.

عیشو «عیسی» نام عبری ۱۷-۱۱-۵.

غ

غارها (دیوارهای) نقاشی‌های انسانهای کهن بر آن ۳-۲.

غاری، جایی در سوریه ۱۷-۱۱-۴-۱.

غالوس، نام سزار روم ۱۷-۱۱-۶-۱.

غزنین ۷-۱-۱.

ف

فارقلیط، نامی که مانی با آن خود را به مسیحیان معرفی می‌کرد؛ نیز نام کسی که مسیح نوید آمدنش را داده بود ۱۷-۱۰-۵.

فازه، نام شهری در میانرودان ۱۴-۱-۶.

فایند «یافتن» واژه انگلیسی ۴-۲-۵-۲.

فترت (دوران) ۹-۳-۲؛ ۹-۴-۳؛ ۱۴-۵-۳-۱؛ ۱۰-۱؛

- در پیوند با تازش هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۲؛

- در پیوند با قوم مَنتو ۷-۲-۱۲.

فترت (نخستین دوران) ۱۰-۱-۳؛

- بررسی مهرهای آن در پیوند با خاستگاه آسیاییان تازشگر به مصر ۱۰-۱-۱.

فَرّ واژه فارسی ۱۵-۹-۱۱؛ ۱۷-۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۹-۲-۶.

فَرّ شاهی، از دست دادن آن توسط جمشید ۱۷-۱۴-۴.

فَرْمُتْسَه نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

فَرّا/فَرّا «به پیش» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.

فَرّاوَرْتِس نگارش نام شاه مادی در نوشته هرودت ۱۷-۹-۳.

فَرّا ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳-۱۱-۱؛

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۳-۲؛

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- نام آن در زبان ایرانی کهن ۱۳-۱-۴؛

- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛

- فرمان منوچهر به کندن سرچشمه‌های آن ۸-۱۶.

فَرّاجیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).

فَراخ گَرت «فراخ بریده»، «بریدگی پهن‌آور» نام آغازین دره پهن‌آوری در کف خلیج فارس که اَرَوَند رود (دائیتیا) از میان آن می‌گذشت ۱۸-۳-۱-۵؛

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹؛

- (نیز نک وُورگَشه).

فَرّاه نام شاه دروغین مَرگوش (شهر مَرو) در زمان داریوش بزرگ ۱۱-۱-۶؛ ۱۱-۱-۱.

فَرّاوَرْتِیْتِزَه نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام میتانی ۱۵-۸-۱.

فَرّاتیه نام اوستایی ۱۷-۲-۱۷ (پانویس).

فَیرِت «تبر» واژه آسی ۹-۱-۴.

فَردوس «باغ» واژه فارسی ۱۲-۲-۲؛ ۵-۳-۱۰.

فَرّذَاخِشتی نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

فَرّزْدَانَو نام دریای اوستایی ۹-۵-۳.

فَیرِزِل «قیچی آهن‌بری» واژه عربی؛ پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.

فَیرِزِیان (قوم) ۱۱-۱-۱.

فَیرِزِیان (نک پرسیت).

فَیرِس «اسب» واژه حبشی ۹-۱-۲؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۱۵-۴-۱-۴.

فَیرِس «اسب» واژه سبایی ۹-۲-۱؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۱۵-۴-۱-۴.

فَیرِس «اسب» واژه عربی ۵-۳-۱.

فَیرِس «پُرسش» مصدر اوستایی ۹-۱-۹ (پانویس).

فَیرِسم «آهن» ریشه لاتین فَرّوم ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳.

*فَیرِسم ریشه واژه لاتین معادل آهن ۹-۲-۱.

فَیرِسون «اسب» واژه عربی کهن؛ نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه ۱۵-۴-۱-۴؛

- (الفَیرِس) «اسب» واژه عربی ۹-۲-۱.

فَیرِسیان (قوم) ۱۷-۱۴-۶.

قوج «حیوان کوهی» نام فارسی ۱۱-۱-۱؛
 - پیوند آن با نام قوم گوتی ۹-۳-۷.
 قوس «کمان» واژه عربی ۶-۲-۱۸.
 قیصریه نام جایی در آسیای کوچک ۱۱-۱-۱؛
 ۱۱-۱-۴ (پانویس).

ک

*کئو/کئوئه/کو/کوآ «آماس، گنبد، کمان» واژه
 هندواروپایی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 کئنا «کینه توزی، گوشمالی» واژه اوستایی ۹-۶-۲.
 کئوفه «کوه» واژه اوستایی ۵-۲؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۳-۳-۷؛
 ۹-۳-۷؛
 - در پیوند با نام شهر کوفه در عراق ۱۳-۳-۷.
 کئوفه «کوه» واژه پارسی باستان ۵-۲؛ ۹-۳-۷.
 کئوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 کئیش شَره نگارش ایلامی نام میانرودانی کی شَره
 ۱۱-۱-۴.
 کئینه «کینه توزی» واژه لیتوانی ۹-۶-۲.
 کا «نیرو و روان زندگی» پازنامه خدایان و شاهان
 مصری ۱۰-۱-۲.
 کائِه آخرین فرعون دودمان یکم مصر، نگاره
 آرامگاه او ۸-۴.
 کابل، در روایت کی کاؤس ۸-۱۶.
 کاپادوکی (سرزمین) ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 کاپادوکی (تقویم) ۱۷-۹-۱.
 کاپادوکی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید
 ۱۵-۱-۳.
 کاپادوکیه (کول تپه) ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۲-۲.
 کاپِر «مس» واژه انگلیسی ۱۴-۱-۳.
 کاپِسی (ماتِکِه پِه سی کی) نام سرزمینی در نامه‌های
 العمارنه ۵-۳-۱۲.
 کاپوتیس نام دریاچه وان گزارش‌های پلینی
 ۱۳-۱-۱۷.
 *کائکِه «سنگ نیمه قیمتی» واژه پارسی باستان
 ۵-۱-۲.
 کادی نام پهنه‌ای در بالای فرات؛ پیوند آن با
 گوتی‌ها ۹-۳-۳.
 کاریاتی نام دریایی در حماسه/یلیاد هومر ۵-۴.
 کارد واژه فارسی ۱۸-۳.

کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱.
 قَر اکتر نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 قرآن ۱۷-۹-۴؛
 - روایت آن از ذوالقرنین ۱۸-۶-۵.
 قِرِن «شاخ» واژه عبری ۱۱-۱-۴.
 قِرَن «شاخ» واژه عربی ۱۱-۱-۴.
 قِرَنو(م) «شاخ» واژه اکدی ۱۱-۱-۴.
 قِسی عاه واژه عبری در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۴.
 قَشَتو «تیرانداز» واژه اکدی ۶-۲-۱۸.
 قَشَتو «کمان» واژه بابلی ۶-۲-۱۸.
 قشقای (قوم)، پیوند آن با شهر کسکایه در
 متن‌های بابل میانه ۵-۳-۵؛ ۵-۱-۲.
 قصر شیرین ۵-۲.
 قَطَنه جایی در شمال قادش در شمال فلسطین
 ۱۵-۱۱-۲.
 - در متن‌های رامسس دوم ۵-۴-۱.
 قفقاز ۱-۵؛ ۳-۵؛ ۱۴-۲؛
 - در پیوند با مس آرسن دار ۱۴-۱-۴؛
 - در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲؛
 - در روایت دیودور از سکاه ۱۰-۳-۳؛
 - هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در
 دوران کهن ۳-۴.
 قلع ۱۴-۶؛
 - بیرون کشیدن آن از کان‌ها در هزاره هشتم (از
 گاهنگار زردشتی) ۱۷-۱۴-۴؛
 - خاستگاه آن در ایران بنابر کهن‌ترین متن‌های
 میانرودانی ۱۴-۲-۱؛
 - فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها
 ۱۵-۳؛
 - منبع انحصاری آن در ایران و افغانستان در هزاره
 سوم قم ۱۴-۱-۵؛
 - واردات آن از راه آبی به تپه سیلک در دوران کهن
 ۳-۵؛
 - واژه‌های معادل آن در زبان‌های گوناگون
 ۱۴-۲-۱-۲؛
 - وجود کان‌های عمده آن در افغانستان و ایران
 ۱۴-۲.
 قندهار، زیستگاه قوم آرتی ۱۷-۷-۴؛
 - ۹-۱-۳.

فریسی (قوم) ۵-۱۱-۱۷؛

- نام قوم دگراندیش یهودی ۸-۱-۹

فریناسیه «دارنده اسبان مهربان» نام اوستایی

۱۵-۱-۶؛ ۱۵-۹-۴؛

- ریشه نام آریایی خاور نزدیک بیری دَشوَه

۱۵-۱۰-۴؛ ۱۵-۱۱-۴

فَریه «مهربان، دلخواه» واژه اوستایی کهن و نو،

ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک

۱۵-۹-۱۶؛ ۶-۳-۴

فَریه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

فستوس «سور و شادی» واژه لاتین ۳-۵-۴

فشتانه «نُک پستان» واژه اوستایی ۵-۳-۹

(پانویس).

فلات ایران ۳-۱۸؛

- افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۲-۳؛

- زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۴-۳؛

- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۵-۳؛

- میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد؛

نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی

۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳

فلسطین ۳-۲-۳؛ ۲-۶-۱؛ ۴-۱؛ ۴-۲؛ ۴-۳

۵-۱۱-۳؛ ۵-۳-۱۲؛ ۳-۳-۱۲؛ ۱۴-۶؛

۱۷-۹-۶؛

- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از

ورود به این سرزمین ۱۴-۸؛

- پیشینه آریاییان در آن ۴-۳-۷-۱۸؛

- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات

۲-۷-۱۵؛

- در پیوند با سرزمین رَئَنو ۷-۲-۱۰؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛

- در پیوند با قوم کاشی ۹-۳-۵؛

- در پیوند با هاماوران، در روایت کَی‌کاؤس

۱۶-۸؛

- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۲-۳-۷-۱۸؛

- ریشه آریایی نام آن ۲-۲-۱۳؛

- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

دریا‌های آزاد ۴-۳-۳؛

- گورهای آن ۲-۶-۲؛

- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر

۱۴-۵-۱-۳

فنان، جایی در جنوب اردن ۱-۱۴

فَئیریر نام دیوی به شکل سگ در اسطوره‌های

اروپای شمالی ۲-۱۸

فنلاندی (زبان) ۱-۴

فیثاغورث ۱۷-۶؛ ۱۷-۱۰-۸

فیروزه (سنگ) ۶-۱۴؛

- در گزارش ایپوور ۱۴-۸؛

- کالای بازرگانی آریاییان در مصر ۱۳-۸؛

- لشکرکشی فرعون‌های مصر به صحرای سینا

برای به‌دست آوردن آن؛ نیز کانه‌های آن در

فلات ایران ۴-۸

فیثون (رود) ۵-۳-۱۳؛

- نام عربی ۳-۱۸

فیلیست در پیوند با نام فلسطین ۲-۱-۹ (پانویس).

فیلیستی (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۴-۵-۳؛

۱۸-۴-۲-۲؛

- ثبت نام قوم فلسطینی در تورات؛ لووی زبان

بودن آن قوم ۲-۱-۹؛

- پیوند آن با قوم پَرشی ۷-۱-۹

فیند «یافتن» واژه آلمانی ۴-۵-۲-۲

فیوس/فیوپس ثبت یونانی نام فرعون پپی یکم

۸-۹

ق

قادش، شهری در شمال فلسطین (در سوریه)

۹-۳-۵؛ ۵-۳-۱۲؛ ۳-۳-۹؛ ۱۵-۷-۲؛

۱۵-۱۰-۱؛ ۱۵-۱۰-۲؛ ۱۸-۳-۳

- نام آریایی فرماندار آن ۱۵-۱۰-۱؛ ۱۵-۱۰-۲

قاسان اصغر «کاشی کوچک» ۵-۵

قاسان اکبر «کاشی بزرگ» ۵-۵

قاسان (کاشان)، در پیوند با دریای کاشی ۳-۶؛

- نام کاشان در روایت حسن بن محمد بن حسن

قمی ۵-۵

قاف (کوه) رفتن کَی‌کاؤس به آن ۸-۱۶

قبرس در پیوند با مس ۱۴-۱-۲؛

- در پیوند با واژه یونانی معادل مس ۱۴-۳-۱؛

- نقش چلیپای شکسته در آن ۷-۲-۱۸

قبرستان (مکان باستان‌شناسی)، به عنوان یکی از

- ۸-۳-۵
کاسگین، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ
۳-۵-۱۴
کاسو نام شاهزاده‌ای در پیوند با مردم کاشی
۳-۱-۵
کاسو «جام شیشه‌ای، ظرف» واژه آشوری ۱-۳-۵
کاسو «شاگرد اسب چران» واژه اکدی ۱-۳-۵؛
۴-۵
«کاسوئه شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶»
کاسوئه/کاسونائید «کاشی ناهید؟» نام بابلی میانی
۵-۳-۵
«کاسوئه نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاسه ۲-۵»
کاسوش گویش ایلامی نام فردی در متن‌های
هخامنشی ۲-۱-۵
کاسو(م) «جام، کاسه» واژه اکدی ۱-۳-۵
«کاسوئه شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶»
«کاسوئه نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاسه ۲-۵»
کاسه واژه فارسی ۱-۱-۵
کاسه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۶-۳-۵
«کاسه واژه ایرانی کهن، ریشه نام کاشو (گویش
اکدی نام قوم کاشی) ۲-۵»
کاسه «پیاله سفالین لعاب‌دار» واژه فارسی ۳-۱-۵
«کاسه «درخشیدن» واژه مادی ۲-۱-۵»
کاسه «زینت درخشان، شیئی درخشان» واژه
هندوآریایی کهن ۱-۵
«کاسه شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶»
کاسه «شیشه» واژه هندی کهن ۱-۳-۵
کاسه «علف سفید درخشان» واژه هندوآریایی
۱-۵
کاسه (کاسک)، نام رود وه ۲-۵
کاسه «کاسه (لعاب دار، پس درخشان)» واژه
فارسی ۱۰-۳-۵؛ ۱-۵
کاسه «گونه‌ای علف» واژه هندی کهن ۱-۱-۵
کاسه «گونه‌ای گیاه سفید» واژه آریایی ۱-۳-۵؛
۳-۱-۱۲
کاسه «کاه، کاه جو» واژه هندوآریایی در پیوند با
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶
کاسپی/کاشپی (اوردکاشپی) نام شهری در
متن‌های آشور نو ۷-۳-۵
کاسپی‌ای گویش یونانی نام قوم کاشی ۴-۵-۶؛
۲-۵
- گویش یونانی نام کاسپ ۲-۱-۵
- نگارش یونانی نام شهر ایرانی کاسپه ۷-۳-۵
- واژه یونانی ۴-۳-۵
کاسپین (دریای) ۲-۵
کاسپیوی گویش یونانی «کاسپه ۲-۵»
کاستن واژه فارسی، گونه «س» در برابر کاهش
(گونه «ه») ۵-۸-۱۵
کاسته «پدیدار می‌شود، می‌درخشد، روشن
می‌شود» واژه هندی باستان ۱-۵
کاسرود (رودی کهن در نزدیکی کاشان) اشاره
حسن بن محمد بن حسن قمی به آن ۶-۳-۵؛ ۲-۵
- نام ایرانی رودی که از نزدیکی کاشان می‌گذشت
۱-۱-۵
«کاستره «جواهر کوچک» واژه مادی ۴-۱-۱۱
(پانویس)؛
- «گوهرک» ۲-۱-۵
کاس-زیپ «آهنگر» واژه ایلامی ۳-۳-۵
کاس‌کایه/کوکاس‌کایه نام سرزمینی در دوران
بابل میانی و آشور میانی ۲-۱-۵
کاتس کایس/کاتس «روانداز اسب» واژه یونانی
۴-۵
کاتس نام جزیره‌ای در حماسه ایللیاد هومر ۴-۵
کاس‌که/کوکاس‌که نام سرزمینی در سندهای
ایلامی ۲-۱-۵
کاسک (کاسه‌رود) ۲-۵
کاسکه «سنگ لاجورد» واژه پارسی باستان
۱۴-۵-۲؛ ۱-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۲-۳
۱۴-۵-۱؛ ۱-۳-۵
- «سنگ نیمه قیمتی» ۱-۵
کاسکه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵
- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی
باستان کاسکه ۲-۱-۵
کاسکی نام قومی در شمال آناتولی ۲-۱-۵

کاس نام قوم و شهری در متن‌های مصری
۴-۲-۱۰.

کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری ۱۸-۴-۳؛
۱-۳-۵.

کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، اکدی و
ایلامی ۱۰-۳-۵.

کاس «درخشان» ۲-۵-۱۴؛

- واژه هندوآریایی کهن ۱-۵.

کاس «افغانی» واژه ارموری ۳-۱-۵.

کاس/قاس «در بند کشیدن، زنجیر کردن» واژه
مصری، پیوند آن با قوم کاشی ۱۲-۳-۵؛
۱۰-۲-۹.

کاس/کاش «آبجو» واژه‌های سومری، ایلامی،
اکدی ۳-۱-۱۲.

کاس (گاز) نام قومی که در نامه شاه اوگاریت آمده
است ۱۲-۳-۵.

کاس آئر «کاشی آذر» نام بابلی میانی ۵-۳-۵.

*کاس نهید «تکه سنگ درخشان»، «گویچه
درخشان» واژه آریایی ۲-۵-۱۴.

*کاس پید «تکه درخشان» واژه آریایی ۱۰-۳-۵.

کاسپ (قوم) ۲-۱-۵؛ ۷-۳-۵؛

- گویش ایرانی میانه نام قوم کاشی ۲-۵؛

- گویش پارسی میانه نام قوم کاشی ۶-۵-۴؛

- نام ایرانی میانه نام قوم کاشی ۴-۳-۵.

کاسپ/کاسپه نام شهری در متن‌های آشور نو
۷-۳-۵.

کاسپ رود (کَسف رود) ۲-۵؛ ۷-۳-۵.

کاسپار، نام یکی از سه مغ که به اورشلیم رفت بر
پایه روایت ارمنی ۲-۴-۱۱-۱۷.

کاسپو «نقره، پول» واژه آشوری ۱-۳-۵؛ ۲-۲-۱۱.

کاسپو (م) «نقره» واژه اکدی ۱-۳-۵؛ ۳-۳-۵؛
۲-۲-۱۱؛ ۳-۴-۱۸.

*کاسپه از اشکال آغازین گویش نام قوم کاشی
۶-۵-۴؛

- ریشه ایرانی نام شهرهایی در متن‌های بابِل کهن
۴-۳-۵؛

- نام ایرانی شهری در متن‌های امپراتوری آشور
نو ۷-۳-۵.

کاسپی (قوم) ۱۲-۳-۵؛

کارزی بان «نگهبان مرد کاشی» نام شخصی کاشی
۲-۱-۶.

کارزی مروتش نام شخصی کاشی ۲-۱-۶؛ ۸-۱-۶.
کارس «جنگ» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی
کره ۱۱-۲-۶.

کارمانیا (کرمان) خاستگاه گیاه بخور خوشبوی
۵-۲-۱۰.

کارنامه اردشیر بابکان ۵-۱۰-۱۷؛ ۸-۱۰-۱۷؛
۱-۱۱-۱۷.

کارون، به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰
سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳.

کاره «سپاه، مردم» واژه پارسی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کره ۱۱-۲-۶؛

- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.

کاری «مبارز، جنگی» واژه فارسی، در پیوند با
واژه کاشی کره ۱۱-۲-۶.

کازالو (شهر) ۳-۲-۹.

کازکه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵؛

- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی
باستان کاسکه ۲-۱-۵.

کازو نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵.

کازو (خه) از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۶-۳-۵.

کازه نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵.

کازی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۶-۳-۵.

کازی اکازی نام شخصی اوگاریتی ۹-۳-۵.

کازیتو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۶-۳-۵.

کاس «جام می، کاسه» واژه فارسی ۳-۱-۵؛
۱-۲-۱۱.

- پیوند آن با نام پایتخت دولت هیتی ۲-۵؛

- ریشه‌ای آریایی در نام شهرها و آبادیهای
متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵.

کاس «کریستال، شیشه» واژه فارسی ۱-۵.

کاس «جام، کاسه» واژه اوگاریتی و آرامی ۱-۳-۵.

کاس نام سرزمینی در متن سیموستریس یکم
۱۱-۳-۵.

کاشتی «کاشی» پاره‌ای از نام برخی شاهان کاشی
۸-۳-۶

کاشتی بان «نگهبان زن کاشی» نام شخصی کاشی
از متن‌های شهر نیپور ۵-۳-۵؛ ۵-۱-۶-۲.

کاشتی بان نام فرمانروای قوم کاشی در بابل
۵-۳-۱۱.

کاشتیل یاشو (نیز به گونه کاسته کاشتیلی) «شاه یا
خدای سرزمین کاشی» نام سومین و برخی
دیگر از شهریاران دودمان کاشی ۶-۳-۸؛

- نام شاه بابل میانه ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۱.
کاشتیل یاشو نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵.

کاش تیلی نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵.

کاش تیلی یاش نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵.

کاش خه/گاش خه نام شهری هیتی در آسیای
کوچک ۵-۳-۸.

کاشدو نام بابل میانی ۵-۳-۵.
کاش دی «دویدن» واژه سومری ۵-۳-۱.

کاشره گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
کاشغر (شهری در خاور ترکستان) ۵-۲.

کاشک تیشوگب نام بابل میانی ۵-۳-۵.
کاشک تی/کاشی تی/کاشی تو «زن کاشی» ۵-۳-۵.

کاشک تین زی نام بابل میانی ۵-۳-۵.
کاشک رود ۵-۲.

کاشکان رود ۵-۲.
کاشکمه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.
کاش کورون «می» واژه سومری ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۲؛

۱۸-۳-۴.
کاش که/اورد گاش گش/کدکاش که نام سرزمینی
در سندهای هیتی ۵-۱-۲؛

- نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
کاش گشتین «آبجوی ناب» واژه سومری ۵-۳-۱.

کاش ماهو (کاش ماه) «آبجوی درجه یک» واژه
آکدی ۵-۳-۱.

کاش □ واژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» در
متن‌های هخامنشی که به صورت‌های میخی
کاش □ لگ یا ه □ کاش □ لگ ثبت شده است
۵-۱-۲.

کاش □ واژه نگار سومری و آکدی برای نامیدن
«آبجو» ۵-۱-۲.

کاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی
کاش □ در متن‌های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشان ۵-۲؛ ۵-۵؛ ۵-۱۸-۸-۲؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانیس)؛
- به صورت قاسان در متن

حسن بن محمد بن حسن قمی ۳-۶؛
- در پیوند با تپه سیلک ۲-۶-۲؛

- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳.

کاش پروئه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸.

کاشپی یده کوره نگارش ایلامی واژه‌ای پارسی
باستان، عنوان شغلی در آن دوران ۵-۱-۲.

کاشپی یده «مالت جو» گویش ایلامی یک واژه
پارسی باستان ۵-۱-۲.

کاشتریه آپه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸.

کاشتلی یش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۱-۳-۵.

کاشتمه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
کاشتمیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.
کاشتووره نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.
کاشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.
کاشته «مرد کاشی؟» نام شاهی از امپراتوری نوین

کوش ۵-۳-۱۱.
کاشته ریشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.
کاشته مووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.
کاش ته هروکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۸.

- گزارش هرودت ۴-۵-۱.
- کاسیوس، نام همراه کراسوس در جنگ با پارت‌ها
۶-۱۰-۱۷
- کاسیه «گیاهی از خانواده دارچین» نام آشوری
۵-۳-۱
- واژه آشوری در پیوند با قوم کاشی ۴-۵.
- کاسیه «اقاقیا» واژه یونانی ۴-۵.
- کاسیه «دارچین» واژه آلمانی ۴-۵.
- کاسیه «دارچین» واژه انگلیسی ۴-۵.
- کاسی‌یکه «لاک‌پشت» واژه هندوایرانی و اوستایی
۵-۳-۱.
- کاسی‌یکه نام پدر یک بازرگان در متن‌های مصری
۵-۳-۱۲.
- کاسیه نام شاه شهر کاشی (بنارس) در هند ۵-۳-۱.
- کاسی‌یی نام مکانی در متن‌های کَرَنک ۵-۳-۱۲.
- کاش به عنوان ریشه ایرانی نام مردم کاشی ۵-۱-۴.
- کاش «شیشه» واژه فارسی ۵-۱.
- کاش نام سرزمینی در عهد عتیق در پیوند با اتیوپی
و نیز فلات ایران ۵-۳-۱۳؛ ۱۴-۲-۱-۲؛
- سرزمین نوبی ۵-۳-۲.
- کاش «آبجو» واژه ایلامی ۵-۳-۴؛ ۳-۳-۵.
- کاش «آبجو، نوشابه مستی‌آور» واژه سومری
۵-۳-۲؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۶-۲-۱.
- کاش «تاختن اسب» واژه سومری ۵-۳-۱.
- کاش نام قومی در متن‌های مصری، زیستگاه آنان
در مصر فرازین ۸-۱۳؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛
- ورود آن به جنوب مصر ۸-۶.
- کاش نگارش مصری نام قوم کوشی ۹-۲-۱۰.
- کاش نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های
مصری ۵-۱-۱.
- کاش/کاز شکل مستند نام سرزمین کاس در متن
سیسوستریس یکم ۵-۳-۱۱.
- کاش/گاس کاشی (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری
۱۰-۳-۲؛
- نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم
۵-۳-۱۱.
- کاش/کوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان
ششم مصر ۵-۳-۱۱.
- کاشان ۵-۱-۲.
- کاسه نام ایرانی دریایی که در نزدیکی کاشان بوده
است ۵-۱-۱.
- کاسه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.
- کاسه سر دراز، به عنوان مشخصه آریاییان در
نگاره‌های مصری ۲-۶-۱.
- *کاسه/اینه «گوهری؟» واژه مادی ۵-۱-۲.
- کاسه پاتره «لیوان» واژه هندی کهن ۵-۳-۱۰.
- کاسه پاک نام شهری در متن‌های بابل کهن ۵-۳-۴.
- کاسه پُشت «لاک‌پشت» واژه فارسی ۵-۱-۳؛
۵-۳-۱.
- *کاسه و تنه «گوهرگونه» واژه مادی ۵-۱-۲.
- کاش «هویدا شدن» واژه هندی باستان ۵-۱.
- کاسی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.
- کاسی نام رشته کوهی در کنار دریای سربونی
۵-۴-۱.
- کاسی «قلع» واژه یونانی ۵-۳-۳.
- کاسی اُپتیه نام ملکه اتیوپی ۵-۴-۱.
- کاسی-ویدیه نامی مرکب در کتاب اویانی‌شاد
۵-۱-۳.
- کاسیت «پارسایان، زُهدپیشگان» فرقه‌ای از
بنیادگرایان یهود ۹-۱-۸.
- کاسیت «کاسی‌ها» در پیوند با پسوند جمع در
زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).
- کاسی ترس «قلع» واژه یونانی ۵-۴.
- کاسی تروس «قلع» واژه یونانی ۵-۳-۳؛ ۱۴-۲-۱-۲.
- کاسی تریدس «جزیره‌های قلع» واژه یونانی
۵-۳-۳.
- *کاسی-تیر «آمده از سرزمین کاسی» ریشه یونانی
کاسی ترس ۵-۴.
- کاسی تیر نام جزیره‌ای در اقیانوس هند ۵-۴.
- *کاسی تیره «از سرزمین کاشی» ریشه واژه یونانی
معادل قلع ۱۴-۲-۱-۲.
- کاسی خونام زنی در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷.
- کاسی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با
نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- کاسیکه «از کاشی آمده» واژه بودایی ۵-۳-۱.
- کاسین کوهستانی در کنار دریای سربونی بنابر

- کوچ آن به جنوب مصر و سرزمین نوبی
۴-۲-۱۰

- کوچ آن به نوبی ۸-۸؛

- کهن‌ترین اشاره‌ها به آن از دوران سومری
۲-۳-۵

- نام‌های جغرافیایی و قومی در پیوند با آن ۲-۵؛

- نبود نشانه بت‌پرستی آن قوم ۵-۱-۶؛

- واژه‌های زبان آن ۲-۶؛

- ورود آن از زاگرس به میانرودان ۱۵؛

- ورود آن به بابل و رخنه ایزدان آریایی به آن

سرزمین؛ نیز کم‌شمار بودن خدایان آن ۶-۱؛

- همزمانی تازش آن به میانرودان با تازش

هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷.

کاشی (نگاره‌های) ۱-۱-۶.

کاشی از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ ۵-۳-۹؛

- ثبت آنها در متن‌های بابلی ۶-۱.

کاشی اکاشو کاشی تو ایزد و ایزدانوی ملی قوم

کاشی برگرفته از نام این قوم آریایی

۲۸-۳-۱۲.

کاشی اکاشو نام شهری در متن‌های بابل میانی

۵-۳-۵.

کاشی (مات‌کاسی / مات‌کاشی / مات‌کاشه / مات‌کاشه)

نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲.

کاشی اکوش اکوسو نام سرزمین نوبی ۵-۲.

کاشی ایشخو / شخو «خدا» واژه بابلی ۵-۳-۸

کاشی ئی نام جایی پیرامون شهر کهن قادش

۹-۳-۵.

کاشی آبه از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ

۹-۳-۵.

کاشی آری (ثبت به گونه کوشکاشی آری) «کاشی

آریایی» نام شهری در متن‌های بابل میانه

۵-۳-۵؛

- «سرزمین آریایی کاشی» نام شهری هیتی در

آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشی پَحه نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵.

کاشی پور (ن) نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۸-۳-۵.

کاشی په نام شهری هیتی در آسیای کوچک

۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۴-۶؛ ۱۵-۴؛

۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۱-۷-۲؛ ۱۸-۸-۱؛

- اشاره به آن در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛

- اشاره به آن در متن‌های اکدی و ایلامی ۵-۳-۳؛

- ایزدان آن ۱۲-۳-۲۸؛

- پیوند آن با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛

- پیوند تازش آن به بابل با حوادث دوران

پادشاهی بهمن ۱۷-۱۴-۶؛

- تازش آن به بابل در سده ۱۸ پیش از میلاد ۶؛

- تازش آن به میانرودان؛ نیز نفوذ آریاییان به ویژه

آرین‌منده یا اومان‌منده در قشر رزمندگان آن،

بنابر نظریه محتاطانه پژوهشگران ۱۵-۶؛

- حضور گسترده آن در جهان کهن ۵-۶؛

- در بابل، شواهد نوشتاری و نگارگری از آراهه

رزمی ۱۵-۲-۳؛

- در بابل و در پیوند با پرورش اسب و ساخت

آراهه ۸-۱۶؛

- در پیوند با نماد چلیپای ساده ۷-۲-۱۸؛

- در تاریخ سنتی ایران ۵-۵؛

- در سندهای هوریان ۵-۳-۶؛

- در سوریه و فلسطین ۵-۳-۹؛

- در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱؛

- در گزارش‌های تاریخی و روایت‌های یونانی

۴-۱-۵؛

- در متن‌ها و زبان یونانی ۵-۴؛

- در متن‌های آسیای کوچک ۵-۳-۸؛

- در متن‌های دوران امپراتوری آشور نو و بابل نو

۷-۳-۵؛

- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛

- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛

- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛

- در منابع دوران بابل کهن ۵-۳-۴؛

- در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲؛

- ریشه‌های آن در هند باستان ۵-۳-۱؛

- زبان آن مستند در متن‌های دوران میانی بابل ۶؛

- فرمانروایی آن در میانرودان و نام‌های با جزء

آری و آریه در آن دوره ۱۱-۱-۱؛

- کوچ آن به پهنه‌های باختری ایران در هزاره نهم

(از گاهنگار زردشتی) ۱۷-۱۴-۵؛

کاشکی نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۱-۲؛
۵-۳-۸

کاشمر نام بابل میانی، در پیوند با نام شهر کاشمر
۵-۳-۵

کاشمه «آبجوی درجه یک» واژه سومری ۵-۳-۱؛
۵-۳-۲

کاشمر شهری در خراسان ۵-۳-۵؛ ۵-۲
کاشمی یخه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشن کاشین کی نام ایلامی جایی در متن‌های
هخامنشی ۵-۱-۲
کاشنر کاشینر گویش ایلامی نام‌های شخصی
افرادی در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۲

کاشنه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۵-۱-۲
کاشو از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ ۵-۳-۹
کاشو «سیل سنگین» واژه اکدی ۵-۳-۱

کاشو (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۵-۳-۱
کاشو «کاشی» نام شهری در متن‌های بابل کهن
۵-۳-۴

کاشو گویش اکدی نام قوم کاشی ۵-۴-۶؛ ۵-۲
کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن‌های
ایلامی و اکدی ۵-۱
کاشو نام ایزد بابلی که سده‌ها پس از فروپاشی
دودمان کاشی در بابل پرستش می‌شد ۵-۱-۶؛

نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاشو نام سرزمینی در متن‌های نرام‌سین ۵-۳-۳
کاشو نام شخصی در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷

کاشو نام کوهی در متن‌های هیتی ۵-۳-۸
کاشو (کشو) نام شخصی در دوران میانی مصر
۵-۳-۱۱
کاشو (کوکاشو) نام شهری در متن‌های آشور نو
۵-۳-۷

کاشو اکوشو نام سرزمینی در متن‌های شهر نوزی
۵-۳-۶
کاشو-اون-ده «گوهرگونه» نگارش ایلامی واژه
پارسی باستان ۵-۱-۲

کاشوتو نام مردی در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷

کاشوته «رازک» نام گیاهی در میانرودان ۵-۳-۱
کاشوری‌یه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشو «مرد کاشی» ۵-۳-۵
نام فردی کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته شده
است ۵-۱-۱

کاشو (گالزو) نام مکانی در متن‌های آلاخ
۵-۳-۹

کاشوکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸
کاشولیشنه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشولیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشوم منی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶

کاشومی‌یه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشون نام فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
کاشه ۵-۳-۱۲

کاشه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم
کاشی در متن‌های هخامنشی ۵-۱-۲

کاشه نام بابلی میانی ۵-۳-۵
کاشه نام زنی در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷

کاشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸
کاشه «یخ نازک» واژه فارسی ۵-۳-۱؛ ۵-۱
کاشه «یخ» واژه ایرانی ۵-۲

کاشه‌ره نام گونه‌ای نان مصری ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰
کاشه‌شه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشره نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۵-۳-۸

کاشه‌یت نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
کاشی «خشت پخته لعابدار» واژه فارسی ۵-۳-۱؛
در پیوند با نام شهرهای هیتی ۵-۳-۸؛ ۵-۱

کاشی (زبان) ۱۶-۳-۱۰
واژگان آن در زبانهای سومری و سامی ۵-۳-۱

کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی
از سارگن اکدی ۵-۳-۳

کاشی (قوم) ۴-۵-۶؛ ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۱۰

کَیشَمَن تورگو نام شخصی کاشی ۴-۱-۶.
 کَیشَمَن اَکدیشَمَن «یاری، کمک»، «اعتماد» واژه
 کاشی ۱۰-۲-۶.
 کَدو (قوم) در جنگ مجیدو ۱-۱۰؛
 - پیوند آن با گوتی‌ها ۳-۳-۹.
 کَدی (سرزمین) اشاره رامسس دوم به آن ۱-۱۰؛
 - پیوند آن با گوتیوم ۳-۳-۹.
 کَدیشَمَن بوریش «یار ایزد بوریش» نام کاشی
 ۱۰-۲-۶.
 کَدیشَمَن تورگو «یار ایزد تورگو» نام کاشی
 ۱۰-۲-۶.
 کَدیشَمَن سه «یار ایزد سه» نام کاشی ۱۰-۲-۶.
 گر «سر» واژه یونانی در ادبیات هومر ۴-۱-۱۱.
 گر «کردن، انجام دادن» واژه اوستایی، در پیوند با
 واژه کاشی کَره ۱۱-۲-۶؛
 - در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
 گر «کردن، ساختن» مصدر هندوآریایی، در پیوند
 با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶؛ ۳-۷-۱۵.
 «گر» کردن، ساختن» واژه هندوایرانی، در پیوند با
 واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
 گر نام رودی در فارس ۳-۲-۹-۱۷.
 «گیر/گیره» (بخش) بالای بدن» واژه هندواروپایی
 ۴-۱-۱۱.
 کراسوس، نام سردار رومی ۶-۱۰-۱۷.
 گراور «شاخ‌ها» واژه هیتی ۴-۱-۱۱.
 گرَبَلتو (توگر. گر. بل. مش. □) «کلاه» واژه اکدی
 ۴-۱-۱۱.
 کَرت (جزیره) ۸-۵-۹؛
 - در پیوند با قوم هَخا ۷-۱۸.
 - در پیوند با قوم آرکادی ۱-۱-۹.
 کَرت (قوم) ۱-۴-۵.
 کَرتا «بریدن» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵؛ ۳-۱۸.
 گرتسیس نام برادر شاه سکاها، پیوند آن با نام
 فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
 کَرتوس «کننده» یا «برنده، قاطع» نام فرمانروای
 هیکسوس ۳-۷-۱۸؛ ۳-۷-۱۵؛ ۶-۱۵.
 گزته «بریدگی» ریشه آریایی پاره دوم نام دریای
 وُئوروکشه ۳-۱۸.
 کَرتیش «شهرت (دادن)» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵.

کَرتیش «کار، عمل» واژه اوستایی، ریشه نام
 فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.
 کَرتی «کارد» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵.
 کَرتی «کار، عمل» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی کوکله ۱۲-۲-۶؛
 - «کردن» واژه اوستایی ۳-۷-۱۵.
 کرج، وجود کان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
 کُرد (قوم) ۷-۳-۹.
 کردستان ۲-۲-۲.
 کردن مصدر فارسی ۵-۵-۴.
 کُردویش (کُتر-دویش) نام سرزمین ۱۲-۳-۵.
 کِرْدَمُون «سَرَبند» واژه دُری ۴-۱-۱۱.
 کِرْدَمُون «سَرَبند» واژه یونانی ۴-۱-۱۱.
 «کرس-» «دویدن» واژه هندواروپایی ۴-۴-۱-۱۵.
 (پانیس).
 کَرس «شاخ» واژه آتیکی ۴-۱-۱۱.
 کَرساشپه (گَرساشب) «دارنده اسبان باریک اندام»
 نام اوستایی ۶-۱-۱۵؛
 - نام اوستایی گَرساشب، پهلوان افسانه‌ای
 ۳-۱۰-۱۷.
 گر-کاسی «شهر کاشی‌ها»، گویش آشوری نام
 آغازین شهر اکباتان، اَکسَه‌تیه ۲-۵؛ ۱۱-۳-۵.
 گرگس رشته کوهی در مرکز ایران ۲-۵.
 کرکوک ۶-۳-۵.
 کرما «سوزان» واژه اوستایی ۴-۲-۳-۶.
 کرمان جای سرزمین کهن پَرشِی ۱-۹؛ ۶-۱۴؛
 ۱-۴-۱۸؛ ۱-۴-۱۸-۱۸-۲-۶؛
 - تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
 میانرودانی ۱-۵-۱-۱۴؛
 - در پیوند با سرزمین پَرشِی ۳-۱-۹؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳-۵؛
 - وجود کان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
 کَرمَزه «آهنگر» واژه هندی باستان ۴-۲-۳-۶.
 کَرمه شهر کهن در کرانه خاوری رود نیل ۱۱-۳-۵.
 کَرمه «کار، کارگر» واژه هندی باستان ۴-۲-۳-۶.
 «کَرن» «کلاه‌خود» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱.
 گرنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه
 فارسی ۴-۵-۱؛ ۴-۱-۱۱.
 کَرَنک، نام شهری در مصر میانی ۱۲-۳-۵.

کانشته «زرین» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱-۱.
 کانشته نذر «نام کوهی» از نامهای جغرافیایی
 اوستایی ۵-۱-۱.
 کانشته نام شخصی اوستایی ۵-۱-۱.
 کانشته (دریاچه) از نامهای جغرافیایی در اوستا
 در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۱؛ ۴-۱۷.
 کانشی «گونه‌ای علف» واژه دراویدی ۵-۱-۱.
 «کانوکس» آریایی، ریشه هندی کهن کانوکه
 ۴-۱-۵.
 کانوکه صفت سَرس «جام نوشابه سومه» واژه
 هندی کهن ۵-۱-۴.
 کانیس «سگ» واژه لاتین ۹-۱-۲.
 کاو (قوم گوی) نام جایی در سرزمین نوبی
 ۱۱-۱-۶؛
 - ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶؛
 - در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
 - نام قومی از همان جا ۱۰-۱-۲.
 کاه واژه فارسی ۵-۱.
 کاهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر کاستن (گونه
 «س») ۱۵-۸-۵.
 کای زر «امپراتور» واژه گوتیک ۱۱-۱-۴.
 کای سر / «شاهنشاه» واژه گوتیک ۱۱-۱-۴
 (پانویس).
 کاس «جام، کاسه» واژه عربی ۵-۳-۱.
 کَبته «خدای شکوهمند آسمان» ۱۲-۳-۷.
 کبود واژه فارسی ۱۳-۱-۱۷.
 کپه/اوَنگه «آبی» واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۱۷.
 کپه/اوَنه «دریای آبی» نام دریاچه وان در کتاب
 استرابون ۱۳-۱-۱۷.
 کتسیاس ۱۷-۹-۳؛
 - گزارش او از پیکار شاه باکتریا با شاه اسطوره‌ای
 آشور؛ نیز پیوند آن با زردشت ۱۷-۵.
 کتئی-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
 ۱۱-۱-۱؛
 - نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵؛
 - نام جغرافیایی در پیوند با قوم گوتی ۹-۳-۹.
 کدُرلاعمر نام فرمانروای ایلام (در تورات)
 ۱۵-۷-۲.
 کدش من انلیل، شاه کردونیش ۵-۳-۱۲.

۵-۳-۸.
 کاشی تو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
 کاش ۵-۳-۶.
 کاشی تو نام شهری هیتی در آسیای کوچک
 ۵-۳-۸.
 کاشی تو «زن کاشی» نام کاشی که به خطا نام ایزد
 پنداشته شده است ۶-۱-۱.
 کاشی لیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
 ۵-۳-۸.
 کاشی موله نام شهری هیتی در آسیای کوچک
 ۵-۳-۸.
 کاشی مه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
 ۵-۳-۸.
 کاشیه گاشیه شهر در شمال یا شمال خاوری
 آتاتولی ۵-۳-۸؛
 - نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در
 متن‌های هخامنشی ۵-۱-۲.
 کاشیه نام شخصی اوگاریتی ۵-۳-۹.
 کاشی یزه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
 ۵-۳-۸.
 کاشی یه نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۳-۵.
 کاش [ای] نام سرزمینی در متن‌های ایلامی کهن
 ۵-۳-۳.
 «کاکا» برادر، عمو» واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۹
 (پانویس).
 «کاکیه» نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
 «کال» «رنگ سیاه و خاکستری» واژه هندواروپایی
 ۴-۵-۱.
 «کال/کیل/قال/قِل» «لکه‌های روشن یا تاریک»
 واژه‌های هندواروپایی ۱۲-۳-۵-۱۰.
 (پانویس).
 کاله اکاله که «آبی (تیره و سیاه)» واژه هندی باستان
 ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 کالگو «مه، تاریکی» واژه لاتین ۴-۵-۱.
 کامبوج ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۸.
 کاموسه، فرمانروای دودمان هفدهم مصر
 ۵-۳-۱۰.
 کانتست نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های
 مصری ۵-۱-۱.

گسایه «زرد سرخ فام» واژه هندوآریایی کهن
۴-۱-۵.
*گسبید/کاشبید/کاشبید «تکه سنگ
درخشان» واژه آریایی ۱۱-۲-۳؛
- «گویچه درخشان»، ریشه آریایی واژه مصری
خُس بُد ۱۰-۳-۵.
گسبین (قزوين) ۲-۵.
گسپه «آبرنوش»، «گیاه» و «گونه‌ای برگ» واژه
هندی باستان ۴-۱-۵.
گستره نام یکی از پنج آدیتیۀ هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).
کِسَره «موی سر، یال» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۴
(پانویس).
گسَف رود (کاشپ رود) ۵-۲؛ ۷-۳-۵.
گسکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.
گسکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.
گس گس «رقصیدن، رقص» واژه کاشی در زبان
مصری ۵-۳-۱۲.
گسگس «سنگ نیمه قیمتی» واژه یونانی ۵-۱-۲.
گسگس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱۱ (پانویس).
گسگ «آگاه» واژه آسی (آستی) ۵-۱.
گسگ «نیک بین» واژه آسی ۵-۴.
گسَم «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۲.
گسولکس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱۱
(پانویس).
گسون «زرین» گویش سینه‌الی واژه هندوآریایی
کهن کانسنه ۵-۱-۱.
گسه‌نيس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵.
گسه «قابل دیدن، درخشش» واژه هندی باستان
۱-۵.
گسه «آبجو»، «نوشابه ورجاوند» واژه آریایی
۱۲-۱-۳.
*گسه «آبجو» واژه آریایی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛
۱۰-۳-۵.
*گسه «افشره تخمیرشده» یا «آبجو» واژه
هندوآریایی کهن ۵-۱-۴.
*گسه «نوشابه مستی آور، آبجو» واژه آریایی کهن
۴-۱-۵.

گسه پاتره «جام آبجو» واژه هندی باستان ۵-۱-۴؛
- «لیوان آبجو» واژه هندی کهن ۵-۳-۱۰.
گسه‌غس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵.
گسه‌گس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های
شمالی دریای سیاه ۴-۵.
*گسه‌مه «آبجوی ممتاز» واژه آریایی ۵-۳-۱.
گس‌پیه «لاک‌پشت» واژه هندی باستان ۵-۱-۳.
گس‌پیه از نام‌های آمده در ریگ‌ودا و اوپانیشاد
۵-۳-۱.
گسی «شاگرد اسب‌چران» واژه سامی باختری
۵-۳-۱؛ ۴-۵.
گسی‌پیه «لاک‌پشت» واژه اوستایی ۵-۱-۳؛
۱۱-۲-۱.
گش «آموختن» واژه اوستایی ۱-۵.
گش پهنه‌ای در دوران دودمان هجدهم مصر
۵-۳-۱۱؛
- نگارش مصری نام قوم کاشی ۹-۲-۱۰.
گش نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۵-۳-۴.
گش نگارش نام قوم کاش در دوران امپراتوری نو
در مصر ۵-۳-۱۱.
گش (گش‌کی) نام جغرافیایی کهن سومری ۵-۳-۲.
گشتیرانی، امکان آن در دریاچه‌های میانی فلات
ایران در دوران کهن ۳-۵.
گسَره آوانویسی پیشنهادی برای واژه ایلامی
۱۱-۴ (پانویس).
گسَف/گسپ «لاک‌پشت» واژه فارسی ۵-۱-۳؛
۵-۳-۱؛ ۱۱-۲-۱.
گشکان‌رود ۵-۲-۲؟
گشکان/گشگان «سرزمین کاشو» برگرفته از
*گشکان ۵-۲.
گشگن سیرونی، پهنه‌ای در شمال باختری
قصر شیرین ۵-۲.
گشمیر ۵-۳-۱.
گشو «ناشایست» واژه اکدی ۵-۱-۱.
*گشه پاره دوم نام دریای وُتور و گشه ۱۸-۳؛
- ریشه اوستایی نام دریای وُتور و گشه ۵-۱-۱.
گشی نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۵-۳-۴.
گشی نگارش نام قوم کاش در دومین دوران فترت

- گَرُن «سالار» واژه ایونی ۱۱-۴-۱۱.
- گَرُن «سَر» واژه آتیکی-دُری ۱۱-۴-۱۱.
- گَرنو «شاخ» واژه لاتین ۹-۲-۱۱؛ ۱۱-۴-۱۱.
- کِرَنوس «سربه‌جلو، در راستای سر» واژه لاتین ۱۱-۴-۱۱.
- کَرَنوس «کلاه‌خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱۱.
- گَرِنه «سرها، تارک کوه» واژه یونانی در ادبیات هومر ۱۱-۴-۱۱.
- *گَرُو/گَرُوو/گَرُوِس «یخبندان» واژه هندواروپایی ۵-۲-۲.
- گَرُوس «کلاه‌خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱۱.
- گَرُوکاسیس نام قوم سکاها بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲-۲.
- گَرُوسیس «یخبندان» واژه لیتی ۵-۲-۲.
- کَرُوسوس نام آخرین شاه لیدی ۱۷-۹-۳-۲.
- گَره «پرتو نور» واژه هندی کهن ۵-۲-۲.
- گَره «پیکار» واژه اسلاوی کلیسایی، در پیوند با واژه کاشی گَره ۶-۲-۱۱.
- گَره «روغن سرشیر» واژه فارسی ۴-۵-۱۱.
- «روغنی که از شیر یا دوغ بدست آید» واژه فارسی ۱۱-۴-۱۱.
- گَره «سپاه» واژه پارسی باستان، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۳-۷-۳.
- گَره (سرزمین) ۱۸-۵-۵.
- گَره «سَر» واژه آتیکی ۱۱-۴-۱۱.
- گَرِه «سَر» واژه ایونی ۱۱-۴-۱۱.
- گَره «سَر» واژه یونانی ۹-۲-۱۱؛ ۱۱-۴-۱۱.
- گَره «کننده» واژه ایرانی ۵-۲-۲.
- گَره «کننده» واژه پارسی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
- گَره نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۳-۵.
- گَره «کمک‌کار، یاور» واژه کاشی؛ نیز جزئی از نام‌های شهریاران دودمان کاشی ۶-۲-۱۱.
- گَره‌ای (زبان) ۴-۱؛ ۱۶-۳.
- گَره-ایندش «یاور ایندش» نام شهریار کاشی ۶-۲-۱۱؛ ۱۸-۷-۱-۲؛
- «ایندش سرور اوست» نام فردی کاشی ۶-۹-۳.
- گَره-بوریش «یاور بوریش» نام شهریار کاشی ۶-۲-۱۱؛ ۷-۱-۲-۱۱.

- گَره-خَرَدش «یاور خَرَدش» نام شهریار کاشی ۱۸-۷-۲؛ ۶-۳-۹؛ ۲-۶-۱۱.
- گَره-شوگمونه «یاور شوگمونه» یا «شوگمونه سرور اوست» ۶-۳-۱۰؛
- نام فردی کاشی ۶-۹-۳.
- *گَره‌کاس «پرتو نور درخشان» نام احتمالی آغازین کوه گَرگس ۵-۲-۲.
- گَری-سَخ نام فردی کاشی ۶-۹-۳.
- گَریوس/گَرهوکاسی واژه سَکایی در پیوند با مفهوم «سفید برفی» و مفهوم «کوه یخی کاشی» ۵-۲-۲.
- گَریوس/کریستالوس «یخ» واژه یونانی ۵-۲-۲.
- گَزانتوس تاریخ‌نویس لیدیایی و سرچشمه بسیاری از آگاهی‌های هِرودت ۱۷-۵؛ ۱۷-۶؛
- نیز اشاره‌ای به زمان زَرْدشت ۱۷-۳-۱۱؛
- روایت او از گشودن لیدی توسط سپاه کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳-۲.
- کَزْدُم (عقرب) در گاهنگاری زَرْدشتی ۱۷-۴-۴.
- *کَس ۵-۱-۱.
- کَس «جام، کاسه» واژه عبری ۵-۱-۳.
- کَس «خراشیدن، ساییدن» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱-۵.
- کَس «درخشان» واژه آریایی ۱۱-۳-۲-۳.
- کَس «درخشان» واژه اوستایی ۵-۴-۴.
- کَس «دیدن» واژه سنگلچی ۵-۱-۵.
- کَس ریشه ایرانی کهن که در نام‌های خاص و عام پدیدار می‌شود ۵-۲-۲.
- *کَس ریشه ایرانی واژه پارسی باستان کاسگه ۵-۱-۵.
- کَس «سرباز (مستند در نام‌های فردی)» واژه مصری ۵-۳-۱۲.
- کِس/قِس شکل نام سرزمین کوش در زبان مرویی ۵-۲-۳-۲.
- کَس/کاش «درخشان» ریشه آریایی پاره نخست واژه مصری خَس ید ۵-۳-۱۰.
- کَس واژه هندی باستان «آشکار، درخشان» ۵-۱-۵.
- کَسَی/کِیسی/کِیسی‌ای گویش‌های یونانی در پیوند با نام‌های کاشی/کوش/کوسو ۵-۲-۲.
- کَسامبو شاید به معنی «توده هیزم» واژه هندو آریایی کهن ۵-۴-۱-۴.

گذشته ۳-۱.

کوچ قوم‌ها، و آب و هوا؛ نیز راستای آن با گرم شدن آب و هوا و بالا آمدن آب دریاها ۳-۴.

کوچه «انبوه» واژه روسی، پیوند آن با نام دولت کوشان ۹-۳-۷.

کوچی (زبان) ۱۶-۳.

کوچی (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۴-۱۸-۱؛ ۴-۱۸-۶؛

- پیوند آن با گوتی‌ها و نیز قوم‌های تُخاری زبان چین ۹-۳-۷.

کودو آوانویسی دیگر نام قوم کُندو ۹-۳-۳.

کودور-لاگمل نام فرمانروای ایلام که در تورات به آن اشاره شده است؛ نیز تازش او به بابل ۱۵-۷-۲.

کودورمابوک، نام فرمانروای پهنه‌ای در باختر میانرودان ۷-۲-۱۷ (پانویس).

کودَه اکوته نام شهری در پیوند با سرزمین گوتیوم ۱۰-۱؛

- نام شهری در قلمرو دولت اورارتو ۹-۳-۳.

کودی آوانویسی دیگر نام سرزمین کُدی ۹-۳-۳.

کور پیشوند سرزمین‌های بیگانه در متن‌های آشوری ۹-۲-۶؛

- پیشوند نام سرزمین‌ها در متن‌های اکدی ۵-۳-۵.

کور «کوهستان»، «سرزمین بیگانه» یا «خاور» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱؛

- «کشور خارجی، کشور بیگانه»، نشان توصیفی سومری ۹-۲-۱.

کور «کوه، کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛ ۱۲-۱-۳ (پانویس).

کور واژه ایلامی، در پیوند با واژه کاشی کَرَه «یار» ۶-۲-۱۱.

*کور «کردن، ساختن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

(کور)آمده «سرزمین ماد» نام آشوری ۹-۲-۶ (پانویس).

کور ووردو «سرزمین کوهستان مس» عبارت مرکب سومری ۱۴-۱-۵-۱.

کور ورومایه، مش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

- عنوانی برای نامیدن گروه باختری زبان‌های «هندواروپایی» ۴-۵-۱.

کُند فعل فارسی از مصدر اوستایی گر «کردن» ۴-۵-۵.

*کنش واژه ایرانی، شکل نوتر کنش «درخشیدن» در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۱-۱.

کنشو «ناشیست» واژه اکدی ۵-۱-۱.

کنعان ۱۲-۳-۱.

کنگ‌دژ شهری در خاور ایران بنابر تاریخ سنتی ۱۴-۱-۵-۳-۱۲-۴.

کنگ‌دژ هودج (کنگ‌دژ هوخت) نامی که ایرانیان بر اورشلیم نهادند ۱۴-۱-۵-۳-۱۲-۴.

کنگهه نام سرزمینی واژه اوستایی ۱۴-۱-۵-۳.

کنو «دانه» واژه گوجراتی ۵-۱-۴.

کنوسوس (در جزیره کرت) ۱۵-۷.

کنه «دانه» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.

کنیز/کنیزک واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کنیه کا «دختر، دوشیزه» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کو «کو، کجا» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛ ۶-۲-۱۲.

گو «کی، چه کسی» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

گواته (قباد) نام اوستایی، ریشه نام‌های خاور نزدیک ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۴-۱ (پانویس).

*کواک «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۵-۱.

کوان «سگ» واژه یونانی ۹-۲-۱.

کوبیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

کوپروم/سپیروم «مس» واژه لاتین ۱۴-۱-۳.

کوپرین «مس» واژه یونانی ۱۴-۱-۳.

کویفر «مس» واژه آلمانی ۱۴-۱-۳.

کوتیرنا هونتِه، شاه ایلامی ۵-۳-۳.

کوتیک (پوزور) اینشوشینک، شاه ایلامی ۵-۳-۳.

کوچ نام قبیله‌ای در تاریخ سنتی ایران ۹-۳-۷، نیز پانویس.

کوچ آدمیان، آغاز موج آن ۱۷-۱۴-۱.

کوچ انسان، دو موج بزرگ آن در ۲/۵ میلیون سال

- مصر ۵-۳-۱۱.
- کیفالیون، یکی دانستن شاه باکتريا با زردشت توسط او ۱۷-۵.
- کِفْت (سرزمین) ۵-۴-۱.
- کِفْتو نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- کِفْتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق ۵-۴-۱.
- کِفْتیو (سرزمین) ۹-۴-۲؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۱؛ ۵-۴-۱.
- کِفْتیو کِفْتی یو ثبت نام پهنه کِفْتو در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- کِفین نام قوم پارس در نزد هلنی‌ها تا پیش از روی کار آمدن هخامنشیان ۹-۳-۱؛ ۵-۴-۱.
- کِفینی اطلاق هلنی‌ها به پارسیان کهن بنا به گزارش هرودت ۹-۳-۱.
- کَفَه «کَپَه، تَپَه، کوه» واژه هندوآریایی کهن ۹-۳-۷.
- کَفِه‌اوس نام شاه اتیوپی ۵-۴-۱؛ ۹-۳-۱.
- کَفِه‌تیه (سرزمین) ۵-۴-۱.
- کَفیری (زبان) ۱۶-۳.
- کَکَته نگارش آگدی نام پارسی باستان کاکیه ۱۲-۳-۹ (پانویس).
- کَکَبو «ستاره» واژه بابلی، در پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
- کَکِیه نگارش آشوری نام پارسی باستان کاکیه ۱۲-۳-۹ (پانویس).
- کَکِشَمَن نام جغرافیایی ارمنی، در پیوند با واژه کاشی کَدَشَمَن ۶-۲-۱۰.
- کَل «بسیار محترم»، «نیرومند» واژه سومری ۱۱-۴-۱؛
- بحث در ریشه آریایی آن ۴-۵-۱.
- «کَل» «زیبا، سالم» واژه هندواروپایی ۱۱-۴-۱ (پانویس).
- «کَل» «لکه روشن و تیره» واژه هندواروپایی ۴-۵-۱.
- کَلَا «کَلاه، سرپوش» واژه تبری ۱۱-۴-۱.
- کَلَا «بالا» واژه فارسی ۴-۵-۱.
- کَلاتِه «دژ یا روستایی در بلندی» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
- «کَلادِه» ریشه واژه فارسی کَلاتِه ۱۱-۴-۱.
- کَلاف «کَلاه» واژه پارسی میانه ۱۱-۴-۱.
- کَلان واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
- کَلاتَر واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
- کَلاه واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
- کَلاه پَردار قوم آریایی پَرسیت در پیوند با کَلاه پارسیان ۱۸-۷-۵.
- کَلخید ۹-۲-۸.
- کَلَم ۹-۲-۶؛
- اطلاق سومری‌ها به سرزمین خود ۹-۲-۱، نیز پانویس.
- کَلَمَلی «درخشش» واژه هندوآریایی ۶-۳-۲-۴.
- کَلَه «سَر» واژه فارسی ۴-۵-۱؛
- «صورت» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
- کَلَه، کَلَا «بالا» جزیی از برخی نام‌های جغرافیایی در ایران، واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
- کَلْمَاژِن ۱۷-۱۴-۶؛
- نام سرزمینی در فرات فرازین ۵-۴-۱.
- کَلمان (قوس) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
- کَلمان چندتکه ترکیبی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.
- کَلماندار، وصف بیگانگان آسیایی در گزارش ایپور ۸-۱۴.
- کَلموجیه ۱۷-۳-۱؛ ۱۷-۴؛
- پیوند او با نام سرزمین کامبوج ۱۳-۲-۸؛
- تازش او به مصر ۱۵-۷-۴؛
- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
- کَلَمَسَه «جام فلزی»، «فلز برنج» واژه هندوآریایی و هندی باستان ۱۴-۱-۳-۵.
- کَلَمَلَه «آب» واژه هندی باستان، در پیوند با نام ایزد کاشی کَمولَه ۶-۱-۱۳.
- کَمولَه «ایزد آب» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۳.
- کِن «کینه‌توزی» واژه ارمنی ۹-۶-۲.
- کُن فعل امری فارسی از مصدر اوستایی گر «کردن» ۴-۵-۵.
- کِن‌گی‌کی‌اوری (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
- کِنْتوم «سَد» واژه لاتین ۴-۳؛ ۴-۶؛ ۹-۳-۵؛ ۹-۳-۸؛
- ۱۵-۱-۸؛

کوشیا نام کاشی‌های نوبی در سنگ‌نوشته‌های
پارسی باستان ۵-۳-۱۱.

کوشی‌یه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشی‌یه نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در
متن‌های هخامنشی ۵-۳-۱۱.

کوشیه نام شخصی کاشی از متن‌های شهر نیپور
۵-۳-۵.

کوشی‌یه/ایپ نگارش ایلامی نام کوشان که به
دربار هخامنشی غلات می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.

کوطرمالک ریشه‌یابی سامی پیشنهادی برای نام
کیساری ۱۰-۴-۲ (پانیس).

کوف «کوه» واژه پارسی میانه ۵-۲-۹؛ ۷-۳-۹.

*کوف کاس «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲؛
۳-۱-۵.

کوفه ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۳-۷.

کوفیج «کوه‌نشینان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۷.

کوک «کوک زدن، سوزن زدن» واژه فارسی ۴-۵-۱.
کوک کاسیت - ری «نگهبان کاسی» پازنامه یکی از

خدایان سومری ۵-۳-۱۸؛ ۳-۴-۳؛

- «نگهبان کوکب» ستاره» واژه عربی، در پیوند با
واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.

*کوکره ریشه آریایی واژه کاشی کوکله «نوکر»
۶-۲-۱۲.

کاشی» پازنامه هومبان ۱۲-۱-۳.

کوکله «برده، نوکر» واژه کاشی ۶-۲-۱۲.

کوکنیه کا «دختر بد» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کو-گشه در پیوند با «کوه‌های نقره کاشی»
۱۸-۶-۱-۳؛

- «کوه‌های نقره» واژه اکدی ۵-۳-۳.

کول تپه ۱۱-۱-۱؛

- ۱۸-۷-۱-۲.

کولا «گلاه» واژه گیلکی ۱۱-۱-۴.

کوموخ (جایی در شمال سوریه) ۱۸-۸-۱؛ ۴-۵-۷.
کونائیری «زن بد، روسپی» واژه اوستایی، در پیوند

با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کونداسپی (وینداسپ) نام فرمانروای کمارن
۵-۴-۱؛ ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۰-۱-۲؛ ۱۸-۸-۱؛

هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲.

کوش ایش پیوند آن با کاش ۵-۳-۲.

کوش نام سرزمین نوبی در تورات ۵-۳-۱۱؛
- در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳.

کوشان (امپراتوری) پیوند آن با واژه کوچه «انبوه»
۹-۳-۷.

کوشان نام پهنه‌ای که به دربار هخامنشی غلات
می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.

کوشانی نام قومی در عهد عتیق ۵-۳-۱۳.

کوشتاسپی (گشتاسپ) ۱۷-۱۴-۶؛

- نام فرمانروای کمارن ۵-۴-۱؛ ۱۸-۸-۱؛

- نام یکی از شاهان کوموخ، برگرفته از گشتاسپ؛
نیز در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.

کوشر/کوسر نام پایتخت دولت هیتی ۵-۲.

کوشر نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
۱۱-۱-۴؛

- در پیوند با واژه کاشی شره ۶-۲-۱۵؛

- پیوند آن با دوران فرمانروایی گی‌کاؤس
۱۷-۱۴-۵؛

- «همبسته با شاه» بحث در ریشه آریایی آن
۱۰-۴-۲.

کوشو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.

کوشو «لاک‌پشت دریایی» واژه سومری ۵-۳-۱۸؛
۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۲-۱.

کوشوه‌آتل از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشویه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.

کوشه نام سرزمین اتیوپی در سنگ‌نوشته‌های
هخامنشی ۵-۳-۱۱.

کوشه‌گنی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
کاش ۵-۳-۶.

کوشی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
۵-۳-۶.

کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن
در نوبی)؛ پیوند آن با مادها ۹-۲-۱۰.

کونخاتِه نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

کورتی نام قومی در متن‌های میانرودان ۷-۳-۹.
کورتی‌ای نام قومی در متن‌های یونانی، پیوند آن با کردها ۷-۳-۹.

کورتی‌وَرَه نام شاه میتانی ۲-۱-۱۱.
کوردی‌وَرَه نام برادر شوترنه سوم ۳-۲-۷-۱۸؛ ۴-۸-۱۵.

- نام شاه میتانی در پیوند با نام قوم کُرد ۱-۸-۱۵؛
- یکی از طرفین پیمان صلح با هیتی‌ها ۲-۸-۱۵.
کوتسکایه، منش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

کوکوشو (خه) نام سرزمینی در متن‌های شهر نوزی ۶-۳-۵.

کورگالزو/کَرَه گالزو/کَرَه کاشو «سرکرده کاشی»، «شاه کاشی» نام شهریار کاشی بابل ۱-۶-۱۱؛ ۲-۶-۱۱؛ نیز نک کوری گالزو.

کورگان ۵-۷-۱۵؛
- نام تمدنی در آسیای میانه در پیوند با اسب ۳-۱-۱۵.

کورگیش‌ارین «سرزمین کوهستانی و پُرجنگل ارین» نام سومری ۱-۳-۹؛ ۱-۱۲-۳ (پانویس).

کورماد «سرزمین ماد» واژه آشوری ۶-۲-۹.
(کور)متّه «سرزمین ماد» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس).

(کور)مَنده «سرزمین ماد» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس).

(کور)مَنده «سرزمین ماد» نام آشوری ۶-۲-۹ (پانویس).

کورس نگارش یونانی نام رودی در فارس ۳-۲-۹-۱۷.

کور زَگین «کوه سنگ لاجورد» واژه سومری ۲-۱-۵-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴.

کورنگو «برنج» واژه آگدی ۲-۲-۱۱؛
- برگرفته از فارسی گورینج ۷-۵-۴.

کوروش بزرگ ۴-۳-۹؛ ۴-۵-۹؛ ۷-۵-۱۷؛ ۴-۱۷-۱۲؛ ۳-۱۰-۳-۱۲؛ ۳-۱۰-۱۷؛ ۸-۱۰-۱۷؛ ۱-۱۱-۱۷؛ ۵-۱-۶-۱۸ (پانویس)؛

- دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی

۱۷-۹-۲-۱؛

- آزاد کردن یهودیان از بند بابلیان ۲۴-۳-۱۲.

- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۴-۱۰-۱۷.

- نام او پیش از نشستن بر تخت، نیز مزدپرستی او ۳-۲-۹-۱۷.

کورَه گویش ایلامی پارسی باستان کَرَه «کننده» ۲-۱-۵.

کوری واژه کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَرَه «یار» ۲-۶-۱۱.

کوری گالزو نام شاه کاشی ۵-۷-۱۵.
کوربوس «آقا، صاحب، فرمانروا» واژه یونانی ۴-۱-۱۱.

کورینت پهنه‌ای از یونان ۲-۴-۹.

کوریه «خانم، شاهدخت» واژه یونانی ۴-۱-۱۱.
کوزوبیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷ (پانویس).

کُوشی آکوسیس نام یونانی شهر کوسائه ۱۲-۳-۵.
کوسائه شهری در کنار رود نیل ۱۲-۳-۵.

کوسائه شهری در مصر ۱۱-۳-۵.

کوشتی «می خمد» واژه هندی باستان ۷-۳-۹.
کُوش «روحانی، عابد، راهب» واژه لیکی ۶-۱-۱۱.

کوسو (سرزمین) نام بابلی، به عنوان خاستگاه نقره؛ نیز پیوند آن با کیمش ۳-۵-۱-۱۴.

کوسه «پستان زن» واژه هندی باستان ۷-۳-۹.
کوسه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵.

کوسه‌سو نام شخصی در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵.

کوسی «گونه‌ای ظرف» واژه مصری ۱۰-۳-۵.
کوسی‌آت (کوسی‌آت‌کی) نام جغرافیایی کهن سومری ۲-۳-۵.

کوسی‌سه‌یه نام ملوان یک کشتی بازرگانی در متن‌های مصری ۱۲-۳-۵.

کوسی/کوکوسه نام سرزمینی در خاور بابل که جایگاه پرورش اسب بود ۷-۳-۹.

کوسی‌نه «ازابه‌ران رزمی» واژه مصری ۱۰-۳-۵.
کوش از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵؛ ۱۳-۳-۵.

کوش (قوم) پیوند تنگاتنگ بازرگانی

- دوم مصر ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۶.
- گی‌ام‌هسیت نام مردی والاتبار در دوران دودمان ششم مصر ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵.
- کیاده ۱۱-۱-۶ (پانویس).
- کیارود ۱۱-۱-۶ (پانویس).
- کیاسر نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۱-۶ (پانویس)؛
- ۱۱-۱-۴ (پانویس).
- کیاسرا نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۱-۶ (پانویس)؛
- ۱۱-۱-۴ (پانویس).
- کیاکسار نگارش یونانی نام هُوخسَترَه ۱۷-۱۱-۸.
- کیاکلا ۱۱-۱-۶ (پانویس).
- گیان (جمع کوی «شاه»)، واژه اوستایی ۱۱-۱-۶؛
- ۱۵-۷-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۵-۱-۱.
- گیان نام فردی در متن‌های چَغربازار ۱۱-۱-۶.
- گیانسیه، شیوه ادای نام اوستایی کائسه‌آیه در پارسی میانه ۵-۱-۱.
- کیانه نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵.
- کیانیان (دودمان) ۱۷-۱-۱؛ ۱۷-۱۳-۱۳؛ ۱۷-۱۳-۵؛ ۸-۱۶؛
- ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۶؛
- در پیوند با نیاکان ویشتاسپ ۱۷-۲؛
- پیوند آشفته آن با هخامنشیان در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴؛
- در پیوند با رخنه دیرین آن به مصر ۸-۱۳؛
- نام شاهان آن در فروردین یشت ۱۷-۷-۳.
- گی‌اوجان نام پدر لهراسب ۱۷-۳-۱.
- گی‌اوجی نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
- گی‌پیشین نام پدر کی‌منوش ۱۷-۳-۱.
- گی‌تَشوپ پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛
- نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تَشوپ ۱۲-۳-۱۴؛
- نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.
- گی‌خُسر (کوی هُئوسرَوَه) ۱۲-۳-۱۰؛
- ۱۴-۵-۳؛ ۱۵-۷-۷؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۱۲-۱؛
- جنگ او با آفراسیاب در سیستان؛ نیز پیوند آن با
- کُهد «برخور کردن» مصدر هندوآریایی ۱۰-۱-۲.
- کهربا، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۵-۳.
- گهین «کوچک» واژه فارسی ۱۲-۳-۷.
- گی به عنوان عنصری در نامهای مصری ۱۷-۱۴-۵؛
- ۱۰-۱-۲.
- گی نام شخصی مصری ۱۱-۱-۶؛
- نام فرمانروایی که تندیس او در شهر مجیدوی فلسطین پیدا شده است؛ نیز پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛
- ۱۷-۱۴-۵؛
- نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
- کی نشان توصیفی سومری همراه نام جاها و نام‌های جغرافیایی ۹-۲-۱.
- «کی» پسوندی در پیوند با نام «سرزمین قلع» ۱۴-۲-۱؛ (نیز نکاتکو کی).
- کی «نوعی کشتی نوبی» واژه مصری ۱۰-۱-۲؛
- ۱۱-۱-۶.
- گی‌گَوی در پیوند با نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
- کی‌کیا «شاه» ثبت واژه اوستایی کی در زبان آریاییان خاور نزدیک ۱۱-۱-۶.
- کی‌کیا/کیان «فرمانروا، شاه» واژه اوستایی ۱۱-۱-۶.
- *کی‌کی‌رو «تاریک، خاکستری، قهوه‌ای» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
- کی «کی، کدام» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
- کی‌آنوش (فارسی کیانوش) نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
- کی‌ا-ایپ-ر-د-آ واژه اکدی، در پیوند با ریشه ایرانی آن، کی‌فراده ۱۱-۱-۴.
- کیاباد ۱۱-۱-۶ (پانویس).
- کی‌اَپر نام فرمانده مصری دودمان پنجم ۱۰-۱-۲؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۱-۱-۶.
- کی‌آپیوه از شاهزادگان تاریخ سنتی ایران ۱۰-۴-۱؛
- نیز پانویس؛
- پیوند این نام ایرانی با نام مصری کی‌اَپر ۱۰-۱-۲؛
- نام پدر کی‌پیشین ۱۷-۳-۱.
- کی‌آپیوه نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
- کی‌اُخس که کاو نام یکی از شاهان دودمان یکم یا

- نام آریایی خاور نزدیک ۴-۵-۲؛
 - در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.
 کونده کوندی نام اوستایی دیوان در دوران پیش از زردشت ۱۰-۱-۲.
 کونده نگارش ایلامی نامی ایرانی ۱۰-۱-۲.
 کووات «شاه» واژه خاور نزدیک ۱۰-۱-۲.
 *کووک «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۵-۱.
 کوه ۱۱-۱-۱؛
 - بحث در ریشه آریایی آن در پیوند با نام قوم گوتی ۹-۳-۷؛
 - در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷.
 «کوه‌های نقره»، در متنی از سارگن اکدی ۵-۳-۳.
 «کوه‌کاس» «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲.
 کوه‌کاس/کروکاسیس ریشه نام کوه‌های قفقاز ۵-۳-۱-۳.
 «کوه‌کاس/کورکاس» «کوه کاشی» ریشه ایرانی کهن نام کوه گرگس ۵-۲.
 کوه‌دَنوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳.
 «کوه یخی کاشی» معنی آغازین قفقاز در زبان سکایی ۵-۲.
 گوی پازنامه شاهان در اوستا ۱۷-۷-۲، ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۶؛
 - معنی آغازین آن «بینشگر» ۱-۷-۱؛
 - واژه اوستایی ۱۱-۱-۶.
 گوی «شاه» ۱۵-۳-۷؛ ۱۰-۴-۲؛ ۵-۱-۱۱؛ ۴-۱-۱۱؛
 - واژه اوستایی ۲-۴-۱؛
 - در پیوند با نامهای مصری ۱۰-۱-۲.
 کوی نام سرکرده قوم مُلدا (ماد) در متن‌های مصری برگرفته از واژه آریایی گوی «فرمانروا، شاه» ۵-۱۱-۳، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۱۴-۵.
 گوی اوس (کی‌کاؤس) نام اوستایی کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
 ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۵؛ ۱۱-۱-۵؛
 - در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۸-۴؛
 - نام اوستایی کی‌کاؤس، در پیوند با نام خور وُش ۷-۲-۱۱.
 کوی اوستس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۷-۲-۱۱ (پانویس)؛
 - شخصیت ودایی؛ نیز پیوند آن با کی‌کاؤس
- ۸-۱۷
 - نام هندی باستان ۱۱-۱-۵.
 گوی اوسن (کی‌کاؤس) همتای ودایی آن ۱۷-۸؛
 - در پیوند با نام خور وُش ۷-۲-۱۱.
 کویر خراسان، به عنوان بازمانده دریایچه‌ای از دوران یخبندان ۳-۲.
 *گوی‌سر ریشه اوستایی نام فردی کوشر از نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲، ۶-۲-۱۵، ۱۱-۱-۴.
 گوی‌گوات (کی‌قباد) در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛ ۱۷-۲-۲؛
 - ذکر نام او در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۳.
 گوی‌کواته (کی‌قباد) ۱۰-۴-۱.
 گوی ویشتاسپ (گشتاسپ) ۱۷-۳؛ ۱۷-۱۱-۹؛ ۱۷-۱۳-۵؛
 - تطابق آن با ویشتاسپ (پدر داریوش بزرگ) بنابر نظریه متداول ۱۷-۳-۱؛
 - شهر یاری ۳۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی؛ نیز پایان هزاره نهم در سال سی‌ام از شهر یاری او؛ نیز ۹۰ سال دیگر از شهر یاری او در دوره چهارم ۱۷-۴.
 گوی ویشتاسپه نام شاهی در خاور ایران؛ نیز اشاره اوستا به او ۱۷-۲.
 گوی هوشنروه ۱۲-۳-۱۰-۳.
 گوی‌ها، پذیرفتن آئین زردشت توسط آنها ۱۷-۲.
 گوی هوشنروه ۱۷-۱۰-۳.
 گه «چه کسی» واژه هندوآریایی؛ پسوند در نام‌های هندی باستان ۷-۲-۱۷؛
 - در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 گه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند هوری باشد ۷-۲-۱۷.
 گه «خانه» واژه نوبی ۵-۳-۱۱.
 *کِه‌او «خم‌شدن، خماندن» واژه هندواروپایی ۹-۳-۷.
 *کِه‌او/شکِه‌او «انبساط» واژه هندواروپایی ۹-۳-۷.
 *کِه‌اوک/کِه‌اوپ «خیز، انبوه» واژه هندواروپایی ۹-۳-۷.
 کِه‌ایرم (نیز نکیرمه) ۵-۳-۱۱.

- اشاره مکرر آن به *آهوزه و مزدا* به طور جداگانه
۱۷-۹-۲؛
- به عنوان کهن‌ترین بخش اوستا؛ نیز زبان آن به عنوان یکی از زبانهای ایرانی کهن؛ نیز نزدیکی زبان آن به سنسکریت ۱۷-۷-۲؛
- پیوند آن با نوشته‌ای از داریوش بزرگ
۱۷-۹-۲-۲؛
- زمان پیدایش آن ۱۷-۱۱-۱؛
- سروده‌های سپند؛ نیز گفتار زردشت؛ نیز ستایش آن از ویشناسپ ۱۷-۲؛
- نبود اشاره‌ای به آذربایجان و سرزمین ماد در آن
۱۷-۷-۱؛
- نبود اشاره‌ای به شاهنشاهی پارس در آن
۱۷-۷-۳؛
- نبود نام اهریمن در آن ۱۷-۷-۵.
- گانه‌ها، در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۱۱-۲-۷.
- *گاشان* (سرزمین) در متن‌های دوران بابل کهن
۴-۶.
- *گاشان* نام ایزدی در متن‌های هیتی برابر با الهه ایشتر ۱-۶-۱.
- *گاشان* - *شوبوره* به معنی «ترجمی از *گاشان*»، در متنی از دوران بابل کهن ۴-۶.
- *گاشوره* نام مکانی در متن‌های شهر ایله ۵-۳-۹.
- *گاشه* نام مکانی در متن‌های شهر ایله ۵-۳-۹.
- *گالدو گالزو کاشو* «کاشی»، در پیوند با نام شاتی گالدو ۱۲-۳-۶؛ ۱-۶-۱، نیز پانیس؛
- نام کاشی برابر با شکل آغازین آن یعنی *کاشی*
۱-۶-۱.
- *گالشو* نام کاشی برابر با شکل آغازین آن یعنی *کاشی*
۱-۶-۱.
- گان پسوند ایرانی در نام شاهان گوتی ۹-۳-۹.
- گاو (ثور) در گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.
- گاهشماری سلوکی ۱۷-۱۰-۷؛
- تبدیل آن به «گاهشماری زردشتی» ۱۷-۱۰-۶.
- گاهنگاری اصلی، بازسازی آن ۱۷-۱۲-۲؛
- نمایه آن ۱۷-۱۲-۲.
- گاهنگاری ایرانیان باستان، در پیوند با روایت کی‌کاوس؛ نیز همپوشانی چشمگیر این روایت با حوادث دوران پایانی دودمان ششم

- و پدر بزرگ *اهراسب*؛ نیز پیوند آن با نام سرزمین *کیمش* ۱۴-۱-۳-۵.
- *گی‌مس* «شهر بزرگ» گونه احتمالی آغازین نام سرزمین *کیمش* ۱۴-۱-۳-۵.
- *کیمش* (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۴؛ ۱۸-۶-۵؛
- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین *مده* ۹-۲-۱؛
- در متن‌های ایلامی و میانرودانی؛ نیز به عنوان خاستگاه مس؛ نیز هم مرزی پهنه‌های باختری آن با زاگرس؛ نیز پیوند آن با قوم *مرتو* ۱۴-۱-۳-۵.
- *کیم‌گره* «برده، نوکر» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی *کوگله* ۶-۲-۱۲.
- *گی‌منوش* نام پدر کی‌اوجان ۱۷-۳-۱.
- کین واژه فارسی ۹-۶-۲.
- *کیومرث*، در پیوند با داستان آفرینش ۸-۱۶.
- *کینه* نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاوس
۱۷-۱۴-۵؛
- نام *همسر جنبی آمینوفیس چهارم* ۸-۸؛
- ۱۷-۱۴-۵.
- *کیه‌ئی‌پراده* نگارش اکدی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۱.
- *کیه‌پراده* نگارش اکدی نامی ایرانی ۱۱-۱-۶.
- *کی‌ین‌گی* *کهاوری* (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانیس).

گ

- *گئوگو* «گاو» واژه هندی باستان ۱۱-۲-۱.
- *گئویرووه* نام سردار داریوش بزرگ ۶-۱-۶.
- *گئوتنو* «گاو تن، دارنده پیکری چون گاو» نام پارسی باستان ۱۱-۳-۱.
- *گئوماته* نام *مغ* غاصب تاج و تخت هخامنشی
۱۷-۳-۱؛ ۶-۱-۶؛
- برانداختن پرستشگاهها توسط او ۱۷-۲-۹-۲.
- *گائو گئو گئو گئوش* «گاو» واژه ایرانی کهن ۱۱-۲-۱.
- *گائوها* ۴-۵-۳؛ ۱۷-۳-۱؛ ۱۷-۲-۹-۱؛ ۱۷-۲-۹-۴؛
- ۱۷-۳-۹؛ ۱۷-۱۰-۲؛ ۱۷-۱۱-۹؛ ۱۷-۱۲-۱-۲؛

آتش سوزی در شهر سوخته ۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهر یاری ۶۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛

- یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی ۱۷-۴؛

کیر «آقا، مرد، نفر» واژه ایلامی کهن ۱۱-۴-۱۱؛

کیرته پدر سردودمان خاندان میتانی، هم‌ریشه بودن آن با نام کِرتوس، فرمانروای هیکسوس ۱۵-۶؛ ۱۵-۸-۱؛ ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۵-۷-۳؛

کیرتی «شهرت دادن» واژه هندوآریایی ۱۵-۷-۳؛

کیژوتیه «شهرت، سرفرازی، مباحثات، خبر» واژه هندی ۱۵-۷-۳؛

کیرکه زنی جادوگر، دختر هلیوس و پرسیه ۱۷-۶؛ نیز پانویس؛

- پیکر جادویی یونانی ۹-۱-۲؛

کیزووتنه نام جایی در سرزمین لوویه ۹-۱-۲؛

- نام سرزمینی در جنوب آسیای کوچک و شمال باختری سوریه ۱۵-۱۱-۲؛

کیساری نام شاه گنهر (گویا قندهار) در اسناد دوران دودمان سوم اور ۱۱-۴-۱، ۶-۲-۱۵، ۱۸-۶-۱، ۱۱-۱-۶، ۱۰-۴-۲؛

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛

- در پیوند با واژه کاشی شتره ۶-۲-۱۵؛

گیسر «امپراتور» واژه یونانی ۱۱-۴-۱؛

گیسر «شاهنشاه» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۱ (پانویس)؛

گی سِر اکوی سِر «شاه بزرگ» ۱۸-۶-۱-۵؛

«گی سِر/ گوی سِر» «شاه بزرگ» ریشه ایرانی واژه‌های سومری ۱۱-۴-۱؛

گیسره «شاه بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۴-۱ (پانویس)؛

کیسی‌ای نام قومی که بنا به ادعای استرابون در سرزمین سوزیانه (شوش) می‌زیسته‌است ۵-۳-۳؛

کیش گونه‌ای جنبی از نام کاش در متن‌های خاور نزدیک ۵-۳-۱۳؛ ۱۴-۴؛

کیش / تنگ کیش ۵-۲؛

کی شتره «افق، جهان» واژه سومری ۱۱-۴-۱؛

کیشی به اکیشیه از شهرهای آسیای کوچک در دوره هیتی‌ها ۵-۳-۸؛

«کی قباد» نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۴-۱ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۶؛ نیز پانویس؛

کی قباد (اوستایی گوی گوات) نام پدر کی آپیوه ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۴-۱۴؛ ۱۷-۳-۱؛

کی کاؤس (گوی اوس) ۱۲-۳-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۳-۵؛ ۱۱-۱-۶؛

- انتساب بسیاری از کشورگشایی‌های ایرانیان به او ۸-۱۶؛

- پیوند آن با نام یکی از شاهان مصر ۱۰-۱-۲؛

- در پیوند با شورش فرمانروایان شام و مصر؛ نیز پیوند آن با نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک ۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهر یاری ۱۵۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛

- یکی پنداشتن او با بُخت‌النصر توسط بیرونی ۱۷-۴؛

کیکولی نام مهتری میتانی، متنی از او در پیوند با پرورش و نگهداری اسب ۱۵-۸-۵؛

کی کیه نام فرمانروای سوبری ۱۲-۳-۹؛

کی گشتاسب (گوی ویشتاشپه) ۱۱-۱-۶؛

کی گوهر نام اوستایی ۱۱-۶-۱؛

کی لهراسپ (گوی آئوروت‌آسپه) شهر یاری ۱۲۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛ ۱۱-۶-۱؛

کیلت آمولی نام هوری ۷-۲-۷؛

کیلیاسم نام مکتب جهانسالی و هزاره‌ها در اروپا برگرفته از مانویت ۱۷-۱۱-۲؛

کیلیکیه ۹-۵-۶؛ ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛

کیلیو «هزار» واژه یونانی ۱۷-۱۱-۲؛

کیم «چی» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

کیمت اطلاق مصریان به سرزمین خود در روزگار کهن ۸-۱۷؛

کیمری (قوم) پیوند آن با اومان‌منده ۱۵-۴؛

کی مس «شاه بزرگ»، «بزرگی شاه» نام نواده کی قباد

گودشونه، نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛
۱۵-۱۰-۱۹.

گوده آ فرمانروای شهر لگش ۹-۲-۴؛ ۱۴-۱-۵-۳؛

- اشاره او به سرزمین مده ۹-۲-۹؛

- اشاره متن های او به قلع ۱۴-۲-۱؛

- در پیوند با آوردن سنگ مرمر از کوهستانی در

کرانه دریای بالا به دستور او ۱۴-۲-۱-۱؛

- ۹-۲-۱.

گودین تپه ۵-۱-۴؛

- در پیوند با قلع ۱۴-۲؛

- گورهای آن ۲-۶-۲.

گورهای صخره ای ۱۷-۹-۲-۲.

گوروش «سرباز بومی» واژه سومری ۱۲-۱-۵؛

(پانویس).

گورونج «برنج» گویش وخی گورونج ۴-۵-۷.

گورینج «برنج» واژه فارسی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.

گوژ در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷؛

- واژه فارسی ۹-۳-۷.

گوشکین «زر» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛ ۴-۵-۷.

گوگرن نام اوستایی درخت بی مرگی ۵-۱-۱؛

۱۲-۳-۳.

گول بانوم «فروغ گل» نام فردی آموری ۷-۲-۱۱.

گولمه «بوت» واژه هندوآریایی کهن ۷-۲-۱۱

(پانویس).

گوندفر نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم

آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.

گونگونام ودایی ۷-۲-۱۳.

گونگونوم نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.

گونه نام مالیات پهنه های باختری سومر و نیز ایلام

در دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.

گونه کشیده، مشخصه کاسه سرهای آریاییان در

گورهای شهرهای کهن فلات ایران ۲-۶-۲.

گونه مده نام مالیات پهنه شمال خاوری سومر در

دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.

گو (سغد) از سرزمین های آفریده آهوره مزدا که

در نندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

گوین از نام های فردی گائها ۱۷-۲-۷.

گه «دوان» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه

کاشی دکش ۶-۲-۷.

گوئیم «بیگانه» واژه عبری ۴-۷-۱.

گوئیم (قوم) «بیگانه» تازش آن به فلسطین در

دوران حضرت ابراهیم ۱۵-۷-۲.

گویریاس گویش یونانی نام سردار داریوش بزرگ

۶-۱-۶.

گوبله، نام شهر ۵-۳-۱۲.

گوتی (قوم) ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۵؛ ۱۰-۱۶-۳؛

۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۷-۳-۷؛

- پیوند آن با قوم آمو در مصر ۹-۳-۲؛

- تازش آن به آگد و فروپاشی دودمان سارگن

۹-۳-۱؛

- تازش آن به میانرودان و پیوند آن با روایت

کی کاوس ۱۷-۱۴-۵؛

- در پیوند با قوم های تخاری زبان ۹-۳-۷؛

- در متنی از نرام سین ۷-۲-۱۰؛

- سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی ها

۹-۲-۶؛

- سپیدچهرگی مردم آن در متن های میانرودان؛ نیز

زبان آریایی مردم آن ۹-۳-۵؛

- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸؛

- نبود اشاره صریح به آن در سندهای مصری؛ نیز

پیوند آن با گوتیوم در سندهای میانرودانی

۹-۳-۳؛

- هجوم آن به میانرودان ۸-۱۵؛

- یکی دانستن آن با قوم مروتو در نوشته های

گونگونگون میانرودانی ۷-۲-۳؛

- یورش شاهان دودمان سوم اور به آن ۹-۳-۴؛

- گویش آگدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۱۱-۳.

گوتیوم / کوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۱-۳؛

۷-۲-۳؛ ۱۰-۱؛

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در

متن های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۵-۳؛

- در پیوند با واژه مده در متن های شولگی ۹-۲-۱؛

- در متنی از نرام سین و به عنوان سرزمینی که به

تصرف قوم ارین مده در می آید ۱۵-۴؛

- در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۵؛

- نخستین اشاره به آن ۹-۳-۱.

گودرز پهلوان حماسی شاهنامه، به عنوان نمادی از

قوم گوتی ۹-۳-۷.

- گشنسب (شاه) نام فرمانروای طبرستان ۱۷-۱۰-۵؛
 - در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳.
 گنگ و ماگنگ همتای یاجوج و مأجوج در تورات
 ۱۸-۶-۵.
 گنگنه «هوای دور زمین» واژه هندوآریایی، در
 پیوند با واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 گنگنه «سیاره» واژه مرکب هندی، در پیوند با
 واژه کاشی دکش ۶-۲-۷.
 گل «بزرگ»، «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۴-۵-۱.
 گل «بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۴.
 گل «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 گل «روی، بالای» واژه فارسی ۴-۵-۱؛ ۱۱-۱-۴.
 گل «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 گلبانو «فروغ یا پشتیبان گل» نام ایرانی ۷-۲-۱۱.
 گل بانوم ۱۰-۳-۷.
 گل جنوبی، نیایش‌کده‌های مانی در آن
 ۱۷-۱۱-۶-۲.
 گلوشا (چشمه آب) در گزارش سلیمان بصره‌یی
 ۱۷-۱۱-۳.
 گمّله / جَمَلَه نام شهری در اردن ۱۵-۱-۵.
 گمّه «رفتن» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱.
 گناباد ۱۴-۶-۱.
 گنج دره ۱۷-۱۴-۱.
 گندهاره نام پهنه قندهار در متن‌های پارسی باستان
 ۱۱-۶-۱.
 گندهاره‌یی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین
 بری‌گزه ۷-۳-۱.
 گندهاره گندهاره گندهاره نام سرزمین ودایی
 ۱۱-۶-۱.
 گندهش ۱۸-۷-۲.
 گندهاره «قندهار» نام پارسی باستان ۱۸-۶-۱-۵.
 گندیش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
 ۱۴-۱-۳-۳.
 گنگ (رود) ۱۰-۳-۳.
 گن هرگن خَر (سرزمین) پیوند آن با قندهار
 ۱۸-۶-۵.
 گنه هَر □ ثبت میخی نام سرزمین گن هر
 ۱۱-۶-۱.
 گو «گاو» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 مصر ۸-۱۶.
 گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛
 - پیوند آن با تب هزاره و دستکاری تاریخ ایران
 توسط موبدان ۱۷-۱۰-۵.
 گاهنگاری سنتی، آغاز گسیختگی در آن؛ نیز پایان
 سرایش یشت‌ها ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۷-۱۰-۱.
 گاهنگاری سنتی زردشتی، ساختگی بودن آن
 ۱۷-۱۰-۲؛
 - نمایه آن ۱۷-۱۰-۱.
 گاهنگاری نو ۱۷-۱۲.
 گاهنگاری نو ایرانی، رسیدن خبر تدوین آن به
 امپراتوری روم ۱۷-۱۰-۸.
 گدَرُزی، زیستگاه قوم پروتی در جنوب خاوری
 ایران ۹-۵-۵.
 گردگردونه واژه‌های فارسی، در پیوند با آریایی
 ورت ۱۵-۲-۵.
 گردگشتن گردونه پیوند آنها با واژه آریایی ورت
 پس از دگرگونی‌های آوایی ۱۵-۲-۵.
 گُرز، به عنوان جنگ‌افزاری در گائها ۱۷-۷-۳؛
 ۱۰-۲-۳؛
 - در نگاره‌های مصری ۸-۴.
 گِرزَنین ۱۸-۶-۱-۲.
 «گِرزبُدارش» ۱۷-۷-۳ (پانویس).
 گِرزین (دوران) در پیوند با کهن‌ترین رد پای
 سنگ لاجورد در مصر ۱۴-۵-۳-۱.
 گرشاسپ (کِرِشاسپه) ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۷-۳
 (پانویس)؛ ۱۷-۱۲-۱-۱.
 گرگان ۷-۲-۷؛ ۱۷-۷-۴؛ ۳-۴ (پانویس).
 گُس / گیس نام شهر قوس در دوران امپراتوری
 کهن ۵-۳-۱۲.
 گُسی نام شهر قوس در دوران امپراتوری میانه
 ۵-۳-۱۲.
 گشتاسپ ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۱۴؛ ۱۸-۸-۱؛
 - پذیرش دین زردشت توسط او ۱۷-۱۴-۶؛
 - در پیوند با دگرگونی آوایی ۴-۵-۷؛
 - در پیوند با گشنسپ ۱۷-۱۱-۳؛
 - در پیوند با نام فرمانروای کُمارن ۵-۴-۱؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱.
 گشتین «می» واژه سومری ۵-۳-۱.

- ۱۴-۵-۲: - منشأ ایرانی حضور آن در مصر ۵-۸؛
- ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۳-۱-۱۰.
لاجورد واژه فارسی و عربی ۱۴-۵-۲.
لارسا ۱۱-۱-۴؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۸-۴-۱-۲؛
- نام شاهان آن ۷-۲-۱۳.
لاسگان نام شاه گوتی ۹-۳-۹.
لَبَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
گل نوشته‌های تخت جمشید ۷-۳-۱۸-۷.
لَبَّیَه نام شهریان شیخ ۱۵-۱۰-۵؛ ۱۵-۱۰-۸؛
- نام فرمانروای هاپیرو ۷-۳-۱۸-۷.
لرستان (برنزهای) پیوند آن با خنجرهای
نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۳؛
- به عنوان کانون هنر ساخت جنگ‌افزار ۱۴-۴-۱؛
- همگونی فرآورده‌های مسی نهل مشمر با
فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲.
لِزْبُس، جزیره‌ای در یونان، در پیوند با فرآوری
برنز ۱۴-۳.
لَگَش نام شهری در میانرودان ۵-۳-۱، ۹-۲-۱،
۱۸-۶-۱، ۹-۲-۹، ۱۴-۲-۱؛
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۵-۳؛
- به معنی «شهر سلطنتی»؟ ۱۱-۲؛
- ریشه آریایی نام آن ۴-۳؛
لو «مرد، فرد» واژه سومری ۵-۳-۱؛
- «مرد، فرمانروا، روحانی» ۱۲-۷-۳.
لَوَّارِی «مردم آریایی» عبارت هیتی ۱۸-۷-۳-۷.
(لوگ) ریش «مردم آریایی»؟ ۴-۷-۱.
□ لوسا. گاز □ فرم اندیشه‌نگار قوم هاپیرو در
متن‌های پیش‌دودمانی میانرودان ۱۸-۷-۳-۷.
لَوَّکاش «چاپار» واژه سومری ۵-۳-۱.
لَوَّکاش سه‌سه «میزبان» واژه سومری ۵-۳-۱.
لَوَّکاشوکی «مردی از سرزمین کاشو» واژه اکدی
۵-۳-۳.
لَوَّکوشِش «مردم کوش» عبارت هیتی ۱۸-۷-۳-۷.
لَوَّکوشی ۱۸-۷-۳-۷.
لَوَّگل «شاه، بزرگ»، «شاهزاده، شاه» عنوان مرکب
سومری، بحث در ریشه آریایی آن ۴-۵-۱؛
۱۱-۴-۴؛
- «شاهزاده، شاه» واژه سومری ۱۱-۴-۴.
لوگل آنه‌موندو نام فرمانروای شهر آدب در
میانرودان؛ ۱۸-۶-۳؛
- نخستین اشاره به نام سرزمین پَرشی در سندی از
او ۹-۱؛
- نخستین اشاره به سرزمین گوتیوم توسط او
۱-۳-۹.
لوگل‌بنده شاه سومری ۱۲-۳-۱؛ ۱۲-۳-۳؛
۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۴-۲؛ ۱۷-۴-۱؛ ۱۷-۴-۵؛
۱۸-۶-۲؛ ۵-۳-۱؛
- حرکت او به سرزمین آرته و تهیه جنگ‌افزار از
سیاه‌کوه ۱۴-۴-۱؛
- در پیوند با تَبَر جنگی آهنی او که در سیاه‌کوه تهیه
شده بود ۱۴-۳؛
- نام شاه شهر اوروک ۱۲-۱-۲.
لوگل‌ری نام فردی در گل نوشته‌های کاپادوکیه به
عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱-۲
(بانویس).
لوگل‌زگیسی نام فرمانروای اوروک ۱۴-۲-۱-۱.
لوگل‌کی‌شَره «شاه جهان» واژه سومری ۱۱-۴-۴.
لوگل‌مَرتو «شاه مَرتو» باژنامه‌خَمورابی ۷-۲-۱۴.
لولاهو (قوم) در پیوند با قوم هاپیرو؛ نیز اسکان آن
در کوه‌های زاگرس ۱۸-۷-۳-۷.
لولوبوم (پهنه‌ای در لرستان) به عنوان سرزمینی در
پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور
۱۴-۵-۳.
لولوبی (سرزمین) ۹-۶-۱؛ ۵-۳-۳؛ ۱۸-۶-۳-۱؛
- در متن سارگن ۹-۳-۱.
لومده «فرمانروای ماد» واژه بابلی ۹-۲-۵.
لومه نام فرقه‌ای روحانی در آیین «خدای ماه»
سومری ۱۲-۷-۳.
لومهو نام فرقه‌ای روحانی در آیین «خدای ماه»
سومری ۱۲-۷-۳.
لووی (زبان) ۱۶-۳؛
- بحث در آریایی بودن آن ۹-۲-۱.
لوویه نام سرزمینی لووی زبان در جنوب باختری
آسیای کوچک ۹-۲-۱.
لووه «تصفیه شده» واژه سومری ۱۴-۶-۱.
لووه «فلز سرخ، مس» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۷

*گنهم «زمین» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

گیاهان خودرو، در پیوند با «افسانه مژتو» ۲-۲-۷.
گیاهان دارویی، صدور آن از فلات ایران به دیگر نقاط جهان کهن ۷-۲.

گی^۷ (ر) «بلند» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
گیش «چوب، درخت، جنگل»، «ابزار چوبی» واژه سومری ۵-۲-۱۵؛ ۳-۱-۱۲ (پانویس).
(گیش) ^۸الم «بت» واژه سومری ۴-۱۰-۳-۱۲.
گیش ترسی «پاره چوبی از کشتی» واژه سومری ۲-۱-۹.

(گیش) ^۹بل □ «حفر کردن» واژه سومری ۴-۱-۹.
گیش تورَه ی «جنگ افزار تورانی» واژه لووی هیروگلیفی ۸-۳-۹.
گیش تورَه ی (معنی تاکنون ناشناخته) واژه لووی هیروگلیفی ۸-۳-۹.
گیش کلمیشنه «آذرخش» واژه هیتی ۴-۲-۳-۶.
گیش گیگیر «آزابه» واژه مرکب اکدی ۵-۲-۱۵.
□ گیش گیگیر «ششه توپ خه آرتینی»، «یک آزاب» با چرخ شش پره عبارت اکدی ۵-۲-۱۵.
گیگیر «آزاب» واژه اکدی ۵-۲-۱۵.
گیلان، در پیوند با سرزمین ورنه در ونیداد ۴-۷-۱۷.

گیل گیش فرمانروای نیمه اسطوره ای سومری ۱-۱؛ ۱-۲-۱۴؛ ۳-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۱۳-۱۷؛ ۳-۴-۱۸؛ ۲-۱-۶-۱۸؛ ۲-۲-۷ (پانویس)؛ ۱-۳-۵.

- سفر او به سوی خاور برای دستیابی به جاودانگی ۳-۱-۱۲.
- همانندی های آن با روایت آژی دهاک ماردوش ۵-۱۴-۱۷.

«گیل گیش و سرزمین جاودانگان» افسانه ای سومری ۱۰-۲-۷.

گیلوخچه نام نامادری آمینوفیس چهارم ۱۱-۸؛ ۲۶-۳-۱۲.

گیلومه آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱-۱-۱۱.

گیند «حلقه» واژه ارمنی ۱۱-۸.
گینونگه گپ نام دره خاستگاه خدایان اروپای

شمالی ۲-۱۸.

گیومرت نام نخستین آدم در جهان بینی زردشتی ۵-۱۷۴-۱۷؛ ۳-۱۰-۱۷؛ ۱-۱۲-۱۷؛ ۳-۱۴-۱۷.

- در پیوند با رود دائیتیا ۳-۱۸؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱-۱۰-۱۷؛
- فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی هوشنگ ۱-۲-۱۲-۱۷.
گیه مرتن ۱-۱-۱۲-۱۷.

لا

لا ایری (ی) آنو «پهنه دست نیافتنی آسمان» واژه اکدی ۳-۱۰-۱۱؛ ۱-۱۱-۱۱.

لا ایری آنو لا ایرانوم «سیل» واژه اکدی ۱-۳-۵.
لاتین (زبان) ۶-۴.

لاجورد (سنگ)، بازرگانی آن از ایران به مصر در دوران نقاده دوم ۸؛ ۱-۲-۱۴؛ ۱-۵-۱۴؛ ۶-۱۴؛ ۱-۷-۱۴-۱۷؛ ۴-۱۴-۱۷؛ ۵-۱۴-۱۸؛ ۱-۴-۱۸؛ ۱-۲-۶-۱۸؛ ۱-۲-۱۲.

- آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به مصر ۱-۱-۱۴.

- بازرگانی آن از ایران به مصر؛ نیز ورود آن از «سرزمین خدایان» (فلات ایران) به مصر ۴-۸؛

- خاستگاه آن در سرزمین تفر ۴-۱-۹؛
- در پیوند با ایزد مژتو ۱-۲-۷؛
- در پیوند با دیوارهای کنگ در ۳-۵-۱-۱۴؛
- در پیوند با سرزمین توکریش در اسطوره های سومری ۶-۳-۹؛

- در پیوند با سرزمین رتنو ۵-۲-۱۰؛
- در فلات ایران و صادرات آن به دیگر نقاط جهان کهن ۷-۲؛

- در گزارش ایپور ۱۴-۸؛
- در متن پندنامه ای از فرعون مصر ۳-۲-۱۰؛
- کالای بازرگانی آریاییان در مصر ۱۳-۸؛
- کان های آن در فلات ایران ۵-۱۴؛
- کهن ترین رد پای آن در مصر ۳-۱-۵-۱۴؛
- کهن ترین کارگاه فراوری آن در نزدیکی قزوین ۱-۱-۵-۱۴؛

- کهن ترین نمونه آن در شمال میانرودان

- در پیوند با دریای پایین ۱۴-۲-۱؛
 - به عنوان خاستگاه مس در متن‌های میانرودانی ۱۴-۱-۵؛
 - در پیوند با ایزدبانوی کوهستان‌های خاوری ۷-۲-۱؛
 - در پیوند با منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛
 - در خاور ایران (مکران) به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳ نیز پانویس، به عنوان «سرزمین مس»
 ماگگ همتای مأجوج در تورات، پیوند احتمالی آن با قوم ایرانی ماد یا قنده ۱۸-۶-۱-۵.
 ماگوی اشاره هرودت به مغ ۱۷-۹-۴.
 ماگی «جادو» اطلاق اروپاییان به مغ ۱۷-۶.
 مالا «تاج گل» واژه هندی، در پیوند باریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰ (پانویس).
 مالاکیت، آوردن آن از «سرزمین خدایان» (=تپور) به مصر ۱۴-۱-۱.
 مان واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
 مانیتو نام تاریخ‌نویس مصری ۱۵-۲-۴؛ ۱۵-۷-۴؛ ۱۰-۱-۳؛
 - اشاره او به ترکیب واژه هیكسوس ۱۵-۷-۱؛
 - اشاره او به هیكسوس‌ها به عنوان قومی بیگانه ۱۵-۷-۱۵؛
 ماری (متن‌های) ۱۵-۴؛
 - اشاره آن به اسب ۷-۲-۱۷؛
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس).
 ماری (دودمان) ۷-۲-۱۶؛ ۷-۲-۱۷.
 مازن نام یکی از سرزمین‌های دیوان در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
 مازیک «جادویی» واژه اروپایی برخاسته از مفهوم مغ ۱۷-۶.
 ماساگیت (قوم) ۱۰-۳-۲؛ ۲-۲-۳؛
 - در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).
 ماسی «ماهی» واژه کردی ۴-۵-۳؛ ۶-۱-۱۲.
 ماطا واژه آرامی در پیوند با ماد ۹-۲-۶.
 ماگان (سرزمین) به عنوان پهنه‌ای واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 ۱۸-۶-۳-۱؛

(پانویس).

لوهیته الوهیته گه «سرخ رنگ» واژه هندی باستان
۱۷-۲-۷ (پانویس).

لهراسپ فرمانروایی او بر پهنه‌های باختر دجله تا
سرزمین روم (آسیای کوچک) و دمشق
۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۳-۱؛

- در گاه‌نگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی
۴-۱۷.

لَهِ «فلز سرخ رنگ، مس» واژه هندوآریایی کهن
۶-۱-۱۴.

لَهِ «فلز سرخ رنگ، مس» واژه هندی باستان
۶-۱-۱۴.

لیبی ۱۱-۳-۵.

لیتوانی (زبان) ۶-۴.

لیدی ۴-۷-۱۷.

لیکی (زبان) ۳-۱۶.

لیلومی، نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۱۷-۸
(پانویس).

م

م کاش لگ هوتیرا واژه‌نگار خط میخی ایلامی
برای نامیدن «آبجوساز» ۲-۱-۵.

مَئودَنه گویش ایلامی نام ایرانی باستان *وهوزَنه
نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۴-۵-۸؛
۱۵-۹-۲۷؛

- در پیوند با واژه کاشی زَنه ۲۳-۲-۶.

مَئورو (مَرو) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲؛

- از سرزمین‌های آفریده‌آهوزَه مَزداکه در وندیداد
ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷؛

- نام اوستایی شهر مَرو ۴-۵-۶.

مَئیدیه «میانی، میان» واژه اوستایی کهن ۷-۲-۹.

مَئیدیه «میان، کانون» واژه ایرانی کهن، در پیوند با
نام قوم ماد ۱۱-۳-۵.

مَئیدیه «میانی، میان» واژه اوستایی نو ۷-۲-۹.

مَئیریه «مرد جوان» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس).

مَئینو «مینو، اندیشه» واژه هندوایرانی و اوستایی
۱۲-۹-۱۵.

مائیوتیس نام یونانی دریای آرف ۳-۳-۱۰.

مائیوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

مات (مات) دَنی در اسناد دوران پسین آشور و ندر
پیوند با سرزمین ماد ۵-۲-۹.

ماتو واژه آشوری در پیوند با ماد ۶-۲-۹.

ماتو (م) واژه اکدی در پیوند با ماد ۶-۲-۹.

ماتوی /مَندایو (قوم) ۵-۳-۱۱ (نیز نک مَندایو).

ماتیکان هزار داتستان ۱۷-۷-۳ (پانویس).

ماد/ماد (سرزمین) ۵-۴-۱؛

- اشاره پیوسته به آن در متن‌های میانرودان
۶-۲-۹؛

- پیوند آن با نام سومری مَدَه؛ نیز اشاره به آن در
متن‌های دودمان سوم اور به صورت مَدَه
۱-۲-۹؛

- در اسناد آشوری ۵-۲-۹؛

- در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳.

ماد (سرزمین) در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱.

ماد (قوم) ۲-۲؛ ۱-۲؛ ۵-۴-۱۰؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱-۱۱-۶؛
۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۸-۱؛

۴-۷-۲؛ ۵-۳-۱۰؛

- به عنوان دریانوردان در متن‌های مصری ۸-۱۳؛
- پیوند آن با اومان مَدَه ۴-۱۵؛

- پیوند قوم میتانی با آن ۱۵-۸-۶؛

- در روایت هرودت ۸-۲-۹؛

- در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۱-۳؛

- ریشه‌شناسی واژه آن به صورت مفهوم «میان» و
«هسته میانی» ۷-۲-۹؛

- اشاره به سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های
میانرودان ۵-۳-۹؛

- مزدپرستی آن ۱۷-۹-۵؛

- نبود ذکری از آن در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷؛

- پیوند آن با قوم کاشی ۵-۲.

ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با ماگگ ۱۸-۶-۵؛

- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۱۱.

ماد (دودمان) بنیادگذاری آن در آغاز هزاره ۱۱،
۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۴-۷؛

- در تواریخ هرودت ۱۷-۱.

ماد (دوره) مزدپرستی در آن ۱۷-۹-۳.

ماد پَرته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
ماد ۷-۲-۹.

- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶.
مَذا/مَذاي (قوم) در متن‌های مصری، پیوند آن با قوم ماد؛ ۹-۲-۹
 - نیز زبان آریایی آن ۵-۳-۱۱؛
 - در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲، ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۶.
مَذاو «مخالف، رقیب، دشمن» واژه مصری ۹-۲-۹.
مَذاي (قوم) در متن‌های مصری ۵-۴-۱۸؛ ۹-۲-۹؛ ۵-۴-۱۸.
مَذاي «ظرف، لیوان اندازه‌گیری آبجو» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
مَذاي (ماد)، در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
مَذاي نام قوم ماد در متن‌های مصری ۵-۳-۱۰.
مَذو «می تمشک» واژه اوستایی ۱۱-۲-۲.
مَذو (نیز نک مَده) ۹-۲-۹.
مَده «به‌بند کشیدن» واژه مصری ۹-۲-۹.
مَده نام سرزمینی در متن‌های مصری در پیوند با مادها ۹-۲-۹.
مَر «مُردن» ۷-۲-۶؛ ۷-۲-۸؛ ۷-۲-۴ (پانویس)؛
 - واژه پارسی باستان ۷-۲-۴.
مَر (سرزمین) در پیوند با سرزمین مَرتو؛ در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مَده ۹-۲-۱ (پانویس).
مَر «به‌یاد سپردن» ۷-۲-۴ (پانویس).
مَرت «انسان» واژه پارسی میانه ۷-۲-۸.
مَرت «برده» واژه مصری، نیز به معنی «رعیت» و «بافنده» ۷-۲-۱۰، ۱۱-۲-۳؛ ۷-۲-۸؛
 - آزادی بخشیدن بیگانگان آسیایی به بردگان مصری ۸-۱۴؛
 - پیوند آن باریشه نام قوم مَنتو ۸-۱۱.
مَرت «مرد» آریایی کهن ۲-۴-۱، ۱۱-۲-۳.
مَرت «مرد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد کاشی مَروتش ۶-۱-۸.
مَرت «مرد» واژه پارسی میانه ۷-۲-۵.
مَرت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
مَرت‌بوت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
مَده گوتیوم (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).
مَده مَده واژه سومری، ترجمه ناپذیرفتنی آن به صورت «سرزمین‌ها» ۹-۲-۱ (پانویس).
مَده مَده، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).
مَده مون‌گی‌ین‌کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَده ۹-۲-۱.
مَده نیم‌کی - ماک (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَده ۹-۲-۱.
***مَدهو** «عسل، نوشابه» انگبین» واژه پیش‌هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
مَدهو «نوشابه شیرین، انگبین» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
مَدهویه «نوشابه شیرین» و «نوشنده انگبین» واژه هندی باستان ۵-۴-۴.
مَندی «مَندی اهل نوبی» ۱۲-۳-۲۵؛
 - در پیوند با واژه قِطی «سرباز» ۹-۲-۹.
مَندی نامی خاص در افسانه هُروس ۹-۲-۹.
مَندی نگارش آشوری نام ماد ۲-۱.
مَندی نگارش یونانی ماد ۵-۴-۱.
مَندیا (سرزمین) ۵-۳-۱۱.
مَندیا (قوم) ۱۱-۱-۶.
مَندیا/مَندآ پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ نیز پیوند آن با قوم ماد ۹-۲-۸.
مَندینه هابو جای سنگ‌نگاره‌های مصری از دوران رامسس دوم و سوم ۱۴-۵-۳-۱.
مَدیوس «میانی» واژه لاتین ۹-۲-۷ (پانویس).
مَدیوماه پسرعموی زردشت و نخستین شاگرد او ۱۷-۱۱-۳.
مَدیّه (سرزمین) پیوند تنگاتنگ بازرگانی هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با سرزمین مَده در متن‌های مصری ۹-۲-۹.
مَدیّه «میان، در میان» واژه هندوآریایی کهن ۹-۲-۷.
مَذا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰؛
 - در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛

- اعدام او ۱۷-۱۰-۸؛
- پاژنامه او به صورت «عیسی آریامان» ۱۷-۱۱-۵؛
- پسر دوم زردشت دانستن خود را؛ نیز اعلام دین در آغاز هزاره دوازدهم از دید خود ۱۷-۱۱-۶؛
- نخستین دعوی او و همزمانی آن با آغاز یکی از هزاره‌ها ۱۷-۱۱-۱.
- ماه ستایش آن در ایران کهن به نام بَغَه ۱۲-۳-۷.
- ماه «ماه» واژه ایرانی، در پیوند با نام آریایی خاور نزدیک مَوْرَزَنَه ۱۵-۱۰.
- ماهی واژه فارسی ۶-۱-۱۲.
- مایا «نیروی فوق طبیعی، توانایی، خرد» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰.
- میه* (رو) واژه هندواروپایی در پیوند با «ابر آذرخشی» ۱۸-۷-۳-۸ (پانویس).
- مِترامور (دژ باستانی در ارمنستان)، نقش چلیپای شکسته در آن ۷-۲-۱۸.
- مَتکُو/مَتقو(م) «شیرین» واژه آگدی ۱۱-۲-۲.
- «متن‌های نرو» ۷-۲-۱۰.
- مَتوی «سرباز» واژه قِطی ۹-۲-۹.
- مَتی بازتاب واژه سومری مَدَه در متن‌های میخی ۹-۲-۷؛
- پیوند آن با نام سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.
- مَتی «سرزمین ماد» گونه‌ای از ثبت نام ماد در متن‌های میخی ۹-۲-۷.
- مَتیانی در گزارشات باستانی اروپایی و در پیوند با ریشه واژه ماد ۹-۲-۷.
- مَتیت یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).
- مَتیه‌نی در روایت هرودت و در پیوند با ریشه واژه ماد ۹-۲-۷.
- مَتزواوگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- مَجاری (زبان) ۴-۱.
- مَجوس اطلاق قرآن به مغان ۱۷-۹-۴.
- مجیدو (جنگ) ۹-۳-۱۰؛
- پیوند آن با اسب ۱۵-۱-۳؛
- در پیوند با سرزمین رَنو ۱۰-۲-۷.
- مجیدو (شهر) ۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۵-۱۰.
- مَد/مَدَه «در هیجان دایمی (از نوشابه سومه)»
- ۹-۲-۷ (پانویس).
- مِدْآ پیکر اسطوره‌ای یونانی در پیوند با قوم نَمد ۱۲-۳-۲۵.
- مِدَس پیکر اسطوره‌ای در روایت هرودت و پیوند آن با مادها ۹-۲-۸.
- مَدَکِیَنَه «کینه‌جوی مادها» نام شاه آرمو در دوران نَرام‌سین، بحث در ریشه آریایی آن ۹-۶-۲.
- مَدَگَه کی نام پهنه ایلام که بر مهر سلطنتی فرمانروای سرزمین کیمش حک شده است ۱۴-۱-۳-۵.
- مَدَه واژه سومری؛ نیز نامی جغرافیایی در متن‌های میانرودانی؛ نیز پیوند آن با سرزمین ماد ۹-۲-۱.
- مَدَه اشاره به سرزمین ماد در متن‌های کهن میانرودانی ۲-۳-۱؛ ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۱-۵؛
- بحث در ریشه ایرانی آن ۹-۲-۴.
- مَدَه (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس)؛
- نام سرزمینی در متن گوده‌آ ۹-۲-۱.
- مَدَه (ماد) پیوند آن با سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.
- مَدَه «مادی» پیوند آن با نام اومان‌مَندَه ۱۵-۵.
- مَدَه در پیوند با دیوار پدافندی شولگی ۹-۲-۲.
- مَدَه «خلسه از نوشابه هَتومَه» واژه اوستایی کهن ۹-۲-۷ (پانویس).
- مَدَه اوری کی نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در دوران پسین آگدی ۱۱-۱-۱.
- مَدَه اوری کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.
- مَدَه زیمودار (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).
- مَدَه سویر کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.
- مَدَه کی به معنی عام «سرزمین»، واژه سومری ۹-۲-۶؛ ۹-۲-۱.
- مَدَه کین (!) گی اوری کی (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
- مَدَه کین (!) گی (!) سَگ-۶ (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
- مَدَه کینه نام شاه سرزمین آرمو ۹-۲-۷.
- مَدَه کی پِن گی پِن کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.

- مَرتیه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَرتیه اوردیه/مردو واژه‌های ایلامی، در پیوند با خدای مَرتو و یا قوم آمرد و مرد ۷-۲-۵.
- مَرتیه‌نی «مردان، جنگجویان، فرمانبران» واژه هوری ۷-۲-۵؛ ۷-۲-۸.
- مَرتیو «مرگ» واژه اوستایی ۷-۲-۸.
- مَرخشی (سرزمین) ۲-۳-۱ (نیز نک پَرشی).
- مَرد «آدمی»، «میرا» واژه ارمنی ۷-۲-۸.
- مَرد (شهر) ۹-۲-۳؛
- گونه دیگر نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.
- مَرد (قوم) ۷-۲-۶؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۶-۱-۲؛
- پیوند آن با آمول ۷-۲-۷؛
- پیوند آن با اَرین‌مَندَه ۱۵-۵.
- مَرد نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَرد واژه‌های خویشاوند با آن ۷-۲-۸.
- مَرد واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی مَلی ۶-۲-۱۳.
- مرد واژه پارتی ۷-۲-۸.
- مَرد واژه فارسی ۷-۲-۵؛ ۱۱-۲-۳؛ ۷-۲-۸.
- مَرد «له کردن» واژه پارسی باستان ۷-۲-۶.
- مَرد «ویران کردن» واژه اوستایی ۷-۲-۶.
- «مرد کوهستان»، صفت ایزد مَرتو در یکی از شعرهای کهن سومری ۷-۲-۱.
- مَردار واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس).
- مَردان نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَرداوِیج نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَردبانو «فروغ یا پشتیبانِ مرد، آمرد» نام ایرانی ۷-۲-۱۱.
- مَردخوَرَه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَردَد نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- مَردگان نام روستایی در فارس ۷-۲-۷.
- «مردم دریانورد» ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۷-۳-۲.
- مَردَمَن (سرزمین) ۲-۳-۱؛
- نام شهری در سرزمین سوئرتو ۷-۲-۸.
- مَردنو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- مَردو/مَرتو (قوم) ۷-۲-۱۰ (نیز نک مَرتو (قوم)).
- مردو «آمرد یا مَرتوی ایرانی» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- مَردو «ناتوان، ملایم» واژه هندوآریایی ۷-۲-۶.
- مَردودو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- مَردوروم (شهر) در گزارش یلینی ۷-۲-۷.
- مَردوس نام جایی در پیوند با نام قوم مَرتو ۷-۲-۷.
- مردوک ۱۵-۴.
- مَردوک نام ایزد میانرودانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو ۶-۱-۱۴؛
- دوری جستن خشایارشا از ستایش آن ۱۷-۹-۲-۱؛
- پیوند آن با ایزد مَرتو ۱۲-۳-۲.
- مَردوگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- مَردوم ریشه ایرانی باستان واژه معادل «برده» در زبان اکدی ۷-۲-۹.
- مَردوم ریشه نام پرد در تورات ۷-۲-۱۰.
- مَردوم «مَردُم» واژه ایرانی ۷-۲-۵.
- مَردونوگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- مَردونویه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- مَردونیه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَردویه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۷-۲-۱۰ (پانویس).
- مَردَه «کارگر» واژه ایلامی ۷-۲-۸؛ ۷-۲-۱۰.
- مَردَه واژه ایرانی، پیوند آن با نام اَرین‌مَندَه ۱۵-۵.
- مَردَه‌بانوم «پشتیبانِ مرد» نام فردی آموری ۱۰-۷-۳-۱۱.
- مَردَه‌کی نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.
- مَردَهَم «تُخم مرد» واژه پارتی ۷-۲-۹.
- مَردی آمردی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.

- نخستین آموزگار آن ۳-۷-۱۷؛
- «ستایشگری مَزدا»، به عنوان نام آغازین آیین زَرْدُشت ۲-۹-۱۷.
- مَزْدَیْسَنَه «ستایشگر مَزدا» نام اوستایی، اشاره به نگارش اَکَدی آن ۳-۹-۱۷؛ ۱-۶-۹-۱۷.
- مَزَه «بزرگی» واژه اوستایی نو ۳-۵-۱-۱۴.
- مَزَی «بزرگ» واژه اوستایی کهن ۳-۵-۱-۱۴.
- مس، از کالاهای ارزنده بازرگانی قوم‌های آریایی
- فلات ایران ۱-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۶-۱۴؛ ۲-۱-۶-۱۸.
- بازرگانی آن از ایران به مصر در دوران نقاده دوم ۸؛
- بنیادگذاری فناوری گداخت آن توسط آرییان کوچ کرده از فلسطین به مصر ۸-۱۶؛
- در پیوند با سرزمین رَئِنو ۵-۲-۱۰؛
- در پیوند با سرزمین کیمش؛ نیز به عنوان بزرگترین صادرکننده مس؛ ۳-۵-۱-۱۴؛
- در زبان سومری ۶-۱-۱۴؛
- در فلسطین؛ نیز ورود شمش مس از جایی دیگر به فلسطین ۲-۱-۱۴؛
- در متن پندنامه‌ای از فرعون مصر ۳-۲-۱۰؛
- در مصر و به شکل دستبند و انگشتر از روزگار پیش دودمانی؛ نیز ناچیز بودن کان سنگ مس در صحرای سینا و بیابان خاور مصر ۱-۱-۱۴؛
- در میانرودان؛ نیز خاستگاه مس نبودن سرزمین مزبور ۳-۱-۱۴؛
- صنعت گدازش آن در ایران ۱-۴-۱-۱۴؛
- فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها ۳-۱۵؛
- گدازش آن در ایران ۷-۲؛
- منشأ ایرانی حضور آن در مصر ۵-۸؛
- واردات آن از راه آبی به تپه سلیک در دوران کهن؛ نیز در پیوند با آریسمان ۵-۳؛
- واژه‌های معادل آن در زبان اَکَدی و پیوند آن با مفاهیم ایرانی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- مس آرسنیک ۱-۲-۶-۱۸؛
- سختی و درخشش آن، مناسب ساخت اشیاء تشریفاتی ۲-۱-۱۴.
- «مس آسیایی»، به عنوان غنیمت مهم فرعون‌های مصر در لشکرکشی‌های خود ۱-۱-۱۴.
- مَرِیه کَرَشَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَرِیه ۳-۱۵.
- مَرِیه کَشَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَرِیه ۳-۱۵.
- مَرِیه که نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَرِیه ۳-۱۵.
- مَرِیه نو «ازابه‌رانان آریایی» ۲-۱-۱۱؛ ۷-۱-۱۱، نیز پانویس؛
- «جوانمرد، نجیب‌زاده جوان، دلاور» والاتباران ازابه‌ران آریایی از طبقه مَرِیه؛ واژه‌ای در زبانهای اَکَدی و مصری ۳-۱۵.
- مَرِیه‌نه‌ها، پیروزی آنان به همراه قوم آریایی هیکسوس بر مصر ۳-۱۵.
- مَزْدَئِزَنَه نگارش اَکَدی نام مادی ۳-۹-۱۷.
- مَزدا «دانا» واژه اوستایی ۲-۷-۱۷.
- مَزدا آهورَه ۵-۹-۱۷؛
- توصیف زَرْدُشت از او به عنوان خداوند یگانه ۵-۷-۱۷؛
- در گائاه ۲-۹-۱۷؛
- دگرگونی گام به گام آن به آهورَه-مَزدا (به گونه گسیخته) در اوستای نو ۲-۷-۱۷.
- مَزدا آهورَه در پیوند با آسورَه و رونه و نیز با نام ایزدان میتانی ۴-۸-۱۵.
- مَزْدَدَاتَه «مزداداد، آفریده مَزدا» نام اوستایی و پارسی باستان ۲-۲-۹-۱۷.
- مَزْدَک نام پارسی میانه ۲-۲-۹-۱۷.
- مَزْدَکونام شهربان مادی ۳-۹-۱۷.
- مَزْدَکون نگارش آشوری نام ایرانی مَزدا ۴-۸-۱۵.
- *مَزْدَکَه نام اوستایی ۲-۲-۹-۱۷.
- مَزْدَکَه نام فرمانروای مادی ۳-۹-۱۷.
- *مَزْدَکَه نام مادی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۳-۹-۱۷.
- مَزْدَئِزَنَه «ستایشگر مَزدا» نام اوستایی و پارسی باستان ۲-۲-۹-۱۷.
- *مَزْدَئِزَنَه نام مادی ۳-۹-۱۷.
- مَزْدَیْسَنَه (دین) ۵-۱۰-۱۷؛
- تکامل آن بر مبنای اوستا ۲-۷-۱۷؛
- در پیوند با مادها ۴-۷-۱۷؛
- در دوره هخامنشی ۲-۹-۱۷؛

مَری آتی نام فردی از متن‌های آلالاخ برگرفته از آریایی مَریه «مرد جوان، نجیب‌زاده» ۱۳-۹-۱۵.

مَریاس/مَزیه نام پیکره‌های اساطیری هندی در پیوند با آزابَه و اسب ۳-۱۵.

مَری کایع (فرعون) ۳-۱-۱۰.
مَرینو «ارابه‌ران والاتبّار» واژه آریایی خاور نزدیک ۸-۱-۶؛ ۲-۶؛ ۳-۱-۵؛ ۱۴-۱۵؛ ۱۳-۷-۱۸؛ ۱-۳-۷-۱۸؛ ۱-۳-۷-۱۸.

- در پیوند با واژه کاشی مَلی ۱۳-۲-۶؛
- نام قشر آزابَه‌ران آریایی در دوران کهن ۵-۱۵.
مَرینوها «ارابه‌رانان والاتبّار آریایی» در پیوند با سَر کشیده و بلند آنان در نگاره‌های مصری ۱-۶-۲.

مَرینوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره بابل کهن ۱۴-۲-۷، نیز پانویس.
مَریَنه «ارابه‌ران» واژه مصری ۳-۴-۹؛
- در پیوند با واژه کاشی مَلی ۱۳-۲-۶.
مَریه ۵-۱۵.

مَریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۳-۹-۱۵.
مَریه «جوان، نجیب‌زاده» واژه آریایی ۵-۲-۱۵؛ ۲-۶.

مَریه «مرد جوان، جنگجوی جوان» به عنوان نام طبقه‌ای ویژه که آریاییان در سرزمین‌های خاور نزدیک بنیاد گذاردند؛ نیز قرار گرفتن این طبقه در رأس هوری‌ها در آسیای کوچک ۳-۱۵.

مَریه «مرد جوان، دلاور» واژه آریایی، در پیوند با واژه کاشی مَلی ۱۳-۲-۶؛

- «مرد جوان، نجیب‌زاده، آزابَه‌ران» ۱۳-۹-۱۵.
مَریه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.

مَریه‌بَدَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.

مَریه‌دَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.

مَریه‌دَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه کاشی مَلی ۱۳-۲-۶.

مَردیس نگارش یونانی نام بردیا ۷-۲-۷ (پانویس).

مَردین نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَردیه ریشه احتمالی نام بردیه ۸-۲-۷ (پانویس).

مَریز «تماس داشتن» واژه اوستایی ۴-۲-۷ (پانویس).

مَریز واژه فارسی ۴-۲-۷ (پانویس).

مَریزان واژه فارسی ۱۳-۳-۱۲.

مَریزه واژه اکدی در پیوند با پَرسو(م) ۲-۱-۹ (پانویس).

مَریزیشیه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

مَریغ ۸-۳-۹ (پانویس).

مَریغانه ۴-۷-۱۷.

مَریگه «مرگ، نابودی» واژه اوستایی ۷-۲-۷.

مَریگ «زهر» واژه اُستی ۷-۲-۷؛ ۷-۲-۷.

مَریگو «مرو» نام پارسی باستان ۷-۲-۷.

مَریگو نام پارسی باستان شهر مَرو ۶-۵-۴.

مَریگوش [مَرو] ۶-۱۱-۱۱.

مَریگیانه ۴-۷-۱۷.

مَرمَر (سنگ) آوردن آن از کوهستانی در کرانه دریای بالابه دستورگوده آ ۱-۱-۲-۱۴.

مَریرع نام فرعون در مصری ۵-۳-۱۱؛ ۲-۱-۱۰.

مَریه‌پَت (فرعون) ۶-۱-۱۱.

مَرو ۷-۲-۷؛ ۷-۱۴؛ ۶-۱۷-۱۷؛ ۴-۱۸-۲-۴.

مَرو فرم اکدی واژه آریایی مَریه ۳-۱۵.

مَروت «ایزد باد» نام ایزد هندی ۲۸-۳-۱۲؛ ۸-۱-۶.

مَروت ایزد آریایی ۶-۱۵.

مَروتش ایزد جنگ کاشی ۶-۱۵؛ ۶-۱۷-۱۸؛ ۲-۱-۷-۱۸؛ ۸-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲.

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.

مَروتَه‌گَش نام ایزدی در متن‌های هیتی هیروگلیفی ۸-۱-۶.

مَرهشی (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۱-۳-۵؛ ۳-۳-۹؛ ۱-۳-۹ (نیز نک پَرشی).

مَرهشی فرم اندیشه‌نگار نام سرزمین پَرشی ۱-۹؛

- نگارش بابلی کهن نام سرزمین پَرشی ۶-۱-۹.

مَری «مرد، مردم» واژه فنلاندی-مجار، در پیوند با واژه کاشی مَلی ۱۳-۲-۶.

- نقش بیگانگان آسیایی شکست خورده بر آن
۱-۶-۲؛
- نقش سربازان بیگانه در آنها ۱۰-۲-۳.
- مصرثیم نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب
فلسطین در تورات ۱۷-۸.
- مصریان، بینی کوتاه، چانه تیز و لبهای کلفت آنان
در نگاره‌ها ۲-۶-۱.
- مغان، در پیوند با زایش عیسی؛ نیز در اورشلیم
۱۷-۱۱-۴؛
- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛
- در متن‌های اروپایی به نام جادوگر؛ نیز نخستین
سند نوشتاری ادبیات اروپایی درباره دانش
آنان در آثار هومر ۱۷-۶؛
- در متن‌های غیر اوستایی ۱۷-۹-۴.
- مغان، سفر آنان از پارت به بیت‌لحم ۱۷-۱۴-۷؛
- گسترش آیین مزدیسنا توسط آنان پس از
درگذشت زردشت ۱۷-۹-۱؛
- نقش آنان در بنیادگذاری دودمان ماد ۱۷-۱۱-۸.
- مغولان، پیوند آنان با سامان جهانسالی مانویان
۱۷-۱۱-۶-۲.
- مغولستان ۴-۲.
- مغولی (زبان) ۲-۴-۳؛ ۱۶-۳.
- «مکاشفه یوحنا» ۱۷-۱۱-۶-۲.
- م کاش □ لگ‌هوتیرا واژه‌نگار ایلامی برای
نامیدن «آبجو» و «آب‌جوساز» ۵-۲-۱.
- مکران ۱۴-۱-۵-۳؛
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
میانرودانی ۱۴-۱-۵-۱.
- مگس/مگا «بزرگ» واژه‌های یونانی ۱۴-۱-۵-۳.
- مگه «ارمغان ایزدی» اشاره اوستا به مغ ۱۷-۹-۴.
- مگه‌ون «پیروان انجمن مگه» اشاره اوستا به مغان
۱۷-۹-۴.
- ملت‌های دریایی، ورود آنان به فلسطین
۱۷-۱۴-۶.
- ملیشه «بربر، غیر آریایی» واژه آریایی، ریشه
احتمالی نام سرزمین ملوَهه ۱۴-۵-۴.
- ملکیور، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۴-۲.
- ملکی‌یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴
- (پانویس).
- ملوَهه/ملوَحَه (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع
در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱؛
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
میانرودانی ۹-۲-۷؛
- به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۱-۳؛
۷-۲-۳؛
- نام سرزمینی در خاور ایران ۵-۳-۱۲؛
- نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های
میانرودانی ۸-۱۷؛
- نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۱۴-۱-۵-۴.
- ملی «کوه» واژه کاسپی، در پیوند با ریشه نام ایزد
کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- ملی/ملی «مرد، خدمتکار» واژه کاشی، برگرفته از
آریایی مؤنثه «مرد جوان، والاتبار» ۶-۱-۸؛
۶-۲-۱۳.
- ملی شیمالیه «ایزدبانوی شیمالیه، فرمانروای
کوه‌های پربرف» نام کاشی ۶-۱-۱۰.
- مَنَتو به عنوان خدای مصری؛ نیز نامی جغرافیایی
در صحرای سینا ۸-۱۱؛
- بخشی از نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶.
- مَنَتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های
مصری ۸-۴.
- مَنَتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛
- پیوند آن با اِربن‌مَنده ۱۵-۵؛
- جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان
ششم مصر ۸-۹؛
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن؛ نیز خاستگاه
آسیایی آن ۸-۱۱؛
- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴؛
- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲؛
- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷؛
- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۶؛
- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم
۸-۱.
- مَنَتو گویش مصری نام قوم آمرد ۴-۵-۵.
- مَنَتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.
- مَنَتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری
باستان ۷-۲-۸.

- دریا‌های آزاد ۳-۴؛
- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان
خشیارشا ۱۷-۹-۲-۱؛
- نام عربی و فارسی کشور مزبور؛ بحث در ریشه
کهن آریایی آن ۸-۱۷.
- مصری (زبان) تأثیر زبان کاشی بر آن ۱۶-۳؛
- راهیابی واژه‌های آریایی به آن در نتیجه رخنه
آسیایی‌ها به آن سرزمین ۱۰-۳-۶؛
- وامواژه‌های کاشی در آن ۵-۳-۱۰.
- مصری باستان (زبان) وامواژه‌های آریایی در آن
۲-۷.
- مصری (متن‌های) ۵-۳-۹؛ ۱۵-۴؛
- اشاره به مردم کاشی در آن ۵-۳-۱۱؛
- اشاره آن به سکاها و آموها زیر عنوان
«بیگانگان» ۸-۱۶؛
- اشاره آن به قوم‌های آموی فلسطین ۷-۲-۱۶؛
- در پیوند با ارتباط تاریخی مادها و کاشی‌ها
۲-۱۰-۹؛
- در پیوند با قوم آسیایی متو ۷-۲-۱۲.
- مصری (نگاره‌های) ۱۰-۲-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛
- ۳-۲-۶-۱۸؛
- در پیوند با آموها و نیز سُر مه ۱۰-۲-۶؛
- در پیوند با رویدادهای جنگی و اسیرگیری
بیگانگان ۶-۲-۶؛
- در پیوند با مس ۱۴-۱-۴؛
- در پیوند با ورود بیگانگان آسیایی با یک ناوگان
به مصر ۸-۸؛
- دستکش نگاره فرعون به عنوان نخستین گواه
غیر مستقیم رواج آرابه رزمی در مصر؛ نیز
نبود نگاره و نوشته‌ای از دوره هیکسوس‌ها
۴-۲-۱۵؛
- شواهد آن درباره آسیاییان در دوران شاهنشاهی
کهن مصر ۸-۴؛
- شواهد آن درباره آسیاییان دوران پیش از تاریخ
۸-۳؛
- کشتی حامل آریاییان در نگاره آرامگاه ساحورع
۸-۱۶؛
- نابودی نگاره‌های هیکسوس‌ها توسط
فرعون‌های بعدی ۱۵-۷-۵؛

- «مس سخت»، توصیف میانرودانی‌ها از مس
وارداتی ماگان ۱۴-۱-۵-۱.
- «مس سرزمین خدایان» (ایران) در متن‌های
مصری ۱۴-۱-۴-۱.
- مَسَدَیْشَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.
- مسعودی ۱۷-۱۰-۶؛
- روایت او از نخستین سالهای فرمانروایی
اردشیر ۱۷-۱۰-۵؛
- زمان او برای دوران زندگی زَرْدُشت ۱۷-۴.
- مش پسوند جمع بابلی ۵-۳-۵.
- مَشْتَوَکَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.
- مَشْدَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.
- مَشْدَکُو/مَشْدَوَکُو نگارش آشوری نام فرمانروای
سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛
- نگارش آشوری نام ایرانی مَزدا ۱۵-۸-۴؛
- نگارش آشوری نام مادی مَزْدَکُو ۱۷-۹-۳.
- مَشْدَوَکُو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی
در پهنه ماد ۱۷-۹-۳.
- مِشْرِفَه، دژی در نزدیکی شهر قَطَنَه، پیوند آن با
اسب و آرابه رزمی ۱۵-۷-۱-۵.
- مشهد ۱۴-۶.
- مَشَه «میرا، آدمی» واژه اوستایی کهن، پیوند آن با
واژه مَرْتَه ۷-۲-۸.
- مَشی، در گاهنگاری سنتی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- نام یکی از جفت اولیه بنابر روایت ایرانی ۱۸-۳.
- مَشیانَه در گاهنگاری سنتی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- نام یکی از جفت اولیه بنابر روایت ایرانی ۱۸-۳.
- مَشیانَگ / مَشیانَگ نخستین جفت آدمی از تَخَم
گیومَرْت ۱۷-۴.
- مَشیَه (مَرتیه) «آدمی» واژه اوستایی ۷-۲-۸.
- مصر ۲-۶-۱؛ ۵-۴؛ ۱۳-۲-۴؛ ۱۴-۶؛ ۱۷-۹-۶؛
- حضور دیرباز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛
- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
- ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۸-۱۷؛
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

- موتَرِیه نام جایی در شمال بیلوس ۸-۱۷.
- موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتَرِیه در مصر ۸-۱۷.
- موخول نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).
- مودرا «مهر» واژه هندی باستان، در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- *مودرایه/آمودرایه در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴.
- *مودرایه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷.
- مودرایه/مودرایه «دریای جاودان» نام پارسی باستان مصر ۱۳-۲-۴.
- مودرایه/مودرایه نام پارسی باستان ۸-۱۷.
- *مودَرِیه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۸-۱۷.
- مور «مرد» واژه وُتیوری ۷-۲-۴.
- مورتار «لاشه» واژه ایرانی میانه ۸-۱۱ (پانویس).
- مورَزَنَه «پشتیبانی شده از سوی ایزد ماه» آوانویسی دیگر نام مَیرَزَنَه ۱۵-۱۰.
- مورو «زمین، جهان» واژه ایلامی ۹-۳-۸ (پانویس)؛ ۶-۱-۸.
- مورَه «مُرده» واژه تیراهی ۷-۲-۴.
- موری «مُرده» واژه گلبهاری ۷-۲-۴.
- *موریان ریشه نام مولیان ۷-۲-۴.
- موریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴.
- موریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان ۷-۲-۴.
- موزری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
- موسپل (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
- موسری (موسری) نام سرزمینی در متن‌های آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷؛
- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛
- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای
- میان‌روانی ۸-۱۷.
- موسی ۲-۳-۴.
- موسیَرِیه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.
- موسیَرِیه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
- موش (عنصری خوارکننده، مانند موش‌پری در اوستا ۱۲-۳-۱۴.
- موسیقی، آشنایی مردم پَرسی با آن ۹-۱-۲.
- موش‌اِرِن ک «شوش» نام سومری باریشه آریایی ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۱-۳ (پانویس).
- موش‌پری نام پتیاره‌آفریده‌ای در اوستا ۱۲-۳-۱۴.
- موش‌تِشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تِشوپ ۱۲-۳-۱۴؛
- نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۱-۲ (پانویس).
- موش‌مَرِدو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
- موصوری نام سرزمینی در متن‌های میان‌روان در پیوند با سرزمین مِلوَهه ۸-۱۷.
- موکری‌تِشوپ نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه ۱۱-۱-۲ (پانویس).
- مول «مُردن» واژه کولیان ارمنی ۷-۲-۴.
- مولیان نام جایی در نزدیکی بخارا ۷-۲-۴.
- مولیان (برگرفته از *موریان در پیوند با *آموریان) «نام جا یا دشتی در شمال خاوری ایران» ۱۳-۱-۱۳.
- مولیان‌تَه نام جغرافیایی هوری ۷-۲-۱۵؛ ۱۳-۱-۱۳.
- مونت/مونتو آوانویسی‌های دیگر نام خدای مَنتو ۸-۷.
- موندار «لاشه» واژه ارمنی ۸-۱۱ (پانویس).
- مون‌گِن (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری، احتمالاً در پیوند با سرزمین آمورو ۹-۲-۱.
- موهن‌جودارو ۱۴-۱-۴.
- موی «مُرده» واژه توروالی (مُونث) ۷-۲-۴.
- مویی «مُرده» واژه اَوَدَهی (مُونث) ۷-۲-۴.
- مَه نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
- مَه «بزرگ» واژه ایلامی ۱۱-۱-۴.

مَنْتَوِستت «مَنْتوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم
مَنْتو ۸-۱۱.

مَنْتوهوتپ دوم (فرعون)، پنجمین فرعون دودمان
یازدهم مصر، یکپارچگی مصر در زمان او؛
نیز نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۱؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنْتوهوتپ سوم (فرعون) ۱۰-۲-۲؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنْتوهوتپ (فرعون) پیوند این نام با نام خدای
مَنْتو ۱۰-۳-۶.

مَنْتوهوتپ یکم، چهارمین فرعون دودمان یازدهم
مصر ۱۰-۲-۱؛ ۱۰-۳-۳؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

منچوری (زبان) ۴-۱ (پانویس).

*مَنْدوس «اسب اَرابه» واژه هندواروپایی ۱۵-۴.

مَنْده «آریایی مَندایی یا مادی» واژه ایرانی کهن
۱۱-۱-۱ (پانویس).

مَنْده واژه میانرودانی، پیوند آن با نام قوم ماد
۵-۱۵.

مَنْده (قوم) ۹-۲-۷؛

- پیوند آن با قوم مَنتو ۸-۱۱.

مِیس نام دیگر نخستین فرعون دودمان یکم مصر
۸-۴.

مَنو «آدم» واژه آریایی ۱۵-۵.

مَنو «آدمی، بشریت» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۹.

مَنواز شخصیت‌های ودایی ۹-۱-۵.

مَنو «انسان، مرد» واژه آریایی، در پیوند با ریشه
ایرانی نام سرزمین آرمو ۹-۳-۶.

مَنو «انسان» (نام کاهنی) پیوند آن با منوچهر در
اوستا ۱۷-۸.

منوچهر حضور آریاییان در باختر کوه‌های
زاگرس در دوران او ۸-۱۶؛

- در گاهنگاری سَنَتی زَرَدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛

- همزمانی فرمانروایی او با فرمانروایی نَرَام‌سین
اَکَدی ۱۷-۱۴-۵.

مَندواته نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

مَنو-دَنو «مَنوی نیرومند» نام فرمانروای سرزمین
ماگان در پیکار با نَرَام‌سین ۱۸-۶-۳؛

- پیوند آن با منوچهر ۱۷-۱۴-۵.

مَنوش چیتره (منوچهر) پیوند آن با مَنو در وداها
۱۷-۸.

مَنوش چیتره نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

مَنوش (مَنه) نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

مَنه «اندیشه، فکر» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۵.

مَنه «اندیشه، مَنیش» واژه ایرانی، در پیوند با ایزد
کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

مَنی/ت/مَنی (ت) «گردنبند» واژه مصری
۵-۳-۱؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲.

*مَنی «زینت» واژه آریایی، در پیوند با ریشه ایرانی
نام سرزمین آرمو ۹-۳-۶.

مَنی «زیور گردن» واژه آریایی ۵-۳-۱۰؛

- به عنوان ریشه واژه‌های مصری و اَکَدی معادل
گردنبند ۱۴-۵-۲.

مَنی «زیور گردن» واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۳.

مَنی «سنگ گرانبها، گردنبند زینتی» واژه ودایی، در
پیوند با سرزمین بَهَرَتَه ۷-۱-۲، نیز پانویس.

مَنی‌نو «گردنبند» واژه اَکَدی ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛

- واژه‌ای از متن‌های قَطَنه ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۴-۵-۲.

مَنی‌نی «زیور گردن» واژه هیتی ۱۱-۲-۳.

مَنیو «اندیشه» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۱۲.

مَنی‌یوت/مَنی‌نو (ت) «صدای جغ جغ گردنبند»
واژه مصری ۱۱-۲-۳.

مو «آب» واژه اَکَدی ۷-۲-۷.

مو «آب» واژه مصری ۷-۲-۷.

مو «مُردن» واژه اَکَدی ۷-۲-۷.

مو «مَرده» واژه توروالی ۷-۲-۴.

مو نام شهر آفرد در زبان چینی ۷-۲-۷.

موتافَریس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی
بورنه ۶-۲-۴.

موتیزره/موتیزریه/موسیریه «مصر» نام ایلامی
۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.

موتیزریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موآ «مَرده» واژه اَوْدَه‌ی ۷-۲-۴.

موبدان، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن را
وضع کرد ۱۵-۳.

موت «مَرده، مُردن» واژه مصری ۷-۲-۷.

موتَر نگارش دیگر نام پهنه موتَریه در مصر ۸-۱۷.

- *میتزه بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
میتزَکَه نام فرماندار حازی، برگرفته از ریشه
اوستایی مایا «نیروی جادویی» ۱۵-۱۰.
میرِکَی «زهر» واژه فنلاندی ۷-۲-۷.
میریش «زمین» واژه کاشی ۶-۲-۲۲.
میزرَئیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
میزی «مصر» نام هیتی ۸-۱۷.
می سی رَیه «مصری» واژه ایلامی ۸-۱۷ (پانویس).
میشرو/میشرو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۱.
می صیر/می صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷؛
۱۳-۲-۴.
می صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷.
میکینه، تمدن یونان باستان ۵-۴-۱.
میکینه (قوم) ۹-۱-۳.
میکینی (خط) ۲-۲-۲.
مینوی خرد (کتاب) ۱۷-۷-۴.
مینوی (سرودهای) در پیوند با گائاه‌ها ۱۷-۷-۲.
مینیه، جایی در مصر میانی (در نزدیکی بنی حسن
و العمارنه) ۱۰-۲-۲.
می نَزده «خوراک سور و آیین جشن» واژه
هندوایرانی و اوستایی، ثبت در نام‌های خاور
نزدیک به گونه می تَشده ۱۵-۹-۱۵؛
- «خوراکی نذری» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲.
می یه ده «قربانی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۱-۱.

ن

- نئوسیره (فرعون) در پیوند با سرکوبی قوم متتو
۸-۷.
نئوسیره (فرعون) در پیوند با قوم متتو ۸-۱.
نا «سنگ» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس).
نا «سنگ» واژه سومری ۱۴-۵-۲.
نائیری «زن، همسر» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
نابالو «ناف» واژه آلمانی کهن، در پیوند با نام
نپلانوم ۷-۲-۱۳.
نایل «ناف» واژه آلمانی، در پیوند با نام نپلانوم
۷-۲-۱۳.
ناب هیله «ناف» واژه هندی، در پیوند با نام نپلانوم

- آریایی نام کاشی میتزه تَشی ۶-۳-۱۶.
میتزه «ایزد پیمان» ۶-۳-۱۶؛ ۱۵-۸-۴؛ ۱۸-۷-۳؛
۱۵-۹-۱۴.
میتزه ایزد ودایی ۱۷-۷-۲؛
- در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲.
میتزه به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
۱۵-۱۱-۲.
میتزه در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶.
میتزه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
۱۵-۸-۲.
میتزه نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۱-۶.
میتزه/میتز جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۴.
میتزه اتی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از
آریایی با ایرانی میتزه «ایزد پیمان» ۱۵-۹-۵.
میتزه تَشی «آفریده مهر، مهرداد» نام آریایی
خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴.
میتزه تَشی «جایگاه مهر» نام فردی کاشی ۶-۳-۱۶؛
- «مهرداد (آفریده مهر)» ۱۸-۷-۲.
میتزه داته (مهرداد) نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
میتزه شِم نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴.
میتزه - شمه نام فردی از گل‌نوشته‌های فلسطین
در پیوند با میتزه ۱۵-۷-۵.
میتی «میانی» واژه آلمانی کهن ۹-۲-۷ (پانویس).
میتزه (مهر) «ایزد مهر و پیمان» نام اوستایی
۶-۳-۱۶؛ ۱۱-۱-۶؛ ۲-۴-۱؛ ۱۷-۹-۲-۱؛
- بازتاب آن در نام‌های فردی فلسطین ۱۵-۷-۵؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
- ذکر آن در اوستا ۱۵-۸-۴؛
- ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۴؛
- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
زردشت ۱۷-۲؛
- در اوستای نو ۱۷-۷-۲؛
- ستایش آن در آغاز دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.
میتزه (میترا) ریشه اوستایی نام ایزد میثرو
۱۲-۳-۲۱؛
- نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۴.
میتزه - آهوره زوج ایزد ایرانی ۱۵-۸-۴.

مه «نیروی الهی، سامان آیین» نام سومری ۹-۱؛

- «نیروی ناب خدایان» ۱۲-۲-۱.

مه «والا، بزرگ» واژه سومری ۵-۳-۱؛

- «شکوهمند» ۱۱-۲-۱.

مه «والا» واژه آریایی ۵-۳-۱؛ ۱۱-۲-۴.

مه-آنه یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری

۱۲-۳-۷.

مه تورگو نام شخصی کاشی ۶-۱-۴.

مه‌دی‌آز(ه) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری

۱۲-۳-۷.

مهابهارته (کتاب)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی

کوهستان ۶-۱-۱۰.

مهر ایزد آریایی کهن ۱۷-۱۱-۵؛ ۱۵-۱-۶؛ ۱۷-۳-۷

(پانویس)؛

- اشاره اردشیر دوم به آن؛ نیز اشاره اوستای نوبه

آن ۱۷-۹-۲-۴؛

- ایزد پیمان آریایی، پیوند آن با نام ایزد کنعانی

إل بریت ۱۵-۷-۵؛

- دوری جستن زردشت از ستایش آن ۱۷-۷-۲؛

- سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط

زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی

توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱۷-۹-۱.

مهر واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین مصر

۸-۱۷ (پانویس).

مهر استوانه‌ای، در ایران و از ۲۲۵۰ پیش از میلاد

۱۰-۱-۱.

مهرداد ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۹.

مهرداد دوم، شاه اشکانی ۱۷-۱۰-۶.

مهرداد یکم، شاه اشکانی ۱۷-۱۰-۶.

مهرزگه «نابودی» واژه اوستایی ۷-۲-۷.

مهرگان نام جشنی ایرانی ۹-۳-۹.

مهرهای تگمه‌ای، شکل بیگانه آنها در نخستین

دوران فترت مصر ۱۰-۱-۱.

مهرهای سفالی، نقش چلیپای ساده و چرخ

خورشید بر آن ۷-۲-۱۸.

مَهِس «بزرگ» واژه هندوآریایی ۱۴-۱-۳-۵.

مَه‌جودارو ۱۴-۲-۱-۱.

مَه‌راجَه «فرمانروای بزرگ» نام هندی ۱۲-۳-۷.

مَه‌یَمَند، در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳.

مَهِین «بزرگ» نام فارسی ۱۲-۳-۷.

می «شراب» واژه فارسی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛

۱۰-۲-۴؛ ۱۱-۲-۲؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۹-۲-۴.

می آسیایی، می قوم آمو ۵-۳-۱۰؛ ۲-۲-۴.

میان «میان» واژه پارسی میانه ۹-۲-۷.

میان واژه فارسی ۹-۲-۷؛

- (برای پیوند مفهوم آن با نام سرزمین ماد، نک‌ماد).

میان‌کنگی نام فارسی سرزمین اوستایی اَنَتَرِکَنگَه

۱۴-۱-۳-۵.

مینرودان، رانده شدن مردم ساکن در خشکی کف

خلیج فارس به آن در پایان دوران یخبندان

۳-۳؛

- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

دریا‌های آزاد ۳-۴؛

- نقش چلیپای ساده و شکسته در آن از هزاره

ششم پیش از میلاد ۷-۲-۱۸؛

- در دوران یخبندان ۱۸-۱.

میانگین دما، در ۱۴۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.

میتانی (سرزمین) ۴-۳؛ ۵-۳-۱۲؛ ۵-۳-۱۲؛

۵-۴-۱؛ ۲-۳-۳؛ ۱۵-۸-۱؛

- «پیمان صلح» و نام ایزدان آریایی آمده در آن‌جا

۱۵-۸-۲؛

- به عنوان بخشی از سرزمین «ماد بزرگ»

۱۵-۸-۶؛

- پیوند آن با اومان‌مَنده ۱۵-۴؛

- در پیوند با مسابقات اسب‌دوانی ۱۵-۱-۷.

میتانی (دودمان) ۱۸-۲-۳؛ ۱۸-۷-۳-۴؛

- پیوند آن با شهریاری هُمای ۱۷-۱۴-۶.

میتانی (زبان) ۱۶-۳؛

- بررسی اعداد آن ۱۵-۸-۵.

میتانی (قوم) خاستگاه آن ۱۵-۸-۶؛

- شواهد فرهنگی در تأیید ریشه آریایی آن؛ نیز

مشکل آوانویسی واژگان آریایی آن زمان، به

زبان هوری و خط اکدی ۱۵-۸-۳؛

- شواهد نوشتاری و نگارگری از اَرابه رزمی

۱۵-۲-۳.

میتانی نام ایزدان آن ۱۵-۴-۸.

میتانی/میتانی گونه اصلی واژه مَتی «ماد» ۹-۲-۷.

میتَرَسَیَه دهاسی «جایگاه آفرینش» به عنوان ریشه

۱۷-۱۳-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛ ۱۷-۱۳-۳؛

۱۷-۱۳-۴.

نمازگا، جایی در ترکمنستان، حضور دیرین شتر
در آنجا ۱۴-۲-۱.

نمایه زبان‌های آریایی ۱۶-۳.

*مُرتو «زنده» واژه هندواروپایی ۷-۲-۴
(پانویس).

نِمُرُج «ظهر» نام پارسی میانه؛ نیز نام سرزمینی در
سیستان بنا بر روایات ایرانی کهن ۹-۲-۷.

نَمَر (سرزمین)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
کوهستان ۶-۱-۱۰.

نَمروتی ۹-۳-۵؛

- در پیوند با اسیران سفیدپوست در متن‌های
بابلی ۹-۲-۶.

نَم‌روم واژه اکدی، اشاره به معنی‌های گوناگون
پیشنهاد شده برای آن ۹-۲-۶ (پانویس).

نَمیه‌وَرَه نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۱۰-۱.

نَمیه‌وَرَه «دارنده غنیمت شکوهمند» نام فرزند
شوئترنه و نماینده فرعون در اوپه «دمشق».

برگرفته از دو بخش سَنسکریت نام‌یه
«شکوهمند» و واژه «غنیمت» ۱۵-۱۱-۱.

نَن تیشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء
تیشوپ ۱۸-۷-۳؛ ۱۲-۳-۱۴.

نَنه «ایزد مادر» واژه آریایی کهن ۱۸-۷-۳؛
۴-۲-۱.

نَنه نام ایزدبانوی آرمنی ۱۲-۳-۴.

نَنه ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد
کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

نَنه «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۱۲-۳-۷؛
۱۳-۹-۱ (پانویس).

نَنیه (نَنه ای) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴.

نَنه‌پَرزیه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۹-۱
(پانویس).

نو پسوند اکدی و هوری، در پیوند با واژه‌های
مرتبط با رنگ اسب ۱۵-۱-۵؛

- در پیوند با واژه مَرّیه‌نو ۱۵-۳-۲.

نو پسوند هوری، در پیوند با نام سرزمین رَنو
۱۰-۲-۷.

نَو «ناو» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.

عنوان غنیمت اشاره می‌کند ۱۴-۱-۵؛

- همزمانی دوران او با فرمانروایی منوچهر
۱۴-۵.

نَرشخی، گزارش او از سیاوش ۱۷-۱۴-۵.

نِرگَل «خدای خورشید نیمروز» بابلی، در پیوند با
ایزدکاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.

نَرَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

نِرَه‌مَنه نام اوستایی ۱۵-۱-۷.

نَشپَنده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.

نطنز ۱۴-۱-۴؛

- در پیوند با آریسمان ۳-۵.

نِفِرکارِع نام فردی مصری ۱۰-۱-۲.

نفرین‌نامه ۵-۱۱-۱؛ ۷-۲-۱۷؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۳-۲؛
۱۰-۳-۴؛ ۱۰-۳-۷؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۳-۱؛

۱۲-۳-۱۰-۴؛

- در پیوند با نخستین اشاره به سرزمین مَدّه
۹-۲-۹.

نقاده ۵-۳-۱۲؛

- (دوران دوم) تبارشناسی آسیاییان این دوران در
مصر ۸.

نَقَدّه دوم ۱۸-۶-۲-۱.

نقره، فرمان جمشید در بیرون کشیدن آن از کان‌ها
۱۵-۳.

نگارگری، دیرینگی حضور قوم مَرِتو در
میانرودان بر مبنای آن ۷-۲-۱۸.

نگاره‌های قوم‌های بیگانه، به عنوان سرچشمه
شناخت ما از تیپولوژی آریایی‌ها ۲-۱-۱.

نِگَه‌واژه فارسی ۵-۱.

نِگِف ۱۴-۱.

نِگِف شمالی ۱۴-۱-۲.

نِگهبان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.

نَگین «زیور سنگی» واژه فارسی ۱۴-۲-۵.

نَگیوات-نَسیه نام قوم یوئیچی در زبان چینی
میانه ۹-۳-۷ (پانویس).

*نَگیوات-تِیگ ریشه چینی کهن نام قوم
نَگیوات-نَسیه ۹-۳-۷ (پانویس).

نماد خورشید، در چَتَل‌هویوک ۷-۲-۱۸.

نمادینه‌سازی دوران پادشاهی شاهان سَنّتی ایران

- ناو «کشتی، ناو» واژه پارسی باستان ۱۱-۲-۲.
- ناهیتی «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵.
- ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن پیمان نرامسین ۱۲-۳-۴.
- ناهید ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۴؛ ۷-۲-۴ (پانیوس)؛ - اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۹-۴.
- ناهید نام سیاره ۱۷-۱۰-۵.
- نبرد «جنگ» واژه پارتی ۹-۱-۸.
- نبرد واژه فارسی ۹-۱-۸.
- نَبونام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۹.
- «نپرو» (ابر بارانزا) واژه هندواروپایی ۱۸-۷-۳-۸ (پانیوس).
- نپاتان ۵-۳-۱۱.
- نپتیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانیوس).
- نپیرترتته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.
- نپلانوم «نگهبان خاندان» نام نخستین شاه لارسا ۱۰-۳-۷؛ ۷-۲-۱۳.
- نپتیه (رال) آنوم گونه آغازین نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.
- نپتیه گنش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.
- نپتیه که نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.
- نتان یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴ (پانیوس).
- نپتیه کارع نام فردی مصری ۱۰-۱-۲.
- نحریه، جایی در باختر میانرودان ۷-۲-۱۷ (پانیوس).
- «نخستین دوره سه هزار ساله»، (در گاهنگاری زردشتی) ۱۷-۱۴-۱.
- نرامسین ۷-۲-۱۰؛ ۹-۶-۱؛ ۱۲-۳-۵؛ - اشاره او به گوتیوم ۹-۳-۱؛
- پیمان او با فرمانروای ایلام ۱۲-۳-۴؛
- روایت او از گروهی به نام ارین منده ۱۵-۴؛
- شاه اکد ۵-۳-۳؛
- شکست او از شاه انوبنینی ۱۴-۳؛
- متنی از او در پیوند با «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱؛
- متنی از او که به گونه‌ای دیزی ویژه سیستان، به
- ۲-۷-۱۳.
- نپروتو «گونه‌ای سنگ جادویی» واژه اکدی ۹-۱-۲.
- نایس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
- نایی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
- نارمر نخستین فرعون دودمان یکم مصر ۸-۴؛
- اجبار او به سرکوب آریاییان برای بنیادگذاری کهن‌ترین دودمان مصر ۸-۱۶.
- نازگین «سنگ لاجورد» واژه اکدی ۹-۱-۲.
- نازگینکو واژه سومری در پیوند با سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.
- نازی بوریش نام شخصی کاشی ۶-۱-۵؛ ۶-۱-۶.
- نازی بوگش نام شاه دودمان کاشی ۶-۲-۱۹؛
- نام شخصی کاشی ۶-۱-۵.
- نازی مروتش نام شخصی کاشی ۶-۱-۸.
- «ناستینه» نام اوستایی ۱۷-۹-۲-۲.
- ناستیا ۱۸-۷-۳-۲؛
- ایزد ودایی ۱۷-۹-۲.
- ناستیا واژه ودایی، پارنامه آسوین‌ها ۱۵-۱-۶.
- ناستیه ۱۵-۸-۴؛
- ایزد دوقلوی ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲.
- ناستیه پارنامه آسوین‌ها ۱۵-۱-۶.
- ناستینه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲.
- ناصرالدین شاه ۱۸-۶-۱-۵ (پانیوس).
- «ناف»، در پیوند با واژه اوستایی نافه «خانواده»؛ نیز در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.
- نافه آتبا «خانواده، خاندان» واژه اوستایی، در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.
- ناگم «قلع، سرب» واژه هندی باستان ۱۴-۲-۲.
- نامه «نام» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانیوس).
- نان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانیوس).
- نانگ همپتیه نام اوستایی معادل آسوین‌های اسطوره‌های هندی ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۹-۲؛ ۱۵-۱-۶.

مادرِ سومری ۱۲-۳-۷.

نین‌کاشی «خدای بانوی آبجو» ۱۸-۴-۳؛

- نام سومری ۵-۳-۱.

نین‌کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۵-۳-۲.

نین‌مه نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.

نینورته (ایزدِ سومری) سرودی سومری برای او

که فرضیه برابری ماگان و عمان را یکسره

ناممکن می‌سازد ۱۴-۱-۵.

نینوس تازش او به بلخ؛ نیز تطابق احتمالی او با

توکولتی‌نینورته ۱۷-۱۴-۶؛

- شاه آشور بنابه روایت یوستین ۱۰-۳-۳؛

- نام شاه اسطوره‌ای آشور ۱۷-۵.

نینوآری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در

پیوند با نام جغرافیایی (نینوا) ۱۱-۱-۱.

نیوایگه/نیویگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

نیوه‌گندیوم «سفید برفی»، معنی نام کوه‌های قفقاز

بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.

و

وئیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

وئسگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

وئورو «پهن» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۰-۴.

وئورو «دور» واژه اوستایی کهن ۶-۲-۲۲.

وئوروش «پهن» واژه اوستایی ۶-۲-۲۲.

وئوروگشه «بریدگی پهناور»، «دارای شاخه‌های

پهناور» نام دریایی (به گمان خلیج فارس) در

اوستا؛ نیز گمان پیوند آن با قوم کاشی؛ نیز

معنی آغازین آن «پهنه کاش یا کوش» ۱۸-۳.

وئوروگشه (قراخ‌گرت) نام دریای بزرگی که مخزن

تمامی آبهاست ۱۲-۳-۳، نیز پانویس؛

- نام اوستایی دریایی در سرزمین ایران‌ویج

۱-۱-۵؛

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس

۹-۱-۹.

وئوش/وئوشو جزئی از نام‌های آریایی خاور

نزدیک برگرفته از واژه ایرانی و هو «خوب»

۱۵-۹-۲۷.

وئیه‌کرتّه (قندهار) از سرزمین‌های آفریده

آهوره‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است

۱۷-۷-۴.

وئینا «بینی» واژه اوستایی ۴-۵-۶ (پانویس).

وات «باد» واژه پارسی میانه ۴-۵-۲.

واته «باد» واژه اوستایی ۴-۵-۲؛ ۱۲-۳-۱۱.

واجه «نبرد» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۵.

وادی سَدیم، نام جایی در تورات در پیوند با

دریای نمک ۱۵-۷-۲.

وادی عَرَب، منبع مس در فلسطین ۱۴-۱-۲.

وادی عَرَبه، جایی در جنوب اردن ۱۴-۱.

واروم/مَآرو «رفتن» واژه اکدی ۷-۲-۹ (پانویس).

واژگان آریایی، بحث ریاضی درباره کم‌بودن

احتمال همانندی تصادفی آوایی واژگان

بیگانه با یکدیگر ۱۶-۱.

(و)اسو(م) «بیرون آمدن» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.

واشه-سایته «دارنده هفت خانه»، «دارنده هفت

نیرو» ترکیب هندی باستان، ریشه نام شاه

میتانی ۱۵-۸-۱.

واشه «چرخ، ازابه» واژه اوستایی نو ۱۵-۲-۵.

والرین، سزار روم، لشکرکشی شاپور بر او

۱۷-۱۰-۵.

واینه نام مردم کشاورز در اسطوره‌های اروپایی

۱۸-۲.

واوات نام جایی در نزدیکی آسوان ۵-۳-۱۱.

وته‌واته «باد» واژه ودایی ۱۲-۳-۱۱.

وتی «وزیدن» واژه چک ۴-۵-۲-۲.

ود «یافتن، دانستن» مصدر هندو آریایی کهن

۴-۵-۲-۲.

وَدَرِه «گُرز» واژه اوستایی کهن ۱۷-۷-۳ (پانویس).

وَدَهَر «گُرز» واژه ودایی ۱۷-۷-۳ (پانویس).

وَر نام دژ جمشید ۶-۲-۲۲.

وَر «پوشاندن، دفاع‌کردن» واژه اوستایی، در پیوند

با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.

وَرِب «چرخاندن، خماندن» واژه هندواروپایی

۴-۵-۶.

وَرِب «پرت کردن» واژه ایسلندی کهن ۴-۵-۶.

وَرِب «پرت کردن» واژه ساکسونی کهن ۴-۵-۶.

وَرِبِه «پرت کردن» واژه ایسلندی کهن ۴-۵-۶.

وَرِت «چرخیدن» واژه آریاییان خاور نزدیک

۱۸-۷-۳؛ ۱۵-۲-۵.

فراورده‌های مسی در آن در هزاره چهارم
۲-۱-۱۴.

*نَهَو «کشتی، ظرف» واژه هندواروپایی ۲-۲-۱۱.
نَهَوَنَه «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۱۲؛
۴-۳-۱۲.

نی پسونند هوری ۱۵-۸-۶؛ ۹-۲-۷؛ ۱۲-۳-۱۱.
نی پسونند آموری، در پیوند با نام خَوَرَوَش
۱۱-۲-۷.

نیاگه «پدر بزرگ» واژه اوستایی و پارسی باستان
۸-۱-۱۱.

*نیشگه/نیشکین/نیشگه «زیور سینه» واژه‌های
ودایی ۲-۵-۱۴.

نیس کاسه (کاسه) «خراش، تراشه» واژه
هندوآریایی کهن ۱-۵.

نیسا، پایتخت آغازین دولت اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
نیسایه (جایی میان مرو و بلخ، نیسا) از
سرزمین‌های آفریده‌آهوز مزدا که در نندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

نیشگه گونه دیگر ثبت نام سنگ لاجورد در زبان
هندی باستان؛ نیز «زیور سینه» در زبان
هندوآریایی کهن ۱۴-۵-۲.

نیشابور ۷-۱-۱.
نیفل‌هایم «مه‌آباد» (سرزمین) در پیوند با خدایان
اروپای شمالی ۱۸-۲.

نیکلاوس دمشقی، روایت او از گشودن لیدی
توسط سپاه کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳.
نیل ۵-۱۱-۳؛ ۱۰-۳-۳.

نیم «ایلام» نام سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
نیم کی «ایلام» نام سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
نیم «بامداد»، «بالا» واژه سومری ۱۴-۲-۱.
نیم (ته) واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای
بالا» ۱۴-۲-۱-۱.

نیمروز (سیستان) در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶.
نیمکره شمالی زمین، کوچ عشایر آن ۳-۴.
نین «بانو» واژه سومری ۵-۳-۱.
نین خورسگه «خدای بانوی کوهستان» نام سومری
۵-۳-۱؛

- نام ایزدبانوی کوهستان سومری ۱۲-۲-۱.
نین دکومه نام پرستشگاهی منسوب به ایزدبانوی

نوسازی جهان، در گاهنگاری اصلی ۱۷-۱۲-۲.
نوار پیشانی‌بند، به عنوان نماد آریایی‌ها ۲-۶-۱.
نوبی (سرزمین) ۵-۲؛ ۵-۳؛ ۵-۳؛ ۵-۱۰؛ ۵-۳-۱۲؛
۵-۴؛ ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱-۱-۵.
- در پیوند با سرزمین مذده ۹-۲-۹.

نوح ۱۲-۳-۱۰.
نوذریان (دودمان) ۱۷-۳-۱.
نور-آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در
پیوند با نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.
نوزی شهری در شمال میانرودان ۵-۳-۶؛
۱۱-۲-۲؛

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در
متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳.
نوشابه بی‌مرگی ۱۷-۱۴-۴.

نوشدارو «نوشابه بی‌مرگی، جاودانگی» واژه
فارسی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛ ۷-۲-۴؛ ۱۲-۳-۱؛
۱۷-۷-۲؛

- پیوند آن با هئومه ۷-۲-۴.
نوکر واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله
۶-۲-۱۲.

نون (نان) واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
نوه «نو، تازه»، «آزابه یا چرخ نو» واژه پارسی
باستان، در پیوند با نام سرزمین رَننو ۱۰-۲-۷؛
۱۳-۱-۱.

نوه «نو، تازه»/«نُه» واژه اوستایی ۱۵-۱-۷؛
۱۳-۱-۱؛ ۱۵-۸-۵.

نوه «نُه» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
نوه «نُه» واژه هندوایرانی، در پیوند با نام سرزمین
رَننو ۱۰-۲-۷.

نوه «نُه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
نَه‌ته خدای شهر اور ۱۸-۶-۵.
نَه-وَرَنته «نُه دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.

نَه‌زیگان (= بَز، جَدی) گونه پسین نگارش
دوازدهان ۱۷-۱۰-۸.

نَه‌رین (میتانی) نام سرزمینی در متن‌های رامسس
دوم ۴-۱.

نَه‌سی «سیاه‌پوست» واژه مصری ۵-۳-۱۱.
نَه‌سیو قومی بومی ساکن در کنار رود نیل ۵-۳-۱۱.
نهل مشمر، جایی در باختر بحرالمیت، وجود

- جنگجویان خوب» ۱۵-۹-۲۷؛
 - در پیوند با واژه اوستایی رَنَه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.
 وِشوگنی نام پایتخت میتانی ۱۸-۷-۳-۲.
 وُلگا، به عنوان منشأ اسب اهلی در پایان هزاره پنجم ۱۵-۱-۱.
 وِمی بندو/یمی بندو نام مردی از شهر تَعَنخ، برگرفته از یمَه «جمشید» یا یمی «خواهر همزاد جمشید» + بَندو «از خویشان یمَه یا یمی» ۱۵-۹-۷.
 وَن «بُردن، پیروز شدن» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۶؛
 ۱۱-۱-۱؛ ۱۵-۹-۱.
 وَن «دوست داشتن، آرزو کردن» مصدر هندوآریایی ۱۵-۸ (پانویس).
 وَن/وَنو «دوست داشتن» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱؛
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۶.
 *وَنانَه «پیروزمند» واژه هندی کهن ۱۵-۷-۳.
 وَنَت «باد» واژه تَخاری (الف) ۴-۵-۲-۲؛
 ۱۲-۳-۱۱.
 وَنَت پسوندی در نام حیوانات در زبان هندوآریایی کهن ۹-۱-۲.
 وَنَت واژه‌ای مصری برای نامیدن دژهای چرخ‌وار آسیایی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱۱.
 وَنتا «مهرآمیز» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام هوری ۱۵-۸.
 وِنَتوس «باد» واژه لاتین ۴-۵-۲-۲.
 وَنته «مهرآمیز، پُرمهر» واژه اوستایی نو ۱۵-۸.
 وِنتِلاسیون «جریان هوا» واژه فرانسه ۴-۵-۲-۲.
 - وَنَد «ستایش کردن» پسوند اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 وَنَدَری = پَنَدَری «آشپز» واژه هوری ۴-۵-۶.
 وَنده «پیچیدن، چرخاندن، دورکردن» واژه هندوآریایی ۸-۱۱.
 *وَنده «چرخاندن» واژه ژرمن ۸-۱۱.
 وَنده «چرخاندن» واژه هندوآریایی ۸-۱۱.
 وَندیداد (ویدودات) ۱۷-۹-۵؛
 - اشاره‌های جغرافیایی آن ۱۷-۷-۴؛ ۱۷-۷-۳ (پانویس)؛
 - در پیوند با دستور نهادن مردگان بر فراز کوه یا

- وَرَه/وَری جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۵.
 وَس «درخشیدن» واژه آریایی ۸-۴.
 وَس «درخشیدن» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۵؛
 - در پیوند با نام خَورووش ۷-۲-۱۱.
 وَس «زَر» واژه تَخاری (الف) ۴-۵-۷.
 وِستو «روشن شدن، آمدن روز» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 وِسکی «مس» ۱۱-۲-۱؛
 - واژه فنلاندی ۴-۵-۷.
 وِشک «زَر» ریشه ارمنی وِسکی اُسکی ۴-۵-۷؛
 ۴-۵-۷.
 وِسکی «زَر» واژه ارمنی ۱۱-۲-۱.
 وِسو «خوب» واژه آریایی در پیوند با ایزدکاشی بَشخو ۶-۲-۳؛ ۵-۳-۳-۵-۸.
 وِسو «خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۷.
 *وِسو «خوب» واژه هندواروپایی، در پیوند با نام خَورووش ۷-۲-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.
 وِسو «خوب» واژه هیتی هیروگلیفی، در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.
 وِسه شته نام شاه میتانی ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۵-۸-۱.
 وِش وِشه «خوب» ۱۸-۶-۲-۱؛
 - ثَبِت واژه اوستایی وِهو در زبان آریاییان خاور نزدیک ۱۱-۱-۵؛
 - گونه آریایی خاور نزدیک واژه هندوآریایی وَس «درخشان»، در پیوند با نام خَورووش ۷-۲-۱۱.
 وِش نام شاهی در نگاره نارمر (فرعون) ۸-۴.
 وِشَخَب وِشخوب «خدا» واژه پیش‌هیتی ۶-۲-۳.
 وِشَخَب وِشخوب «خدا» واژه خاتی در متن‌های بابلی ۵-۳-۸.
 وِشو «خوب» واژه لویی ۱۱-۱-۵؛
 - در پیوند با نام خَورووش ۷-۲-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.
 وِشو «درخشان» واژه آریایی خاور نزدیک ۸-۴.
 وِشوَرَنه «نیک‌نژاد» نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام اوستایی وِهوَرَنه ۱۱-۱-۱، نیز پانویس؛ ۶-۲-۲۳؛ ۱۱-۱-۵؛
 - برگرفته از نام آریایی *وِسو-جَنه «دارنده

وَرْت «چرخیدن» واژه آریایی، پیوند آن با واژه اکدی معادل آرابه ۱۵-۲-۵.

وَرِت «گردیدن» واژه اوستایی، ریشه واژه میتانی وَرْتَنه ۱۵-۸-۵.

وَرْت «گردیدن» واژه هندوآریایی باستان ۱۵-۲-۵.

وَرْتَره نام ودایی ۹-۵-۲.

وَرْتَنک «برده» واژه پارسی میانه ۷-۲-۸ (پانویس).

ورتن «آرابه» واژه سُغدی ۱۵-۲-۵.

وَرْتَنه «چرخش، دور» واژه هیتی ۱۵-۲-۵.

وَرْتَنه «دور، چرخش» واژه میتانی که با اعداد مشخص کننده تعداد دور اسب در یک مسابقه آمیخته شده است ۱۵-۸-۵.

وَرْتَنه «دور و چرخش» واژه آریایی ۱۵-۷-۱.

*وَرْتَنه/وَرْتَنی «گردون» ریشه واژه میتانی وَرْتَنه ۱۵-۸-۵.

وَرْتَنیه «راه، ردّ چرخ» واژه هندی ۱۵-۸-۵.

وَرْتَنورَه «با آرابه غلطان» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.

وَرْتَنه «زندانی» واژه اوستایی ۷-۲-۸ (پانویس).

وَرْتَنه «گردیدن» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.

وَر جَم گَرَد «دفاع، پوشش، پالتو» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

وَرَد «گردیدن» واژه پارتی ۱۵-۲-۵.

وَرَد «گردیدن» واژه پارسی میانه ۱۵-۲-۵.

وَرَدَه واژه فارسی ۱۵-۷-۱.

وَرَدَنه «نُورَد، محور چرخش» واژه فارسی ۱۵-۸-۵.

وَرَدوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۵.

(و) رَدوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۹.

وَرَدی «برده» واژه بابلی ۹-۲-۶.

وَرَدی شوَبَریم «برده سوَبَری» عبارت اکدی ۷-۲-۵.

وَرَدی شوَبَریم «برده سوَبَری» عبارت بابلی ۹-۲-۶ (پانویس).

وَرَدی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت اکدی ۷-۲-۵.

وَرَدی گوتی کی «برده سرزمین گوتی» عبارت بابلی ۹-۲-۶ (پانویس).

وَررت «آرابه» واژه مصری ۹-۴-۳؛ ۱۵-۲-۵.

وَرزان نام یکی از فرمانداران مادی ۱۵-۱۰.

وَرزَنه «پشتیبانی شده» واژه ایرانی ۱۵-۱۰.

وَرزَنه «ورزیدن» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹ (پانویس).

وَرَس «فضای پهن و آزاد» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۲.

وَرشَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

وَرَف «پَرَت کردن (دور کردن)» واژه آلمانی کهن ۴-۵-۶.

وَرگَه زَنه «(ماه) گرگ مردان» نام یکی از ماه‌های تقویم پارسی باستان به معنی آغازین «گرگ‌تبار» یا «گرگ‌زاده» ۶-۳-۳.

وَرِنَا «پشم حیوان» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

*وَرَنَجَه «برنج» واژه اوستایی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.

وَرَنه (پهنه البرز، دیلم، گیلان) از سرزمین‌های آفریده آهورَه مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

وَرَنه «حفاظ، پوشش» واژه ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

*وَرَنه «دفاع، پوشش، پالتو» واژه سکایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

وَرَنه «رنگ» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

وَرَنه نام سرزمین یاران دروغ در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.

وَرَنه «نام سرزمینی اوستایی»، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

*وَرَو «پهن» واژه ایرانی ۱۲-۳-۱۰-۴.

وَرَوَنه از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زَرْدُشت ۱۷-۲؛ ۱۸-۷-۳.

- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛

- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛

- تعلق آن به دوران هندوایرانی (آریایی) ۱۵-۸-۴.

وَرَه «پهنه، ناحیه» واژه بلخی کهن ۶-۲-۲۲.

وَرَه نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۵-۳.

وَرَهی «برنج» واژه هندی باستان ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.

وَرَهه «دوام» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

وَرَزگَه «بزرگ» واژه پارسی باستان ۴-۵-۶ (پانویس).

□ کاش □ برای نامیدن «آبجو» ۵-۱-۲.

هَتَوَمُنْت (هیرمند، زَرَنگ) از سرزمین‌های آفریده
 اهورَه‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است
 ۱۷-۷-۴.

هَتیک «آب پاشیدن، آب دادن» واژه اوستایی
 ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هَتَوَرَوَات «تندرستی» نام یکی از هفت ورجاوند
 نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

هَتَوَرَوَات (خرداد) ۱۷-۹-۲-۱.

هَتَوَسَرَوَه (کَی خُسرَو) ذکر نام او در فروردین‌یشت
 ۱۷-۷-۳.

هَتَوَسَرَوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

هَتَوَشینگه نام اوستایی ۱۷-۱۲-۱-۱.

هَتَوَمَرَه «نوشابه مالت جو؟» نگارش ایلامی نام
 یک نوشابه گوارا در زبان پارسی باستان
 ۵-۱-۲.

هَتومه ایزد دوران آریایی که در اوستای نو ستایش
 شده است ۱۷-۷-۲؛ ۵-۱-۴؛ ۳-۱۲-۱۳؛
 ۱۸-۶-۲؛ ۷-۲-۹ (پانویس)؛ ۱۷-۷-۳
 (پانویس)؛ ۱-۵-۱؛ ۷-۲-۴؛
 - در پیوند با جمشید ۱۷-۱۴-۴؛
 - «گیاه زندگی، ایزد جاودانگی» ۱۵-۹-۱۸؛
 - «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام اوستایی ۴-۵-۳.
 *هَتومه‌یانه نام ایرانی به معنی «نگهبان گیاه هَتومه»
 ۵-۳-۱۷؛ ۱۴-۵-۵؛
 - ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۱۲-۱-۳؛
 هَتومه‌وَرگه «ستایشگر هَتومه» نام تیره‌ای از
 سَکاییان ۷-۲-۷ (پانویس).

هَتِه‌جَت‌اَشپَه «شوینده اسبان» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.
 (ه)اَیِرَتِیپ نگارش ایلامی نام ایرانی، در پیوند با
 قوم آمردها ۷-۲-۵.

هَایِرو (قوم) در سندهای دوران اِلَعمارِنه
 ۱۰-۴-۲.

هَایِرو (قوم) ۱۲-۳-۵؛ ۱۸-۷-۲.

هَارسِی‌یُتِف، پادشاه کوش در دوران نَباتان
 ۱۱-۳-۵.

هَارو/خاور اطلاق مصریان به مردم سوریه و
 فلسطین از زمان دودمان ۱۸ تا ۲۱، ۱۱-۱-۱.

هَاری اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.

- در پیوند با نام فرمانروای کُماژن ۵-۴-۱؛
 - نام پدر داریوش بزرگ؛ نیز یکی پنداشتن او با
 ویشتاسپ گائاه‌ها بنابر نظریه متداول ۱۷-۳-۳.
 ویشتاسپ نامه آرجاسپ به او ۱۷-۱۱-۷؛
 - اشاره اوستا به او ۱۷-۲؛
 - ستایش او در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۳؛
 - شاه مردم فریانه و پناه‌دهنده زَرَدُشت ۱۷-۷-۱؛
 - همتای ودایی آن ۱۷-۸.
 ویشتاسپ (فرضیه) ۱۷-۳؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۱۰-۱۰؛
 ۱۷-۱۰-۴؛
 - زمان پیدایش آن ۱۷-۱۰-۵؛
 - همزمان بودن زمان زَرَدُشت با دوره شاهنشاهی
 داریوش بزرگ بنابر این نظریه ۱۷-۳-۱.
 ویشتاسپ «دارنده اسبان رها، آزاد» نام اوستایی
 ۱۵-۱-۶؛ ۱۸-۸-۱؛ ۱۱-۱-۳؛
 - نام اوستایی شاه یا کوی پشْتیان زَرَدُشت؛ نیز در
 پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.
 ویشنو ایزد ودایی ۶-۱-۶.
 ویند «آگاه شدن» واژه اوستایی ۴-۲-۲.
 ویند «باد» واژه انگلیسی ۴-۲-۲.
 ویند «باد» واژه گوتیک ۴-۲-۲.
 ویند- «یافتن» واژه پارسی میانه ۴-۲-۲.
 ویند‌اَدَن «یافتن» واژه پارسی میانه ۴-۲-۲.
 وینداسپ در پیوند با نام فرمانروای کُماژن ۵-۴-۱.
 ویند‌اَشپَه ۱۰-۱-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
 - ریشه ایرانی نام کوند/اَشپی ۴-۵-۷؛
 - نام پارسی میانه ۴-۲-۲.
 ویند‌قَرنا نام پارسی باستان یکی از سرداران
 داریوش بزرگ ۱۷-۱۱-۴؛ ۴-۲-۲.
 ویند‌فَر «یابنده فر» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴.
 ویند‌مِی «می‌دانم» واژه هندی باستان ۴-۲-۲.
 ویندِه «چرخ چاه» واژه ژرمن ۸-۱۱.
 وینستِی «می‌باید» واژه اوستایی ۴-۲-۲.
 ویوارشَوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 ویوتَه «دور، دورافتاده» واژه هندوایرانی و
 اوستایی ۸-۲.

ه

هَکاش □ لگ ثبت خط میخی واژه‌نگار ایلامی

استودان و نکوهش خاکسپاری ۱۷-۹-۲؛
 - ناب و کهن نبودن زبان آن؛ نیز تعیین زمان آن ۱۷-۷-۲؛
 - از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲.
 *وَنگَهوی [دائیتیا] «دائیتای نیک» نام رود اوستایی ۹-۱-۹.
 وَنَنه «پیروزمند» واژه اوستایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 وَنو «دوست داشتن»، «آرزوی آریایی»، «مهر آریایی» واژه اوستایی ۱۵-۹-۱.
 *وَنوگَه نام اوستایی ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 وَنُونِس نام شاه پارتی ۱۵-۷-۳.
 وور = پور «دیدن» واژه هوری ۴-۵-۶.
 ووروستَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ووروشَه نام کوه اوستایی ۶-۲-۲۲.
 وَه «بهتر» واژه پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.
 وَه «خوب» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸.
 وَه (رود) ۵-۲.
 وَهو «خوب» واژه اوستایی ۵-۳-۸؛ ۱۱-۱-۵؛
 - در پیوند با نام خَورووش ۷-۲-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳؛
 - ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۷.
 وَهو پَرشَه «پارسی خوب» ذکر آن در اوستا و پیوند آن با قوم پارس ۱۷-۷-۴؛
 - نام اوستایی ۹-۱-۹.
 وَهوژَنه «نیک‌تبار» نام ایرانی باستان ۴-۵-۸؛
 - در پیوند با واژه کاشی زَنه ۶-۲-۲۳؛ ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 *وَهوژَنه / وَوَدَنه «نیک‌نژاد» نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲۷.
 وَهوگَه نام پارسی باستان با پسوند گَه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 وَهوَمَن ۱۷-۹-۱-۲.
 وَهوَمَنه (بَهمن) «اندیشه نیک» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲؛
 - در پیوند با سالنامه زمان خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲.
 وَهیشَت «بهترین» واژه اوستایی ۵-۳-۸.

وَهیشَت «بهترین» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸.
 وَهیشَت «بهشت» واژه پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.
 وَهیشَتَه «بهترین» واژه اوستایی نو، در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.
 ویدَرس «باد توفانی» واژه لیتوانی ۴-۵-۲-۲.
 وی مَیذیه «میانۀ زمین» واژه اوستایی ۹-۷-۷.
 وی وَنَگَه وَنَت نام اوستایی ۱۲-۳-۱۰-۴ (پانویس).
 وی وَنَگَه وَنَت نام نخستین آدمی که هئومه را فشرده ۷-۲-۴.
 ویت‌گَوی از نوادگان سَنَه که در فروردین‌یشت ستوده شده است ۱۷-۷-۳.
 وید «یافتن، دانستن» مصدر هندو آریایی کهن ۴-۵-۲-۲.
 *ویداشپَه «دارنده اسب دانا» نام پارسی باستان ۴-۵-۲-۲.
 *ویدَدانَشوَه نام هندی باستان ۴-۵-۲-۲.
 ویدَهه قومی در پیوند با مردم کاشی ۵-۳-۱.
 ویدَت‌خَوَرَنه «یابنده فرّ» گونه کهن نام پارسی باستان ویندَقَرنا ۴-۵-۲-۲.
 ویدیشِرَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ویدیه «نیرومند» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱.
 ویر «سرزمین، پهنه» واژه ارمنی ۶-۲-۲۲.
 ویرانشپَه «پیروز بر اسبان و سپاه» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.
 ویرَه-آری نام آبادی میان‌رودانی با پسوند آری ۱۱-۱-۱.
 *ویریش گونه آغازین واژه کاشی میریش ۶-۲-۲۲.
 ویریه «دلاوری» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۸.
 ویسَترَد از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲.
 ویسپویش «درخت همه‌درمان»، «درخت همه‌دانه» نام اوستایی ۵-۱-۱۸-۳؛
 - «همه درد، درمان‌بخش همه دردها» ۱۲-۳-۳؛
 - پیوند آن با افسانه‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.
 ویسُورَوَه نام ازدهای سه‌سر در ریگ‌ودا ۱۷-۱۳-۴.
 ویسُوگورو «پدر جهان» نام هندی باستان ۶-۱-۱۴.
 ویشتاسپ / ویشتاسپَهخامنشی ۱۷-۶-۲۳؛ ۱۵-۹-۲۳؛ ۱۷-۷-۳؛ ۱۷-۹-۶-۳؛ ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۰-۵؛

- استفاده آنان از آرابه رزمی و نیز نقش آن بر
مُهرهای استوانه‌ای این دودمان ۱۵-۲-۲؛
- اشاره آنان به ارمستان ۹-۶-۲؛
- اطلاق «بیگانه» به آنان توسط مصریان (همچون
هیکسوس‌ها) ۱۵-۷-۴؛
- پیش از کوروش بزرگ ۱۷-۹-۴؛
- در تاریخ کلاسیک اروپاییان و نیز در تاریخ
سنتی ایران ۱۷-۱؛
- فرمانروایی آنان در فلسطین ۱۸-۸-۱؛
- کاهش دوران فرمانروایی آنان در گاهنگاری
سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴؛
- نام‌های فردی آنان در پیوند با مفهوم «بی مرگی»
۷-۲-۵.
- هخامنشیان (دوره) آوازه دانش مغان در آن ۱۷-۶؛
- آیین مزدیسنا در آن ۱۷-۹-۲؛
- جنگ‌افزار معمول آن در سنجش با
جنگ‌افزارهای آمده در گائها ۱۷-۷-۳.
- هخش «شاداب کردن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲
(پانویس).
- *هخه‌زوشته «دارنده دوستِ مهربان»، «همراه
هخای مهربان» نام پارسی باستان ۱۱-۱-۲.
- هخی/هخای «یار، دوست» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.
- هخی/هخی «دوست» واژه اوستایی ۱۱-۱-۲.
- هخی/هخی/هخا «دوست، رفیق» واژه اوستایی
۹-۴-۱.
- هخی/هخی «یار، دوست» ریشه جزئی از نام‌های
آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۸.
- *هَدَیانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
- هیر «آقا» واژه آلمانی ۱۱-۴-۴.
- هیر «با وقار، باشکوه» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۴.
- هَر (خَر) «آریایی» پیشوند نام قوم کاش ساکن
نوبی ۵-۳-۱۱.
- هَر «صورت» واژه مصری کهن ۱۱-۴-۴.
- هَر «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱.
- هَر/هرو نگارش نام خدای هروس در متن‌های
مصری ۱۲-۳-۲۵.
- هَرئوایوه نام جغرافیایی اوستایی ۱۰-۴-۲
(پانویس).
- هَرئیتی نام کوه اوستایی؛ نیز پیوند آن با کوه البرز
(پانویس) ۱۲-۳-۱؛ ۵-۱-۱.
- هَرئیه «استان آریا» نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲
(پانویس).
- هَرئیه «سرزمین آریا» نام پارسی کهن ۲-۳-۱.
- هَرا (کوه) پیوند آن با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴.
- هَرا «کوهی ناشناخته، گویا البرز» نام اوستایی
۱۳-۱-۸.
- هرات ۱۷-۷-۴.
- هَراکُلئوپولیس جایی در شمال مصر ۸-۱۰-۱.
- هَراووتی «آراخوزی» ۱۲-۳-۴؛
- نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس)؛ ۲-۳-۱.
- هَرخ‌وئیتی «پَر آب» نام رود اوستایی ۱۲-۳-۴
(پانویس).
- هَرخوئیتی «سرزمین آراخوزی» نام اوستایی
۲-۳-۱؛ ۱۲-۳-۴؛
- از سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مَزدا که در وندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
- هَرس «اسب» در زبان کهن شمال اروپا
۱۵-۴-۱-۴.
- هَرس «اسب» واژه آلمانی کهن ۱۵-۴-۱-۴.
- هَرس «اسب» واژه انگلوساکسون و انگلیسی
۱۵-۴-۱-۴.
- هَرسن «سَر» واژه هیتی ۱۱-۴-۴.
- هرسین ۱۷-۱۴-۱.
- هَرکاش (نیز نک‌کاش) ۵-۳-۱۱.
- هَرمَزِد «آفریده‌آهوره‌مَزدا» نام پارسی میانه
۱۷-۱۰-۵؛ ۱۷-۱۱-۱-۴.
- هَرمَزِد (مشتري) نام سیاره ۱۷-۱۰-۵.
- هَرمَزَقَر «دارنده فرّ آهوره‌مَزدا» نام پارسی میانه
۱۷-۱۱-۴-۱.
- هَرمَزَه نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۱-۳-۳.
- هَرمس «سودمند برای بیگانه، یاورِ بیگانه» نام
یونانی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- هَرمودورس، مورخ یونانی ۱۷-۱۱-۱.
- هَرمیوس، گزارش او از زمان زندگی زردشت
۱۷-۵.
- هَرمیزدفر نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
- هَرمیزد نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم

هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر
۹-۲-۷.

هاری/خارو/هَری «ساکنان سوریه و فلسطین» در
متن‌های مصری ۴-۷-۱.

هاری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۱-۳-۲.

هاری نگارش ایلامی جزء آریه در نام‌های فردی
پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

هاریس «سپاه» واژه گوتیک، در پیوند با واژه
کاشی کَرَه ۶-۲-۱۱.

هام‌آتر «آتش جاودان» نام آموری ۱۱-۷-۱.
هاماوران ۱۷-۱۴-۵؛

- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶.

هاموسر «سرکرده آمو» نام خاور نزدیک برگرفته
از ریشه ایرانی *آموسر ۱۰-۳-۶ (پانویس).

هَباسپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام اوستایی در
پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.

هَبَداد/خَبَداد نام برادر فرمانروای سرزمین رَگنو
۱۰-۴-۱؛ ۱۰-۲-۵.

هیرون نک جیرون

هَپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نگارش ایلامی نام
فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خِپَه
۱۲-۳-۱۱.

هَپَه‌تَرَه (یا آبه-) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۱-۸-۱ (پانویس).

*هَپَت‌آسپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی
در پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.

هَپَتان واژه پهلوی در پیوند با «هفت ستاره»، آمده
در کارنامه اردشیر بابکان ۱۷-۱۰-۵.

هَپَتورنگ «خرس مهر» واژه پهلوی ۱۷-۱۰-۵.
هَپَه «هفت» واژه اوستایی ۴-۵-۳؛ ۷-۲-۱۱؛
۱۵-۸-۵؛ ۴-۱ (پانویس).

هَپَه «هفت» واژه ایرانی ۱۵-۸-۵.

هَپَه‌تَرَه «صفتی برای اسب» واژه اکدی ۱۵-۸-۵؛
- در پیوند با پرورش اسب ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳.

هَپَه‌هَندو (هفت هندو، رود سند، پنجاب) از
سرزمین‌های آفریده‌آهورَه‌مَزداکه در وندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

هَپَریسی «گونه‌ای کاج» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲

(پانویس).

هَپَه «ایزد خورشید» نام ایزد هوری ۴-۵-۶؛ نیز
پانویس.

*هَپَه/خَپَه گونه میانی نام ایزد خِپَه پیش از تبدیل
به شکل نهایی آن ۱۲-۳-۱۱.

*هَپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی در
پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.

هَپَی/هَپَیو ثبت واژه‌های ایرانی آبی/آبی در نام‌های
خاور نزدیک ۱۱-۸-۱.

هَپَیرتیه/هَپَرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
*هَپَیرتَه «گونه‌ای کاج» ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هَپت/هَپت «زرنگ، خوب» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲
(پانویس).

هَپَا «دوست، رفیق» واژه اوستایی و پارسی باستان
۱۱-۲-۱؛ ۱۵-۷-۴؛ ۲-۴-۱.

هَپَا «دوست، یار» واژه ایرانی کهن، پیوند آن با نام
قوم سکا ۱۰-۳-۴.

هَپَا (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۹-۴-۱؛ ۹-۵-۷؛
۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۱-۲-۱۲؛ ۱۵-۳-۲؛ ۱۵-۷-۱؛

۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۷-۲؛

۱۸-۷-۳؛ ۵-۳-۵؛ ۵-۱۱-۱؛ ۱۴-۶؛

- پیوند آن با قوم پَریشی ۹-۱-۷؛

- حضور آن در مصر ۸-۱۰؛

- خویشاوندی آن با هخامنشیان، نیز تازش آنان به
مصر ۹-۲-۹؛

- ظهور آن در مصر با اسب و گردونه ۹-۴-۳.

*هَپَاتَنو «یار تَن، هَخایی تَن» ریشه ایرانی نام
خاور نزدیک هکتَنو ۱۰-۴-۲.

*هَپَاخست «هَخایی بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۳.
هَخامنش «یارمَنش»، «دارنده مَنش قوم هَخایی»

۱۷-۳-۱؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۱-۲-۲؛ ۵-۴-۱؛

۱۰-۳-۱؛ ۱۷-۱۲؛ ۱۸-۴-۳؛

- پیوند آن با واژه هیکسوس ۹-۴-۳؛

- نام سردودمان شاهان هخامنشی ۹-۴-۲.

هَخامنشی (دوره) ۵-۳-۱۱؛

- در پیوند با ایزدبانوی آنهیتا ۱۲-۳-۴.

هَخامنشی (متن‌های) ۴-۵؛ ۵-۱-۲.

هَخامنشیان، آیین مَزَدَیسنایی آنان ۱۷-۹-۲؛

- آیین آنان ۱۷-۹-۲؛

- پایان گسیختگی تاریخی ایران ۱۷-۱۴-۷.
هَـزوارش نام‌های خاور نزدیک (بخش پایانی).
*هَـشَـتِر «ستاره» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۶.
هَـسَـتِـس «بیگانه»، «دشمن»/«میهمان» واژه لاتین ۱۵-۷-۲.
هَـسَـتِـس «بیگانه، دشمن» واژه لاتین ۴-۷-۱ (پانویس).
هَـشَـم اَنُوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).
هَـشَـیَه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۱-۲ (پانویس).
«هفت جاودانان» ۹-۵-۳.
«هفت سرزمین» گشایش آن توسط کی‌کاوس ۸-۱۶-۱.
«هفت کوهستان»، در پیوند با سرزمین اَـرِین و داستان گیل‌گَمِش ۱۷-۱۴-۵.
«هفت هندوگان» (سرزمین) ۱۷-۷-۴.
هَـفَـتَـان (هفت سیاره) ۱۷-۱۰-۵.
هَـک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَـخِی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
هَـک «اسیر، زندانی، غنیمت جنگی» واژه مصری ۱۱-۱-۲.
هَـک/آک برگرفته از ریشه اوستایی هَـخا «یار، دوست»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
هَـک/هَـکا/آک/هَـکَت «چوبدستی چوپانی» نام مصری ۱۱-۱-۲.
هَـک بخشی از نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.
هَـکا «فرمانروا» ۱۵-۷-۱؛
- «فرمانروایان بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۱؛
- گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَـخِی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱؛
- پاره اول نام قوم آسیایی تازنده به مصر ۱۰-۳-۱.
هَـکُـثو نام خدایی در مصر ۱۱-۱-۲.
هَـکاتِـیوس ۹-۱-۲ (پانویس)؛
- روایت او از پارس‌ها ۹-۱-۲.
هَـکا خَـسَـت (قوم) ۹-۴-۳؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛
۱۸-۷-۳-۱؛
- ثبت نام قوم تازنده آمو در متن‌های مصری ۱۵-۷-۷؛

- هَـری مَـنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَـزِی وِشَـخ «ناخدای آریایی» واژه مصری ۸-۱۳.
هَـزِیو (هرات) از سرزمین‌های آفریده آهوزَه مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
هَـرِیوَمَـز نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَـرِیَه اَوَـزَـکَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَـری یَـنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هَـری یَه تِـزَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
هزاره، زمان تحویل آن ۱۷-۱۱.
هزاره، گزارش پایان آن؛ نیز دست‌کاری نگاره اصلی ۱۷-۱۰-۵.
هزاره‌ها، دست‌کاری آنها در گاهنگاری سنتی زَرَدُشَـتِی ۱۷-۱۲-۱-۱.
هزاره پنجم پیش از میلاد، گرمترین دوران تاریخ جهان پس از پایان دوران یخبندان ۳-۴.
هزاره چهارده پیش از میلاد، پایان دوران یخبندان ۴-۳.
هزاره چهارم (گاهنگار زَرَدُشَـتِی) ۱۷-۱۴-۲.
هزاره دوازدهم (گاهنگار زَرَدُشَـتِی) ۱۷-۱۲-۱-۲؛
- انتظار پایان آن در اروپا ۱۷-۱۱-۲-۶؛
- انتظار پایان آن در ایران ۱۷-۱۱-۶-۱؛
- فرارسیدن آن؛ نیز سرنوشت‌ساز بودن آن ۱۷-۱۰-۵؛ ۱۷-۴-۱.
هزاره دهم (گاهنگاری زَرَدُشَـتِی) ۱۷-۴-۴؛
- و گسترش دین زَرَدُشَـتِی ۱۷-۱۴-۶.
هزاره نو، اردشیر اول در تب فرارسیدن آن ۱۷-۱۰-۵.
هزاره نهم، آغاز فرمانروایی ۵۰ ساله آذی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵.
هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۱-۲؛
- ۱۰۰۰ سال شهریار جمشید ۱۷-۱۴-۴.
هزاره هفتم ۱۷-۱۲-۱-۱-۱۴-۳.
هزاره یازدهم (گاهنگاری زَرَدُشَـتِی) ۱۷-۴-۴؛ آغاز آن ۱۷-۱۱-۸؛

*هَرَهوتی نام رود سَرَسوتی در ایران ۱۲-۳-۴.
 هَری «بالا، سَر، استاد، رئیس» واژه مصری
 ۱۱-۲-۳؛ ۱۱-۱-۴.
 هَری بخشی از واژه مصری به معنی «ناخدای
 آریایی» ۸-۱۳.
 هَری/خَری/خاری «آریایی» پاره آخر نام مرکب
 خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد دَگن
 ۱۲-۳-۱۳.
 هَری «زرد» واژه هندوآریایی ۶-۳-۶.
 هَری «سرکرده» واژه مصری ۱۴-۵-۲.
 هَری/هاری/هَره نگارش اکدی جزء آریه در
 نام‌های فردی پارسی باستان ۱۱-۱-۱.
 هَری/اوَکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری/اوَموَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری/اوَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری اِیرو خُشَنبد «استاد سازنده سنگ لاجورد
 مصنوعی» واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛
 ۵-۳-۱۰.
 هَری به واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۵-۳-۱۰.
 هَری پیرتن نگارش یونانی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری زَن دوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری زَنو نگارش اکدی نام ایرانی کهن «آری زَنه
 ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری زَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 هَری کامو واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۵-۳-۱۰.
 هَری کامه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری مَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَری مَز نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱
 (پانویس).

آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 هَرمیزکر نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم
 آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
 هَرو-هَیوَه «سرزمین آریا» نام اوستایی ۲-۳-۱.
 هَرو-خوف نام مصری یکی از رهبران کارگران
 بیگانه ۵-۳-۱۱.
 هِروُدت ۱-۱؛ ۴-۵؛ ۵-۳-۳؛ ۴-۵؛ ۱-۷-۳؛
 ۹-۵-۱؛ ۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۹-۴؛
 ۱۷-۱۳-۱؛ ۹-۱-۳ (پانویس)؛ ۹-۲-۷
 (پانویس)؛ ۹-۵-۷ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۱
 (پانویس)؛ ۱۲-۳-۱۰-۲ (پانویس)؛
 ۱۷-۱۱-۸؛ پانویس؛
 - آغاز تواریخ او از دودمان ماد؛ نیز ارزیابی نوشته
 او ۱۷-۱؛
 - اشاره او به سِسوتریس و پیرویش بر سکاها
 ۱۰-۳-۳؛
 - اشاره او به قوم آمورگی ۸-۱۴؛
 - اشاره او به قوم ماد ۹-۲-۸؛
 - روایت او از ریشه نام قوم پارس ۹-۱-۲، نیز
 پانویس؛
 - سنجش گزارش او درباره پیشینه پارس‌ها با
 گزارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛
 - گزارش او از قوم کاشی ۵-۲؛
 - نام نبرد او از زَرَدشت ۱۷-۳-۱.
 هِروُدس، نام پادشاهی در انجیل ۱۷-۱۱-۴-۱.
 *هَروُد هَرو «سرخ» واژه هندواروپایی ۶-۱-۷.
 هَروس «ازدوردست»، «خاور» خدای شاهین‌گونه
 مصریان ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۰-۱-۳؛
 - به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تَبور
 ۱۴-۱-۱؛
 - پاژنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر؛ نیز
 نام خدایی مصری ۸-۴؛
 - خدای شاهین‌پیکر مصریان ۹-۲-۹.
 هَره) نام کنعانی یک کوه ۱۳-۱-۸.
 هَره نام مصری یک کوه ۱۳-۱-۸.
 هَره ماهی نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 *هَرهوتی در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴
 (پانویس).

هوشیدرماه : ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۴-۸؛ نام دومین
سوشیانت ۱۷-۱۰-۳؛

- رهاننده دین ۱۷-۴.

هو-فَرِیْتی «خوش نقش» عبارت اوستایی، در
پیوند با ریشه نام سرزمین سوپرتو ۷-۱-۲.

هوف «کلاته، ملک (در اصل، جایی بر بلندی)»
واژه آلمانی ۹-۳-۷.

*ه(و)گر «تارک کوه» واژه پیش هندواروپایی
۱۱-۲-۱.

هولیه/هولَه «سرپوش» واژه آلمانی کهن ۱۱-۱-۴.
هوم ۱۲-۳-۱۰-۴ (پانویس)؛

- پیوند آن با نام پرنده آنزو ۱۲-۳-۳.

هوم (گیاه) پیوند احتمالی نام هومان با آن ۱۵-۵
(پانویس).

هوم (هَئومه) در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱.

هومَنیکَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۷
(پانویس).

*هوماره نام ایرانی ۱۵-۹-۲.

هومان «انسانی» واژه آلمانی ۱۵-۵.

هومان نام فردی در شاهنامه، پیوند آن با اومان مَندَه
۱۵-۵، نیز پانویس.

هومانوس «انسانی» واژه لاتین ۱۵-۵.

هومبابا ۱۴-۵-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛
۱۸-۶-۲؛

- گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱؛

- نام فرمانروای سرزمین ارین در افسانه
گیل گمش ۱۲-۱-۳.

هومبان ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛

- گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۱-۳؛

- گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.

هومبان خدای جنگلهای ارین در حماسه
گیل گمش ۵-۳-۱.

هومر (حماسه سرای یونانی) ۴-۵؛ ۵-۴؛ ۹-۵-۱؛
۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۷-۹-۵؛ ۷-۲-۴

(پانویس)؛ ۲-۴-۲.

*هومتو «آدم خوب» ریشه آریایی پاره نخست نام
اومان مَندَه ۱۵-۵.

هومتَه «به منش» واژه ایرانی کهن ۱۵-۵.

*هوت «باد» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۱۱.

هور «خورشید» واژه اوستایی، به عنوان ریشه
جزئی از نام های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۲۲؛

- در پیوند با نام خور ووش ۷-۲-۱۱؛ ۴-۳.

هور/هورَه «خورشید» واژه اوستایی، در پیوند با نام
ایزدکاشی شوریش ۶-۱-۱۲.

*هور-اوشه/هور-اووشه/هور-اووشه ریشه
ایرانی کهن احتمالی نام خور ووش ۴-۵-۳.

*هور-اوشه/هور-اووشه/هور-ووشو گونه
آغازین نام خور ووش ۷-۲-۱۱.

هورزانوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هورو «از خورشید» واژه اوستایی ۶-۳-۷.

هورَه جَشَمَن «بخشاینده نیروی خورشید به روان
آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
کدَشَمَن ۶-۲-۱۰.

هوریت «هوریان» در پیوند با پسوند جمع در
زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).

هوری (شاهان) پیوند نام آنها با آریاییان ۱۵-۸.
هوری (قوم) ۵-۳-۶.

هورین، در گزارش سلیمان بصره یی ۱۷-۱۱-۳.
هُوسِرَوَه «کُی خُسرو» همتای ودایی آن ۱۷-۸.

*هُوشَبَه نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
هُوشَنگ ۱۷-۱۴-۳؛

- بی شاهی جهان به مدت سیصد سال پس از مرگ
او ۱۷-۱۲-۱؛

- در گاهنگاری سَنَی زَرْدَشْتی ۱۷-۱۰-۱؛

- فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی تَهْمُورث
(دوران بدون شاه) نام شاه پیشدادی
۱۷-۱۲-۲؛ ۱۷-۴-۴؛

- نیز به عنوان نمادی از آغاز دوران خانه سازی،
شهرنشینی و نیز بهره وری از آتش
۱۷-۱۳-۱.

هوشیدر ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۴-۱۱-۲؛

- در پیوند با عیسی مسیح ۱۷-۱۱-۵؛

- در گاهنگاری سَنَی زَرْدَشْتی ۱۷-۱۰-۱؛
- رهاننده دین ۱۷-۴؛

- موعد پدیدار شدن او در سال نخست میلادی (با
۸۰۰ سال تأخیر) ۱۷-۱۴-۷؛

- نام نخستین سوشیانت ۱۷-۱۰-۲.

- پیوند آن با سکاها ۴-۳-۱۰.
 مَکاخست «هَخایان بیگانه» ۱۵-۷-۱؛
 - نگارش مصری نام قوم هیکسوس ۹-۲-۹.
 مَکاخست «فرمانروای کوهستان»، «قوم هَخا از کوهستان» (قوم) ۹-۴-۱؛
 - واژه مصری ۱۱-۱-۲.
 هَکت گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
 هَکتنو «یارتن» نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲.
 هَکته‌ایب نام شخصی در سندهای دودمان ششم مصر ۱۱-۱-۲.
 هِلانیکوس ۷-۱-۳؛ ۹-۱-۲ (پانویس).
 هَلتمتی اطلاق ایلامیان به سرزمین خود ۱۲-۱-۵.
 هِلد «پهلوان» ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 هَلمان (حولان امروز) ۹-۶-۳ (پانویس).
 هِلن نام قهرمان ترویا؛ پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲.
 هلیوبولیس شهری در مصر فرودین ۸-۲.
 هلیوس ۹-۲-۸.
 هُمای ۱۷-۱۲؛
 - جنگ او با روم (آسیای کوچک) و پیروزی بر آن؛ نیز پیوند آن با بنیادگذاری دودمان میتانی ۱۷-۱۴-۶؛
 - درگاه‌نگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - ذکر نام او در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۳؛
 - شهریار ۳۰ ساله او ۱۷-۴؛
 - نام فارسی ۱۲-۳-۳.
 هم‌تنو «جاودان‌تن» از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با آموتنو ۱۰-۴-۲.
 هم‌تنو نام آموری، در پیوند با نام آمی‌دی‌تنه ۷-۲-۱۴.
 هم‌تنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هُمو «آدم» واژه لاتین ۱۵-۵.
 هموتنو نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری ۱۱-۱-۳.
 همی تافتی بر جهان یکسره چو اردیبهشت آفتاب از بره بیتی از شاهنامه برای تعیین زمان
- زندگی زردشت ۱۷-۱۱-۷.
 هند ۵-۴-۵؛ ۵-۵؛
 - در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
 - در روایت کی‌کاوس ۸-۱۶؛
 - سفرمانی به آن ۱۷-۱۰-۵.
 «هندواروپایی» (زبان‌های) ۲-۴-۲؛ ۴-۵-۱؛ ۴-۶.
 هندوایرانی (زبان) ۴-۱.
 هَنو، حرف عطف مصری «و» ۵-۳-۱۱.
 هَو/او برگرفته از ریشه اوستایی هَنو «خوب»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
 هو «خوب» واژه اوستایی ۱۵-۵؛
 - در پیوند با نام هوری ۱۵-۸؛
 - در پیوند با ایزدکاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
 هوئوئه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 «هوا» واژه فارسی و عربی ۱۲-۳-۱۱.
 هواشناسی (پژوهش‌های) در پیوند با دگرگونی‌های جوی ناگهانی در دوران کهن ۳-۱.
 هوپور/خوبور گونه دیگر نگارش نام سرزمین سوپور ۷-۱-۲.
 هوپرتوه «خوب‌گذر = فُرات» ریشه ایرانی نام رود فُرات ۱۳-۱-۴.
 هوتنوسا نام همسر ویشتاسپ در اوستا؛ نیز ستایش او در اوستا ۱۷-۳-۱.
 هوتن نام فارسی ۱۱-۱-۳.
 هوتنو «دارنده تن خوب، نیک‌تن» نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳.
 هوتنوم نام فردی آموری ۱۱-۱-۳؛
 - نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره بابل کهن ۷-۲-۱۴، نیز پانویس.
 *هوتنه نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳.
 *هَوخسَثره «فرمانروای خوب» نام ایرانی؛ نام سومین شاهنشاه ماد ۱۵-۸-۱؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۱۱-۸؛ ۱۸-۷-۳-۴، نیز پانویس؛
 - در پیوند با واژه کاشی شَتر ۶-۲-۱۶؛
 - نام شاه مادی، در پیوند با واژه کاشی شَتر ۶-۲-۱۶.
 هَوُر «خورشید» واژه اوستایی ۴-۵-۳.

- ۱۸-۶-۵. **یبرو** (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
- یبروکی**، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).
- یخبندان (دوران) ۱۸-۳؛
- آخرین آن ۳-۲؛
- افزایش میانگین دمای هوا پس از پایان آن ۱۰-۱-۳؛
- پایان آن؛ نیز وقوع دگرگونی‌های بزرگ در خشکی و در دشتها؛ نیز تحولات دوران پس از آن در ایران؛ نیز فرارسیدن دوره خشکی در ایران پس از آن ۳-۳؛
- در فلات ایران ۱۸-۱؛
- زیست آریاییان در جنوب فلات ایران در کف خشک خلیج فارس در پایان آن ۳-۴.
- یبرد** نام پیکر اسطوره‌ای در تورات ۷-۲-۱۰.
- یَرَه زَنَه / ییره زَنَه** «مهربان تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۴.
- یَز / یَزَه / یَزَنَه** «ستایش» واژه‌های اوستایی ۱۵-۹-۲۹؛ ۱۷-۹-۶.
- یَزَنَه** «ایزد»، «شایسته ستایش» واژه اوستایی ۱۷-۹-۱۱؛ ۱۷-۹-۶.
- یَزَدَنَه** «ایزد» واژه اوستایی ۱۵-۱۱-۱.
- یَزَدَه داته** «آفریده ایزد = خداداد» نام اوستایی ۱۵-۹-۶؛
- «ایزداد» نام اوستایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک؛ نیز کهن‌ترین نشانه از کیش زردشت در این نام فردی ۱۵-۱۰.
- یَزَدَه داته** نام ایرانی ۱۷-۹-۱.
- یَزَو** «جوان» واژه اوستایی ۱۲-۳-۲۴.
- یَزَه داته** «آفریده ستایش» ریشه ایرانی نام آریایی خاور نزدیک یش داته ۱۵-۹-۶.
- یس** «بلی» واژه انگلیسی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱.
- یَسَنَه** از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲؛
- به عنوان بخشی از اوستای نو؛ نیز متفاوت بودن ساختار منظوم آن با گائاه ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۷-۳ (پانویس).
- هیگ** «زدن، برانداختن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- هیما** «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- هیماآله (یه)** «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- هیمالیا** (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- هیماآله (هیمالیا)** ۱۲-۳-۲۸؛
- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- هیمه** «برف، زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- هیندو** «رود سند» نام پارسی باستان ۶-۲-۱۷.
- هیندویه** «هندی» نام پارسی باستان ۶-۲-۱۷.
- هیومن** «انسان» واژه انگلیسی ۱۵-۵.

ی

- یئوج / یوج** «سفت کردن» / «زه‌انداختن» واژه‌های اوستایی ۸-۲.
- یا «آری، بلی» واژه آلمانی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱.
- یا «رفتن» واژه اوستایی ۸-۲.
- یا (سرزمین) در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴.
- یارلاگان** نام شاه گوتی ۹-۳-۹.
- یارموتی** شهری در متن‌های سارگن اکدی ۵-۳-۳.
- یاشو / یاش / یاشی** «سرزمین» واژه کاشی، در نام‌های فردی کاشی ۶-۳-۸؛ ۶-۲-۹.
- یاقوت**، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳-۵.
- یالوس** نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
- یانیک** تپه، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره هفتم پیش از میلاد ۱۸-۱.
- یاهو** (آیین) ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۷-۳-۶؛
- شکل آغازین نام ایزد یهوه ۱۲-۳-۲۴.
- یاهو** «ای او» ورد زبان درویشان ایرانی ۱۲-۳-۲۴.
- یاهو** نام ایزد آموری-آریایی ۵-۳-۱۱-۴؛ ۱۸-۷-۳-۷.
- یأجوج و مأجوج** در روایت ذوالقرنین در قرآن

هونسند «خورسند» واژه پارسی میانه ۸-۱۱ (پانویس).

هوواپه «کار نیک کردن» واژه اوستایی ۱۱-۹-۱.
*هوورتته «دارنده آرايه جنگی خوب» نام پارسی باستان ۱۵-۲-۵.

هوونت «باد» واژه هیتی ۴-۲-۵؛ ۱۲-۳-۱۱.
*هوونتتی «نیک‌مهر» ریشه اوستایی نام شاه هوری ۱۵-۸.

هوه ۴-۵-۶؟

*هوه ریشه نام ایزد خیه ۱۲-۳-۱۱.

*هوه «باد» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۱۱.

هوه «وزیدن» واژه هندوایرانی ۱۲-۳-۱۱.

هوه/هووره «خورشید، نور، آسمان» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام ایزد خیه ۱۲-۳-۱۱.

(ه)وهته «باد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد خیه ۱۲-۳-۱۱.

هویشته «نیک‌ستایش» واژه مرکب اوستایی ۱۷-۹-۶-۱.

هه‌سی «کان سارسنگ» واژه مصری ۱۴-۵-۲.

هیس «اسب» واژه یونانی ۱۵-۱-۴ (پانویس).

هیته «نهاد» واژه هندی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیتی ۲-۶-۱؛ ۵-۳-۸.

هیتی (زبان) ۱۶-۳؛

- پیوند آن با زبان لوی ۹-۱-۲.

هیتی (سرزمین) پیوند نام ایزدان آن با قوم کاشی ۶-۱-۱.

هیتی (قانون‌نامه) اشاره آن به اومان‌منده ۱۵-۴.

هیتی (قوم) ۹-۳-۳؛

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- کوچ آن به آسیای کوچک ۱۵.

هیتی‌ها، سرکوتاه آنها ۲-۶-۱.

هیخته‌یهی «آب دادنی» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیرا «گردنبند» واژه هندی ۶-۳-۶.

هیرم «الماس» واژه هندی باستان ۶-۳-۶.

هیرمند ۱۷-۴-۷.

هیرنی «ذهن، مغز» واژه آلمانی کهن ۱۱-۱-۴.

هیرتیه «زر» واژه هندوآریایی ۶-۳-۶.

هیره «گردنبند» واژه پالی ۶-۳-۶.

هیزن‌آنوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیس «خیس کردن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیس‌یزه «آب دادن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیستاسپ، در گزارش آگاثیاس ۱۷-۱۰-۸.

هیک «فرمانروا» واژه مصری ۱۵-۱-۷.

هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛

۱۵-۷؛ ۱۸-۳-۱؛ ۱۸-۷-۴؛ ۵-۳-۱۰؛

۹-۲-۹؛ ۹-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۲؛

۱۵-۶؛

- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴؛

- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛

- پیوند آن با اسب و آرايه ۱۵-۱-۳؛

- پیوند آن با اومان‌منده ۱۵-۴؛

- پیوند آن با طبقه آریایی جنگجوی مزیه‌نو ۱۵-۳؛

- تازش آن به مصر ۱۵؛

- حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی» ۸-۱۰-۱؛

- خاستگاه خنجر بزنزی آنها از فلات ایران (به گمان لرستان)؛ نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۵؛

- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در فلسطین ۱۵-۷-۵-۱؛

- در پیوند با هخاها ۹-۴-۳؛

- در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از آرايه رزمی ۱۵-۲-۳؛

- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آرايه ۸-۱۶؛

- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت آن ۱۵-۷-۱؛

- نام فرمانروایان آن؛ نیز آریایی بودن آنها ۱۵-۷-۳؛

- ورود آرايه سبک رزمی به مصر توسط آن ۱۵-۲-۴.

هیکس‌هشت نام مفرد مصری در پیوند با جمع آن هیکسوس ۱۸-۷-۴-۳.

- ۲-۸. یونی از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئو ۱-۴-۱۰.
- یونی نام همسر کوک(?)هی (میانروانی) ۱-۴-۱۰.
- یونی «دختر باکره» واژه هندی باستان، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئو ۱-۴-۱۰.
- یوون «جوان، جوان‌پسند» واژه هندوآریایی، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئو ۱-۴-۱۰.
- در پیوند با واژه کاشی شیوش ۲-۶-۲۰.
- *یوون «جوان» واژه هندوآریایی، ریشه یکی از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئو ۱-۴-۱۰.
- یوه «جو، غله» واژه هندی باستان ۱-۵-۴.
- یوه «غله» واژه هندوایرانی و اوستایی ۱-۵-۴.
- یه «کی، کدام» واژه هندوآریایی ۱۰-۳-۷.
- یهو ریشه آریایی نام ایزد یهوه؛ نیز پاژنامه ودایی دریاها ۱۲-۳-۲۴.
- یهودیان، در پیوند با فرقه‌ای از مغان ۱۷-۶.
- آزادی آنان به دست کوروش بزرگ ۱۲-۳-۲۴.
- یهودیه ۱۷-۱۱-۴.
- یهوه «اوست، اوست که نمایان می‌شود» خدای قوم اسرائیل ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۷-۳-۶؛ ۱۸-۷-۳-۲۴.
- ییمه (جم، جمشید) ۷-۲-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛ ۱۲-۱-۴ (پانویس)؛ ۱۲-۳-۱۰-۴ (پانویس)؛
- به عنوان نخستین شاه ۱۲-۲-۲؛
- پیوند آن با ییمه در وداها ۱۷-۸-۷-۲-۷؛
- در پیوند با گیاه سومه/هئومه ۷-۲-۴؛
- نام اوستایی جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس)؛
- نام پیکر اسطوره‌ای اوستایی ۵-۳-۱۱.
- ییمه خُشَیَته «ییمه درخشان» پاژنامه اوستایی جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس).
- ییمیر نام نخستین انسان غول‌پیکر در اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۴؛
- در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲؛
- نام نخستین فرمانروای جهان در اسطوره‌های شمال اروپا؛ پیوند آن با جمشید ۱۲-۱-۴؛

- یوسوره/یوزتسه «آبجو» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
- یوغ واژه فارسی ۸-۲.
- یوک «اسب» واژه تُخاری (الف) ۱۵-۱-۸.
- *یوگنو «[سیم یا زه] کشیده‌شده» واژه هندوآریایی ۸-۲.
- یوگوم «یوغ» (نک یونگره).
- یوگه «یوغ» واژه اوستایی ۸-۲.
- یون «جنبش» واژه افغانی ۸-۲.
- یون «جوان» واژه اوستایی، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئو ۱۰-۴-۱.
- یون ریشه احتمالی بخش نخست نام قوم یونتیو در مصر ۸-۲.
- یونان ۴-۱؛
- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶.
- یونانی (زبان) ۱۶-۳.
- یونانی (متن‌های) اشاره آن به سکاها زیر عنوان «بیگانگان» ۸-۱۶.
- یونتی گونه دیگر ثبت نام قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲.
- یونتیو (قوم) ۱۸-۶-۲-۱؛ ۱۰-۲-۴.
- بررسی ریشه نام آن ۸-۲؛
- گروهی از کوچندگان آریایی که جای ثابتی برای زندگی نداشتند؛ نیز اطلاق «میل‌گذار، ستونک‌ساز» از سوی مصریان به آنان ۸-۲؛
- تغییر مسیر ورود آنان به مصر ۸-۶؛
- نام آن در دوران پسین به صورت یونتیو-زتی ۱۳-۸؛
- پیوند آنان با قوم/یونی در آسیای کوچک ۸-۲-۱.
- یونتیو-زتی اطلاق مصری‌ها به قوم یونتیو در دوران پسین ۸-۱۳.
- یونتی/یونتیو (قوم) «غارنشین» / «چادرنشین» نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛
- به معنی آغازین «کوچ‌نشینان»، بعدها به معنی «میل‌گذاران» ۸-۱۴؛
- در یک نگاره مصری ۸-۴.
- یونک «بچه حیوان» واژه ارمنی ۶-۲-۲۰.
- یونگره «پیوستن» واژه لاتین، پیوند آن با یوگوم «یوغ» ۴-۵-۲-۲.
- یونو ثبت کهن نام قوم یونتیو در متن‌های مصری

نام‌های جغرافیایی

ٲه‌آنه پرستشگاه شهر اوروک، دیرین‌ترین اشاره به
واژهٔ اورودو در متن‌های آن ۱۴-۱-۶.

آ

آئیریوشه‌یه‌نیم «میهن آریاییان» نام اوستایی ۷-۲-۹.
آب‌گل جایی در کرانهٔ فرات، در پیوند با دیوار
پدافندی شوسین موسوم به «دیوار مَرتو»
۵-۱-۶-۱۸.

آب‌گینه، در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳-۵.
آبیدوس، شهری در مصر فرودین، ۱۰-۱-۲؛
- در پیوند با یافتن اشیایی از سنگ لاجورد در آن
۴-۸.

آتش پرستان (قلعهٔ) روستایی در نزدیکی ساوه،
در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۲-۴-۱۱-۱۷.

آذربایجان، زادگاه زردشت بنابر منابع زردشتی
۱-۷-۱۷؛

- وجود کان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.

آراخوزی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین
بری‌گزه ۷-۱-۳؛ ۱۷-۷-۴؛

- زیستگاه قوم آرت‌ه‌ای؛ نیز زیستگاه قوم آرتی
۳-۱-۹.

آرکادی دولت-شهرهای میانی شبه جزیرهٔ
پلوپنِیس ۵-۴-۱.

آرگوس از دولت-شهرهای یونان باستان ۵-۴-۱؛
۳-۱-۹؛ ۵-۹-۱؛ ۵-۵-۹؛ ۳-۲-۱۳؛
۱۱-۳-۵؛ ۲-۲-۷-۱۸.

آریایی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۴-۷-۱۷.

آریل نام اورشلیم در تورات ۱۸-۷-۳-۶؛
۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۳-۱-۱۸.

آشگزد «سرزمین یا شهر آسیایی» نام خاستگاه
خاندان آسبه ۱۸-۲.

آسیا، بحث در ریشهٔ نام آن در پیوند با مفهوم
«سرزمین برآمدن آفتاب» ۱۲-۳-۱۰-۵؛

- امکان رفت و آمد مستقیم از آمریکا به آن در
آخرین دوران یخبندان ۳-۲.

آسیای کوچک ۴-۱؛ ۴-۳؛ ۵-۳-۸؛ ۵-۴-۱؛ ۱۴-۱؛
۱۴-۲-۱-۲؛ ۱۷-۹-۶؛

- به عنوان خاستگاه قوم کاشی از نظر برخی
پژوهشگران؛ بحث در مردود بودن این نظریهٔ
۶؛

- در پیوند با زبان هیتی ۹-۱-۲.

آسیای مرکزی، گورهای آن ۲-۶-۲؛

- هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در
دوران کهن ۳-۴.

آسیای میانه ۱۴-۱-۵-۱؛ ۱۴-۶؛

- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در

- نخستین شاه یا انسانی که از نقش‌های تاریخی او
گزارش شده است؛ در داستانهای شمال اروپا

۱۷-۱۲-۱-۱.

بیعتیه نام ایسلندی کهن ۱۲-۱-۴ (پانویس).

ریشه آریایی نام آن؛ نیز نگارش خط میخی آن

۷-۱؛

- در خاور ایران منطق با سرزمین پَرسی ۹-۱-۲؛

- در پیوند با سرزمین چخَره در وندیداد ۷-۱۷-۴.

آرته‌تیه سرزمین قوم آرته‌بی‌یوت ۷-۱-۳.

آرختی (سرزمین) ۱۱-۱-۲.

آرداته نام شهری در سوریه، برگرفته از ریشه

ایرانی «آرته‌داته» آفریده آرته ۱۳-۱-۳.

آرداته نام شهری در فلسطین ۴-۷-۱.

آردبیل ۱۲-۳-۸.

آرزوه نام جایی در سرزمین لویه ۱۳-۱-۱۹؛

۹-۱-۲.

آرزه‌ی «نام بخشی از زمین که در باختر قرار دارد،

کشور باختری» نام اوستایی ۱۴-۵-۳؛

- ریشه نام سرزمین زاهی ۱۳-۱-۲.

آرس (رود) ۱۰-۳-۳.

آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

آرکیس (آرس و آترک) رود، در پیوند با سکاها در

روایت دیودور ۱۰-۳-۳.

آرمَنو در متن سارگن ۹-۳-۱.

آرمَنوم (ارمنستان) ۱۸-۶-۳؛ ۵-۳-۳؛

- شکست فرمانروای آن توسط نرام‌سین؛ نیز در

پیوند با دریای بالا ۱۴-۲-۱؛

- نخستین اشاره به آن ۹-۶-۱.

اِرِن کاش دَدون کی نام جغرافیایی از متن‌های

دودمان اور سوم ۵-۳-۳.

آرتنگ (سیردریا)، نام رودی اوستایی ۹-۲-۷؛

- «نام رودی در باختر»= دجله، نام ایرانی

۱۳-۵-۱؛ ۱۷-۷-۴.

آرنیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷

(پانویس).

آروئه نام شهری منسوب به دوران اِشتاتوم ۷-۲-۹؛

- نگارش آشوری واژه اوستایی اَنوروه ۱۱-۱-۳.

اروپا «باختر»، در پیوند با نام اوستایی تَه‌مورث

۱۷-۱۳-۲.

آزود نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم

۵-۴-۱.

آروم نام کشور سلم در نوشته‌های ایرانی

۱۲-۳-۱۰-۱.

آخامتیّه نام پهنه‌ای از شاهنشاهی پارس ۱۱-۱-۲.

آخی‌یوه سرزمینی در آسیای کوچک که به دست

قوم آریایی هخا بنیاد گذارده شد ۹-۴-۲،

۱۸-۷-۲.

سرزمینی در آسیای کوچک ۹-۴-۲.

آدب (شهر) ۱۲-۳-۷.

آدمدون (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران

ایبی‌سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.

آدمه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

آدوب‌لمه نام سومری پرستشگاهی که آمرسین

ساخته بود ۱۲-۳-۷.

اِران شتر «سرزمین آریاییان» نام پارسی میانه ایران

۱۲-۱-۲.

اِران شهر «سرزمین آریاییان» = ایران، نام پارسی

میانه ۱۲-۱-۲.

آرپَحه (شهر) ۵-۳-۶؛

- (کرکوک) به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش

در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۵-۳.

آرته (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۴-۵-۲؛ ۱۴-۳؛

۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۶-۲-۱؛ ۵-۳-۳؛

- به عنوان منبع تهیه مس میان‌رودان ۱۴-۱-۳؛

- پیوند آن با روایت هرودت از پارس‌های کهن

۷-۱-۳؛

- پیوند آن با سرزمین خُونی‌رته ۱۸-۴-۱؛

- در پیوند با اِنمرکار ۱۴-۲-۱؛

- بنیادگذاری آن در خاور ایران در حدود ۳۰۰۰

پیش از میلاد یا پیش‌تر؛ بروز خشکسالی در

آن؛ پیوند آن با شهریاری جمشید ۱۷-۱۴-۴؛

- پیوند آن با سرزمین خُونی‌رته ۷-۱-۱؛

- در پیوند با افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛ نیز

پانویس؛

- در پیوند با ایزدبانوی عشق، ستاره ناهید

۱۲-۲-۱؛

- در پیوند با پرندۀ آنزو ۱۲-۳-۳؛

- در پیوند با کنگ‌دژ؛ دیوار هفت‌رنگ آن

۱۴-۵-۳؛

- در پیوند با مضمون «جاودانگی» ۱۲-۱-۲؛

- سرزمینی در خاور پهنه‌های درونی فلات ایران؛

در متن‌های سومری؛ ثروت افسانه‌ای آن؛ نیز

- درگیری آن با آگد و فروپاشی دودمان سارگن
۹-۳-۱؛
- در متن‌های شاهان پسین آشور و در زمره
سرزمین‌های خاوری ۷-۲-۳؛
- ریشه آریایی نام شاهان آن ۷-۲-۱۴؛
- آمول (شهر) ۷-۲-۷؛
- آمویه (شهر) ۷-۲-۷؛
- آواریس (آوریس) نام پایتخت هیکسوس‌ها
۹-۵-۵؛ ۱۵-۱-۳؛ ۱۸-۷-۱؛
- «شهر حصاردار»، «پناهگاه»، در پیوند با واژه
اوستایی آوره «جای دادن»، «اسکان دادن»،
«پایین آمدن؟» ۱۵-۷-۳؛
- دلیل گزینش جای آن ۱۵-۷-۷؛
- آوه (شهر)، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۷-۱۱-۲-۴؛

۱

- آثیریته و یجه از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که
در نوندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
- آثیریته و یجه نخستین سرزمین آفریده آهوره مزدا
۱۷-۲-۲؛
- آب (رودی در باختر سبیری) کوچ مردم تا
کرانه‌های آن در فاصله هزاره ششم تا چهارم
پیش از میلاد ۳-۴؛
- آبددنه نگارش آشوری نام جغرافیایی ایرانی کهن
۱۱-۱-۹ (پانویس)؛
- آبدده دانه نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹
(پانویس)؛
- ایله از شهرهای میانرودان، در متنی از سارگن
آکدی ۵-۳-۳؛ ۹-۲-۳؛
- (تل مردیخ امروز) ۵-۳-۹؛
- نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس)؛
- ۷-۲-۱۵؛ ۹-۶-۲؛ ۱۷-۱۴-۶؛ ۹-۶-۱، نیز
پانویس؛
- آبهر (شهر) ۱۸-۷-۳-۷؛
- آترک (رود) ۱۰-۳-۳؛
- آخاکیه نام پهنه‌های گسترده‌ای از یونان در انجیل
۹-۲-۱۱-۲؛
- آخاییه چشم‌اندازی در شمال پلوپونس ۹-۴-۲؛

- آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱؛
- گسترش مانویت در آن ۱۷-۱۱-۶-۲؛
- آشور (سرزمین) ۲-۳-۳؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۷-۷-۴؛
- (امپراتوری) ۵-۳-۵؛ ۷-۳-۵؛
- آفریقا ۴-۱؛
- خروج انسانهای آغازین از آن ۳-۱-۱؛
- آلاسکا، امکان گذر مستقیم از آن به سبیری در
آخرین دوران یخبندان ۳-۲-۲؛
- آلالاخ (شهری در شمال سوریه) ۱۴-۲-۱؛
- ۱۵-۱-۵؛ ۱۵-۲-۵؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۱۱-۲؛
- ۵-۳-۹؛
- اندوخته بزرگی از نام‌های شخصی در لایه هفتم
آن ۷-۲-۱۷؛
- آلبی، نام شهری در جنوب فرانسه ۱۷-۱۱-۶-۲؛
- آلتین‌تپه، در پیوند با حضور دیرین شتر در آنجا
۱۴-۲-۱-۱؛
- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱؛
- آلشیه (قبرس) ۵-۳-۱۰؛
- آمریکا (قاره) امکان رفت و آمد مستقیم از آسیا به
آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲-۲؛
- آمل ۷-۲-۷ (نیز نیکا، آمول، آمو)؛
- آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۳-۱؛
- در متن‌های مصری ۵-۴-۱؛
- آمودریا ۵-۳-۱۳؛ ۲-۴-۲؛ ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۷؛ ۸-۲-۲؛
- ۱۸-۳؛
- جایگزینی آن با آرون‌رود در روایات ایرانی
۱۸-۳؛
- مکان سرودن گائوها ۱۷-۲؛
- «دریای جاودان»، در پیوند با نام مصر ۸-۱۷؛
- کهن‌ترین نمونه یافت شده از آزابۀ رزمی سبک
در کرانه‌های آن ۵-۲-۲؛
- آمو (سرزمین) ۴-۵-۵؛ ۵-۳-۴؛ ۷-۲-۱۰؛
- ۱۴-۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۴-۲؛ ۲-۳-۱۱؛ ۳-۳-۵؛
- ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۲-۱۱؛ ۱۰-۱-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۶-۱۱؛
- ۱۲-۳-۱۰-۵؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۱-۲؛
- ۱۸-۷-۳-۳؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- بازرگانان آن در آلالاخ ۷-۲-۱۷؛

- آمرود (شهر) ۷-۲-۷.
 «آمرودس»، اطلاق پاتروکلوس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آمرده کی نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.
 آمرده کی نام جغرافیایی در سومر ۱۱-۲.
 آمرده نام شهری در میانرودان ۱۸-۶-۱.
 آمکی نام شهر مادی در نوشته سارگن دوم ۱۷-۹-۳.
 اِمه نام پرستشگاهی در شهر آدب ۱۲-۳-۷.
 آنارک تل مسی، وجود کانهای مس در آن ۱۴-۱-۴.
 آنترکنگه نام کوهی اوستایی؛ نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۱۴-۵-۳.
 آنتشان جای سرزمین پَرسی در خاور آن ۹-۱؛ ۹-۱-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۳؛
 - در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱، نیز پانیوس؛
 - ذکر آن در سندی از دوران ابی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
 اونیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷ (پانیوس).
 اوویه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانیوس).
 اهرام مصر، توصیف آن در نوشته هردوت ۱۷-۱.
 ایپوریه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانیوس).
 (ای) دیکلت «دجله» نام اکدی ۱۳-۱-۶؛
 - بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۴-۵-۲-۱.
 (ای) دیگنه «دجله» ۴-۵-۵؛ ۷-۱؛ ۱۲-۳-۴؛
 - نام سومری، بحث در ریشه ایرانی آن ۴-۵-۲-۱ ای دیگینه «پُرشتاب، رود روان» نام رود دجله به زبان سومری ۱۳-۱-۶.
 ای دیگینه / ای دیگنه «دجله» نام سومری ۱۱-۲.
 ایران ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۱-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵؛
 - بارگاه خدایان میانرودان ۱۲-۲-۱؛
 - به عنوان صادر کننده قلع ۱۴-۲؛
 - سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در خاور آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱؛
 - کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی آن ۳-۵؛
 - نام بخش مرکزی سرزمین آریاییان ۵-۵.
 اور (شهر) ۷-۲-۷.
 «آمرودس»، اطلاق پاتروکلوس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 آمرده کی نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.
 آمرده کی نام جغرافیایی در سومر ۱۱-۲.
 آمرده نام شهری در میانرودان ۱۸-۶-۱.
 آمکی نام شهر مادی در نوشته سارگن دوم ۱۷-۹-۳.
 اِمه نام پرستشگاهی در شهر آدب ۱۲-۳-۷.
 آنارک تل مسی، وجود کانهای مس در آن ۱۴-۱-۴.
 آنترکنگه نام کوهی اوستایی؛ نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۱۴-۵-۳.
 آنتشان جای سرزمین پَرسی در خاور آن ۹-۱؛ ۹-۱-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۳؛
 - در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱، نیز پانیوس؛
 - ذکر آن در سندی از دوران ابی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
 آنکوکی «سرزمین قلع» ۱۴-۲-۱؛
 - نام جایی در متنی از سارگن یکم در آن سوی «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱.
 آنه‌هودوی «نه راه» نگارش یونانی نام جایی در آسیای کوچک در کتاب تواریخ هروُدت و در سر راه لشکرکشی خشایارشا به یونان ۷-۲-۱۰.
 اور نام شهری در میانرودان، گورستان شاهنشاهی آن؛ نیز کهن‌ترین یافته برنز در میانرودان ۳-۱۴.
 اورارتو، سرزمینی در پهنه‌ای میان خاور آناتولی و آذربایجان جنوبی؛ نیز تطابق پهنه جنوبی آن با سرزمین گوتیوم ۹-۳-۳.
 اوریلوم / آربیل (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
 اورشلیم ۵-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۲-۲-۲؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۲؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۱۳-۱-۱۸؛ ۱۵-۱۱-۱۷؛ ۱۱-۴-۱۸؛ ۱۸-۲-۲؛
 - به عنوان شهری آموری نشین پیش از ورود اسرائیلیان ۱۸-۷-۳-۷؛
 - در پیوند با کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳-۳.
 اوروتو «فُرات» نام سوبری ۱۳-۱-۴.

آرَوَند رود جایگزین شدن آمو دریا با آن در روایات ایرانی ۱۸-۳؛

- در پیوند با دره پهناور کف خلیج فارس ۱۸-۱.
اوری/اوری «سرزمین آریاییان» نام پهنه‌هایی در باختر فلات ایران و شمال میانرودان ۱۸-۶-۱.

آری-امو نگارش آکدی نام سرزمین آریا ۲-۳-۱.
آریحا نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۱؛
 - ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های آدمی ۱۳-۲-۳.
 آریسمان (جایی در نزدیکی سیلک کاشان)، در بردارنده بزرگترین کارگاه کلان‌گدازش و فراوری مس در جهان کهن؛ نیز به عنوان «سرزمین اسرارآمیز مس» در گزارش پژوهشگران آلمانی (پانویس) ۱۴-۱-۴؛

- در پیوند با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳؛
 - کهن‌ترین مجموعه صنعتی بزرگ شناخته شده جهان برای فراوری مس ۳-۵.

□ *اَریم* □. *مش* نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.

اَرین (سرزمین) در متن سارگن ۹-۳-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛

- جایگاه انلیل ۱۲-۲-۱؛

- در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳؛

- نام منطقه‌ای در متن‌های سارگن ۵-۳-۳.

اَریو «ایرلند» ۱۲-۱-۳ (پانویس).

آرتِه شهری در میانرودان ۷-۲-۹.

آریه نام شهری در میانرودان ۱۱-۱-۱؛ ۱۸-۶-۱؛
 - نیز ریشه آریایی نام آن ۳-۴.

آرتِه کی نام جغرافیایی سومری ۱۱-۲.

آری‌یمو نگارش آکدی نام استان «آریا» ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آززووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

اَزگین نام خانه‌ای ورجاوند مزین به سنگ لاجورد در شهر آرتِه ۱۴-۵-۲.

اسپانیا، نیایشکده‌های مانی در آن ۱۷-۱۱-۲.
 استرالیا، پیوند آن با آسیا در آخرین دوران یخبندان؛ نیز حضور انسانهای آغازین در آن

پیرامون ۴۰۰۰۰ سال پیش ۳-۲.

اُستریا «سرزمین خاوری = اُتریش» نام اروپایی ۱۱-۲-۱؛ ۴-۵-۷.

اَسکلون، شهری در فلسطین ۱۰-۳-۱ (پانویس)؛
 - فرماندار آریایی آن ۱۵-۱۰-۱۷؛ ۱۸-۷-۳.

اَشوینِه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب ۱۵-۱-۸.

افغانستان ۱۴-۱؛

- به عنوان صادر کننده قلع ۱۴-۲؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛

- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱.

اقیانوس هند ۵-۳-۱۱.

اقیانوسها، کاهش آب آنها در آخرین دوران یخبندان ۳-۲.

اکباتان (همدان) پایتخت دولت ماد ۵-۲؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۸.

اَکَد ۴-۱؛

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛

- در متن سارگن ۹-۳-۱؛

- پیوند آن با نام اوری در متن‌های سومری ۹-۲-۱.

اَکِسَه‌تِه نام آغازین شهر اکباتان ۵-۳-۱۱؛ ۵-۲.

اِلان نام سرزمین ایران در سنگ‌نوشته‌ای در کرمانشاه ۱۲-۱-۵.

البرز ۱۴-۵-۲؛

- در پیوند با سرزمین وَرَنَه در وندیداد ۱۷-۷-۴.
 اِل‌پَریِت پرستگاه کنعانی «خدای اتحاد» در شهر

زَیخِم؛ نیز پیوند آن با ایزد مهر آریایی ۱۵-۷-۵.

البطرون ۸-۱۷.

الخلیل شهری در فلسطین نک جبرون.

اَلشام/شامات «سوریه» نام عربی ۱۲-۳-۵-۱۰.

اَلشَیَه «قبرس» نام مصری ۱۴-۱-۲.

اِل‌فانتین ۵-۱۱-۳.

اَل‌قوصیه نام عربی شهر کوسائیه ۵-۳-۱۲.

اِل‌یوگر (رود) ۱۸-۳؛

- در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.

ماد در متن‌های آشوری ۱۴-۵-۱-۲.

پ

- پُئوروته (سرزمین) نام اوستایی ۹-۱-۵.
- پارس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۱-۲؛
- نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.
- پارسوا نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱.
- پارسه «سرزمین پارس» نام پارسی باستان ۹-۱-۲.
- پاریز شهری در نزدیکی سیرجان ۹-۱-۸.
- پاریس زیستگاه قوم بِلْتی پَریسی ۹-۱-۸.
- پاریسه یا نام شهری در سندهای دوره بابل پسین ۹-۱-۸.
- پافلاگونی ۱۰-۳-۳.
- پاکستان، سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱-۱۷.
- پالی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
- پایتخت، دلیل تعویض آن توسط اشکانیان ۱۷-۱۰-۶.
- پِرو ژرَیه «دریای پارس، خلیج فارس» عبارت اوستایی ۹-۱-۹.
- پرس اوژه (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- نام زمین خرمن‌کوبی آروته یا آروته (شهربان اورشلیم) ۱۲-۲-۲.
- پرسای نگارش یونانی پارسه ۵-۴-۱.
- پرسیولیس «شهر پارس» ۶-۲-۴.
- پرسوآش نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱.
- پرسوَمَش نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱.
- پرسووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۹-۱-۶.
- پَرسِیه پهنه‌ای در سرزمین آرکادی ۵-۴-۱.
- پَرسِشی (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۳-۳-۵؛ ۹-۲-۹؛
- ۹-۳-۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۴-۴-۲؛ ۱۸-۴-۱؛
- ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۶-۱؛
- اشاره متن‌های سومری به گستره آن ۹-۳-۶؛
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های

۱۱-۱-۱.

پَرسووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۹-۱-۶.

پَرسِشی ۹-۱-۶ (پانویس) (نیز نک پَرسِشی).

پَرسِشی (نک پَرسِشی).

پَری‌گَزه (سرزمین) پیوند آن با آرته ۷-۱-۳.

بغازکوی ۱۵-۷؛

- (متن‌های) ۹-۱-۶.

بَغداد ۶-۱-۵؛

- ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۲-۶؛

- ویرانی آن و پیوند آن با پایان هزاره دوازدهم

۱۷-۱۱-۶-۲.

بلخ ۷-۲-۷؛ ۱۷-۳-۱؛ ۱۷-۷-۳؛

- پایتخت دودمان کیانی ۸-۱۶؛

- جای فرمانروایی گوی ویشناسپ ۱۷-۷-۴؛

- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۶-۱؛

- در پیوند با ویشناسپ ۱۷-۲.

بِمپور نام جایی در نزدیکی ایرانشهر ۶-۲-۴.

بنارس، شهری در هند که در گذشته کاشی خوانده

می‌شد ۵-۱-۳.

بورَنوم/بورانوم «فَرات» نام سومری ۱۱-۲.

بوشهر، پیوند آن با دیلمون ۱۴-۵-۲.

بوهِن، جای برپایی کارگاه‌های فرآوری مس از

دوران دودمان چهارم و پنجم مصر ۱۴-۱-۱.

بیبِلوس ۵-۳-۱۲؛ ۸-۱۷؛ ۱۰-۲-۴.

بیت لحم ۱۸-۸-۲؛

- زادگاه عیسی بنابه گزارش انجیل ۱۷-۱۱-۴-۱.

بیت نَیب ۹-۶-۱.

بیتوم‌زیوم (سرزمین) اشاره به آن در متنی از

پورسین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.

بیتوم‌زیوم‌کی، نام سرزمینی در خاور سومر و

اشاره به آن در متنی از پورسین

۹-۲-۱ (پانویس).

بیت هانبان، شهری در میان‌رودان، تازش پارس‌ها

به آن ۹-۱-۶.

بیستون ۱۳-۴-۱؛ ۱۵-۱-۵ (پانویس).

بیکنی (بیکنو) نگارش آشوری نام کوهی که

خاستگاه سنگ لاجورد بوده است؛ نیز پیوند

آن با سرزمین دَپَره؛ نیز در پیوند با سرزمین

- ۲-۱-۵-۱۴؛
 - گشایش آن توسط کی کاؤس ۸-۱۶؛
 - مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان
 خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛
 - نام‌های آریایی در آن ۷-۲-۳ (پانویس)؛
 - ویرانی آن به دست هیتی‌ها ۱۵-۴؛
 - یک بار اشاره به آن نام معادل آن در اوستا
 ۱۷-۷-۴؛
 - اشاره به آن در تورات تحت عنوان *شَنعار*
 ۱۵-۷-۲.
باخدی (باکتری، بلخ) از سرزمین‌های آفریده
 آهوره‌مَرزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است
 ۱۷-۷-۴.
باد-ایگی - *خورسنگه* «دیوار روبه‌روی کوهستان»
 ۱۸-۶-۱-۵؛
 - «دژ روبه‌روی فلات» نام دیوار پدافندی شولگی
 ۹-۲-۲.
بادمده «دیوار ماد» ۱۸-۶-۱-۵.
بادمده کی دیوار پدافندی شولگی، پیوند آن با
 سرزمین مده ۹-۲-۲؛
 - «دیوار یا دژ سرزمین ماد» دیوار پدافندی که
 شولگی آن را ساخته بود ۹-۲-۱.
باکتريا (بلخ) ۱۷-۵.
 بالغ، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
بحرالْمیت ۱۴-۱-۱.
 بحرین، پیوند نادرست آن با دیلمون توسط بیشتر
 پژوهشگران ۱۴-۱-۲.
 بخارا ۷-۲-۷؛ ۱۴-۶؛ ۷-۲-۴ (پانویس).
بختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۳-۵؛
 - در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین
 باخدی در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
 - نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱.
 بدخشان ۵-۱؛ ۷-۲-۱؛ ۸-۱۲؛ ۱۴-۵-۲-۱؛
 ۱۸-۶-۲-۱؛
 - خاستگاه سنگ لاجورد ۹-۳-۶.
بَرخشوم *اَبَرخشی* *اَبَرخشو* (م) *اَبَرخشو* *اَبَرخشو*
 نام کشوری در متن‌های سارگن یکم در پیوند
 با سرزمین پَرسِی ۹-۱.
بَرشووه *اَبَرشووه* در پیوند با نام فرمانروای آن

- ایران‌شهر* نام «میهن آریاییان» ۹-۲-۷.
ایرانک «سرزمین آریایی کوچک» نام کشور عراق
 ۱۳-۲-۵.
ایرانویج (*اَیرِنَه وَیجَه*) ۱۴-۱-۳؛ ۱۵-۱-۷؛
 - نام اوستایی سرزمین ایران ۱۲-۳-۳؛
 - در پیوند با خاستگاه قوم میتانی ۱۵-۸-۶؛
 - در پیوند با رود دایتیا ۸-۱۲؛
 - نام اوستایی سرزمین ایران ۵-۱-۱؛
 - نخستین سرزمین آفریده آهوره‌مَرزدا؛ نیز به
 عنوان خاستگاه آریاییان بنابر نظریات معمول
 ۱۷-۲.
 ایرلند ۱۲-۱-۳.
اَیرِنَه وَیجَه «ایران ویج» ۱۴-۱-۳-۵.
ایسگنو (سرزمین) ۱۰-۳-۲؛ ۱۰-۴-۲؛
 - در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
 نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۱.
ایلام (سرزمین) ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۶؛ ۱۸-۶-۳؛
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
 بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
 تصرف قوم اَیرِنَه‌مَندَه در می‌آید ۱۵-۴؛
 - اشاره به آن در متن‌های سومری ۹-۲-۱؛
 - در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین
 پَرسِی ۹-۱.
ایلان‌زوره نام شهری در متن‌های هیتی ۱۵-۸.
ای‌ننه‌ارین (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
 ایبّی سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.
ای‌ننه‌ارین کی ۱۲-۱-۵.
اینین‌ارین کی *ای‌ننه‌ارین* کی «شهر شوش» نام
 سومری ۱۲-۱-۳ (پانویس).
ایونیه سرزمینی در جنوب باختری آسیای کوچک.

ب

- بابل ۲-۳-۱۵؛ ۵-۱؛ ۵-۱۲؛ ۵-۱۳؛ ۵-۴؛ ۶؛
 ۱۵-۳-۱۸-۴-۱؛
 - در پیوند با آژی‌دهاک ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با تعیین جای آرمنوم ۹-۶-۱؛
 - زادگاه مانی ۱۷-۱۰-۵؛
 - صدور سنگ لاجورد مصنوعی از آن به مصر

- در پیوند با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۵-۳؛
 - در پیوند با مس آرسن‌دار ۱۴-۱-۴-۱؛
 - سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱؛
 - شباهت نقش سفالهای آن با نقش جامه‌های نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
 - (نیز نکسیلک).
 تپه علی‌کُش، مکان یافت یکی از کهن‌ترین فرآورده‌های مسی دست‌ساز ایران ۱۴-۱-۴.
 تپه‌گور ۱۴-۵-۲.
 تپه گیان ۲-۲؛
 - به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱.
 تپه یحیی ۱۴-۱-۵-۱؛ ۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۴-۱-۶؛
 - در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
 - در پیوند با قلعه ۱۴-۲؛
 - در پیوند با گدازش مس ۱۴-۱-۴-۱؛
 - کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
 - کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳.
 تجریش ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۶؛ ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
 تُخارستان ۴-۳؛ ۱۲-۳-۱۰-۱.
 تخت جمشید ۱۲-۳-۳؛ ۱۷-۹-۲-۲؛
 - (سنگ‌نگاره‌های)، اسب به عنوان هدایاهای قوم‌های گوناگون ۱۵-۱-۳.
 تراکیه ۱۰-۳-۳.
 ترکیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ترویا ۹-۱-۲؛ ۹-۱-۳؛ ۹-۱-۸؛ ۱۷-۱۴-۶؛
 - پیوند آن با زمان زردُشت بنابر گزارش سوئیداس ۱۷-۱۱-۱؛
 - در پیوند با زمان زندگی زردُشت ۱۷-۵.
 تَعْنَج جایی در شمال اورشلیم ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۵-۱۰.
 تفتان بحث در ریشه کهن نام آن ۵-۱-۱.
 تَقَرَر (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛
 - پیوند آن با سرزمین دَبَره ۱۴-۵-۲؛
 - نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های مصری ۵-۳-۱۰؛
 - نام سرزمینی که رامسس سوم از آن به نام خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛
- نگارش مصری نام سرزمین تَبور ۱۴-۱-۱.
 تَفْلِیس ریشه نام آن در پیوند با تَبَر ۹-۱-۴.
 تَفَنه «دما، برافروختگی» نام کهن کوه تفتان در کرمان ۵-۱-۱.
 تل ابلیس ۱۷-۱۴-۳؛
 - (در جنوب باختری کرمان) کهن‌ترین فرآوری مس در جهان در ۴۴۰۰ پیش از میلاد ۳-۵؛
 - مکان ساخت کهن‌ترین کارگاه‌های گدازش مس و ساخت فرآورده‌های مسی ۱۴-۱-۴-۱.
 تل الیهودیّه، جایی در دلتای نیل، سفال شکسته‌های دوره هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۱-۵.
 تل باکون (در فارس) نقش چلیپای ساده بر روی تندیس هاس کوچک آن ۷-۲-۱۸.
 تل عقرب ۱۵-۲-۱.
 تَل‌کِشاف شهری در نزدیکی رود زاب بالا ۵-۳-۷.
 تَل جایی در شمال سوریه مَرَدِیخ ۵-۳-۹-۶-۱.
 تل مغزالیه، جایی در شمال باختری یاریم‌تپه در میانرودان ۱۴-۱-۴.
 تل‌نخودی (در فارس) در پیوند با مس آرسن‌دار ۱۴-۱-۴-۱.
 تنگه هرمز، مرز آبهای آزاد در ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۲؛
 - مرز آبهای آزاد در دوران یخبندان ۱۸-۱.
 تود (گنجینه) ۸-۴.
 تورآری نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵.
 توران ۱۲-۳-۱۰-۱؛
 - سفرمانی به آن ۱۷-۱۰-۱؛
 - نام بخش خاوری سرزمین آریاییان ۵-۵.
 تورانی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
 تورنگ‌تپه، یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۱۵-۳.
 توس ۱۷-۷-۴.
 توکری پیوند آن با نام اروپایی رود دجله (تیگریس) ۹-۳-۸.
 توکری (ش) (سرزمین) ۱۰-۳-۱؛
 - پیوند آن با نام زبان تُخاری ۹-۳-۶.
 توکریش (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۶؛
 - تعیین جای آن ۹-۳-۶؛

میانرودانی ۷-۲-۹؛

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۳-۱-۱۴؛

- نام سرزمینی در بخش خاوری درون فلات

ایران (در متن‌های میانرودانی)؛ پیوند آن با

پارس‌های کهن ۱-۹؛

- همپوشانی جغرافیایی جای آن بنابر متن‌های

اَکَدی در خاورآنها و نیز در باختر هند بنابر

ریگ‌ودا ۶-۱-۹؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۱-۹.

پُرَوَته شکل آغازین نام سرزمین اوستایی پُئوروته

۵-۱-۹.

پریشتینا پایتخت سرزمین کوزوو ۸-۱-۹.

پِلوپونِس ۲-۴-۹؛ ۱-۵-۹؛ ۵-۵-۹؛ ۵-۲-۷-۱۸؛ ۲-۲-۷.

پُنتوس، کرانه دریای سیاه در آسیای کوچک

۳-۳-۱۰.

پُنتوس اکسینوس «دریای سیاه» نام یونانی،

برگرفته از واژه اوستایی آخَشَینه «سرمه‌یی»

۱۶-۱-۱۳.

پُنتوس اکسینوس ۱-۲-۷-۱۸.

پنجاب ۴-۷-۱۷.

پورنام جایی در نزدیکی بندرعباس ۴-۲-۶.

پورتان نام جایی در راه میرجاوه به زاهدان ۴-۲-۶.

پورَتو «فُرات» نام اَکَدی ۶-۱-۱۴ (پانویس).

پورچنگی نام جایی در راه خاش-زاهدان ۴-۲-۶.

پورسیخلونام جایی در میانه ۴-۲-۶ (پانویس).

پورکان نام جایی در تهران ۴-۲-۶ (پانویس).

پورکان نام جایی در یزد ۴-۲-۶.

پورکهور نام جایی در بندرعباس ۴-۲-۶.

(پانویس).

پورگان نام جایی در کرمان ۴-۲-۶.

پورناک نام جایی در ماکو ۴-۲-۶ (پانویس).

* پورَتو/پورَتو/اوروتو «فُرات» نام اَکَدی ۴-۱-۱۳.

پورنتی «فُرات» نام هوری ۴-۱-۱۳.

پورو نام جایی در ساری ۴-۲-۶ (پانویس).

پورووه نام جغرافیایی هوری ۱۲-۱-۱۳.

پونت نام سرزمینی در جنوب خاوری مصر ۱۳-۸.

پوتیک (دریا) ۳-۱۸.

پیراوه نام رود نیل به زبان پارسی باستان ۵-۵-۹.

(پانویس).

پیشون (رود) ۳-۱۸.

ت

تاروس (کوهستان) ۱-۱۴.

تارون، وجودکان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.

تانائیس نام کهن رود دُن ۳-۳-۱۰؛ ۱۵-۱-۱۳؛

۵-۵-۹؛ ۱-۲-۷-۱۸.

تانیس گویش یونانی نام شهر آواریس ۳-۳-۱۰؛

۵-۵-۹ (پانویس).

تانیس نام شهری در بخش خاوری دلتای نیل

۵-۵-۹.

تاورس (کوه) ۲-۱۴.

تبرستان ۱-۱-۱۴.

تبریز ریشه نام آن در پیوند با تبر ۴-۱-۹.

*تبریز ریشه نام شهر تبریز ۴-۱-۹.

تپور/تپورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن

مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و

منبع مس ۱-۱-۱۴؛

- پیوند آن با سرزمین دِپَره ۲-۱-۵-۱۴؛

- ۱-۵-۲؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱-۱-۱۴؛ ۱-۴-۴-۱۸؛ ۱-۴-۴.

تپورستان/تبرستان پیوند آن با پارس ۴-۱-۹.

تپورس نگارش بطلمیوس از نام سرزمین تپور

۲-۱-۵-۱۴.

تپه حصار ۲-۲؛ ۶-۱۴؛ ۶-۱۷-۱۴-۳؛

- به عنوان یکی از کانون‌های صنعت گدازش مس

۱-۴-۱-۱۴؛

- مهر استوانه‌ای آن حاوی نقش اَرابه رزمی

۲-۲-۱۵؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳؛

- کهن‌ترین نگاره اَرابه سُبک دوچرخ در جهان بر

مهری استوانه‌ای از آن ۵-۲-۱۵؛

- همگونی فرآورده‌های مسی نهل‌مشر با

فرآورده‌های مسی آن ۲-۱-۱۴؛

- یافت شیپورهای زرین و سیمین در آن ۳-۱۵.

تپه زاغه (در نزدیکی قزوین) ۱-۱۴-۱۷؛

- کهن‌ترین کارگاه فرآوری سنگ لاجورد در آن

۱-۱-۵-۱۴.

تپه سیلک ۳-۱۴-۱۷؛ ۶-۱۴-۱۷-۳؛

- تمدن درخشان آن در هزارهٔ چهارم و سوم پیش از میلاد؛ نیز پیوند آن با سرزمین آرته در اسناد سومری ۱۸-۴-۱؛
- نام سرزمین «ایران کهن» ۴-۵-۲-۱؛
- هستهٔ میانی پهنه‌ای چرخ مانند که سرزمین‌های آریایی را در میان دیگر کشورها دربر می‌گیرد ۷-۲-۹.

د

- *دائیتیا* (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۹-۱-۹؛
- پیوند آن با نام سرزمین دیاتی در متن‌های مصری ۱۰-۲-۱؛
- در پیوند با میهن قوم آمو ۷-۲-۷؛
- «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و آفرینش در روایات ایرانی؛ نیز اطلاق آن به آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس ۱۸-۳-۸-۱۲.
- داغستان ۴-۷-۱۷؛
- دامغان ۲-۲-۴؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳-۳؛
- دانوب ۱-۴-۵؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۲-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۲؛
- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛
- *دانوویوس* نام رود دانوب در زبان سِلتی ۱۳-۱-۱۵؛
- ۵-۵-۹؛
- *داهی* (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷؛
- *دَپَرَه* (سرزمین) ۲-۳-۱؛
- «کوه سنگ لاجورد» نامی در نوشته‌های بابلی ۴-۱-۹؛
- نام جایی در متن‌های میانرودان که «کوه سنگ لاجورد» خوانده شده است؛ نیز پیوند آن با کوه بیکنی ۱۴-۵-۱-۲؛
- نگارش بابلی نام سرزمین *تَپور* ۱۴-۱-۱؛
- *دجله* ۴-۵-۲-۱؛ ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳-۱۸؛ ۱۸-۶-۱-۱؛ ۷-۲-۹ (پانویس)؛
- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳-۲؛
- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛

- خشک بودن آن در دوران یخبندان (به دلیل پایین بودن سطح آبهای آزاد) ۱۸-۱-۱؛
- در پیوند با اشارات جغرافیایی اوستا ۹-۲-۷؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶-۶؛
- رانده شدن مردم ساکن در خشکی کف آن به پهنه‌های شمال به سبب پیشروی آب در پایان دوران یخبندان ۳-۳-۳؛
- راه بازرگانی دریایی آموها به مصر ۸-۱۳-۱؛
- وضعیت آن در ۱۵۰۰۰ سال پیش از میلاد به صورت دره‌ای فراخ و خشک؛ نیز روان بودن رودی بزرگ در کف آن در آخرین دوران یخبندان ۳-۲-۲؛
- *خُنِئَه* (گرگان؟) از سرزمین‌های آفریدهٔ *آهورَه مزدا* که در نندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
- خوارزم ۲-۴-۲؛ ۷-۲-۷؛ ۱۷-۷-۴؛
- *خوخنوری* (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛
- *خوخنوری* کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس)؛
- *خورسنگ آری‌یتی* «کوه‌های آری‌یتی» واژهٔ *لوی* ۱۱-۱-۱؛
- *خورسنگ دَکَه* «سفیدکوه» واژهٔ سومری ۱۴-۴-۱؛
- *خورسنگ‌گی* «سیاه‌کوه» واژهٔ سومری، در پیوند با جنگ‌افزار لوگل‌بَنده در حرکت او به سوی آرته ۱۴-۴-۱؛
- خوزستان، کوچ ایلامیان به آن ۳-۷-۷؛
- *خومورته* (سرزمین) در یک متن میانرودانی و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛
- *خُونی‌رَنَه* (سرزمین) «چرخ خورشید» ۷-۲-۱۸؛ ۹-۵-۳؛ ۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۴-۵-۳؛
- سرزمین اوستایی، در پیوند با سرزمین چَخَرَه در نندیداد ۷-۴-۷؛
- (*خُونِیرِث*) «چرخ خورشید» نام کشوری در میان زمین که میهن آریاییان را دربر می‌گرفت؛ نیز شباهت با چرخ شش پَره (هریک نماد یک سرزمین) ۷-۱-۱؛
- در پیوند با نام *خُور وُوش* ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با نام سرزمین *رَنو* ۱۰-۲-۷؛

- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
- زیستگاه قوم تور ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۶-۳-۱؛
- ریشه برخی نام‌های شخصی کاشی ۴-۱-۶-۴؛
- توکری [ش] (سرزمین) ۳-۱۶-۳؛
- تهران ۱۲-۱-۶؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۷-۱۷-۱؛
- ۱۷-۱۴-۵؛

- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶-۳؛
- تیدنوم جایی در کوهستان مَرتو در پیوند با سنگ مرمر ۱۴-۲-۱-۱؛
- تیرئس مکانی در یونان باستان ۵-۴-۱-۱؛
- تیسفون، پایتخت بعدی دولت اشکانی ۱۷-۱۰-۶-۱۰؛
- تیگرا «دجله» نام ایرانی کهن رود مزبور ۴-۵-۲-۱-۱؛
- تیگرا «دجله» نام پارسی باستان ۱۳-۱-۶-۱۰؛
- تیگره «دجله» نام پارسی باستان ۹-۳-۸-۳؛
- تیگره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۱-۶-۱۰؛
- تیگریس «دجله» گویش اروپایی نام رود مزبور ۹-۳-۸-۳؛ نیز پانویس.

- تیلمون به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳-۱۰؛
- «جادهٔ آمو» ۱۴-۵-۱-۳-۱۴-۶؛

ج

- جبل حَمَرین ۱۴-۱-۳-۵-۳؛
- جوادیه ۱۷-۲-۷ (پانویس)؛
- جیحون ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳-۱۴-۲-۴ (پانویس)؛
- جَبُونو، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین نمونه‌های مس نگداخته ۱۴-۱-۳-۱۰؛

چ

- چَتَل‌هویوک (محوطهٔ باستانی در آناتولی - سوریه و در نزدیکی شهر آلاخ)؛ نماد خورشید و چلیپای ساده در آن ۱۸-۲-۷-۱۸؛
- چَخرَه (سرزمین چرخ در خاور ایران، شاید آرته) از سرزمین‌های آفریدهٔ آهوره‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴-۴؛
- واژهٔ اوستایی ۴-۳ (پانویس)؛
- نام سرزمین اوستایی ۷-۱-۱؛ ۱۸-۴-۱-۱۰؛
- چَغربازار ۱۱-۱-۱-۴-۴؛

- (متن‌های) ۹-۲-۷-۲؛
- اشارهٔ آن به اسب ۷-۲-۱۷-۱۷؛

چَم‌کَشکان ۵-۲-۲؛

چین ۴-۲-۲؛

- در پیوند با مردم تُخاری زبان ۹-۳-۷-۷؛
- گسترش مانویت در آن ۱۷-۱۱-۶-۲-۲؛

ح

- حازی (شهر) ۱۵-۱۰-۱۰؛
- حبرون (امروز الخلیل) شهری باستانی در فلسطین، فرماندار آریایی آن ۱۵-۹-۶-۶؛
- ۱۵-۱۰-۱۳-۱۳؛
- حَزان، تازش قوم اومان‌مَنده به آن ۱۵-۴-۴-۴؛
- حلب ۹-۶-۱-۱۵-۲-۷-۲؛
- حَلَف (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان آریایی بودن آن ۱۸-۱-۱-۱۰؛

خ

- خایِرم نام شهری در گل‌نوشته‌های تل‌بَرک ۱۸-۷-۳-۷-۷-۷؛
- خابیری کی نام شهری در پهنهٔ مرزی میان ایلام و بابل ۱۸-۷-۳-۷-۷-۷-۷؛
- خاش ۵-۲-۲-۲؛
- خراسان ۵-۵-۵-۵؛
- خُست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های دودمان ششم مصر ۱۵-۷-۴-۴؛
- خَسَه (برگرفته از کَسَه) نام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲-۱۲؛
- خَسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲-۱۲؛

خَفاجی ۱۴-۴-۴-۴؛

- خلیج پارس ۱۷-۱۴-۱-۱۰ (نیز نک خلیج فارس)؛
- خلیج عدن ۵-۳-۱۱-۱۱؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶-۶-۶؛
- خلیج فارس ۵-۳-۱۱-۱۱؛ ۱۴-۲-۱-۱۰-۱۰؛
- اشاره به آن در اوستا ۹-۱-۹-۹؛
- امکان رفت و آمد انسان بر کف آن در طول واپسین دوران یخبندان ۳-۴-۴-۴؛
- پُر شدن گام‌به‌گام آن با گرم شدن هوا ۱۸-۳-۳-۳؛

۱۸-۷-۱؛ ۹-۵-۶؛

- نام رودی در اروپا ۹-۵-۵.

دَنوَنَه (سرزمین) در نامه‌ای از العمارنه ۹-۵-۶.

دَنیپَر نام رودی در اروپا ۹-۵-۵؛ ۱۳-۱-۱۵؛

- در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳.

دَنیشتَر در پیوند با سکاها ۱۰-۳-۳؛

- نام سکایی رودی در اروپا ۹-۵-۵.

دورو نام شهری در بخش جنوبی مادستان ۹-۲-۵.

دونگولا، تندآب سوم رود نیل ۵-۳-۱۱.

دَهِیو «سرزمین» واژه اوستایی و پارسی باستان

۵-۱-۱۲؛ ۱۲-۳-۵.

دِیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲-۲؛

۱۸-۶-۳-۲؛

- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر

۱-۲-۱۰؛

- نام میهن قوم آمو در سندهای مصری؛ نیز پیوند

آن با داییتیای اوستایی ۸-۱۲.

دِیالَه، در پیوند با آرمونوم ۹-۶-۱.

دِیانت نام مصری شهر آواریس ۹-۵-۵ (پانویس).

*دِیگَنَه «رود تیز»، گونه آغازین نام سومری

(ای) دِیگَنَه «دجله» ۴-۵-۱-۲.

دِیلم (بندر) پیوند آن با دیلمون ۱۴-۵-۱-۲؛

- در پیوند با سرزمین وَرَنَه در وندیداد ۱۷-۷-۴.

دِیلمون ۱۴-۲-۱-۱؛

- به عنوان سرزمین صادر کننده سنگ لاجورد،

عقیق، و سنگ‌های دیگر و نیز عاج، مس،

برنز، نقره، قلع به میانرودان در هزاره سوم و

دوم؛ نیز پیوند نادرست آن با بحرین توسط

بیشتر پژوهشگران؛ نیز جای درست آن در

سر راه خاور میانرودان، یعنی کرانه‌های

شمالی خلیج فارس ۱۴-۱-۵-۲؛

- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های

میانرودانی ۹-۲-۷.

دیوار پدافندی، ساخت آن در مصر در دوره

دودمان دوازدهم ۱۰-۲-۲.

«دیوار پدافندی مَدَه» ۹-۲-۲.

«دیوار روبه‌روی کوهستان» پیوند آن با روایت

ذوالقرنین ۱۸-۶-۵.

«دیوار مَدَه»، در پیوند با خاستگاه خاوری قوم

مَرْتو ۷-۲-۳.

«دیوار مَرْتو» ۱۰-۲-۲؛ ۱۸-۶-۵؛

- در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرْتو ۷-۲-۳.

ذ

ذاهِی/زاهِی نام سرزمینی در پهنه شرقی دریای

مدیترانه و در پیوند با نام سرزمین رَشْوَ

۱۰-۲-۷.

ذوالقرنین، روایت آن در قرآن؛ نیز تطابق او با

شولگی ۱۸-۶-۵.

ر

*رَنَه گونه آغازین نام سرزمین آرتَه ۴-۵-۱-۲.

رَنَکُو (سرزمین) ۱۰-۴-۱؛ ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛

۱۸-۶-۱-۲؛ ۱۴-۵-۳-۱؛

- تازش سِسوتریس سوم به آن ۱۰-۳-۲؛

- در پیوند با داستان سینه‌ه ۱۰-۲-۴؛

- نخستین ذکر نام آن در داستان سینه‌ه؛ نیز بحث

در ویژگی‌های ایرانی آن ۱۰-۲-۵؛

- «نَه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۱۰-۲-۷؛

- نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های

کهن مصری ۱۳-۱-۱؛

- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

رَسا نام رودی ودایی ۹-۲-۷ (پانویس).

رَغا «ری» ۱۳-۱-۷؛

- از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزداکه در وندیداد

ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

رَگا «ری» ۱۳-۱-۷.

رَگی ارغی ارغی لری در پیوند با نام شهر لگش

۱۳-۱-۷.

رَنگها نام رودی اوستایی ۹-۲-۷.

رَنگیا (اَرَنگ)، رود، پهنه گرداگرد آن، از

سرزمین‌های آفریده آهورَه مزداکه در وندیداد

ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

روسیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

روسیه اروپایی، به عنوان بستر دریای خزر در

دوران یخبندان ۳-۲.

روسیه جنوبی، هوای دلپذیر فلات ایران در

سنگش با آن در دوران کهن ۳-۴.

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛
- سرچشمه آن در کشور سلم بنابر روایات ایرانی ۱۲-۳-۱۰-۱؛
- نام آن به زبان سومری، آگدی و پارسی باستان ۱۳-۱-۶؛
- «در آن زمان مردم سرزمین سودر پهنه ماد (شامل) سرزمین زاب شالی در پهنه ماد، همچون ملخ، از مرزهای آَنشان (پارس) تا دریای بالا شوریدند»، متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱؛
- دِرْهِم، شهری در خاور میانرودان، اشاره متنی از آن به حیواناتی به عنوان «غنائم جنگی مَرْتو» ۱۵-۱-۲؛
- «دریا»، جایگاه خاوری آن در ذهن سومریان ۱۴-۲-۱-۱؛
- دریاچه قم، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۳-۵؛
- دریاچه نمک، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۳-۵؛
- دریاچه‌ها، در دوران یخبندان؛ نیز مساحت به مراتب بیشتر آنان در سنجش با امروز؛ نیز بالا رفتن سطح آب آنها در دوران یخبندان ۳-۲؛
- دریاچه‌های مرکزی فلات ایران، پیدایش آنها در نتیجه آب شدن یخها در پایان دوران یخبندان ۱۸-۱-۱؛
- دریاچه هامون، بازمانده دریاچه بزرگ میانی فلات ایران در دوران کهن ۳-۵؛
- دریاچه‌های میانی فلات ایران، تبدیل آنها به کویرهای خشک با گذشت هزاره‌ها؛ نیز گودی هشتاد متری و قابل کشتیرانی بودن آنها ۳-۵؛
- دریاچه ارومیه ۵-۳-۱۴-۲-۱-۱ (نیز نک دریای ارومیه)؛
- دریاچه وان ۱۴-۲-۱-۱؛
- دریاها (نک آب دریاها)؛
- دریا‌های آزاد، سطح پایین‌تر آنها در دوران یخبندان در سنجش با امروز ۳-۲-۱۸-۱؛
- دریای آرْف ۱۰-۳-۳؛
- دریای ارومیه، مساحت آن در دوران یخبندان ۳-۲؛
- دریای اژه ۹-۴-۲؛
- «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱؛
- در متن سارگن و در پیوند با قلع ۱۴-۲؛
- «دریای خزر»، در متن تَرَام سین ۹-۶-۱؛
- «دریای بزرگ» (مدیترانه) ۴-۱-۱؛
- «دریای پارس»، عبارت اوستایی در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۶؛
- «دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱؛
- دریای چین، در پیوند با داستان جمشید و آژی دَهاک ۱۷-۱۴-۵؛
- دریای خزر ۵-۲-۸-۱۲-۱۴-۱-۲؛
- خاستگاه قوم سکا در دوران تاریخی ۱۰-۳-۱-۱؛
- در پیوند با «دریای بالا» ۹-۶-۱؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۳؛
- در پیوند با متنی از سارگن آگدی ۵-۳-۳؛
- مساحت به مراتب بیشتر آن در دوران یخبندان در سنجش با امروز ۳-۲؛
- دریای سربونی، در روایت هروت در پیوند با کوهستان کاسین ۵-۴-۱-۱؛
- دریای سرخ ۵-۳-۱۱-۱۰-۳-۳؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛
- زیستگاه آموهای جنوبی در کرانه‌های باختری آن ۸-۱۳؛
- دریای سیاه ۴-۱-۴-۲-۴-۵-۴-۵-۱-۴-۱۸-۷؛
- دریای عمان ۵-۳-۱۱-۱؛
- به عنوان مدخل رود بزرگی که در خلیج فارس جاری بود ۳-۲؛
- در پیوند با ورود اقوام ایرانی به مصر ۸-۶؛
- دریای کاشی ۳-۶-۱-۱-۱؛
- دریای مدیترانه ۱۰-۲-۲-۱۵-۷-۲؛
- مرتبط نبودن آن با «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱-۱؛
- دریای هامون ۵-۱-۱-۱؛
- دُرْیه «دریا، رود» واژه ایرانی در پیوند با نام آمودریا و مصر ۸-۱۷؛
- دُرْیه «دریا، رود» واژه پارسی باستان ۱۳-۲-۴؛
- دماوند ۱۵-۳-۳؛
- رفتن جمشید از آن به بابل ۸-۱۶؛
- دُن (رود) ۵-۴-۱-۱۰-۳-۳-۱۳-۱۵-۱۵؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳؛ سیلک ۶-۳؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
- در پیوند با گورهای آن ۲-۶-۲؛
- سیلک کاشان، بنیادگذاری تمدن آن در هزارهٔ ششم پیش از میلاد ۱-۱۸؛
- جای یافت کهن‌ترین نمونهٔ فرآوردهٔ مسی که کمتر زنگ زده است ۴-۱-۱۴؛
- در پیوند با آهن شهابی ۱۴-۴-۱؛
- در پیوند با فرآوری دیرین برنز در ایران ۱۴-۳؛
- (نیز نکتهٔ سیلک).

ش

- شِخِم شهری در فلسطین ۱۵-۱۰-۵ و ۶؛ ۸-۱۰-۱۵
- شَرخ نام شهری در نزدیکی بخارا ۱-۱-۷؛
- شَروم نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
- شِمِشَرَه نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
- شَغار نام جایی در تورات، منطبق بر بابل ۱۵-۷-۲؛
- شَنوگَه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- شَندار، جایی در شمال عراق و جنوب خاوری آسیای کوچک، مکان یافت کهن‌ترین نمونه‌های مس نگداخته ۱۴-۱-۳؛
- شوَبِر/شوَبور (سرزمین) ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛
- نام سرزمینی در پهنهٔ زاگرس در اسطوره‌ای سومری؛ نیز به عنوان منشأ روغن‌های خوشبو ۱۰-۲-۵؛
- شوَبِری نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۸-۱۷ (پانویس).
- شوَبِر نگارش سومری نام سرزمین شوَبِر تو (در باختر ایران) در یک متن کهن ۵-۳-۱؛
- شَوَرزَه نام کوه، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریَش ۶-۱-۱۲؛
- شوَشَه‌را نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

- میانروانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱ (پانویس)؛ ۹-۲-۳؛
- سوَبِرکی (سرزمین) در متن‌های پسین میانروانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱ (پانویس).
- سوَخروَوَه نام جغرافیایی کهن با پسوند اوَوَه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- سوریه ۲-۳-۳؛ ۲-۶-۱؛ ۴-۲-۴؛ ۴-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۷؛ ۶-۹-۱۷؛ ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
- آریایی بودن نام آن از دوران پسین تا کنون ۱۳-۱-۲؛
- در پیوند با سرزمین رَئَنو ۱۰-۲-۷؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛
- در پیوند با قوم اومان‌مَنده ۱۵-۴؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛
- رابطهٔ سیاسی آن با ایران در دوران کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
- رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۱۰-۲-۷؛
- گورهای آن ۲-۶-۲؛
- نقش آرابه بر مهرهای این سرزمین هم‌زمان با روی کار آمدن هیکسوس‌ها، کاشی‌ها و میتانی‌ها ۱۵-۲-۳؛
- سوَسیتا نام شهری در متن‌های یهودی، در اردن ۱۵-۱-۵؛
- سوَسیتَه نام شهری در اردن ۱۵-۱-۵؛
- سومر (سرزمین) ۱-۱-۲؛ ۲-۶-۱؛ ۶-۱۴؛
- اشاره به سرزمین‌های خاوری آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱؛
- در پیوند با «دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱؛
- سَوَهی (سرزمین) ۱۳-۱-۲ (پانویس).
- سَوَهی «نام بخش خاوری زمین» واژهٔ اوستایی، در پیوند با ریشهٔ نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹؛
- سیاه‌کوه ۱۴-۳؛
- در منابع ایرانی ۱۴-۴-۱؛
- سپیری، امکان گذر مستقیم از آن به آلاسکا در آخرین دوران یخبندان ۳-۲؛
- سیرکُریا ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۵-۸-۶؛
- سیستان ۹-۲-۷؛ ۱۴-۱-۵؛ ۱۸-۴-۱؛
- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
- زیستگاه قوم آرتَه‌ای ۹-۱-۳؛

روشلم نام اورشلیم در کهن ترین متن های مصری
۴-۱۰-۳-۱۲

روم (سنای) کشته شدن ژول سزار در آن
۶-۱۰-۱۷

ری ۴-۷-۱۷، ۷-۱-۱۳؛

- در پیوند با زادگاه زردشت ۱-۷-۱۷؛

- زادگاه زردشت ۲-۱۷.

ز

زُئِن نام شهر آواریس در تورات ۵-۵-۹
(پانویس).

زاب (رود) ۱-۶-۹.

زاب بالا (رود) ۷-۳-۵.

زاب شالی (سرزمین) ۱-۱-۲-۱۴ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در پهنه ماد؛ نیز پیوند آن با نام زاب
(شاه پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷.

زاب شالی که نام جایی در کوهستان لرستان؛ ذکر
آن در سندی از شوسین ۱-۲-۹.

زاب فرودین ۳-۵-۱-۱۴.

زابل، در روایت کی کاؤس ۱۶-۸.

زابوم نام کانال و نیز رود زاب در متن های سارگن
یکم و بابل کهن؛ نیز پیوند آن با نام زاب (شاه
پیشدادی) ۵-۱۴-۱۷.

زاگرس ۹-۱-۱۵؛ ۹-۳-۱۲؛ ۳-۳-۵؛

- در پیوند با فرهنگ های آریایی ۷-۳؛

- در پیوند با میهن قوم گوتی ۷-۳-۹؛

- زیستگاه قوم های ماد، آمرد، گوتی ۷-۲-۹.

زاهی/ذاهی (سرزمین) ۱-۲-۱۳؛ ۱-۱-۱۴؛

۳-۱-۵-۱۴؛ ۱-۲-۶-۱۸؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛

- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن های مصری
۲-۱-۱۳؛

- نیز نام سرزمین سوریه در متن های کهن مصری
۵-۱۰-۳-۱۲؛

- نام سرزمینی در متن های مصری ۱-۴-۵.

زاینده رود پیوند نام آن با دایتیا ۳-۱۸.

زَرَه نام کوهی در متن های هوری ۸-۱-۱۳.

س

سَئیریمی (سرزمین) ذکر آن در فروردین یشت

۴-۷-۱۷.

سائینی (سرزمین) ذکر آن در فروردین یشت
۴-۷-۱۷.

سابوم (کوه) ۴-۳-۱۲؛

- نام کوهی در جنوب ایران در اسطوره های
سومری ۱-۲-۱۲.

سُدوم، نام جایی در تورات ۲-۷-۱۵.

سَندویس (دریا) نام پارسی میانه ۳-۱۸.

سَقَّارَه جایی در ۴۰ کیلومتری جنوب قاهره ۸-۸؛
۶-۱-۱۱؛

- فرآورده های سنگ لاجورد در گورهای آن
۳-۱-۵-۱۴.

سَکُم نام پهنه ای در سرزمین رَئَنو؛ نیز پیوند آن با
سَکاهَا ۲-۳-۱۰.

سَلم (سرزمین) ۱-۳-۱۰؛ ۵-۱۰-۳-۱۲؛

۵-۱۴-۱۷؛ ۳-۵-۱-۱۴؛ ۴-۳-۱۳-۱۷؛

۶-۴-۱۸

- پیوند آن با مفهوم «باختر» ۴-۱۰-۳-۱۲.

سمرقند ۶-۱۴؛

- در پیوند با سرزمین سائینی ۴-۷-۱۷.

سَینیر نام جغرافیایی آموری ۱۰-۱-۱۳.

سَونام پهنه ای در متنی از شوسین ۱-۱-۲-۱۴.

سوئر (آبراه) سنگ نوشته داریوش بزرگ در آن
۵-۵-۹.

سوئر تو/سوئر اتو (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۱-۳-۹؛
۳-۲-۷؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۶-۱-۹ (پانویس)؛

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه های چهار

بخش جهان در متن های میانرودانی ۷-۲-۹؛

- در پیوند با ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳؛

- «مردم خوب» ریشه ودایی نام آن ۲-۱-۷؛

- نام سرزمینی در باختر ایران ۱-۳-۵.

سوئر توم (سرزمین) ۳-۱-۶-۱۸؛

- در متنی از تَرام سین و به عنوان سرزمینی که به
تصرف قوم اَیرین مَندَه در می آید ۴-۱۵.

سوئر/سوئر (سرزمین) ۱۴-۳-۱۲ (پانویس).

سوئر یه ریشه نام سوریه ۱-۲-۱۳.

سوئر (سرزمین) در متن های سومری ۲-۱-۷.

سوئر/سوئر تو (سرزمین) در متن های پسین

کاپادوکیه (کول تپه) ۱۱-۱؛ ۱۱-۱۱-۲.
 کاپسی (ماتگه تپه سی کی) نام سرزمینی در نامه‌های
 العمارنه ۵-۳-۱۲.
 کاپوتس نام دریاچه وان گزارش‌های پلینی
 ۱۳-۱-۱۷.
 کادی نام پهنه‌ای در بالای فرات؛ پیوند آن با
 گوتی‌ها ۹-۳-۳.
 کارپاتی نام دریایی در حماسه ایللیاد هومر ۵-۴.
 کارمانیا (کرمان) خاستگاه گیاه بخور خوشبوی
 ۱۰-۲-۵.
 کارون، به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰
 سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۳-۲-۲.
 کازالو (شهر) ۹-۲-۳.
 کازونام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۵-۳-۴.
 کاژه نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۵-۳-۴.
 کاس نام سرزمینی در متن سوسوتریس یکم
 ۵-۳-۱۱.
 کاس نام قوم و شهری در متن‌های مصری
 ۱۰-۲-۴.
 کاسپ/کاسپه نام شهری در متن‌های آشور نو
 ۵-۳-۷.
 کاسپی/کاشپی (اورکاشپی) نام شهری در
 متن‌های آشور نو ۵-۳-۷.
 کاسپین (دریای) ۵-۲.
 کاسرود (رودی کهن در نزدیکی کاشان) اشاره
 حسن بن محمد بن حسن قمی به آن ۳-۵؛ ۶-۵؛ ۲-۵؛
 - نام ایرانی رودی که از نزدیکی کاشان می‌گذشت
 ۱-۱-۵.
 کاسس نام جزیره‌ای در حماسه ایللیاد هومر ۵-۴.
 کاس کایه/کوکاس کایه نام سرزمینی در دوران
 بابل میانی و آشور میانی ۵-۱-۲.
 کاتسک (کاتسه رود) ۵-۲.
 کاتسه پاکی نام شهری در متن‌های بابل کهن ۵-۳-۴.
 کاسی نام رشته‌کوهی در کنار دریای سربونی
 ۵-۴-۱.
 کاسی تیر نام جزیره‌ای در اقیانوس هند ۵-۴.
 کاسی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با
 نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
 کاسین کوهستانی در کنار دریای سربونی بنابر

دریا‌های آزاد ۳-۴-۴؛

- گورهای آن ۲-۶-۲؛

- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر
 ۱۴-۵-۳.

فنان، جایی در جنوب اردن ۱۴-۱.

فیشون (رود) ۵-۳-۱۳؛

- نام عربی ۱۸-۳.

قادش، شهری در شمال فلسطین (در سوریه)

۵-۳-۹؛ ۵-۱۲-۱؛ ۹-۳-۳؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۱۰-۵؛

۱۸-۷-۳-۳.

ق

قاسان (کاشان)، در پیوند با دریای کاشی ۳-۶؛

- نام کاشان در روایت حسن بن محمد بن حسن
 قمی ۵-۵.

قاف (کوه) رفتن کی کاؤس به آن ۸-۱۶.

قبرس در پیوند با مس ۱۴-۱-۲؛

- در پیوند با واژه یونانی معادل مس ۱۴-۳-۱؛

- نقش چلیپای شکسته در آن ۷-۲-۱۸.

قبرستان (مکان باستان‌شناسی)، به عنوان یکی از

کانون‌های صنعت گدازش مس ۱۴-۱-۴.

قصر شیرین ۵-۲.

قطنه شهری در شمال قادش در شمال فلسطین

۱۵-۱۱-۲.

- در متن‌های رامسس دوم ۵-۴-۱.

قفقاز ۵-۳-۱؛ ۵-۲-۱۴؛

- در پیوند با مس آرسن دار ۱۴-۱-۴؛

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریس ۶-۱-۱۲؛

- در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳؛

- هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در

دوران کهن ۳-۴.

قندهار ۱۷-۷-۴؛

- زیستگاه قوم آرتی ۹-۱-۳.

قیصریه نام جایی در آسیای کوچک ۱۱-۱-۱؛

۱۱-۴-۱ (پانویس).

ک

کابل، در روایت کی کاؤس ۸-۱۶.

کاپادوکی (سرزمین) ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ف

- شهادت، در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۲-۶-۱.
- «شهر»، پیوند آن با نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳.
- شهر سوخته ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۶؛
- پیوند آتش‌سوزی مهیب در آن با جنگ کی خسرو با آفراسیاب در سیستان ۱۷-۱۴-۵؛
- در پیوند با فراوری برنز ۱۴-۳؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قلع ۱۴-۲؛
- شباهت نقش سفالهای آن به نقش جامه‌های نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛
- کهن‌ترین نمونه خط در آن ۱۷-۱۴-۳؛
- گورهای آن ۲-۶-۲؛
- سنجش مهرهای آن با مهرهای مصری ۱۰-۱-۱.
- شیماش‌کی (سرزمین) ۱۴-۲-۱ (پانویس).

ص

- صحرای سینا ۵-۳-۱۱.
- صددروازه، پایتخت آغازین دولت اشکانی ۱۷-۱۰-۶.
- صوغر، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

ط

- طالقان، وجود کان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
- طهران ۶-۱-۱۲.

ع

- عباس‌آباد، وجود کان‌های مس در آن ۱۴-۱-۴.
- عکا (اکو) شهری در فلسطین ۱۵-۱۰.
- علی‌کش (تپه) ۱۷-۱۴-۱.
- عمالقه، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.
- عمان ۱۴-۱-۵.
- عموره، نام جایی در تورات ۱۵-۷-۲.

غ

- غاری، جایی در سوریه ۱۷-۱۱-۱.
- غزنین ۷-۱-۱.

- فازه، نام شهری در میانرودان ۱۴-۱-۶.
- فَرات ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳؛ ۱۸-۶-۱؛
- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال پیش در کف خلیج فارس روان بود ۳-۲؛
- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛
- نام آن در زبان ایرانی کهن ۱۳-۱-۴؛
- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛
- فرمان منوچهر به کندن سرچشمه‌های آن ۸-۱۶.
- فراخ گرت «فراخ بریده»، «بریدگی پهن‌آور» نام آغازین دره پهن‌آوری در کف خلیج فارس که آروند رود (دائیتیا) از میان آن می‌گذشت ۱۸-۳؛ ۵-۱-۱؛
- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹؛
- (نیز نکوئوروگشَه).
- فلات ایران ۱۸-۳؛
- افزایش بارش در آن در دوران یخبندان ۳-۲؛
- زیستگاه آریاییان در پایان دوران یخبندان ۳-۴؛
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی در آن ۳-۵؛
- میانگین دمای آن در ۱۴۰۰۰ سال پیش از میلاد؛
- نیز فرارسیدن دوره خشکی در آن حوالی ۹۰۰۰ تا ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد ۳-۳.
- فلسطین ۲-۳-۳؛ ۲-۶-۱؛ ۴-۱؛ ۴-۲؛ ۴-۳؛
- ۱۱-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۶؛
- ۱۷-۹-۶؛
- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از ورود به این سرزمین ۸-۱۴؛
- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۳-۴؛
- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با سرزمین رَنّو ۱۰-۲-۷؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛
- در پیوند با هاماوران، در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲؛
- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲؛
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

- پیوند آن با گوتیوم ۳-۳-۹.
- کیرت (جزیره) ۸-۵-۹؛
- در پیوند با قوم هخا ۷-۱۸.
- در پیوند با قوم آرکادی ۱-۱-۹.
- کرج، وجودکان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
- کردستان ۲-۲.
- گردوتیش (کتر-دوتیش) نام سرزمین ۵-۳-۱۲.
- گر-کاسی «شهر کاشی‌ها»، گویش آشوری نام
- آغازین شهر اکباتان، آکسه‌تیه ۵-۲-۵؛ ۵-۳-۱۱.
- گرگس (رشته کوهی در مرکز ایران) ۲-۵.
- کرکوک ۶-۳-۵.
- کرمان ۱۴-۱۶؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۶-۲؛
- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
- میانرودانی ۱-۵-۱۴؛
- جای سرزمین کهن پَرشی ۱-۹؛
- در پیوند با سرزمین پَرشی ۳-۱-۹؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۵-۳؛
- وجودکان‌های مس در آن ۴-۱-۱۴.
- کرمه شهر کهن در کرانه خاوری رود نیل ۵-۳-۱۱.
- گر نام رودی در فارس ۳-۲-۹-۱۷.
- کَرَنک، نام شهری در مصر میانی ۵-۳-۱۲.
- کُره (سرزمین) ۵-۱۸.
- کِس/قِس شکل نام سرزمین کوش در زبان میروبی
- ۲-۳-۵.
- کَسف‌رود (کاسپ‌رود) ۲-۵.
- کَسکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.
- کَش پهنه‌ای در دوران دودمان هجدهم مصر
- ۵-۳-۱۱؛
- نگارش مصری نام قوم کاشی ۱۰-۲-۹.
- کِش نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۴-۳-۵.
- کِش (کیش ک) نام جغرافیایی کهن سومری ۵-۳-۲.
- گشکان‌رود ۲-۵.
- گشکان/گشگان «سرزمین کاشو» برگرفته از
- *گشکان ۲-۵.
- گشکن سیرونی، پهنه‌ای در شمال باختری
- قصر شیرین ۲-۵.
- گشمیر ۳-۱-۵.
- *گشه پاره دوم نام دریای وُتور و گشه ۱۸-۳؛
- ریشه اوستایی نام دریای وُتور و گشه ۵-۱-۱.

- کاشی‌آری (ثبت به گونه کوشکاشی‌آری) «کاشی
- آریایی» نام شهری در متن‌های بابل میانه
- ۵-۳-۵؛
- «سرزمین آریایی کاشی» نام شهری هیتی در
- آسیای کوچک ۵-۳-۸.
- کاشی‌پَحه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشی‌پور(ن) نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشی‌په نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشی‌تو نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشی‌تیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشی (مانت‌کاسی/مانت‌کاشی/مانت‌کاشه/مانت‌کاشه)
- نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲.
- کاشی‌موله نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشی‌مه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
- ۵-۳-۸.
- کاشیه آگاشیه شهری در شمال یا شمال خاوری
- آناتولی ۵-۳-۸؛
- .. نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در
- متن‌های هخامنشی ۵-۲-۵.
- کاشی‌یه نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۳-۵.
- کاش[ی] نام سرزمینی در متن‌های ایلامی کهن
- ۵-۳-۳.
- کاشوت‌فندره «نام کوهی» از نامهای جغرافیایی
- اوستایی ۵-۱-۱.
- کاشه‌آیه (دریاچه) از نامهای جغرافیایی در اوستا
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۱؛ ۴-۱۷.
- کپه‌اوتنه «دریای آبی» (نام دریاچه وان در کتاب
- استرابون) ۱۳-۱-۱۷.
- کتی-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
- ۱۱-۱-۱؛
- نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵؛
- نام جغرافیایی در پیوند با قوم گوتی ۹-۳-۹.
- کدی (سرزمین) اشاره رامسس دوم به آن ۱۰-۱؛

گزارش هرودت ۵-۴-۱.

کاش نام سرزمینی در عهد عتیق در پیوند با اتیوپی و نیز فلات ایران ۵-۳-۱۳؛ ۱۴-۲-۱-۲؛

- سرزمین نوبی ۵-۳-۲.

کاش نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های مصری ۵-۱-۱.

کاش / کاژ شکل مستند نام سرزمین کاس در متن سِسوستریس یکم ۵-۳-۱۱.

کاشان ۵-۲؛ ۵-۵؛ ۱۸-۸-۲؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛

- به صورت قاسان در متن حسن بن محمد بن حسن قمی ۳-۶؛

- در پیوند با تپه سلیک ۲-۶-۲؛

- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵.

کاش پرونه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشتریه آپه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشتمه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشتومیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشتووره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشتوهه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشته ریشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشته مووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاش ته هروکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاش خه آگاش خه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشغر (شهری در خاور ترکستان) ۵-۲.

کاشکان رود ۵-۲.

کاشک رود ۵-۲.

کاشگمه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاش / کوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان ششم مصر ۵-۳-۱۱.

کاشگه / اورگاش گش / کوشکاش گه نام سرزمینی در سندهای هیتی ۵-۱-۲؛

- نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشکی نام شهری در متن‌های هیتی ۵-۱-۲؛

۵-۳-۸.

کاشمر (شهری در خراسان) ۵-۳-۵؛ ۵-۲.

کاشمی یخه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشو «کاشی» نام شهری در متن‌های بابل کهن ۵-۳-۴.

کاشو نام سرزمینی در متن‌های نرام سین ۵-۳-۳.

کاشو نام کوهی در متن‌های هیتی ۵-۳-۸.

کاشوریه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشو (کوکاشو) نام شهری در متن‌های آشور نو ۵-۳-۷.

کاشو / کوشو نام سرزمینی در متن‌های شهر نوزی ۵-۳-۶.

کاشو (گالزو) نام مکانی در متن‌های آلالاخ ۵-۳-۹.

کاشولیشنه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشولیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشومیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشه شه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاش هه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.

کاشه یت نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.

کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی از سارگن اکدی ۵-۳-۳.

کاشی / کاشو نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.

کاشی / کوش / کوسو نام سرزمین نوبی ۵-۲.

کاشی ئی نام جایی پیرامون شهر کهن قادوش ۵-۳-۹.

- کهن ۵-۳-۱۲.
گسی نام شهر قوس در دوران امپراتوری میانه
۵-۳-۱۲.
گَمَلَه/جَمَلَه نام شهری در اردن ۱۵-۱-۵.
گناباد ۱۴-۶.
گنج دره ۱۷-۱۴-۱.
گنداره نام پهنه قندهار در متن‌های پارسی باستان
۱۱-۱-۶.
گنداره‌یی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین
بری‌گزه ۷-۱-۳.
گندروه/گندهاره/گندهزوه نام سرزمین ودایی
۱۱-۱-۶.
گندهاره «قندهار» نام پارسی باستان ۱۸-۶-۵.
گنگ (رود) ۱۰-۳-۳.
گن‌هرگن‌خر (سرزمین) پیوند آن با قندهار
۱۸-۶-۵.
گَنَه-هر □ ثبت میخی نام سرزمین گن‌هر
۱۱-۱-۶.
گوبله، نام شهر ۵-۳-۱۲.
گوتیوم/کوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۳؛
- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در
متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۵-۳؛
- در پیوند با واژه مَدَه در متن‌های شولگی ۹-۲-۱؛
- در متنی از ترام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
تصرف قوم اِرین‌مَنده در می‌آید ۱۵-۴؛
۷-۲-۳؛ ۱۰-۱؛
- در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۵؛
- نخستین اشاره به آن ۹-۳-۱.
گودشونه، نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛
۱۵-۱۰-۱۹.
گودین تپه ۵-۱-۴؛
- در پیوند با قلعه ۱۴-۲؛
- گورهای آن ۲-۶-۲.
گوژدر پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۷-۳؛
- واژه فارسی ۹-۳-۷.
گیلان، در پیوند با سرزمین وَرَنه در وندیداد
۱۷-۷-۴.
گیلومه-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱.

- «کوه کاس/کورکاس» «کوه کاشی» ریشه ایرانی
کهن نام کوه گرگس ۵-۲.
«کوه یخی کاشی» معنی آغازین قفقاز در زبان
سکایی ۵-۲.
که پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند
هوری باشد ۷-۲-۱۷.
کیارود ۱۱-۱-۶ (پانویس).
کیاسر نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۱-۶ (پانویس)؛
۱۱-۱-۴ (پانویس).
کیاسترا نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۱-۶ (پانویس)؛
۱۱-۱-۴ (پانویس).
کیزووتنه نام جایی در سرزمین لوویه ۹-۱-۲؛
- نام سرزمینی در جنوب آسیای کوچک و شمال
باختری سوریه ۱۵-۱۱-۲.
کیشی‌یه/کیشیه از شهرهای آسیای کوچک در
دوره هیتی‌ها ۵-۳-۸.
کیمت اطلاق مصریان به سرزمین خود در روزگار
کهن ۸-۱۷.
«کی‌مس» شهر بزرگ» گونه احتمالی آغازین نام
سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
کیمش (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس
میانرودان ۱۴-۱-۴؛ ۱۸-۶-۵-۱؛
- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با
سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛
- در متن‌های ایلامی و میانرودانی؛ نیز به عنوان
خاستگاه مس؛ نیز هم مرزی پهنه‌های
باختری آن با زاگرس؛ نیز پیوند آن با قوم
مَرتو ۱۴-۱-۳-۵.
کی‌ین‌گی/کهاوری (سرزمین) اشاره به آن در یک
متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

گ

- گاسپار، در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران
۱۱-۱۱-۲-۴.
گاشان (سرزمین) در متن‌های دوران بابل کهن
۶-۴.
گاشووه نام مکانی در متن‌های شهر ابله ۵-۳-۹.
گاشه نام مکانی در متن‌های شهر ابله ۵-۳-۹.
گس گیس نام شهر قوس در دوران امپراتوری

دوران بابل میانی ۵-۳-۵.
 کونخاته نگارش نام سرزمینی در متنی از دوران
 بابل میانی ۵-۳-۵.
 کورس نگارش یونانی نام رودی در فارس
 ۱۷-۹-۳-۲.
 کورسکایه. مش نگارش نام سرزمینی در متنی از
 دوران بابل میانی ۵-۳-۵.
 کورکوشو(خه) نام سرزمینی در متن‌های شهر
 نوزی ۵-۳-۶.
 کورینت پهنه‌ای از یونان ۴-۲-۹.
 کوزوییه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 کوشی/کوشیس نام یونانی شهرکوسائه ۵-۳-۱۲.
 کوسائه شهری در کنار رود نیل ۵-۳-۱۲؛ ۵-۳-۱۱.
 کوسو (سرزمین) نام بابلی، به عنوان خاستگاه
 نقره؛ نیز پیوند آن با کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
 کوسی‌آت (کوسی‌آت‌کی) نام جغرافیایی کهن
 سومری ۵-۳-۲.
 کوسی/کوکوسه نام سرزمینی در خاور بابل که
 جایگاه پرورش اسب بود ۹-۳-۷.
 کوش نام سرزمین نوبی در تورات ۵-۳-۱۱؛
 - نام سرزمینی در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳.
 کوشان نام پهنه‌ای که به دربار هخامنشی غلات
 می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.
 کوشر/کوشر نام پایتخت دولت هیتی ۵-۲.
 کوشه نام سرزمین اتیوپی در سنگ‌نوشته‌های
 هخامنشی ۵-۳-۱۱.
 کوشی‌یه نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در
 متن‌های هخامنشی ۵-۳-۱۱.
 کوشی‌یه/ایپ نگارش ایلامی نام کوشان که به
 دربار هخامنشی غلات می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.
 کوف در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷؛ ۱۳-۳-۷.
 *کوف‌کاس «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲-۵؛
 ۵-۳-۱.
 کوفه شهری در عراق، ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۳-۷.
 کول تپه ۱۱-۱-۱؛ ۱۸-۷-۱-۲.
 کوموخ (جایی شمال در سوریه) ۱۸-۸-۱؛ ۴-۷-۵.
 *کوه‌کاس «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲-۵.
 کوه‌کاس/کوکاسیس ریشه نام کوه‌های قفقاز ۵-۳-۱.

کیشی نام شهری کاشی در متن‌های بابلی ۵-۳-۴.
 کیش (سرزمین) ۵-۴-۱.
 کیشو نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
 کیشور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق
 ۵-۴-۱.
 کیشو (سرزمین) ۹-۴-۲؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۵-۴-۱.
 کیشو/کیشو یو ثبت نام پهنه کیشو در متن‌های
 مصری ۵-۴-۱.
 کیشو (سرزمین) ۵-۴-۱.
 کیشمن نام جغرافیایی ارمنی، در پیوند با واژه
 کاشی گذشمن ۶-۲-۱۰.
 کلم ۹-۲-۶؛
 - اطلاق سومری‌ها به سرزمین خود ۹-۲-۱، نیز
 پانویس.
 کله، کلا «بالا» جزئی از برخی نام‌های جغرافیایی
 در ایران، واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 کمارن ۱۷-۱۴-۶؛
 - نام سرزمینی در فرات فرازین ۵-۴-۱.
 کنعان ۱۲-۳-۱.
 کنگ‌دژ شهری در خاور ایران بنابر تاریخ سنتی
 ۱۴-۵-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴.
 کنگ‌دژ هودج (کنگ‌دژ هوخ) ۱۴-۱-۳-۵؛
 - نامی که ایرانیان بر اورشلیم نهادند ۱۲-۳-۱۰-۴.
 کنگه «نام سرزمینی» واژه اوستایی ۱۴-۱-۳-۵.
 کنگ‌کی/کوری (سرزمین) اشاره به آن در یک
 متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
 کنوسوس (در جزیره کرت) ۷-۱۵.
 کوبیه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 کوده/کوتاه نام شهری در پیوند با سرزمین گوتیوم
 ۱-۱۰؛
 - نام شهری در قلمرو دولت اورارتو ۹-۳-۳.
 کودی/آوانویسی دیگر نام سرزمین کدی ۹-۳-۳.
 (کورگمده «سرزمین ماد» نام آشوری ۹-۲-۶
 (پانویس).
 کورو/وودو «سرزمین کوهستان مس» نام مرکب
 سومری ۱۴-۱-۵.
 کورو/رومایه. مش نگارش نام سرزمینی در متنی از

- مَدَه سویرکی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه اوری کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه کی ۶-۲-۹؛
 - به معنی عام «سرزمین»، واژه سومری ۱-۲-۹.
 مَدَه کین (!) گِی اوری کی (سرزمین) اشاره به آن در
 یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه کین (!) گِی (!) سَگ-۶ (سرزمین) اشاره به آن
 در یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه کی پین گِی پین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه گوتیوم (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به
 شولگی ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه مَدَه کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره
 به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه مون گِی پین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه نیم کی-ما کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند
 سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدِیا (سرزمین) ۱۱-۳-۵.
 مَدِینَه هابو جای سنگ‌نگاره‌های رامسس دوم و
 سوم ۳-۱-۵-۱۴.
 مَدِیه (سرزمین) پیوند تنگاتنگ بازرگانی
 هیکسوس‌ها با آن ۲-۷-۱۵؛
 - در پیوند با سرزمین مَدَه در متن‌های مصری
 ۹-۲-۹.
 مَدَه نام سرزمینی در متن‌های مصری در پیوند با
 مادها ۹-۲-۹.
 مَر (سرزمین) در پیوند با سرزمین مَرِتو؛ در
 متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند
 مَدَه ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَرِتو (سرزمین) ۳-۲-۱؛ ۳-۲-۷؛
 - بازرگانی شهر آلاخ با آن ۱۷-۲-۷؛
 - در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند
 مَدَه ۱-۲-۹ (پانویس)؛
 - سرزمین کوهستانی در ادبیات سومری ۲-۲-۷
 (پانویس).
 مَرِتو کی (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی
- و بدون پیشوند مَدَه ۱-۲-۹ (پانویس)؛
 - نام‌های شخصی آن ۱۵-۲-۷.
 مَرخشی (سرزمین) ۱-۳-۲ (نیز نک پَرشی).
 مَرَد (شهر) ۳-۲-۹؛
 - گونه دیگر نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
 مَرَدگان نام روستایی در فارس ۷-۲-۷.
 مَرَدَمَن (سرزمین) ۱-۳-۲؛
 - نام شهری در سرزمین سوپرتو ۸-۲-۷.
 مَرَدوروم (شهر) در گزارش پلینی ۷-۲-۷.
 مَرَدوس نام جایی در پیوند با نام قوم مَرِتو ۷-۲-۷.
 مَرَدَه کی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
 مَرَدی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای
 خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 مَرَهشی (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۳-۳-۵؛ ۳-۳-۹ (نیز
 نک پَرشی).
 مِشرفه، دژی در نزدیکی شهر قَطَنَه، پیوند آن با
 اسب و آرابه رزمی ۱۵-۷-۱۵.
 مشهد ۶-۱۴.
 مصر ۱-۶-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۱۳-۲-۴؛ ۶-۱۴؛ ۶-۹-۱۷؛
 - حضور دیرباز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛
 - در پیوند با مردم کاشی ۶-۵؛
 - در روایت کی کاؤس ۱۶-۸؛
 - ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۱۷-۸؛
 - کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب
 دریاهای آزاد ۴-۳؛
 - مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان
 خشایارشا ۱۷-۲-۹-۱۷؛
 - نام عربی و فارسی کشور مزبور؛ بحث در ریشه
 کهن آریایی آن ۱۷-۸.
 مِصَرِئیم نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب
 فلسطین در تورات ۱۷-۸.
 مغولستان ۲-۴.
 مَکَران ۳-۵-۱۴؛
 - تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
 میانرودانی ۱۴-۱-۵-۱.
 مِلوَهه / مِلوَحَه (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع
 در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱؛
 - به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
 میانرودانی ۷-۲-۹؛

- در متنی از سارگن آکدی ۳-۳-۵؛ ۳-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۰؛
 - ورود آمورها به آن در میانه سده ۱۹ ق م
 ۷-۲-۱۵.
 مازن نام یکی از سرزمین‌های دیوان در
 فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
 ماگان (سرزمین) به عنوان پهنه‌ای واقع در خاور
 ماد در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹؛
 - در پیوند با دریای پابین ۱۴-۲-۱-۱۸؛ ۱۸-۶-۳؛
 - به عنوان خاستگاه مس در متن‌های میانرودانی
 ۱۴-۱-۵-۱؛
 - در پیوند با ایزدبانوی کوهستان‌های خاوری
 ۷-۲-۱؛
 - در پیوند با منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛
 - در خاور ایران (مکران) به عنوان منبع تهیه مس
 میانرودان ۱۴-۱-۳؛
 - نیز پانویس، به عنوان «سرزمین مس».
 مَتَنی «سرزمین ماد» گونه‌ای از ثبت نام ماد در
 متن‌های میخی ۷-۲-۹.
 مَتَنیانی در گزارشات باستانی اروپایی و در پیوند با
 ریشه واژه ماد ۷-۲-۹.
 مجیدو (شهر) ۱۴-۵-۳-۱۰-۱۵.
 مَدَّگَه کی نام پهنه ایلام که بر مَهر سلطنتی
 فرمانروای سرزمین کیمش حک شده است
 ۱۴-۵-۳.
 مَدَّه واژه سومری؛ نیز نامی جغرافیایی در
 متن‌های میانرودانی؛ نیز پیوند آن با سرزمین
 ماد ۷-۲-۱.
 مَدَّه اشاره به سرزمین ماد در متن‌های کهن
 میانرودانی ۲-۳-۱؛ ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۵؛
 - بحث در ریشه ایرانی آن ۹-۲-۴.
 مَدَّه (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس)؛
 - نام سرزمینی در متن گوده ۹-۲-۱.
 مَدَّه (ماد) پیوند آن با سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.
 مَدَّه «مادی» پیوند آن با نام اومان‌مَدَّه ۱۵-۵.
 مَدَّه در پیوند با دیوار پدافندی شولگی ۹-۲-۲.
 مَدَّه اوری کی نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان
 در دوران پسین آکدی ۱۱-۱-۱.
 مَدَّه‌زیمودار (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به
 شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).

لا رسا ۱۱-۱؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۳-۲-۱۳.

- نام شاهان آن ۷-۲-۱۳.

لگش نام شهری در میان رودان ۱۸-۶-۱، ۵-۳-۱،

۱-۲-۹، ۲-۹-۹، ۱۴-۲-۱؛

- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛

- به معنی «شهر سلطنتی»؟ ۱۳-۱-۷؛

- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۱-۷.

لولوبوم (پهنه‌ای در لرستان) به عنوان سرزمینی در

پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور

۱۴-۱-۳-۵.

لولویی (سرزمین) ۹-۶-۱؛

- در متن سارگن ۹-۳-۱؛

- ۱۸-۶-۳-۱؛ ۵-۳-۳.

لوویه نام سرزمینی لووی زبان در جنوب باختری

آسیای کوچک ۹-۱-۲.

لیبی ۵-۳-۱۱.

لیدی ۱۷-۷-۴.

لیلومی، نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۸-۱۷

(یانوس).

مَنُورُو (مَرو) ۷-۲؛ ۱۸-۴-۲؛
- از سرزمین‌های آفریدهٔ اهورَ مزدا که در وندیداد
ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
- نام اوستایی شهر مَرو ۴-۵-۶.
مائیوتیس نام یونانی دریای آرَظ ۱۰-۳-۳.
مادَه/اد (سرزمین) ۵-۴-۱؛
- اشارهٔ پیوسته به آن در متن‌های میانرودان
۹-۲-۶؛
- پیوند آن با نام سومری مَدَه؛ نیز اشاره به آن در
متن‌های دودمان سوم اور به‌صورت مَدَه
۹-۲-۱؛
- در اسناد آشوری ۹-۲-۵؛
- در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳.
ماد (سرزمین) در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱.
مارئوتیس شهری در مصر فرودین ۸-۴.
ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴؛ ۱۵-۷-۲؛

۱۷-۷-۴.

وَرَنَه «نام سرزمینی اوستایی»، در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۶-۲-۴.

وَرَه «پهنه، ناحیه» واژه بَلخی کهن ۶-۲-۲۲.

وَرَه نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۵-۳.

وَشوگنی نام پایتخت میتانی ۱۸-۷-۲-۳.

وَلگا، به عنوان منشأ اسب اهلی در پایان هزاره پنجم ۱۵-۱-۱.

وَنگهوی [دائیتیا] «دائیتای نیک» نام رود اوستایی ۹-۱-۹.

ویر «سرزمین، پهنه» واژه ارمنی ۶-۲-۲۲.

ویره-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱۱-۱-۱.

وی مَنیدیه نام سرزمینی در اوستا ۹-۲-۷.

ه

هَبرون نک جِبرون

هَپته هندو (هفت هندو، رود سند، پنجاب) از سرزمین‌های آفریده آهوره مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

هَرئیتی نام کوه اوستایی؛ نیز پیوند آن با کوه البرز (پانویس) ۱۲-۳-۳؛ ۵-۱-۱.

هَرئیه «سرزمین آریا» نام پارسی کهن ۲-۳-۱.

هَرا (کوه) پیوند آن با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴.

هَرا «کوهی ناشناخته، گویا البرز» نام اوستایی ۱۳-۱-۸.

هرات ۱۷-۷-۴.

هَراکلیئوبولیس جایی در شمال مصر ۸-۱۰.

هَراووتی «آراخوزی» ۱۲-۳-۴؛

- نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس)؛ ۲-۳-۱.

هَرخ وئیتی «پَر آب» نام رود اوستایی ۱۲-۳-۴ (پانویس).

هَرخ وئیتی «سرزمین آراخوزی» نام اوستایی ۳-۲-۱؛ ۱۲-۳-۴؛

- از سرزمین‌های آفریده آهوره مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

هَرو-آیوه «سرزمین آریا» نام اوستایی ۲-۳-۱.

هَر (ه) نام کنعانی یک کوه ۱۳-۱-۸.

هَره نام مصری یک کوه ۱۳-۱-۸.

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۵-۳.

نَهَرین (میتانی) نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم ۴-۱-۴.

نهل مِشمر، جایی در باختر بحرالمیت، وجود فراورده‌های مسی در آن در هزاره چهارم ۱۴-۱-۲.

نیسایه (جایی میان مرو و بلخ، نیسا) از سرزمین‌های آفریده آهوره مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

نیفل‌هایم «مِه‌آباد» (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.

نیکلاوس دمشقی، روایت او از گشودن لیدی توسط سپاه کوروش بزرگ ۱۷-۹-۳-۲. نیل ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۳.

نیم‌کی «ایلام» نام سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

نیمروز (سیستان) در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶.

نیمکره شمالی زمین، کوچ عشایر آن ۳-۴.

و

وَنوروگشَه «بریدگی پهن‌آور»، «دارای شاخه‌های پهن‌آور» نام دریایی (به گمان خلیج فارس) در اوستا؛ نیز گمان پیوند آن با قوم کاشی؛ نیز معنی آغازین آن «پهنه کاش یا کوش» ۱۸-۳. وَنوروگشَه (قراخ‌گرت) نام دریای بزرگی که مخزن تمامی آب‌هاست ۱۲-۳-۳، نیز پانویس؛

- نام اوستایی دریایی در سرزمین ایران وِیج ۵-۱-۱؛

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹.

وَنه کِرته (قندهار) از سرزمین‌های آفریده آهوره مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

واوات نام جایی در نزدیکی آسوان ۵-۳-۱۱.

وَر نام دژ جمشید ۶-۲-۲۲.

وَرَنه (پهنه البرز، دیلم، گیلان) از سرزمین‌های آفریده آهوره مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

وَرَنه نام سرزمین یاران دروغ در فروردین‌یشت

- به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۳؛ ۷-۳-۳
- نام سرزمینی در خاور ایران ۵-۳-۱۲؛
- نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های میانرودانی ۸-۱۷؛
- نام سرزمینی در متن‌های میانرودان؛ نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۱۴-۱-۴-۵.
- مَنتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.
- مونام شهر آفرد در زبان چینی ۷-۲-۷.
- موترنگارش دیگر نام پهنه موتربه در مصر ۸-۱۷.
- موتربه نام جایی در شمال بیلوس ۸-۱۷.
- موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتربه در مصر ۸-۱۷.
- موخول، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱۱ (پانویس).
- *مودرایه/آمودرایه/آمودریا در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴.
- *مودرایه «روِد جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷.
- مودرایه/مودرایه «دریای جاودان» نام پارسی باستان مصر ۱۳-۲-۴.
- مودرایه/مودرایه «مصر» نام پارسی باستان ۸-۱۷.
- *مودزیه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۸-۱۷.
- موریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴.
- موریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان ۷-۲-۴.
- موزری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
- موسپل (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
- موسری (موسری) نام سرزمینی در متن‌های آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷؛
- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛
- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای میانرودانی ۸-۱۷.

- موسیویه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
- موش/ارن ک «شوش» نام سومری ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۱-۳ (پانویس).
- موصوری نام سرزمینی در متن‌های میانرودان در پیوند با سرزمین ملوّه ۸-۱۷.
- مولیان نام جایی در نزدیکی بخارا ۷-۲-۴.
- مولیان‌ته نام جغرافیایی هوری ۷-۲-۱۵؛ ۱۳-۱-۱۳.
- مون‌گن (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری، احتمالاً در پیوند با سرزمین آمورو ۹-۲-۱.
- میان‌گنگی نام فارسی سرزمین اوستایی آنترکنگه ۱۴-۱-۳-۵.
- میتانی (سرزمین) ۴-۳؛ ۵-۳-۱۲؛ ۵-۴-۱؛ ۲-۳-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
- «پیمان صلح» و نام ایزدان آریایی آمده در آن جا ۱۵-۸-۲؛
- به عنوان بخشی از سرزمین «ماد بزرگ» ۱۵-۸-۶؛
- پیوند آن با رسته اومان‌منده ۱۵-۴؛
- در پیوند با مسابقات اسب‌دوانی ۱۵-۱-۷.
- میزرئیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
- میزی «مصر» نام هیتی ۸-۱۷.
- می‌صیر/می‌صیری «مصر» نام آگدی ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
- مینیه، جایی در مصر میانی (در نزدیکی بنی‌حسن و العمارنه) ۱۰-۲-۲.
- نحریه، جایی در باختر میانرودان ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ن

- نِگف ۱۴-۱.
- نِگف شمالی ۱۴-۱-۲.
- نمازگا، جایی در ترکمنستان، حضور دیرین شتر در آن ۱۴-۱-۲-۱.
- نَمَر (سرزمین)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- نوزی شهری در شمال میانرودان ۵-۳-۶؛ ۱۵-۱۱-۲؛

نام قوم‌ها و ملت‌ها

آ

- آپروتَه در پیوند با قوم آپروتی ۵-۱-۹.
- آپیرو/آپرو/آپریو/آپرو نگارش‌های دیگر نام قوم‌هایبرو در متن‌های خاور نزدیک ۷-۳-۷-۱۸.
- آخیر گویش آلمانی نام قوم یونانی هَخا ۷-۵-۹.
- آرکادی (قوم) پیوند آن با قوم پَرهسی بنابر گزارش استرابون ۱-۱-۹.
- آرکاس نام قومی یونانی ۳-۲-۱۳.
- آریاییان، بت‌پرست نبودن آنان ۱-۶؛
- پیشینه آنان در فلسطین ۴-۳-۷-۱۸؛
- پیشینه موج نوین حضور آنان در خاور نزدیک؛ نیز پیشینه حضور آنان در خاور نزدیک بر کوچ سومریان به میانرودان ۴-۱۵؛
- تأثیر فرهنگی آنان بر تمدن مصر در دوران پیش از تاریخ ۸؛
- تیپولوژی و ساختار اندامی آنان بر مبنای نگاره‌های قوم‌های بیگانه؛ نیز سر کشیده و بلند آنان ۱-۶-۲؛
- جستجوی تیپولوژی آنان در گورهای شهرهای کهن فلات ایران ۲-۶-۲؛
- حدس زیستگاه کهن آنان بر مبنای دانستن چگونگی تأثیر آب و هوا بر کوچ قوم‌ها؛ نیز وضعیت آنان در هزاره پنجم پیش از میلاد، و زیست آنان در جنوب فلات ایران و کف خلیج فارس در پایان دوران یخبندان ۴-۳؛
- خاستگاه آنان؛ نیز کوچ آنان به میانرودان پیش از سومری‌ها در نتیجه آب شدن یخها ۱-۱۸؛
- در برنگرفتن آنان مردم باختر ایران را (بنابر اوستا) ۴-۷-۱۷؛
- در فلات ایران و پیرامون آن ۷؛
- در فلسطین، در دوران پیش از تاریخ ۱۶-۸؛
- دیرین‌ترین روزگار آنان (یکی بودن ایرانیان و هندیان) ۲-۹-۱۷؛
- دیرینگی حضور آنان در میانرودان ۱۸-۲-۷؛
- رخنه فرهنگ آنان به مصر ۱۵-۸؛
- رد پای آنان در فلات ایران و سرزمین‌های پیرامون ۷-۲؛
- سپیدچهرگی آنان در ادبیات ودایی ۶-۲-۹؛
- سنت نام‌گذاری ۱۴-۲-۷؛
- شیوه جنگی آنان در پیوند با آرایه چهاراسب ۳-۱۵؛
- «فرضیه کوچ» ۶-۴؛
- نیز سستی‌های آن ۲؛
- کوچ آنان به پهنه‌های باختری و خاوری در پی افزایش سخت دما ۵-۱۴-۱۷؛
- کوچ آنان به مصر و فروپاشی دودمان ششم؛ نیز پیوند آن با افزایش دمای هوا و کمبود آب در

- *هَرَهَوَتی نام رود سَرَسَوَتی در ایران ۱۲-۳-۴.
هَریو (هرات) از سرزمین‌های آفریده آهورَه‌مَزدا
که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
«هفت هندوگان» (سرزمین) ۱۷-۷-۴.
هَلَتَمَتی اطلاق ایلامیان به سرزمین خود ۱۲-۱-۵.
هلیوپولیس شهری در مصر فرودین ۸-۲.
هند ۵-۴؛ ۵-۵؛
- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛
- سفر مانی به آن ۱۷-۱۰-۵.
هوف «گلّاته، ملک (در اصل، جایی بر بلندی)»
واژه آلمانی ۹-۳-۷.
هیتی (سرزمین) پیوند نام ایزدان آن با قوم کاشی
۶-۱-۱.
هِمالیا (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی
کوهستان ۶-۱-۱۰.

- هِمالیّه (هِمالیا) ۱۲-۳-۲۸؛
- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان
۶-۱-۱۰.
یارموتی شهری در متن‌های سارگن اکّدی ۵-۳-۳.
یا (سرزمین) در پیوند با داستان سینه ۱۰-۲-۴.
یاشو/یاش/یاشی «سرزمین»، در نام‌های فردی
کاشی ۶-۳-۸؛
- واژه کاشی ۶-۲-۹.
یانیک تپه، بنیادگذاری تمدن آن در هزاره هفتم
پیش از میلاد ۱۸-۱.
یَیرو (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و
در پیوند با سرزمین مَدّه ۹-۲-۱.
یَبروکی نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن
در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).
یَنوآمو شهری در فلسطین که فرماندارش آریایی
بود ۱۵-۱۰-۴؛ ۱۸-۷-۳-۳.

- آمورگیان نام قوم سکایی ۷-۲-۷.
- آمورو (قوم) بنیادگذاری کشوری مستقل در خاور میانرودان در اواخر هزاره سوم توسط آن ۱۳-۲-۷؛
- پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با جابجایی این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- در پیوند با سرزمین مئورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- در شمال فلسطین ۱۵-۷-۲؛
- در میانرودان به نام مَرتو ۱۶-۲-۷؛
- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛
- نامیدن آن به صورت آری در متن‌های میانرودان ۱۱-۱-۱؛
- ورود آن در میانه سده ۱۹ پیش از میلاد به شهر ماری ۷-۲-۱۵؛
- قومی در میانرودان در پیوند با قوم آمو در مصر ۸-۱؛
- یکی بودن آن با اومان‌منده ۷-۲-۱۰.
- آموری (آموریت) (قوم) گزارش تورات مبنی بر این‌که پدر اورشلیم از این قوم بوده است ۱۲-۳-۱۰-۲.
- آموری (قوم) ۱۰-۳-۵؛
- آموری (قوم) در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰.
- آموریان (قوم) ۱۴-۵-۲.
- آموریت (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۴-۲؛
- پیکار اسرائیلیان با آن ۱۷-۱۴-۶؛
- در پیوند با آموهای تازنده به مصر ۱۰-۱؛
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛
- ریشه ایرانی نام آن (*آمور) ۷-۲-۱۰.
- (*آموززیه نام ایرانی، در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷.
- آمولیان (قوم) ۱۴-۵-۲.
- آمولی اطلاق هوری‌ها به قوم آمورو ۷-۲-۷.
- آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۴-۵-۵.
- آمونیت نام قومی در فلسطین، بحث در ریشه نام آن ۸-۱۱.
- آپهرو (قوم) ۱۸-۷-۳.
- آپیرو آپر آپریو آپرو نگارش‌های دیگر نام قوم هابپرو ۱۰-۴-۲؛ ۱۸-۷-۸.
- آخایی (قوم) ۱۰-۳-۱؛
- پیوند آن با قوم سکا ۱۰-۳-۴؛
- نام کهن‌ترین قوم یونانی ۹-۴-۲.
- آخایی‌ای گویش یونانی نام کهن‌ترین قوم یونانی ۸-۲-۱؛ ۹-۴-۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۸-۷-۲.
- در پیوند با قوم ایرانی هخا ۹-۱-۷.
- آژته‌ای (قوم) ۱۸-۴-۱؛
- زیستگاه آن از سیستان تا آراخوزی ۹-۱-۳.
- آژته‌یی‌بوت نام قومی ایرانی در پیوند با سرزمین آژته ۷-۱-۳.
- آرتی (قوم) زیستگاه آن در همسایگی آراخوزی و قندهار ۹-۱-۳.
- ارمنی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۱-۳.
- آری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱.
- آریماسپ (قوم) ۱۰-۳-۳.
- اَرین‌منده (قوم) در متنی از نرام‌سین و به عنوان مردمی که از پهنه‌های شمال میانرودان به سرزمین‌های خاور نزدیک سرازیر می‌شوند؛ نیز در قانون‌نامه هیتی کهن به عنوان طبقه‌ای با امتیازات ویژه ۱۵-۴؛
- پیوند آن با قوم مَنو ۸-۱۱.
- اسرائیل (قوم) پرستش یهوه توسط آن پس از کوچ به فلسطین ۱۲-۳-۲۴.
- یهوه مستند در سرزمین آنان از دوران پارس‌ها ۱۲-۳-۲۴.
- آگه‌وش (قوم) ۱۰-۴-۲.
- آگه‌وشه (قوم) ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۷-۲-۲؛ ۹-۴-۲؛
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۵-۱-۳؛
- در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱؛
- قوم لووی زبان ۹-۱-۲؛
- «هخایی خوب یا درخشان» ۱۸-۷-۳-۵.
- آکی‌سیس (قوم) ۱۰-۴-۲.

فلات ایران ۸-۱۹؛

- کوچ گسترده آنان در سده ۱۸ ق م به سرزمین‌های خاور نزدیک و فروپاشی حکومت‌های بومی ۱۵-۷؛

- کوچ‌های بزرگ آنان و نیز پیوند آن با گائاها ۱۷-۷-۲؛

- کوچ‌های بزرگ آنان همزمان با افزایش جهانی دما در ۱۲۰۰ ق م ۱۷-۱۴-۶؛

- گسترش آنان در جهان کهن ۱۶-۲؛

- گسترش آنان در فلات ایران ۱۸-۵؛

- موج دوم کوچ بزرگ آنان به خاور نزدیک ۱۵؛

- میزان نفوذ آنان در سوریه و فلسطین بر مبنای نام‌های فردی متن‌های العمارنه ۱۸-۷-۳-۲.

آشور (قوم) ۲-۱.

آگه‌وشه «هخایی درخشان یا هخایی خوب» نام قومی دریانورد در فلسطین ۱۱-۱-۵.

آمو (قوم) ۷-۲-۶ (نیز نک آمو، آمول، آمو).

آمو/آمو (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲؛

- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

آمو (قوم) ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۲-۷؛

۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۳-۱-۵؛ ۱۴-۶-۳؛

۱۵-۶؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۶-۲-۳؛ ۱۸-۳-۴-۳؛

- اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- اطلاق آن به صورت هاری ۷-۲-۹؛

- پیکار سسوتریس سوم با آن ۱۰-۳-۲؛

- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛

- تازش آن به مصر ۱۵-۷؛

- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم

۹-۳-۲؛

- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی»

در نامه یکی از فرعون‌ها؛ نیز استفاده مصری‌ها از

این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار»

۱۰-۳-۱؛

- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۸-۱۱؛

- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر

۸-۹؛

- حضور آن در مصر ۸-۱۰؛

- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر»

۱۳-۲-۴؛

- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۶-۳-۴؛

- در پیوند با داستان سینوهه و سرزمین رتنو

۱۰-۲-۴؛

- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با

قوم ایرانی آمو؛ نیز در دوره دودمان پنجم و در

پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر ۸-۱۴؛

- در سندهای مصری ۹-۳-۳؛

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم

و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- در مصر فرازین؛ نیز در پیوند با مفهوم

«عشایر چوپان» در مصر ۸-۱۳؛

- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛

- گماردن این مردم به شغل‌های مهم در دوران

دودمان دوازدهم مصر ۱۰-۲-۳؛

- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور

نزدیک ۱۰-۳-۷؛

- نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۸-۱۲؛

- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مروتو

به میانرودان ۱۰-۱-۳؛

- در مصر در زمان دودمان ششم ۸-۱.

*آمو (قوم) پیوند آن با نام ایزد مصری آمون

۱۲-۳-۲۷؛

- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛

۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۴-۳-۴؛ ۱۸-۲-۱؛

- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛

- در پیوند با سرزمین مئورو در وندیداد

۱۷-۷-۴؛

- کوچ آن از فلات ایران به سوی باختر و

تازش بر مصر ۹-۳-۲.

آمو/آمو (قوم) نام قومی ایرانی که قوم آمو در

مصر از آن برخاسته است ۸-۱.

آمو (قوم) ۱۸-۴-۲؛

- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۸-۱۲؛

- نام قوم ایرانی آمو در گزارش هرودت

- ۱-۴-۱۸. تپوری (قوم) ۱-۴-۱۸.
- پرس‌ت (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛
- نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹.
- ثبت نام پُرسیت «پارس» در متن‌های مصری ۹-۱-۲.
- پرسیت (قوم) ۹-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛
- ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۲-۴؛ ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۳-۷؛ ۲-۲-۱۳؛
- ۱۷-۱۱-۵.
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۶؛
- نام قوم فلسطینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان ۱۷-۱۴-۶؛
- کلاه بردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان ایرانی ۱۸-۷-۳-۵.
- پُرسو (قوم) ذکر آن در ماندالای ششم ۹-۱-۵.
- پُرسه اُپرسو «قوم پارس» ۹-۱-۳.
- پُرسی (قوم) اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱؛
- در پیوند با قوم پُرسی ۹-۱-۷.
- پُرسی (قوم) ۹-۳-۸.
- پُرسی (قوم) ساکن در جنوب خاوری ایران، نیاکان کهن پارس‌ها ۹-۱-۷.
- پروتی (قوم) در گزارش بطلمیوس، به عنوان مردم ساکن در مرزهای شمالی گذری ۹-۱-۵.
- پروتیان قوم ساکن ایالت آریا در ایران باستان ۹-۱-۵.
- پروس (قوم) ۹-۱-۸.
- پُرهسی (قوم) ۱۸-۴-۱؛
- اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱؛
- در پیوند با سرزمین پُرسی ۹-۱-۶؛ ۵-۴-۱.
- پُرسی (قوم) نام قوم سیلتی ۹-۱-۸.
- پُلسگی قوم لووی زبان ۹-۱-۲.
- ت
- تپور (قوم) ۵ (نیز نک تپوری).
- تپوران (قوم) پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۴؛
- در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
- تپوری (قوم) ۱۸-۴-۱.
- تُخازی (قوم) گویش یونانی نام قوم ایرانی ۹-۳-۵.
- توخازره (قوم) گویش هندی نام قومی ایرانی ۹-۳-۵.
- تور (قوم) ۱۰-۳-۱؛
- یکی از قوم‌های سه گانه تاریخ سنتی ایران ۴-۱-۶.
- توران (قوم) ۱۷-۱۴-۵؛ ۵-۳-۵؛
- پیوند آن با قوم دانو در اوستا ۹-۵-۳؛
- در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴؛
- نام قوم توگری در تاریخ روایی ایران ۹-۳-۸.
- تورانیان (قوم) ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛
- ۱۷-۱۳-۴؛
- (آریاییان آنیرانی) جنگ ایرانیان با آنان ۸-۱۶.
- تورشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
- توری (قوم) ۱۰-۳-۱؛
- در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۱-۴.
- توگری (قوم) ۹-۳-۷؛
- نام آغازین سرزمین توکریش و خاستگاه قوم تورانی ۶-۱-۴.
- توگری (قوم) ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۴-۸؛
- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸.
- ح
- حایبرو (قوم) ۱۵-۱۰.
- خ
- خابیرو (هایبرو) (قوم) ۱۸-۷-۳-۷ (نیز نک هایبرو).
- خانی (قوم) آشنایی آن با اسب ۷-۲-۱۷.
- د
- داته نام قوم ودایی ۱۷-۷-۴؛
- نام قومی بیگانه در زبان هندوآریایی کهن ۵-۳-۱۲؛
- واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵.
- دانائوی قوم یونانی در حماسه ایلید ۹-۵-۱.
- دانو/دانوئه (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۵-۱؛ ۷-۲-۱۵.
- دانو (قوم) ۵-۴-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۱۴-۵-۴؛ ۱۴-۶-۶؛

آکیش/آخیش قوم دریانورد و فلسطینی در تورات

۱-۱-۱۱؛ ۲-۴-۱۰

آکین گویش انگلیسی نام قوم یونانی هخا ۷-۵-۹

اکیه (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان

۱-۳-۲

آلن (قوم) ۱-۷-۴

آمرد (قوم) ۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱-۴-۵؛ ۶-۲-۷؛ ۷-۲-۷

۸-۳-۹؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۱-۵-۱۴؛ ۶-۱۴

۱-۸-۱۸؛ ۲-۴-۱۸؛ ۱-۲-۴-۱۸؛ ۲-۱-۶-۱۸؛ ۱-۸-۱۸

- اشاره استرابون به آن ۱-۱-۹؛

- پیوند آن با ارین‌مَنده ۵-۱۵؛

- پیوند آن با پارس‌ها ۴-۱-۹؛

- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۲-۷-۱۵؛

- در پیوند با سرزمین مُئورو در وندیداد ۴-۷-۱۷؛

- در پیوند با قوم مَنتو ۱۲-۲-۷؛

- در دوران فرمانروایی ساحورع، به شکل مَنتو

۱۴-۸؛

- دگرگونی نام آن به آمور در ایران ۹-۸؛

- نام قومی ایرانی که قوم مَنتو در مصر از آن

برخاسته است ۱-۸؛

- نام یک قوم ایرانی کهن ۵-۵-۴

اومان مَندَه (قوم) ۵-۱-۱۲؛ ۴-۷-۱۵؛

- «آزابه‌رانان آریایی» شکل دیگر نگارش نام

ارین‌مَنده در دوران پَسین ۴-۱۵؛

- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۲-۷-۱۵؛

- در پیوند با قوم کاشی ۶-۱۵؛

- پیوند آن با قوم مَنتو ۱۱-۸؛

- در متن نَرام‌سین ۱-۳-۹؛

- در متنی از نَرام‌سین ۱۰-۲-۷؛

- هجوم این قوم آریایی به میانرودان و فروپاشی

دودمان اَکَد ۱۵-۸؛

- «مردی از قوم ماد»، «مردی از قوم آمرد» تعبیر

آریایی نام آن ۵-۱۵

ایرم/ایم نام قومی در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵

ایمیان، نام قومی در تورات ۲-۷-۱۵

ایون، ایونی (قوم) ۱-۲-۸؛ ۷-۱۸؛

- پیوند آنان با قوم یونتیو در متن‌های مصری

۱-۲-۸

ایونس نام قوم ایونی به زبان یونانی ۱-۲-۸

ب

بالتیک (قوم) ۱-۴-۳؛ ۴-۱۰

بَدیکَه (قوم) ۱۱-۳-۵

بِرستیه (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ریگ‌ودا

۵-۱-۹

بِلوج (قوم) ۷-۳-۹ (پانویس)؛ ۱-۴-۴-۱۸؛

- در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹

پ

پارت (قوم) بحث در ریشه نام آن ۹-۱-۹؛

- در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹؛

- در پیوند با نوار پیشانی‌بند ۱-۶-۲؛

- ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹

پارس (قوم) ۳-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱-۲-۲؛

۲-۲؛ ۱-۵-۴؛ ۵؛ ۱-۴-۵؛ ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۱۲؛

۱۴-۴-۲؛ ۱۴-۶؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۸-۴-۴-۳؛

۱۸-۴-۱۸؛ ۱-۸-۸؛ ۲-۷-۴

- به عنوان وارد کننده اسب به مصر، بابل و نیز

سرزمین‌های شرقی دریای مدیترانه

۴-۴-۱۵

- پیوند آن با سرزمین اَرته ۳-۱-۷؛

- پیوند آن با قوم آرکادی بنابر گزارش استرابون

۱-۱-۹؛

- پیوند نام آن با مفهوم «تبر» ۹-۱-۹؛

- روایت هروود درباره ریشه کهن نام آن ۲-۱-۹؛

- ریشه کهن آن در پیوند با سرزمین پَرشی ۱-۹؛

- ریشه نام آن ۶-۱-۹؛

- نبود اثری از خاستگاه آن در متن‌های کلاسیک

اروپایی و تورات؛ نیز دستیابی آن به نخستین

شاهنشاهی جهانی در طول سی سال ۱-۱۷؛

- نبود ذکری از آن در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷

پارسه (قوم) بررسی ریشه نام آن ۴-۱-۹؛

- رخنه نام آن به واژه‌های معادل «آهن» در

زبان‌های خاور نزدیک ۲-۱-۹

پانی (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹

پَرتو «قوم پارت» ۳-۱-۹

پَرتوس نام قوم پارت در وداها ۵-۱-۹

پَرتَه نام اصلی قوم پارس ۳-۱-۹

پَرچی/پَرجی (قوم) در پیوند با قوم پَرشی ۷-۱-۹

ک

- کاپادوکی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید
۳-۱-۱۵
- کاس نام قوم و شهری در متن‌های مصری
۴-۲-۱۰
- کاشپ (قوم) ۵-۱-۲؛ ۷-۳-۵؛
- گویش ایرانی میانه نام قوم کاشی ۵-۲؛
- گویش پارسی میانه نام قوم کاشی ۴-۵-۶؛
- نام ایرانی میانه قوم کاشی ۵-۳-۴.
کاسپی (قوم) ۵-۳-۱۲؛
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
کاسکی نام قومی در شمال آناتولی ۵-۱-۲؛
۸-۳-۵
- کاش (قوم) در متن‌های مصری ۴-۲-۱۰؛
- زیستگاه آن در مصر فرازین ۸-۱۳؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛
- ورود آن به جنوب مصر ۸-۶.
کاش آگاس (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری
۲-۳-۱۰
- نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم
۵-۳-۱۱.
- کاشو (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۲-۳-۱.
- کاشی (قوم) ۴-۵-۶؛ ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۱۰؛
۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۱۵؛ ۱۰-۳-۱۵؛
۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۷-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
- اشاره به آن در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛
- اشاره به آن در متن‌های اکدی و ایلامی ۵-۳-۳؛
- ایزدان آن ۱۲-۳-۲۸؛
- پیوند آن با سرزمین کیمش ۱۴-۵-۳؛
- پیوند تازش آن به بابل با حوادث دوران
پادشاهی بهمن ۱۷-۱۴-۶؛
- تازش آن به بابل در سده ۱۸ پیش از میلاد ۶؛
- تازش آن به میانرودان؛ نیز نفوذ آریاییان به ویژه
آرین‌منده یا اومان‌منده در قشر رزمندگان آن،
بنابر نظریه محتاطانه پژوهشگران ۱۵-۶؛
- حضور گسترده آن در جهان کهن ۵-۶؛
- در بابل، شواهد نوشتاری و نگارگری از آزابۀ
رزمی ۱۵-۲-۳؛

۶-۱-۴؛ ۵-۵.

سلمیان (قوم) ۱۷-۱۳-۴.

سلمی (قوم) پیوند آن با سرزمین سئیریمی
۱۷-۷-۴.سوئری (قوم) در پیوند با نام ایزد آسور ۱۲-۳-۹؛
- سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها
۹-۲-۶؛

- سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان
۹-۳-۵.

سوری (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید
۱۵-۱-۳.

سیامکه نام قومی در متن‌های هندی باستان
۱۲-۳-۵-۱۰.

ش

شکلشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام
کیمش ۱۴-۵-۳.

ع

عبرانی (قوم) ۱۰-۴-۲.

ف

فرزبان (قوم) ۱۱-۱-۱.

فرسیان (قوم) ۱۷-۱۴-۶.

«فری آسبه» نام اوستایی ریشه نام آریایی خاور
نزدیک بیری‌آشوه در آلالاخ سوریه
۱۵-۱۱-۴.

فریانه (قوم) پناه دهنده زردشت ۱۷-۷-۱.

فریسی (قوم) ۱۷-۱۱-۵.

- نام قوم دگراندیش یهودی ۹-۱-۸.

فیلیستی (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۴-۵-۳؛
۱۸-۴-۲-۲؛

- ثبت نام قوم فلسطینی در تورات؛ لووی زبان
بودن آن قوم ۹-۱-۲؛

- پیوند آن با قوم پَرشی ۹-۱-۷.

ق

قشقایی (قوم)، پیوند آن با شهر گسکایه در
متن‌های بابل میانه ۵-۳-۵؛ ۵-۱-۲.

۱-۴-۱۸؛ ۷-۴-۱۸؛ ۸-۴-۱۸؛ ۷-۱۸-۱۸؛
۱-۸-۱۸

- اشاره اوستا به آن به عنوان دشمن ایرانیان؛ نیز پیوند نام رودهای اروپایی با نام آن ۳-۵-۹؛
- پیوند آن با نام رودهای اروپایی ۵-۵-۹؛
- تعبیر معنی قوم «رود نشین» برای آن ۴-۵-۹؛
- خویشاوندی یونانیان با این قوم یونانی از قول خشیایارشا ۳-۱-۹؛
- در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰؛
- ریشه آریایی آن ۶-۵-۹.
- دانوئه (قوم) ۳-۱-۵-۱۴.
- داهه نام یک قوم آریایی ۱۲-۳-۵.
- داهی (قوم) پیوند آن با واژه فارسی دایه ۹-۱-۹؛
- در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵.
- دکه (قوم) نام پارسی باستان قومی بیگانه ۵-۱-۱۲.

س

- ستورومت (قوم) در روایت دیودور از سکاها ۳-۳-۱۰.
- ساگاژ □ (سا.کاس) فرم اندیشه‌نگار قوم کاشی و هابیرو ۷-۳-۱۵؛ ۱۲-۳-۱۵؛ ۸-۱۰-۱۵؛ ۷-۳-۱۸.
- ساکسون (قوم) «شمشیرداران» ۴-۱-۹.
- ستت/ستتو (قوم) در پیوند با داستان سینوهه ۴-۲-۱۰.
- «کسی که در جایی ماندگار است» ریشه مفهوم نام قوم آسیایی ستتیو در مصر ۲-۸.
- ستتیو (قوم) ۷-۲-۱۰؛ ۱۰؛ ۱-۲-۶-۱۸؛ ۷-۲-۱۰؛
- «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در مصر ۱-۲-۸؛ ۱-۸-۲؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۲-۸؛
- نام قومی بیگانه در مصر ۱-۸؛
- به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی «آسیایی» ۱۴-۸؛
- در پیوند با داستان سینوهه ۴-۲-۱۰.
- سرمَت (قوم) پیوند آن با سلم ۱-۱۰-۳-۱۲، نیز پانویس؛
- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۲-۱-۹ (پانویس)؛
- در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۳-۳-۱۰.

سَرمَتی (قوم) پیوند آن با سرزمین سَئیریمی ۴-۷-۱۷.

- سرمه ۱-۴-۶؛ ۱۸-۶-۲-۱؛
- در نگاره‌های مصری ۶-۲-۱۰؛
- ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۳-۱-۱۰.
- سُغدی (قوم) در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵.
- سفیدرود ۷-۲-۷.
- سکا (قوم) ۲-۲؛ ۵-۳-۱۰؛ ۲-۱-۱۱؛ ۲-۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۳-۱-۱۵؛ ۴-۷-۱۷؛ ۶-۱۰-۱۷؛ ۷-۴-۱۸؛ ۲-۷-۴؛ ۲-۵؛ ۴-۴؛ ۷-۱۸.
- اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۳-۱۰؛
- افسانه‌های آنان در پیوند تهمورث ۲-۱۸؛
- پیشینه حضور آنان در مصر؛ نیز بحث در ریشه آریایی نام آنان ۴-۳-۱۰؛
- پیوند آنان با تیره تور از آریاییان ۳-۱۰-۳-۱۲؛
- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۱۰-۸-۱؛
- پیوند آنان با قوم دانو ۳-۵-۹؛
- پیوند آنان با هخاها ۴-۹-۹؛
- حضور آنان در همسایگی مصر بنا به گزارش مورخان اروپایی؛ نیز به عنوان دشمن مصر ۳-۳-۱۰.
- حضور دیرین آنان در خاور نزدیک؛ نیز کهن‌ترین اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های مصری دودمان دوازدهم ۱-۳-۱۰؛
- در پیوند با پیشدادیان ۱-۱۳-۱۷-۱۱-۱؛
- در پیوند با تراسپی‌ها ۴-۱-۹؛
- در پیوند با رستم و سیستان؛ نیز تازش آن به مصر در دوران یسوتریس ۱۶-۸-۱؛
- روایت این قوم از سه بهرگی سرزمین آغازینشان ۲-۱۰-۳-۱۲-۱۰-۲؛
- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک ۷-۳-۱۰؛ نام‌های فردی آن ۱-۱۱-۱.
- سکاهای آئردی (قوم) ۷-۲-۷.
- سکایی (قوم) پیوند آن با اومان‌مَندَه ۴-۱۵؛
- در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵.
- سلم (قوم) ۱-۳-۱۰؛ ۱-۳-۳-۱۰؛
- کوچ آن به سوی باختر ۱۶-۸-۱۶؛
- نام یکی از قوم‌های سه گانه تاریخ سنتی ایران

- کی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛
- در پیوند با قوم‌های تُخاری زبان ۷-۳-۹؛
 - در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
 - سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها ۶-۲-۹؛
 - سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان؛ نیز زبان آریایی مردم آن ۵-۳-۹؛
 - کوچ آن به سوی خاور ۸-۳-۹؛
 - نبود اشاره صریح به آن در سندهای مصری؛ نیز پیوند آن با گوتیوم در سندهای میانرودانی ۳-۳-۹؛
 - هجوم آن به میانرودان ۱۵-۸-۱؛
 - یکی دانستن آن با قوم مَرتو در نوشته‌های گوناگون میانرودانی ۳-۲-۷؛
 - یورش شاهان دودمان سوم اور به آن ۴-۳-۹؛
 - گویش اَکَدی نام قوم ایرانی کوچی ۱۱-۳-۵.
- ## ل
- لولاهو (قوم) در پیوند با قوم هابیرو؛ نیز اسکان آن در کوه‌های زاگرس ۷-۳-۱۸.
- ## م
- ماتوی /مَذاو (قوم) ۱۱-۳-۵ (نیز نک مَذاو).
- ماد (قوم) ۱۲-۲-۲؛ ۵-۲-۲؛ ۵-۴-۵؛ ۱-۳-۱۰؛ ۱-۱۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۵-۴-۱۸؛ ۳-۷-۱۸؛ ۴-۳-۱۸؛ ۱-۸-۱۸؛ ۴-۷-۱۰؛ ۳-۵-۱۰؛
- به عنوان دریانوردان در متن‌های مصری ۱۳-۸؛
 - پیوند آن با اومان‌مَنده ۴-۱۵؛
 - پیوند قوم میتانی با آن ۶-۸-۱۵؛
 - در روایت هرودت ۸-۲-۹؛
 - در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵؛
 - ریشه‌شناسی واژه آن به صورت مفهوم «میان» و «هسته میانی» ۷-۲-۹؛
 - سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان ۵-۳-۹؛
 - مزدپرستی آن ۱۷-۹-۵؛
 - نبود ذکری از آن در فروردین‌یشت ۴-۷-۱۷؛
 - پیوند آن با قوم کاشی ۲-۵؛
 - ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با ماگگ ۵-۱-۶-۱۸؛
 - در متن‌های مصری ۹-۲-۹.
 - ماساگیت (قوم) ۳-۳-۱۰؛
 - در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۲-۱-۹؛ (پانویس)؛ ۲-۲.
 - مَذا یا (قوم) ۶-۱-۱۱.
 - مَذا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۱۰-۸-۱؛
 - در دوره دودمان پنجم مصر ۱۴-۸-۱؛
 - ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۶-۸.
 - مَذا /مَذاو (قوم) در متن‌های مصری، پیوند آن با قوم ماد؛ نیز زبان آریایی آن ۱۱-۳-۵؛
 - در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۳-۱۰.
 - مَذاو (قوم) در متن‌های مصری ۵-۴-۱۸؛ ۱-۴-۵؛
 - مَرتو (نیز نِک‌آمورو) (قوم) ۴-۳-۵؛ ۳-۵-۱۴؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۲-۲-۷؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۶-۱-۱۲؛ ۵-۱۰-۳-۱۲؛ ۲۵-۳-۱۲؛ ۲-۱-۵-۱۴؛ ۲-۴-۱۸؛ ۵-۱-۶-۱۸؛ ۱-۱-۷-۱۸؛
 - خاستگاه خاوری آن ۳-۲-۷؛
 - نامیده شدن آن در متنی با نام آری یا آری ۹-۲-۷؛
 - همزمانی کوچ آن به میانرودان با کوچ قوم آمو به مصر ۳-۱-۱۰؛
 - به عنوان بنیادگذار تمدن از دید میانرودانی‌ها ۲-۲-۷؛
 - پیوستگی آن به کوهستان (فلات ایران) ۱-۲-۷؛
 - پیوند آن با اَیرین‌مَنده ۵-۱۵؛
 - پیوند آن با پَرتشی‌ها ۱-۱-۹؛
 - پیوند آن با سرزمین کیمش ۳-۵-۱۴؛
 - پیوند آن با قوم مَنده ۷-۲-۹؛
 - پیوند آن با قوم مَنتو ۱۱-۸-۱؛
 - پیوند تیره باختری آریاییان (سَلَم) با جابجایی این قوم ۴-۱۰-۳-۱۲؛
 - تبارشناسی آن؛ نیز تبدیل آن به آمورو در زبان اَکَدی ۴-۲-۷؛
 - خاستگاه باختری و پیوند قومی آن با سامی‌ها از دید بیشتر خاورشناسان؛ نیز ردّ این ادعا ۳-۲-۷؛
 - در پیوند با سرزمین مَئورو در وندیداد ۴-۷-۱۷؛
 - دگرگونی نام آن به آمورو در میانرودان ۹-۸-۹؛

- در بابل و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آزاب ۸-۱۶؛
- در پیوند با نماد چلیپای ساده ۷-۲-۱۸؛
- در تاریخ سنتی ایران ۵-۵؛
- در سندهای هوریان ۵-۳-۶؛
- در سوریه و فلسطین ۵-۳-۹؛
- در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱؛
- در گزارش‌های تاریخی و روایت‌های یونانی ۴-۵-۱؛
- در متن‌ها و زبان یونانی ۴-۵؛
- در متن‌های آسیای کوچک ۵-۳-۸؛
- در متن‌های دوران امپراتوری آشور نو و بابل نو ۵-۳-۷؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران بابل کهن ۵-۳-۴؛
- در نامه‌های إلعمارنه ۵-۳-۱۲؛
- ریشه‌های آن در هند باستان ۵-۳-۳؛
- زبان آن مستند در متن‌های دوران میانی بابل ۶؛
- فرمانروایی آن در میانرودان و نام‌های با جزء آری و آریه در آن دوره ۱۱-۱-۱؛
- کوچ آن به پهنه‌های باختری ایران در هزاره نهم ۱۷-۱۴-۵؛
- کوچ آن به جنوب مصر و سرزمین نوبی ۱۰-۲-۴؛
- کوچ آن به نوبی ۸-۸؛
- کهن‌ترین اشاره‌ها به آن از دوران سومری ۵-۳-۲؛
- نام‌های جغرافیایی و قومی در پیوند با آن ۵-۲؛
- نبود نشانه بت‌پرستی آن قوم ۶-۱-۵؛
- واژه‌های زبان آن ۶-۲؛
- ورود آن از زاگرس به میانرودان ۱۵؛
- ورود آن به بابل و رخنه ایزدان آریایی به آن سرزمین؛ نیز کم‌شمار بودن خدایان آن ۶-۱؛
- همزمانی تازش آن به میانرودان با تازش هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷؛
- کاو (قوم گوی) ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶؛

- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
- نام جایی در سرزمین نوبی ۱۱-۱-۶؛
- نام قومی از همان جا ۱۰-۱-۲؛
- کدو (قوم) در جنگ مجیدو ۱۰-۱؛
- پیوند آن با گوتی‌ها ۹-۳-۳؛
- کرد (قوم) ۹-۳-۷؛
- کسکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵؛
- کُش نگارش نام قوم کاش در دوران امپراتوری نو در مصر ۵-۳-۱۱؛
- کُشی نگارش نام قوم کاش در دومین دوران فطرت مصر ۵-۳-۱۱؛
- گفتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق ۵-۴-۱؛
- کُفن نام قوم پارس در نزد هلنی‌ها تا پیش از روی کار آمدن هخامنشیان ۹-۳-۱؛ ۵-۴-۱؛
- کوچی (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۴-۱۸-۱-۲؛ ۴-۱۸-۶-۴؛
- پیوند آن با گوتی‌ها و نیز قوم‌های تُخاری زبان چین ۹-۳-۷؛
- کورتی نام قومی در متن‌های میانرودان ۹-۳-۷؛
- کورتی‌ای نام قومی در متن‌های یونانی، پیوند آن با کردها ۹-۳-۷؛
- کوش (قوم) پیوند تنگاتنگ بازرگانی هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
- کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن در نوبی)؛ پیوند آن با مادها ۹-۲-۱۰؛
- کیسی‌ای نام قومی که بنا به ادعای استرابون در سرزمین سوزیانه (شوش) می‌زیسته‌است ۵-۳-۳؛
- کیمری (قوم) پیوند آن با اومان‌مَند ۱۵-۴؛

گ

- گوئیم (قوم) «بیگانه» تازش آن به فلسطین در دوران حضرت ابراهیم ۱۵-۷-۲؛
- گوتی (قوم) ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۵؛ ۱۰-۱۶-۳؛ ۱۸-۴-۱-۲؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۷-۷-۳؛
- پیوند آن با قوم آمو در مصر ۹-۳-۲؛
- تازش آن به آگد و فروپاشی دودمان سارگن ۹-۳-۱؛
- تازش آن به میانرودان و پیوند آن با روایت

- یوئیچی، نام قوم کوشانی ۱۷-۱۰-۶.
- یوئیچی نام قومی تُخاری زبان ۹-۳-۷ (پانویس).
- یوئتیو (قوم) ۱۸-۶-۲-۱؛
- بررسی ریشه نام آن؛ گروهی از کوچندگان آریایی که جای ثابتی برای زندگی نداشتند؛ نیز اطلاق «میل‌گذار، ستونک‌ساز» از سوی مصریان به آنان ۸-۲؛ ۱۰؛ ۴-۲؛
- تغییر مسیر ورود آن به مصر ۸-۶؛
- نام آن در دوران پسین به صورت یوئتیو-رتی ۱۳-۸؛
- پیوند آنان با قوم/یونی در آسیای کوچک ۸-۲-۱.
- یوئتی/یوئتیو (قوم) «غارنشین»/«چادرنشین» نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛
- به معنی آغازین «کوچ‌نشینان»، بعدها به معنی «میل‌گذاران» ۸-۱۴؛
- در یک نگاره مصری ۸-۴.
- یونوئیت کهن نام قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲.
- یهودیان، در پیوند با فرقه‌ای از مُغان ۱۷-۶.
- آزادی آنان به دست کوروش بزرگ ۱۲-۳-۲۴.

- پیوند آن با طبقه آریایی جنگجویِ مَریّه‌نو ۱۵-۳؛
- تازش آن به مصر ۱۵؛
- حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی» ۱۰-۸؛
- خاستگاه خنجر بُرنزی آنها از فلات ایران (به گمان لرستان)؛ نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۵؛
- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در فلسطین ۱۵-۷-۱؛
- در پیوند با هخاها ۹-۴-۳؛
- در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از اَرابه رزمی ۱۵-۲-۳؛
- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت اَرابه ۸-۱۶؛
- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت آن ۱۵-۷-۱؛
- نام فرمانروایان آن؛ نیز آریایی بودن آنها ۱۵-۷-۳؛
- ورود اَرابه سبک رزمی به مصر توسط آن ۱۵-۲-۴.

ی

یوئیه‌چیه نام قومی تُخاری زبان در چین ۹-۳-۷.

و

ویدَهه قومی در پیوند با مردم کاسی ۵-۱-۳.

ه

هَایِرو (قوم) در سندهای دوران اَلَمَازنه
۱۰-۴-۲.

هَایِرو (قوم) ۵-۳-۱۲؛ ۱۸-۷-۲-۳.
هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر
۷-۲-۹.

هاری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۲-۳-۱.

هَخا (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۹-۴-۱؛ ۹-۵-۷؛
۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۱-۱-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛

۱۵-۷-۱؛ ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۷؛ ۱۸-۷-۲-۲؛
۱۸-۷-۳-۵؛ ۵-۳-۱۱-۱۴؛

- پیوند آن با قوم پَرشی ۹-۱-۷؛
- حضور آن در مصر ۸-۱۰؛

- خویشاوندی آن با هخامنشیان؛ نیز تازش آن به
مصر ۹-۲-۹؛

- ظهور آن در مصر با اسب و گردونه ۹-۴-۳.
هَکَاخُشت (قوم) ۹-۴-۳؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛
۱۸-۷-۳-۱؛

- ثبت نام قوم تازنده آمو در متن‌های مصری
۱۵-۷؛

- پیوند آن با سکاها ۱۰-۳-۴.
هوری (قوم) ۵-۳-۶.

هیتی (قوم) ۹-۳-۳؛
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره
دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- کوچ آن به آسیای کوچک ۱۵.
هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛

۱۵-۷؛ ۱۸-۷-۳-۱؛ ۱۸-۷-۳-۴؛ ۵-۳-۱۰؛
۹-۲-۹؛ ۹-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۰-۴-۳؛ ۱۱-۱-۲-۲؛

۱۵-۳-۶؛
- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴؛

- پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
- پیوند آن با اسب و آرابه ۱۵-۱-۳؛

- پیوند آن با اومان‌مَندَه ۱۵-۴؛

- دیرینگی حضور آن در میانرودان بر مبنای
شاهدهای نگارگری ۷-۲-۱۸؛

- ساخت دیوار پدافندی توسط شوسین برای
پیشگیری از رخنه آن قوم به میانرودان ۱۰-۲-۲؛

- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛
- نام‌های شخصی آن ۷-۲-۱۵؛ ۸-۱.

مرد (قوم) ۷-۲-۶؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۶-۱-۲؛
- پیوند آن با آمول ۷-۲-۷؛

- پیوند آن با اَرین‌مَندَه ۱۵-۵.
مَردو/مَرتو (قوم) ۷-۲-۱۰.

مَنتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۸-۴-۲-۲؛
- پیوند آن با اَرین‌مَندَه ۱۵-۵؛

- جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان
ششم مصر ۸-۹؛

- جست و جوی تبار و ریشه نام آن؛ نیز خاستگاه
آسیایی آن ۸-۱۱؛

- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴؛
- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲؛

- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷؛
- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۶؛

- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم
۸-۱.

مَنتوگوش مصری نام قوم آمد ۴-۵-۵.
مَنتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری

باستان ۷-۲-۸.
مَنتوشتت «منتوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم

مَنتو ۸-۱۱.
مَندَه (قوم) ۹-۲-۷؛

- پیوند آن با قوم مَنتو ۸-۱۱.
میتانی (قوم) خاستگاه آن ۱۵-۸-۶؛

- شواهد فرهنگی در تأیید ریشه آریایی آن؛ نیز
مشکل آوانویسی واژگان آریایی آن زمان، به

زبان هوری و خط آگدی ۱۵-۸-۳؛
- شواهد نوشتاری و نگارگری از آرابه رزمی

۱۵-۲-۳.
میکِنه (قوم) ۹-۱-۳.

ن

نَهِسیو قومی بومی ساکن در کنار رود نیل ۵-۳-۱۱.

نام خدایان و ایزدان

آ

آتر/آتیر «آتش» واژه اوستایی ۹-۱-۱۳؛
۱۷-۱۱-۵؛ ۸-۱۱؛

- پیوند آن با نام ایزد آذر ۱۶-۳-۱۲.

آتر «آتش» نام ایزد اوستایی؛ پیوند آن با نام
ایزد مصری آتن ۲۶-۳-۱۲.

آتن خدای خورشید مصری ۳-۲-۷-۱۸؛

- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۱۱-۸؛
۲۶-۳-۱۲.

آتینه نام ایزدبانوی یونانی ۴-۳-۱۲.

آرتمیس نام ایزدبانوی یونانی ۴-۳-۱۲.

آریامن (آئیریمَن) ایزد آریایی، پیوند آن با
مسیح از دیدمانی ۵-۱۱-۱۷.

آسور/آسور نام خدای شهری به همین نام و
نیز خدای سرزمین آشور؛ بحث در ریشه ایرانی
نام آن؛ پازنامه آن به صورت «سرور کوهستان آیه»
۹-۳-۱۲.

آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱-۳-۱۲.

آمو «بی مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن
۱-۴-۲.

آناهیتا ۴-۳-۱۲؛

- سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط
زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی
توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱-۹-۱۷.
آناهید ۵-۳-۵.

آندرمدا پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱-۴-۵.
آنزو (پرنده اسطوره‌ای) در پیوند با سرزمین
آرته ۴-۱۴-۱۷.

ا

آتر نام خدای آموری ۷-۱-۱۱.

آپشو ایزد میانرودانی، بحث در ریشه ایرانی آن
۶-۳-۱۰.

آپم‌تیات (آبان) «ناف آبها» نام ایزد اوستایی
۱۵-۱-۶؛ ۱۷-۹-۲-۱؛ ۱۲-۳-۱۹.

آرمیتیوس نگارش نام آهریمن در نوشته پلوتارک
۵-۱۷.

اُرب‌شمشی «غروب خورشید» واژه آشوری
۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).

آرته «سامان راستین» واژه اوستایی ۲-۴-۱؛

- واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۸؛

- «راستی» بازتاب آن در نامهای فردی میتانی
۱۵-۸-۱.

آژته در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.

آژته/ژته «سامان راستین، دانایی، راستی» ریشه
نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۲؛
۱۷-۹-۲ (پانویس).

آردوی نام ایزدبانوی اوستایی ۳-۵-۹.

آردوی سوره آناهیتا نام اوستایی ایزدبانوی آبها

- سرزمین‌های آفریده او بنابر وندیداد ۱۷-۷-۴؛
- نبود اشاره‌ای به آن در نوشته هرودت ۱۷-۱؛
- نبود ذکری از آن در گائاها ۱۷-۹-۲؛
- نگاره آن در تخت جمشید ۱۷-۹-۲-۲.
- «آهوره‌مَزدا، بزرگترین خدایان»، در نوشته آرشام ۱۷-۹-۲-۴.
- ایدون ایزدبانویی در اسطوره‌های اروپای شمالی؛
- نیز همانندی‌های آن با مضمون جاودانگی در
- اسطوره جمشید ۱۸-۲.
- ایژته/ایژده نام ایزد میانرودانی ۱۵-۹-۲؛
- بازتاب معمول ایلامی واژه هندوآریایی و
- اوستایی ژته «سامانِ راستین» ۱۲-۳-۸.
- ایژده/ایژده/ایژده/ایژده نام یکی از خدایان
- پرستشگاه شهر نیپور ۱۲-۳-۸.
- ایری‌آنوم «گیاه بی‌مرگی» واژه اکدی ۱۷-۱۴-۴؛
- ۱۸-۶-۱-۲.
- ایری‌آنوم/ایری‌ینو/ایرنوم/ایری‌آنوم
- (گیش)/ایری‌ینوم/ایری‌ینوم/ایلی‌ینوم/
- (گیش)/ایلی‌گوناهای گوناگون نام گیاه
- بی‌مرگی در زبان اکدی ۱۲-۱-۲.
- «ایزدان غیرآریایی دیو شده»، در سنگ‌نوشته
- خشیایارشا ۱۷-۹-۲-۱.
- ایشتر ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۴؛
- معادل آن در انجمن خدایان هیتی ۶-۱-۱؛
- نام ایزد اکدی همسنگ با ای‌ننه‌ی سومری
- ۱۲-۳-۶.
- ایشتر/ای‌ننه ایزدبانوی عشق میانرودانی، پیوند
- آن با آناهیتای ایرانی ۱۲-۳-۴.
- ایشتره/ایشتر/شخر نام ایزد میانرودانی
- ۱۲-۳-۲۳.
- ایشوم نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۷.
- ایگی‌گی خدایان ملکوت آسمانی به باور
- سومریان ۱۲-۲-۱.
- ایندر نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
- ۱۵-۸-۲.
- ایندرته «محبوب ایندره (ایزد جنگ)» واژه ودایی و
- هندی باستان ۵-۳-۱۱.
- ایندره «ایزد جنگ» هندوآریایی ۱۵-۹-۹؛ ۵-۱-۹؛
- ۱۵-۳؛ ۱۵-۸-۴؛ ۱۸-۷-۲-۳؛ ۹-۲-۶

- نیز به عنوان نخستین دارنده اسب هشت‌پا
- ۱۸-۲.
- اودین (= وُتان) نخستین خدای افسانه‌ای مردم
- اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۲-۳.
- اورون «روان» از فرّوشی‌های پنج‌گانه در اوستا
- ۱۷-۹-۳ (پانویس).
- اوروونَه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
- ۱۵-۸-۲.
- اوسس «خداوند سرخی بامداد» همتای ودایی
- کی‌کاؤس ۱۷-۱۳-۵؛
- واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
- اوسس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۷-۲-۱۱
- (پانویس).
- اوسس کاوَه پیکر اسطوره‌ای ودایی، در پیوند با
- کی‌کاؤس ۱۷-۱۳-۵.
- اوسوره/اوش/اوسوره «روان ایزدی یاری» نام هندی
- باستان ۱۵-۹-۳.
- اوهرمَزدا ۱۷-۵؛ ۱۷-۱۰-۳-۵.
- آهریمن ۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۹-۵؛
- ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۴-۳؛
- چیرگی او بر گاو نخستین ۱۷-۴؛
- در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲؛
- نبود نام آن در گائاها ۱۷-۷-۵.
- اهلی کردن جانوران ۱۷-۱۴-۱.
- آهو «نیروی جنبش» از فرّوشی‌های پنج‌گانه در
- اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).
- آهوره‌مَزدا ۶-۲-۲۲؛ ۱۱-۷-۱؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۲-۳-۱۶؛
- ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۹-۵؛
- ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۲-۲؛ ۱۷-۱۳-۴؛
- آفرینش سرزمین ایران‌ویج توسط او ۱۷-۲؛
- اشاره داریوش بزرگ به آن؛ نیز «سرور دانا»
- ۱۷-۹-۲؛
- به عنوان خدای آریاییان در سنگ‌نوشته
- داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲؛
- (به گونه پیوسته) ۱۷-۷-۴۲؛
- در سنگ‌نوشته خشیایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- در نوشته آرشام ۱۷-۹-۲-۴؛
- سرپیچی جمشید از فرمان او ۱۷-۱۴-۴؛

۱۵-۱-۷؛ ۱۲-۳-۴.

آزمتی نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).

آزمدیس نگارش نام آهوره مزدا در نوشته پلوتارک
۱۷-۵.

آروئه / آروئنه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
میتانی ۱۵-۸-۲.

ارین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان
۵-۳-۱.

آشر نام ایزد آموری؛ به عنوان ریشه نام ایزد آسور
۱۲-۳-۹.

آشرتو «ایزدبانوی آموری» برگرفته از اوستایی
آشه رتو ۱۵-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۵.

آشرتو نام ایزد هیتی ۱۲-۳-۱۵.

آشتر (ه) نامی در تورات در پیوند با نام ایزدبانوی
آموری آشرتو ۱۲-۳-۱۵.

آشه «راستی» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس)؛
- در پیوند با واژه آرتّه در سنگ نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۲-۹-۲.

آشه رتو «رتو»ی (سرور) آشه «سامان راستین»
ریشه اوستایی نام ایزدبانوی آموری آشرتو
۱۲-۳-۱۵.

آشه (وهیشته) «سامان راستی» نام یکی از هفت
ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

اطیرت نام ایزد اوگاریتی ۱۲-۳-۱۵.
اطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
۱۲-۳-۱۰-۴.

آفروئته پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱۸-۷-۳-۸.
آگنی ایزد جنگ هندی باستان ۱۵-۳.

آمبروسیه «نوشابه جاودانگی» واژه یونانی ۷-۲-۴.
آمریات «آمرداد، بی مرگی» واژه ایرانی کهن
۱۷-۹-۲-۱؛

- پیوند آن با نام ایزد مردوک ۱۲-۳-۲؛
- نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲
(پانویس).

آمرتوه نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).

آمرتّه «جاودانگی» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
آمرتیه «جاودان، الهی» واژه هندی باستان ۷-۲-۸.

آمشاسپندان (جاویدانان توانا) ۱۷-۵.

آمشو نام پرندهای در ریگ ودا ۱۲-۳-۳.

آمشو نام هندو آریایی باستان گیاه سومه ۱۲-۳-۳.

آمیشه «نیروی زندگی، بی مرگ، جاودان» واژه
اوستایی ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۴.

آمشه اسپندان در پیوند با نام ماههای سالنامه زمان
خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲.

آمشه شپنه ها «آمشه اسپندان، ورجاوندان نامیرا» در
پیوند با دین مزدیسنا ۱۷-۹-۲.

آن / آنو نام خدای آسمان به باور سومریان ۱۲-۲-۱.
آناهیته «پاک، نیالوده» ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با

ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

آنزو نام پرندۀ اسطوره‌ای در حماسه‌های
میانرودانی ۱۸-۶-۱-۲؛

- بحث در ریشه آریایی آن؛ نیز پیوند آن با سیمرخ
۱۲-۳-۳.

آنسونام پرندهای در ریگ ودا ۱۲-۳-۳.

آن-کور-کور-نگارش نام ایزد کاشی بوریش به
خط میخی ۶-۱-۶.

آنکیدو نام پیکری نیمه اسطوره‌ای در افسانه
گیل گمش ۱۲-۱-۳؛

- یار گیل گمش؛ جدا کردن سر هومبابا از بدن
توسط او؛ نیز همانندی آن با دونیم کردن
جمشید ۱۷-۱۴-۵.

آنکر مئینو «روان یا اندیشه پیلید» اشاره زردشت به
آن ۱۷-۷-۵.

آنلیل نام ایزد میانرودانی ۷-۲-۱۰؛ ۱۸-۶-۱-۵؛
۱۲-۲-۱.

آنوشه «بی مرگ، جاودانه» واژه فارسی ۵-۱-۴.

آنه آشه «بی مرگ، جاودانه» واژه اوستایی ۵-۱-۴.

آنهیت (ناهید) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴.

اوبریش گونه دیگر ثبت نام ایزد کاشی بوریش
۶-۱-۶.

اوتو نام خدای خورشید سومری ۱۲-۱-۳؛

- در پیوند با داستان گیل گمش ۱۷-۱۴-۵.

اوتو «نماد خورشید»، واژه سومری ۱۲-۲-۱
(پانویس).

اودین (وتان) نام نخستین انسان در اسطوره‌های

اروپای شمالی؛ نیز همسانی آن با تهمورث؛

دیتی نام ایزدی هندوآریایی کهن، همتای آدیتی
۸-۳-۷-۱۸

دیوان، آشفته کردن آب و هوای ایران و یج توسط
آنان ۲-۱۷؛

- فرمانروایی آنان پس از مرگ هوشنگ ۱۷-۱۲-۱.

ذ

*ذئی وُو «خدا» واژه آریایی کهن ۳-۵-۴.

ر

رتو «رَد، سرکرده، داور» نام پیکری اوستایی که
همواره زردشت نامیده می شد ۱۷-۷-۱؛

- واژه اوستایی ۱۷-۱۰-۵.

رع خدای مصری ۱۰-۱-۲.

روڈره نام ایزد هندی به معنی واژه شناسی
«ستمکار، وحشی» و نیز «سرخ» ۷-۱-۶.

ز

زئوس ایزد یونانی ۱۷-۹-۲-۱؛

- پیوند آن با پارس ها بنا به گزارش هرودت
۲-۱-۹؛

- در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳؛

- ۵-۴-۱؛

- نامیدن خدای ایرانیان به این نام در نوشته
هرودت ۱۷-۱.

زئوس «خدا» واژه یونانی ۴-۵-۳.

زروان «زمان»؛ نیز ستایش آن تا دوره ساسانی
۵-۹-۱۷.

س

سپئدو «خداوند سرزمین های بیگانه» و «خداوند
بیابان های خاوری» نام خدایی در پیکر
آسیاییان در نگاره های مصری ۸-۴.

سپئته آرمئیتی «اسفند، دختر اهوره مزدا» ریشه نام
ایزد میانرودانی سَریانیتو ۱۲-۳-۱۸.

سپئته مئینیو «روان یا خرد ورجاوند» اشاره
زردشت به آن ۱۷-۷-۵؛ ۱۷-۹-۲.

سپئند مینو (سپئته مئینیو) عبارت اوستایی، پیوند آن
با مفهوم «آسمان سنگی» ۶-۲-۲.

سنگ نوشته داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.

خ

خداینامه ۵-۴-۱۷؛

- در پیوند با دریای کاشی ۳-۶.

خَشْتَرَه و تیریه ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی
شَرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰.

خُورَنَه «فرّ شاهی» ۱۷-۹-۶-۲؛ ۱۲-۱-۱؛
۱۷-۹-۶-۲؛ ۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۱-۱ (پانویس)؛

- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۶-۹-۱؛
- «فرّ»، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۲-۴؛

- ریشه اوستایی جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
- ریشه جزئی از نام های آریایی خاور نزدیک
۱۱-۹-۱۵؛

- در پیوند با نام فردی کاشی آری پرنی ۱۱-۱-۱.

د

دئوس «خدا» واژه لاتین ۴-۵-۳؛ ۱۷-۹-۲-۱.

دئوه نام ایزد آریاییان کهن؛ نیز فروافتادن آن از
جایگاه ایزدی توسط زردشت ۱۷-۹-۲.

*دئی وُو «خدا» واژه هندواروپایی ۴-۵-۳.

*دئوه «خدا» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۳؛

- نام ایزدان ورجاوند آریایی ۱۷-۹-۲-۱.

دات داته در پیوند نام رود داثیتیا ۱۸-۳؛

- «آفریده، داده» ریشه ایرانی نام ایزد میانرودانی
آموداتس ۱۲-۳-۱؛

- واژه اوستایی، در نام های فردی آریایی خاور
نزدیک ۱۷-۹-۱؛

- در پیوند با ریشه نام آفرو دیته ۱۸-۷-۳-۸؛

- ریشه جزئی از نام های فردی متن های آلالاخ
۱۵-۹-۶.

داته «قانون، دستور» در سنگ نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۲-۱.

دانائِه ایزدبانوی یونانی ۹-۵-۳؛

- مادر پرسیهئوس ۵-۴-۱.

دائو/دانو نام هفت دیو اهریمنی در وداها که
به دست ایتدره کشته می شوند ۹-۵-۲.

دگن/داگان «خدای آب و هوا» ۱۲-۳-۱۳؛

- نام خدای اکدی ۵-۳-۳.

(پانویس)

- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۲-۱۷؛

- ایزد جنگ و داهای هندی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۲-۸-۱۵؛

- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۲-۸-۱۵؛

- به عنوان ایزد آریایی کهن ۲-۹-۱۷؛

- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۲-۱۱-۱۵؛

- در نام‌های فردی خاور نزدیک ۶-۹-۱۷؛

- دیو خواندن آن از سوی ایرانیان ۲-۹-۱۷.

ای‌تنه الهه عشق میانرودانی ۱۲-۳-۶؛ ۱۲-۲-۱.

(ای‌تنه «ایزدبانوی سومری» ۱-۷؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۵-۲-۱؛

- بحث در ریشه ایرانی نام آن ۴-۳-۱۲.

ب

باو نام خدای بابلی ۲۸-۳-۱۲.

برشمن واژه زبانزد اوستایی برای یک دسته شاخه گیاه در آیین دینی هندوایرانیان ۱۷-۹-۲-۱.

بغه «ایزد» واژه اوستایی ۱۲-۳-۷؛ ۱۳-۲-۶؛ ۵-۱-۶؛

- خدای آریایی ۱۵-۶؛

- در پیوند با نام ایزد کاشی بوگش ۲۸-۳-۱۲.

بغه‌نیوس [زئوس] «خدا» واژه فریگی ۵-۱-۶.

بگش نام خدای بابلی برگرفته از اوستایی بغه ۲۸-۳-۱۲.

بگو «خدا» واژه اسلاوی کلیسایی ۵-۱-۶.

بگه «خدا» واژه پارسی باستان ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲؛ ۱۷-۲-۲-۲ (پانویس).

بِلِت (خدای آشوری) ۱-۱-۶.

بوریش «خداوند سرزمین کوهستانی» نام ایزد کاشی ۷-۱-۶؛

- پیوند آن با فلات ایران ۶-۱-۶؛

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛

- «سَرور»، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶؛

- نام ایزد کاشی ۵-۱-۶؛

- برخاسته از شکل آغازین کاشی «بهرس

۲۸-۳-۱۲.

بوگش نام ایزد کاشی ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۱-۲؛ ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲.

بوگه/بوگه به عنوان ریشه‌ای عنوان شده برای نام ایزد کاشی بوگش و در پیوند با گاو ۵-۱-۶.

بوئنه نام ایزد بابلی ۱۲-۳-۱۰-۴.

بُهگه «خدا» واژه هندی باستان ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲.

*بُهگه «عنوان ایزدان» واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸؛

- ریشه نام ایزد کاشی ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲؛ ۵-۱-۶.

پ

پیئری‌ئوس نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲.

پالاس (آئینه) ۲-۱-۹.

پرسه‌فون نام دختر زئوس؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.

پرسه نام همسر هلیوس؛ پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.

پِرَوَته «کوهستان»، «خدای کوهستان» نام ودایی در پیوند با ایندَره ۵-۱-۹.

پوزیدون نام ایزد یونانی ۵-۴-۱.

تِه/یشِبِه/تِه‌شِبِه نام خدای اورارتویی آذرخش و توفان ۱۲-۳-۱۴.

ت

تیوت «خدای خورشید» واژه لووی ۴-۵-۳.

ث

ثئوس «خدا» واژه لاکي ۴-۵-۳.

ثئوس «خدا» واژه یونانی ۴-۵-۳.

ثئمی‌وو «خدا» واژه آریایی کهن ۴-۵-۳.

ثنویت، پیدایش آن در تحول بعدی اوستا ۷-۷-۵؛

- در پیکر اوهرمز و آهریمن ۱۷-۹-۵.

ثنویت مانوی ۱۷-۱۱-۶-۲.

«جاودانگی»، در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱؛

- رخنه آواز جمشید به داستان‌های مردم خاور نزدیک ۱۲-۱-۲.

«خدای آریاییان»، صفت آهَره‌مَزدا در

- میدآ پیکر اسطوره‌ای یونانی در پیوند با قوم ماد ۸-۲-۷
۲۵-۳-۱۲
- میدس پیکر اسطوره‌ای در روایت هرودت و پیوند آن با مادها ۸-۲-۹
میدیا/میدآ پیکر اسطوره‌ای یونانی؛ نیز پیوند آن با قوم ماد ۸-۲-۹
مردوک نام ایزد میان‌رودانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو ۱۴-۱-۶؛
- دوری جستن خشایارشا از ستایش آن ۱۷-۹-۲-۱؛
- پیوند آن با ایزد مژ تو ۲-۳-۱۲
مروت «ایزد باد» نام ایزد هندی ۱۲-۳-۲۸؛ ۸-۱-۶
مروت ایزد آریایی ۶-۱۵
مروتش ایزد جنگ کاشی ۸-۱-۶؛ ۶-۱۵؛ ۲-۱-۷-۱۸
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- نام ایزد جنگ کاشی ۱۲-۳-۲۸
مروته کش نام ایزدی در متن‌های هیتی هیروگلیفی ۸-۱-۶
- مریاس/مژیه نام پیکرهای اساطیری هندی در پیوند با آزاب و اسب ۳-۱۵
مژدا «دانا» واژه اوستایی ۲-۷-۱۷
مژدا/آهوره ۵-۹-۱۷
- توصیف زردشت از او به عنوان خداوند یگانه ۵-۷-۱۷
- در گائها ۲-۹-۱۷
- در پیوند با آسوره وروته و نیز با نام ایزدان میتانی ۴-۸-۱۵
- دگرگونی گام به گام آن به آهوره-مژدا (به گونه گسیخته) در اوستای نو ۲-۷-۱۷
- مژدیسنه «ستایشگر مژدا» نام اوستایی، اشاره به نگارش آگدی آن ۱۷-۹-۳-۱۷؛ ۱-۶-۹-۱۷
- میلی شیمالیه «ایزدبانوی شیمالیه، فرمانروای کوه‌های پربرف» نام کاشی ۱۰-۱-۶
- مئتو به عنوان خدای مصری؛ نیز نامی جغرافیایی در صحرای سینا ۱۱-۸-۱۱
- بخشی از نام فرعون مصر ۶-۳-۱۰
مئتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های مصری ۴-۸-۴
- مئتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری
- باستان ۸-۲-۷
مه نام ایزدمادر سومری ۷-۳-۱۲
مه «نیروی الهی، سامان آیین» نام سومری ۹-۱؛
- «نیروی ناب خدایان» نام سومری ۱۲-۲-۱
مه-آنه یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری ۷-۳-۱۲
مه‌دی‌آز(ه) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری ۷-۳-۱۲
- مهر ایزد آریایی کهن ۱۷-۱۱-۵؛
- اشاره اردشیر دوم به آن؛ نیز اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۹-۲-۴؛ ۶-۱-۱۵
- ایزد پیمان آریایی، پیوند آن با نام ایزد کنعانی ال‌بریت ۵-۷-۱۵
- دوری جستن زردشت از ستایش آن ۲-۷-۱۷
- سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱۷-۹-۱؛ ۱۷-۷-۳ (پانویس)
- میتره «ایزد پیمان» ۶-۳-۱۶؛ ۴-۸-۱۵؛ ۳-۲-۷-۱۸؛ ۱۴-۹-۱۵
میتره ایزد ودایی ۲-۷-۱۷
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۲-۸-۱۵
- میتره به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۲-۱۱-۱۵
- میتره در نام‌های فردی خاور نزدیک ۶-۹-۱۷
میتره نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی ۲-۸-۱۵
- میتره (مهر) «ایزد مهر و پیمان» نام اوستایی ۴-۲-۱؛ ۶-۳-۱۶؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۹-۲-۱
- بازتاب آن در نام‌های فردی فلسطین ۵-۷-۱۵
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۲-۹-۱۷
- ذکر آن در اوستا ۴-۸-۱۵
- ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۴-۹-۱۵
- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۲-۱۷-۲
- در اوستای نو ۲-۷-۱۷
- ستایش آن در آغاز دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۴-۱-۶.
- شموش/شمش نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۲.
- شوگه‌موئه/شوگه‌موئه «ایزد خورشید نیمروز» نام
ایزد کاشی ۶-۱-۱۱؛ ۱۵-۵.
- شولمانو نام ایزد آشوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
- شومالیه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۲-۳-۲۸؛
۱۸-۷-۱-۲؛ ۱۰-۱-۶.

ف

- فَرُوشی «فرّ، فرشته نگهبان» ۱۷-۱۰-۱۷؛ ۱۴-۲؛
- «پناه، ایزد نگهبان» از فَرُوشی‌های پنج‌گانه در
اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس)؛
- در پیوند با زندگی زَرْدُشت ۱۷-۵؛
- واژه اوستایی، در پیوند با جَم ۱۷-۴.
- فَرُوشی «نهادهای روان آفریدگان آهوره‌مَزدا، ایزد
نگهبان» نام پیکر اوستایی ۱۷-۹-۳
- فَرُوشی‌ها «فرشتگان نگهبان» نام پیکرهای
آسمانی اوستایی ۱۲-۳-۷.
- فَرُوهَر در پیوند با نگاره‌های تخت جمشید
۱۷-۹-۲-۲ (پانویس).
- فَریر نام دیوی به شکل سگ در اسطوره‌های
اروپای شمالی ۱۸-۲.

ک

- کاشو نام ایزد بابلی که سده‌ها پس از فروپاشی
دودمان کاشی در بابل پرستش می‌شد ۶-۱-۱؛
- نام بابلی میانی ۵-۳-۵.
- کاشی/کاشو/کاشی‌تو ایزد و ایزدبانوی ملّی قوم
کاشی برگرفته از نام این قوم آریایی ۱۲-۳-۲۸.
- کَموَلَه «ایزد آب» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۳.

گ

- گاشان نام ایزدی در متن‌های هیتی برابر با الهه
ایشتر ۶-۱-۱.

م

- مارت/مارس «خدای آب و هوا و جنگ» در زبان
لاتین ۶-۱-۸.

- سِت نام ایزد مصری ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵.
- سَخ/سه نام ایزد کاشی «خورشید» ۶-۱-۹.
- سَرپانیتو (م) نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۸.
- «سرزمین خدایان» ۱۴-۵-۳؛
- در متن‌های مصری، برابر با سرزمین کهن تَبور
۱۴-۱-۱.
- سَرَوَات نام یکی از پنج آدیتیّه هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).

- سروش ایزد اوستایی ۱۵-۱-۶.
- سَلیم/سالم/سَلیم نام ایزد آموری ۱۲-۳-۱۰؛
۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۶-۱-۴.

- سَلمان «صلح، سلامتی» نام ایزد سرزمین‌های
سامی نشین شمالی و خاوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
- سَلمو نام خدای خورشید در دوران میانی آشور
۱۲-۳-۱۰-۴.

- سَوَزه/سوری‌یه «ایزد خورشید» آریایی ۱۳-۲-۱؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ
۱۵-۱۱-۲؛

- به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۲۱؛

- ایزد آریایی ۱۵-۶؛
- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.

- سوری‌یه «خورشید، ایزد خورشید» نام هندی باستان؛
ریشه نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۳-۲۸.
- سوگیر.ری-سَرَه «خدایی نَرینه» واژه ایلامی میانه
۱۱-۴-۱۱.

- سیم، آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تَبور به
مصر ۱۴-۱-۱؛

- در پیوند با دیوارهای کنگ‌دژ ۱۴-۱-۳؛
- در پیوند با سرزمین رَننو ۱۰-۲-۵.

- سینی‌والی ایزدبانوی هندی، در پیوند با ریشه نام
ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

ش

- شَرو-ایلو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۰.
- شَلیم «غروب»؛ نیز نام ایزدی در خاور نزدیک
۱۲-۳-۱۰-۵؛

یَزَدَتَه «ایزد» واژه اوستایی ۱۵-۱۱-۱.
 یَزَدَه داتَه «آفریده ایزد = خداداد» نام اوستایی
 ۱۵-۹-۶؛
 - «ایزداد» نام اوستایی، ریشه نام آریایی خاور
 نزدیک؛ نیز کهن ترین نشانه از کیش زردشت
 در این نام فردی ۱۵-۱۰.
 یم نام یک خدای سامی خاوری ۵-۳-۱۱.
 یَمَه «ایزد مُردگان» نام هندی کهن ۵-۳-۱۱؛
 ۱۲-۱-۴ (پانویس)؛
 - خدای مردگان در ریگ ودا ۱۷-۱۳-۴.
 یه وریشه آریایی نام ایزد یهوه؛ نیز پاژنامه ودایی
 دریاها ۱۲-۳-۲۴.
 یهوه «اوست، اوست که نمایان می شود» خدای قوم
 اسرائیل ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۷-۳-۶؛ ۱۸-۷-۳-۷؛
 ۱۲-۳-۲۴.

هومبابا ۱۴-۵-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛
 ۱۸-۶-۲؛
 - گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱؛
 - نام فرمانروای سرزمین ارین در افسانه
 گیل گمش ۱۲-۱-۳.
 هومبان ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛
 - گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۱-۳؛
 - گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.
 هومبان خدای جنگلهای ارین در حماسه
 گیل گمش ۵-۳-۱.

ی

یاهو نام ایزد آموری - آریایی ۵-۳-۱۱-۴؛
 ۱۸-۷-۳-۷.
 یَزَتَه «ایزد»، «شایسته ستایش» واژه اوستایی
 ۱۷-۹-۱؛ ۱۷-۹-۶-۱.

میثَرَه (میترا) ریشه اوستایی نام ایزد میثیرو
۱۲-۳-۲۱؛

- نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۴.

میثَرَه-آهورَه زوج ایزد ایرانی ۱۵-۸-۴.

میثیرو/میثیرو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۱.

ن

ناهیتی خدای خورشید ایلامیان ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵.

ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن
پیمان نرام سین ۱۲-۳-۴.

ناهید ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۴؛ ۷-۲-۴ (پانویس)؛

- اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۹-۲-۴.

نَبو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۹.

نِرگل «خدای خورشید نیمروز» بابلی، در پیوند با
ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

نَنه «ایزد مادر» واژه آریایی کهن ۱۸-۷-۳-۷؛
۴-۵-۲-۱.

نَنه نام ایزدبانوی ارمنی ۱۲-۳-۴.

نَنه ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد
کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

نَنه «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۱۲-۳-۷؛
۱۳-۱-۹ (پانویس).

نَنیه (نَنه ای) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴.

نَه نَه خدای شهر اور ۱۸-۶-۵.

نَهوَنته خدای خورشید ایلامیان ۱۲-۳-۵؛
۱۲-۳-۴.

نَین خورسگَه «خدای بانوی کوهستان» نام سومری
۵-۳-۱؛

- نام ایزدبانوی کوهستان سومری ۱۲-۲-۱.

نَین کاسی «خدای بانوی آبجو» ۱۸-۴-۳؛

- نام سومری ۵-۳-۱.

نَین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۵-۳-۲.

نَین مَه نام ایزد مادر سومری ۱۲-۳-۷.

نینورته (ایزد سومری) سرودی سومری برای او
که فرضیه برابری ماگان و عمان را یکسره
ناممکن می سازد ۱۴-۱-۵-۱.

و

وَرَوَنه ایزد ودایی ۱۸-۷-۲-۳؛

- از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
زردشت ۱۷-۲؛

- در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛

- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛

- تعلق آن به دوران هندوایرانی (آریایی) ۱۵-۸-۴.
ویشنو ایزد ودایی ۶-۱-۶.

ه

هَنوَرَوَتات «تندرستی» نام یکی از هفت ورجاوند
نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

هَنومَه ایزد دوران آریایی که در اوستای نو ستایش
شده است ۱۷-۷-۲؛ ۵-۱-۴؛ ۱۲-۱-۳؛

۱۸-۶-۲؛ ۹-۲-۷ (پانویس)؛ ۱۷-۷-۳
(پانویس)؛ ۵-۱-۱؛ ۷-۲-۴؛

- در پیوند با جمشید ۱۷-۱۴-۴؛

- «گیاه زندگی، ایزد جاودانگی» ۱۵-۹-۱۸؛

- «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام اوستایی ۴-۵-۳.
هَنومَه ورگَه «ستایشگر هَنومَه» نام تیره ای از

سکاییان ۷-۲-۷ (پانویس).

*هَنومَه پانَه «نگهبان گیاه هَنومَه» ۱۷-۱۴-۵؛

- ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۱۲-۱-۳؛
- نام ایرانی ۵-۳-۱.

هَپَه «ایزد خورشید» نام ایزد هوری ۴-۵-۶؛

- نیز پانویس.

*هَپَه/هَپَه گونه میانی نام ایزد خَپَه پیش از تبدیل
به شکل نهایی آن ۱۲-۱۱-۳.

هَروس ۱۰-۱-۳؛

- «ازدوردست»، «خاور» خدای شاهین گونه
مصریان ۱۲-۳-۲۵؛

- به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تَبور
۱۴-۱-۱؛

- پازنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر؛ نیز
نام خدایی مصری ۸-۴؛

- خدای شاهین پیکر مصریان ۹-۲-۹.

هَرو/هَرو نگارش نام خدای هَروس در متن های
مصری ۱۲-۳-۲۵.

*هَروَتی در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴
(پانویس).

«هفت جاودانان» ۹-۵-۳.

واژه‌ها و نام‌های آریایی کهن «هندواروپایی»

آ

- آئودھوملا نام گاو نخستین در اسطوره‌های اروپای شمالی ۲-۱۸.
- آئیریوشه‌یه‌نیم «میهن آریاییان» نام اوستایی ۷-۲-۹.
- آبان یشت ۷-۱-۱۵.
- آبجو واژه فارسی ۵-۱-۳؛ ۵-۱-۴؛
- پیوند آن با نوشابه سومه ۷-۲-۴؛
- آب «آب» واژه آریایی کهن ۲-۴-۱؛ ۱۴-۲-۱؛
- در پیوند با ریشه آریایی نام حمورابی ۷-۲-۱۴؛
- در پیوند با نام ایزد تیشوب ۱۲-۳-۱۴؛
- ریشه نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲.
- آب «آب» واژه اوستایی ۵-۱-۱.
- آب «آب» واژه تخاری ۷-۲-۴ (پانویس).
- آبتیه نام ودایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- آپخور «آخور» واژه پهلوی ۷-۲-۴ (پانویس).
- آپروتیه در پیوند با قوم آپروتی ۹-۱-۵.
- *آپس ترشنیه «تشنه» واژه کاتی ۱۲-۳-۱۴.
- آتر آتر «آتش» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۱۷-۱۱-۵؛ ۸-۱۱.
- پیوند آن با نام ایزد آدر ۱۲-۳-۱۶؛
- آتر (آدر) ۱۷-۲-۹.
- آتر «آتش» نام ایزد اوستایی، پیوند آن با نام ایزد مصری آتن ۱۲-۳-۲۶.
- *آتر «آتش» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۷.
- *آتربانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
- آتر-پاته نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-چیتره نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-خورنه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-دئینگه‌هو (هو) نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-داته نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-زنتو نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-سئوگه «آتش سوزی» واژه اوستایی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۶-۱-۱۱.
- آتر-سوه نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-وخش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتر-ونوش نام ایرانی کهن دربردارنده جزء آتر «آتش» ۱۱-۱-۷ (پانویس).
- آتره «آتش» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹؛ ۶-۱-۷.
- آتسا نام دختر کوروش بزرگ ۱۷-۳-۱.
- آتنه نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.
- آتیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آریه‌ماکیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

آریه‌مینس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱-۱-۱۱ (پانویس).

*آری‌یس «آریایی» واژه آریایی کهن، در پیوند با
ریشه نام یونانی (سرزمین) هلاس ۱-۱-۱۱.

آری‌یس «قوچ»، «حیوان بلندی‌ها (آری)» واژه
لاتین ۹-۳-۷؛ ۱-۱-۱۱.

*آری‌یس «والا، ارزشمند، نیرومند» واژه آریایی
کهن؛ پیوند آن با واژه فارسی آری و انگلیسی
یس «بلی» ۱-۱-۱۱.

آسته «استخوان» واژه تُخاری (الف) ۵-۳-۹
(پانویس).

آشتیاگ نام آخرین شاه ماد ۲-۷-۱۷.
آشگرود «سرزمین یا شهر آسیایی» نام خاستگاه
خاندان آسیه ۲-۱۸.

آسمان واژه فارسی ۶-۲-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس).
آسواَسپوَمَه «دارنده تیزپاترین اسب» نام اوستایی
۱۵-۴-۱ (پانویس).

آسواَسپی «دارنده مادیان‌های تیزپا» نام اوستایی
۱۵-۴-۱ (پانویس).

آسواَسپیه «دارنده اسبهای تیزپا» نام اوستایی
۱۵-۴-۱ (پانویس).

آسو «تند» واژه اوستایی ۹-۵-۳ (پانویس)؛
- ریشه واژه آریایی معادل اسب ۱۵-۴-۱.

آسوه‌سوکتی نام هندی باستان ۱۵-۶-۱.

آسوه‌واله نام هندی باستان ۱۵-۶-۱.

آسویته مسافتی که اسب در یک روز می‌پیماید،
واژه ودایی ۱۵-۶-۱.

آسیه «آسیایی» ۱۸-۳؛

- پیوند آن با ریشه آریایی آسوره ۱۸-۲.

آسه «پهنه، سرزمین» واژه هندی باستان، در پیوند
با واژه کاشی‌یاشو ۶-۲-۹.

آسیه (خاندان) در اسطوره‌های اروپایی
۱۷-۱۳-۲.

آشو «تند» واژه هندوآریایی ۹-۵-۳ (پانویس).

آفش «آب» واژه اوستایی ۶-۳-۴.

آفش «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آپشه
در متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.

آشکار است» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱
(پانویس).

آری‌گسیس «درخشش‌اش [حتی] برای بیگانه‌ای
[که دوردست است] به روشنی شناسایی‌پذیر»
نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌کودس «کسی که شایسته معرفی به آریایی
است» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌گتوتس «به آسانی برای بیگانه شناسایی‌پذیر»
نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریستوس «بهترین، نخستین، والاترین» واژه
یونانی ۱۱-۱-۱.

آریغ «دشمن» واژه فارسی ۱۳-۲-۳؛ ۴-۷-۱؛
- در پیوند با واژه آری ۸-۲.

آریغ «دشمنی» واژه فارسی ۷-۲-۴ (پانویس).
آریوترکستیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریوفرئیس نگارش یونانی نام آری‌پرته ۱۱-۱-۱.
آریومانئیس نگارش یونانی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریومردس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریومردوس «مرد آریایی، آریایی‌بی‌مرگ» نگارش
یونانی نام پارسی باستان ۷-۲-۵.

آریه «آریایی» واژه آریایی ۷-۲-۹.

آریه «آریایی، ایزد آریایی» پیوند آن با نام شهر
آریل ۱۲-۳-۱۰-۴.

آریه «آریایی» واژه هندی باستان ۴-۷-۱.

آریه‌لاریه «سرور خانه، سرور» ۱۵-۷-۲.

آریه نگارش یونانی نام استان «آریا» ۱۰-۴-۲
(پانویس).

*آریه‌بر «اسب آریایی»، در پیوند با واژه کاشی
بوژرَش ۶-۲-۵.

آریه‌پئیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریه‌رائیس نگارش یونانی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریه‌که نام هندی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریاکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریامان عیشو «عیسی آریامان» پاژنامه مانى ۱۷-۱۱-۵.

*آریامردو «مرد آریایی» نام پارسی باستان ۷-۲-۵.

آریامن (آئیریمَن) ایزد آریایی، پیوند آن با مسیح از دید مانى ۱۷-۱۱-۵.

آریایی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.

آری‌یاکسوس نگارش یونانی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌یس‌دس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌بیگنس نگارش یونانی نام برادر خشایارشا ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌پریس «برای بیگانه چشمگیر، برای بیگانه شایان توجه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

*آری‌پرنو «آریایی پیر» ریشه ایرانی نام فردی کاشی ۶-۳-۳.

*آری‌تنو نام ایرانی ۱۱-۱-۳.

آری‌تنی/آری‌تنو «آریایی تن» نام سوبری ۱۰-۴-۲.

آری‌دئی‌کئس «برای آریایی چشمگیر» نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌دئی‌کئس «کسی که شایسته است که او را به بیگانه [بی که او را نباید بشناسد] نشان دهند» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌شتون نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱.

آری‌شتیون نام فردی یونانی ۱۱-۱-۱.

آری‌شفالیس «سرنگون کننده بیگانه، دام‌گستر بر دشمن» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌فردیس «یک نشان خیلی روشن [حتی] برای بیگانه‌ای [که راه را بلد نیست]» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری‌کسلُس «درخشش‌اش برای آریایی کاملاً

آترودا/آترودا سَمهیتا پیوند آن با ویشتاسپ اوستایی ۱۷-۸، نیز پانویس.

آترودا از مجموعه‌های وداها ۱۵-۱-۶.

آخیرگوش آلمانی نام قوم یونانی هخا ۹-۵-۷.

آخور واژه کردی و فارسی ۷-۲-۴ (پانویس).

آدینه‌ها، در پیوند با «آسمان» در فرهنگ هندی باستان ۶-۳.

آدینه (هندی)، تطابق آن با پنج تن از ورجاوندان نامیرای اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس).

آراخوزی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بری‌گزّه، زیستگاه قوم آرته‌ای ۷-۱-۳؛ ۱۷-۷-۴؛ ۹-۳-۱.

آراستیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آرتیمیس نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.

آرجوه «درستی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۱۰.

آرژوه «درستی، درست کردار» واژه اوستایی ۱۵-۱۰-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۹.

آرکادی دولت-شهرهای میانی شبه جزیره پلوپنئس ۵-۴-۱.

آرکادی (قوم) پیوند آن با قوم پَرهسی بنابر گزارش استرابون ۹-۱-۱.

آرکاس نام قومی یونانی ۱۳-۲-۳.

آرگی‌ئی نام مردم آرگوس ۱۳-۲-۳.

آرگوس از دولت-شهرهای یونان باستان ۵-۴-۱؛ ۹-۱-۳؛ ۹-۵-۵؛ ۱۳-۲-۳؛ ۱-۷-۲؛ ۵-۳-۱۱.

آرمیتی «پاک‌روانی، خرد آروسته» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

آرواندیس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری «بلی» واژه فارسی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱.

آریاترمنه نام پدر آرشام، نیز نوشته زرین او ۱۷-۹-۴؛ ۴-۲-۹.

- نام نیای داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱.

آریاسپس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریاکس نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

- اوستا ۱۷-۱۱-۵.
 آئیرِیَمَن «میهمان» واژه آریایی ۱۵-۷-۲.
 ائیرین ۱۲-۱-۳.
 آئیرِیَنَه «آریایی» = «ایران» واژه اوستایی ۱۲-۱-۲.
 آئیرِیَنَه وَیَجَه از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 آئیرِیَنَه وَیَجَه نخستین سرزمین آفریده آهورَه مزدا ۱۷-۲.
 آئیریوشناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.
 آئیریه شناسه آریایی سرزمین‌های آریایی در اوستا ۴-۷-۲.
 آئیریه آوه «پشتیان آریایی؟» نام اوستایی ۱۱-۱-۱.
 ائیمی «می‌روم» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی اِمِه ۶-۲-۸.
 آئیوی خورنه «بسیار شکوهمند» عبارت اوستایی ۱۱-۱-۸.
 آئیوی وِرِن وِئیتی «نهفته» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
 آب (د) داته نام پارسی باستان ۱۰-۴-۱.
 آبدَه «شگفت‌انگیز، ممتاز» واژه اوستایی ۱۱-۱-۹؛ ۱۰-۴-۱.
 آبده دانه نام جغرافیایی ایرانی کهن ۱۱-۱-۹ (پانویس).
 آبر واژه فارسی ۱۸-۷-۳-۸.
 آبرسام نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آبرَه «آبر باران‌زا» واژه هندوایرانی و اوستایی نو ۱۸-۷-۳-۸.
 آبستا نگارش اوستا در متن حمزه اصفهانی ۱۷-۱۱-۱-۱.
 آبشنام آوانویسی احتمالی واژه‌ای در سنگ‌نوشته داریوش بزرگ و پیوند احتمالی آن با نام اوستا ۱۷-۹-۲-۲.
 آبور «گونه‌ای کاج» واژه پارسی میانه-پارتی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آبهر (شهر) ۱۸-۷-۳-۷.
 آبهر و «بلند، بالا» ۱۸-۷-۳-۲.
 آبهر و «بلندنشین، فلات‌نشینان؟» ریشه ایرانی نام قوم هاپیرو ۱۸-۷-۳-۷.

- آمویه ۱۸-۴-۲.
 آمویه (شهر) ۷-۲-۷.
 آناهیتا سرکوب این پیکر ایزدی آریایی کهن توسط زردشت و بازگشت دوباره آن به آیین زردشتی توسط مغان، پس از درگذشت پیامبر ۱۷-۹-۱؛ ۱۲-۳-۴.
 آناهید ۵-۳-۹؟
 آندرمیدا پیکر اسطوره‌ای یونانی، دختر شاه اتیوپی کفِه اوس ۵-۴-۱؛ ۹-۱-۳.
 آئیس «هیلنی» واژه دُری ۱۱-۱-۱.
 آئه‌ئیتیس نام ایزدبانوی یونانی ۱۲-۳-۴.
 آوازه / آوَرْتیه «محافظت، پدافند» واژه هندی کهن ۷-۲-۱۵.
 آوازه «پناهگاه» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
 آوَرْتیه «پوشش» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
 آوکه / آکه «پدر بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۸؛ ۱۱-۱-۱.
 آهو «حیوان تیزپا» نام فارسی، نیز پیوند آن با واژه هندو آریایی آسوه ۱۵-۱-۴-۱.
 آهیتَه «لکه‌دار، آلوده» واژه اوستایی ۱۲-۳-۴.
 آینه اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 آئجه «نیرو» واژه اوستایی نو ۱۵-۸؛ ۱۵-۹-۲۴.
 آئشمَه «خشم» واژه اوستایی ۶-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۷.
 آنگو «نیرو» واژه اوستایی کهن، ریشه پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸.
 آئینا اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ائوروپَه «اروپا» نام اروپایی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 ائورونت «پُرشتاب» واژه اوستایی ۱۳-۱-۶.
 ائوروت آئیه «دارنده اسب تیزرو» (گهراسب) نام اوستایی ۱۵-۱-۶.
 ائوروه «دلور، چابک» واژه اوستایی ۱۱-۳-۱.
 ائوس «پدر بزرگ» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.
 آئوه «یک» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.
 ائیر در پیوند با مفهوم «آریایی» ۱۲-۳-۱ (پانویس).
 آئیریا اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 ائیریَمَن ایشیه (یشیو) عبارت آغازین نیایشی در

- نام کهن‌ترین قوم یونانی آخایی *آی* ۹-۴-۲.
 آخایی *میس* پاژنامه پارس‌ها در میان یونانیان
 ۱۱-۱-۲؛ ۱۱-۱-۲.
 آختیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 آخشه‌یینه «تاریک، آبی پررنگ» واژه پارسی
 باستان ۱۳-۱-۱۶.
 آدیسه ۱۷-۶.
 ار «ایرانی» واژه پارسی میانه ۱۲-۱-۲.
 ار «بالا بُردن، بلندی» واژه هندواروپایی
 ۱۱-۱-۱.
 آرئکه «دشمن» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
 آرئیکه «دشمن» واژه پارسی باستان ۷-۲-۴
 (پانویس).
 آرئیمنیوس نگارش نام آهریمن در نوشته پلوتارک
 ۱۷-۵.
 آزاده «آزابه» واژه فارسی، برگرفته از ریشه آریایی
 کهن رَته «چرخ، آزابه» ۴-۲-۵-۱؛
 - پیوند آن با واژه آزابه ۱۵-۲-۵؛
 - پیوند آن با واژه آریایی رَته «چرخ» ۷-۱.
 اران «ایران» نام پهلوی ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۱-۲.
 اران شتر «سرزمین آریاییان» نام پارسی میانه ایران
 ۱۲-۱-۲.
 اران شهر «سرزمین آریاییان» = ایران، نام پارسی
 میانه ۱۲-۱-۲.
 ارپان ریشه نام کاشی آلبان ۶-۱-۳.
 آزپوگسائیس «پهلوان باختر» نگارش یونانی نام
 سکایی ۱۲-۳-۱۰-۵؛
 - همتای تهمورث در افسانه‌های سکایی ۱۸-۲؛
 ۱۳-۲-۳.
 آزیه «باختر» واژه ایرانی کهن ۱۸-۲.
 آزیه خشایه ۱۳-۲-۳؛ ۱۸-۲؛
 - «فرمانروای باختر» ریشه ایرانی نام عبری
 آزپخشاد ۱۲-۳-۱۰-۵.
 آرتاَوَن «خجسته» در سنگ‌نوشته خشایارشا
 ۱۷-۹-۲-۱.
 آرتبان ۱۷-۷-۲.
 آرتشتار «جنگجوی آزابه‌ران» واژه فارسی
 ۱۵-۲-۵؛
 - در پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.

آپه‌نس «محصول، دارایی» واژه هندوآریایی کهن
 ۱۱-۱-۹.
 آپی / آپی واژه اوستایی ۱۰-۳-۶.
 آپی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 آپی ۱۱-۱-۴ (پانویس).
 آپی‌سر / آپی‌سر ریشه ایرانی نام فردی آبشه در
 متن‌های مصری ۱۰-۳-۶؛
 - در پیوند با نام آبی‌سره ۷-۲-۱۳.
 آپی‌سر / آپی‌سر ریشه ایرانی نام فرمانروای
 دودمان لارسا ۱۱-۱-۴؛
 - ریشه نام اموری آبی‌سره، در پیوند با واژه کاشی
 سَره ۶-۲-۱۵.
 آپی‌وئوس / آپی‌وئوس نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸
 (پانویس).
 آتانیس نام سردار خشایارشا، نیز پیوند او با دانش
 مغان ۱۷-۶؛
 - نگارش یونانی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳؛
 - در پیوند با مغان ۱۷-۹-۲-۱.
 آترک (رود) ۱۰-۳-۳.
 آتروودا سَمهیتا (کتاب) ۵-۴-۱.
 آتسه نام اسبی که در فرهنگ هندیان باستان آزابه
 ایزد خورشید را می‌کشید ۶-۱-۱۲.
 آتینیون «پا» واژه یونانی ۹-۳-۵ (پانویس).
 آته «شتابیدن» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰-۲.
 آتهی «میهمان» ریشه هندوایرانی جزئی از
 نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۵.
 آتی «میهمان» پسوند آریایی در نام‌های فردی
 متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲.
 آجس «نیرو» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۴.
 آجه «نیرو، توانایی» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۲۴.
 آخایی *آی* گویش یونانی نام کهن‌ترین قوم یونانی
 ۸-۲-۱؛ ۹-۴-۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۸-۷-۲-۲.
 - در پیوند با قوم ایرانی هخا ۹-۱-۷.
 آخائی‌میدوس نام گونه‌ای گیاه به زبان یونانی
 ۱۱-۱-۲.
 آخاییه چشم‌اندازی در شمال پلوپونس ۹-۴-۲.
 آخامتییه نام پهنه‌ای از شاهنشاهی پارس ۱۱-۱-۲.
 آخایی (قوم) ۱۰-۳-۱؛
 - پیوند آن با قوم سکا ۱۰-۳-۴؛

- ***آپهرو** (قوم) ۸-۳-۷-۱۸
 ***آپهرو** «نیرومند، سخت» واژه هندواروپایی ۸-۳-۷-۱۸؛ ۷-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۰
 - در پیوند با نام قوم هاپیرو، نیز رد آن در اسطوره‌های یونانی ۸-۳-۷-۱۸
 ***آپهزه** «ابر آذرخشی» واژه هندوایرانی کهن ۸-۳-۷-۱۸ (پانویس).
 ***آپهزه** «آبر» واژه هندوآریایی کهن ۸-۳-۷-۱۸
 ***آپهی** «به‌سوی، از سوی، ضد، روی» قید هندوآریایی ۸-۱-۱۱ (پانویس)؛
 - «به‌سوی، تقابل» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱؛
 - «به‌سوی» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام آبی سره ۷-۲-۱۳؟
 ***آپهی** آگنی نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپهی** آتیه «بسیار کوچک» عبارت هندوآریایی ۸-۱-۱۱
 ***آپهی** آتیه «بسی کوچک» واژه هندوآریایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپهیاورتین** سایه‌مانه نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپهی** رتبه «ایستاده بر ازابه» ترکیب ودایی، ریشه نام پنجمین شاه کاشی ۱۷-۹-۱۵.
 ***آپهی** رتبه «ایستاده بر ازابه» نام هندی باستان ۱-۳-۶.
 ***آپهی** سیکه نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپهی** شوکه نام ودایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپهی** نامین نام هندی باستان ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپهی** توه «بسیار نو» عبارت هندی باستان ۸-۱-۱۱
 ***آپی** / ***آپی** «به سوی» واژه پارسی باستان ۷-۲-۱۳.
 ***آپ** «آب» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
 ***آپ** «آب» واژه اوستایی کهن ۱۱-۲-۱.
 ***آپ** «کار کردن» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۹.
 ***آپارت** «جدا» واژه انگلیسی ۸-۱-۹
 ***آپخشیرا** نام سرزمین اوستایی ۸-۱-۱۱ (پانویس).
 ***آپر** «در بلندی، بالا» واژه پارسی میانه ۸-۳-۷-۱۸؛ ۲-۴-۱۰
 - در پیوند با نام قوم هاپیرو ۷-۳-۱۸.
 ***آپرتا** «بی‌پاداش» واژه هندوآریایی ۱۰-۴-۲.
 ***آپرتی** رتبه نام هندی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 ***آپرتی** واژه هندوآریایی در پیوند با آپرتا ۱۰-۴-۲.
 ***آپرمینشیه** «غرور» واژه پارسی میانه ۱۰-۴-۲.
 ***آپرنایو** «بچه کم سال، نابالغ» واژه اوستایی ۶-۲-۴.
 ***آپرنایوگه** «پسر بچه» واژه اوستایی ۶-۲-۴.
 ***آپروتی** «آپارتی» ها، نام قوم ۹-۱-۵.
 ***آپرویز** نام پارسی میانه ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 ***آپس** «کار» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۹.
 ***آپس** «کار» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۹.
 ***آپسو** «آب» واژه هندی باستان، ریشه نام ایزد میانروانی آپسو ۱۲-۳-۱۲.
 ***آپسو** آتتر آفرتم آپسو هسسم «در آب نیروی زندگی است، در آب نیروی سلامتی است» عبارت ودایی ۱۲-۳-۱۲ (پانویس).
 ***آپغتن** «تازشگر، ویرانگر» واژه هندی ودایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 ***آپم** نپات (آبان) ۱۵-۱-۶؛ ۱۷-۹-۲-۱.
 ***آپم** نپات «ناف آب‌ها» نام ایزد اوستایی ۱۲-۳-۱۹.
 ***آپورنای** «جوان» واژه پارسی میانه ۶-۲-۴.
 ***آپوس** «تمرین کردن» واژه لاتین ۱۱-۱-۹.
 ***آپه** «آرزو» واژه اوستایی ۱۱-۱-۸.
 ***آپه** «دور، بریده» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۸.
 ***آپه** «کار» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۹.
 ***آپه** «دور، جدا» + **هپید** «جدا کردن» ریشه آریایی نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 ***آپه** هپید «پدافندگر» واژه هندی باستان ۱۵-۷-۳.
 ***آپه** هپیس «پدافندگر» واژه آریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
 ***آپه** دانه «کاخ» واژه پارسی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
 ***آپ** رو «کَف» = «زاده کَف» ریشه پیشنهادی برای نام افرودیته ۱۸-۳-۷-۸ (پانویس).
 ***آپه** دیتا گویش کرتی نام افرودیته ۱۸-۳-۷-۸.
 ***آپه** روداته ریشه آریایی کهن نام افرودیته ۱۸-۳-۷-۸.
 ***آپه** رودیته ریشه آریایی نام افرودیته ۱۸-۳-۷-۸.
 ***آپه** رودیتی «زاده سرزمین‌های بلند»، «دیتی والا» ریشه آریایی کهن نام افرودیته ۱۸-۳-۷-۸.

- آرس (رود) ۳-۳-۱۰.
- آرشام نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۴؛
- نیز نوشته زرین او ۱۷-۹-۲-۴.
- آرشامه نام پدر بزرگ داریوش بزرگ ۱۷-۳-۱.
- آرشتی «نیزه» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
- آرشنیه نام اوستایی ۸-۳-۹ (پانویس)؛ ۱۷-۲-۷.
- (پانویس).
- آرکسیس (آرس و آتوک) رود، در پیوند با سکاها در
- روایت دیودور ۳-۳-۱۰.
- آرکو «مسدود کردن، دفع کردن» واژه لاتین
- ۳-۲-۱۳.
- آرگ «دژ» واژه فارسی ۳-۲-۱۳.
- آرمتی نام یکی از پنج آدیتیته هندی ۱۷-۹-۲
- (پانویس).
- آرمزدیس نگارش نام آهوره مزدا در نوشته پلوتارک
- ۵-۱۷.
- آرمینه «ارمنستان» نام پارسی باستان ۶-۹-۲.
- آرن «ایرلندی» ۳-۱-۱۲ (پانویس).
- آرن «کفر اتاق» واژه آلمانی میانی ۳-۱-۱۲
- (پانویس).
- آزنگ (سیردریا)، نام رودی اوستایی ۷-۲-۹؛
- «نام رودی در باختر» = دجله، نام ایرانی
- ۱۳-۱-۵؛ ۱۷-۷-۴.
- آرنوشپادیس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه
- کاشی بورنه ۴-۲-۶.
- آرومیچه نام ایرانی، گونه عامیانه «آزوه» در پیوند با
- پسوند آتیچه ۳-۱-۱۱.
- آروئرو «سرخ» واژه میکنی ۶-۱-۱۴.
- آروئرس «سرخ» واژه یونانی ۶-۱-۱۴.
- آروماییک مردم رومی ۱۲-۳-۱۰-۱.
- آروم «برده» واژه هیتی ۹-۱-۱۱.
- آروم نام کشور سلم در نوشته‌های ایرانی
- ۱۲-۳-۱۰-۱.
- آروند «دجله، رود تیز» نام پارسی میانه ۱۳-۱-۶.
- آروند رود جایگزین شدن آمودریا با آن در روایات
- ایرانی ۱۸-۳؛
- در پیوند با دره پهناور کف خلیج فارس ۱۸-۱.
- آروئه آتویه‌وشی نام ودایی ۱۲-۳-۱۰-۴.
- آروسته‌مازه نام ایرانی ۱۵-۹-۲.
- آزه «یار» واژه هیتی ۴-۷-۱.
- («آزه، لاری، لیری») + پسوند آموری - (آنو) (م)،
- ریشه آریایی نام گیاه بی‌مرگی ۱۲-۱-۲.
- آزوه «دلاور» واژه ایرانی کهن ۱۱-۳-۱.
- آری «برخیز!» واژه ارمنی ۱۱-۱-۱.
- آری لاری در نوشته‌های هومر ۱۱-۱-۱.
- آری آریه/آریه «آریایی» واژه‌های آریایی ۱۱-۱-۱.
- آری «فلات‌نشین»، «آریایی» واژه آریایی ۱۵-۵.
- آری «آریایی» واژه آریایی کهن ۶-۱-۳؛ ۹-۲-۹؛
- ۱۲-۳-۱۳؛ ۱۷-۹-۲؛ ۲-۴-۱؛
- پیوند آن با نام خدای هروس ۱۲-۳-۲۵؛
- در پیوند با اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین
- ۹-۱-۲؛
- در پیوند با عبارت اکدی معادل «مسر سیاه»
- ۱۴-۱-۶؛
- در پیوند با نام آریوک در تورات ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با نام باستانی سرزمین ارمنستان ۹-۶-۳
- (پانویس)؛
- در پیوند با نام شهر آریحا ۱۳-۲-۳؛
- در پیوند با واژه مصری به معنی «ناخدای
- آریایی» ۸-۱۳؛
- رخنه آن به واژه‌های سومری ۹-۱-۲؛
- ریشه آریایی بخشی از نام مصری سنگ لاجورد
- مصنوعی ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱.
- آری «بیگانه» واژه آریایی ۷-۲-۹.
- آری «بیگانه»/«دشمن» واژه آریایی، برخاستن
- مفهوم وارونه از آن ۸-۲.
- آری «بیگانه»/«فلات‌نشین» واژه هندوآریایی کهن
- ۴-۷-۱.
- آری «بیگانه» واژه هندوآریایی، بخشی از نامهای
- آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۱.
- آری «دشمن» واژه هندی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
- آری واژه هندی باستان به مفهوم ودایی آریه
- «پشتیبان بیگانگان» ۴-۷-۱.
- آری «دلاور، شجاع» واژه ارمنی ۹-۳-۳.
- آری‌ارس ؟ «اختیاردار یا مسؤول حرمت [مرد]
- بیگانه» نام یا پاژنامه یونانی دربردارنده جزء
- آری ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛
- «دارنده حرمت آریایی» نام فردی یونانی

- آرتفنیس نگارش یونانی نام ایرانی ۱۱-۱-۶.
 آرتموخ ۲-۹-۱۵.
 آرتّه آوانویسی متداول واژه‌نگار سومری □ ایر □
 ۱۳-۲-۷.
 آرتّه ۴-۲-۹-۱۷؛ ۵-۳-۵.
 آرتّه «سامان راستین» واژه اوستایی ۱-۴-۲؛
 - واژه پارسی باستان ۸-۳-۱۲؛
 - «راستی» بازتاب آن در نامهای فردی میتانی
 ۱-۸-۱۵.
 آرتّه در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱-۲-۹-۱۷.
 آرتّه در نام‌های فردی خاور نزدیک ۶-۹-۱۷.
 آرتّه/رتّه «سامان راستین، دانایی، راستی» ریشه
 نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۲-۹-۱۵؛
 ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 آرتّه واژه آریایی، در پیوند با آوانویسی نام آرتّه‌خپّه
 ۱۴-۲-۷.
 ارتّه‌تیه سرزمین قوم آرتّه‌یی‌یوت ۳-۱-۷.
 آرتّه‌ای (قوم) زیستگاه آن از سیستان تا
 آراخوزی ۳-۱-۹؛ ۱-۴-۱۸.
 آرتّه‌ای نام پارس‌های کهن بنابر روایت هرودت
 ۳-۱-۷.
 آرتّه‌بان (اردوان) ۲-۹-۱۵.
 آرتّه‌بائس (اردوان) نام ایرانی به عنوان ریشه نام
 میتانی ۱-۸-۱۵.
 آرتّه‌خَشْتَرَه (اردشیر) ۲-۹-۱۵؛
 - نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی میتانی
 ۱-۸-۱۵.
 *آرتّه‌زَبّیه آوانویسی ممکن نام زَبّیه ۱۳-۲-۷.
 آرتّه + *سَمَرَه «به‌یاد» ریشه آریایی نام شاه میتانی
 ۱-۸-۱۵.
 آرتّه‌شیاتی «نیک‌بختی آرتّه بر او باد» ۱-۲-۹-۱۷.
 آرتّه‌قَرَن ۲-۹-۱۵؟؟.
 آرتّه‌فریس نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام فردی
 میتانی ۱-۸-۱۵.
 آرتّه‌قَرَنَه «دارنده فر راستی» نام پارسی باستان
 ۲-۹-۱۵.
 آرتّه‌مینس نگارش یونانی و لاتین نام پارسی باستان
 آرتّه‌مَنَه ۲-۹-۱۵.
 آرتّه‌مَنّیه «با اندیشه آرتّه» نام پارسی باستان
- ۲-۹-۱۵.
 *آرتّه (ه) مَرَه «به‌یاد آرتّه» نام ایرانی ۲-۹-۱۵...
 آرتّه‌ای نام پارسیان کهن بنا به روایت هرودت
 ۳-۱-۹.
 آرتّه‌یی‌یوت نام قومی ایرانی در پیوند با سرزمین
 آرتّه ۳-۱-۷.
 آرتّه اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بَری‌گَرَه
 ۳-۱-۷.
 آرتّه (قوم) زیستگاه آن در همسایگی آراخوزی و
 قندهار ۳-۱-۹.
 آرتّه‌ینی «ابزار اَرابه»، «بخشی از اَرابه» واژه
 هیتی ۱-۷؛ ۵-۲-۱۵.
 آرجاسپ نام شاه توران ۶-۱-۱۵؛
 - نامه او به ویشناسپ ۷-۱۱-۱۷.
 آرجت‌آسپَه «اسب‌گیر» نام اوستایی ۶-۱-۱۵.
 آرجَنَه «به دست آوردن» واژه هندی باستان
 ۱۶-۱۰-۱۵.
 آرخوزیه نگارش یونانی نام استان آراخوزی
 ۱-۴-۱۰ (پانویس).
 آرخه نگارش پارسی باستان نام شورشی آرمی در
 زمان داریوش بزرگ ۷-۲-۹.
 اِرَخّی/اِرَخّی «جوان» واژه پارسی باستان ۷-۲-۹؛
 نیز پانویس.
 آردبیل ۸-۳-۱۲.
 آردتّه «سیم، نقره» واژه پارسی باستان ۳-۱-۱۳.
 آردشیر ۱-۶؛ ۸-۳-۱۲؛ ۴-۱۷؛ ۱-۲-۹-۱۷.
 آردکان ۸-۳-۱۲.
 آردکان ۸-۳-۱۲؛ ۱-۲-۹-۱۷؛ ۵-۱۰-۱۷؛
 ۶-۱۰-۱۷؛ ۷-۳-۱۰ (پانویس).
 آردوی نام ایزدبانوی اوستایی ۳-۵-۹.
 آردوی سوره‌آناهیتا ۷-۱-۱۵؛
 - نام اوستایی ایزدبانوی آبها ۴-۳-۱۲.
 آرده بوریوس نام سردار بیزانس از تبار آلانی
 ۶-۱-۶.
 آرزَه «غروب»= «باختر» واژه اوستایی با مفهوم
 آغازین «تاریکی» ۲-۱-۱۳.
 آرزَهی «نام بخشی از زمین که در باختر قرار دارد،
 کشور باختری» نام اوستایی ۳-۱-۵-۱۴؛
 - ریشه نام سرزمین زاهی ۲-۱-۱۳.

- **آریه‌داته* «آفریده ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌زَنَه* «ارابه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌زَنَتَو* «زَنَتَو» از تیره ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌سَایَه* «پدافند ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه...* *سَروَسی* «بلندآوازی‌های مرد آریایی (یا بیگانه؟)» عبارت ودایی ۱-۱۱.
- **آریه‌کامَه* «کام آریاییان» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌گَه* «با افزودن جزء-گَه، برگرفته از *آریه* = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌ماهی* «ماه ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌مردو* «ایرانی نیک‌رفتار» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌مَرَه* «ایرانی بزرگ» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌مَنده* «به‌یاد ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌مَنه* «با منش ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌وَدَه* «رهبر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌وَرَنَه* «فرمانده ایرانیان» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌وَزَدَه* نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌وَزَه* «رهبر ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌وَنده* «ستایشگر ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌وَهونه* «از خون ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آری‌یکَه* نام آریایی، ریشه نام شاه هوری ۸-۱۵.
- **آری‌یه* «آریایی، ایرانی» واژه پارسی باستان در ۱-۱۱ (پانویس).
- ۱-۱۱ (پانویس).
- آرین لارین* «کف اتاق، خرمگاه» واژه آلمانی کهن ۱-۱۲ (پانویس).
- آرین* ۳-۱۲ (پانویس).
- آریو* «ایرلند» ۳-۱۲ (پانویس).
- آریو* در پیوند با مفهوم آریایی ۳-۱۲ (پانویس).
- آری‌وَر* «اسب» واژه ارمنی، در پیوند با واژه کاشی بورزَرَش ۵-۲-۶.
- **آریو؟* «سَروَر» واژه هندواروپایی ۴-۷-۱؛ ۱-۱۱-۱.
- آریوویستوس* نام فردی در زبان سلتی - ژرمنی ۱-۱۱.
- **آریه‌تَبِجَه* «گونه عامیانه برای *آریه* = ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌تَبِئَه* «ایرانی، همسان ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه* «ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه* «آریایی» واژه آریایی ۹-۲-۹.
- **آریه* «پشتیبان بیگانگان» واژه آریایی ۱۵-۷-۲.
- **آریه* «پشتیبان بیگانگان» واژه ودایی ۴-۷-۱.
- **آریه* «فلات‌نشین» واژه آریایی ۱۲-۳-۱ (پانویس).
- **آریه* «بلند کردن» واژه هیتی ۵-۳-۱۱.
- **آریه* «بیگانه» واژه هندی باستان ۱-۱۱-۱.
- **آریه* «بلند کردن» واژه لیکی ۵-۳-۱۱.
- **آریه‌آرَشَن* «دارنده مردان آریایی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌اوِپَه‌مَه* «والاترین ایرانی» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌اوِخِن* «فراز گردن [قوی]» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء *آری* ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌اوِگَه* نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌بازو* «بازوی ایرانی، دارنده بازوی نیرومند» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌تَبِئَه* «زیور ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌پَه‌تَبِئَس* نام فردی سکایی ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌چَه* «ایرانی کوچک» نام ایرانی کهن ۱-۱۱ (پانویس).
- **آریه‌داته* «آریایی‌داد» نام ایرانی کهن ۱۳-۱-۳.

- ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اِری‌اُرس «دارنده شهرت آریایی، عالی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
 - نام یا پازنامه یونانی دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اِری‌پِرمواتِس «بلند غرش» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌اوجَه‌گَه «نیروی ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌اوجَه «نیروی ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌پَرِتَه «کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌پَرِتَه «کسی که بر مقام ایرانی می‌افزاید» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌پَیگَنَه «هدیه ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌رَمَنَه «آرامش آریایی، کسی که برای آریاییان صلح می‌آورد» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱.
 اَریا‌شَپَه «اسب ایرانی» نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریا‌نام «آریایی‌ها» (حالت مالکیت جمع) ۱-۱۲-۲.
 اَریان «ایرانی» واژه پارتی ۱-۱۲-۲.
 اِری‌اَوِنِس‌اِری‌اَوِئِس از پازنامه‌های هیرمِس، «یاور بیگانه» ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
 - نام یا پازنامه یونانی دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱.
 اِری‌بولاکس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اِری‌بولُس «بلند سپر» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَری‌پانه «پشتیان آریایی» ریشه نام کاشی آلبان ۳-۱-۶.
 اَری‌پَتی «فرمانروای آریایی» ریشه واژه مصری ۳-۲-۱۱.
 اِری‌تِلِس «فراهم آورنده آسایش آریایی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛
 - نام یا پازنامه یونانی دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اِری‌خوَفِس «دارنده آوازه‌ای نیرومند یا بلند، پُرآوازه» واژه یونانی ۱-۱-۱۱.
 اَری‌داته «آریا داد» ریشه آریایی نام شهر اَرَداته ۱-۷-۴.
 اَری‌دایَس «فراهم آورنده آسایش بیگانه» نام یا پازنامه یونانی دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَری‌زَنَه «آریایی تبار» نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱.
 اِری‌شَتافوُلُس «دارنده تاک بزرگ» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اِری‌شَتوتِلِس «ارسطو» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.
 اِری‌شَتوکراتِیا «اشرافزادگی» نام فردی یونانی ۱-۱-۱۱.
 اِری‌شَتِنِس «بلند نیرو» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اِری‌فُزَنَه واژه یونانی دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱.
 اِری‌فُزِس واژه یونانی در بردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱.
 اِری‌فُس «بُزَنَر» واژه یونانی ۷-۳-۹؛ ۱-۱-۱۱.
 اَری‌کاشی/اَرتَه‌کاشی ریشه ایرانی نام شخصی اَرَدکوسو ۵-۳-۵.
 اِری‌کودِس «اختیاردار یا مسؤل شهرت [مرد] بیگانه» = «عالی» نام یا پازنامه یونانی دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریگَه «دشمنانه» واژه پارسی باستان ۴-۲-۷ (پانویس).
 اِری‌گدوئِس نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
 اَریگَه ریشه نام شهر اَریحا ۳-۲-۱۳.
 اَریماسپ (قوم) ۳-۳-۱۰.
 اَری‌مَنو / اَری‌مَنی ریشه آریایی نام سرزمین اَرمنو ۳-۶-۹.
 اِری‌موگَس «بلند فریاد» نام فردی یونانی در نوشته‌های هومر دربردارنده جزء اِری

- و مصری ۱۵-۴-۲.
- «آشَوَه» «اسب» ریشه بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۴؛
- واژه پیش‌ایرانی ۵-۲.
- آشَوَه آشوس ۱۵-۱-۱؟۲۸؟
- آشَوَه پُرشته «به اسب» واژه هندی باستان ۹-۱-۲.
- «آشَوَه زَنَه» «اسب تبار» نام آریایی کهن در خاور نزدیک ۶-۳-۳؛ ۱۵-۹-۴؛ ۱۱-۹.
- آشَوَه سِنَه نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
- آشَوَه مِدَهه نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
- آشَوَه یوَهه «تیرک بستن اسب» واژه هندوآریایی ۸-۲.
- آسَوین نام پیکر ودایی، در پیوند با «گسترش اَرابه به پنج بخش جهان» در ریگ‌ودا ۶-۳-۱.
- آسَوین‌ها (منسوبان به اسب) در اسطوره‌های هندی ۱۵-۱-۶؛
- نام ودایی پیکرهایی اسطوره‌ای ۱۲-۳-۳.
- آسَوین «شیر اسب» واژه پروسی باستان ۱۵-۱-۸.
- آشَه «اسب» واژه پارسی باستان ۱۵-۱-۸.
- آشَه «اسب» واژه ختن‌سکایی ۱۵-۱-۸.
- آشَه «اسب» واژه پارسی باستان ۵-۲؛ (پانویس)؛
- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی خورشید ۶-۱-۹.
- آشَه «پهنه، ناحیه» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی یا شو ۶-۲-۹.
- آشَه «اسب» واژه سکایی ۵-۲.
- آشَه‌بَنَه نام خاندانی پهلوانان تورانی در اوستا ۹-۵-۳.
- «آشَه‌پانه» «نگه‌دارنده اسبان» نام اوستایی ۹-۵-۳ (پانویس).
- آشاون «پیرو آشَه، پیرو راستی» واژه اوستایی ۱۷-۹-۱.
- آشاهوَرَه نام یکی از پیروان دین در اوستای نو ۱۷-۹-۲.
- آشیرتو نام ایزد هیتی ۱۲-۳-۱۵.
- آشَوَن واژه اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس).
- آشَوَه «اسب» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۵-۱-۴.
- آشَوَه لِشَوَه واژه لیتوانی باستان ۱۵-۱-۸.
- آشَوَه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب ۱۵-۱-۸.
- آشَمَن «آسمان» واژه پارسی باستان ۶-۲-۲؛ ۷-۲-۴ (پانویس).
- آشَمَن «سنگ، آسمان» واژه هندوایرانی و اوستایی ۶-۲-۲.
- آشَمَن «سنگ» واژه هندوآریایی باستان ۶-۲-۲.
- آشَمَنَه همتای نام ماه وَهَمَن در تقویم کاپادوکی ۱۷-۹-۲.
- آشَن «سنگ» واژه اوستایی ۹-۵-۳ (پانویس).
- آسَو نام اوستایی گیاه منسوب به هوم ۱۲-۳-۳.
- آسَوان‌پُری و اجین نام ودایی ۱۵-۹-۴.
- آشَوَترَه نام هندی باستان ۱۵-۱-۶.
- آسَوَرَه «سَرور» واژه هندی باستان ۴-۳؛ ۴-۵-۳؛ ۱۵-۸-۹.
- آسَوَرَه «ایزد، سَرور» نام آریایی ۱۲-۳-۹؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن، نیز تبدیل آن به دیو در نزد هندیان پس از جدایی ایشان از ایرانیان ۱۷-۹-۲؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛
- در جایگاه دیوان اهریمنی در فرهنگ هندیان باستان ۱۲-۳-۹؛
- در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶؛
- «سَرور» ریشه بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۳.
- آسَوَرَه وَروَنَه نام ایزدی آریایی ۱۵-۸-۴.
- آسَوَمَنی «راندن اسب اَرابه» واژه هندوآریایی ۱۵-۱-۵.
- آشَوَه «اسب» در پیوند با سرزمین بَهَرَتَه ۴-۵-۶؛ ۱۵-۱-۴؛ ۱۵-۹-۱؛ ۱۸-۷-۱؛ ۷-۱-۲؛ ۱۵-۱-۴۱؛
- در پیوند با نام کاشی آشَوَزَنَه ۶-۳-۳؛
- ریشه بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک ۱۵-۹-۴؛
- واژه آریایی، به عنوان ریشه واژه‌های معادل اسب در زبانهای خاور نزدیک ۴-۵-۱؛
- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی خورشید ۶-۱-۹؛
- واژه هندوآریایی کهن ۱۵-۱-۴؛
- واژه هندوایرانی ۹-۱-۲؛
- ریشه واژه معادل اسب در زبانهای عبری، آرامی

- نام‌های فردی ۱-۱۱-۱.
- آری (یه) / آری (یه) / آری (یه) / آری (یه) /
- آری (یه) «آریایی» نمادهای گوناگون ثبت
- نام قوم آریایی نزد دیگر قوم‌های جهان
- باستان ۱-۷-۴.
- آژدها ۱-۱۲-۱ (پانویس).
- آژی «مار» واژه اوستایی ۱-۱۲-۱ (پانویس).
- آژی‌دهاک (ضحاک) ۱-۱۲-۳؛ ۱-۱۲-۲؛ ۱-۱۷-۴؛
- ۱-۱۲-۶؛ ۱-۱۲-۲؛ ۱-۱۲-۱ (پانویس)؛ ۱-۱۷-۱۰-۲؛
- ۱-۱۲-۱۷؛ ۱-۱۲-۱۷؛ ۱-۱۲-۲؛ ۱-۱۷-۱۴-۴؛
- اشاره اوستا به او و خاستگاهش در سرزمین
- بوزی ۱-۷-۴؛
- در اسطوره‌های اروپایی ۱-۱۳-۴؛
- در پیوند با هزاره هشتم ۱-۱۲-۲؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱-۱۰-۱؛
- پیکر دجال و هیولای بیگانه ۱-۱۲-۱؛
- همانندی‌های او با گیل‌گمش ۱-۱۷-۵.
- آسب واژه فارسی ۱-۱۵-۸؛
- بررسی بُن آریایی نام آن ۱-۱۵-۴-۳؛
- پرورش آن در فلسطین پس از راندن
- هیکسوس‌ها از مصر ۱-۲-۴؛
- پرورش و بهره‌گیری از آن به عنوان یک پدیده
- فرهنگی بسیار مهم در تاریخ تمدن، نیز منشأ
- گونه اهلی آن ۱-۱۵-۱؛
- چگونگی ورود آن به مصر ۱-۱۵-۸؛
- در متن‌های ماری و چغریزار، نیز در نگاره‌های
- سوریه و میانرودان ۱-۲-۷؛
- در مصر و در پیوند با قوم آریایی هیکسوس
- ۱-۱۵-۳؛
- در یک سند میثانی ۱-۱۵-۵؛
- دگرگونی شهرسازی با ورود آن به فلسطین
- توسط هیکسوس‌ها ۱-۷-۵؛
- کهن‌ترین رد پای آن در باختر آسیا ۱-۱۵-۲؛
- ورود آن به میانرودان توسط قوم کاشی ۱-۳-۵.
- آستینی نام اوستایی ۳-۵-۹ (پانویس).
- آسپ «اسب» واژه پهلوی ۱-۱۵-۸.
- آسپ «اسب» واژه سُغدی ۱-۱۵-۸.
- آسپا «اسب» واژه اوستایی ۴-۵-۶؛ ۱-۱۵-۴-۱.
- اسپندارمت نک اسپندارمت.
- آسپوآشپه، آسپا «اسب» واژه اوستایی ۱۵-۱-۸؛
- ۴-۵-۶.
- آشپه «اسب» واژه اوستایی ۱۵-۱-۳؛
- ۱۵-۴-۱-۱.
- واژه مادی ۵-۲.
- آشپه پَره... نیشتِه «راندن اسب آزابه» واژه مرکب
- اوستایی ۱۵-۱-۵؛ ۱۱-۲.
- آسپه‌چناه «شیفته اسب» نام پارسی باستان ۱۵-۹-۴.
- آشپه‌چنه «اسب‌تبار» ۱۵-۱۱-۲.
- آشپه‌زنه نام ایرانی باستان ۶-۳-۳؛ ۱۵-۹-۴؛
- ۱۵-۱۱-۹.
- آشپیر «آسمان» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۱.
- آست آستی «استخوان» واژه اوستایی ۹-۳-۵
- (پانویس).
- آست / آستی «استخوان» واژه هندواروپایی
- ۹-۳-۵ (پانویس).
- آستون «استخوان» واژه یونانی ۹-۳-۵ (پانویس).
- آستریا «سرزمین خاوری = اتریش» نام اروپایی
- ۱۱-۲-۱؛ ۴-۵-۷.
- آستوبید «شکسته شدن استخوان» واژه اوستایی
- ۱۴-۵-۲.
- آستوت اِرته نام آخرین سوشیانت ۱۷-۴-۴؛
- ۱۷-۱۰-۳.
- آستودان «استخوان‌دان» ۱۷-۹-۲-۲.
- آستودان‌های صخره‌ای ۱۷-۹-۲-۲.
- آستهی «استخوان» واژه هندوآریایی ۹-۳-۵
- (پانویس).
- آستی «میهمان» واژه اوستایی ۱۵-۹-۵.
- اِسخرَه «اجاق» واژه یونانی ۱۲-۳-۲۳.
- اِسکیت گویش یونانی نام قوم سکاهای باختری
- ۱۰-۴-۳؛ ۱۰-۳-۳.
- اِسکیتس پیکری اسطوره‌ای در روایت دیودور از
- سکاها ۱۰-۳-۳.
- اَسما «سنگ، صخره» واژه هندی باستان ۶-۲-۲.
- اِسمردیس نگارش یونانی نام بردیا ۷-۲-۷
- (پانویس).
- اَسْم‌فَرَاتیم «راندن اسب آزابه» واژه مرکب پارسی
- باستان، آمده در کتیبه بیستون ۱۵-۱-۵؛
- ۱۵-۱۱-۲.

- پیوند آن با نام ایزد مردوک ۱۲-۳-۲؛
 - نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 - *آمرتَوَه* نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 - *آمَرْتَه* «جاودانگی» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
 - *آمَرْتَه* ریشه این واژه در خاور ایران ۷-۲-۶.
 - *آمَرْتَه* «زندگی» یا «نیروی زندگی» واژه هندی باستان ۷-۲-۴ (پانویس).
 - *آمَرْتَه/آمو/آمرد/مرد* نام مردم سرزمین بی مرگان ۷-۲-۱۰.
 - *آمَرْتَه/آمرد* «جاودانگی، بی مرگی» ۱۸-۴-۲؛
 - «زندگی، نیروی زندگی» واژه آریایی، در پیوند با نام *آمورو* ۷-۲-۴.
 - *آمَرْتَه دات* «زندگی» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
 - *آ-مَرْتِه* «جاودان، الهی» واژه هندی باستان ۷-۲-۸.
 - *آمرداد* «زندگی» واژه فارسی ۱۳-۱-۱۱؛ ۷-۲-۴ (پانویس).
 - *آمردان* (قوم) ۷-۲-۸؛
 - در پیوند با خاستگاه قوم *آمو* در مصر ۸-۱۲؛
 - در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 - *آمردت/آموردت* ۱۳-۱-۱۱.
 - *آمرد* (شهر) ۷-۲-۷.
 - *آمرد* (قوم) ۵؛ ۵-۳-۱۱؛ ۵-۴-۱؛ ۷-۲-۶؛ ۷-۲-۷؛ ۹-۳-۸؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۴-۱-۲؛ ۱۴-۶-۱؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
 - اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱؛
 - پیوند آن با *ارین مَنده* ۱۵-۵؛
 - پیوند آن با پارس ها ۹-۴-۱؛
 - پیوند *هیکسوس* ها با آن ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با سرزمین *مُتورو* در *وندیداد* ۱۷-۷-۴؛
 - در پیوند با قوم *مَتو* ۷-۲-۱۲؛
 - در دوران فرمانروایی ساحورع، به شکل *مَتو* ۸-۱۴؛
 - دگرگونی نام آن به *آمو* در ایران ۸-۹؛
 - نام قومی ایرانی که قوم *مَتو* در مصر از آن برخاسته است ۸-۱؛
 - نام یک قوم ایرانی کهن ۴-۵-۵.
- «*آمردوس*»، اطلاق پاتروکلس به سفیدرود ۷-۲-۷.
 - *آمردوی* نگارش یونانی *آمَرْدَه* ۷-۲-۴.
 - *آمردی* نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 - *آمرشته* ۷-۲-۴ (پانویس).
 - *آمری تیو* «بی مرگ» واژه ودایی ۷-۲-۴ (پانویس).
 - *آمشاسپندان* (جاویدانان توانا) ۱۷-۵.
 - *آمشو* نام پرنده‌ای در ریگ ودا ۱۲-۳-۳.
 - *آمشو* نام هندو آریایی باستان *گیو سومه* ۱۲-۳-۳.
 - *آمِشه* «نیروی زندگی، بی مرگ، جاودان» واژه اوستایی ۷-۲-۴؛ ۷-۲-۴.
 - *آمِشه/اسپندان* در پیوند با نام ماههای سالنامه زمان خشایارشا ۱۷-۹-۱-۲.
 - *آمِشه/سپَنته* ها «آمِشه/اسپندان، ورجاوندان نامیرا» در پیوند با دین *مَزَدَیَسْنَا* ۱۷-۹-۲.
 - *آموردت* «بی مرگ» واژه پارسی میانه ۷-۲-۴.
 - *آموردد* «زندگی» واژه پارسی میانه ۷-۲-۴ (پانویس).
 - «*آمورگی/آمرگی*» «بی مرگی» ریشه نام قوم *سکایی* *آمورگیان* ۷-۲-۷.
 - *آمو وَهَوَگه* «نیرومند و خوب» نام ایرانی ۷-۲-۵ (پانویس).
 - *آمویم* «دوقلو» نام ایرلندی میانه ۱۲-۴-۱ (پانویس).
 - *آمی* «رفتن» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه *کاشی* ۶-۲-۸.
 - *آناهیتا* «پاکدامن، بی پیرایه، نیالوده» نام ایرانی ۱۲-۳-۴؛
 - اشاره اردشیر دوم به آن ۱۷-۹-۲-۴؛ ۷-۲-۴ (پانویس).
 - در پیوند با نام ایزد *ایلامی* *ناهیتی* ۱۲-۳-۵.
 - *آناهیتَه* «پاک، نیالوده» ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد *کاشی* کوهستان ۶-۱-۱۰.
 - *آنتَرِکَنگَه* نام کوهی اوستایی، نیز پیوند آن با مفهوم «میان فلز» ۱۴-۱-۳-۵.
 - *آندرکَنگ* نام پارسی میانه سرزمین اوستایی *آنتَرِکَنگَه* ۱۴-۱-۳-۵.
 - *آنسو* نام پرنده‌ای در ریگ ودا ۱۲-۳-۳.
 - *آنگ* «قلع، سُرَب» واژه آرمی ۱۴-۲-۲.

آشونیه نام رودی در اروپا، در پیوند با نام اسب
۸-۱-۱۵

آشوی نیس «شیر اسب» واژه لیتوانی ۸-۱-۱۵
آشه ۱۷-۹-۲-۴۹؟

آشه «اسب» واژه ختنی ۹-۵-۳ (پانویس).

آشه «راستی» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲ (پانویس)؛
- در پیوند با واژه آرته در سنگ‌نوشته خشایارشا
۱۷-۹-۲-۱۷؛ ۱۷-۹-۲-۲.

آشه «محور» واژه اوستایی ۶-۲-۱.

آشه... دامن «جایگاه راستی» نام ایرانی، نیز در پیوند
با نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.

آشه‌رتو ۱۱-۹-۱.

آشه‌رتو «رتو» (سرور) آشه «سامان راستین»
ریشه اوستایی نام ایزدبانوی آموری آشر تو
۱۲-۳-۱۵.

آشه‌سر نام اوستایی ۱۱-۴-۱.

آشه‌سده‌اووه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

آشه‌وزده نام اوستایی ۹-۵-۳.

آشه «وهیشته» «سامان راستی» نام یکی از هفت
ورجواند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

آفرا «به‌پس» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.

آفراسیاب ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۴-۱-۳؛ ۱۴-۵-۳.

- شاه توران، در روایت کی‌کاوس ۸-۱۶؛

- کشتن سیاوش به دستور او ۱۷-۱۴-۵.

آفروبخش نخست نام افرودیته ۱۸-۷-۳-۸.

آفرودیته پیکر اسطوره‌ای یونانی ۱۸-۷-۳-۸.

آفروس «کف (آب)»، «بر فراز آب» واژه یونانی
۱۸-۷-۳-۸.

آفس‌من «بیتی از شعر» واژه اوستایی ۹-۱-۹.

آفش‌چیتره «از نژاد آب، از ستارگان» واژه مرکب
اوستایی ۱۰-۳-۶.

آفش‌دهیو نام پارسی باستان ۶-۳-۴.

آفشه «آب» واژه پارسی باستان ۶-۳-۴؛ ۱۰-۳-۶.

اک «اسب» واژه ایرلندی باستان ۱۵-۸-۱.

اکباتان (همدان) پایتخت دولت ماد ۵-۲؛ ۵-۳-۱۱؛
۱۷-۱۱-۸.

اکرو «زمین کشت» واژه پیش‌هندواروپایی
۱۱-۲-۱.

آگس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی

دریای سیاه ۵-۴.

آگسس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی
دریای سیاه ۵-۴.

آکسون «محور» واژه یونانی ۶-۲-۱.

آکسه «محور» واژه هندی باستان ۶-۲-۱.

آکسه‌تیه نام آغازین شهر اکباتان ۵-۳-۱۱؛
۵-۲.

آکسیس «محور» واژه لاتین ۶-۲-۱.

اکوئوس «اسب» واژه لاتین ۴-۵-۱؛ ۹-۱-۲؛
۱۵-۴-۳.

اکوه «اسب» واژه لاتین ۴-۵-۱.

اکوا اکوئوس «اسب» واژه لاتین ۱۵-۸-۱.

اکو «اسب» واژه هندو اروپایی ۴-۵-۱؛
۱۵-۴-۱.

اکو «سریع» واژه هندواروپایی ۱۵-۴-۱.

اگه «یک» واژه هندی ۱۵-۸-۵.

آکی‌سیس (قوم) ۱۰-۴-۲.

آکی‌سیس نام فردی از شهر پالائیه ایستوره
۱۱-۲-۴-۲.

آکین‌گوش انگلیسی نام قوم یونانی هخا ۹-۵-۷.

آگرده‌اتوس نگارش یونانی نام کوروش بزرگ پیش
از نشستن بر تخت ۱۷-۹-۲-۳.

آگنی ایزد جنگ هندی باستان ۱۵-۳.

ایلاس «هلاس» یونانی» نام یونانی ۱۱-۱-۱.

ایلان نام سرزمین ایران در سنگ‌نوشته‌ای در
کرمانشاه ۱۲-۵-۱.

ال‌سیر الکبیر (کتاب) ۱۷-۱۱-۶-۱.

آلن (قوم) ۴-۷-۱.

آلیوگر (رود) ۱۸-۳.

- در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.

آماوتیه «پیرومند و نیرومند» نام اوستایی
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آمپروئس «نیروی زندگی» واژه یونانی ۷-۲-۴
(پانویس).

آمیروسیه «نوشابه جاودانگی» واژه یونانی ۷-۲-۴.

آمر «بی‌مرگی، جاودانگی» واژه آریایی کهن
۲-۴-۱؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

آمرتات «آمرداد، بی‌مرگی» واژه ایرانی کهن
۱۷-۹-۲-۱؛

اوهرمزدا ۱۷-۵؛ ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۵.
 آوی «به سوی» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام
 آبی سره ۷-۲-۱۳.
 آویس «عمو» واژه پروسی کهن ۱۱-۱-۸.
 آوی میثرتیه عبارت اوستایی برگرفته از «آوی میثرتیه»
 «رو در روی ایزد مهر» ۱۱-۱-۸.
 آهریمن ۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۹-۵؛
 ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۴-۳؛
 - چیرگی او برگاو نخستین ۱۷-۴؛
 - در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲؛
 - نبود نام آن در گائها ۱۷-۷-۵.
 آهو «نیروی جنبش» از فروشی‌های پنج‌گانه در
 اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 آهوره «سرور» واژه اوستایی ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۹-۲؛
 ۱۷-۷-۳؛ ۱۷-۲-۱۲-۹.
 آهوره‌داته «آفریده آهوره» نام کوروش بزرگ پیش
 از نشستن بر تخت بنابر گزارش استرابون
 ۱۷-۹-۳.
 آهوره‌مزدا ۶-۲-۲۲؛ ۱۱-۱-۷؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۲-۳-۱۶؛
 ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۵؛ ۱۷-۹-۵؛
 ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۲-۲؛ ۱۷-۱۳-۴؛
 - آفرینش سرزمین ایران ویج توسط او ۱۷-۲؛
 - اشاره داریوش بزرگ به آن، نیز «سرور دانا»
 ۱۷-۹-۲؛
 - به عنوان خدای آریاییان در سنگ‌نوشته
 داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲؛
 - (به گونه پیوسته) ۱۷-۷-۴۲ در سنگ‌نوشته
 خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - در نوشته آرشام ۱۷-۹-۲-۴؛
 - سرپیچی جمشید از فرمان او ۱۷-۱۴-۴؛
 - سرزمین‌های آفریده او بنابر وندیداد ۱۷-۷-۴؛
 - «سرور دانا» نام اوستایی ۴-۵-۳؛
 - نبود اشاره‌ای به آن در نوشته هردت ۱۷-۱؛
 - نبود ذکر از آن در گائها ۱۷-۹-۲؛
 - نگاره آن در تخت جمشید ۱۷-۹-۲-۲.
 «آهوره‌مزدا» و دیگر خدایانی که هستند» در نوشته
 داریوش بزرگ ۱۷-۹-۴.
 «آهوره‌مزدا از آن من، و من از آن آهوره‌مزدا هستم»

گوشکین «زَر» ۴-۷-۱۱؛ ۲-۱.
 اوسناگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوسنس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۷-۲-۱۱
 (پانویس).
 اوسنس کاویه پیکر اسطوره‌ای ودایی، در پیوند با
 کی کاؤس ۱۷-۱۳-۵.
 آو-سوره آووش آسوره «روان ایزدی یاری» نام هندی
 باستان ۱۵-۹-۳.
 آوسو «زَر» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷.
 آووش‌شوره «پهلوان یاری دهنده» نام هندی باستان
 ۱۵-۹-۳.
 آووش/وش/اوس «درخشیدن، به ویژه هنگام
 برخاستن خورشید» واژه‌های هندواروپایی
 ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوشه‌اوشا «نور، سرخی بامدادان» واژه اوستایی
 ۱۱-۱-۵؛
 - در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱؛
 - واژه هندوایرانی و اوستایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).
 اوشه‌بانوش نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 اوفرانو «فُرات» نام ایرانی کهن ۱۴-۱-۶ (پانویس)؛
 - نام ایرانی ۱۳-۱-۴؛ نیز پانویس.
 اَوگ‌دات نام گاو نخستین در جهان‌بینی زردشتی
 ۱۷-۴؛
 - در پیوند با رود دائیتیا ۱۸-۳.
 اولیبانوم «گیاه بُخور خوشبوی» پیوند آن با
 سرزمین رتنو ۱۰-۲-۵.
 آوو «مادر بزرگ» واژه گوتیک ۱۱-۱-۸.
 آووازوشتری نام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
 - در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵؛
 ۱۵-۷-۳.
 آوورتریه نام اوستایی، در پیوند با مفهوم اوستایی
 «کمک» ۷-۲-۱۵.
 آوورگو نام اوستایی ۱۵-۷-۳؛
 - در پیوند با مفهوم اوستایی «کمک» ۷-۲-۱۵.
 آووس «پدر بزرگ، نیا» واژه لاتین ۱۱-۱-۸.
 اووگه آتوره ریشه ایرانی نام‌های آریایی خاور
 نزدیک در پیوند با مفهوم «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
 اووگه-زته «نیرومندتبار» ریشه ایرانی نام شاه
 هوری ۱۵-۸.

آنکرَمَینِیو «روان یا اندیشه پیلید» اشاره زَرْدُشت به آن ۱۷-۵.

آنوَشَه «بی مرگ، جاودانه» واژه فارسی ۵-۱-۴.
آنَه_اَشَه «بی مرگ، جاودانه» واژه اوستایی ۵-۱-۴.
اَنَه_هودوی «نُه راه» نگارش یونانی نام جایی در آسیای کوچک در کتاب تواریخ هِروُدُت و در سر راه لشکرکشی خَشایارشَا به یونان ۱۰-۲-۷.

اَنَهیت (ناهِید) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴.
اَوَئَه «تمرین کردن» واژه آلمانی کهن ۱۱-۱-۹.
اَوَپ «تمرین کردن» واژه آلمانی میانه ۱۱-۱-۹.
اَوَایَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
اَوین «تمرین کردن» واژه آلمانی ۱۱-۱-۹.
اوپانیشاد (کتاب) ۵-۱-۳.
اوپَه «رود» واژه لیتونی ۱۲-۳-۱۴.
اوپَه «رود» واژه لیتوانی ۱۲-۳-۱۴.
اوتی_اوتی از نوادگان سَنَه که در فروردین_یشت ستوده شده است ۱۷-۷-۳.

اوخَشِیت_اِرَنَه نام اوستایی هوشیدر ۱۷-۱۰-۳.
اوخَشِیت_تَهَه نام اوستایی هوشیدر ماه ۱۷-۱۰-۳.
اَوَخ_وَرَنَه «آخر» واژه اوستایی ۷-۲-۴ (پانویس).
اودین (وَتان) نام نخستین انسان در اسطوره‌های اروپای شمالی، نیز همسانی آن با تَهَمورَث، نیز به عنوان نخستین دارنده اسب هشت پا ۱۸-۲.

اودین (= وَتان) نخستین خدای افسانه‌ای مردم اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۲.

اَوَر «کمک» واژه اوستایی، در پیوند با نام پایتخت هیکسوس ها ۱۵-۷-۳؛

- در پیوند با نام‌های فردی قوم مَرتو ۷-۲-۱۵.
اورو «پهن، گسترده» واژه هندوآریایی کهن ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸.

اوروی ۱۲-۳-۱۰-۵؟؟
اورو_دیتی «دارنده شکوهی گسترده» نام هندی، ریشه نام شاه هوری ۱۵-۸.

*اوروشلِم / *اوروشلِم ریشه آریایی نام شهر اورو سلیم ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸.

اوروسی «زمین» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۲.
اوروشترُوس «نامدار در همه دیار» واژه مرکب

ودایی ۱۲-۳-۱۰-۴.

اورَوَن «روان» از فَرَوَشی_های پنج‌گانه در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

اوروواخَشِیتَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
اَوَرَوَه (توس یا خراسان؟) از سرزمین‌های آفریده اهورَه_مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

اَوَر «پایینی» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام پایتخت هیکسوس ها ۱۵-۷-۳.

اَوَرَه واژه اوستایی «جای دادن»، «اسکان دادن»، «پایین آمدن» ۷-۲-۱۵؛ ۱۵-۷-۳.

اَوَزَدَیَزَه «دیوار، حصار» واژه اوستایی ۱۲-۲-۲ (پانویس).

اَوَرَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

اَوَرِیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).

اوسَیتی «درخشان» واژه اوستایی نو ۷-۲-۱۱ (پانویس).

*اَوَس «آسمان سرخ» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۱۱.

*اَوَس «پدر بزرگ مادری» واژه هندواروپایی ۱۱-۱-۸.

اوسا «درخشیدن» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۵؛
- «نور، شفق» واژه هندی باستان، در پیوند با نام خَوَرَوَش ۷-۲-۱۱.

اوساه «روشنایی بامداد» واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۷ (پانویس).

اوسپَشِیتَه نام اوستایی ۱۲-۳-۹ (پانویس).

اوس_پسنو نام اوستایی ۱۲-۳-۹ (پانویس).

*اَوَس_تِرو «خاوری» واژه هندواروپایی ۴-۵-۷.

اوسَنَن نام اوستایی ۱۷-۹-۳ (پانویس).

اوسَر «زودبیدار» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).

اوسرا «سرخ‌پوش بامداد» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).

اوسس «خدای سرخی بامداد» همتای ودایی کَی_کاؤس ۱۷-۱۳-۵؛

- واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۱ (پانویس).

*اَوَس «ک» و «ز» فرم پیش هندواروپایی

بَر «پیرامون» واژه فارسی، در پیوند با واژگان کاشی ۲۲-۲-۶.

پِرَتَر «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
بُردَن واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بورزَرَش ۵-۲-۶.

بِرَدَه واژه فارسی ۸-۲-۷؛ ۶-۲-۹.
برَدیه نام فرزند کوروش بزرگ ۷-۵-۹؛ ۶-۹-۹؛
- ریشه نام او ۷-۲-۷ (پانویس).

بِرُزَمَن در سنگ‌نوشته خشایارشا؛ نیز نِک‌بِرِسمَن ۱۷-۲-۹-۱.

بِرُسم «شاخه سپند» واژه پارسی میانه ۱۷-۲-۹-۱.
بِرُسمَن واژه زبانزد اوستایی برای یک دسته شاخه گیاه در آیین دینی هندوایرانیان ۱۷-۲-۹-۱.

بِرَسَیه (قوم) وصف آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹.
بِرِنا «جوان» واژه فارسی ۴-۲-۶.

برَنج واژه فارسی ۷-۵-۴؛ ۷-۲-۱۱.
بِرَس «خدمتکار» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶.

بِرِگَزَه (سرزمین) پیوند آن با اَرَتَه ۷-۱-۳.
بَغداد ۵-۱-۶؛

- ریشه ایرانی نام آن ۶-۲-۱۳؛
- ویرانی آن و پیوند آن با پایان هزاره دوازدهم ۱۷-۱۱-۶-۲.

بَغَه «ایزد» واژه اوستایی ۶-۲-۱۳؛ ۷-۳-۱۲؛
۵-۱-۶؛

- خدای آریایی ۱۵-۶؛
- در پیوند با نام ایزدکاشی بوگش ۲۸-۳-۱۲.
بَغَه‌ئِیوس [ئِئوس] «خدا» واژه فریگی ۵-۱-۶.

*بَغَه/یَجَه نام ایرانی کهن ۱۱-۶-۶.
بَغَه‌داتَه «خداداد» ریشه ایرانی نام بغداد ۶-۲-۱۳؛
۵-۱-۶.

*بَغَه‌زَنَه «ایزدتبار» نگارش ایلامی نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی زَنَه ۲۳-۲-۶.
بَغَه‌وَرَنَه نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۴-۲-۶.

*بِگَو «خدا» واژه اسلاوی کلیسایی ۵-۱-۶.
بِگَه «خدا» واژه پارسی باستان ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲؛
۱۷-۲-۹-۲ (پانویس).

بِگَه‌داتَه «خداداد» نام پارسی باستان ۵-۱-۲.

در زبان میتانی ۱۵-۸-۵.

ایون، ایونی (قوم) ۸-۲-۱؛ ۷-۱۸؛

- پیوند آنان با قوم یونتیو در متن‌های مصری ۸-۲-۱.

ایونِس نام قوم ایونی به زبان یونانی ۸-۲-۱.
ایونیه سرزمینی در جنوب باختری آسیای کوچک.
- آیوی «یا آیبی» «بالا، ممتاز» واژه اوستایی ۱۱-۱-۸ (پانویس)؟؟

اَبُویامَه «بسیار نیرومند» نام اوستایی ۱۰-۴-۱.
اَبُوی خَوَرَنَه نام اوستایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).

اَبُوی سوثریمَه نام اوستایی ۱۱-۱-۸ (پانویس).
اَبُوی وَتِه «پیروزمند» نام اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۸ (پانویس).

ب

بَتَوَدَه «بوی، نیروی ادراک» از فَرَوَشی‌های پنج‌گانه در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

باخدی (باکتری، بلخ) از سرزمین‌های آفریده آهورَه‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

باد واژه فارسی ۴-۵-۲.
بَارک/بَارگ «اسب» واژه پهلوی، در پیوند با واژه کاشی بورزَرَش ۶-۲-۵.

باکتری نام ایرانی شرقی ۱۱-۱-۱.
بان واژه فارسی ۶-۲-۱.

بانو/بَانَو «پرتو، روشنائی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۷.
بانو «پرتو» واژه ایرانی، در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳.

بانو «فروغ، درخشش» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.
*بانوش نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
*بانوگَه نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).

بَهْهرو «قهوه‌ای»، «قهوه‌ای مایل به سرخ» واژه هندوآریایی ۱۵-۱-۵.

بِهْهرو «قهوه‌بی» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).

بِهْهروگَه «قهوه‌ای رنگ» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).

بَر واژه فارسی و پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی بورزَرَش ۶-۲-۵.

- نوشته‌ای از داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲.
- «آهوره‌مَزدا، آناهیتا و میتره مرا و آنچه را که به‌دست من کرده شد، از همه گزندها پاینده دارد»، نوشته اردشیر دوم هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.
- «آهوره‌مَزدا، بزرگترین خدایان»، در نوشته آرشام ۱۷-۹-۲-۴.
- آهوم‌شتوت نام اوستایی ۱۷-۷-۳.
- آهی «مار» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۱۱ (پانویس).
- آی «راندن، فشار آوردن» واژه هندوآریایی ۱۰-۳-۷.
- آیبی و هو آیبی و نگهو / گوی آیبو / آیبی و هو نام اوستایی ۱۰-۴-۱؛ ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- آیته‌شاینه نام هندی باستان ۱۱-۱-۸ (پانویس).
- ایدن تیرسوس نام شاه سکایی در روایت استرابون ۱۰-۳-۳.
- ایدون ایزدبانویی در اسطوره‌های اروپای شمالی، نیز همانندی‌های آن با مضمون جاودانگی در اسطوره جمشید ۱۸-۲.
- ایران ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵؛
- بارگاه خدایان میانرودان ۱۲-۲-۱؛
- به عنوان صادرکننده قلع ۱۴-۲؛
- سودمند بودن یافته‌های باستان‌شناختی کهن در خاور آن برای بازسازی تاریخ کهن ایران ۱۷-۱؛
- کهن‌ترین کانون‌های شهرنشینی آن ۳-۵؛
- نام بخش مرکزی سرزمین آریاییان ۵-۵.
- ایران‌شهر نام «میهن آریاییان» ۹-۲-۷.
- ایرانک «سرزمین آریایی کوچک» نام کشور عراق ۱۳-۲-۵.
- ایرانویج (آیرینه وَجَه) نام اوستایی سرزمین ایران ۱۴-۱-۳؛ ۱۵-۱-۷؛ ۱۲-۳-۳؛ ۵-۱-۱؛
- در پیوند با خاستگاه قوم میتانی ۱۵-۸-۶؛
- در پیوند با رود دائیتیا ۸-۱۲؛
- نخستین سرزمین آفریده آهوره‌مَزدا، نیز به عنوان خاستگاه آریاییان بنابر نظریات معمول ۱۷-۲.
- * آیرته‌ورزیه واژه اوستایی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
- ایرج نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛ ۵-۳-۱۱؛ ۹-۳-۸؛
- ۱۰-۱-۳؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛
- ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛
- در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛
- یکی از پسران فریدون ۵-۵.
- آیرخ در پیوند با مفهوم «آریایی» ۱۲-۱-۳ (پانویس).
- * آی «رفتن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی امه ۶-۲-۸.
- ایرک گونه آغازین نام کشور عراق ۱۳-۲-۵.
- ایری‌نم «زمین بایر» واژه هندی باستان ۱۲-۱-۳.
- آیرینه وَجَه «ایران‌ویج» ۱۴-۱-۳.
- ایشتاسوه / ایشتنسیه همتای احتمالی ویشتاسپ در وداها ۱۷-۸.
- ایشیه «پسندیده، دلخواه، مهربان» واژه اوستایی ۱۷-۱۱-۵.
- ایکو یکای درازا در زبان میتانی ۱۵-۱-۷.
- آیگائو نام یونانی دریای اژه ۹-۴-۲.
- ایلیاد ۵-۴؛ ۹-۵-۱.
- ایمیتیک «داروی استفرغ‌آور» واژه انگلیسی ۶-۲-۸ (پانویس).
- ایمی «خواهم رفت» واژه یونانی، در پیوند با واژه کاشی امه ۶-۲-۸.
- ایندرتَه «محبوب‌ایندره (ایزد جنگ)» واژه ودایی و هندی باستان ۵-۳-۱۱.
- ایندره از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از زردشت ۹-۱-۵؛ ۱۵-۳؛ ۱۵-۴؛ ۱۸-۷-۳؛
- ۱۷-۲؛
- ایزد جنگ و داهای هندی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛
- «ایزد جنگ» هندوآریایی ۱۵-۹-۹؛
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
- به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛ ۹-۲-۶ (پانویس)؛
- در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶؛
- دیو خواندن آن از سوی ایرانیان ۱۷-۹-۲.
- اینیس نام یکی از شاهان سکایی بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
- * آیوگه «یک» واژه پارسی باستان، ریشه واژه معادل

- (پانویس).
- کَته «پا» واژه تُخاری (ب) ۵-۳-۹ (پانویس).
- پا «پاییدن» واژه آریایی کهن ۱-۳-۵.
- پا «نوشیدن» مصدر هندوآریایی کهن ۴-۱-۵.
- پائوروَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- پاتخشای «پادشاه» واژه پارسی میانه ۴-۲-۹.
- پاترم «ظرف» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
- پاتره «لیوان، جام» واژه هندوآریایی کهن و هندی باستان ۴-۱-۵.
- پادشاه واژه فارسی ۴-۲-۹.
- پادی‌شاه «پادشاه» واژه پازند ۴-۲-۹.
- پارادایسوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس» واژه یونانی ۱۰-۳-۵.
- پارادیس «بهشت» واژه اروپایی ۴-۱۳-۱۷؛ ۲-۲-۱۲.
- پارادیسوس «باغ محصور، باغ بهشت، پردیس» واژه لاتین ۱۰-۳-۵.
- پارالائس نگارش یونانی نام قومی سکایی در پیوند با پیشدادیان ۱-۱۳-۱۷.
- پاراوتَه اِپراوتَه «مردم سرزمین‌های دوردست (پَرت)» نام قوم ودایی ۵-۱-۹.
- پارت «بخش» واژه انگلیسی ۸-۱-۹؛ ۱-۴-۴-۱۸.
- پارت (قوم) بحث در ریشه نام آن ۹-۱-۹؛ - در پیوند با قوم پَرسی ۷-۱-۹؛ - در پیوند با نواری پیشانی‌بند ۱-۶-۲؛ - ذکر آن در ماندالای ششم ۵-۱-۹.
- پارتوه نام ودایی در پیوند با قوم پارت ۵-۱-۹.
- پارس (قوم) ۳-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱-۲؛ ۲-۲؛ ۱-۵-۴؛ ۵؛ ۱-۴-۵؛ ۹-۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۳-۴-۱۴؛ ۲-۴-۱۴؛ ۶-۱۴؛ ۴-۴-۱۸؛ ۳-۴-۱۸؛ ۸-۴-۱۸؛ ۱-۸-۱۸؛ ۲-۷-۴؛ ۱-۸-۱۵؛ ۴-۴-۱۵؛ - به عنوان وارد کننده اسب به مصر، بابل و نیز سرزمین‌های شرقی دریای مدیترانه ۴-۴-۱۵؛ - پیوند آن با سرزمین آرته ۳-۱-۷؛ - پیوند آن با قوم آرکادی بنابر گزارش استرابون ۱-۱-۹؛ - پیوند نام آن با مفهوم «تبر» ۹-۱-۹؛ - روایت هرودت درباره ریشه کهن نام آن ۲-۱-۹؛

- نام پسر اسفندیار؛ شهریار ۱۱۲ ساله او ۴-۱۷.
- بهورتی «جنبش تند» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶.
- بهورته «شتابنده، پُرجنبش» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۵-۲-۶.
- بِهید «شکاف» واژه هندی کهن ۳-۲-۱۱.
- بید بهید «شکاف» واژه هندی کهن ۱۰-۳-۵؛ ۲-۵-۱۴.
- بید «شکافتن، شکستن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۵؛ ۲-۵-۱۴؛ ۳-۲-۱۱.
- بیل واژه فارسی ۴-۱-۹.
- بیل «بیل» واژه آلمانی ۴-۱-۹.
- بیل «بیل» واژه آلمانی میانی ۴-۱-۹.
- بیلنده جَلَجَه «مروارید» واژه هندی کهن ۲-۵-۱۴.
- بیندو «گویچه» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۳-۲-۱۱؛ ۱۰-۳-۵؛ ۲-۵-۱۴.
- بینی واژه فارسی ۶-۵-۴ (پانویس).
- بیهل «بیل» واژه آلمانی کهن ۴-۱-۹.

پ

- پُئوروتَه (سرزمین) نام اوستایی ۵-۱-۹.
- پُئوروشسپَه «دارنده اسبان خاکستری» نام اوستایی ۵-۱-۱۵؛ ۶-۱-۱۵.
- پُئورَه «از نظر مکانی: پیشین، جلو» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱۳.
- پُئورویه «نخستین، پیشگام» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
- پُئوره نام پهلوان ودایی ۱۲-۱-۱۳.
- پُئوس پُئوس «پا» واژه یونانی ۵-۳-۹ (پانویس).
- پَیتی «سرور» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام فردی کاشی پتورته ۵-۶-۳-۶.
- پَیتی «سرور» واژه هندوایرانی ۴-۲-۹.
- پِئیریئوس نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی، پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.
- پِئیری دَئِرَه «دژ محصور» واژه اوستایی ۱۰-۳-۵؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ - «میدان پرچین‌دار یا دژمانند» ۴-۱۳-۱۷؛ - «میدان محصور، میدان پرچین‌دار یا دژمانند» واژه اوستایی ۲-۲-۱۲.
- پِئیریسک «دوام کردن» واژه اوستایی ۸-۱-۹.

کَلُوج (قوم) ۷-۳-۹ (پانویس)؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱-۴-۱۰؛
 - در پیوند با قوم پَرَشی ۷-۱-۹.
 کِمپور نام جایی در نزدیکی ایرانشهر ۴-۲-۶.
 کِنْدو «خویشاوند» واژه هندوآریایی ۶-۵-۴ (پانویس)؛
 - «وابسته، خویشاوند» واژه هندوآریایی، ریشه
 عنصری از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۷-۹-۱۵.
 کِنْدووه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 کِنْدَه «خویشاوند» واژه آریایی ۱۱-۳-۵.
 کِنْدَهش ۱۷-۴؛ ۱۷-۳-۷؛ ۱۷-۵-۵؛ ۲-۵ (پانویس)؛
 - گاهنگاری آن ۱۷-۱۲-۱.
 بور «سرخ»، «اسب سرخ» واژه فارسی، در پیوند با
 واژه کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
 بورسار «اسبی که رنگ آن به سرخی گراید» واژه
 فارسی، در پیوند با واژه کاشی بوژرَش
 ۵-۲-۶.
 بورَه «توفان» واژه اسلاوی، پیوند احتمالی آن با
 نام ایزد کاشی بوریش ۶-۱-۶.
 بَوْرَی اشاره اوستا به سرزمین بابل ۴-۷-۱۷.
 بورِیس «باد شمال» واژه یونانی، پیوند احتمالی آن
 با نام ایزد کاشی بوریش ۶-۱-۶.
 بوَرَه «بُر» واژه اوستایی ۵-۱-۶.
 بوژاسرَوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 بوگَه «بُر» واژه هندی باستان ۵-۱-۶.
 بِه «بهتر» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی
 بَشخو ۸-۳-۵؛ ۳-۲-۶.
 بَهَارَه «بار» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
 کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
 بَهَارَه «زیردست، خدمتکار» واژه هندی باستان،
 در پیوند با واژه کاشی بورَنه ۴-۲-۶.
 بُهَد «شکافتن، خُرد شدن» مصدر هندوآریایی
 کهن ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲.
 بُهَدَوَدگیتَه (کتاب) ۱۲-۳-۱۰-۴.
 بُهَر «مراقبت کردن و شدن» واژه هندوآریایی
 ۶-۱-۹ (پانویس).
 بُهَر «سرور» واژه اوستایی ۶-۱-۶.
 «بهر» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه
 کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.

بُهر «بُردن» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
 کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
 بُهَر «بهور» «شتاب کردن» مصدر هندوآریایی، در
 پیوند با واژه کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
 بُهر «پوشاندن، حفظ کردن» واژه آریایی، در پیوند
 با واژه کاشی بورَنه ۴-۲-۶.
 بهرام ۵-۹-۲.
 بُهَرانه «زیر قیمومیت» واژه هندی باستان، در
 پیوند با واژه کاشی بورَنه ۴-۲-۶.
 بُهَرتر «سُرور» واژه هندی باستان ۶-۱-۶.
 بُهَرته «خدمتکار» واژه هندی باستان، در پیوند با
 واژه کاشی بورَنه ۴-۲-۶.
 بُهَرته نام شاهنشاهی بزرگ سَکَرَه ورتین‌ها ۷-۱-۲.
 «بهرسم ریشه پیشنهادی برای واژه لاتین فِرُوم
 «آهن» ۹-۲-۱ (پانویس).
 «بهرسو (گه) «خوش منظر» ریشه آریایی نام
 سرزمین سوبرتو ۹-۱-۶ (پانویس).
 «بهرسه گستره» «فرمانروای نیرومند» ریشه
 پیشنهادی برای نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 بُهرو «سُرور» واژه هندی باستان و عنوان شماری
 از ایزدان ودایی ۶-۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۸.
 بُهَرَه «با خود بردن» واژه هندی باستان، در پیوند با
 واژه کاشی بوژرَش ۵-۲-۶.
 بُهَرَه «غنیمت، سود» واژه هندی باستان ۷-۱-۲ (پانویس).
 بُهَرَه «نبرد» = ویژگی پیروز شدن، واژه هندی
 باستان ۷-۱-۲ (پانویس).
 بُهَریتَه «سبز» واژه هندی ۱۵-۱-۵.
 بُهشت واژه فارسی ۵-۳-۸؛
 - در پیوند با واژه کاشی بَشخو «خدا» ۶-۲-۳.
 بُهگَه «خدا» واژه هندی باستان ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸.
 «بُهگَه» «عنوان ایزدان» واژه آریایی ۱۲-۳-۲۸؛
 - ریشه نام ایزد کاشی ۶-۱-۵؛ ۱۲-۳-۲۸؛ ۶-۱-۵.
 بهمن ۱۷-۱۲؛
 - در گاهنگاری سَنَتی زَرَدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - فرمانروایی او بر بابل، ساختن شهر ایلَه به دست
 او، جنگ در باخترزمین و پیشروی تا روم
 (آسیای کوچک)، نیز پیوند تاریخی وی با
 تازش قوم کاشی به بابل ۱۷-۱۴-۶؛

- «بهشت» ۱۷-۱۳-۴.
- پَرَدیسوس «بهشت» واژه لاتین ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
- پَرذاته «پیشدادی» نام اوستایی ۱۷-۱۳-۱.
- پَرَس «دور» واژه هندوآریایی کهن ۱۳-۲-۲؛ ۸-۱-۹.
- پَرَس «بخش» واژه لاتین ۹-۱-۸.
- پَرَس/پَرَسو/پَرَسَه «رزمندۀ تَبردار، پارسی» ریشه زبان‌شناسی نام قوم پارسی ۹-۱-۲.
- پَرَسای نگارش یونانی پارسه ۵-۴-۱.
- پَرَسپولیس «شهر پارس» ۶-۲-۴.
- پَرَسَتِه «اسب» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.
- پَرَسس نام پسر پَرَسَه‌توس ۹-۱-۳؛ ۹-۲-۸؛
- سنجش گزارش هرودت از او درباره پیشینه پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛
- پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۲؛
- نیای پارس‌ها بنا به ادعای خشایارشا در روایت هرودت ۵-۴-۱.
- پَرَسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه ۹-۱-۵.
- پَرَسو «تبر، تبر رزمی» واژه آریایی کهن ۹-۱-۴؛
- «تَبر جنگی» ۹-۱-۲.
- پَرَسو «تبر جنگی» واژه هندوآریایی کهن، ریشه نام قوم پارس ۹-۱-۶.
- پَرَسو «تَبر» ریشه کهن نام قوم پارس ۹-۱-۲؛
- واژه آریایی ۴-۵-۱؛
- در پیوند با نام سرزمین‌های ودایی ۹-۱-۵.
- پَرَسو «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.
- پَرَسو (قوم) ذکر آن در ماندالای ششم ۹-۱-۵.
- پَرَسوگونه دیرین واژه «پارسوه» ۹-۱-۵.
- پَرَسو از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه ۹-۱-۵.
- پَرَسو «دنده، کارد خمیده، داس» واژه هندوآریایی ۴-۱-۴.
- پَرَسو «دنده» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۹.
- پَرَسوان «خر وحشی» «گونه‌ای اسب یا آستر» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۹-۱-۲.
- پَرَسوت «کرگدن»، «گونه‌ای اسب» واژه هندوآریایی کهن و هندی کهن ۹-۱-۲.
- پَرَسوس نام قوم پارس در وداها ۹-۱-۵.
- پَرت «دور [انداختن]» واژه فارسی ۹-۱-۸.
- پَرتک «ویژه، ممتاز» واژه آریایی، در پیوند با نام فرقه فریسی ۹-۱-۸.
- پَرتو «تَبر» ۱۸-۴-۱.
- پَرتو «قوم پارت» ۹-۱-۳.
- پَرتَه «تَبر» واژه خُتنی ۹-۱-۴.
- پَرتیوم «ارزش» واژه لاتین ۱۰-۴-۲.
- پَرت «اسب» واژه ساکسونی کهن ۱۵-۴-۱-۴.
- پَرت «تَبر» واژه هندوایرانی ۹-۱-۹.
- پَرتک‌تَر «جدا، بخش» واژه ایرانی کهن ۹-۱-۸.
- پَرتو/پَرتو «پهن، فراخ» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
- پَرتو «دور» واژه اوستایی ۴-۵-۶.
- پَرتو ۱۸-۴-۴-۱.
- پَرتو آئینیکه «سپاه پارسی، جبهه پارسیان» عبارت اوستایی ۹-۱-۹.
- پَرتو آَرشتی «دارنده نیزه پارسی» نام اوستایی ۹-۱-۹.
- پَرتو آَفَس‌مَن «سراینده شعر فارسی» نام اوستایی ۹-۱-۹.
- پَرتو «پهن، گسترده» واژه اوستایی کهن ۹-۱-۸.
- پَرتو «پهن» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۸.
- پَرتو «تَبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۴.
- پَرتو «تَبر» واژه پارسی باستان ۹-۱-۹.
- پَرتو «کلنگ» واژه هندوایرانی ۹-۱-۴.
- پَرتو دَرَفَشَه «دَرَفَش پارسی» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
- پَرتو زَرَتِه «دریای پارس، خلیج فارس» عبارت اوستایی ۹-۱-۹.
- پَرتوس نام قوم پارت در وداها ۹-۱-۵.
- پَرتوه پیوند آن با نام ودایی پاراوتَه ۹-۱-۵.
- پَرتَه نام اصلی قوم پارس ۹-۱-۳.
- پَرتَه‌وه «از پارت آمده» واژه پارسی باستان ۹-۱-۲.
- پَرجی/پَرجی (قوم) در پیوند با قوم پَرَشی ۹-۱-۷؛ ۱۸-۴-۴-۱.
- پَردیسوس «باغ محصور، باغ بهشت» واژه یونانی ۱۲-۲-۲.
- پَردس «باغ» واژه ایرانی میانه ۵-۳-۱۰.
- پَردیز «بهشت» واژه پارسی میانه ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
- پَردیس «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛

- پالی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها
بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
- پالیز «باغ» واژه فارسی ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
- پانه «-بان، پشتیبان» در پیوند با نام آموزی
بانودگن ۱۲-۳-۱۳؛
- واژه آریایی ۶-۱-۳.
- پانه «نگهبان»، در پیوند با نام نپلانوم ۷-۲-۱۳؛
- واژه آریایی ۶-۱-۲.
- پانه «نگهبان» واژه ایرانی کهن ۱۰-۳-۷.
- پانه «نگهبانی» واژه هندی باستان ۵-۳-۱.
- پانه «نوشابه» واژه هندی باستان ۵-۳-۱.
- پانی (قوم) وصف آن در ماندلائی ششم ۹-۱-۵.
- پای واژه پارسی میانه و فارسی ۹-۳-۵ (پانویس).
- پتی «سرور، صاحب» واژه هندوآریایی کهن
۹-۲-۴.
- *پتی «سرور» واژه ایرانی کهن ۹-۲-۴.
- *پتی «سرور» واژه پارسی باستان ۹-۲-۴.
- *پتی «سرور» واژه هندواروپایی ۹-۲-۴.
- *پیت/پته «پهن کردن، گستردن» واژه
هندواروپایی ۹-۱-۹.
- پتره/اوونت «پاس داشتن» واژه هندوایرانی و
اوستایی ۵-۱-۴.
- *پتو «بزرگ» واژه پارسی باستان ۶-۳-۵.
- *پتوگه «بزرگ» نام ایرانی باستان ۶-۳-۵.
- *پد/پدو «پا» واژه هندواروپایی ۹-۳-۵
(پانویس).
- پده «تبر» واژه ختنی ۹-۱-۴.
- پرنیدی/تییبه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- *پر/پرک/پرگ «زدن» واژه هندواروپایی
۹-۱-۸.
- *پر/پرگ «زدن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹.
- *پر/پره «فروش» واژه هندواروپایی ۹-۱-۸
(پانویس).
- پرت واژه فارسی ۴-۵-۶.
- پرت/پرت «تبر» واژه تخاری ۹-۱-۴.
- *پرت «تبر» واژه ایرانی کهن ۹-۱-۴.
- پرت «جنگ» واژه ایرانی کهن ۹-۱-۸.
- پرت «جنگ» واژه هندوآریایی کهن ۹-۱-۸.
- پرت «جنگ» واژه هندوایرانی ۹-۱-۸.

- ریشه کهن آن در پیوند با سرزمین پَرشی ۹-۱؛
- ریشه نام آن ۹-۱-۶؛
- نبود اثری از خاستگاه آن در متن‌های کلاسیک
اروپایی و تورات، نیز دستیابی آن به نخستین
شاهنشاهی جهانی در طول سی سال ۱۷-۱؛
- نبود ذکری از آن در فروردین یشت ۱۷-۷-۴.
- پارس «جنگجویان تَبَر دار» نام و معنی کهن قوم
پارس ۹-۱-۴.
- پارسا «زهدپیشه»، «ایرانی» واژه فارسی ۹-۱-۸.
- *پارس‌وه «تَبَر داران» واژه ایرانی کهن ۹-۱-۴.
- *پارس‌وه ریشه واژه مادی پارسه ۹-۱-۵.
- پارس‌وه از نام‌های ودایی در پیوند با ریشه پارسه
۹-۱-۵.
- پارسه ۵-۳-۱۰؛ ۵-۴-۱؛ ۱۸-۴-۴؛ ۱۳-۱-۹
(پانویس).
- پارسه به عنوان ریشه واژه‌های معادل اسب در
زبانهای خاور نزدیک ۱۵-۱-۴-۴.
- پارسه «سرزمین پارس» نام پارسی باستان ۹-۱-۲.
- پارسه (قوم) بررسی ریشه نام آن ۹-۱-۴؛
- رخنه نام آن به واژه‌های معادل «آهن» در
زبان‌های خاور نزدیک ۹-۱-۲.
- پارسه «پارس» واژه مادی ۹-۱-۹.
- پارسه نگارش نام آن در متن‌های اکدی و آشوری
۹-۱-۶.
- *پارسه خُشتره «شاه پارسی»، در پیوند با واژه کاشی
شتر ۶-۲-۱۶؛
- ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
- پارسه‌وه «آهن» واژه هندی ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳.
- پارسه‌وه «آهنین» واژه هندوآریایی ۹-۱-۲.
- پاریز شهری در نزدیکی سیرجان ۹-۱-۸.
- پاریس زیستگاه قوم سیلتي پریسی ۹-۱-۸.
- پاریس نام پسر پریمائوس ۹-۱-۲؛
- نام شوهر هِلن قهرمان ترویا ۹-۱-۸.
- *پاریسکه «پارسی کوچک» نام ایرانی باستان
۹-۱-۸.
- پازند در روایت مسعودی ۱۷-۱۰-۵.
- پاسبان واژه فارسی ۶-۱-۲.
- پاس «نگهبانی» واژه فارسی ۵-۱-۴.
- پالاس (آتیه) ۹-۱-۲.

پورتان نام جایی در راه میرجاوه به زاهدان ۴-۲-۶.
پورته «مزد، پرداخت» واژه هندی باستان ۸-۱-۹ (پانویس).
پورچنگی نام جایی در راه خاش-زاهدان ۴-۲-۶.
پورسیخلونام جایی در میانه ۴-۲-۶ (پانویس).
پورکان نام جایی در تهران ۴-۲-۶ (پانویس).
پورکان نام جایی در یزد ۴-۲-۶.
پورکهور نام جایی در بندر عباس ۴-۲-۶ (پانویس).
پورگان نام جایی در کرمان ۴-۲-۶.
پورم «دیوار، دژ، شهر» واژه هندی، در پیوند با
واژه کاشی بورته ۴-۲-۶.
پورناک نام جایی در ماکو ۴-۲-۶ (پانویس).
پوروا نام جایی در ساری ۴-۲-۶ (پانویس).
پوروته/پوروته نام اوستایی معادل خدای کوهستان
پروته در ریگودا ۵-۱-۹.
پورودا/خشتی نام اوستایی ۳-۵-۹.
پوروته «پیر، پیشگام» واژه هندی باستان ۶-۱-۶.
پورته/پوره/پور «دیوار دفاعی، دیوار» واژه‌های
هندی، در پیوند با واژه کاشی بورته ۴-۲-۶.
پورته نام فردی در ریگودا، در پیوند با واژه کاشی
بورته ۴-۲-۶.
پوزیدون نام ایزد یونانی ۱-۴-۵.
پوسر «پسر» واژه فارسی ۳-۵-۴.
پوشه «پسر» واژه پارسی باستان ۳-۵-۴.
پوکا «سیخ شدن موهای بدن» واژه هندی کهن،
پیوند احتمالی اما بعد آن با نام فلسطین
۲-۱-۹ (پانویس).
پوهر «پسر» واژه پهلوی و پارتی ۳-۵-۴.
پویتیک (دریا) ۳-۱۸.
په «پا» واژه تُخاری (الف) ۵-۳-۹ (پانویس).
*په-ترو «ظرف، نگهدارنده» واژه هندواروپایی
۴-۱-۵.
پهلو «کنار، دنده» واژه فارسی ۴-۱-۹؛ ۹-۱-۹.
پیروه نام رود نیل به زبان پارسی باستان ۵-۵-۹
(پانویس).
پیرسه‌مرده «کیفر دهنده سربازان» عبارت پارسی
باستان ۸-۲-۷ (پانویس).
پیروزگر نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم

پشگنه/پشینه «پستانها» واژه تُخاری (ب) ۵-۳-۹
(پانویس).
پشیم «پستانها» واژه تُخاری (الف) ۵-۳-۹
(پانویس).
پشوتن نام ایرانی ۱۴-۱-۵؛ ۳-۵-۱۱-۱۱.
پشوتنو «تن گناهکار، آلوده تن» نام اوستایی
۱۵-۱۱-۱۱؛ ۱۷-۹-۳؛ ۱۱-۱۱-۳؛ ۱۱-۱۱-۱۱
(پانویس).
- «محکوم تن، تن گناهکار، رویین تن؟» نام
اوستایی ۱۰-۴-۲.
پفرد «اسب» واژه آلمانی.
*پلا/پله «کوبیدن، پهن کردن» واژه هندواروپایی
۹-۱-۹.
*پلات «پت و پهن» واژه هندواروپایی ۹-۱-۹.
پلاتن نام یونانی افلاطون ۴-۵-۱-۲.
پلیث «پهن» واژه آریایی ۹-۱-۹.
*پلیکو «بیل» ۱۱-۲-۱.
*پلیکو «تبر» واژه هندواروپایی ۴-۵-۱.
*پلیکو «کلنگ دو سر» واژه پیش هندواروپایی کهن
۹-۱-۹.
*پلیکو «کلنگ» واژه هندواروپایی کهن ۴-۱-۹.
پلگه «تخته» واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۳-۱.
پلیته «خاکستری» واژه هندوآریایی ۱۵-۱-۵.
پلی دکتیس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۵-۴-۱.
پلیس «شهر» واژه یونانی، در پیوند با واژه کاشی
بورته ۴-۲-۶.
پنتوس آکسینوس «دریای سیاه» نام یونانی،
برگرفته از واژه اوستایی آخشینه «سرمه‌یی»
۱۳-۱۶-۱.
پنتوس آکسینوس ۱۸-۷-۱-۲.
پنجه «پنج» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
پنجه «پنج» واژه اوستایی ۱۵-۸-۵.
پنلیرس «پدرزن، برادرزن، داماد» واژه یونانی
۴-۵-۶ (پانویس).
پوتره «پسر» واژه هندوآریایی کهن ۴-۳-۵.
پوتیه نام پارسی باستان سرزمین لیبی ۱۵-۱-۳.
پوتره «پسر» واژه هندوایرانی و اوستایی ۴-۳-۵.
پور نام جایی در نزدیکی بندر عباس ۴-۲-۶.
پورپشوند نام برخی جاها در ایران ۴-۲-۶.

پَرَوَنَه شکل آغازین نام سرزمین اوستایی پُئوروته
۵-۱-۹.

پَرَوَنَه «کوهستان»، «خدای کوهستان» نام ودایی در
پیوند با ایندَره ۵-۱-۹.

پَرَوَنَه «کوهستان» واژه هندی کهن، پیوند آن با
سرزمین پارت ۵-۱-۹.

پَرَوَنَه (قوم) در گزارش بطلمیوس، به عنوان مردم
ساکن در مرزهای شمالی گذرزی ۵-۱-۹.

پَرَوَنَه قوم ساکن ایالت آریا در ایران باستان
۵-۱-۹.

پَرَوَر «دورکردن» ریشه احتمالی نام اوستایی
فَرَوَشی ۱۷-۹-۳ (پانویس).

پروس (قوم) ۸-۱-۹.

پَرَوَه «نخستین، پیشگام» واژه پارسی باستان
۶-۱-۶.

پَرَوَه-رِدوس «اسب چپار» واژه
ژرمن-سلتی-لاتینی ۱۵-۱-۴ (پانویس).

پَرَوِز نام فارسی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

*پَرَهَدَهَرَنَّا ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی
۱۵-۸-۱.

پَرَهَسی (قوم) ۱۸-۴-۴؛

- اشاره استرابون به آن ۱۹-۱-۱؛

- در پیوند با سرزمین پَرَشی ۹-۱-۶؛ ۵-۴-۱.

پَرَه «کنار» واژه یونانی ۱۵-۴-۴ (پانویس).

پَرِی_پَس ریشه یونانی پیشنهادی برای واژه‌های
اروپایی معادل اسب ۱۵-۴-۴ (پانویس).

پَرِیسی (قوم) نام قوم سلتی ۹-۱-۸.

پَرِیشَتینا پایتخت سرزمین کوزوو ۹-۱-۸.

*پَرِی_یَه_اَسَوَه «دارنده اسبان مهربان» نام آریایی
۱۵-۱۱-۲؛

- ریشه آریایی نام فردی از فلسطین ۱۵-۹-۴.

پَرِی_یَه «مهربان، دلخواه» واژه هندوآریایی
۶-۳-۶؛ ۱۵-۹-۱۶.

پستان واژه پارسی میانه و فارسی ۹-۳-۵
(پانویس).

پَسَر واژه فارسی ۴-۵-۳.

پَسَوَگَه «چهارپای خانگی» واژه اوستایی
۶-۳-۶.

پشتیبان واژه فارسی ۶-۱-۲.

پَرِسومائوی نام زنی در متن‌های ودایی ۹-۱-۵.

پَرِسومَه «اندازه دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.

پَرِسَوَت «خرچنگلی؟»، «گونه‌ای اسب» واژه
هندوآریایی کهن و هندی کهن ۹-۱-۲.

پَرِسوی «دنده» واژه اوستایی نو ۹-۱-۹.

پَرِسَئوس پیکر اسطوره‌ای یونانی ۹-۱-۳؛
۹-۲-۸؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۵-۴-۱؛

- سنجش گزارش هرودت از او درباره پیشینه
پارس‌ها با گزارش‌های ودایی ۹-۱-۵؛

- نام پسر زئوس، پیکر اسطوره‌ای یونانی، پیوند
آن با پارس‌ها ۹-۱-۲؛

- نام صورت فلکی یونانی، پیوند آن با نام آمورو
۱۲-۳-۱.

پَرِسَه‌ئید نام پسر پَرِسَه‌ئوس، پیوند آن با پارس‌ها
۹-۱-۲.

پَرِسَه‌تَرسو «قوم پارس» ۹-۱-۳.

پَرِسَه زمان حال مصدر اوستایی فَرَس «پرسش»
۹-۱-۹ (پانویس).

پَرِسَه سوگنامه اِشیل ۹-۱-۲ (پانویس).

پَرِسَه‌فون نام دختر زئوس، پیوند آن با پارس‌ها
۹-۱-۲.

*پَرِسَه‌کَسْتَرَه «فرمانده مردان» ریشه پیشنهادی
برای نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.

پَرِسَه نام همسر هلیوس، پیوند آن با پارس‌ها
۹-۱-۲.

پَرِسی (قوم) اشاره استرابون به آن ۹-۱-۱؛

- در پیوند با قوم پَرَشی ۹-۱-۷.

*پَرِشی (سرزمین نیاکان پارس‌ها) کوچ آنها به
سمت باختر ۱۰-۳-۱.

پَرِسَه‌پَه‌نه‌ای در سرزمین آرکادی ۵-۴-۱.

پَرِسَه «نبرد» واژه اوستایی، ریشه نام آریایی خاور
نزدیک ۱۵-۹-۲.

پَرِشی (قوم) ۹-۳-۸.

پَرَفَرِد/فَرَفَرِت «اسب» واژه آلمانی کهن
۱۵-۴-۴.

پَرَن «فر» واژه سغدی ۱۵-۹-۱۱.

*پَرَنو «پیر» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۱.

*پَرَنوش «پیرمرد» واژه پارتی ۱۱-۱-۱.

پروتئوس ۱۷-۶.

- پیوند آن با فریدون در اوستا ۱۷-۸؛
 - در پیوند با نام اوستایی فریدون ۱۷-۱۳-۴.
 تشه(نه)/تشنه واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴.
 تفتان بحث در ریشه کهن نام آن ۱-۱-۵.
 تفتنه «بیمار تب‌دار» واژه اوستایی ۱-۱-۵.
 تغلیس ریشه نام آن در پیوند با تبر ۹-۴-۱.
 تفتنه «دما، برافروختگی» نام کهن کوه تفتان در کرمان ۱-۱-۵.
 تک «تیری پرتاب کردن، شتابیدن» مصدر هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تکتی «می‌شتابید، تیری می‌افکند» فعل هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکسَن «کمان» واژه یونانی ۶-۲-۱۸.
 تَکو «باشتاب» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکو «برخاستن (ستارگان)» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکو «شتابیدن، فروافتادن، دویدن» واژه هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکوه «تند» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَکه «دو» واژه هندوایرانی و اوستایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 تَمر «تاریکی» واژه فارسی ۶-۲-۲۱.
 تَنو «تن» ۱۵-۹-۲۳؛
 - آریایی کهن ۲-۴-۱۰.
 تَنو «تن، پیکر» واژه اوستایی ۱۱-۳-۱.
 تَنو «تن، پیکر» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام کاشی تَنه شَتَر ۶-۳-۱۱.
 تَنو پَرِئو «پارسی تن» واژه اوستایی ۹-۱-۹.
 تَنو پَرِئَه نام اوستایی ۱۱-۳-۱.
 *تَنو خَشَتَره «شاه‌پیکر» نام ایرانی ۶-۳-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی شَتَر ۶-۲-۱۶.
 تَنو دروگ نام اوستایی ۱۱-۳-۱.
 تَنو کِهَرپ نام اوستایی ۱۱-۳-۱.
 *تَنو گَه نام پارسی باستان ۱۱-۳-۱.
 تَنو مَتره نام اوستایی ۱۱-۳-۱.
 تَوَنی «نیرومند» واژه هندی ۱۵-۷-۳.
 توج «تورانی» نام بهلولی ۹-۳-۸.
 توخازه (قوم) گویش هندی نام قومی ایرانی ۹-۳-۵.
 تور (قوم) ۱۰-۳-۱؛
 - یکی از قوم‌های سه‌گانه تاریخ سنتی ایران ۶-۴-۱.
 تور نام پسر فریدون ۹-۳-۸؛ ۵-۵؛ ۸-۱۶؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛ ۱۷-۱۴-۵.
 تور «وحشی، لگام‌گسیخته» واژه کردی ۹-۳-۸.
 توران (قوم) ۱۷-۱۴-۵؛ ۵-۵؛ ۵-۳-۵؛
 - پیوند آن با قوم دانو در اوستا ۹-۳-۵؛
 - در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۴-۱؛
 - نام قوم توگری در تاریخ روایی ایران ۹-۳-۸.
 توران گویش آرمی نام قوم تورانی ۹-۳-۸.
 تورانی ۱۰-۳-۱.
 تورانی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
 تورستن/تورستان نام قوم تورانی در سنگ‌نوشته شاپور یکم ساسانی ۹-۳-۸.
 توره «تورانی» نام اوستایی ۱۲-۳-۱۳؛ ۹-۳-۸.
 *توره «شتابنده، تند» واژه هندوایرانی ۹-۳-۸.
 توره «نیرومند» واژه اوستایی ۹-۳-۸.
 توره «نیرومند» واژه هندی باستان ۹-۳-۸.
 توری (قوم) ۱۰-۳-۱؛
 - در پیوند با سرزمین توکریش ۶-۴-۱.
 تَوسَه رَته «دارنده ازابه نیرومند» ترکیب ودایی، ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۹-۱۷.
 توغر ۱۲-۳-۱۰-۳.
 توغزن/توغران نام قوم تورانی در زبان ایرانی میانه و پارتی ۱۲-۳-۱۰-۶؛ ۹-۳-۸.
 توغری ۱۲-۳-۱۰-۶.
 *توگری ۱۰-۳-۱.
 توگری (قوم) ۹-۳-۷؛
 - نام آغازین سرزمین توکریش و خاستگاه قوم تورانی ۶-۴-۱.
 توماسپَهته/توماسپَهته «دارنده اسبان فربه» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.

آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.

پیروزگر «پیروزمند» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴-۱.
*پیریه‌ماد «مادی مهربان، مردی مهربان از ماد» نام
ودایی ۱۵-۹-۱۶.

پیریه‌مده «مادی مهربان» نام ودایی ۱۵-۹-۱۶.
پینجَره «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندی
۱۵-۱-۵.

پینگَله «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه هندوآریایی
۱۵-۱-۵.

ت

تِئو «خدا» واژه میکنی ۴-۵-۳.

تاختن واژه پارسی میانه و فارسی، در پیوند با واژه
کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
تارگی تائوس شاه سکاها در روایت یوستین
۱۰-۳-۳.

تاک واژه فارسی ۵-۱-۴.

تاگ «روز» واژه آلمانی، در پیوند با واژه کاشی
دَگیگی ۶-۲-۶.

*تاگه‌ونو «دوستدار تاج‌گل» نام اوستایی ۱۱-۱-۱.
(پانویس).

تانائوخسرس «شاه دانو» نگارش یونانی پاژنامه
فرزند کوروش بزرگ ۹-۵-۷.

تانائیس نام کهن رود دُن ۹-۵-۵؛ ۱۰-۳-۳؛
۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۷-۱؛

تانیس گویش یونانی نام شهر آواریس ۹-۵-۵.
(پانویس)؛ ۱۰-۳-۳.

تَبَر واژه فارسی ۹-۱-۴؛

- در پیوند با افسانه لوگل‌بند ۱۴-۳؛

- در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۳.

تَبَرستان ۱۴-۱-۱.

تَبَرَنش نام شاه هیتی ۹-۱-۴.

تَبَریز ریشه نام آن در پیوند با تَبَر ۹-۱-۴.

تَبَری نام بعدی قوم تَبور ۹-۱-۴.

تَب «داغ بودن» واژه اوستایی ۵-۱-۱.

تَبَر «تَبَر» واژه ارمنی ۹-۱-۴.

*تَبَره/تَبَره ریشه واژه فارسی تَبَر ۹-۱-۴.

*تَبَریز ریشه نام شهر تَبَریز ۹-۱-۴.

*تَبَری نام بعدی قوم تَبور ۹-۱-۴.

تَبور (قوم) ۵ (نیز نک تَبوری).

تَبور تَبورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن
مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و
منبع مس ۱۴-۱-۱؛ ۵-۱-۲؛ ۵-۳-۱۰؛
۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۴-۱؛

- پیوند آن با سرزمین دَبَره ۱۴-۵-۲.

تَبوران (قوم) پیوند آن با پارس‌ها ۹-۱-۴؛

- در گزارش استرابون ۷-۲-۷.

تَبورستان/تَبَرستان پیوند آن با پارس ۹-۱-۴.

تَبورس نگارش بطلمیوس از نام سرزمین تَبور
۱۴-۵-۲.

*تَبوره نام ایرانی به معنی تَبوری ۹-۱-۴.

تَبوری (قوم) ۱۸-۴-۱.

تَبیرس نگارش پلینیوس از نام سرزمین تَبور
۱۴-۵-۲.

تَجْرِش ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵؛

- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.

تَجَت «باید بدود» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی دَکَش ۶-۲-۷.

تُخاری (قوم) گویش یونانی نام قوم ایرانی ۹-۳-۵.
تُخش «تیر، پیکان» واژه فارسی ۶-۲-۱۸.

تُخشیه «می‌دوی» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی دَکَش ۶-۲-۷.

تُخمه «دلیر، پهلوان» در پیوند با نام تَهْمورث
۱۷-۱۳-۲.

تُخمه «نیرومند» در پیوند با ریشه نام رستم
۱۷-۱۳-۴.

تُخمه‌اورویه ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۳-۲؛

- (تَهْمورث) «دلیر باختر، اروپا» ۱۳-۲-۹؛

- پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.

تُخمه‌اورویی (تَهْمورث) «پهلوان باختر» نام
اوستایی ۱۲-۳-۵.

تُراسبی نام تیره‌ای از قوم سکایی، نیز نماد آنها
به صورت تبری جنگی ۹-۱-۴.

تُرشنه «تشنه» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۴.

تُری/دُری «سه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۴.
(پانویس).

تُری «سه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.

تُریته نام خدایی در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- چاشتیَن «آموختن» واژه پارسی میانه ۱-۵.
 چَخَرَه (سرزمین چرخ در خاور ایران، آرته؟) از
 سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد
 ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷؛
 - واژه اوستایی ۳-۴ (پانویس)؛
 - نام سرزمین اوستایی ۱-۷-۱۱؛ ۱-۴-۱۸.
 چَرخ رد آن در فرهنگ هندی کهن ۷-۱-۲؛
 - رسوب مفهوم آن در واژه مصری وَنت ۸-۱۱؛
 - واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین چَخَرَه
 ۱-۱-۷.
 چَرَم ۳-۴ (پانویس).
 چَش «آموختن» واژه اوستایی ۱-۵.
 چَشَم واژه فارسی ۱-۵.
 چَشَمَن «چشم» واژه اوستایی و پارسی باستان
 ۱-۵.
 چَشَن «آموزگار» واژه اوستایی ۱-۵.
 چَم‌کَشکان ۵-۲.
 چِئَرَه‌دَاته (چهرداد) نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
 *چِئِسه‌بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 چِش‌پِش نام نیای کوروش بزرگ و داریوش
 بزرگ ۱۷-۳-۱.

خ

- خاش شهری در جنوب خاوری ایران ۵-۲.
 خَد «له کردن، خُرد کردن» واژه اوستایی ۱۰-۱-۲.
 خد/یانمِه ۵-۵؛ ۱۷-۴؛
 - در پیوند با دریای کاشی ۳-۶.
 خَر «بزرگ» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
 خراسان ۵-۵.
 خَرَمَگس «مگس بزرگ» واژه فارسی، ریشه آن
 ۱۱-۴-۱.
 خُرَوژْدَر «سخت» واژه اوستایی ۵-۲.
 خشایارشا ۵-۴-۱؛ ۹-۵-۳؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۵؛
 ۱۸-۷-۱-۲؛
 - اشاره او به پیوند قومی پارس‌ها و یونانیان
 ۹-۳-۱؛
 - جایگزینی سالنامه‌ای تازه با سالنامه کهن در
 زمان او، نیز متن سنگ‌نوشته او درباره دوری
 جستن از پرستش دیوها ۱۷-۹-۱-۲؛

- اوستایی ۱۵-۱-۶؛ ۹-۵-۳؛
 - نام وزیرگوی ویشناسپ ۱۷-۱۳-۳.
 جَدَا واژه فارسی ۸-۲.
 جَم نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۲-۳-۱۳؛
 ۱۷-۱۲-۱-۱؛
 - در اسطوره‌های اروپایی ۱۲-۴-۱؛
 - (بیمه) از پیکرهای اساطیری ایرانی ۱۲-۱-۱ (نیز
 نک جمشید).
 جَمشید ۵-۳-۱۱؛ ۱۴-۳؛ ۱۷-۱۲-۲-۱؛ ۱۷-۱۳-۴؛
 ۱۸-۱۸-۲-۱-۶؛
 - بخش کردن مردم به چهار گروه توسط او ۱۵-۳؛
 - به عنوان نماد دوران شکوفایی تمدن آریاییان و
 بیرون کشیدن فلزات از کان‌ها و فرآوری آن
 ۱۷-۱۳-۳-۳؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲؛
 - رفتن او از دماوند به بابل، نیز بنیادگذار تمدن بنا
 به تاریخ سنتی ایران ۸-۱۶؛
 - شهریاری هزار ساله او در هزاره هشتم، نیز
 پیوند شهریاری او با سرزمین آرته ۱۷-۱۴-۴؛
 - (بیمه) هزار سال پادشاهی او در گاهنگاری
 آغازین تاریخ ایران ۱۷-۱۲-۱-۱.
 جَنَه «نسل، نژاد» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۳۰.
 جَبو واژه پارسی میانه ۵-۴-۱.
 جو واژه فارسی ۵-۴-۱.
 جوونیس «جوان» واژه لاتین، از نام‌های فردی
 فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 *جَهی «راندن، با چالاکی جنبیدن» واژه
 هندواروپایی ۱۵-۱-۴-۱.
 جِیا «زه کمان» واژه اوستایی ۹-۳-۸؛ ۱۳-۱-۹
 (پانویس).
 *جِیا «زه کمان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
 جِی «پیروز شدن» مصدر هندوآریایی ۶-۲-۱۹.
 جِیَه «پیروزی» واژه هندی باستان ۶-۲-۱۹.

چ

- چَشَمَن «وعده، بخشش ارمغانی» واژه زند
 اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کَدَشَمَن
 ۶-۲-۱۰.

ته پسوند جمع زبان آسی ۹-۱-۲ (پانویس).
تهران ۶-۱-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱-۷؛
۱۷-۱۴-۵

- در پیوند با نام سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
تهماسپ ۶-۱-۱۲؛

- نام شاه پیشدادی ۱۷-۴.

تهمورث ۱۷-۱۲-۱؛

- پیوند آن با اسطوره‌های اروپای شمالی، نیز به
عنوان نخستین رام‌کننده اسب ۱۸-۲؛

- در پیوند با نخستین کوچ‌های بزرگ آریاییان
۸-۱۶؛

- در گاه‌نگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛

- نماد کوچ بزرگ آریاییان به باختر ۱۷-۱۳-۲.
تی پسوند جمع زبانهای شمالی آریایی ۹-۱-۲
(پانویس).

تیر نام ایزد الهام ارمنی ۱۲-۳-۱۳ (پانویس).

تیر نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۱۳.

تیرداد ۶-۱.

تیرگان جشنی ایرانی و در پیوند با ایزد تیر ۹-۳-۹.
تیریندیزه واژه هندوایرانی در پیوند با تیرسو ۹-۱-۵
(پانویس).

تیرئیس مکانی در یونان باستان ۵-۴-۱.

تیشتر «ستاره تیشتر = سیریوس (شعرای یمانی)،
باران» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۴.

تیشتریه «ایزد آب و گیاهان» ۱۲-۳-۱۳، نیز
پانویس؛

- ایزد ایرانی آب و هوا ۱۲-۳-۱۴؛

- نام اوستایی ستاره «ایزد باران» ۱۴-۱-۳.

تیشن «تشنه» واژه پهلوی ۱۲-۳-۱۴.

تیغره «تیز» ۱۳-۱-۶؛

- واژه اوستایی ۹-۳-۸.

تیغری «تیر، بیکان» واژه اوستایی ۱۳-۱-۸؛

تیگرا «دجله» نام پارسی باستان ۴-۵-۲-۱؛
۱۳-۱-۶.

تیگراوکه واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
تیکراوکه ۹-۳-۸.

تیگره «تیز» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۵؛

- ریشه سومری نام رود دجله ۴-۵-۱.

تیگره «تیز» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.

تیگره «دجله» نام پارسی باستان ۹-۳-۸.

تیگره خوده «تیز خود، کلاه خود تیز» نام پارسی
باستان ۱۳-۱-۶؛

- تیره‌ای از سکاها ۹-۳-۸.

«تیگری «تیر»/ «تیز» واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.

«تیگری جیا» واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی
توکری زیه ۹-۳-۸.

تیگریس «دجله» گویش اروپایی نام رود مزبور
۹-۳-۸، نیز پانویس.

تیمیزه «تاریک» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۱.

*- تیو پسوند پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (پانویس).

تیوت «خدای خورشید» واژه لووی ۴-۵-۳.

تیه پسوند پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (پانویس).

ث

ثئوس «خدا» واژه لاکى ۴-۵-۳.

ثئوس «خدا» واژه یونانی ۴-۵-۳.

«ثیو» واژه آریایی کهن ۴-۵-۳.

ثرتئونَه ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۴-۵؛

- (فريدون) / ثرتيه پیوند آن با ثرتيه در وداها
۱۷-۸؛

- نیای آریاییان ۵-۵.

ثری «سه» واژه اوستایی، ریشه واژه معادل در زبان
میتانی ۱۵-۸-۵.

ثرتيه نام اوستایی ۹-۳-۵.

ثرتيه «سومین» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۰-۴
(پانویس).

ثورکه نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم
«پهلوان» ۱۵-۹-۲۰.

«ثور» «پهلوان» واژه پارسی باستان ۱۱-۱-۴؛
۱۲-۳-۱۳.

ثور «زورمند، دلیر، پهلوان» واژه پارسی باستان،
به عنوان ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۲۰.

ج

جامانشپ ۱۷-۲-۷.

جامانشپه «دارنده اسبان لاغر یا نشاندار» نام

- دات / داته در پیوند نام رود داتییا ۳-۱۸؛
 - «آفریده، داده» ریشه ایرانی نام ایزد میانرودانی
 آموداتیس ۱۲-۳-۱؛
 - واژه اوستایی، در نام‌های فردی آریایی خاور
 نزدیک ۱۷-۹-۱-۱؛
 - در پیوند با ریشه نام آفرودیت ۱۸-۷-۳-۸؛
 - ریشه جزئی از نام‌های فردی متن‌های آلاخ
 ۱۵-۹-۶.
 داته «قانون، دستور» در سنگ‌نوشته خشایارشا
 ۱۷-۹-۲-۱.
 داتی «داده» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام
 آفرودیت ۱۸-۷-۳-۸.
 داتیه «هدیه» واژه اوستایی ۱۸-۷-۳-۸.
 داده «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
 داتیت رتبه نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام میتانی
 ۱۵-۸-۱.
 دارو واژه فارسی ۵-۱-۴.
 داتره میت رتبه «نگه‌دارنده ازابه» نام ایرانی
 ۱۵-۲-۵.
 داریوش بزرگ ۱۷-۷-۲؛ ۴-۵-۷؛ ۶-۱-۶؛ ۱۰-۳-۳؛
 ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۷-۵-۵؛ ۱۷-۲-۲؛
 ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۱؛
 - اشاره او به آهوره مزدا ۱۷-۱-۱؛
 - اشاره او به سنگ لاجورد ۱۴-۵-۱-۱؛
 - اشاره وی به آهوره مزدا ۱۷-۹-۲؛
 - سنگ‌نوشته او درباره ساختمان کاخ شوش ۵-۱-۵؛
 - اشاره وی در سنگ‌نوشته‌ها به واژه «آریایی»
 ۴-۷-۲، نیز پانویس؛
 - در گزارش آگاثیاس ۱۷-۱۰-۸؛
 - دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی
 ۱۷-۹-۲-۱؛
 - سنگ‌نوشته او در آبراه سوئز ۹-۵-۵ (پانویس).
 داسه «بربر، غیرآریایی» واژه هندی باستان
 ۱۲-۱-۱.
 داسه نام قوم ودایی ۱۷-۷-۴؛
 - نام قومی بیگانه در زبان هندوآریایی کهن
 ۵-۳-۱۲؛
 - واژه هندی باستان ۱۲-۱-۵.
 داغ واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی دگیگی

- در پیوند با نام خورووش ۷-۲-۱۱؛
 - در پیوند با نام سرزمین رتو ۱۰-۲-۷؛
 - تمدن درخشان آن در هزاره چهارم و سوم پیش
 از میلاد، نیز پیوند آن با سرزمین آرته در اسناد
 سومری ۴-۵-۲-۱؛ ۱۸-۴-۱؛
 - هسته میانی پهنه‌ای چرخ مانند که سرزمین‌های
 آریایی را در میان دیگر کشورها دربر می‌گیرد
 ۹-۲-۷.
 خوون / خوون - «خورشید» واژه اوستایی ۴-۵-۵.
 خوونونت «آفتابی» واژه اوستایی ۴-۵-۵.
 خویر «خورشید» نام سُغدی، در پیوند با نام ایزد
 کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
 خوینگ «از آن خورشید» واژه اوستایی ۷-۱-۱؛
 ۴-۵-۵.

د

- دینا «دین» واژه اوستایی ۴-۳ (پانویس).
 دیئوس «خدا» واژه لاتین ۴-۵-۳؛ ۱۷-۹-۲-۱.
 دئوسستره / دئوسستره «غروب» واژه اوستایی
 ۱۳-۱-۲.
 دیوه «دیو» واژه اوستایی ۱۷-۹-۲-۱؛ ۴-۵-۳.
 دیوه نام ایزد آریاییان کهن، نیز فروافتادن آن از
 جایگاه ایزدی توسط زردشت ۱۷-۹-۲.
 دینا «دین» از فروشی‌های پنج‌گانه در اوستا
 ۱۷-۹-۳ (پانویس).
 دیئوس پدر کائنات = ژوپیتر واژه لاتین کهن
 ۴-۵-۳.
 دیئی وو «خدا» واژه هندواروپایی ۴-۵-۳.
 دیئوه «خدا» واژه ایرانی کهن ۴-۵-۳؛
 - نام ایزدان ورجاوند آریایی ۱۷-۹-۲-۱.
 دیوه «دیو» در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.
 داتییا (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۹-۱-۹؛
 - پیوند آن با نام سرزمین دباتی در متن‌های
 مصری ۱۰-۲-۱؛
 - در پیوند با میهن قوم آمو ۷-۲-۷؛
 - «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و
 آفرینش در روایات ایرانی، نیز اطلاق آن به
 آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس
 ۱۸-۳-۸-۱۲.

- لَشکرکشی او به یونان ۷-۲-۱۰؛
 - لَشکرکشی او به یونان و پیوند آن با گزارش های یونانی درباره زمان زردشت ۱۷-۳-۱؛
 - نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
 حُشتاوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 حُشتاوی رزمندگان اوستایی ۹-۵-۳.
 حُشتره «فرمانروایی» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 «حُشتره ایسه» خواهان فرمانروایی نام ایرانی ۱۷-۱۱-۵؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۱۶.
 حُشتره یا ون «نگهبان شاه» واژه پارسی باستان ۱۵-۸-۱.
 حُشتره بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 «حُشتره پاته» نگهبان شاه نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
 - ریشه ایرانی نام فردی سترپانو، در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۱۶.
 حُشتره «شاه، فرمانروایی» پیوند آن با مفهوم «شهر» و نیز نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
 - «شاه، فرمانروا» در پیوند با نام فردی تنه شتر ۱۱-۳-۶؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۱۶؛
 - در پیوند با پسوند شتر در نامهای میتانی ۱۵-۸-۱؛
 - واژه اوستایی ۲-۴-۱؛
 - ریشه پاره ای از نامهای آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۰.
 حُشتره وئیریه ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی شرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰.
 حُشسه «فرمانروایی» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۲.
 «حُشسه بانو» نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 حُشم واژه فارسی ۶-۳-۵.
 حُشوش «شش» واژه اوستایی ۴-۱ (پانویس).
 حُنته زیه «نخستین، جلوترین» واژه هیتی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 حُنته (گرگان؟) از سرزمین های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

حُوئینی «زیبا» واژه اوستایی ۷-۱-۱ (پانویس).
 حُوئینی سخته «دارنده ابزار جنگی زیبا» عبارت اوستایی ۷-۱-۱ (پانویس).
 خواستن واژه فارسی، گونه «س» در برابر خواهش (گونه «ه») ۱۵-۸-۵.
 خواهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر خواستن (گونه «س») ۱۵-۸-۵.
 خوب «زیبا» واژه پهلوی ۷-۱-۱ (پانویس).
 حُور «خورشید» در پیوند با نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
 - واژه اوستایی، در پیوند با نام حُونی رته ۱۷-۱-۱.
 حُور «خورشید» واژه پارسی میانه، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
 خور واژه فارسی ۶-۳-۷.
 خور «خورشید» واژه سغدی ۶-۳-۷؛
 - در پیوند با نام حُور ووش ۷-۲-۱۱.
 خورسند واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس).
 حُورنه «فر شاه» ۱۷-۹-۲؛ ۱۲-۱-۱؛
 ۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱-۱ (پانویس)؛
 - در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۱۶-۹-۹؛
 - «فر»، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴؛
 - ریشه اوستایی جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳؛
 - ریشه جزئی از نامهای آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۱؛
 - در پیوند با نام فردی کاشی آری پرنی ۱۱-۱-۱.
 خوروش نام فارسی ۶-۳-۷؛ ۷-۲-۱۱؛
 - در پیوند با نام وش در یک نگاره مصری ۸-۴.
 حُون «خورشید» واژه اوستایی ۷-۱-۱؛
 - در پیوند با نام حُور ووش ۷-۲-۱۱؛
 - نیز پیوند آن با نام فرمانروای سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵.
 حُونیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 حُونی رته (سرزمین) «چرخ خورشید» ۹-۵-۳؛
 ۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۷-۲-۱۸؛
 - سرزمین اوستایی، در پیوند با سرزمین چخزه در وندیداد ۱۷-۷-۴؛
 - (حُونیرت) «چرخ خورشید» نام کشوری در میان زمین که میهن آریاییان را در بر می گرفت، نیز شباهت با چرخ شش پره (هریک نماد یک سرزمین) ۷-۱-۱؛

- لَشکرکشی او به یونان ۷-۲-۱۰؛
 - لَشکرکشی او به یونان و پیوند آن با گزارش های یونانی درباره زمان زردشت ۱۷-۳-۱؛
 - نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
 حُشتاوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 حُشتاوی رزمندگان اوستایی ۹-۵-۳.
 حُشتره «فرمانروایی» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).
 «حُشتره ایسه» خواهان فرمانروایی نام ایرانی ۱۷-۱۱-۵؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۱۶.
 حُشتره یا ون «نگهبان شاه» واژه پارسی باستان ۱۵-۸-۱.
 حُشتره بانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 «حُشتره پاته» نگهبان شاه نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
 - ریشه ایرانی نام فردی سترپانو، در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۱۶.
 حُشتره «شاه، فرمانروایی» پیوند آن با مفهوم «شهر» و نیز نام سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
 - «شاه، فرمانروا» در پیوند با نام فردی تنه شتر ۱۱-۳-۶؛
 - در پیوند با واژه کاشی شتر ۱۶-۲-۱۶؛
 - در پیوند با پسوند شتر در نامهای میتانی ۱۵-۸-۱؛
 - واژه اوستایی ۲-۴-۱؛
 - ریشه پاره ای از نامهای آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۰.
 حُشتره وئیریه ریشه اوستایی نام ایزد میانرودانی شرو-ایلو ۱۲-۳-۲۰.
 حُشسه «فرمانروایی» واژه پارسی باستان ۱۵-۹-۲.
 «حُشسه بانو» نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 حُشم واژه فارسی ۶-۳-۵.
 حُشوش «شش» واژه اوستایی ۴-۱ (پانویس).
 حُنته زیه «نخستین، جلوترین» واژه هیتی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 حُنته (گرگان؟) از سرزمین های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

- (پانویس)؛ ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- دَهانان «دانه» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
- دَهاو «دویدن» واژه هندی باستان ۱۸-۲-۶.
- دَختی «سوختن» مصدر هندی باستان، در پیوند با
- واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- *دَهِگوه «سوختن» واژه هندواروپایی، در پیوند با
- واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- *دَهور «حیات، دَر» واژه پیش‌هندواروپایی
- ۱۱-۲-۱.
- *دَهور «دَر» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱.
- *دَھونا «غله» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
- دَھه (قوم) نام پارسی باستان قومی بیگانه ۱۲-۱-۵.
- دَھه «مرد» واژه خُختنی و سَکایی ۱۲-۱-۵.
- دَھیکه/دَھوکه «آتش، سوزان» واژه هندی باستان،
- در پیوند با واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دَھیو «بخش یا استان» واژه اوستایی ۱۷-۱۰-۵.
- دَھیو «سرزمین» واژه اوستایی و پارسی باستان
- ۵-۱۲-۱۲؛ ۳-۵-۱۲-۵.
- *دَیئو «آسمان ایزدی روشن»، «روز روشن» واژه
- هندواروپایی، در پیوند با واژه کاشی دَگیگی
- ۶-۲-۶.
- دِیاکو نام نخستین شاه ماد بنابر روایت هرودت
- ۱۷-۱۱-۸.
- دیتی نام ایزدی هندوآریایی کهن، همتای آدیتی
- ۱۸-۳-۷-۱۸.
- *دیتی «هدیه» واژه هندی کهن ۱۸-۳-۷-۱۸.
- دیل/دیلَه نشان مادینگی واژه زی «اسب»
- ۱۵-۱-۴-۱.
- دیلَه زی «مادیان» واژه کُردی، پیوند آن با واژه
- سومری معادل اسب ۱۵-۴-۱-۴.
- دیلَه شیر «ماده شیر» واژه کُردی ۱۵-۴-۱-۴.
- دیلَه گور «ماده گرگ» واژه کُردی ۱۵-۴-۱-۴.
- دین «دین» واژه پهلوی ۴-۳ (پانویس).
- دینگرد ۱۷-۷-۴؛
- در پیوند با خاندان سَئنه ۱۷-۷-۳، نیز پانویس؛
- گزارش متفاوت آن از زندگی زَرَدُشت در
- سَنجش با بَندَهش ۱۷-۵.
- دیوداسه از شخصیت‌های ودایی ۹-۵-۱.
- دیوس پتر «پدر کائنات» = ژوپتر واژه لاتین کهن
- (پانویس)؛
- تیره بوستان بومی هند ۴-۷-۲؛
- در ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس).
- دَکم «آب» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۳.
- دِگو «بسوز» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی
- دَگیگی ۶-۲-۶.
- دَن (رود) ۴-۵-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۱۸-۲-۷-۱؛
- ۹-۵-۶؛
- نام رودی در اروپا ۹-۵-۵.
- دَن «آب، رود» واژه آسی ۹-۵-۵.
- دَن «روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵.
- دَنو «رود، روان شدن» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵.
- *دَنوآئِرَه «رود پشت» ریشه ایرانی نام رودی در
- اروپا ۹-۵-۵.
- *دَنوئَرَدیه «رود نزدیک» ریشه ایرانی نام رودی در
- اروپا ۹-۵-۵.
- دَنووتی «روان است» فعل پارسی باستان ۹-۵-۵
- (پانویس).
- دَنپَر نام رودی در اروپا ۹-۵-۵؛ ۱۳-۱-۱۵؛
- در پیوند با سَکاه ۱۰-۳-۳.
- دَنپَشتر نام سَکایی رودی در اروپا ۹-۵-۵؛
- در پیوند با سَکاه ۱۰-۳-۳.
- *دَو «دویدن» و «دو» واژه پارسی میانه ۶-۲-۱۸.
- دِوا دارو «گونه‌ای داروی شفابخش» واژه هندی
- باستان ۵-۱-۴.
- دِوازدهان ۱۷-۱۱-۱؛
- در پیوند با دوازده بُرج، نیز سرنوشت‌ساز بودن
- آن (هزاره دوازدهم) برای مردم ۱۷-۱۰-۵؛
- «هزاره دوازدهم»، اشاره به فروافتادن آن
- ۱۷-۱۰-۸.
- دوغدَوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- دَوَه «خدا» واژه هندوآریایی کهن ۴-۵-۳.
- دَه «سوختن» مصدر هندوآریایی کهن، در پیوند با
- واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دَها «آفریدن، کسی را به جایی رساندن»، «بی‌مرگی
- بخشیدن»، «آفریده مولیان» واژه هندوآریایی
- کهن ۱۳-۱-۱۳.
- دَهاسی «جایگاه» واژه هندی ۶-۳-۱۶.
- دَهاگَه «بَرَبَر، غیر آریایی» واژه اوستایی ۱۲-۱-۱۱

۶-۲-۶.

داگس «روز» واژه گوتی، در پیوند با واژه کاشی
دگیگی ۶-۲-۶.

دانائوس نام شاه قوم دانو ۱-۵-۹.

دانائوی قوم یونانی در حماسه ایلیاد ۱-۵-۹.

دانائو ایزدبانوی یونانی ۳-۵-۹؛

- مادر پرسیهئوس ۱-۴-۵.

دانشمن (دانشمند) واژه فارسی، در پیوند با واژه
کاشی کدشمن ۱۰-۲-۶.

دانو ۳-۵-۹.

دانو «باران» واژه آریایی، در پیوند با نام‌های فردی
قوم مَرتو ۱۵-۲-۷.

دانو «باران» واژه هندوآریایی کهن ۲-۵-۹.

دانو پیکری اسطوره‌ای در ریگ‌ودا ۳-۵-۹.

دانو/دانو نام هفت دیو اهریمنی در وداها که
به‌دست ایندَره کشته می‌شوند ۲-۵-۹.

دانو (قوم) ۱-۴-۵؛ ۱-۲-۸؛ ۸-۳-۹؛ ۴-۱-۵؛ ۴-۱-۴؛
۸-۴-۱۸؛ ۷-۴-۱۸؛ ۱-۴-۴؛ ۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۸-۱۸

- اشاره اوستا به آن به عنوان دشمن ایرانیان، نیز
پیوند نام رودهای اروپایی با نام آن ۳-۵-۹؛

- پیوند آن با نام رودهای اروپایی ۵-۵-۹؛

- تعبیر معنی قوم «رود نشین» برای آن ۴-۵-۹؛

- خویشاوندی یونانیان با این قوم یونانی از قول
خشایارشا ۳-۱-۹؛

- در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰؛

- ریشه آریایی آن ۶-۵-۹.

دانو «مابع، قطره» واژه هندی کهن ۲-۵-۹.

دانوب ۱-۴-۵؛ ۱۵-۱-۱۳؛ ۱۸-۲-۷؛ ۲-۱۰-۳-۱۲

- در پیوند با سکاها ۳-۳-۱۰؛

دانوش «رود» واژه اوستایی ۵-۵-۹.

دانوویوس نام رود دانوب در زبان سلتی ۱۵-۱-۱۳؛
۵-۵-۹.

دانه واژه فارسی ۲-۲-۱۱.

*داوِیت‌رَته «جایگاه آزاب‌های دوان» نام جایی در
ایران باستان ۱۸-۲-۶.

داه «دایه، کنیز» واژه فارسی ۵-۱-۱۲.

داهه نام یک قوم آریایی ۱۲-۳-۵.

داهی «آفرینش» واژه اوستایی ۱۶-۳-۶.

داهی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۴-۷-۱۷.

داهی (قوم) پیوند آن با واژه فارسی دایه ۹-۱-۹؛

- در نگاره‌های تخت جمشید ۳-۱-۱۵.

دایه «پرستار بچه» واژه فارسی ۹-۱-۹؛

- ۱۲-۳-۵.

*دَته‌پَتی «سردرسته گروه ده نفری» واژه پارسی
باستان ۴-۲-۹.

دَداتی «دادن، آفریدن» واژه هندی ۶-۹-۱۵.

دَدَه «دادن، آفریدن» واژه پارسی باستان ۷-۳-۱۰.

درواژه فارسی ۱-۲-۱۱.

دربان واژه فارسی ۲-۱-۶.

درشینیکه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

دَرِغوجی‌تیم «زندگی بلند» عبارت اوستایی نو
۱۷-۲-۹-۲۲ (پانویس).

دَرُگم‌جی‌وا «زندگی بلند» عبارت پارسی باستان
۱۷-۲-۹-۲۲ (پانویس).

دروغ... دامن «جایگاه دروغ» عبارت ایرانی کهن
در پیوند با نام شاه میتانی ۱-۸-۱۵.

دُرُوگه «دروغ» واژه پارسی باستان ۲-۲-۹-۱۷.

دریای اژه ۲-۴-۹.

دریای خزر ۲-۵-۸؛ ۱۲-۲-۱۴؛ ۱-۲-۱۴

- خاستگاه قوم سکا در دوران تاریخی ۱۰-۳-۱۰؛

- در پیوند با «دریای بالا» ۱-۶-۹؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛

- در پیوند با قوم کاشی ۳-۱-۵؛

- در پیوند با متنی از سارگن اکدی ۳-۳-۵؛

- مساحت به مراتب بیشتر آن در دوران یخبندان
در سنجش با امروز ۲-۳.

دُرَیه «دریا، رود» واژه ایرانی در پیوند با نام
آمودریا و مصر ۱۷-۸.

دُرَیه «دریا، رود» واژه پارسی باستان ۴-۲-۱۳.

دَز «سوختن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
دگیگی ۶-۲-۶.

دَرُتیتی «می‌سوزد» فعل اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

دَسِیو «سرزمین بیگانه، مردم بیگانه» واژه هندی
باستان ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۳-۲-۷

رودره‌ها، در پیوند با هوای پیرامون زمین در فرهنگ هندی باستان ۳-۲-۶.
 روده «سنگ فلز، فلز» واژه کلیسایی اسلاوی کهن ۶-۱-۱۴.
 روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۴-۱۰-۳-۱۲.
 رَهه «آزابه» واژه سکایی خُتنی ۵-۲-۱۵.
 رهی «رَوَنده» واژه فارسی ۵-۲-۱۵.
 ریگ‌ودا ۴-۴؛ ۵-۴؛ ۲-۷-۴؛ ۲-۶-۴؛ ۱-۳-۶؛ ۴-۲-۷؛ ۵-۳-۹؛ ۵-۵-۹؛ ۳-۵-۹؛ ۳-۳-۱۲؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۴-۱۰-۳-۱۲؛ ۱-۱-۲-۱۴؛ ۲-۵-۱۴؛ ۳-۴-۱-۱۵؛ ۱۰-۱۷؛ ۴-۱۳-۱۷؛ ۱۲-۳-۱۲ (پانویس)؛
 - اشاره آن به آزابَه دوجرخ ۵-۲-۱۵؛
 - اشاره آن به زیستگاه پارس‌ها و پارت‌ها ۶-۱-۹؛
 - اشاره آن به سپیدچهرگی آریاییان ۶-۲-۹ (پانویس)؛
 - به عنوان همتای اوستا در زبان سنسکریت ۸-۱۷؛
 - در پیوند با گائاه‌ها ۴-۷-۱۷؛
 - در پیوند با نام سرزمین‌های خاوری هند ۵-۱-۹.

ز

زئوس ایزد یونانی ۱۷-۹-۲؛ ۱-۴-۵؛
 - پیوند آن با پارس‌ها بنا به گزارش هرودت ۲-۱-۹؛
 - در روایت دیودوراز سکاه‌ها ۳-۳-۱۰؛
 - نامیدن خدای ایرانیان به این نام در نوشته هرودت ۱-۱۷.
 زئوس «خدا» واژه یونانی ۳-۵-۴.
 زئیری «زرد» واژه هندوایرانی ۶-۶-۳-۶.
 زاب نام شاه پیشدادی ۴-۱۷؛
 - کندن نه‌ری در میان‌رودان توسط او که زاب نام گرفت ۵-۱۴-۱۷؛
 - در گاه‌نگاری سَنّی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱۰.
 زاینده رود پیوند نام آن با داتیئیا ۳-۱۸.
 زَر «زِرِه» واژه ایرانی ۱۳-۱-۱۰.
 زَرّاه/زَرَمیه «زِرِه» واژه اوستایی ۱۳-۱-۱۰.
 زَرّافشان ۸-۱۲.

رَجَس «تاریکی» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۲ (پانویس).
 رَجَسَه «تاریک» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۲ (پانویس).
 رَجَسی «تاریک» واژه سنسکریت ۱۳-۱-۲ (پانویس).
 رَجی شهرری در پیوند با نام شهر لگش ۷-۱-۱۳.
 رخش نام اسب رستم ۶-۲-۲۱.
 *رَخْشَه «سرخ» گونه آغازین نام اسب رستم ۶-۲-۲۱.
 رُد «مس» واژه بلوچی ۴-۵-۲؛ ۱-۱۴-۶.
 رسا نام رودی ودایی ۲-۹-۷ (پانویس).
 رستم نام پهلوان اسطوره‌ای ایران ۱۷-۱۳-۲؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۳-۱۷-۴.
 *رستوتَخَمَه «نیرومند رُشد» ریشه نام رستم ۱۷-۱۳-۴.
 رُستَهَم گونه آغازین نام رستم ۱۷-۱۳-۴.
 رَغا «ری» ۱۳-۷؛
 - از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.
 *رِگَس «شاه» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه نام شهر لگش ۷-۱-۱۳.
 رِگ «شاه» واژه لاتین ۱۳-۷-۱.
 رِگی/رَغی/رَجی/ری در پیوند با نام شهر لگش ۱۳-۷-۱.
 رِگینه «ملکه» واژه لاتین ۱۳-۷-۱.
 رَنگها نام رودی اوستایی ۹-۲-۷.
 رَنگیا (آرَنگ)، رود، پهنه گرداگرد آن، از سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.
 *رودرو «سرخ» واژه هندواروپایی ۴-۵-۲-۱، ۱۴-۶-۱.
 *رودره/رودیره «سُرخ، سُرخ خونی» واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۶-۱.
 *رودره «سرخ» واژه ایرانی کهن ۱۴-۶-۱؛ ۴-۵-۲-۱؛
 - رخنه آن به زبان سومری ۹-۲-۱.
 رودره نام ایزد هندی به معنی واژه‌شناسی «ستمکار، وحشی» و نیز «سرخ» ۶-۱-۷.

۴-۵-۳؛ ۱۷-۹-۲-۱.

*دیویس «آسمانی» واژه هندواروپایی، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

دیویه «آسمانی» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

*دیه «روشن، درخشان» واژه هندواروپایی، در
پیوند با واژه کاشی دگیگی ۶-۲-۶.

ذ

*ذیتی و «خدا» واژه آریایی کهن ۴-۵-۳.

ر

رئوچس چیشمن «بخشاینده نیروی نور به روان
آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
کدشمن ۱۰-۲-۶.

*رئود/رئودرو/ (ه) رئودرو «سرخ» واژه‌های
هندواروپایی ۱۴-۱-۶؛ ۴-۵-۲-۱.

رئودی «سنگ سرخ آهن» واژه ایسلندی کهن
۱۴-۱-۶.

رئیشیه «منسوب به ازابه» واژه اوستایی نو
۱۵-۲-۵.

رئیدیته «سرخ، سرخ رنگ» واژه اوستایی
۱۴-۱-۶.

راجا «شاه» واژه هندی باستان ۱۳-۱-۷.
راجا ورته نام هندی باستان سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.
راج «شاه، فرمانروا» واژه هندوآریایی کهن
۱۳-۱-۷.

راوته «رود» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانویس).
راه «رونده» واژه پهلوی ۱۵-۲-۵.

رتفته «در اندیشه آرت» نام ایرانی کهن، در پیوند با
ایزدکاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

رتنه دهه (دها) «نیکی بخش» واژه هندوآریایی
۱۳-۱-۱۳ (پانویس).

رتو «رد، سرکرده، داور» نام پیکری اوستایی که
همواره زردشت نامیده می شد ۱۷-۷-۱؛

- واژه اوستایی ۱۷-۱۰-۵.

رتنه «سامان راستین» واژه هندو آریایی ۱۲-۳-۸.

رتنه (آرتنه) نام یکی از پنج آدیتیه هندی ۱۷-۹-۲
(پانویس).

رتنه بانو «دارنده فروغ راستی» نام ایرانی کهن
۱۰-۳-۷ (پانویس).

رتنه پانه «دارنده پشتیبانی راستی» نام ایرانی کهن
۱۰-۳-۷ (پانویس).

رتنه دهامه «همنشین راستی، هم‌نشین آرتنه» ریشه
آریایی نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱؛

- نام آریایی ۱۵-۹-۲.

*رتنه ستره «در انجمن آرتنه» ریشه ایرانی نام
ایرده ستره ۱۱-۱-۴؛

- «همبسته با آرتنه» ریشه ایرانی نام فردی
ایرده ستره، در پیوند با واژه کاشی ستره
۱۵-۲-۶.

رتنه ستره «به یاد آرتنه» نام هندی باستان ۱۵-۹-۲.
رتنه سورنه نام پارسی باستان در پیوند با مفهوم
«پهلوان» ۱۵-۹-۲۰.

رتنه شیهه... منس عبارت ودایی ۱۵-۹-۲.

*رتنه منی یو «با منش آرتنه» ۱۵-۹-۲.

*رتنه مینو «با منش آرتنه» نام پارسی باستان ۷-۲-۵
(پانویس).

رتنه و «درست» واژه هندی باستان، نیز پیوند آن با
پارسی باستان آرتا ون ۱۷-۹-۱.

رتنه «چرخ، ازابه» واژه سنسکریت ۱۵-۱۱-۲.

رتنه ریه «با ازابه رفتن» واژه ودایی ۱۵-۲-۵.

رتنه «ازابه، چرخ» واژه آریایی ۱۳-۱-۱؛ ۱۵-۲-۵؛

۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۸-۴-۱؛ ۷-۱-۱؛ ۴-۵-۲-۱؛

۱۵-۱۱-۲؛

- در پیوند با نام سرزمین رتنو ۱۰-۲-۷، نیز
پانویس؛

- واژه هندوآریایی، پیوند آن با سرزمین آرتنه ۷-۱.

رتنه اشتا «جنگجوی ازابه‌ران» واژه اوستایی ۱۵-۳-۳؛
۱۵-۲-۵.

رتنه اشتتر «جنگجوی ازابه‌ران» واژه اوستایی
۱۵-۲-۵.

رتنه اشتتر/رتنه اشتا «ایستاده بر ازابه، جنگاور» در
پیوند با نام پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.

رتنه شتها «ایستاده بر ازابه» یا «جنگاور ازابه‌ران»

واژه هندی باستان، در پیوند با نام پنجمین شاه

کاشی ۶-۳-۱.

رتنه «منسوب به ازابه» واژه ودایی ۱۵-۲-۵.

واژگان کاشی ۱۹-۲-۶.
ژوپتر ۱۷-۹-۲-۱.

س

سَنَه مَرِغ «پرنده شاهین» و «سیمرغ» نام اوستایی
۱۲-۳-۳؛ ۵-۱-۱.
سَنَه نام اوستایی، در پیوند با گسترش سنت
زَرْدُشت ۱۷-۷-۳.
سَئورومت (قوم) در روایت دیودور از سکاه
۱۵-۳-۳.
سَئوک «سوختن، شعله‌ور شدن» واژه اوستایی، در
پیوند با ایزدکاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.
سَئومه ۱۷-۷-۲.
سَئوه/سَوه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
«سَنَه» «سفید» واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۱۱
(پانویس).
سَئیریمه «سرزمین باختری» نام سرزمین سَرم در
اوستا ۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۶؛ ۹-۲-۷
(پانویس)؛
- ریشه اوستایی صَلموم در عبارت اَکَدی معادل
«مس سیاه» ۱۴-۱-۶؛
- «کشورهای باختری» نام اوستایی سرزمین سَرم
۱۲-۳-۱۰-۵.
سَئیریمی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۱۷-۷-۴.
سائینی (سرزمین) ذکر آن در فروردین‌یشت
۱۷-۷-۴.
ساتی‌فرنس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه
کاشی بورنه ۶-۲-۴.
«ساتی-واخه» «برنده جنگ‌افزار» ترکیب آریایی،
ریشه نام میثانی ۱۵-۸-۱.
ساروار «کُلاه‌خود» واژه پارسی میانه ۱۱-۴-۴.
ساروارَه «کلاه‌خود» واژه اوستایی ۱۱-۴-۴.
«ساروداره» ریشه اوستایی واژه پارسی میانه
ساروار «کلاه‌خود» ۱۱-۴-۴.
ساسان نام نیای اردشیر اول ساسانی ۱۷-۱۰-۵؛
- در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳.
ساک (سکاهای خاوری) ۱۰-۳-۳.
ساکه/سکا «مردی از قوم سکا» ریشه آریایی نام

ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
زِمُو حالت مالکیت واژه اوستایی معادل
«زمستان»، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی
کوهستان ۱۰-۱-۶.
زَمین واژه فارسی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی
کوهستان ۱۰-۱-۶.
زَند در روایت مسعودی ۱۷-۱۰-۵.
زَند و هومن یسن (کتاب) ۱۷-۱۰-۵.
زَنَه «تیره، نژاد، تبار» واژه اوستایی، به عنوان ریشه
جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۳؛ ۱۱-۱-۱؛ ۶-۲-۱۵؛
- در نام‌های فردی ایرانی ۶-۳-۳؛
- ریشه اوستایی پاره‌ای از نام شاه هوری ۱۵-۸؛
- در پیوند با واژه کاشی زَنَه ۲-۲۳؛
زورواشَتیس نگارش نام زَرْدُشت در متن گزاتوس
۱۷-۹-۲-۳.
*زُونو «خورشید» واژه ژرمن ۴-۵-۵.
زُونو «خورشید» واژه گوتیک ۴-۵-۵.
زیا «زمستان» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام
ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
*زیا «زیان‌آور، آفت» واژه اوستایی ۱۳-۹-۱
(پانویس).
- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲.
زیغری از نوادگان سَنَه که در فروردین‌یشت
ستوده شده است ۱۷-۷-۳.
زیگ «پیروزی» واژه آلمانی ۱۹-۲-۶.
*زیماره «زمستان» واژه آریایی کهن، در پیوند با
ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
*زیمالیه ریشه هندوایرانی نام هندی باستان
هیمالیه ۱۲-۳-۲۸؛
- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان
۱۰-۱-۶.
زیمه «برف، زمستان» واژه زند اوستایی، در پیوند
با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
زیمه «زمستان» واژه روسی، در پیوند با ریشه نام
ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

ژ

ژَمیه «پیروزی» واژه اوستایی کهن، در پیوند با

- ۹-۱-۲ (پانویس)؛
- در پیوند با سکاها در روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
- سَرمَتی (قوم) پیوند آن با سرزمین سَیریمی ۱۷-۴-۷.
- سَرنّا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه فارسی ۱۱-۱-۴؛ ۵-۱.
- سَرنَگم «شاخ» واژه هندی باستان ۱۱-۱-۴.
- سَرنَگه «شاخ» واژه هندوآریایی کهن ۱۱-۱-۴.
- سَرو «شاخ» واژه اوستایی ۹-۱-۲؛ ۱۱-۱-۴.
- سَرو «شاخ» واژه فارسی ۱۱-۱-۴.
- سَروَتات نام یکی از پنج آدیتیّه هندی ۱۷-۹-۲ (پانویس).
- سروش ایزد اوستایی ۱۵-۱-۶.
- سَره «بالا، سر، سرکرده» واژه ایرانی کهن ۱۴-۵-۲؛ ۵-۱۱-۳.
- در پیوند با واژه کاشی کَره ۶-۲-۱۱؛ ۴-۱-۵.
- سَره «سر، بالا» واژه اوستایی ۱۱-۲-۳؛ ۹-۱-۲؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۴-۱-۱۱.
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵.
- سَره «سر، بالا» واژه هندوایرانی و اوستایی ۱۱-۱-۴.
- سَره «فرمانروایی» واژه آریایی ۴-۱-۵.
- سَره «فرمانروایی» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶؛ ۱۱-۱-۴.
- در پیوند با نام آبی سَره ۷-۲-۱۳؛
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵.
- سَره «همبستگی، انجمن» واژه اوستایی ۱۰-۳-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵.
- سَره «نی، تیر» واژه هندوآریایی ۶-۲-۱۸.
- سَریقُس نام مکانی در اسطوره‌های یونانی ۵-۴-۱.
- سَریو «هوا، باد» واژه و نام هندی باستان ۲-۱-۳.
- سَزار نام لاتین ۱۱-۱-۴؛ ۱۱-۱-۴ (پانویس).
- سَزاریس «موی سر» واژه لاتین ۱۱-۱-۴ (پانویس).
- سَیفر پیدایش ۴-۷-۱؛ ۵-۳-۱۳ (پانویس)؛ ۱۱-۱-۱.
- (پانویس)؛ ۱۵-۷-۲، نیز پانویس ۱۵-۷-۲.
- سَفلَس «گَرز» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
- سَفلَکس «سیخ» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.
- سَک «نیرومند، ماهر» ۹-۴-۲ (پانویس)؛
- در پیوند با ریشه نام قوم سکا ۱۱-۲-۱.
- ۱۲-۳-۶.
- سَتم «سد» واژه اوستایی، عنوانی برای نامیدن گروه خاوری زبان‌های «هندواروپایی» ۴-۵-۴۱-۳؛ ۴-۶؛ ۶-۱۲-۱؛ ۹-۳-۵؛ ۱۵-۸-۱؛
- تعلق زبان لووی به این گروه زبانها ۹-۱-۲.
- سَتنه «پا» واژه هندی باستان ۹-۳-۵ (پانویس).
- سَتنون «جنگنده» واژه ودایی ۱۵-۸-۱.
- سَتنه «هفت» واژه نورستانی ۱۵-۸-۵.
- سَتنه و سَسه (سدویس) نام دریاچه اوستایی ۱۴-۱-۵-۳؛
- نام اوستایی دریای سَدویس ۱۸-۳.
- سَتنه و سَره ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
- سَتنین «پا» واژه ارمنی ۹-۳-۵ (پانویس).
- سَند «صد» واژه ایرانی میانه ۶-۱-۱۲.
- سَندویس (دریا) نام پارسی میانه ۱۸-۳.
- سَنده (جشن) در پیوند با ریشه ایرانی یک واژه مصری ۹-۲-۴.
- سَره «اتحاد، اتفاق» واژه اوستایی ۱۱-۱-۴.
- سَره «بلندی، تارک» واژه ارمنی ۱۱-۱-۴.
- سَره «پیشوا، سرکرده» آریایی کهن ۲-۴-۱.
- سَره «سرکرده» واژه ایرانی ۵-۳-۱۰.
- سَره «آقا» واژه انگلیسی ۱۱-۱-۴.
- سَره «سرآموری» «سرکرده آموریان» ریشه آریایی نام آموری سَره آمولی ۴-۵-۴.
- سَره (سر) ده «دو بالا» ریشه واژه فارسی کلاته ۱۱-۱-۴.
- سَره «دهن، مغز» واژه لاتین ۱۱-۱-۴.
- سَره نام برخی دهکده‌های ایران ۱۱-۱-۴.
- سَره «نیز نک سَره و تی».
- سَره «پَر آب» نام هندی باستان رودی مقدس در خاور ایران ۱۲-۳-۴؛
- «پَر آب، نام یک رود» ۲-۳-۱.
- سَرم ۴-۵-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- ۱۲-۳-۱۰-۶؛
- پیوند آن با نام شَمیران ۹-۳-۶؛
- نام یکی از پسران فریدون ۵-۵.
- سَرمَت (قوم) پیوند آن با سَلم ۱۲-۳-۱۰-۱، نیز پانویس؛
- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی

- سَپَرِیا نام ودایی ۷-۲-۱۳ (پانویس).
 شَپَکَه «سگ» واژه اوستایی ۴-۵-۶.
 *شَپَکَه «سگ» واژه مادی ۴-۵-۶.
 شَپَل «جدا ساختن» و «درخشیدن» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 *شَپَکَه «سَپَر» واژه آریایی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 سَپَنتِم نَرم نام اوستایی ۱۷-۹-۲.
 شَپَنتَه اَرَمَتی (اسفند) در پیوند با سالنامه زمان خشیایارشا ۱۷-۹-۲.
 شَپَنتَه اَرَمَتی «اسفند، دختر اهوره مزدا» ریشه نام ایزد میانروانی سَریانیتو ۱۲-۳-۱۸.
 شَپَنتَه مَئینو «روان یا خرد ورجاوند» اشاره زَرْدُشت به آن ۱۷-۷-۵؛ ۱۷-۹-۲.
 شَپَند اَرَمَت «اسفند» ۱۷-۹-۲.
 سَپَند مینو (شَپَنتَه مَئینو) عبارت اوستایی، پیوند آن با مفهوم «آسمان سنگی» ۶-۲-۲.
 *سَپِنو / *شَپِنو / *پَستِنو «پستان» واژه هندواروپایی ۹-۳-۵ (پانویس).
 سَپَهر «آسمان» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۱.
 شَپَیتی «سفید» واژه اوستایی نو ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
 شَپَنتَه نام نیای زَرْدُشت بنابر منابع زَرْدُشتی ۱۷-۷-۱.
 شَپَیتی یورَه نام اوستایی در پیوند با اسطوره جمشید و ضحاک ۱۲-۱-۱؛
 - نام یار آژی دهاک که جمشید را با اَرَه به دو نیم کرد ۱۷-۱۴-۵.
 سَپَند «سفید» واژه فارسی ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
 شَپَنتَه اورو شَگَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 شَپَهر «آسمان» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۱.
 سَت «شش» واژه هندی باستان ۴-۱ (پانویس).
 شَتائس «در جایی ایستادن، ماندن» واژه یونانی ۸-۲.
 شَتانه «ایستاده» واژه اوستایی ۸-۲.
 شَتارو کَرِما «ستاره فروزان، شهاب» واژه اوستایی ۶-۳-۲-۴.
 شَتاسیس «جایگاه، ایستگاه» واژه یونانی ۸-۲.
 *شَپَیتی / *شَپَنتو «ایستادن» واژه هندواروپایی ۸-۲.
 شَتر «ستاره» واژه هندوایرانی و اوستایی کهن
- شخصی مصری ساکَه ۵-۳-۱۰.
 سالار واژه پارسی میانه و فارسی ۱۱-۱-۴.
 سالی تیس نگارش یونانی نام نخستین فرمانروای هیکسوس ها ۱۵-۴.
 سامو دَرِکَه «شاه رودها» صفت نوشابه سومه در ادبیات آریایی ۷-۲-۴.
 ساهمه واژه اوستایی «سیاه» در پیوند با عبارت اَکَدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶؛
 - واژه اوستایی «سیاه» ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۰-۵؛ ۴-۵-۱۰-۳-۱۲؛ ۱۳-۲-۳.
 - در پیوند نام شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
 ساهمیتی «آرام می گیرد» فعل هندی کهن ۱۲-۳-۵-۱۰.
 ساهمه «صلح» واژه آریایی ۱۲-۳-۵-۱۰.
 سان «خورشید» واژه انگلیسی ۴-۵-۵.
 ساهوه «توله» واژه هندی باستان ۶-۲-۲۰.
 ساهوه «مس» واژه خُتنی ۱۲-۳-۵-۱۰.
 سایو دَری نام اوستایی ۹-۳-۳.
 سَترَه نام تیره ای وحشی از دسیوها ۷-۲-۱۳ (پانویس).
 شَپَنتَه «سفید» واژه اوستایی ۴-۵-۶؛ ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
 شَپَاره «سَپَر» واژه اوستایی ۱۴-۳-۱.
 سپاهبد «سَپَهد» واژه پارسی میانه ۹-۲-۴.
 سپاه پات «سَپَهد» واژه پارسی میانه ۹-۲-۴.
 شَپَت «سفید» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
 سَپَتم «هفت» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).
 سَپَته «هفت» ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳؛ ۱۵-۸-۵؛
 - واژه هندو آریایی کهن ۱۳-۱-۱۴.
 *شَپَنتَه «سفید» واژه ایرانی کهن ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).
 شَپَر «سَپَر» واژه پارسی میانه ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 سَپَر واژه فارسی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 شَپَهرم «سَپَر» واژه هندی باستان ۱۴-۳-۱.
 *شَپَهر «سَپَر» واژه ایرانی کهن ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 شَپَهر «سَپَر» واژه پارسی باستان ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 سَپَری «ستودن» واژه هندو آریایی ۷-۲-۱۳ (پانویس).

سَورِیهانو «نام دیوی که باعث خورشیدگرفتگی می‌شود» نام هندی کهن ۱۰-۷ (پانویس).
 سورَته «دارندهٔ اَرابهٔ خوب» ترکیب ودایی، ریشهٔ نام فرماندار شهر عکا در فلسطین ۱۵-۹-۱۷.
 شو-رَکه «دارندهٔ اَرابهٔ خوب» واژهٔ هندوآریایی ۱۵-۲-۵.
 سورِن نام پارسی میانه در پیوند با مفهوم «پهلوان» ۱۵-۹-۲۰.
 سورِنا، نام سردار پیروزمند اُرداشکانی ۱۷-۱۰-۶.
 سورَه «پهلوان» واژهٔ اوستایی ۱۵-۹-۲۰؛ ۱۱-۴-۴؛ ۱۲-۳-۱۲.
 سورَه «زورمند» واژهٔ هندوآریایی ۱۵-۹-۲۰.
 *سوژیس گونهٔ آغازین واژهٔ آریایی سوژیه «ایزد خورشید»، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
 سوژیه/سوری‌یه ایزد خورشید آریایی ۱۳-۲-۱؛
 - به عنوان ریشهٔ نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛
 - به عنوان ریشهٔ نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۱؛
 - ایزد آریایی ۱۵-۶-۶؛
 - در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
 سوژیه «خورشید» واژهٔ آریایی ۱۲-۳-۲۸.
 سوری‌یه «خورشید، ایزد خورشید» نام هندی باستان، ریشهٔ نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۳-۲۸.
 سوزن واژهٔ فارسی ۴-۵-۱.
 *سَوس «توله» واژهٔ آریایی ۶-۲-۲۰.
 سَوسَرَوس شخصیت ودایی، پیوند آن با کَی خُسرو ۱۷-۸.
 سوشیانت رهاندگان دین ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۲-۱۲؛
 ۱۷-۱۴-۸؛ ۱۷-۴-۴؛
 - در پیوند با عیسی مسیح و باور ایرانیان باستان ۱۷-۱۱-۵؛
 - زمان پدیدار شدن آن ۱۷-۱۰-۵.
 سوشیانت‌ها، سه پسر زَرَدُشت در نقش رهایی بخش ۱۷-۱۰-۳.
 سُوک «سوختن، نور، شعله» واژهٔ هندی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.

سَمَیتی «آرام گرفته» واژهٔ هندی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.
 سَناویدَگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 سَندارمَت همتای نام ماه سَندارمَت در تقویم کاپادوکی ۱۷-۹-۲-۱.
 سَین‌مورو «سیمرخ» واژهٔ پارسی میانه ۵-۱-۱.
 سو «خوب» واژهٔ آریایی، در پیوند با نام‌های آموری ۷-۲-۱۵؛
 - در پیوند با واژگان کاشی ۶-۲-۱۹؛
 - در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱؛
 - ریشهٔ نام ایزد آپسو ۱۲-۳-۱۲؛
 - به عنوان ریشهٔ جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۹.
 سَوا «سگ» واژهٔ هندوآریایی ۴-۵-۶.
 سواکس «شش» واژهٔ هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).
 سوپَهترَه سوپَهترَه سوپَهتر «آراسته» ریشهٔ ودایی سرزمین سوپرتو ۷-۱-۲۰.
 سوپَهترَی ریشهٔ ودایی نام سرزمین سوپرتو ۷-۱-۲۰.
 سوترنی «یاور خوب» ترکیب ودایی ۱۵-۸-۱.
 سَوتَه «سفید» واژهٔ هندوآریایی ۴-۵-۶.
 *سو جیگس «پیروزمند نیک» ریشهٔ آریایی واژهٔ کاشی ۶-۲-۱۹.
 سوختن واژهٔ فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
 سوخَرَه «سرخ» واژهٔ اوستایی ۶-۳-۱۵.
 سوکرنی «پشتیبان خوب» ریشهٔ ودایی نام شاه میتانی ۱۵-۹-۱۹.
 سوکرنی «پشتیبان خوب» واژهٔ مرکب سنسکریت ۱۰-۱۵.
 *سوَدَهَرنا «پشتیبان خوب» ترکیب ودایی ۱۵-۸-۱.
 سَور «خورشید، آسمان آفتابی» واژهٔ هندوآریایی ۴-۵-۳؛ ۱۳-۱-۹؛ ۱۲-۳-۱۱؛ ۴-۳-۳؛
 - در پیوند با واژهٔ کاشی دگیگی ۶-۲-۶؛
 - به عنوان ریشهٔ جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۲.
 سَور «خورشید» واژهٔ ودایی، در پیوند با ریشهٔ نام ایزد کاشی خورشید ۶-۱-۹.
 سور «نیرومند» واژهٔ پارسی میانه ۱۱-۴-۴.

سَکَرَه ورتین «او که چرخ را می گرداند» نماد پادشاه جهان در هندوستان ۷-۱-۲؛

- «چرخ گردون» ۱۸-۴-۱؛

- سرزمین ودایی، در پیوند با سرزمین چخَرَه در وندیداد ۱۷-۷-۴.

سَکَس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).

سَکها «دوست، یار» واژه ودایی ۱۸-۴-۷؛ ۱۰-۳-۴؛ ۱۱-۱-۲؛ ۹-۲-۴-۱۱.

سَکهای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن ۹-۴-۲؛ ۱۸-۴-۷.

سَکِه «سکایی» ۹-۴-۲ (پانویس)؛

- نام پارسی باستان ۱۱-۱-۲ (پانویس).

سَگِستان «سرزمین سکاها» (سیستان) در پیوند با رستم ۸-۱۶.

سَلم (سرزمین) ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۵؛

۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۷-۱۳-۴-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛

- پیوند آن با مفهوم «باختر» ۱۲-۳-۱۰-۴.

سَلم نام یکی از سه پسر فریدون، تبدیل او به نیای رومیان شرقی در دوره ساسانی ۱۲-۳-۱۰-۱؛

- در پیوند با سه بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛ ۹-۲-۷ (پانویس)؛ ۹-۳-۸.

سَلم (قوم) ۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۳-۳؛

- کوچ آن به سوی باختر ۸-۱۶؛

- نام یکی از قوم‌های سه گانه تاریخ سنتی ایران ۴-۱-۵؛ ۴-۱-۵.

سَلم واژه ایرانی کهن در پیوند با اوستایی نوی ساهه «سیاه» ۴-۱-۵.

سَلمان (قوم) ۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛

- نام بخش باختری سرزمین آریاییان ۵-۵.

سَلمی (قوم) پیوند آن با سرزمین سَئیریمی ۱۷-۷-۴.

سَلم «آرام شدن، آرام گرفتن» واژه آریایی ۱۲-۳-۱۰-۵.

سَلم «آرامش» واژه هندوآریایی کهن ۱۲-۳-۱۰-۶.

سَلمودَره «رودی پهن که از پیوستن چند رود تشکیل می‌شود، دریا» واژه هندوآریایی

۲-۷-۴ (پانویس).

سَلمه «رام، صلح» واژه آریایی ۱۲-۳-۱۰-۵.

(پانویس).

سَکا (قوم) ۲-۲؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۱-۲؛ ۱۲-۳-۱۰-۱؛

۱۵-۳-۱-۱۷؛ ۱۷-۷-۴؛ ۱۰-۶-۱۸-۴-۴؛ ۵-۲-۷-۲؛

- اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲؛

- افسانه‌های آنان در پیوند تهمورث ۱۸-۲؛

- پیشینه حضور آنان در مصر، نیز بحث در ریشه آریایی نام آنان ۱۰-۳-۴؛

- پیوند آنان با تیره تور از آریاییان ۱۲-۳-۱۰-۳؛

- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۸-۱۰؛

- پیوند آنان با قوم دانو ۹-۵-۳؛

- پیوند آنان با هخاها ۹-۴؛

- حضور آنان در همسایگی مصر بنا به گزارش مورخان اروپایی، نیز به عنوان دشمن مصر

۱۰-۳-۳؛

- حضور دیرین آنان در خاور نزدیک؛ نیز کهن‌ترین اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های

مصری دودمان دوازدهم ۱۰-۳-۱؛

- در پیوند با پیشدادیان ۱۷-۱۳-۱-۱؛

- در پیوند با تراسپی‌ها ۹-۱-۴؛

- در پیوند با رستم و سیستان ۸-۱۶؛

- نیز تازش آنان به مصر در دوران سِسوتریس ۱۰-۳-۳؛

- روایت این قوم از سه بهرگی سرزمین

آغازینشان ۱۲-۳-۱۰-۲؛

- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک ۱۰-۳-۷؛

- نام‌های فردی آن ۱۱-۱-۱.

سَکام نامی در متن هِدین، در پیوند با «سکایی» ۱۰-۴-۱.

سَکاهای آمردی (قوم) ۷-۲-۷.

سَکاهای ایرانی تبار اروپا ۱۸-۴-۳.

سَکای «دوست، یار» واژه هندوآریایی کهن، ریشه نام قوم سَکا ۱۰-۳-۴.

* (س-کِر- / سَکِرَه / پَریدن) واژه هندواروپایی ۱۵-۴-۱-۴ (پانویس).

سَکَرَه «چرخ ازابه جنگی»، «نماد خورشید»، «چرخ خورشید»، «چرخ (گردش) سال» واژه

هندوآریایی و ودایی ۷-۱-۲.

سیندی «هندی» واژه آریایی ۱۷-۲-۶.

سین مورو «سیمرغ» نام پارسی میانه ۱۲-۳-۳.

سینی‌والی ایزدبانوی هندی، در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

ش

شوشنفر نام فرمانروای خوارزم، نیز پیوند آن با نام

فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳.

شاپور اول ساسانی ۱-۴-۲؛ ۳-۹-۸؛

- نشستن او بر تخت پدر، نیز لشکرکشی او بر والرین سزار روم، نیز شیوه برخورد او با پیامبر نو رسیده (مانی) و بی‌پروایی‌اش از خطر گسستن پیوند کهن با موبدان زردشتی ۱۷-۱۰-۵.

شاپور دوم ساسانی ۱۷-۱۰-۸.

شاته «شاد، خوشبخت» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۱۴-۲-۶.

شاتی/شیاتی «شادی، خوشبختی» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۱۴-۲-۶. شاد واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۱۴-۲-۶.

شام «باختر و غروب» واژه پارسی میانه و فارسی ۱۲-۳-۱۰-۵.

شام (سرزمین) رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۱۰-۲-۷؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- در روایت کی‌کاوس ۱۶-۸. شاهنامه ۵-۵؛ ۱۴-۱-۳-۵؛ ۱۷-۱؛ ۱۲-۱-۱. (پانویس)؛

- اشاره آن به نوشدارو ۵-۴-۱.

شتره «شاه» پارنامه‌ای رایج برای فرمانروایان در باختر ایران، نیز نبود ذکر از آن در گائها ۱۷-۷-۲.

شته «وَرَم» واژه هندی باستان ۹-۳-۷.

شفه «وَرَم» واژه هندوآریایی میانه ۹-۳-۷.

شمیره نام ودایی دشمن/اینده ۷-۲-۱۳.

شمیران ۹-۳-۶؛ ۱۲-۳-۱۰-۶.

شوتنه «سفید» واژه هندوآریایی کهن و هندی ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).

شویتره «سفیدی-سفید» واژه هندوآریایی کهن و

هندی ۱۲-۳-۱۱ (پانویس).

شیاته «شاد» واژه پارسی باستان در سنگ‌نوشته خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱.

شیاته «سیاه» واژه هندوآریایی، در پیوند با نام شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.

شیایوی «تندیس قهوه‌ای تیره» واژه هندی باستان ۱۲-۳-۱۰-۴.

شیمبو در ادبیات ودایی ۹-۲-۶ (پانویس).

*شیوش «خدا» واژه هیتی ۴-۵-۳.

شیوه ایزد ودایی ۶-۱-۶.

ف

فایند «یافتن» واژه انگلیسی ۴-۵-۲.

فَر واژه فارسی ۱۵-۹-۱۱؛ ۱۷-۱۲-۱-۱؛ ۱۷-۹-۲-۶.

فرگرتسه نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

فرا/فرا «به‌پیش» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.

فرائورتس نگارش نام شاه مادی در نوشته هرودت ۱۷-۹-۳.

فراچیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).

فراخ گرت «فراخ بریده»، «بریدگی پهناور» نام آغازین دره پهناوری در کف خلیج فارس که آروند رود (دائیتیا) از میان آن می‌گذشت ۱۸-۳-۱-۵؛

- نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹؛

- (نیز نیکوئوروگشه).

فراده نام شاه دروغین مرگوش (شهر مرو) در زمان داریوش بزرگ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۱-۱-۱.

فرازمیت‌رته نام ایرانی به عنوان ریشه یک نام میتانی ۱۵-۸-۱.

فراثیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

فیرت «تبر» واژه آسی ۹-۱-۴.

فردوس «باغ» واژه فارسی ۱۲-۲-۲؛ ۱۰-۳-۱۰.

فرذاختی نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

فرزدانو نام دریای اوستایی ۹-۵-۳.

فُرس «پُرسش» مصدر اوستایی ۹-۱-۹ (پانویس).

فرسم «آهن» ریشه لاتین فروم ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳.

سوکامنه «خوش کام» نام مرکب هندی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

سوگرمن «هنرمند»، «هنرمند ایزدی»، «پاکدامن» نام مرکب هندی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

شوگره «نور» واژه هندی باستان ۱۵-۳-۶.

شوگه مانه/شوگه منه «درخشنده خیره کننده» عبارت ودایی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

سوگ «غم» واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

سوگمته «یابنده راه نیک» نام مرکب هندی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه مونه ۱۱-۱-۶.

سوگورو «بسی وزین، بسی والا» واژه هندی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو ۱۴-۱-۶.

سول «خورشید» واژه هندواروپایی ۱-۱-۷ (پانویس).

سوماله «دارنده تاج گل زیبا» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

سومغان/سومهان «بسیار بزرگ» واژه هندوآریایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.

سومه ۱-۵-۴؛ ۱-۳-۵؛ ۱۷-۷-۲؛ ۷-۲-۹ (پانویس)؛ - به عنوان ریشه جزئی از نامهای آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۸؛

- پیوند آن با نام پرندۀ آنزو ۳-۱۲-۳؛

- «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام هندی باستان ۳-۵-۴.

سومه «نوشابه جاودانگی» واژه ودایی ۴-۲-۷.

سومه پاتره «جام سومه» واژه هندی باستان ۴-۱-۵. سومه داری (ن) «سومه دار، نگه دارنده سومه» ترکیب ودایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک ۱۸-۹-۱۵.

سون «سگ» واژه هندوآریایی ۲-۱-۹؛ ۶-۵-۴.

سون آسوره «پهلوان شکوفایی» عبارت هندی باستان، ریشه نام آریایی خاور نزدیک ۲-۱۱-۱۵.

سوور «خورشید» واژه هندو آریایی کهن ۵-۵-۴. *سوورس «خورشید» واژه هندو اروپایی ۵-۵-۴.

سووری «بخشنده زایش ها» واژه ودایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

*سووریه «بخشنده زایش ها» واژه ودایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

*سوون-س «خورشید» واژه هندواروپایی ۵-۵-۴. *سوه «بامداد، خاور» واژه ایرانی، در پیوند با ریشه

نام ایزد کاشی خورشید ۹-۱-۶.

سوه «خورشید، آسمان آفتابی» واژه هندی باستان ۱۱-۳-۱۲.

سوه شور «خورشید» واژه آریایی، در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.

سوهان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

*سوه ر «خورشید» واژه هندوایرانی ۵-۵-۴.

*سوه ر «خورشید» واژه هندوایرانی ۹-۱-۱۳.

*سوه ن «خورشید» واژه هندوایرانی ۵-۵-۴.

سوهون واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).

سوهی (سرزمین) ۱۳-۱-۲ (پانویس).

سوهی «نام بخش خاوری زمین» واژه اوستایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی خورشید ۹-۱-۶.

سویزه «نیرومند، پیروزمند، برتر» واژه هندوآریایی کهن ۴-۱-۱۱.

سینامکه نام قومی در متن های هندی باستان ۵-۱۰-۳-۱۲.

سینامه «سیاه» واژه هندوآریایی ۱۲-۳-۱۰-۵.

سیناوه «قهوه ای و قهوه ای سیاه» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱۰-۳-۱۲.

سیتره «ممتاز، درخشان» واژه هندی باستان ۱۱-۱۱-۱۵.

سیردیا ۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۵-۸-۶.

سیرس «سر، بالا» واژه هندوآریایی کهن ۴-۱-۱۱. سیره «سر، بالا» واژه هندی باستان ۴-۱-۱۱.

سیری/سیرس/سیره «تیر، نیزه» واژه هندی باستان ۱۸-۲-۶.

سیمرخ ۱۲-۳-۱۷-۴؛

- پیوند آن با قوم کاشی ۵-۱-۱.

سیندهو «رود سند» نام هندی باستان ۱۷-۲-۶.

- کَرَه ۱۱-۲-۶.
- کارمانیا (کرمان) خاستگاه گیاه بُخور خوشبوی ۵-۲-۱۰.
- کارنامه اردشیر بابکان ۵-۱۰-۱۷؛ ۸-۱۰-۱۷؛ ۱-۱۱-۱۷.
- کازه «سپاه، مردم» واژه پارسی باستان، در پیوند با واژه کاشی کَرَه ۱۱-۲-۶؛
- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۱۲-۲-۶.
- کاری «مبارز، جنگی» واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کَرَه ۱۱-۲-۶.
- کاس «جام می، کاسه» واژه فارسی ۳-۱-۵؛ ۱-۲-۱۱؛
- پیوند آن با نام پایتخت دولت هیتی ۲-۵؛
- ریشه‌ای آریایی نام شهرها و آبادیهای متن‌های هخامنشی ۲-۱-۵.
- کاس «کریستال، شیشه» واژه فارسی ۱-۵.
- کاش «درخشان» ۲-۵-۱۴؛
- واژه هندوآریایی کهن ۱-۵.
- کاش «افغانی» واژه اُرموری ۳-۱-۵.
- *کاش «بید» «تکه سنگ درخشان»، «گویچه درخشان» واژه آریایی ۲-۵-۱۴.
- *کاش بید «تکه درخشان» واژه آریایی ۱۰-۳-۵.
- کاشپ (قوم) ۲-۱-۵؛ ۷-۳-۵؛
- گویش ایرانی میانه نام قوم کاشی ۲-۵؛
- گویش پارسی میانه نام قوم کاشی ۶-۵-۴؛
- نام ایرانی میانه قوم کاشی ۴-۳-۵.
- کاشپ‌رود (کَسف‌رود) ۲-۵؛ ۷-۳-۵.
- *کاسپه از اشکال آغازین گویش نام قوم کاشی ۶-۵-۴؛
- ریشه ایرانی نام شهرهایی در متن‌های بابل کهن ۴-۳-۵؛
- نام ایرانی شهری در متن‌های امپراتوری آشور نو ۷-۳-۵.
- کاسپی (قوم) ۱۲-۳-۵؛
- در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶.
- کاسپی‌ای گویش یونانی نام قوم کاشی ۶-۵-۴؛ ۲-۵؛
- گویش یونانی نام کاشپ ۲-۱-۵؛
- نگارش یونانی نام شهر ایرانی کاسپه ۷-۳-۵؛

۱۵-۹-۱۶؛ ۴-۶-۳-۶.

- قَرِه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- فستوس «سور و شادی» واژه لاتین ۳-۵-۴.
- فشتانه «نُک پستان» واژه اوستایی ۵-۳-۹ (پانویس).
- فُثِریر نام دیوی به شکل سگ در اسطوره‌های اروپای شمالی ۲-۱۸.
- فیند «یافتن» واژه آلمانی ۲-۲-۵-۴.
- فیوس/فیوپس ثبت یونانی نام فرعون پپی یکم ۹-۸.
- قققاز ۳-۱-۵؛ ۲-۵؛ ۲-۱۴؛
- در پیوند با مس آرسن‌دار ۱-۴-۱-۱۴؛
- در پیوند با نام ایزدکاشی شوریش ۱۲-۱-۶؛
- در روایت دیودور از سکاها ۳-۳-۱۰؛
- هوای دلپذیر فلات ایران در سنجش با آن در دوران کهن ۴-۳.

ق

- قوج «حیوان کوهی» نام فارسی ۱-۱-۱۱؛
- پیوند آن با نام قوم گوتی ۷-۳-۹.

ک

- *کِنو / کِنوئه / کو* / کوآ «آماس، گنبد، کمان» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱ (پانویس).
- کَنینا «کینه‌توزی، گوشمالی» واژه اوستایی ۲-۶-۹.
- کَنوَفَه «کوه» واژه اوستایی ۲-۵؛ ۱-۱۱؛ ۱-۱۳-۷-۳-۹؛ ۷-۳-۹؛
- در پیوند با نام شهر کوفه در عراق ۷-۳-۱۳.
- کَنوَفَه «کوه» واژه پارسی باستان ۲-۵؛ ۷-۳-۹.
- کَنوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- کَنیته «کینه‌توزی» واژه لیتوانی ۲-۶-۹.
- کاپر «مس» واژه انگلیسی ۱-۳-۱۴.
- کاپوتس نام دریاچه وان گزارش‌های پلینی ۱۷-۱-۱۳.
- *کائَگَه «سنگ نیمه قیمتی» واژه پارسی باستان ۲-۱-۵.
- کاریاتی نام دریایی در حماسه ایللیاد هومر ۴-۵.
- کارد واژه فارسی ۳-۱۸.
- کازس «جنگ» واژه لیتوانی، در پیوند با واژه کاشی

*فرسُم ریشه واژه لاتین معادل آهن ۹-۱-۲.

فرشستره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

فرشوشتره از نام‌های فردی گائها ۱۷-۷-۲.

فرشگرد (فرشوگرته) «نوسازی آدمی» در

جهان‌بینی زردشتی آمده در ادبیات پهلوی

۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۶-۲؛ ۱۷-۱۱-۶-۲

۱۷-۱۴-۸؛ ۱۷-۱۰-۳.

فرشوگره نام اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

فرکیان واژه مرکب پارسی میانه ۱۱-۱-۶.

فرنگرستین نام اوستایی آفراسیاب، شاه توران

۱۲-۳-۱۰-۳.

فرنوس نگارش نام شاه مادی در نوشته کتسیاس

۱۷-۹-۱۱؛ ۱۷-۹-۱۱

- در پیوند با نام فردی کاشی آری‌پرنی ۱۱-۱-۱؛

- ریشه جزئی از نام شاه مادی ۱۷-۹-۳.

قرنه «فر» واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی بورنه

۶-۲-۴.

قرنه واژه مادی ۱۷-۹-۶-۲؛ ۱۷-۱-۷-۱ (پانویس)؛

- در پیوند با ریشه نام ایزدکاشی خورشید ۶-۱-۹.

قرنه‌بازس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی

بورنه ۶-۲-۴.

قرنه‌داته «فرداد» نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.

قرنه‌کیاس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی

بورنه ۶-۲-۴.

قرور «گزینش (نیک)» ریشه نام اوستایی فروشی

۱۷-۹-۳ (پانویس).

*قرورتی ریشه نام اوستایی فروشی ۱۷-۹-۳

(پانویس).

قرورتی نام مادی در دوره هخامنشی ۱۷-۹-۳.

قرورتیش ۱۷-۷-۲ (نک مدخل زیر).

*قرورتیش (قرنورت) یکم، نام دومین شاه ماد

۱۷-۱۱-۸؛ ۱۷-۹-۳

- ریشه اوستایی آن ۱۷-۹-۳.

فروردین در پیوند با نام مادی ۱۷-۹-۳.

فروردین یشت ۱۷-۱۲-۱؛

- در پیوند با نام سرزمین‌هایی که پذیرای آیین

زردشت بودند ۱۷-۷-۴؛

- روایت‌های تاریخی آن و دیرینگی اوستا، نیز

فاصله زمانی پیدایی زردشت با زمان نگارش

آن ۱۷-۷-۳.

فروشی «پناه، ایزد نگهبان» از فروشی‌های پنج‌گانه

در اوستا ۱۷-۱۰-۱؛ ۱۷-۱۴-۲؛ ۱۷-۹-۳

(پانویس)؛

- «فر»، فرشته نگهبان» در پیوند با زندگی زردشت

۱۷-۵؛

- واژه اوستایی، در پیوند با جم ۱۷-۴.

فروشی «نهادهای روان آفریدگان آهوزهمزدا، ایزد

نگهبان» نام پیکر اوستایی ۱۷-۹-۳.

فروشی‌ها «فرشتگان نگهبان» نام پیکرهای

آسمانی اوستایی ۱۲-۳-۷.

فروشی‌های پنج‌گانه، در اوستا ۱۷-۹-۳ (پانویس).

«فروشی اوسدن، (پسر) مزدیسنه را می‌ستاییم»،

نوشته‌ای از یشت ۱۷-۹-۳ (پانویس).

فیروم «آهن» واژه لاتین ۱۴-۴-۲؛ ۵-۳-۳-۱-۹-۲.

فروه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

فروه‌ر در پیوند با نگاره‌های تخت جمشید

۱۷-۹-۲-۲ (پانویس).

فرینداد نام یکی از مغانی که از ایران به اورشلیم

آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.

*فری‌آسپه نام اوستایی ریشه نام آریایی خاور

نزدیک بیری‌آشوه در آلالاخ سوریه

۱۵-۱۱-۴.

فریانه (قوم) پناه دهنده زردشت ۱۷-۷-۱.

فریدون (فریتونه) ۵-۵؛ ۶-۱-۴؛ ۱۰-۳-۱۲؛ ۱۲-۲-۲؛

۱۲-۳-۱۰-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۲-۱-۲؛

۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۳-۴؛

- به عنوان نماد کوچ آریاییان به سه پهنه جهان

۱۷-۱۳-۳-۴؛

- در پیوند با سه‌بهرگی آریاییان ۸-۱۶؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهریار ۵۰۰ ساله او در دوره سوم از

گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴.

فریناشپه «دارنده اسبان مهربان» نام اوستایی

۱۵-۶-۱۵-۴؛

- ریشه نام آریایی خاور نزدیک بیری‌دشوه

۱۵-۱۰-۴؛ ۱۵-۱۱-۴.

فری‌یه «مهربان، دلخواه» واژه اوستایی کهن و نو،

ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک

- در تاریخ سنتی ایران ۵-۵؛
- در سندهای هوریان ۵-۳-۶؛
- در سوریه و فلسطین ۵-۳-۹؛
- در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۲-۳-۱؛
- در گزارش‌های تاریخی و روایت‌های یونانی ۵-۴-۱؛
- در متن‌ها و زبان یونانی ۴-۵؛
- در متن‌های آسیای کوچک ۵-۳-۸؛
- در متن‌های دوران امپراتوری آشور نو و بابل نو ۵-۳-۷؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران امپراتوری میانی بابل ۵-۳-۵؛
- در منابع دوران بابل کهن ۵-۳-۴؛
- در نامه‌های العمارنه ۵-۳-۱۲؛
- ریشه‌های آن در هند باستان ۵-۳-۱؛
- زبان آن مستند در متن‌های دوران میانی بابل ۶؛
- فرمانروایی آن در میانرودان و نام‌های با جزء آری و آریه در آن دوره ۱۱-۱-۱؛
- کوچ آن به پهنه‌های باختری ایران در هزاره نهم (از گاهنگار زردشتی) ۱۷-۱۴-۵؛
- کوچ آن به جنوب مصر و سرزمین نوبی ۴-۲-۱۰؛
- کوچ آن به نوبی ۸-۸؛
- کهن‌ترین اشاره‌ها به آن از دوران سومری ۲-۳-۵؛
- نام‌های جغرافیایی و قومی در پیوند با آن ۲-۵؛
- نبود نشانه بت‌پرستی آن قوم ۶-۱-۵؛
- واژه‌های زبان آن ۲-۶؛
- ورود آن از زاگرس به میانرودان ۱۵؛
- ورود آن به بابل و رخنه ایزدان آریایی به آن سرزمین، نیز کم‌شمار بودن خدایان آن ۶-۱؛
- همزمانی تازش آن به میانرودان با تازش هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷؛
- «کاکا» «برادر، عمو» واژه پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
- «کاکیه» نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
- «کال» «رنگ سیاه و خاکستری» واژه هندواروپایی ۴-۵-۱.

- کاسی‌کَیَه «لاک‌پشت» واژه هندوایرانی و اوستایی ۵-۳-۱.
- کاسَیَه نام شاه شهر کاسی (بنارس) در هند ۵-۳-۱.
- کاش به عنوان ریشه ایرانی نام مردم کاشی ۵-۱-۴.
- کاش «شیشه» واژه فارسی ۵-۱.
- کاشان ۵-۲؛ ۵-۵؛ ۱۸-۸-۲؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛
- به صورت قاسان در متن حسن بن محمد بن حسن قمی ۳-۶؛
- در پیوند با تپه سیلک ۲-۶-۲؛
- در پیوند با سفر مارکوپولو به ایران ۱۷-۱۱-۴-۲؛
- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵.
- کاشغر (شهری در خاور ترکستان) ۵-۲.
- کاشک‌رود ۵-۲.
- کاشکان‌رود ۵-۲.
- کاشمر شهری در خراسان ۵-۳-۵؛ ۵-۲.
- کاشون نام فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
- کاشه «یخ نازک» واژه فارسی ۵-۳-۱؛ ۵-۱.
- کاشه «یخ» واژه ایرانی ۵-۲.
- کاشی «خشت پخته لعابدار» واژه فارسی ۵-۳-۱؛
- در پیوند با نام شهرهای هیتی ۵-۳-۸؛ ۵-۱.
- کاشی (قوم) ۴-۵-۶؛ ۵-۳-۱؛ ۵-۳-۱۰؛
- ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۱۰؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۴-۶؛ ۱۵-۴؛
- ۱۸-۳-۴؛ ۱۸-۷-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
- اشاره به آن در عهد عتیق ۵-۳-۱۳؛
- اشاره به آن در متن‌های آگدی و ایلامی ۵-۳-۳؛
- ایزدان آن ۱۲-۳-۲۸؛
- پیوند آن با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۳-۵؛
- پیوند تازش آن به بابل با حوادث دوران پادشاهی بهمن ۱۷-۱۴-۶؛
- تازش آن به بابل در سده ۱۸ پیش از میلاد ۶؛
- تازش آن به میانرودان، نیز نفوذ آریاییان به ویژه آریین‌منده یا اومان‌منده در قشر رزمندگان آن، بنابر نظریه محتاطانه پژوهشگران ۱۵-۶؛
- حضور گسترده آن در جهان کهن ۵-۶؛
- در بابل، شواهد نوشتاری و نگارگری از آزابَه رزمی ۱۵-۲-۳؛
- در بابل و در پیوند با پرورش اسب و ساخت آزابَه ۸-۱۶؛
- در پیوند با نماد چلیپای ساده ۷-۲-۱۸؛

- واژه یونانی ۴-۳-۵.

کاسپین (دریای) ۲-۵.

کاسپیوی گویش یونانی «کاسپه» ۲-۵.

کاستن واژه فارسی، گونه «س» در برابر کاهش
گونه «ه» ۵-۸-۱۵.

کاستیه «پدیدار می شود، می درخشد، روشن
می شود» واژه هندی باستان ۱-۵.

کاس رود (رودی کهن در نزدیکی کاشان) اشاره
حسن بن محمد بن حسن قمی به آن ۳-۶؛ ۲-۵؛
- نام ایرانی رودی که از نزدیکی کاشان می گذشت
۱-۱-۵.

«کاستره» جواهر کوچک» واژه مادی ۴-۱-۱۱
(پانویس)؛

- «گوهرک» ۲-۱-۵.

کاستس / کاسیس / کاشس «روانداز اسب» واژه یونانی
۴-۵.

کاستس نام جزیره ای در حماسه ایللیاد هومر ۴-۵.
کاستک (کاسته رود) ۲-۵.

کاستگه «سنگ لاجورد» واژه پارسی باستان
۱۴-۵-۲؛ ۱-۵؛ ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۳-۲؛
۱۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵؛

- «سنگ نیمه قیمتی» ۱-۵.

کاشو نام شاهزاده ای در پیوند با مردم کاشی
۳-۱-۵.

«کاشوته» شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶.

«کاشوته» نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاشه» ۲-۵.

«کاشوته» شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶.

«کاشوته» نام ایرانی کهن برگرفته از ایرانی کهن
«کاشه» ۲-۵.

کاشه واژه فارسی ۱-۱-۵.

«کاشه» واژه ایرانی کهن، ریشه نام کاشو (گویش
آکدی نام قوم کاشی) ۲-۵.

کاشه «پیاله سفالین لعاب دار» واژه فارسی ۳-۱-۵.
«کاشه» «درخشیدن» واژه مادی ۲-۱-۵.

کاشه «زینت درخشان، شیئی درخشان» واژه
هندوآریایی کهن ۱-۵.

«کاشه» شکل آغازین نام قوم کاشی ۴-۵-۶.

کاشه «شیشه» واژه هندی کهن ۱-۵؛ ۱-۳-۵.

کاشه «علف سفید درخشان» واژه هندوآریایی
۱-۵.

کاشه (کاشک)، نام رود ۲-۵.

کاشه «کاسه (لعاب دار، پس درخشان)» واژه
فارسی ۵-۱؛ ۳-۵-۱۰.

کاشه «گونه ای علف» واژه هندی کهن ۱-۱-۵.

کاشه «گونه ای گیاه سفید» واژه آریایی ۳-۵-۱؛
۳-۱۲-۳.

کاشه «کاه، کاه جو» واژه هندوآریایی در پیوند با
کاشان ۲-۱-۵.

کاشه نام ایرانی دریایی که در نزدیکی کاشان بوده
است ۱-۱-۵.

«کاشه اینه» «گوهری؟» واژه مادی ۲-۱-۵.

کاشه پاتره «لیوان» واژه هندی کهن ۳-۵-۱۰.

کاشه پُشت «لاکپشت» واژه فارسی ۳-۱-۵؛
۱-۳-۵.

«کاشه وتنه» «گوهرگونه» واژه مادی ۲-۱-۵.

کاش «هویدا شدن» واژه هندی باستان ۱-۵.

کاشی نام رشته کوهی در کنار دریای سربونی
۱-۴-۵.

کاسی «قلع» واژه یونانی ۳-۳-۵.

کاسی اُپتیه نام ملکه اتیوپی ۴-۵-۱.

کاشی-ویدیه نامی مرکب در کتاب اویاتیشاد
۳-۱-۵.

کاسی ترس «قلع» واژه یونانی ۴-۵.

کاسی ترس «قلع» واژه یونانی ۳-۵-۱۴؛ ۲-۱-۲-۱۴.

کاسی ترس «جزیره های قلع» واژه یونانی
۳-۳-۵.

«کاسی-تیر» «آمده از سرزمین کاسی» ریشه یونانی
کاسی ترس ۴-۵.

کاسی تیر نام جزیره ای در اقیانوس هند ۴-۵.

«کاسی تیره» «از سرزمین کاشی» ریشه واژه یونانی
معادل قلع ۲-۱-۲-۱۴.

کاسیکه «از کاشی آمده» واژه بودایی ۳-۱-۵.

کاسین کوهستانی در کنار دریای سربونی بنابر
گزارش هرودت ۱-۴-۵.

کاسیه «اقاقیا» واژه یونانی ۴-۵.

کاسیه «دارچین» واژه آلمانی ۴-۵.

کاسیه «دارچین» واژه انگلیسی ۴-۵.

- گرنو «شاخ» واژه لاتین ۹-۲؛ ۱۱-۴-۱.
کرنوس «سربه‌جلو، در راستای سر» واژه لاتین ۱۱-۴-۱.
کرنوس «کلاه‌خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.
گرنه «سرها، تارک کوه» واژه یونانی در ادبیات ۱۱-۴-۱.
هومر ۱۱-۴-۱.
«گرو/گروو/گرووس» «یخبندان» واژه هندواروپایی ۵-۲.
گروس «کلاه‌خود» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.
گروکاسیس نام قوم سکاها بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.
گروسیس «یخبندان» واژه لیتی ۵-۲.
کرویسوس نام آخرین شاه لیدی ۱۷-۹-۳-۲.
گزه «پرتو نور» واژه هندی کهن ۵-۲.
گزه «پیکار» واژه اسلاوی کلیسایی، در پیوند با واژه کاشی گزه ۶-۲-۱۱.
گزه «روغن سرشیر» واژه فارسی ۴-۵-۱؛
- «روغنی که از شیر یا دوغ بدست آید» واژه فارسی ۱۱-۴-۱.
گزه «سپاه» واژه پارسی باستان، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.
گزه «سر» واژه آتیکی ۱۱-۴-۱.
گزه «سر» واژه ایونی ۱۱-۴-۱.
گزه «سر» واژه یونانی ۹-۲-۱۱-۴.
گزه «کننده» واژه ایرانی ۵-۲-۱.
گزه «کننده» واژه پارسی باستان، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
گزه نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۳-۵.
«گزه‌کاس» «پرتو نور درخشان» نام احتمالی آغازین کوه‌گرگس ۵-۲.
گریوس/گزهوکاسی واژه سکایی در پیوند با مفهوم «سفید برفی» و مفهوم «کوه یخی کاشی» ۵-۲.
گریوس/گریستالوس «یخ» واژه یونانی ۵-۲.
«گس» ۵-۱-۱.
گس «خراشیدن، ساییدن» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱.
گس «درخشان» واژه آریایی ۱۱-۳-۲.
گس «درخشان» واژه اوستایی ۵-۴.
گس «دیدن» واژه سَنگِلچی ۵-۱.
گس ریشه ایرانی کهن که در نام‌های خاص و عام پدیدار می‌شود ۵-۲.
«گس ریشه ایرانی واژه پارسی باستان کاسگه» ۵-۱.
گس کاس «درخشان» ریشه آریایی پاره نخست واژه مصری خنس بُد ۵-۳-۱۰.
گس واژه هندی باستان «آشکار، درخشان» ۵-۱.
گستی‌ای کیسی‌ای گویش‌های یونانی در پیوند با نام‌های کاشی/کوش/کوسو ۵-۲.
گسامبو شاید به معنی «توده هیزم» واژه هندو آریایی کهن ۵-۴-۱.
گسایه «زرد سرخ‌فام» واژه هندوآریایی کهن ۵-۴-۱.
«گس‌بید/کاس‌بید/کاس‌بهد» «تکه‌سنگ درخشان» واژه آریایی ۱۱-۲-۳؛
- «گویچه درخشان»، ریشه آریایی واژه مصری خنس بُد ۵-۳-۱۰.
گسبین (قزوین) ۵-۲.
گسبه «آبرنوش»، «گیاه» و «گونه‌ای برگ» واژه هندی باستان ۵-۴-۱.
گستره نام یکی از پنج آدیتی هندی ۱۷-۹-۲ (پانویس).
گستره «موی سر، یال» واژه هندوآریایی ۱۱-۴-۱ (پانویس).
گسفرود (کاشپ‌رود) ۵-۲-۵؛ ۵-۳-۷.
گسگس «سنگ نیمه قیمتی» واژه یونانی ۵-۲-۱.
گسگس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).
گسگ «آگاه» واژه آسی (آستی) ۵-۱.
گسگ «نیک‌بین» واژه آسی ۵-۴.
گسواکس «شش» واژه هندواروپایی ۴-۱ (پانویس).
گسون «زرین» گویش سینه‌الی واژه هندوآریایی کهن کانسنه ۵-۱-۱.
گسه‌یس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی دریای سیاه ۵-۴.
گسه «قابل دیدن، درخشش» واژه هندی باستان ۵-۱.
گسه «آبجو»، «نوشابه ورجاوند» واژه آریایی ۱۲-۱-۳.

*کال/کیل/قال/قِل : «لکه‌های روشن یا تاریک» واژه‌های هندواروپایی ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).

کَالَه کَالَه که «آبی (تیره و سیاه)» واژه هندی باستان ۱۷-۲-۷ (پانویس).

کالیگو «مه، تاریکی» واژه لاتین ۴-۵-۱.

کانسنه «زرین» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱-۱.

کانشوتفندره «نام کوهی» از نامهای جغرافیایی اوستایی ۵-۱-۱.

کانشونام شخصی اوستایی ۵-۱-۱.

کانشه‌آیه (دریاچه) از نامهای جغرافیایی در اوستا در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۱؛ ۱۷-۴.

*کانوگس آریایی، ریشه هندی کهن کانوگه ۴-۱-۵.

کانوگه صفت سترس «جام نوشابه سومه» واژه هندی کهن ۵-۱-۴.

کانیس «سگ» واژه لاتین ۹-۱-۲.

کاه واژه فارسی ۵-۱.

کاهش واژه فارسی، گونه «ه» در برابر کاستن (گونه «س») ۱۵-۸-۵.

کای‌زَر «امپراتور» واژه گوتیک ۱۱-۴-۱.

کای‌سَر «شاهنشاه» واژه گوتیک ۱۱-۴-۱ (پانویس).

کبود واژه فارسی ۱۳-۱-۱۷.

کپه‌اوتکه «آبی» واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۱۷.

کپه‌اوتنه «دریای آبی» نام دریاچه وان در کتاب استرابون ۱۳-۱-۱۷.

گر «سر» واژه یونانی در ادبیات هومر ۱۱-۴-۱.

گر «کردن، انجام دادن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کتره ۶-۲-۱۱؛

- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

گر «کردن، ساختن» مصدر هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛ ۱۵-۳-۷.

*گر «کردن، ساختن» واژه هندوایرانی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

گر نام رودی در فارس ۱۷-۹-۳.

*گیر/گیره «بخش» بالای بدن» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱.

گراور «شاخ‌ها» واژه هیتی ۱۱-۴-۱.

کُرت (قوم) ۵-۴-۱.

کیرتا «بُردن» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳؛ ۱۸-۳.

کرتسیس نام برادر شاه سکاها، پیوند آن با نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.

کُرتَه «بریدگی» ریشه آریایی پاره دوم نام دریای وُئوروکشه ۱۸-۳.

کیرتیش «شهرت (دادن)» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳.

کیرتیش «کار، عمل» واژه اوستایی، ریشه نام فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳.

کیرتی «کارد» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳.

کیرتی «کار، عمل» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛

- «کردن» واژه اوستایی ۱۵-۷-۳.

گردن مصدر فارسی ۴-۵-۵.

کیرذمنون «سربند» واژه دُری ۱۱-۴-۱.

کیرذمنون «سربند» واژه یونانی ۱۱-۴-۱.

*کیرس - «دویدن» واژه هندواروپایی ۱۵-۴-۱-۴ (پانویس).

کیرس «شاخ» واژه آتیکی ۱۱-۴-۱.

کیرساشپه (گرشاسب) «دارنده اسبان باریک اندام» نام اوستایی ۱۵-۱-۶؛

- نام اوستایی گرشاسب، پهلوان افسانه‌ای ۱۷-۱۰-۳.

کُرس رسته کوهی در مرکز ایران ۵-۲.

کیرما «سوزان» واژه اوستایی ۶-۳-۴.

کرمان جای سرزمین کهن پَرشی ۹-۱؛ ۱۴-۶؛ ۱۸-۴-۱۸؛ ۱۸-۶-۲؛

- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های میانرودانی ۱۴-۱-۵؛

- در پیوند با سرزمین پَرشی ۹-۱-۳؛

- کانون‌های کهن شهری در آن ۳-۵؛

- وجود کان‌های مس در آن ۱۴-۴-۱.

کُومَره «آهنگر» واژه هندی باستان ۶-۳-۴.

کُومَه «کار، کارگر» واژه هندی باستان ۶-۳-۴.

*کیرن «کلاه‌خود» واژه هندواروپایی ۱۱-۴-۱.

کِرنا «سازی بادی، برگرفته از مفهوم شاخ» واژه فارسی ۴-۱-۱۱؛ ۴-۱-۵.

کِرُن «سالار» واژه ایونی ۱۱-۴-۱.

کِرُن «سر» واژه آتیکی-دُری ۱۱-۴-۱.

- نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی
۱۷-۱۰-۴؛

- نام او پیش از نشستن بر تخت، نیز مزدپرستی او
۱۷-۹-۳-۲-۱۷

کورئوس «آقا، صاحب، فرمانروا» واژه یونانی
۱۱-۴-۱۱

کورنت پهنه‌ای از یونان ۹-۴-۲.

کوریه «خانم، شاهدخت» واژه یونانی ۱۱-۴-۱۱.

کُوسِی کُوسیس نام یونانی شهر کوسائه ۵-۳-۱۲.

کوستی «می‌خمد» واژه هندی باستان ۹-۳-۷.

کُوس «روحانی، عابد، راهب» واژه لیکی ۱۱-۱-۶.

کوسه «پستان زن» واژه هندی باستان ۹-۳-۷.

کوشان (امپراتوری) پیوند آن با واژه کوچه «انبوه»
۹-۳-۷.

کوشان نام پهنه‌ای که به دربار هخامنشی غلات
می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.

کوشه نام سرزمین اتیوپی در سنگ‌نوشته‌های
هخامنشی ۵-۳-۱۱.

کوشیا نام کاشی‌های نوبی در سنگ‌نوشته‌های
پارسی باستان ۵-۳-۱۱.

کوف «کوه» واژه پارسی میانه ۵-۲-۹-۳-۷.

*کوف‌کاس «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲-۹-۳-۷؛
۵-۳-۱-۳.

کوفیج «کوه‌نشینان» واژه پارسی باستان ۹-۳-۷.

کوک «کوک زدن، سوزن زدن» واژه فارسی ۴-۵-۱.
*کوکره ریشه آریایی واژه کاشی کوکله «نوکر»
۶-۲-۱۲.

کوکته‌کا «دختر بد» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کولا «کلاه» واژه گیلکی ۱۱-۴-۱۱.

کونائیری «زن بد، روسپی» واژه اوستایی، در پیوند
با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کونده‌کوندی نام اوستایی دیوان در دوران پیش از
زردشت ۱۰-۱-۲.

*کویک «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۵-۱-۱.
کوه ۱۱-۱-۱؛

- بحث در ریشه آریایی آن در پیوند با نام قوم
گوتی ۹-۳-۷؛

- در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷.

کنگ‌دژ هودج (کنگ‌دژ هوخست) نامی که ایرانیان بر
اورشلیم نهادند ۱۴-۵-۳-۱۲-۳-۱۰-۴.

کنگهه «نام سرزمینی» واژه اوستایی ۱۴-۵-۳.

کنو «دانه» واژه گوجراتی ۵-۱-۴.

کنه «دانه» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.

کنیز/کنیزک واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی
کوکله ۶-۲-۱۲.

کته‌کا «دختر، دوشیزه» واژه هندی باستان، در
پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کو «کو، کجا» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲؛ ۶-۲-۱۲.

کُو «کی، چه کسی» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کواته (قباد) نام اوستایی، ریشه نام‌های خاور
نزدیک ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۴-۱۱ (پانویس).

*کواک «پیدایش، دیدن» واژه هندواروپایی ۵-۱.

کوان «سگ» واژه یونانی ۹-۲-۱۲.

کوپروم/سیپروم «مس» واژه لاتین ۱۴-۳-۱.

کوپرین «مس» واژه یونانی ۱۴-۳-۱.

کویفر «مس» واژه آلمانی ۱۴-۳-۱.

کوچ نام قبیله‌ای در تاریخ سنتی ایران ۹-۳-۷، نیز
پانویس.

کوچه «انبوه» واژه روسی، پیوند آن با نام دولت
کوشان ۹-۳-۷.

کوچی (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۲-۴-۱۸؛ ۱۸-۴-۶؛

- پیوند آن با گوتی‌ها و نیز قوم‌های تُخاری زبان
چین ۹-۳-۷.

*گور «کردن، ساختن» واژه هندواروپایی، در
پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کورتنی‌ای نام قومی در متن‌های یونانی، پیوند آن با
کردها ۹-۳-۷.

کورس نگارش یونانی نام رودی در فارس
۱۷-۹-۳-۲.

کوروش بزرگ ۹-۳-۴؛ ۹-۵-۷؛ ۱۷-۴-۱۲-۳-۵؛
۱۲-۳-۱۰-۳-۱۲؛ ۱۷-۱۰-۸؛ ۱۷-۱۱-۱؛

۱۸-۶-۱۵ (پانویس)؛

- دوری جستن او از کاربرد سالنامه اوستایی
۱۷-۹-۲-۱؛

- آزاد کردن یهودیان از بند بابلیان ۱۲-۳-۲۴.

- *کَسَه «آبجو» واژه آریایی ۴-۱-۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵.
- *کَسَه «افشره تخمیرشده» یا «آبجو» واژه هندوآریایی کهن ۴-۱-۵.
- *کَسَه «نوشابه مستی آور، آبجو» واژه آریایی کهن ۴-۱-۵.
- *کَسَه پاتره «جام آبجو» واژه هندی باستان ۴-۱-۵؛ - «لیوان آبجو» واژه هندی کهن ۱۰-۳-۵.
- *کَسَه عُس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی دریای سیاه ۴-۵.
- *کَسَه کُس نام شخصی یونانی مردم کرانه‌های شمالی دریای سیاه ۴-۵.
- *کَسَه مَه «آبجوی ممتاز» واژه آریایی ۱-۳-۵.
- *کَسَی تَه «لاک‌پشت» واژه هندی باستان ۳-۱-۵.
- *کَسَی تَه از نامهای آمده در ریگ‌ودا و اویانیشاد ۳-۱-۵.
- *کَسَی تَه «لاک‌پشت» واژه اوستایی ۳-۱-۵؛ ۱-۲-۱۱.
- *کَش «آموختن» واژه اوستایی ۱-۵.
- *کَشَف کَشَب «لاک‌پشت» واژه فارسی ۳-۱-۵؛ ۱-۳-۵؛ ۱-۲-۱۱.
- *کَشکان رود ۲-۲-۵؟؟
- *کَشکان کَشکان «سرزمین کاشو» برگرفته از *کَشکان ۲-۵.
- *کَشکن سیرونی، پهنه‌ای در شمال باختری قصرشیرین ۲-۵.
- *کَشمیر ۳-۱-۵.
- *کَشَه پاره دوم نام دریای وئوروکَشَه ۳-۱۸؛ - ریشه اوستایی نام دریای وئوروکَشَه ۱-۱-۵.
- *کُفَت (سرزمین) ۱-۴-۵.
- *کُفَن نام قوم پارس در نزد هلنی‌ها تا پیش از روی کار آمدن هخامنشیان ۳-۱-۹؛ ۱-۴-۵.
- *کُفَنی اطلاق هلنی‌ها به پارسیان کهن بنا به گزارش هرودت ۳-۱-۹.
- *کُفَه «کُپَه، تپَه، کوه» واژه هندوآریایی کهن ۷-۳-۹.
- *کُفَه‌اوس نام شاه اتیوپی ۳-۱-۹؛ ۱-۴-۵.
- *کُفَه تَه (سرزمین) ۱-۴-۵.
- *کُگیشمن نام جغرافیایی ارمنی، در پیوند با واژه کاشی کَدَشمن ۱۰-۲-۶.

- *کَل «زبیا، سالم» واژه هندواروپایی ۴-۱-۱۱ (پانویس).
- *کَل «لکه روشن و تیره» واژه هندواروپایی ۴-۱-۵.
- *کَلَه «کلاه، سرپوش» واژه تبری ۴-۱-۱۱.
- *کَلَه «بالا» واژه فارسی ۱-۵-۴.
- *کَلاتَه «دژ یا روستایی در بلندی» واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- *کَلاتَه ریشه واژه فارسی کَلاتَه ۴-۱-۱۱.
- *کَلَف «کلاه» واژه پارسی میانه ۴-۱-۱۱.
- *کَلان واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- *کَلاتَر واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- *کَلَه واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- *کَلَمَلی «درخشش» واژه هندوآریایی ۴-۲-۳-۶.
- *کَلَه «سر» واژه فارسی ۱-۵-۴؛ - «صورت» واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- *کَلَه، کَلَه «بالا» جزیی از برخی نام‌های جغرافیایی در ایران، واژه فارسی ۴-۱-۱۱.
- *کَمبوجیه ۱۷-۳-۱۷؛ ۱۷-۴-۱۷؛ - پیوند او با نام سرزمین کامبوج ۱۳-۲-۹؛ - تازش او به مصر ۱۵-۷-۴؛ - نادیده گرفتن او در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۴.
- *کَمشَه «جام فلزی»، «فلز برنج» واژه هندوآریایی و هندی باستان ۳-۵-۱۴.
- *کَمَلَه «آب» واژه هندی باستان، در پیوند با نام ایزد کاشی کَمولَه ۱۳-۱-۶.
- *کِن «کینه‌توزی» واژه ارمنی ۲-۶-۹.
- *کُن فعل امری فارسی از مصدر اوستایی گر «کردن» ۵-۵-۴.
- *کِنَتوم «سد» واژه لاتین ۴-۳-۴؛ ۴-۳-۹؛ ۵-۳-۹؛ ۸-۳-۹؛ ۸-۱-۱۵.
- عنوانی برای نامیدن گروه باختری زبان‌های «هندواروپایی» ۱-۵-۴.
- *کَنَد فعل فارسی از مصدر اوستایی گر «کردن» ۵-۵-۴.
- *کَنس واژه ایرانی، شکل نوتر کَنس «درخشیدن» در پیوند با نام قوم کاشی ۱-۱-۵.
- *کَنگ دژ شهری در خاور ایران بنابر تاریخ سنتی ۱۴-۱-۵؛ ۳-۵-۱۲؛ ۴-۱۰-۳-۱۲.

گی‌کاؤس (کوی‌اوس) ۱۲-۳-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۳-۵؛
۱۱-۱-۶؛

- انتساب بسیاری از کشورگشایی‌های ایرانیان به
او ۸-۱۶؛

- پیوند آن با نام یکی از شاهان مصر ۱۰-۱-۲؛
- در پیوند با شورش فرمانروایان شام و مصر، نیز
پیوند آن با نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک
۱۷-۱۴-۵؛

- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- شهریاری ۱۵۰ ساله او در دوره سوم از
گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛
- یکی پنداشتن او با بُخت‌النصر توسط بیرونی
۱۷-۴.

گی‌گشتاسپ (کوی ویشتاسپه) ۱۱-۱-۶.
گی‌گوهر نام اوستایی ۱۱-۱-۶.
گی‌لهراسپ (کوی‌آتوروت‌آسپه) شهریاری ۱۲۰ ساله
او در دوره سوم از گاهنگاری زردشتی ۱۷-۴؛
۱۱-۱-۶.

کیلیاسم نام مکتب جهانسانی و هزاره‌ها در اروپا
برگرفته از مانویت ۱۷-۱۱-۶-۲.

کیلیو «هزار» واژه یونانی ۱۷-۱۱-۶-۲.
کیم «چی» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

گی‌مس «شاه بزرگ»، «بزرگی‌شاه» نام نواده‌گی‌قباد
و پدر بزرگ لهراسپ؛ نیز پیوند آن با نام
سرزمین کیمش ۱۴-۱-۵-۳.

*گی‌مس «شهر بزرگ» گونه احتمالی آغازین نام
سرزمین کیمش ۱۴-۱-۵-۳.

کیم‌کره «برده، نوکر» واژه هندی باستان، در پیوند با
واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

گی‌منوش نام پدر کی‌اوجان ۱۷-۳-۱.
کین واژه فارسی ۹-۲-۶.

گ

گئوگو «گاو» واژه هندی باستان ۱۱-۲-۱.
گئویرووه نام سردار داریوش بزرگ ۶-۱-۶.
گئوتنو «گاو تن، دارنده پیکری چون گاو» نام
پارسی باستان ۱۱-۳-۱.

گئوماته نام مُغ غاصب تاج و تخت هخامنشی

۱۱-۱-۴ (پانویس).

کیاکسار نگارش یونانی نام هَوَخشتره ۱۷-۱۱-۸.
کیاکلا ۱۱-۱-۶ (پانویس).

کیان (جمع کوی «شاه»)، واژه اوستایی ۱۱-۱-۶؛
۱۵-۷-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۵-۱-۱.

گی‌اوجان نام پدر لهراسپ ۱۷-۳-۱.
گی‌اوجی نام اوستایی ۱۱-۱-۶.

گی‌پیشین نام پدر کی‌منوش ۱۷-۳-۱.
گی‌خسرو (کوی‌هئوسرَوه) ۱۲-۳-۱۰-۳؛

۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۵-۱-۷؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۱۲-۱-۱؛
- جنگ او با آفراسیاب در سیستان، نیز پیوند آن با

آتش‌سوزی در شهر سوخته ۱۷-۱۴-۵؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- شهریاری ۶۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری
زردشتی ۱۷-۴؛

- یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی
۱۷-۴.

کیرتی «شهرت دادن» واژه هندوآریایی ۱۵-۷-۳.
کیرتیه «شهرت، سرفرازی، مباهات، خبر» واژه
هندی ۱۵-۷-۳.

کیرکه زنی جادوگر، دختر هلیوس و پرسیه ۱۷-۶،
نیز پانویس؛

- پیکر جادویی یونانی ۹-۱-۲.
گی‌سر «امپراتور» واژه یونانی ۱۱-۱-۴.

گی‌سر «شاهنشاه» واژه آلمانی کهن ۱۱-۱-۴
(پانویس).

گی‌سرکوی‌سر «شاه بزرگ» ۱۸-۶-۵.
*گی‌سر/کوی‌سر «شاه بزرگ» ریشه ایرانی

واژه‌های سومری ۱۱-۱-۴.
گی‌سر «شاه بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۴
(پانویس).

کیسی‌ای نام قومی که بنا به ادعای استرابون در
سرزمین سوزیانه (شوش) می‌زیسته‌است

۵-۳-۳.
کیش /تنگ‌کیش ۵-۲.

*گی‌فراده نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۴
(پانویس)؛ ۱۱-۱-۶، نیز پانویس.

گی‌قباد (اوستایی کوی گوات) نام پدر کی‌آپیوه
۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۳-۱.

*کوه کاس «کوه کاشی»، ریشه احتمالی قفقاز ۵-۲.
کوه کاس/کروکاسیس ریشه نام کوه‌های قفقاز
۵-۱-۳.

*کوه کاس/کورکاس «کوه کاشی» ریشه ایرانی
کهن نام کوه گرگس ۵-۲.
گوی پازنامه شاهان در اوستا ۱۷-۷-۲، ۵-۳-۱۱،
۹-۲-۹؛ ۱۱-۱-۶؛

- معنی آغازین آن «بینشگر» ۱-۷-۱؛

- واژه اوستایی ۱۱-۱-۶.

گوی «شاه» ۱۵-۷-۳؛ ۱۰-۴-۲؛ ۵-۱-۱۱؛ ۴-۱-۱۱؛

- واژه اوستایی ۲-۴-۱؛

- در پیوند با نامهای مصری ۱۰-۱-۲.

گوی اوس (کی کاؤس) نام اوستایی کی کاؤس ۸-۱۶؛
۱۲-۳-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۵؛ ۱۱-۱-۵؛

- در پیوند با نام وِش در یک نگاره مصری ۸-۴؛

- نام اوستایی کی کاؤس، در پیوند با نام خور و وِش
۷-۲-۱۱.

گوی اوستیس شخصیت اسطوره‌ای در ریگ ودا
۷-۲-۱۱ (پانویس)؛

- شخصیت ودایی، نیز پیوند آن با کی کاؤس
۷-۱-۸؛

- نام هندی باستان ۱۱-۱-۵.

گوی اوستن (کی کاؤس) همتای ودایی آن ۱۷-۸؛

- در پیوند با نام خور و وِش ۷-۲-۱۱.

کویر خراسان، به عنوان بازمانده دریاچه‌ای از
دوران یخبندان ۳-۲.

*گوی سر ریشه اوستایی نام فردی کوشر از
نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲، ۶-۲-۱۵،
۱۱-۴-۱۱.

گوی گوات (کی قباد) در گاهنگاری سنتی زردشتی
۱۷-۱۰-۱؛ ۱۷-۲؛

- ذکر نام او در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۳.

گوی کواته (کی قباد) ۱۰-۴-۱.

گوی ویشتاسپ (گشتاسپ) ۱۷-۳؛ ۱۷-۱۱-۹؛
۱۷-۱۳-۵؛

- تطابق آن با ویشتاسپ (پدر داریوش بزرگ)
بنابر نظریه متداول ۱۷-۳-۱؛

- شهر یاری ۳۰ ساله او در دوره سوم از گاهنگاری
زردشتی، نیز پایان هزاره نهم در سال سی‌ام از

شهر یاری او؛ نیز ۹۰ سال دیگر از شهر یاری او
در دوره چهارم ۱۷-۴.

گوی ویشتاسپ نام شاهی در خاور ایران؛ نیز اشاره
اوستا به او ۱۷-۲.

گوی هئوشتر ۱۲-۳-۱۰-۳.

گوی‌ها، پذیرفتن آئین زردشت توسط آنها ۱۷-۲.
گوی هئوشتر ۱۷-۱۰-۳.

که «چه کسی» واژه هندوآریایی، پسوند در
نام‌های هندی باستان ۷-۲-۱۷؛

- در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

*کِه او «خم شدن، خماندن» واژه هندواروپایی
۹-۳-۷.

*کِه او/شیکه او «انبساط» واژه هندواروپایی
۹-۳-۷.

*کِه اوک/کِه اوپ «خیز، انبوه» واژه هندواروپایی
۹-۳-۷.

کِه «برخورد کردن» مصدر هندوآریایی ۱۰-۱-۲.
کِهین «کوچک» واژه فارسی ۱۲-۳-۷.

کی به عنوان عنصری در نامهای مصری ۱۷-۱۴-۵؛
۱۰-۱-۲.

کی گوی در پیوند با نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
کی/کیاکیان «فرمانروا، شاه» واژه اوستایی
۱۱-۱-۶.

*کی/کی‌رو «تاریک، خاکستری، قهوه‌ای» واژه
هندواروپایی ۱۱-۴-۱ (پانویس).

کی «کی، کدام» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه
کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.

کی آنوش (فارسی کیانوش) نام اوستایی ۱۱-۶-۱.
کیباد ۱۱-۶-۱ (پانویس).

کی آبیوه از شاهزادگان تاریخ سنتی ایران ۱۰-۴-۱،
نیز پانویس؛

- پیوند این نام ایرانی با نام مصری کی آیر ۱۰-۲-۱؛
- نام پدر کی پیشین ۱۷-۳-۱.

کی آبیوه نام اوستایی ۱۱-۶-۱.

کیاده ۱۱-۶-۱ (پانویس).

کیارود ۱۱-۶-۱ (پانویس).

کیاسر نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۶-۱ (پانویس)؛
۱۱-۴-۱ (پانویس).

کیاسرا نام جغرافیایی ایرانی ۱۱-۶-۱ (پانویس)؛

- ماد/ماد (سرزمین) ۵-۴-۱؛
- اشاره پیوسته به آن در متن‌های میانرودان ۹-۲-۶؛
- پیوند آن با نام سومری مَدَه، نیز اشاره به آن در متن‌های دودمان سوم اور به صورت مَدَه ۹-۲-۱؛
- در اسناد آشوری ۹-۲-۵؛
- در روایت دیودور از سکاها ۱۰-۳-۳.
- ماد (قوم) ۲-۲-۱؛ ۲-۲-۵؛ ۵-۴-۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۷-۴؛ ۱۸-۸-۱؛ ۴-۷-۳-۵؛ ۲-۷-۴؛ ۱۰-۳-۱؛
- به عنوان دریانوردان در متن‌های مصری ۸-۱۳؛
- پیوند آن با اومان مَنده ۱۵-۴؛
- پیوند قوم میتانی با آن ۱۵-۸-۶؛
- در روایت هرودت ۹-۲-۸؛
- در نگاره‌های تخت جمشید ۱۵-۱-۳؛
- ریشه‌شناسی واژه آن به صورت مفهوم «میان» و «هسته میانی» ۹-۲-۷؛
- اشاره به سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان ۹-۳-۵؛
- مزدپرستی آن ۱۷-۹-۵؛
- نبود ذکر از آن در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴؛
- پیوند آن با قوم کاشی ۵-۲.
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۹؛ ۱۱-۱-۶.
- مارت/مارس «خدای آب و هوا و جنگ» در زبان لاتین ۶-۱-۸.
- ماژن نام یکی از سرزمین‌های دیوان در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۴.
- ماژیک «جادویی» واژه اروپایی برخاسته از مفهوم مُغ ۱۷-۶.
- ماساگیت (قوم) ۱۰-۳-۲؛ ۲-۲-۳؛
- در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).
- ماسی «ماهی» واژه کردی ۴-۵-۳؛ ۶-۱-۱۲.
- ماگوی اشاره هرودت به مغ ۱۷-۹-۴.
- ماگی «جادو» اطلاق اروپاییان به مغ ۱۷-۶.
- مالا «تاج گل» واژه هندی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰ (پانویس).
- مان واژه فارسی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه

۱۷-۱۴-۳؛

- در پیوند با رود دائیتیا ۱۸-۳؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی هوشنگ ۱۷-۱۲-۲-۱.
- گیه‌مرتَن ۱۷-۱۲-۱-۱.

ل

- لوهه «فلز سُرخ، مس» واژه هندوآریایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- لوهیته/لوهیته‌که «سرخ رنگ» واژه هندی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- لهراسپ فرمانروایی او بر پهنه‌های باختر دجله تا سرزمین روم (آسیای کوچک) و دمشق ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۳-۱؛
- در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- یکی پنداشتن او با کوروش بزرگ توسط بیرونی ۱۷-۴.
- لُله «فلز سُرخ رنگ، مس» واژه هندوآریایی کهن ۱۴-۱-۶.
- لُله «فلز سُرخ رنگ، مس» واژه هندی باستان ۱۴-۱-۶.

م

- مُئورو (مرو) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲؛
- از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴؛
- نام اوستایی شهر مرو ۴-۵-۶.
- مَئیدیه «میانی، میان» واژه اوستایی کهن ۹-۲-۷.
- مَئیدیه «میان، کانون» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام قوم ماد ۵-۳-۱۱.
- مَئیدیه «میانی، میان» واژه اوستایی نو ۹-۲-۷.
- مَئیریه «مرد جوان» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- مَئینو «مینو، اندیشیه» واژه هندوایرانی و اوستایی ۱۵-۹-۱۲.
- مائوتیس نام یونانی دریای آرَف ۱۰-۳-۳.
- مائینوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- ماتیکان هزار داتستان ۱۷-۷-۳ (پانویس).

۱۷-۳-۱؛ ۶-۱-۶؛

- برانداختن پرستشگاهها توسط او ۱۷-۹-۲.
- گائوگئوگئوگئوش «گاو» واژه ایرانی کهن ۱۱-۲-۱.
- گائوها ۴-۵-۳؛ ۱۷-۳؛ ۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۲-۹-۴؛ ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۱۰-۲؛ ۱۷-۱۱-۹؛ ۱۷-۱۲-۲-۱؛
- اشاره مکرر آن به آهوزِه و مَزدا به طور جداگانه ۱۷-۹-۲؛
- به عنوان کهن‌ترین بخش اوستا، نیز زبان آن به عنوان یکی از زبانهای ایرانی کهن، نیز نزدیکی زبان آن به سنسکریت ۱۷-۷-۲؛
- پیوند آن با نوشته‌ای از داریوش بزرگ ۱۷-۹-۲-۲؛
- زمان پیدایش آن ۱۷-۱۱-۱؛
- سروده‌های سپند، نیز گفتار زَرْدُشت، نیز ستایش آن از ویشناسپ ۱۷-۲؛
- نبود اشاره‌ای به آذربایجان و سرزمین ماد در آن ۱۷-۷-۱؛
- نبود اشاره‌ای به شاهنشاهی پارس در آن ۱۷-۷-۳؛
- نبود نام اهریمن در آن ۱۷-۷-۵.
- گائوها، در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۱۱-۲-۷.
- گان پسوند ایرانی در نام شاهان گوتی ۹-۳-۹.
- گردگردونه واژه‌های فارسی، در پیوند با آریایی ورت ۱۵-۲-۵.
- گردگشتن گردونه پیوند آنها با واژه آریایی ورت پس از دگرگونی‌های آوایی ۱۵-۲-۵.
- گرشاسپ (کِرِسانتیه) ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۷-۳ (پانویس)؛ ۱۷-۱۲-۱.
- گشتاسپ ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۷-۴؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۸-۱؛
- پذیرش دین زَرْدُشت توسط او ۱۷-۱۴-۶؛
- در پیوند با دگرگونی آوایی ۴-۵-۷؛
- در پیوند با گشنسپ ۱۷-۱۱-۳؛
- در پیوند با نام فرمانروای کُمارن ۵-۴-۱؛
- در گاهنگاری سَنَتی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱.
- گشنسب (شاه) نام فرمانروای طبرستان ۱۷-۱۰-۵؛
- در گزارش سلیمان بَصْره‌یی ۱۷-۱۱-۳.
- گگنه «هوای دور زمین» واژه هندوآریایی، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
- گگنه‌گه «سیاره» واژه مرکب هندی، در پیوند با

واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.

- گُل «روی، بالای» واژه فارسی ۴-۵-۱؛ ۱۱-۱-۴.
- گلبانو «فروغ یا پشتیبان گُل» نام ایرانی ۷-۲-۱۱.
- گمه «رفتن» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰.
- گنداره نام پهنه قندهار در متن‌های پارسی باستان ۱۱-۱-۶.
- گنداره‌یی اطلاق یونانیان به ساکنان سرزمین بَری‌گَرِه ۷-۱-۳.
- گندَرِه گندهاره گندهزوه نام سرزمین ودایی ۱۱-۱-۶.
- گندهاره «قندهار» نام پارسی باستان ۱۸-۶-۱-۵.
- گنگ (رود) ۱۰-۳-۳.
- گوهریاس گویش یونانی نام سردار داریوش بزرگ ۶-۱-۶.
- گودرز پهلوان حماسی شاهنامه، به عنوان نمادی از قوم گوتی ۹-۳-۷.
- گورونج «برنج» گویش وَخِی گورینج ۴-۵-۷.
- گورینج «برنج» واژه فارسی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.
- گوژ در پیوند با نام شهر کوفه ۱۳-۳-۷؛
- واژه فارسی ۹-۳-۷.
- گوگرن نام اوستایی درخت بی‌مرگی ۵-۱-۱؛
- ۱۲-۳-۳.
- گولمه «بوته» واژه هندوآریایی کهن ۷-۲-۱۱ (پانویس).
- گوئدر نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم آمده بود ۱۷-۱۱-۴-۱.
- گونگون نام ودایی ۷-۲-۱۳.
- گوه (سغد) از سرزمین‌های آفریده آهوزِه مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
- گوئین از نام‌های فردی گائوها ۱۷-۷-۲.
- گه «دوان» واژه هندی باستان، در پیوند با واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
- «گهَم» زمین» واژه هندواروپایی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
- گیند «حلقه» واژه ارمنی ۸-۱۱.
- گینوگه‌گپ نام دره خاستگاه خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
- گیومَرَت نام نخستین آدم در جهان‌بینی زَرْدُشتی ۱۷-۱۷۴-۵؛ ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۲-۱-۱؛

- مَرتیو «مَرگ» واژه آریایی ۶-۲-۷.
 مَرتیو «مَرگ» واژه هندوآریایی ۸-۲-۷.
 مَرتیه «انسان، مَرَد» نام پارسی باستان ۵-۲-۷.
 مَرتیه «مَرَد، رعیت، ملازم» یا «میرا» واژه پارسی باستان ۸-۲-۷.
 مَرتیه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرتیو «مَرگ» واژه اوستایی ۸-۲-۷.
 مَرَد «آدمی»، «میرا» واژه ارمنی ۸-۲-۷.
 مَرَد (قوم) ۶-۲-۷؛ ۶-۱۸؛ ۲-۴-۱۸؛ ۶-۱۸-۱-۶؛
 - پیوند آن با آمول ۷-۲-۷؛
 - پیوند آن با ارین مَنده ۵-۱۵.
 مَرَد نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَد واژه‌های خویشاوند با آن ۸-۲-۷.
 مَرَد واژه ایرانی، در پیوند با واژه کاشی مَلی ۶-۲-۱۳.
 مَرَد واژه پارسی ۸-۲-۷.
 مَرَد واژه فارسی ۵-۲-۷؛ ۳-۲-۱۱؛ ۸-۲-۷.
 مَرَد «لِه کردن» واژه پارسی باستان ۶-۲-۷.
 مَرَد «ویران کردن» واژه اوستایی ۶-۲-۷.
 مَرَدار واژه فارسی ۸-۱۱ (پانویس).
 مَرَدان نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدوایج نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدبانو «فروغ یا پشتیبان مَرَد، اَمَرَد» نام ایرانی ۱۱-۲-۷.
 مَرَدخوَرَه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدگان نام روستایی در فارس ۷-۲-۷.
 مَرَدو «اَمَرَد یا مَرَتوی ایرانی» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 مَرَدو «ناتوان، ملایم» واژه هندوآریایی ۶-۲-۷.
 مَرَدوروم (شهر) در گزارش پلینی ۷-۲-۷.
 مَرَدوس نام جایی در پیوند با نام قوم مَرَتو ۷-۲-۷.
 مَرَدوک ۴-۱۵.
 «مَرَدوم ریشه ایرانی باستان واژه معادل «برده» در زبان اَکدی ۹-۲-۷.
- مَرَدوم ریشه نام پَرَد در تورات ۱۰-۲-۷.
 مَرَدوم «مَرَدُم» واژه ایرانی ۵-۲-۷.
 مَرَدونیه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدویه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدَه واژه ایرانی، پیوند آن با نام ارین مَنده ۵-۱۵.
 مَرَدُم «نَخم مَرَد» واژه پارسی ۹-۲-۷.
 مَرَدی اَمَرَدی نام پهنه‌ای در امتداد کرانه خاوری دریای خزر در گزارش استرابون ۷-۲-۷.
 مَرَدیس نگارش یونانی نام بردیا ۷-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدین نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مَرَد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).
 مَرَدیه ریشه احتمالی نام بَرَدیه ۸-۲-۷ (پانویس).
 مَرَز «تماس داشتن» واژه اوستایی ۴-۲-۷ (پانویس).
 مَرَز واژه فارسی ۴-۲-۷ (پانویس).
 مَرَزبان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.
 مَرَزیشیه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 مَرُغ ۸-۳-۹ (پانویس).
 مَرُگه «مَرگ، نابودی» واژه اوستایی ۷-۲-۷.
 مَرگ «زهر» واژه اُستی ۷-۲-۷؛ ۷-۲-۷.
 مَرگو «مَرُو» نام پارسی باستان ۷-۲-۷.
 مَرگو نام پارسی باستان شهر مَرُو ۴-۵-۶.
 مَرگوش [مَرُو] ۱۱-۱-۶.
 مَرُو ۷-۲-۷؛ ۷-۱۴؛ ۶-۱۷؛ ۴-۷-۱۸؛ ۲-۴-۷.
 مَرَوَت «ایزد باد» نام ایزد هندی ۱۲-۳-۲۸؛ ۸-۱-۶.
 مَرَوَت ایزد آریایی ۱۵-۶.
 مَریاس/مَزیه نام پیکره‌های اساطیری هندی در پیوند با آزابِه و اسب ۱۵-۳.
 مَزیه ۵-۱۵.
 مَریه «جوان، نجیب‌زاده» واژه آریایی ۱۵-۲-۵؛ ۲-۶.
 مَزیه «مَرَد جوان، جنگجوی جوان» به عنوان نام طبقه‌ای ویژه که آریاییان در سرزمین‌های خاور نزدیک بنیاد گذاردند؛ نیز قرار گرفتن این طبقه در رأس هوری‌ها در آسیای کوچک ۱۵-۳.

۱۱-۱-۶.

*مانه «خانه» واژه پارسی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

مانه «زیستگاه» واژه هندی باستان، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

مانه/مَنه «اندیشه، منش» واژه‌های ایرانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

ماه ستایش آن در ایران کهن به نام بَغَه ۷-۳-۱۲.

ماه «ماه» واژه ایرانی، در پیوند با نام آریایی خاور نزدیک مَوَرَزَنَه ۱۰-۱۵.

ماهی واژه فارسی ۱۲-۱-۶.

مایا «نیروی فوق طبیعی، توانایی، خرد» واژه هندی باستان ۱۰-۱۵.

میه(رو) واژه هندواروپایی در پیوند با «ابر آذرخشی» ۸-۳-۷-۱۸ (پانویس).

متیانی در گزارشات باستانی اروپایی و در پیوند با ریشه واژه ماد ۷-۲-۹.

متیَه‌نی در روایت هرودت و در پیوند با ریشه واژه ماد ۷-۲-۹.

مَترِاوَاگَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

مَد/مَدَا/مَدَه «در هیجان دایمی (از نوشابه سومه)» ۷-۲-۹ (پانویس).

مِدْآ پیکر اسطوره‌ای یونانی در پیوند با قوم ماد ۲۵-۳-۱۲.

مِدْس پیکر اسطوره‌ای در روایت هرودت و پیوند آن با مادها ۸-۲-۹.

مَدَه «خلسه از نوشابه هئومه» واژه اوستایی کهن ۷-۲-۹ (پانویس).

*مَدَهو «عسل، نوشابه انگبین» واژه پیش هندواروپایی ۲-۲-۱۱.

مَدَهو «نوشابه شیرین، انگبین» واژه هندی کهن ۲-۲-۱۱.

مَدَهوَه «نوشابه شیرین» و «نوشنده انگبین» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.

مِدْی نگارش یونانی ماد ۱-۴-۵.

مِدْیا/مِدْآ پیکر اسطوره‌ای یونانی، نیز پیوند آن با قوم ماد ۸-۲-۹.

مِدْیوس «میانی» واژه لاتین ۷-۲-۹ (پانویس).

مَدْیوماه پسرعموی زردشت و نخستین شاگرد او

۳-۱۱-۱۷.

مَدْیَه «میان، در میان» واژه هندوآریایی کهن ۷-۲-۹.

مَدُو «می تمشک» واژه اوستایی ۲-۲-۱۱.

مَر «مردن» ۶-۲-۷؛ ۸-۲-۷؛ ۴-۲-۷ (پانویس)؛

- واژه پارسی باستان ۴-۲-۷.

مَر «به یاد سپردن» ۴-۲-۷ (پانویس).

مَرَت «انسان» واژه پارسی میانه ۸-۲-۷.

مَرَت «مرد» آریایی کهن ۳-۲-۱۱، ۱-۴-۲.

مَرَت «مرد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد کاشی مَرَوَتَش ۸-۱-۶.

مَرَت «مرد» واژه پارسی میانه ۵-۲-۷.

مَرَت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرَت‌بوت نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرَتان نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرَتان سَینک نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرَتان‌شات نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرَتان‌شاه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرَتان‌وه نام ایرانی آمیخته با مفهوم «مرد» ۱۰-۲-۷ (پانویس).

مَرْتَس «آدمی، میرا» واژه یونانی ۸-۲-۷.

*مَرْتو «مرگ» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

*مَرْتو «میرا» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

*مَرْتوهم «تخم مرد» واژه ایرانی باستان ۹-۲-۷.

مَرْتَه «مرد» واژه ایرانی، ریشه واژه بابلی وَرْدی «برده» ۶-۲-۹.

مَرْتَه «مُرده» واژه اوستایی ۴-۲-۷.

مَرْتَه «مُرده» واژه پارسی باستان ۴-۲-۷.

مَرْتَه «مُرده» واژه هندوآریایی ۴-۲-۷.

مَرْتَه «مرگ» واژه هندی باستان ۴-۲-۷ (پانویس).

مَرْتی/مَرْتَه «مرگ» واژه اوستایی ۴-۲-۷.

*مَرْتی «میرا» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

*مَرْتیو «جاودان» واژه هندواروپایی ۸-۲-۷.

- مَه «والا» واژه آریایی ۵-۳-۱؛ ۱۱-۱-۴.
- مَهاپارتَه (کتاب)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.
- مَهر ایزد آریایی کهن ۱۷-۱۱-۵؛ ۱۵-۱-۶؛ ۱۷-۷-۳ (پانویس)؛
- اشاره اردشیر دوم به آن، نیز اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۹-۴؛
- ایزد پیمان آریایی، پیوند آن با نام ایزد کنعانی اِل پريت ۱۵-۷-۵؛
- دوری جستن زردشت از ستایش آن ۱۷-۷-۲.
- مَهر واژه فارسی، در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- مَهر داد ۱۰-۶-۱؛ ۹-۳-۴.
- مَهر گَه «نابودی» واژه اوستایی ۷-۲-۷.
- مَهرگان نام جشنی ایرانی ۹-۳-۹.
- مَهرَس «بزرگ» واژه هندوآریایی ۱۴-۱-۳-۵.
- مَهر راجَه «فرمانروای بزرگ» نام هندی ۱۲-۳-۷.
- مَهر مَند، در گزارش سلیمان بصره‌یی ۱۷-۱۱-۳.
- مَهر مَین «بزرگ» نام فارسی ۱۲-۳-۷.
- مِی «شراب» واژه فارسی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱۰؛
- ۱۰-۲-۴؛ ۱۱-۲-۲؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۹-۴.
- مِی آسیایی، مِی قوم آمو ۵-۳-۱۰؛ ۱۰-۲-۴.
- مِیان «میان» واژه پارسی میانه ۹-۲-۷.
- مِیان واژه فارسی ۹-۲-۷؛
- (برای پیوند مفهوم آن با نام سرزمین ماد، نکماد).
- مِیان کنگی نام فارسی سرزمین اوستایی اَنتر کنگَه ۱۴-۱-۳-۵.
- مِیترشیه دهاسی «جایگاه آفرینش» به عنوان ریشه آریایی نام کاشی میتره‌شئی ۶-۳-۱۶.
- مِیترَه «ایزد پیمان» ۶-۳-۱۶؛ ۱۵-۸-۴؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۵-۹-۱۴.
- مِیترَه ایزد ودایی ۱۷-۷-۲؛
- در پیوند با پیمان صلح میتانی ۱۵-۸-۲.
- مِیترَه به عنوان ریشه نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲.
- مِیترَه در نام‌های فردی خاور نزدیک ۱۷-۹-۶.
- مِیترَه داته (مهر داد) نام پارسی باستان ۱۵-۹-۶.
- مِیتی «میانی» واژه آلمانی کهن ۹-۲-۷ (پانویس).
- مِیترَه (مهر) «ایزد مهر و پیمان» نام اوستایی
- گردنبند ۱۴-۵-۲.
- مَنی «زیور گردن» واژه هندوآریایی ۱۱-۲-۳.
- مَنی «سنگ گرانبها، گردنبند زینتی» واژه ودایی، در پیوند با سرزمین بَهَرَتَه ۷-۱-۲، نیز پانویس.
- مَنی «زیور گردن» واژه هیتی ۱۱-۲-۳.
- مَنیو «اندیشه» واژه هندی باستان ۱۵-۹-۱۲.
- مَو «مرده» واژه توروالی ۷-۲-۴.
- مَوثا فیرنس نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی بورَنَه ۶-۲-۴.
- مَوآ «مرده» واژه آوذهی ۷-۲-۴.
- مَوذرا «مَهر» واژه هندی باستان، در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- *مَوذرایَه / *مَوذرایَه / *مَوذرایَه در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴.
- *مَوذرایَه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام آموذریا و نیز مصر ۸-۱۷.
- مَوذرایَه / مَوذرایَه «دریای جاودان» نام پارسی باستان مصر ۱۳-۲-۴.
- مَوذرایَه / مَوذرایَه «مصر» نام پارسی باستان ۸-۱۷.
- *مَوذریَه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۸-۱۷.
- مَوَر «مرده» واژه وُتیوری ۷-۲-۴.
- مَورتار «لاشه» واژه ایرانی میانه ۸-۱۱ (پانویس).
- مَوَرَه «مَرده» واژه تیراهی ۷-۲-۴.
- مَوری «مَرده» واژه گلبهاری ۷-۲-۴.
- *مَوریان ریشه نام مولیان ۷-۲-۴.
- مَوریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴.
- مَوریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان ۷-۲-۴.
- موسیل (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
- موش‌پری نام پتیاره آفریده‌ای در اوستا ۱۲-۳-۱۴.
- مَوَل «مُردن» واژه کولیان ارمنی ۷-۲-۴.
- مولیان نام جایی در نزدیکی بخارا ۷-۲-۴.
- مولیان (برگرفته از *مَوریان در پیوند با *مَوریان) «نام جا یا دشتی در شمال خاوری ایران» ۱۳-۱-۱۳.
- مَوندار «لاشه» واژه ارمنی ۸-۱۱ (پانویس).
- مَوی «مَرده» واژه توروالی (مؤنث) ۷-۲-۴.
- مَویی «مَرده» واژه آوذهی (مؤنث) ۷-۲-۴.

مَریّه «مرد جوان، دلاور» واژه آریایی، در پیوند با
 واژه کاشی مَلی ۶-۱۳؛
 - «مرد جوان، نجیب زاده، اَرابه ران» ۱۵-۹-۱۳.
 مَزدا «دانا» واژه اوستایی ۱۷-۷-۲.
 مَزدا آهوره ۱۷-۹-۵؛
 - توصیف زَرْدُشت از او به عنوان خداوند یگانه
 ۱۷-۷-۵؛
 - در گائاه ۱۷-۹-۲؛
 - دگرگونی گام به گام آن به آهوره-مَزدا (به گونه
 گسیخته) در اوستای نو ۱۷-۷-۲.
 - در پیوند با آسوره وروئه و نیز با نام ایزدان میتانی
 ۱۵-۸-۴.
 مَزْدَاته «مزداداد، آفریده مَزدا» نام اوستایی و پارسی
 باستان ۱۷-۹-۲-۲.
 مَزْدَک نام پارسی میانه ۱۷-۹-۲-۲.
 مَزْدَکو نام شهریان مادی ۱۷-۹-۳.
 مَزْدَگه نام اوستایی ۱۷-۹-۲-۲.
 مَزْدَگه نام فرمانروای مادی ۱۷-۹-۳.
 مَزْدَگه نام مادی در گل نوشته های تخت جمشید
 ۱۷-۹-۳.
 مَزْدَیْزَنَه «ستایشگر مَزدا» نام اوستایی و پارسی
 باستان ۱۷-۹-۲-۲.
 مَزْدَیْزَنَه نام مادی ۱۷-۹-۳.
 مَزْدَیْشَنَا (دین) ۱۷-۱۰-۵؛
 - تکامل آن بر مبنای اوستا ۱۷-۷-۲؛
 - در پیوند با مادها ۱۷-۷-۴؛
 - در دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲؛
 - نخستین آموزگار آن ۱۷-۷-۳؛
 - «ستایشگری مَزدا»، به عنوان نام آغازین آیین
 زَرْدُشت ۱۷-۹-۲.
 مَزْدَیْسَنَه «ستایشگر مَزدا» نام اوستایی، اشاره به
 نگارش اَکَدی آن ۱۷-۹-۳؛ ۱۷-۹-۶-۱.
 مَزَه «بزرگی» واژه اوستایی نو ۱۴-۱-۳.
 مَزی «بزرگ» واژه اوستایی کهن ۱۴-۱-۳.
 مَشَه «میرا، آدمی» واژه اوستایی کهن، پیوند آن با
 واژه مَرته ۷-۲-۸.
 مَشیانه در گاهنگاری سَنّی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - نام یکی از جفت اولیه بنابر روایت ایرانی ۱۸-۳.
 مَشِیگ/مَشِیانگ نخستین جفت آدمی از تُخُم

گیومَرْت ۱۷-۴.
 مَشِیه («مَرْتیه») آدمی» واژه اوستایی ۷-۲-۸.
 مَکران ۱۴-۱-۵-۳؛
 - تطابق آن با سرزمین ماگان در متن های
 میانرودانی ۱۴-۱-۵-۱.
 مِگس/مِگا «بزرگ» واژه های یونانی ۱۴-۱-۳-۵.
 مَگه «ارمغان ایزدی» اشاره اوستا به مغ ۱۷-۹-۴.
 مَگهَوَن «پیروان انجمن مَگه» اشاره اوستا به مغان
 ۱۷-۹-۴.
 مِلِشَه «بَربر، غیر آریایی» واژه آریایی، ریشه
 احتمالی نام سرزمین مِلوَهه ۱۴-۱-۵-۴.
 مَندوس «اسب اَرابه» واژه هندواروپایی ۱۵-۴.
 مَندَه «آریایی مندایی یا مادی» واژه ایرانی کهن
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 مَنو «آدم» واژه آریایی ۱۵-۵.
 مَنو «آدمی، بشریت» واژه هندوآریایی ۱۳-۱-۹.
 مَنواز شخصیت های ودایی ۹-۱-۵.
 مَنو «انسان، مرد» واژه آریایی، در پیوند با ریشه
 ایرانی نام سرزمین اَرمنو ۹-۶-۳.
 مَنو «انسان» (نام کاهنی) پیوند آن با منوچهر در
 اوستا ۱۷-۸.
 منوچهر حضور آریاییان در باختر کوه های
 زاگرس در دوران او ۸-۱۶؛
 - در گاهنگاری سَنّی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - نام شاه پیشدادی ۱۷-۴؛
 - همزمانی فرمانروایی او با فرمانروایی نَرام سین
 اَکَدی ۱۷-۱۴-۵.
 مَنوداته نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 مَنوش چیتره (منوچهر) پیوند آن با مَنو در وداها
 ۱۷-۸.
 مَنوش چیتره نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 مَنوش (شَه) نام ایرانی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 مَنَه «اندیشه، فکر» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
 مَنَه «اندیشه، مَنش» واژه ایرانی، در پیوند با ایزد
 کاشی شوگه مونه ۱۶-۱۱.
 مَنی «زینت» واژه آریایی، در پیوند با ریشه ایرانی
 نام سرزمین اَرمنو ۹-۶-۳.
 مَنی «زیور گردن» واژه آریایی ۵-۳-۱۰؛
 - به عنوان ریشه واژه های مصری و اَکَدی معادل

نَو «ناو» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
 نوشدارو «نوشابه بی مرگی، جاودانگی» واژه فارسی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛ ۷-۲-۴؛ ۱۲-۱-۳؛ ۱۷-۷-۲؛
 - پیوند آن با هَئومه ۷-۲-۴.
 نوگر واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 نون (نان) واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 نَوَه «نو، تازه»، «آبیه یا چرخ نو» واژه پارسی باستان، در پیوند با نام سرزمین رَئنو ۱۰-۲-۷؛ ۱۳-۱-۱.
 نَوَه «نو، تازه» و نیز «نَه» واژه اوستایی ۱۵-۱-۷؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۸-۱-۵.
 نَوَه «نَه» واژه هندوایرانی، در پیوند با نام سرزمین رَئنو ۱۰-۲-۷.
 نَوَه «نَه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 نَهازیگان (= بُز، جَدی) گونه پسین نگارش دوازدهان ۱۷-۱۰-۸.
 نَهَو «کشتی، ظرف» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
 نیاکه «پدر بزرگ» واژه اوستایی و پارسی باستان ۱۱-۱-۸.
 «نیزگه/نیشکین/نیشگه» زیور سینه» واژه‌های ودایی ۱۴-۵-۲.
 نیس کاسه (کاسه) «خراش، تراشه» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱.
 نیسایه (جایی میان مرو و بلخ، نیسا) از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 نیشگه گونه دیگر ثبت نام سنگ لاجورد در زبان هندی باستان، نیز «زیور سینه» در زبان هندوآریایی کهن ۱۴-۵-۲.
 نیفل هایم «مه‌آباد» (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
 نیوایگه/نیویگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 نیوه گندیدوم «سفید برفی»، معنی نام کوه‌های قفقاز بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.
 و
 وِئیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 وِئسگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 وُئورو «پهن» واژه اوستایی ۱۲-۳-۱۰-۴.
 وُئورو «دور» واژه اوستایی کهن ۶-۲-۲۲.
 وُئوروش «پهن» واژه اوستایی ۶-۲-۲۲.
 وُئوروکَشه «بریدگی پهن‌آور»، «دارای شاخه‌های پهن‌آور» نام دریایی (به گمان خلیج فارس) در اوستا، نیز گمان پیوند آن با قوم کاشی، نیز معنی آغازین آن «پهنه کاش یا کوش» ۱۸-۳.
 وُئوروکَشه (فراخ گرت) نام دریای بزرگی که مخزن تمامی آبهاست ۱۲-۳-۳، نیز پانویس؛
 - نام اوستایی دریایی در سرزمین ایران و بیج ۵-۱-۱؛
 - نام جغرافیایی اوستایی، در پیوند با خلیج فارس ۹-۱-۹.
 وِئِه کِرِته (قندهار) از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 وات «باد» واژه پارسی میانه ۴-۵-۲.
 واتَه «باد» واژه اوستایی ۴-۵-۲؛ ۱۲-۳-۱۱.
 واتِجه «نبرد» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۵.
 واتسه-سایته «دارنده هفت خانه»، «دارنده هفت نیرو» ترکیب هندی باستان، ریشه نام شاه میتانی ۱۵-۸-۱.
 واتسه «چرخ، آبیه» واژه اوستایی نو ۱۵-۲-۵.
 واتنه نام مردم کشاورز در اسطوره‌های اروپایی ۱۸-۲.
 وِئِه لواته «باد» واژه ودایی ۱۲-۳-۱۱.
 وِئِی «وزیدن» واژه چک ۴-۵-۲.
 ود «یافتن، دانستن» مصدر هندو آریایی کهن ۴-۵-۲.
 وِئِره «گُرز» واژه اوستایی کهن ۱۷-۷-۳ (پانویس).
 وِئِهر «گُرز» واژه ودایی ۱۷-۷-۳ (پانویس).
 وِرنام دژ جمشید ۶-۲-۲۲.
 وِرن «پوشاندن، دفاع کردن» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
 *وِرب «چرخاندن، خماندن» واژه هندواروپایی ۴-۵-۶.
 وِرب «پرت کردن» واژه ايسلندی کهن ۴-۵-۶.
 وِرب «پرت کردن» واژه ساکسونی کهن ۴-۵-۶.
 وِربه «پرت کردن» واژه ايسلندی کهن ۴-۵-۶.

نَو «ناو» واژه هندی کهن ۱۱-۲-۲.
 نوشدارو «نوشابه بی مرگی، جاودانگی» واژه فارسی ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛ ۷-۲-۴؛ ۱۲-۱-۳؛ ۱۷-۷-۲؛
 - پیوند آن با هَئومه ۷-۲-۴.
 نوگر واژه فارسی، در پیوند با واژه کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 نون (نان) واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 نَوَه «نو، تازه»، «آبیه یا چرخ نو» واژه پارسی باستان، در پیوند با نام سرزمین رَئنو ۱۰-۲-۷؛ ۱۳-۱-۱.
 نَوَه «نو، تازه» و نیز «نَه» واژه اوستایی ۱۵-۱-۷؛ ۱۳-۱-۱۵؛ ۸-۱-۵.
 نَوَه «نَه» واژه هندوایرانی، در پیوند با نام سرزمین رَئنو ۱۰-۲-۷.
 نَوَه «نَه» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
 نَهازیگان (= بُز، جَدی) گونه پسین نگارش دوازدهان ۱۷-۱۰-۸.
 نَهَو «کشتی، ظرف» واژه هندواروپایی ۱۱-۲-۲.
 نیاکه «پدر بزرگ» واژه اوستایی و پارسی باستان ۱۱-۱-۸.
 «نیزگه/نیشکین/نیشگه» زیور سینه» واژه‌های ودایی ۱۴-۵-۲.
 نیس کاسه (کاسه) «خراش، تراشه» واژه هندوآریایی کهن ۵-۱.
 نیسایه (جایی میان مرو و بلخ، نیسا) از سرزمین‌های آفریده آهوره مزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 نیشگه گونه دیگر ثبت نام سنگ لاجورد در زبان هندی باستان، نیز «زیور سینه» در زبان هندوآریایی کهن ۱۴-۵-۲.
 نیفل هایم «مه‌آباد» (سرزمین) در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲.
 نیوایگه/نیویگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 نیوه گندیدوم «سفید برفی»، معنی نام کوه‌های قفقاز بنا به گزارش پلینیوس ۵-۲.
 و
 وِئیه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 وِئسگه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

- نَاسْتِیا واژه ودایی، پازنامه آسوین ها ۱۵-۱-۶.
 نَاسْتِیه ۱۵-۸-۴؛
 - ایزد دوقلوی ودایی، در پیوند با پیمان صلح
 میتانی ۱۵-۸-۲؛
 - به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲.
 نَاسْتِیه پازنامه آسوین ها ۱۵-۱-۶.
 «ناف»، در پیوند با واژه اوستایی نافه «خانواده»، نیز
 در پیوند با نام نیلانوم ۷-۲-۱۳.
 نافه آتیا «خانواده، خاندان» واژه اوستایی، در پیوند
 با نام نیلانوم ۷-۲-۱۳.
 ناگم «قلع، سرب» واژه هندی باستان ۱۴-۲-۱-۲.
 نامَه «نام» واژه پارسی باستان ۹-۵-۵ (پانویس).
 نان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
 ناگه هَستیه نام اوستایی معادل آسوین های
 اسطوره های هندی ۱۵-۸-۴؛ ۱۷-۹-۲؛
 ۱۵-۱-۶.
 ناو «کشتی، ناو» واژه پارسی باستان ۱۱-۲-۲.
 ناهید ۵-۳-۵؛ ۱۲-۳-۴؛ ۷-۲-۴ (پانویس)؛
 - اشاره اوستای نو به آن ۱۷-۹-۲-۴.
 ناهید نام سیاره ۱۷-۱۰-۵.
 نَبرِد «جنگ» واژه پارتی ۹-۱-۸.
 نَبرِد واژه فارسی ۹-۱-۸.
 «نَبرو» ابر بارانزا» واژه هندواروپایی ۱۸-۷-۳-۸
 (پانویس).
 نَپِته نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 «نَپِه (رال) آنوم گونه آغازین نام نیلانوم ۷-۲-۱۳.
 نَروَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 نَره مَنَه نام اوستایی ۱۵-۱-۷.
 نَگاه واژه فارسی ۵-۱-۱.
 نَگه یان واژه فارسی ۱۲-۳-۱۳.
 نَگین «زیور سنگی» واژه فارسی ۱۴-۵-۲.
 «نَرمُرتو» «زنده» واژه هندواروپایی ۷-۲-۴
 (پانویس).
 نَمرُج «ظهر» نام پارسی میانه؛ نیز نام سرزمینی در
 سیستان بنا بر روایات ایرانی کهن ۹-۲-۷.
 نَته «ایزد مادر» واژه آریایی کهن ۱۸-۷-۳-۷؛
 ۴-۵-۱-۲.
 نَته نام ایزدبانوی آرمی ۱۲-۳-۴.
 نَته (نَته ای) نام ایزدبانوی ایرانی ۱۲-۳-۴.
- ۶-۳-۱۶؛ ۱۱-۱-۶؛ ۲-۴-۱؛ ۱۷-۹-۲-۱؛
 - بازتاب آن در نام های فردی فلسطین ۱۵-۷-۵؛
 - به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
 - ذکر آن در اوستا ۱۵-۸-۴؛
 - ریشه جزئی از نام های آریایی خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۱۴؛
 - از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
 زردشت ۱۷-۲؛
 - در اوستای نو ۱۷-۷-۲؛
 - ستایش آن در آغاز دوره هخامنشی ۱۷-۹-۲-۴.
 میترَه (میترا) ریشه اوستایی نام ایزد میثرو
 ۱۲-۳-۲۱؛
 - نام ایزد ایرانی ۱۲-۳-۴.
 میترَه-آهورَه زوج ایزد ایرانی ۱۵-۸-۴.
 «میترَه بانو» نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 میزری «مصر» نام هیتی ۸-۱۷.
 مینوی خرد (کتاب) ۱۷-۷-۴.
 می نَزده «خوراک سور و آیین جشن» واژه
 هندوایرانی و اوستایی، ثبت در نام های خاور
 نزدیک به گونه می تَشَلَه ۱۵-۹-۱۵؛
 - «خوراکی نذری» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲.
 می یَدَه «قربانی» واژه هندی باستان ۱۵-۱۱-۱.

ن

- نائیری «زن، همسر» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
 کاشی کوکله ۶-۲-۱۲.
 نابالو «ناف» واژه آلمانی کهن، در پیوند با نام
 نیلانوم ۷-۲-۱۳.
 نایل «ناف» واژه آلمانی، در پیوند با نام نیلانوم
 ۷-۲-۱۳.
 ناب هیله «ناف» واژه هندی، در پیوند با نام نیلانوم
 ۷-۲-۱۳.
 ناپس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر
 روایت دیودور ۱۰-۳-۳.
 نایی نام یکی از دو بخش سرزمین کهن سکاها
 بنابر گزارش دیودور ۱۰-۳-۳.
 «نَاسْتِیه» نام اوستایی ۱۷-۹-۲-۲.
 نَاسْتِیا ۱۸-۷-۲-۳؛
 - ایزد ودایی ۱۷-۹-۲.

آریایی «واژه اوستایی ۱۵-۹-۱»
 «وَنوگَه نام اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 «وَنوَنس نام شاه پارتی ۱۵-۷-۳»
 «ووروسوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).
 «ووروشَه نام کوه اوستایی ۲۲-۲-۶»
 «وَه «بَهتر» واژه پارسی میانه، در پیوند با واژه کاشی
 بَشخو ۳-۲-۶»
 «وَه «خوب» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸»
 «وَه (رود) ۵-۲»
 «وُهو «خوب» واژه اوستایی ۵-۳-۸؛ ۵-۱-۱۱»
 - در پیوند با نام خَورووش ۱۱-۲-۷؛
 - در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۳-۲-۶؛
 - ریشه نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۷»
 «وُهو پَرِسَه «پارسی خوب» ذکر آن در اوستا و پیوند
 آن با قوم پارس ۱۷-۷-۴»
 - نام اوستایی ۹-۱-۹»
 «وَهوژَنه «نیک‌تبار» نام ایرانی باستان ۴-۵-۸»
 - در پیوند با واژه کاشی زَنه ۲۳-۲-۶؛ ۱۱-۱-۱۱
 (پانویس).
 «وُهوژَنه/وُئودَنه «نیک‌نژاد» نام پارسی باستان
 ۱۵-۹-۲۷»
 «وُهوگَه نام پارسی باستان با پسوند گَه ۱۷-۲-۷
 (پانویس).
 «وُهوَمَن ۱۷-۹-۱»
 «وُهوَمَنَه (بَهمن) ۱۷-۵»
 «وُهوَمَنَه (بَهمن) «اندیشه نیک» نام یکی از هفت
 ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲»
 - در پیوند با سالنامه زمان خشیایارشا ۱۷-۹-۱»
 «وُهیشت «بَهترین» واژه اوستایی ۵-۳-۸»
 «وُهیشت «بَهترین» واژه پارسی میانه ۵-۳-۸»
 «وُهیشت «بَهشت» واژه پارسی میانه، در پیوند با
 واژه کاشی بَشخو ۳-۲-۶»
 «وُهیشتَه «بَهترین» واژه اوستایی نو، در پیوند با واژه
 کاشی بَشخو ۳-۲-۶»
 «وُیُدَرس «باد توفانی» واژه لیتوانی ۴-۲-۲»
 «وُی_مَیْدَه «میانه زمین» واژه اوستایی ۹-۲-۷»
 «وُی_وَنگَه_وَنت نام اوستایی ۱۲-۳-۱۰» (پانویس).
 «وُی_وَنگَه_وَنت نام نخستین آدمی که هئومه را فشرده
 ۷-۲-۴»

«وُشو «خوب» واژه لووی ۱۱-۱-۵»
 - در پیوند با نام خَورووش ۱۱-۲-۷؛
 - در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۳-۲-۶»
 «وَن «بَرَدَن، پیروز شدن» واژه اوستایی ۱۵-۹-۲۶»
 ۱۱-۱-۱؛ ۱۵-۹-۱»
 «وَن «دوست داشتن، آرزو کردن» مصدر
 هندوآریایی ۱۵-۸ (پانویس).
 «وَن/وَنو «دوست داشتن» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱»
 - به عنوان ریشه جزئی از نام‌های آریایی خاور
 نزدیک ۱۵-۹-۲۶»
 «وَنانَه «پیروزمند» واژه هندی کهن ۱۵-۷-۳»
 «وَنت «باد» واژه تُخاری (الف) ۴-۲-۵»
 ۱۲-۳-۱۱»
 «وَنت پسوندی در نام حیوانات در زبان
 هندوآریایی کهن ۹-۱-۲»
 «وَنتا «مهرآمیز» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام
 هوری ۱۵-۸»
 «وَنتوس «باد» واژه لاتین ۴-۲-۵»
 «وَنته «مهرآمیز، پُر مهر» واژه اوستایی نو ۱۵-۸»
 «وَنتِیلاسیون «جریان هوا» واژه فرانسه ۴-۲-۵»
 - «وَند «ستایش کردن» پسوند اوستایی ۱۱-۱-۱
 (پانویس).
 «وَنده «پیچیدن، چرخاندن، دورکردن» واژه
 هندوآریایی ۸-۱۱»
 «وَنده «چرخاندن» واژه ژرمن ۸-۱۱»
 «وَنده «چرخاندن» واژه هندوآریایی ۸-۱۱»
 «وَندیداد (ویدوَدات) ۱۷-۹-۵»
 - اشاره‌های جغرافیایی آن ۱۷-۷-۴؛ ۱۷-۳-۷»
 (پانویس)؛
 - در پیوند با دستور نهادن مردگان بر فراز کوه یا
 استودان و نکوهش خاکسپاری ۱۷-۹-۲»
 - ناب و کهن نبودن زبان آن، نیز تعیین زمان آن
 ۱۷-۷-۲»
 - از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲»
 «وَنگَه_وُی [دائیتیا] «دائیتیای نیک» نام رود اوستایی
 ۹-۱-۹»
 «وَنته «پیروزمند» واژه اوستایی، ریشه نام
 فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۳»
 «وَنو «دوست داشتن»، «آرزوی آریایی»، «مهر

وَرْت «چرخیدن» واژه آریایی، پیوند آن با واژه
اَکَدی معادل آزاب ۱۵-۲-۵.
وَرِت «گردیدن» واژه اوستایی، ریشه واژه میتانی
وَرَتَنه ۱۵-۸-۵.
وَرْت «گردیدن» واژه هندوآریایی باستان ۱۵-۲-۵.
وَرْتَرَه نام ودایی ۹-۵-۲.
وَرْتَنک «برده» واژه پارسی میانه ۷-۲-۸ (پانویس).
ورتن «آزاب» واژه سغدی ۱۵-۲-۵.
وَرْتَنه «چرخش، دور» واژه هیتی ۱۵-۲-۵.
*وَرْتَنه/وَرْتَنی «گردون» ریشه واژه میتانی وَرْتَنه
۱۵-۸-۵.
وَرْتَنیَه «راه، ردّ چرخ» واژه هندی ۱۵-۸-۵.
وَرْتَوَرْتَه «با آزاب غلتان» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
وَرْتَه «زندانی» واژه اوستایی ۷-۲-۸ (پانویس).
وَرْتَه «گردیدن» واژه اوستایی ۱۵-۲-۵.
وَر جَمگَرَد «دفاع، پوشش، پالتو» واژه فارسی، در
پیوند با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
ورد «گردیدن» واژه پارتی ۱۵-۲-۵.
وَرَد «گردیدن» واژه پارسی میانه ۱۵-۲-۵.
وَرْد واژه فارسی ۱۵-۱-۷.
وَرْدَنه «نُورَد، محور چرخش» واژه فارسی
۱۵-۸-۵.
وَرزان نام یکی از فرمانداران مادی ۱۵-۱۰-۱.
وَرزَنه «پشتیبانی شده» واژه ایرانی ۱۵-۱۰-۱.
وَرزیه «وَرزیدن» واژه اوستایی ۱۳-۱-۹ (پانویس).
وَرَس «فضای پهن و آزاد» واژه هندی باستان
۶-۲-۲۲.
وَرَسَوَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).
وَرَف «پَرَت کردن (دور کردن)» واژه آلمانی کهن
۴-۵-۶.
وَرگَه زَنه «(ماه) گرگ مردان» نام یکی از ماه‌های
تقویم پارسی باستان به معنی آغازین
«گرگ‌تبار» یا «گرگ‌زاده» ۶-۳-۳.
وَرِنَا «پشم حیوان» واژه اوستایی، در پیوند با واژه
کاشی بورنه ۶-۲-۴.
*وَرِنَجَه «برنج» واژه اوستایی ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.
وَرِنه (پهنه البرز، دیلم، گیلان) از سرزمین‌های
آفریده آهورَه مزدا که در نندیداد ذکر آن رفته

است ۱۷-۷-۴.
وَرَنه «حفاظ، پوشش» واژه ایرانی باستان، در پیوند
با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
*وَرَنه «دفاع، پوشش، پالتو» واژه سکایی، در پیوند
با واژه کاشی بورنه ۶-۲-۴.
وَرِنه «رنگ» واژه اوستایی، در پیوند با واژه کاشی
بورنه ۶-۲-۴.
وَرِنه نام سرزمین یاران دروغ در فروردین‌یشت
۱۷-۷-۴.
وَرِنه «نام سرزمینی اوستایی»، در پیوند با واژه
کاشی بورنه ۶-۲-۴.
*وَرَو «پهن» واژه ایرانی ۱۲-۳-۱۰.
وَرَوَنه از ایزدان طبیعی آریاییان در روزگار پیش از
زَرْدُشت ۱۷-۲؛ ۱۸-۷-۲-۳؛
- ایزد ودایی، در پیوند با پیمان صلح میتانی
۱۵-۸-۲؛
- به عنوان ایزد آریایی کهن ۱۷-۹-۲؛
- تعلق آن به دوران هندوایرانی (آریایی) ۱۵-۸-۴.
وَرَه «پهنه، ناحیه» واژه بلخی کهن ۶-۲-۲۲.
وَرَه نام پهلوان تورانی در اوستا ۹-۳-۵.
وَرِیَهی «برنج» واژه هندی باستان ۴-۵-۷؛ ۱۱-۲-۲.
وَرَدَه «دوام» واژه اوستایی ۱۱-۱-۱ (پانویس).
وَرَزگَه «بزرگ» واژه پارسی باستان ۴-۵-۶ (پانویس).
وَس «درخشیدن» واژه آریایی ۸-۴.
وَس «درخشیدن» واژه هندوآریایی ۱۱-۱-۵؛
- در پیوند با نام خُورَوُش ۷-۲-۱۱.
وَس «زَر» واژه تُخاری (الف) ۴-۵-۷.
وَسَتو «روشن شدن، آمدن روز» واژه هندی باستان
۷-۲-۱۱ (پانویس).
وَسک «زَر» ریشه آرمنی وُسکی اُس کی ۴-۵-۷؛
۷-۵-۴.
وُسکی «زَر» واژه آرمنی ۱۱-۲-۱.
وَسو «خوب» واژه آریایی در پیوند با ایزد کاشی
بَشخو ۶-۲-۳؛ ۳-۲-۵-۸.
وَسو «خوب» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۷.
*وَسو «خوب» واژه هندواروپایی، در پیوند با نام
خُورَوُش ۷-۲-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی بَشخو ۶-۲-۳.

۱۸-۶-۲؛ ۹-۲-۷ (پانویس)؛ ۱۷-۷-۳
 (پانویس)؛ ۵-۱-۱؛ ۷-۲-۴؛
 - در پیوند با جمشید ۱۷-۱۴-۴؛
 - «گیاه زندگی، ایزد جاودانگی» ۱۵-۹-۱۸؛
 - «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام اوستایی ۴-۵-۳.
 *هَنومَه پَانَه نام ایرانی به معنی «نگهبان گیاه هَنومَه»
 ۵-۱۴-۱۷؛ ۱۳-۳-۵؛
 - ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۱۲-۱-۳؛
 هَنومَه وَرگَه «ستایشگر هَنومَه» نام تیره‌ای از
 سَکاییان ۷-۲-۷ (پانویس).
 هَیَه چَت آسَنیَه «شوینده اسبان» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.
 هاریس «سپاه» واژه گوتیک، در پیوند با واژه
 کاشی کَرَه ۱۱-۲-۶.
 هَباشپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام اوستایی در
 پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
 *هَپَت آسَنیَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی
 در پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
 هَپتان واژه پهلوی در پیوند با «هفت ستاره»، آمده
 در کارنامه اردشیر بابکان ۱۷-۱۰-۵.
 هَپتورنگ «خرس مهتر» واژه پهلوی ۱۷-۱۰-۵.
 هَپتَه «هفت» واژه اوستایی ۴-۵-۳؛ ۷-۲-۱۱؛
 ۱۵-۸-۵-۱ (پانویس).
 هَپتَه «هفت» واژه ایرانی ۱۵-۸-۵.
 هَپتَه هَندو (هفت هندو، رود سند، پنجاب) از
 سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد
 ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 هَپرسی «گونه‌ای کاج» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 *هَپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی در
 پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
 هَت/هَنت «زرنگ، خوب» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 هَخا «دوست، رفیق» واژه اوستایی و پارسی باستان
 ۱۱-۲-۱؛ ۱۵-۷-۴؛ ۲-۴-۱.
 هَخا «دوست، یار» واژه ایرانی کهن، پیوند آن با نام
 قوم سَکا ۱۰-۳-۴.
 هَخا (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۹-۴-۱؛ ۹-۵-۷؛
 ۱۰-۳-۱؛ ۳-۳-۲؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۵-۷-۱؛
 ۱۸-۴-۱؛ ۷-۴-۱۸؛ ۱۸-۲-۲؛
 - پیوند آن با قوم پَرشی ۹-۱-۷؛
 - حضور آن در مصر ۸-۱۰؛
 - خویشاوندی آن با هخامنشیان، نیز تازش آنان به
 مصر ۹-۲-۹؛
 - ظهور آن در مصر با اسب و گردونه ۹-۴-۳.
 *هَخاتَنو «یار تَن، هَخایی تَن» ریشه ایرانی نام
 خاور نزدیک هک تنو ۱۰-۴-۲.
 هَخامنش «یارمیش»، «دارنده مَیش قوم هَخایی»
 ۱۷-۳-۱؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۱-۲-۲؛ ۵-۴-۱؛
 ۱۰-۳-۱؛ ۱۷-۱۲؛ ۱۸-۴-۳؛
 - پیوند آن با واژه هیکسوس ۹-۴-۳؛
 - نام سردودمان شاهان هخامنشی ۹-۴-۲.
 هَخش «شاداب کردن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 *هَخَه زوشتَه «دارنده دوست مهربان»، «همراه
 هَخای مهربان» نام پارسی باستان ۱۱-۲-۱.
 هَخی/هَخای «یار، دوست» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲.
 هَخی/هَخی «دوست» واژه اوستایی ۱۱-۲-۱.
 هَخی/هَخی/هَخا «دوست، رفیق» واژه اوستایی
 ۹-۴-۱.
 هَخی/هَخی «یار، دوست» ریشه جزئی از نام‌های
 آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۸.
 *هَدبانو نام پارسی باستان ۱۰-۳-۷ (پانویس).
 هِر «آقا» واژه آلمانی ۱۱-۴-۱.
 هِر «با وقار، باشکوه» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۱.
 هَرئویَه نام جغرافیایی اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 هَرئیتی نام کوه اوستایی، نیز پیوند آن با کوه البرز
 (پانویس) ۱۲-۳-۳؛ ۵-۱-۱.
 هَرئویَه «استان آریا» نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 هَرئویَه «سرزمین آریا» نام پارسی کهن ۲-۳-۱.
 هَرا (کوه) پیوند آن با ایزدبانوی آناهیتا ۱۲-۳-۴.
 هَرا «کوهی ناشناخته، گویا البرز» نام اوستایی
 ۱۳-۱-۸.
 هِراکلیئوپولیس جایی در شمال مصر ۸-۱۰.
 هَراووتی «آراخوزی» ۱۲-۳-۴؛
 - نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس)؛ ۲-۳-۱.

۱۸-۶-۲؛ ۹-۲-۷ (پانویس)؛ ۱۷-۷-۳
 (پانویس)؛ ۵-۱-۱؛ ۷-۲-۴؛
 - در پیوند با جمشید ۱۷-۱۴-۴؛
 - «گیاه زندگی، ایزد جاودانگی» ۱۵-۹-۱۸؛
 - «گیاه و نوشابه جاودانگی» نام اوستایی ۴-۵-۳.
 *هَنومَه پَانَه نام ایرانی به معنی «نگهبان گیاه هَنومَه»
 ۵-۱۴-۱۷؛ ۱۳-۳-۵؛
 - ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۱۲-۱-۳؛
 هَنومَه وَرگَه «ستایشگر هَنومَه» نام تیره‌ای از
 سَکاییان ۷-۲-۷ (پانویس).
 هَیَه چَت آسَنیَه «شوینده اسبان» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.
 هاریس «سپاه» واژه گوتیک، در پیوند با واژه
 کاشی کَرَه ۱۱-۲-۶.
 هَباشپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام اوستایی در
 پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
 *هَپَت آسَنیَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی
 در پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
 هَپتان واژه پهلوی در پیوند با «هفت ستاره»، آمده
 در کارنامه اردشیر بابکان ۱۷-۱۰-۵.
 هَپتورنگ «خرس مهتر» واژه پهلوی ۱۷-۱۰-۵.
 هَپتَه «هفت» واژه اوستایی ۴-۵-۳؛ ۷-۲-۱۱؛
 ۱۵-۸-۵-۱ (پانویس).
 هَپتَه «هفت» واژه ایرانی ۱۵-۸-۵.
 هَپتَه هَندو (هفت هندو، رود سند، پنجاب) از
 سرزمین‌های آفریده آهورَه مزدا که در وندیداد
 ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.
 هَپرسی «گونه‌ای کاج» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 *هَپَه «دارنده تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی در
 پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۳-۱۱.
 هَت/هَنت «زرنگ، خوب» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 هَخا «دوست، رفیق» واژه اوستایی و پارسی باستان
 ۱۱-۲-۱؛ ۱۵-۷-۴؛ ۲-۴-۱.
 هَخا «دوست، یار» واژه ایرانی کهن، پیوند آن با نام
 قوم سَکا ۱۰-۳-۴.
 هَخا (قوم) ۸-۲-۱؛ ۹-۳-۸؛ ۹-۴-۱؛ ۹-۵-۷؛
 ۱۰-۳-۱؛ ۳-۳-۲؛ ۱۱-۲-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۵-۷-۱؛
 ۱۸-۴-۱؛ ۷-۴-۱۸؛ ۱۸-۲-۲؛

ویت‌گویی از نوادگان سینه که در فروردین‌یشت ستوده شده است ۱۷-۷-۳.

وید «یافتن، دانستن» مصدر هندو آریایی کهن ۴-۵-۲.

*ویداشپه «دارنده اسب دانا» نام پارسی باستان ۴-۵-۲.

*ویددآسوه نام هندی باستان ۴-۵-۲.

ویدیه قومی در پیوند با مردم کاشی ۵-۱-۳.
ویدت‌خورنه «یابنده فرّ» گونه کهن نام پارسی باستان ۴-۵-۲.

ویدستره نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ویدیه «نیرومند» واژه هندی باستان ۱۵-۱۰.

ویر «سرزمین، پهنه» واژه ارمنی ۶-۲-۲۲.

ویراشپه «پیروز بر اسبان و سپاه» نام اوستایی ۱۵-۱-۶.

ویریه «دلآوری» واژه هندوآریایی ۱۵-۹-۲۸.

ویشتیرد از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲.

ویسپویش «درخت همه‌درمان»، «درخت همه‌دانه» نام اوستایی ۵-۱-۱۸؛ ۳-۱۸؛

- «همه درد، درمان‌بخش همه دردها» ۱۲-۳-۳؛

- پیوند آن با افسانه‌های اروپای شمالی ۱۸-۲.

ویسورویه نام ازدهای سه‌سر در ریگ‌ودا ۱۷-۱۳-۴.

ویسوگورو «پدر جهان» نام هندی باستان ۶-۱-۱۴.
ویشتاشپ / ویشتاشپ هخامنشی ۱۷-۶؛ ۱۵-۹-۲۳؛

۱۷-۷-۳؛ ۱۷-۹-۶؛ ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۰-۵؛

- در پیوند با نام فرمانروای کمارن ۵-۱-۴؛

- نام پدر داریوش بزرگ، نیز یکی پنداشتن او با ویشتاشپ گائاه‌ها بنابر نظریه متداول ۱۷-۳.

ویشتاشپ نامه آرجاسپ به او ۱۷-۱۱-۷؛

- اشاره اوستا به او ۱۷-۲؛

- ستایش او در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۳؛

- شاه مردم فریانه و پناه‌دهنده زردشت ۱۷-۷-۱؛

- همتای ودایی آن ۱۷-۸.

ویشتاشپ (فرضیه) ۱۷-۳؛ ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۱۰-۱۰؛ ۱۷-۱۰-۴؛

- زمان پیدایش آن ۱۷-۱۰-۵؛

- همزمان بودن زمان زردشت با دوره شاهنشاهی داریوش بزرگ بنابر این نظریه ۱۷-۳-۱.

ویشتاشپه «دارنده اسبان رها، آزاد» نام اوستایی ۱۵-۱-۶؛ ۱۸-۸-۱؛ ۱۱-۱-۳؛

- نام اوستایی شاه یاگوی پشتیبان زردشت، نیز در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.

ویشنو ایزد ودایی ۶-۱-۶.

ویند «آگاه شدن» واژه اوستایی ۴-۵-۲.

ویند «باد» واژه انگلیسی ۴-۵-۲.

ویند «باد» واژه گوتیک ۴-۵-۲.

ویند- «یافتن» واژه پارسی میانه ۴-۵-۲.

ویندائن «یافتن» واژه پارسی میانه ۴-۵-۲.

وینداسپ در پیوند با نام فرمانروای کمارن ۵-۴-۱.
وینداشپه ۱۰-۱-۲؛ ۱۸-۸-۱؛

- ریشه ایرانی نام کونداشپی ۴-۵-۷؛

- نام پارسی میانه ۴-۵-۲.

ویندقرنا نام پارسی باستان یکی از سرداران داریوش بزرگ ۱۷-۱۱-۴؛ ۴-۵-۲.

ویندقر «یابنده فرّ» نام پارسی میانه ۱۷-۱۱-۴.

ویندمی «می‌دانم» واژه هندی باستان ۴-۵-۲.

وینده «چرخ چاه» واژه ژرمن ۸-۱۱.

ویستستی «می‌یابد» واژه اوستایی ۴-۵-۲.

ویوارشوه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ویوته «دور، دورافتاده» واژه هندوایرانی و اوستایی ۸-۲.

ه

هَیتومنت (هیرمند، زَرنگ) از سرزمین‌های آفریده آهوره‌مَزدا که در وندیداد ذکر آن رفته است ۱۷-۷-۴.

هَیک «آب پاشیدن، آب دادن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هَئوژوات «تندرستی» نام یکی از هفت ورجاوند نامیرا ۱۷-۹-۲ (پانویس).

هَئوژوات (خُرداد) ۱۷-۹-۱.

هَئوشروَه (کی خسرو) ذکر نام او در فروردین‌یشت ۱۷-۷-۳.

هَئوشروَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس).

هَئوشینگه نام اوستایی ۱۷-۱۲-۱.

هَئومه ایزد دوران آریایی که در اوستای نو ستایش شده است ۱۷-۷-۲؛ ۵-۱-۴؛ ۵-۳-۱؛ ۱۲-۱-۳؛

- پیوند آن با نام پرندۀ آنزو ۱۲-۳-۳؛
- پیوند احتمالی نام هومان با آن ۱۵-۵ (پانویس).
- هوم (هُومَه) در پیوند با جمشید ۱۲-۱-۱.
- هومَنیکَه نام اوستایی ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛ ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- * هومارَه نام ایرانی ۱۵-۹-۲.
- هومان «انسانی» واژه آلمانی ۱۵-۵.
- هومان نام فردی در شاهنامه، پیوند آن با اومان‌مَنده ۱۵-۵، نیز پانویس.
- هومانوس «انسانی» واژه لاتین ۱۵-۵.
- * هومَنو «آدم خوب» ریشه آریایی پاره نخست نام اومان‌مَنده ۱۵-۵.
- هُومَنَه «به‌منش» واژه ایرانی کهن ۱۵-۵.
- * هُومَت «باد» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۱۱.
- هُومَنَسند «خورسند» واژه پارسی میانه ۸-۱۱ (پانویس).
- هُومَوَپَه «کار نیک کردن» واژه اوستایی ۱۱-۹-۱۱.
- * هُومَوَرَتَنَه «دارنده ازابۀ جنگی خوب» نام پارسی باستان ۱۵-۲-۵.
- هُومَوَت «باد» واژه هیتی ۴-۲-۵؛ ۱۲-۳-۱۱.
- * هُومَوَنَتی «نیک‌مهر» ریشه اوستایی نام شاه هوری ۱۵-۸.
- هُومَه ۴-۵-۶؟؟
- * هُومَه «باد» واژه هندواروپایی ۱۲-۳-۱۱.
- هُومَه «وزیدن» واژه هندوایرانی ۱۲-۳-۱۱.
- هُومَه/هُومَوَرَه «خورشید، نور، آسمان» واژه اوستایی کهن، در پیوند با نام ایزد خَپَه ۱۲-۳-۱۱.
- (ه)هُومَهته «باد» واژه ایرانی کهن، در پیوند با نام ایزد خَپَه ۱۲-۳-۱۱.
- هُومِشَتَه «نیک‌ستایش» واژه مرکب اوستایی ۱۷-۹-۱-۶.
- هُومِیس «اسب» واژه یونانی ۱۵-۴-۴ (پانویس).
- هُومِیَه «نهاد» واژه هندی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- هِیخَتَه‌یَه‌ی «آب دادنی» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
- هِیرا «گردنبند» واژه هندی ۶-۳-۶.
- هِیرَم «الماس» واژه هندی باستان ۶-۳-۶.
- هِیرَنی «ذهن، مغز» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۱.

- * هُومَر-اوشَه/هُومَر-اوَوَسَه/هُومَر-اوَوَسَه ریشه ایرانی کهن احتمالی نام خُومَرَوُوش ۴-۵-۳.
- * هُومَر-اوشَه/هُومَر-اوَوَسَه/هُومَر-وُوشو گونه آغازین نام خُومَرَوُوش ۷-۲-۱۱.
- هُومَرُو «از خورشید» واژه اوستایی ۶-۳-۷.
- هُومَرَه چِشَمَن «بخشاینده نیروی خورشید به روان آدمی» نام اوستایی، در پیوند با واژه کاشی کَدَشَمَن ۶-۲-۱۰.
- هُومِشَرَوَه (کَی خُشرو) همتای ودایی آن ۱۷-۸.
- * هُومِشَبَه نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹ (پانویس).
- هُومِشَنگ ۱۷-۱۴-۳؛
- بی‌شاهی جهان به مدت سیصد سال پس از مرگ او ۱۷-۱۲-۱-۱؛
- در گاه‌نگاری سَنَتی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- فاصله میان مرگ او با آغاز فرمانروایی تَهَمُورث (دوران بدون شاه) نام شاه پیشدادی ۱۷-۱۲-۲-۱؛ ۱۷-۱۲-۴؛
- نیز به عنوان نمادی از آغاز دوران خانه‌سازی، شهرنشینی و نیز بهره‌وری از آتش ۱۷-۱۳-۳-۱.
- هُومِشَیدَر ۱۷-۱۰-۳؛ ۱۷-۱۰-۴؛ ۱۷-۱۱-۲؛
- در پیوند با عیسی مسیح ۱۷-۱۱-۵؛
- در گاه‌نگاری سَنَتی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛
- رَه‌انَدَنده دین ۱۷-۴؛
- موعد پدیدار شدن او در سال نخست میلادی (با ۸۰۰ سال تأخیر) ۱۷-۱۴-۷؛
- نام نخستین سوشیانت ۱۷-۱۰-۲.
- هُومِشَیدَرماه ۱۷-۱۱-۲؛ ۱۷-۱۴-۸؛ نام دومین سوشیانت ۱۷-۱۰-۳؛
- رَه‌انَدَنده دین ۱۷-۴.
- هُوم-فَرِیثَتی «خوش‌نقش» عبارت اوستایی، در پیوند با ریشه نام سرزمین سوئرتو ۷-۲-۲.
- هُوم «کَلاتَه، ملک (در اصل، جایی بر بلندی)» واژه آلمانی ۹-۳-۷.
- * ه(و)کُر «تارک کوه» واژه پیش‌هندواروپایی ۱۱-۲-۱.
- هُومَلِیَه/هُومَلَه «سَرپوش» واژه آلمانی کهن ۱۱-۴-۴.
- هُوم «گیاه و نوشابه جاودانگی» واژه پارسی میانه ۱۲-۳-۱۰ (پانویس)؛

هَرخَوَیتی «پَر آب» نام رود اوستایی ۴-۳-۱۲
(پانویس).

هَرخَوَیتی «سرزمین آراخوزی» نام اوستایی
۴-۳-۱۲؛ ۱-۳-۲

- از سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مَزدا که در نندیداد
ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

هَرَس «اسب» در زبان کهن شمال اروپا
۴-۴-۱-۱۵.

هَرَس «اسب» واژه آلمانی کهن ۴-۴-۱-۱۵.
هَرَس «اسب» واژه انگلوساکسون و انگلیسی
۴-۴-۱-۱۵.

هَرَسَن «سَر» واژه هیتی ۴-۱-۱۱.
هَرَمَزِد «آفریده آهوره‌مَزدا» نام پارسی میانه
۱-۴-۱۱-۱۷؛ ۵-۱۰-۱۷.

هَرَمَزِد (مشتري) نام سیاره ۵-۱۰-۱۷.
هَرَمَزَقَر «دارنده قَر آهوره‌مَزدا» نام پارسی میانه
۱-۴-۱۱-۱۷.

هَرِمِس «سودمند برای بیگانه، یاور بیگانه» نام
یونانی ۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَرَمِزْدَقَر نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم
آمده بود ۱-۴-۱۱-۱۷.

هَرَمِزِد نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم
آمده بود ۱-۴-۱۱-۱۷.

هَرَمِزِکَر نام یکی از مُغانی که از ایران به اورشلیم
آمده بود ۱-۴-۱۱-۱۷.

هَرَو-اَيَوَه «سرزمین آریا» نام اوستایی ۱-۳-۲.
هَرودَهرو «سرخ» واژه هندواروپایی ۷-۱-۶.

هَرَه‌وَتی در پیوند با ایزدبانوی آناهیتا ۴-۳-۱۲
(پانویس).

هَرَه‌وَتی نام رود سَرَس‌وَتی در ایران ۴-۳-۱۲.
هَری «زرد» واژه هندوآریایی ۶-۳-۶.

هَرِیو (هرات) از سرزمین‌های آفریده‌آهوره‌مَزدا
که در نندیداد ذکر آن رفته است ۴-۷-۱۷.

هَشْتَر «ستاره» واژه هندواروپایی ۶-۳-۱۲.
هَشْتِیس «بیگانه»، «دشمن»/«میهمان» واژه لاتین
۲-۷-۱۵.

هَشْتِیس «بیگانه، دشمن» واژه لاتین ۱-۷-۴
(پانویس).

هَفْتان (هفت سیاره) ۵-۱۰-۱۷.

هَلد «پهلوان» ۴-۱-۱۱ (پانویس).

هَلمان (حولان امروز) ۳-۶-۹ (پانویس).

هَلین نام قهرمان ترویا، پیوند آن با پارس‌ها ۲-۱-۹.
هَلیوبولیس شهری در مصر فرودین ۲-۸.

هَلیوس ۸-۲-۹.

هَمای ۱۲-۱۷؛

- جنگ او با روم (آسای کوچک) و پیروزی بر
آن، نیز پیوند آن با بنیادگذاری دودمان میتانی
۶-۱۴-۱۷؛

- در گاهنگاری سنّتی زَرْدُشتی ۱۷-۱۰-۱؛

- ذکر نام او در فروردین‌یشت ۳-۷-۱۷؛

- شهریار ۳۰ ساله او ۴-۱۷؛

- نام فارسی ۳-۳-۱۲.

هَمو «آدم» واژه لاتین ۵-۱۵.

هو «خوب» واژه اوستایی ۵-۱۵؛

- در پیوند با نام هوری ۸-۱۵؛

- در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

هوئوَه نام اوستایی ۱۷-۲-۷ (پانویس).

هوِپَرثَوَه «خوب‌گذر = فَرَات» ریشه ایرانی نام رود
فَرَات ۴-۱-۱۳.

هوئوتوسا نام همسر وِشتاسپ در اوستا، نیز
ستایش او در اوستا ۱-۳-۱۷.

هوئن نام فارسی ۳-۱-۱۱.

هوئو «دارنده تن خوب، نیک‌تن» نام پارسی
باستان ۳-۱-۱۱.

*هوئته نام پارسی باستان ۳-۱-۱۱.

*هوَخَشْتَره «فرمانروای خوب» نام ایرانی؛ نام
سومین شاهنشاه ماد ۱-۸-۱۵؛ ۱-۷-۷-۲؛

۱۷-۱۱-۸؛ ۱۸-۳-۷-۴، نیز پانویس؛

- در پیوند با واژه کاشی شَر ۱۶-۲-۶؛

- نام شاه مادی، در پیوند با واژه کاشی شَر
۱۶-۲-۶.

هَوَر «خورشید» واژه اوستایی ۳-۵-۴.

هَوَر «خورشید» واژه اوستایی، به عنوان ریشه
جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۲۲-۹-۱۵؛

- در پیوند با نام خَوَر و وَش ۱۱-۲-۷؛ ۳-۴.

هَوَر/هَوَره «خورشید» واژه اوستایی، در پیوند با نام
ایزد کاشی شوریش ۱۲-۱-۶.

- ۱۰-۴-۱. یَوَه «جو، غله» واژه هندی باستان ۴-۱-۵.
 یَوَه «غله» واژه هندوایرانی و اوستایی ۴-۱-۵.
 یَه «کی، کدام» واژه هندوآریایی ۷-۳-۱۰.
 یَهو ریشه آریایی نام ایزد یهوه، نیز پاژنامه ودایی دریاها ۱۲-۳-۲۴.
 ییمَه (جم، جمشید) ۷-۲-۱۰؛ ۱۷-۱۳-۴؛ ۱۲-۱-۴.
 (پانویس)؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۴-۱۰-۳ (پانویس)؛
 - به عنوان نخستین شاه ۱۲-۲-۲؛
 - پیوند آن با ییمَه در وداها ۱۷-۸؛ ۷-۲-۷؛
 - در پیوند با گیاه سومه/هئومه ۷-۲-۴؛
 - نام اوستایی جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس)؛
 - نام پیکر اسطوره‌ای اوستایی ۵-۳-۱۱.
 ییمَه خَشِیْتَه «ییمَه درخشان» پاژنامه اوستایی جمشید ۱۲-۱-۱۱ (پانویس).
 بیمیر نام نخستین انسان غول‌پیکر در اسطوره‌های اروپای شمالی ۱۷-۱۳-۴؛
 - در پیوند با خدایان اروپای شمالی ۱۸-۲؛
 - نام نخستین فرمانروای جهان در اسطوره‌های شمال اروپا، پیوند آن با جمشید ۱۲-۱-۴؛
 - نخستین شاه یا انسانی که از نقش‌های تاریخی او در داستانهای شمال اروپا گزارش شده است ۱۷-۱۲-۱.
 ییمَه نام اسطوره‌ای ايسلندی کهن، در پیوند با ییمَه آریایی ۱۲-۱-۴ (پانویس).

- یو «سواره، دوره‌گرد» واژه هندوآریایی ۸-۲.
 یوَه «ستون» واژه هندو آریایی ۸-۲.
 یوتو «جُد، دورافتاده» واژه اوستایی ۸-۲.
 یوج «سفت شده [پازَه]» واژه هندی باستان ۸-۲.
 یوخته «بستن زین‌افزار» واژه اوستایی ۸-۲.
 یوسوره/یوزسه «آبجو» واژه هندی باستان ۵-۱-۴.
 یوغ واژه فارسی ۸-۲.
 یوک «اسب» واژه تخاری (الف) ۱۵-۱-۸.
 *یوگتو «[سیم یا زه] کشیده‌شده» واژه هندواروپایی ۸-۲.
 یوگوم «یوغ» (نک یونگره).
 یوگَه «یوغ» واژه اوستایی ۸-۲.
 یون «جنبش» واژه افغانی ۸-۲.
 یون «جوان» واژه اوستایی، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 یونَک «بچه حیوان» واژه ارمنی ۶-۲-۲۰.
 یونگره «پیوستن» واژه لاتین، پیوند آن با یوگوم «یوغ» ۴-۵-۲.
 یونی «دختر باکره» واژه هندی باستان، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 یوون «جوان، جوان‌پسند» واژه هندوآریایی، از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو ۱۰-۴-۱.
 - در پیوند با واژه کاشی شِوَش ۶-۲-۲۰.
 *یوون «جوان» واژه هندواروپایی، ریشه یکی از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رَئَنو

هیرَته «زَر» واژه هندوآریایی ۶-۳-۶.

هیرَه «گردنبند» واژه پالی ۶-۳-۶.

هیس «خیس کردن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیس_یرَه «آب دادن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هیگ «زدن، برانداختن» واژه اوستایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هِیما «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

هِیما_له (یه) «زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

هِیمالیا (کوه) در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

هِیمالیه (هِیمالیا) ۱۲-۳-۲۸؛

- در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

هِیمَه «برف، زمستان» واژه هندی باستان، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۱-۶.

هِیندو «رود سند» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.

هِیندو_یه «هندی» نام پارسی باستان ۱۷-۲-۶.

هِیومن «انسان» واژه انگلیسی ۱۵-۵.

ی

یَوج/یوج «سفت کردن»/«زه‌انداختن» واژه‌های اوستایی ۸-۲.

یا «آری، بلی» واژه آلمانی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱.

یا «رفتن» واژه اوستایی ۸-۲.

یالوس نام یکی از دو فرزند نیای مردم سکایی بنابر روایت دیودور ۱۰-۳-۳.

یاهو «ای او» ورد زبان درویشان ایرانی ۱۲-۳-۲۴.

یاهو نام ایزد آریایی ۱۸-۷-۳.

یاهو نام ایزد آموری - آریایی ۵-۱۱-۴؛ ۷-۳-۱۸.

یَز_اِزَه_اِزَرَه «ستایش» واژه‌های اوستایی ۱۵-۹-۲۹؛ ۱۷-۹-۱.

یَزَرَه «ایزد»، «شایسته ستایش» واژه اوستایی ۱۷-۹-۱؛ ۱۷-۹-۱.

یَزَدَته «ایزد» واژه اوستایی ۱۵-۱۱-۱.

یَزَدَه_داته «آفریده ایزد = خداداد» نام اوستایی ۱۵-۹-۶؛

- «ایزدداد» نام اوستایی، ریشه نام آریایی خاور نزدیک، نیز کهن‌ترین نشانه از کیش زردشت در این نام فردی ۱۵-۱۰.

*یَزَدَه_داته نام ایرانی ۱۷-۹-۱.

یَیرو «جوان» واژه اوستایی ۱۲-۳-۲۴.

یَزَه_داته «آفریده ستایش» ریشه ایرانی نام آریایی خاور نزدیک یش_داته ۱۵-۹-۶.

یِس «بلی» واژه انگلیسی، بحث در ریشه آریایی کهن آن ۱۱-۱-۱.

یَشَنَه از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲؛

- به عنوان بخشی از اوستای نو، نیز متفاوت بودن ساختار منظوم آن با گائاه‌ها ۱۷-۷-۲؛ ۱۷-۷-۳ (پانویس).

یَشَت از بخش‌های پسین اوستا ۱۷-۲.

یَشَتَن «ستایش کردن» واژه پارسی میانه ۱۵-۹-۲۹؛ ۱۷-۹-۱.

یَشَت_ها ۱۷-۹-۲؛ ۱۷-۱۴-۶.

یک واژه فارسی ۱۵-۸-۵.

یَکوه «اسب» واژه تُخاری (ب) ۱۵-۸-۱.

یَل واژه فارسی ۱۱-۴-۱.

یَم نام پارسی میانه جمشید ۱۲-۱-۱ (پانویس).

*یَمو «دوقلو» واژه هندواروپایی ۱۲-۱-۱ (پانویس).

یَمو «همزاد» واژه آریایی ۱۷-۱۲-۱.

یَمَه «ایزد مُردگان» نام هندی کهن ۵-۳-۱۱؛ ۱۲-۴-۱ (پانویس)؛

- خدای مردگان در ریگ‌ودا ۱۷-۱۳-۴.

یَمَه نام هندی باستان معادل با ییمَه در اوستا ۱۷-۸؛ ۳-۱۱؛ ۱۵-۱۰-۱۹؛ ۱۵-۱۱-۹؛ ۱۲-۱-۱.

یَمَه_خَشَنَه «جمشید» نگارش ایلامی این نام در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۲.

یَمی نام خواهر همزاد یَمَه ۵-۳-۱۱.

یَو «بستن، سفت کردن» واژه هندوآریایی ۸-۲.

*یَو «بستن» واژه هندواروپایی ۸-۲.

یَو «دورنگهداشتن» واژه هندوآریایی ۸-۲.

*یَو «دورنگهداشتن» واژه هندواروپایی ۸-۲.

واژه‌ها و نام‌های آریایی در زبان‌های بیگانه

آ

- آب‌گل جایی در کرانه فرات، در پیوند با دیوار پدافندی شوسین موسوم به «دیوار مَرتو» ۱۸-۶-۵.
- آپیرو/آپرو/آپیرو/آپیرو نگارش‌های دیگر نام قوم هابیرو در متن‌های خاور نزدیک ۱۸-۷-۳-۷.
- آتن خدای خورشید مصری، ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۲-۳-۲۶.
- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۸-۱۱.
- آختوئیس (فرعون) در پیوند با پاکسازی پهنه خاوری دلتای نیل در شمال مصر از بیگانگان ۱۰-۱-۳.
- آراهب/ازخَب نام فرمانروای شهر دورو در ماد ۹-۲-۵.
- آری «آریایی» به عنوان پاره‌ای از نام‌های فردی کاشی ۶-۳-۲.
- آری/آری «چادر نشین» واژه سومری ۴-۷-۱.
- آری شهرت قوم آمورو در میانرودان ۵-۳-۱۱.
- آری/هاری شهرت قوم آمو در فلسطین ۵-۳-۱۱.
- آری‌پرنی نام فردی کاشی برگرفته از ایرانی کهن «آری‌فرته» (فَر آریایی) ۶-۳-۲-۳.
- آری‌تنی/آری‌تنو «آریایی تن» نام سوبیری ۱۰-۴-۲.
- آری‌زَنه «آریایی تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۲-۱؛ - در پیوند با واژه کاشی زَنه ۶-۲-۲۳؛ ۶-۲-۲۰.
- آری کاسو/آریک کاسو/آری کوشه/آریک قاسو «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۲-۲؛ ۶-۳-۳-۱۸-۷-۲.
- آری کیرمه «آهنگر آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۲-۴ (نیز نک آری کیرمه).
- آریسی گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریل نام اورشلیم در تورات ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۳-۱-۱۸؛ ۱۸-۷-۳-۶.
- آریوخ گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آری‌ورت گویش مصری نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریوک نگارش آرامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آریه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
- آسور/آشور ۱۵-۹-؟.
- آسور/آسور نام خدای شهری به همین نام و نیز خدای سرزمین آشور، بحث در ریشه ایرانی نام آن، پارژنامه آن به صورت «سرور کوهستان» ۱۲-۳-۹.
- آشوشکل آغازین واژه کاشی یاشو ۶-۲-۹.
- آشور (سرزمین) ۲-۳-۳؛ ۱۲-۳-۹؛ ۱۷-۴-۷؛ - (امپراتوری) ۵-۳-۵؛ ۵-۳-۷.

آموریت «آموریان» در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).

آموریت ثبت نام آمورو در تورات ۷-۲-۴.

آموریت (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۴-۲؛

- پیکار اسرائیلیان با آن ۱۷-۱۴-۶؛

- در پیوند با آموهای تازنده به مصر ۱۰-۱؛

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره اول ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- ریشه ایرانی نام آن (*آمور) ۷-۲-۱۰.

آموسیس (فرعون) راندن قوم هیکسوس از مصر

توسط او، نیز استفاده او از آرابه رزمی

۱۵-۲-۴؛

- نخستین فرعون دودمان هجدهم ۵-۳-۱۰.

آمولی اطلاق هوری‌ها به قوم آمورو ۷-۲-۷.

آمومتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۷-۲-۵.

آمون (خدا) ۱۸-۴-۲؛ ۱۲-۳-۲۷؛

- پیوند آن با ریشه نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶؛

آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۴-۵-۵.

آمون نام جدید خدای متو در مصر ۸-۱۱.

آمونشی فرمانروای سرزمین رکنوی فرازین

۱۰-۲-۴.

آمونیث «آمونیان» در پیوند با پسوند جمع در

زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).

آمونیث نام قومی در فلسطین، بحث در ریشه نام

آن ۸-۱۱.

آموی فلسطین، اشاره متن‌های کهن مصری به آن

۷-۲-۱۶.

آمهریوشه نام قوم صحرائشین آمو به زبان مصری

۸-۹.

آمی عئس نام بُت اعراب دوران جاهلیت ۱۲-۳-۱.

آنزو (پرنده اسطوره‌ای) در پیوند با سرزمین آرته

۱۷-۱۴-۴.

آنو/نو عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های

مصری ۱۰-۳-۷.

آنوم پسوند آموری، افزایش کاربرد آن در نام‌های

فردی دوره بابل کهن ۷-۲-۱۴.

آنوم(م) پسوند آموری برگرفته از ریشه ایرانی کهن

پانه «نگهبان»، عنصری از نام‌های فردی

آموتی نام فردی قوم مَرتو برگرفته از *آمو+

آموداتیس (پازنامه اَلْکَل) «آفریده آمو»،

«آفریده ایزد جاودانگی» نام خدای کوهستان

۱۲-۳-۱.

آمور (قوم) ۱۵-۷.

آمورو ۴-۵-۵؛ ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛ ۱۸-۴-۲.

آمورایی ۱۸-۷-۱.

آمورو (سرزمین) ۴-۵-۵؛ ۵-۳-۴؛ ۷-۲-۱۰؛

۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۸-۴-۲؛ ۲-۳-۱۱؛ ۱۱-۳-۵؛

۱۱-۳-۵؛ ۱۱-۲-۷؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱۱؛

۱۲-۳-۱۰-۵؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۲؛

- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار

بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛

بازرگانان آن در آلاخ ۷-۲-۱۷؛

- درگیری آن با اکد و فروپاشی دودمان سارگن

۹-۳-۱؛

- در متن‌های شاهان پسین آشور و در زمره

سرزمین‌های خاوری ۷-۲-۳؛

- ریشه آریایی نام شاهان آن ۷-۲-۱۴.

آمورو (قوم) بنیادگذاری کشوری مستقل در خاور

میانرودان در اواخر هزاره سوم توسط آن

۷-۲-۱۳؛

- پیوند تیره باختری آریاییان (سلم) با جابجایی

این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- در پیوند با سرزمین مئورو در وندیداد ۱۷-۷-۴؛

- در شمال فلسطین ۱۵-۷-۲؛

- در میانرودان به نام مَرتو ۷-۲-۱۶؛

- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛

- نامیدن آن به صورت آری در متن‌های میانرودان

۱۱-۱-۱؛

- ورود آن در میانه سده ۱۹ پیش از میلاد به شهر

ماری ۷-۲-۱۵؛

- قومی در میانرودان در پیوند با قوم آمو در مصر

۸-۱؛

- یکی بودن آن با اومان مَندَه ۷-۲-۱۰.

آموری (آموریت) (قوم) گزارش تورات مبنی بر

این‌که پدر اورشلیم از این قوم بوده است

۱۲-۳-۱۰-۲.

آموری (قوم) در متنی از نرام سین ۷-۲-۱۰.

آکَه وَشَه «هَخایی درخشان یا هَخایی خوب» نام قومی در یانورد در فلسطین ۱۱-۵-۱۱.

آلبان بخشی از نام شخصی کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۳-۱-۶.

آم نام فردی در نفرین نامه های مصری در پیوند با نام قوم آمو ۲-۴-۱۰.

آم نام خدای ماه و کشور در عربستان جنوبی ۱-۳-۱۲.

آمنیم هِت سوم (فرعون) ۱۱-۳-۵؛

- در پیوند با سرزمین رَثنو ۵-۲-۱۰.

آمنیم هِت (فرعون) پیوند نام او با نام خدای آمون ۶-۳-۱۰.

آمنیم هِت یکم (فرعون) ۳-۲-۶-۱۸؛ ۵-۱-۶-۱۸؛

- اشاره متنی از دوران او به خدای مَنَتو تحت عنوان «خدای سرزمین بلند» ۷-۸؛

- بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر، نیز ساخت سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از رخنه آسیاییان ۲-۲-۱۰؛

- در پیوند با شکل تَبَر در دوران او ۳-۱۴؛

- ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد، مس و برنز ۳-۱-۵-۱۴؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۲-۳-۱۰؛

- کشته شدن او ۴-۲-۱۰؛

- نگاره آرامگاه او ۳-۲-۱۰.

آمنوفیس چهارم (فرعون) ۳-۳-۲؛ ۱۱-۸؛ ۲۶-۳-۱۲؛ ۶-۱-۱۷.

آمو (سرزمین) ۳-۱-۵-۱۴؛

- در متن های مصری ۱-۴-۵.

آمو/آمور (قوم) در نفرین نامه های مصری ۲-۳-۱۰؛

- در متن های مصری ۱۱-۳-۵.

آمو (قوم) ۱۰-۳-۵؛ ۱۱-۳-۵؛ ۱۰؛ ۷-۲-۱۰؛ ۲-۴-۱۰؛ ۲-۱-۱۱؛ ۲۵-۳-۱۲؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۶-۱۴؛ ۶-۱۵؛ ۶-۲-۴-۱۸؛ ۳-۲-۶-۱۸؛ ۴-۳-۷-۱۸؛

- اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در نفرین نامه های مصری ۴-۱۰-۳-۱۲؛

- اطلاق آن به صورت هاری ۹-۲-۷؛

- پیکار سِسوتریس سوم با آن ۲-۳-۱۰؛

- پیوند هیکسوس ها با آن ۲-۷-۱۵؛

- تازش آن به مصر ۷-۱۵؛

- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۲-۳-۹؛

- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در نامه یکی از فرعون ها، نیز استفاده مصری ها از این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار» ۳-۱-۱۰؛

- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۱۱-۸؛

- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۹-۸؛

- حضور آن در مصر ۱۰-۸؛

- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۴-۲-۱۳؛

- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۴-۳-۶؛

- در پیوند با داستان سینه ویه و سرزمین رَثنو ۴-۲-۱۰؛

- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم ایرانی آمو، نیز در دوره دودمان پنجم و در پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر ۱۴-۸؛

- در سندهای مصری ۳-۳-۹؛

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۶-۳-۷-۱۸؛

- در مصر فرازین، نیز در پیوند با مفهوم «عشایر چوپان» در مصر ۱۳-۸؛

- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱-۲-۱۰؛

- گماردن این مردم به شغل های مهم در دوران دودمان دوازدهم مصر ۳-۲-۱۰؛

- نام آن به صورت بخشی از نام های خاور نزدیک ۷-۳-۱۰؛

- نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۱۲-۸؛

- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مَرتو به میانرودان ۳-۱-۱۰؛

- در مصر در زمان دودمان ششم ۱-۸.

آمو (ایزد) پرستش آن در کنعان ۱-۳-۱۲.

آموئَنو «جاودان تن = روئین تن» نام شخصی آموری ۳-۱-۱۱؛ ۳-۱-۱۱؛

- در پیوند با نام آمی دی تَنه ۱۴-۲-۷؛ ۱۵-۲-۷.

آموئَنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء «تَن» ۱-۱-۱۱ (پانویس).

آپی زک‌نیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپی زلوم نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی شنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی شوکه نگارش ایلامی نام ایرانی، برگرفته
از «آبی» - سئوکه «درخشان، او که
می‌درخشد» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپی شیه‌تیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن،
برگرفته از «آبی/آبی‌شیاتیش» (در پیوند با شیاته
«شادی، خوشبختی») ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپی که نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپیم/آپیمه از نام‌های فردی سرزمین رتنو
۱-۴-۱۱؛ ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپیمه نام پارسی باستان (نگارش ایلامی) ۹-۲-۷
(پانویس)؛

- نگارش ایلامی نام ایرانی ۱-۴-۱۰.

آپی تپه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از
«آبی/آبی‌ناقه» (ناقه «خاندان») ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی تره نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی تکه نام ایرانی کهن، گونه عامیانه آبی‌تشنه
نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
آپی‌یمه نگارش ایلامی نام اوستایی آئویامه
۱-۴-۱۰.

آپی‌یمه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
اوستایی آئویامه «بسیار نیرومند» ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی‌یه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آتر نام خدای آموری ۷-۱-۱۱.

آترایی نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آترزیه/منوزیه/شووززیه نام کوه‌هایی در متن‌های
هوری ۱-۱۳؛ ۹-۳-۸ (پانویس).

آترسوری نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آترنی نام آموری ۷-۱-۱۱.

- ایزد میانرودانی، در پیوند با نام فردی از قوم
مرتو ۷-۲-۱۵.

آپشو ایزد میانرودانی، بحث در ریشه ایرانی آن
۶-۳-۱۰.

آپشو در پیوند با نام فردی کاشی ایبشا ۴-۳-۶.
آپشوداهوش نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۲-۳-۱۲.
آپشوداهوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
«آفش‌دهیو» ۶-۳-۱۰؛ ۶-۳-۶.

آپشه «آب» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
معادل «آب» ۶-۳-۱۰؛ ۶-۳-۶.

آپوزنه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
اوستایی زنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

آپوزنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپوفیس «دفع کردن، از خود راندن» نام برخی از
شاهان هیکسوس ۱۵-۷-۳.

آپوکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپومرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از
«آبی‌ورشه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپومتیه «پیرومند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپومتیه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته
از «آبی‌وتیه» «پیرومند» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپوهی‌یش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپویه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپه‌تین نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپی‌ترتکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته
از «آبی‌آبی‌درنگه» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آپیرکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپیرمرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱
(پانویس).

آپیرو/آپرو/آپیرو نگارش‌های دیگر نام قوم
هابیرو ۱۰-۴-۱۱؛ ۷-۱۸-۸.

آپی زک‌نوش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
برگرفته از «آبی‌چگ‌نی» ۸-۱-۱۱ (پانویس).

نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰.

(آ)نوم پسوند آموری، در پیوند با نام نپلانوم ۱۳-۲-۷.

آواریس (آوریس) «شهر حصاردار»، «پناهگاه»، در پیوند با واژه اوستایی آورَه «جای دادن»، «اسکان دادن»، «پایین آمدن؟» ۳-۷-۱۵؛

نام پایتخت هیکسوس‌ها ۵-۵-۹؛ ۳-۱-۱۵؛ ۱-۳-۷-۱۸؛

- دلیل گزینش جای آن ۷-۱۵.

ا

آب آبه «دریا» واژه سومری ۱-۲-۱۱.

آبدَدَنه نگارش آشوری نام جغرافیایی ایرانی کهن ۹-۱-۱۱ (پانویس).

آبدَه جزئی از نام‌های خاور نزدیک، بحث در ریشه آریایی آن ۹-۱-۱۱.

آبسالم نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سلم ۵-۱۰-۳-۱۲.

آبسر آوانویسی دیگر نام آبشه ۴-۳-۶.

آبسر نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی سره ۱۳-۲-۷.

آبسو نام قدیم قوم مَرتو برابر با آبسو «آب» در ایرانی کهن ۱۵-۲-۷.

آبشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی سره ۱۳-۲-۷.

آبشه / آبشه نام سردسته کاروان قوم آمو در دوران فرمانروایی سسوتریس دوم ۴-۳-۶.

آبشه / آبشه ۴-۳-۷-۱۸ (نیز نکمدخل پایین).

آبشه / آبشه آبسر / آبسر آبسر / آبسر آبسر نام سردسته گروهی از آموهای آسیایی در نگاره‌ای مصری ۶-۲-۱۰؛ ۶-۳-۱۰؛ نیز پانویس.

آبه «دریا» واژه سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه «پیر، پدر» واژه سومری ۱-۲-۱۱.

آبه - ایگی - نیمه - شو «دریای بالا» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه تِمه (یا - دامَه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبه تیه (یا - تیه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن

۸-۱-۱۱ (پانویس).

آبه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه - سیگ سیگ شه «دریای پایین» واژه مرکب سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه - سیگ ته «دریای پایین» واژه مرکب سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبه - سیگی نیمته «دریای بالا» واژه مرکب سومری ۱-۱-۲-۱۴.

آبی آبو «پدر» واژه سامی ۸-۱-۱۱.

آبی آبو عنصری از نام‌های سامی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱-۱۱.

آبی اتر نام آموری ۷-۱-۱۱.

آبی رتش نام پنجمین شاه کاشی، در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۷-۹-۱۵؛ ۲-۱-۷-۱۸؛ ۵-۲-۱۵؛ ۱-۳-۶.

آبی سره «فرمانروای بزرگ» نام شاهی از دوران پسین دودمان لارسا ۱۳-۲-۷؛ ۴-۱-۱۱؛ (پانویس)؛ ۶-۳-۱۰؛

- در پیوند با واژه کاشی سره ۱۵-۲-۶.

آبت آبشه «اسب (ایزدبانوی) خورشید» نگارش ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خَپه ۱۱-۳-۱۲.

آبخرن نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵؛ ۱-۳-۷-۱۸.

آپ دده نگارش ایلامی نام ایرانی «آپ داته» آفریده ایزد آب ۱-۴-۱۰.

آپر ۷-۳-۷-۱۸.

آپر کویش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپر متیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۲-۴-۱۰ (پانویس).

آپرو بخشی از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۲-۴-۱۰.

آپروهک آپروهت «یار نیرومند» از نام‌های فردی در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۴-۱۰؛ ۷-۳-۷-۱۸.

آپسو «آب خوب» نام خدای آب‌های روی زمین میانرودانی ۱۲-۳-۱۲؛

- فرمانروای میتانی ۱۵-۸-۳؛
- ریشهٔ آریایی این نام ۱۵-۸-۱.
- آرته‌خِپَه «دارندهٔ تنی چون خِپَه» نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خِپَه ۱۲-۱۱-۳.
- آرته‌خِپَه، شهربان آریایی شهر اورشلیم ۵-۳-۱۲؛ ۷-۲-۱۴؛ ۱۲-۳-۴؛ ۱۰-۳-۴؛
- برگرفته از ترکیب آرته «سامان راستی» (واژهٔ آریایی) و خِپَه «ایزد خورشید آریاییان باختری» ۱۵-۱۰-۷.
- آرته‌دات نام آریایی خاور نزدیک از دوران هخامنشی در بابل ۱۵-۹-۲.
- آرته‌سَری «همبسته با آرته» ۱۱-۱-۴؛
- نگارش آشوری نام مادی آرته‌سَره ۱۵-۹-۲؛
- نام فردی مادی در سنگ‌نوشتهٔ سَلْمَانَصَر سوم، در پیوند با واژهٔ کاشی شَره ۱۵-۲-۶.
- آرته‌شِینی نام فردی از متن‌های شهر نوزی در پیوند با جزء ایرانی آرته ۱۵-۹-۲.
- آرته‌شومَرَه «به‌یاد آرته» نام میتانی با ریشهٔ آریایی ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۸-۱؛ ۱۸-۷-۲-۳.
- آرته‌مَنَه نام فردی از متن‌های شهر نوزی در پیوند با جزء ایرانی آرته ۱۵-۹-۲.
- آرته‌مَنیه نام ایرانی (نگارش ایلامی) برگرفته از عنصرهای آریایی آرته + مَنی‌یت «اندیشیدن» ۱۵-۹-۲؛
- نام ایرانی در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۵-۱۰-۹؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۲؛
- نام فرماندار شهر زیری‌بَشَنی ۱۵-۹-۲.
- آرته‌مَنیه «به‌یاد قانون ورجاوند» نام فرماندار شهر زیری‌بَشَنی برگرفته از دو بخش آرته «راستی» و مَنیت «اندیشیدن» ۱۵-۱۰-۹.
- آرته‌هَپَه ۱۱-۱ (نیز نک آرته‌خِپَه).
- آرته‌یه نام فردی از متن‌های شهر نوزی در پیوند با جزء ایرانی آرته ۱۵-۹-۲.
- آرتِینی «چرخ» واژهٔ اکدی ۱۵-۲-۵.
- اِرَتی (ی)نو «بخشی از ابزار جنگی؟» واژهٔ اکدی ۱-۷.
- اِرَتی (ی)نو «بخشی از یک زین‌افزار»، «چرخ آزابَه
- رزمی» واژهٔ اکدی ۱۵-۲-۵.
- آرتِی‌ینی «ابزار آزابَه» واژه‌ای در متن‌های آلالاخ ۷-۱.
- آرتِی‌ینی نام فردی از متن‌های آلالاخ در پیوند با مفهوم اوستایی «چرخ، آزابَه» ۱۵-۱۱-۲.
- آرخو نام شورشی‌آرمی در زمان داریوش بزرگ ۲-۲-۷.
- آرداته نام شهری در سوریه، برگرفته از ریشهٔ ایرانی «آرته‌داته» «آفریدهٔ آرته» ۱۳-۱-۳.
- آرداته نام شهری در فلسطین ۴-۷-۱.
- آرد پلتی آوانگاری نام فردی کاشی ۶-۳-۳ (پانویس).
- آردکوسو □□یر□ هوسو نام شخصی کاشی از متن‌های شهر نیپور ۵-۳-۵.
- آردمو نام سردار شولگی ۹-۲-۳؛ نیز پانویس؛
- نامهٔ او به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).
- اردن ۱۴-۱.
- آرده‌اشیرته / آرده‌اشیرته آوانگاری اصلی نامی که معمولاً عبدی‌اشیرته خوانده می‌شود ۱۱-۱-۹.
- آرده‌اشیرته / آرده‌اشیرته نام شهریار سرزمین آمو در پیوند با واژهٔ آریایی آرته ۵-۳-۱۲؛ ۷-۲-۱۴؛ ۱۵-۱۰-۸.
- آرده‌تِشوپ □□یر□ تِشوپش نام پسر پنجمین شاه کاشی ۶-۳-۱.
- آرده‌گاشان / آردگاشان «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۳؛
- در پیوند با نام قوم کاشی ۶-۱-۱.
- آرتوم نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- آرزوه نام جایی در سرزمین لوویه ۱۳-۱-۱۹؛ ۹-۲-۱.
- آرزویه / آرزوی‌یه نام فرماندار شهر رُخ‌زی برگرفته از ریشهٔ هندی باستان *آرجویه «درستی، درست‌کردار» ۱۵-۱۰-۱۰؛ ۱۸-۷-۳-۷.
- ارسطو اشارهٔ او به زمان زردشت ۱۷-۶؛
- بحث در ریشهٔ آریایی این نام ۱۱-۱-۱؛

آتره نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آتره‌ماو نام آشوری، برگرفته از نام ایرانی
آتره‌سیس نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آتری‌زدوق نام آشوری ۷-۱-۱۱.

آتل «آتش» نام آریایی خاور نزدیک ۷-۱-۱۱.

آتل‌شینی نام آکدی یک از ابره‌ران آریایی ۷-۱-۱۱.
آته گمه / آته گمه / آته گمه / آتو گمه / آتته گمه
نام فرماندار قادش برگرفته از ریشه *آته گمه
«شتاب رونده، تندرو» ۲-۱۰-۱۵.

آتی بخشی از نام‌های فردی آلاخ برگرفته از
اوستایی آستی «میهمان» ۵-۹-۱۵.

آتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۹-۱-۱۳
(پانویس).

آخاتیّه نام پهنه‌های گسترده‌ای از یونان در انجیل
۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱.

اُخن‌آتن «پسندافتاده آتن» ۳-۲-۷-۱۸؛

- پارنامه اَمونوفیس چهارم ۱۱-۸؛ ۲۶-۳-۱۲.

آخی‌تنو ۲-۴-۱۰؛

- «با پیکر یک هخا (دوست)» نام شخصی آموری
۳-۱-۱۱؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء
«تن» ۱-۱-۱۱ (پانویس)؛ ۱۵-۲-۷.

آخیّه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
نام‌های خاور نزدیک ۱-۴-۹.

آخیّه نام خدایی در میانرودان ۲-۱-۱۱.

آخی‌توه سرزمینی در آسیای کوچک که به دست
قوم آریایی هخا بنیاد گذاشته شد ۲-۴-۹،
۲-۲-۷-۱۸.

آدر نام ایزد میانرودانی، پسر خدای خدایان
۱۶-۳-۱۲.

آر نام شاه هوری ۴-۱۵.

آرا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند
با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.

آربو «غروب خورشید» واژه آکدی ۵-۱۰-۳-۱۲.

آزپخشاد نام پسر سام پسر نوح در تورات
۵-۱۰-۳-۱۲؛ ۲-۱۸؛ ۳-۲-۱۳.

آزپخه - آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری
در پیوند با نام جغرافیایی ۱-۱-۱۱.

آزپخه (شهر) ۶-۳-۵؛

- (کرکوک) به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش

در متن‌های دودمان سوم اور ۳-۵-۱-۱۴.

آربو «تاریک، فرو رفتن» واژه بابلی کهن
۵-۱۰-۳-۱۲.

آرتَمَنَه نام ایرانی در متن‌های شهر نوزی، در پیوند
با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۱-۶.

□/یر □ ۱۳-۲-۷.

آرتَه (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۱-۵-۴-۲؛ ۳-۱۴-۳؛
۳-۱۴-۱۷؛ ۵-۱۴-۱۸-۱-۶-۲؛ ۳-۳-۵؛

- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۳-۱-۱۴؛

- پیوند آن با روایت هرودت از پارس‌های کهن
۳-۱-۷؛

- پیوند آن با سرزمین خونی‌رته ۱-۴-۱۸؛

- در پیوند با انمرکار ۱-۲-۱۴؛

- بنیادگذاری آن در خاور ایران در حدود ۳۰۰۰

پیش از میلاد، نیز بروز خشکسالی در آن، نیز

پیوند آن با شهر یاری جمشید ۴-۱۴-۱۷؛

- پیوند آن با سرزمین خونی‌رته ۱-۱-۷؛

- در پیوند با افسانه گیل‌گمش ۳-۱-۱۲؛ نیز
پانویس؛

- در پیوند با الهه عشق، ستاره ناهید ۱-۲-۱۲؛

- در پیوند با پرندۀ آنزو ۳-۳-۱۲؛

- در پیوند با کنگ‌دژ، نیز دیوار هفت‌رنگ آن
۳-۵-۱-۱۴؛

- در پیوند با مضمون «جاودانگی» ۲-۱-۱۲؛

- سرزمینی در خاور پهنه‌های درونی فلات ایران،

نیز ثروت افسانه‌ای آن، در متن‌های سومری،

ریشه آریایی نام آن، نیز نگارش خط میخی آن

۱-۷؛

- در خاور ایران منطبق بر سرزمین پَرشی ۲-۱-۹.

آرتَه جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه

آریایی ۱۷-۲-۷.

آرتَه «چرخ» در پیوند با سرزمین چخَره در

وندیداد ۴-۷-۱۷.

آرتَه‌آشیرته ۲-۳-۷-۱۸.

آرتَه‌تامَه ۲-۹-۱۵؛

- نام شاه میتانی، نیز بدل شدن میتانی به یک

آبرقدرت در زمان او ۳-۲-۷-۱۸؛

- نام فرمانروای خوارزم، نیز پیوند آن با نام

- نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تَشوپ
۱۲-۳-۱۴؛

- نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در
پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام شاه سرزمین آمورو ۷-۲-۱۴؛

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری تَشوپ مارشومیه نام سوبری آمیخته با آری و
آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری تَشویه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری تَنی «آریایی تَن» نام آریایی خاور نزدیک در
پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه»
۱۵-۹-۱.

آری تَنی «آریایی تَن» نام سوبری ۱۱-۱-۱۳؛
- آمیخته با آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری تَیتی «بلندی، کوهستان» واژه لووی ۵-۳-۱۱.
آری تَیه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های
اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریحا نام شهری در فلسطین ۵-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۴-۱؛
- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های آدمی ۱۳-۲-۳.
«آری خَشْتَره» فرمانروای آریایی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری خَمروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری خَمَنو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی
در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری خو(؟) ب.... نام فردی دوره فرمانروایی قوم
کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری دَته گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱

۱۱-۱-۱.

آری آری «اوری» سرزمین آریاییان نام پهنه‌هایی
در باختر فلات ایران و شمال میانرودان
۱۸-۶-۱-۱.

آری آب (اش؟) - که آن نام آریایی خاور نزدیک از
متن‌های چغَر بازار در پیوند با جزء آری یا آریه
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری - اَمونگارَش اَکدی نام سرزمین آریا ۲-۳-۱.
آری بانی «پرتو آریایی» نام شخصی کاشی در
متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵.

آری بنی نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آ(؟) رب سه‌سه نام فردی دوره فرمانروایی قوم
کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه
۱۱-۱-۱ (پانویس).

آریپ آرشیه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آریپ پرنی نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آریپ تَشوپ نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با
واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آری پَرشی «آریایی از پَرشی؟» ۱۵-۹-۱؛
- نام شخصی از متن‌های شهر نوزی ۹-۱-۶.

آری پَرشی «پارسی آریایی» نام شخصی در
متن‌های بابلی میانی ۵-۳-۵.

آری پَرکه «فَر آریایی» در پیوند با نام فردی کاشی
آری پرنی ۱۱-۱-۱؛ ۱۷-۹-۶-۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۱؛
- در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه»
۱۵-۹-۱.

آری پرنی «فَر آریایی» نام شخصی کاشی در
متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵؛

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در
میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱؛
نیز پانویس.

آری تَشوپ آری تَشویه «تیشتره» آریایی نام
شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۱۱-۱-۱؛
۵-۳-۵

- گزارش او از زمان زندگی زَرْدُشت ۵-۱۷.
آرَشْکَه نام پارسی باستان با پسوند که ۱۷-۲-۷
 (پانویس).
آرَشْنِیخ آوانویسی پسین نام رود فُرات در
 زبانهای خاور نزدیک ۵-۱-۱۳.
آرَشْنِیه آرنژیه «دجله» نام هوری ۵-۱-۱۳.
آر شیه ده نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های
 چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
آرَفَخَشْد نام فرزند سام، فرزند نوح ۳-۲-۱۳.
آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
آرگه [...] نام هوری ۱۸-۷-۲-۳؛ ۸-۱۵.
اِزْم «بهشت» واژه عربی ۵-۱-۱۲.
آرْمَن ۹-۶-۱؛
 - تطبیق آن با پهنه ارمنستان امروزی در هزاره
 سوم پیش از میلاد ۲-۶-۹.
آرْمَنو در متن سارگن ۱-۳-۹.
آرْمَنوم (ارمنستان) ۱۸-۶-۱-۳؛ ۳-۳-۵؛
 - شکست فرمانروای آن توسط نِرامسین، نیز در
 پیوند با دریای بالا ۱-۱-۱۴؛
 - نخستین اشاره به آن ۱-۶-۹.
اِرْمَه ریشه بخشی از نام امروزی کِرْمَه ۱۱-۳-۵.
اِرِن «سرباز» واژه سومری ۵-۳-۳؛ ۹-۲-۹.
اِرِن «افسار» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس).
اِرِن واژه بابلی برای نامیدن سربازان آریایی
 ۴-۳-۵.
آرنزو «دجله» نام سوبری ۵-۱-۱۳.
اِرِن کاش دَدون کی نام جغرافیایی از متن‌های
 دودمان اور سوم ۳-۳-۵.
اِرِن (کور) مَرْتو «سربازان آریایی سرزمین مَرْتو»
 واژه بابلی ۴-۳-۵.
آرنوَنده نام شاه هیتی ۸-۳-۵.
آرَنه جزئی از نام‌های فردی آموری باریشه آریایی
 ۱۷-۲-۷.
آرنیکه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۱۷-۲-۷
 (پانویس).
آروَنه نام شهری منسوب به دوران اِثاتوم ۹-۲-۷؛
 - نگارش آشوری واژه اوستایی اَنوَرَه ۳-۱-۱۱.
آروختی نگارش اکدی نام استان آراخوزی
- ۱۰-۴-۲ (پانویس).
آزود نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم
 ۱-۴-۵.
آروست مر نگارش مصری نام پارسی باستان
 ۲-۹-۱۵.
آروکو نگارش اکدی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
آروم آری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های
 چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱
 (پانویس).
آروَنه آروَنه نام شهربان اورشلیم در تورات
 ۱۵-۸-۲؛ ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۲-۳-۴؛ ۱۸-۸-۱؛
 ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).
آروَنه آروَنه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
 میتانی ۲-۸-۱۵.
آروَه تَنو «دارنده تَن دلاور و چابک» نام شخصی
 آموری ۳-۱-۱۱.
آروَهتی «پُر آب» نام اکدی ۱-۳-۲.
اِرَه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند
 با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
آرَهَب آرَحَب نام شاه سرزمین ماد در دوران
آمی دی تَنه ۹-۲-۷؟؟
آری «بالا بُردن» واژه لووی ۱-۱-۱۱.
آری «بالا، بلند»، در متن‌های میانرودانی ۳-۱-۱۲
 (پانویس).
آری «بام» واژه ایلامی-اکدی ۱-۱-۱۱.
آری در پیوند با مفهوم «باختر» و نیز نام قوم
 مَرْتو و آمو در متن‌های کهن میانرودانی
 ۵-۱۰-۳-۱۲.
آری «دشمن، دشمنانه، عشیره» واژه
 سومری، نیز واژه‌ای برای نامیدن قوم آریایی
 آموریان ۱-۱-۱۱؛
 - بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک ۱-۱-۱۱.
آری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
 ۱-۳-۲.
آری «دشمن» واژه سومری ۵-۳-۱۰.
آری «بیگانه» واژه سومری ۷-۲-۹.
اِرِی «برده» واژه سومری ۷-۲-۹.
اِرِی بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک

- نام منطقه‌ای در متن‌های سارگن ۳-۳-۵.
 اورین «دشمن، سرزمین دشمنان، سربازان خاوری» واژه سومری ۵-۱۲-۱؛ نیز پانویس؛
 ۹-۲-۹؛ ۱۵-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱-۹-۲.
 اورین «سرباز، سرباز آریایی یا مردم آریایی» واژه سومری ۹-۲-۳.
 اورین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان ۵-۳-۱.
 اورین شناسه قوم کاشی در بابل ۵-۳-۱۱.
 اورین کاشی «کاشی آریایی» از نام‌های خاور نزدیک ۵-۶؛ ۱۸-۱-۷-۲.
 اورین کاشی «کاشی آریایی» نام بایلی ۵-۳-۴.
 اورین کاشی «کاشی آریایی» نام فردی کاشی ۶-۳-۲؛ ۶-۳-۳.
 اورین منده ۱۲-۵-۱؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۵-۷-۴؛ ۱۸-۱-۶-۳؛ ۱۸-۲-۷-۳؛
 - در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶.
 اورین منده «آرابه‌ران آریایی» پیوند آن با واژه مَرَّیَه نو ۱۵-۳.
 اورین منده (قوم) در متنی از نرام‌سین و به عنوان مردمی که از پهنه‌های شمال میانرودان به سرزمین‌های خاور نزدیک سرازیر می‌شوند، نیز در قانون‌نامه هیتی کهن به عنوان طبقه‌ای با امتیازات ویژه ۱۵-۴؛
 - پیوند آن با قوم مَنَتو ۸-۱۱.
 اورین منده «مادی آریایی» یا «مرد آریایی» ۱۵-۵.
 اورینو «در بند کردن» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس)؛
 - «دستبند» واژه اکدی ۹-۲-۹؛
 - «گردنبند (ایرانی)» واژه اکدی ۹-۱-۲.
 آری‌ته‌زوروم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آریوک در پیوند با نام شاه هوری ۱۵-۸.
 آریوک نام فرمانروای آلا سار (در تورات) ۱۵-۷-۲.
 آریوم = آری‌ینوم «آریایی» در پیوند با واژه اکدی معادل «مس» ۱۲-۳-۱۰-۵؛
 - در پیوند با عبارت اکدی معادل «مس سیاه» ۱۴-۱-۶.

آری لَشیه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری‌له‌لوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آری‌له‌وَره نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَغَرَبازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آریم اورین واژه‌های بایلی برای نامیدن اسیران آریایی ۵-۳-۴.
 آریم «دشمن»، «بیگانه» واژه سومری ۱۵-۷-۲؛ ۵-۳-۱۱؛ ۴-۱۱-۳-۵.
 آریم «سربازان آریایی» واژه اکدی ۵-۳-۵.
 آریم بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
 آریم نام اکدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).
 آریم‌توری «تورانی آریایی» نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت ۹-۳-۹؛
 - در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آریم‌توری نام بایلی ۵-۳-۵.
 آریم‌کاشی نام مردم شهر کاشو در متن‌های بابل کهن ۵-۳-۴ (اریم‌گیش).
 آریم «ابزاری از چوب و فلز»، «تبر» واژه سومری ۹-۴-۱.
 آریم.مِش کاشیه «سرباز آریایی از شهر کاشی» ۵-۳-۵.
 آریم.مِش نگارش نام یک سرزمین در متنی از دوران بابل میانی ۵-۳-۵.
 آرین نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 آرین «برده» واژه سومری ۱۴-۴-۲.
 آرین بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.
 آرین ۲-۳-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۸-۶-۳-۱.
 آرین (سرزمین) در متن سارگن ۹-۳-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛
 - جایگاه انلیل ۱۲-۲-۱؛
 - در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۱-۳.

(پانویس).

آری زدی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری ری نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری زَنَه «آریایی تبار» نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه اوستایی زَنَه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.

آری زَنَه «آریایی نژاد» نام کاشی ۵-۳-۵؛
- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری سَلِم «سَلِم آریایی» گونه آغازین نام شهر اورشلیم ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۳-۱-۱۸.

آری سَه نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری سَرو نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شَری نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شولوم نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شِه زَوَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَعَر بازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شَه کی نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چَعَر بازار در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری شی میگَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری کازو «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۵-۳-۵.

آری کاسو ریشه آریایی نام شخصی **آریک کاسو** ۵-۳-۵.

آری کاسو «کاشی آریایی؟» نام فردی کاشی دارای پاره آری ۱۱-۱-۱.

آریک کاسو نام مردی از شهر نیبور ۵-۳-۵.

آری گَمَری نام فردی سوَبَری ۱۱-۱-۱ (پانویس).
آری کوشَه «آریایی کاشی» نام شخصی کاشی ۹-۳-۵؛ ۵-۳-۵.

- نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری گویا (شاید به معنی «کوی آریایی، شاه آریایی») نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آری کویَه «کوی آریایی؟» نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.

آری گَه زو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری گَه نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری کیا نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱۵-۹-۱.

آری کیرمه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱۱-۱-۱؛ نیز پانویس.

آری گیه «آری کویَه» «کوی آریایی، شاه آریایی؟» نام فردی آریایی خاور نزدیک ۸-۸؛

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛

- نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶.
آری (گ) «بلند» ریشه واژه آرگ ۱۳-۲-۳.
آری گَه، در پیوند با شهر **آریحا** در فلسطین ۵-۳-۱۱.

آری گیم شو نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری یا آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری گین آری فرزند بوشَم از شهر شیمَنوم، نام فردی سوَبَری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری گین هویی نام فردی سوَبَری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

آری گیه مار آریه نام سوَبَری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

- آشکوز در پیوند با سکایی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 آشگوزی «سکایی» ۱۰-۴-۲.
 آشگوزی نگارش اکدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.
 آشمی «سنگ» واژه کاشی ۶-۲-۲.
 آشورآتی «میهمان آسوره» نام فردی از متن‌های
 آلالاخ ۱۵-۹-۵.
 آشورتی نام مردی از آلالاخ ۱۵-۹-۳.
 آسوره نام ایزد آموری ۱۵-۹-۳؛
 - جزئی از نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی
 ۷-۲-۱۷؛
 - به عنوان ریشه نام ایزد آسور ۱۲-۳-۹.
 آشورَته «اسب تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۳؛
 ۱۵-۱۱-۲؛
 - در پیوند با واژه اوستایی زَته «نژاد» ۱۵-۹-۳۰؛
 - در پیوند با واژه کاشی زَته ۶-۲-۲۳؛
 - نام آریایی خاور نزدیک برگرفته آریایی
 *آشوس ریشه واژه اکدی معادل اسب
 ۱۵-۱-۴-۱.
 آشورونی نی واژه‌ای از متن‌های آلالاخ، همسنگ با
 سنسکریت آشومنی «اسب ازابه را
 راندن» ۱۵-۱-۵؛ ۱۵-۱۱-۲.
 آشوه «اسب» واژه آریایی آسیای باختری ۴-۵-۱؛
 ۴-۵-۱؛ ۱۵-۱-۴-۱؛
 - بخشی از نام‌های فردی آریاییان خاور نزدیک
 ۱۵-۹-۴.
 آشه‌بش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 اطیرت نام ایزد اوگاریتی ۱۲-۳-۱۵.
 اطیرت نام خدای عربی پیش از اسلام
 ۱۲-۳-۱۰-۴.
 اک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در
 نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
 اک‌سوشده «دارنده دوست مهربان» نگارش
 ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۲-۲.
 آکش آکشت ۱۱-۲-۱؟؟
 آکش آکشت شهروندان سرزمین کفتیو ۹-۴-۲.
 آکش آکشت نام فردی ساکنان سرزمین کفتیو
 ۱۰-۴-۲.
 آ-کل «نیرو» واژه سومری ۱۱-۴-۴.
- آزی‌دهاک (ضحاک) ۱۲-۱-۳؛ ۱۲-۲-۲؛ ۱۷-۴-۴؛
 ۱۸-۶-۲؛ ۱۲-۱-۱ (پانویس)؛ ۱۷-۱۰-۲؛
 ۱۷-۱۲-۱؛ ۱۷-۱۲-۲؛ ۱۷-۱۴-۴؛
 - اشاره اوستا به او و خاستگاهش در سرزمین
 بوری ۱۷-۷-۴؛
 - در اسطوره‌های اروپایی ۱۷-۱۳-۴؛
 - در پیوند با هزاره هشتم ۱۷-۱۲-۲؛
 - در گاهنگاری سنتی زردشتی ۱۷-۱۰-۱؛
 - پیکر دجال و هیولای بیگانه ۱۲-۱-۱؛
 - همانندی‌های او با گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.
 آتسرایزد آشوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 آتسره‌مژاش نگارش آشوری نام آهوره‌مژدا
 ۱۲-۳-۹؛ نیز پانویس؛ ۱۵-۸-۴؛
 - نخستین اشاره به نام آهوره‌مژدا در نوشته‌های
 میانرودانی ۱۷-۹-۳.
 اسلام «سلامت، صلح» واژه عربی، بحث در ریشه
 ایرانی آن ۱۲-۳-۱۰-۵.
 *آسوس ریشه واژه اسب در زبان عبری باستان
 ۱۵-۴-۲.
 آسوه «اسب» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲.
 آسوه «اسب» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۵-۸-۱.
 آشبه‌زَته نگارش ایلامی نام فردی ایرانی باستان
 برگرفته از *آشبه‌زَته ۶-۳-۳؛ ۱۵-۹-۴؛
 ۱۵-۱۱-۹.
 آش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۱-۹
 (پانویس).
 آتسرنام ایزد آموری از ریشه نام ایزد آریایی آسوره
 ۱۲-۳-۹.
 آشرتو «ایزدبانوی آموری» برگرفته از اوستایی
 آشه‌رتو ۱۵-۱۰-۸؛ ۱۲-۳-۱۵.
 آشتر(ه) نامی در تورات در پیوند با نام ایزدبانوی
 آموری آشرتو ۱۲-۳-۱۵.
 آتش‌تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۳-۱-۹ (پانویس).
 آشکناز (قوم) ۱۸-۶-۱۰-۵؛ ۱۰-۴-۲؛
 - نگارش نام قوم سکا در تورات ۱۰-۳-۱.
 آشکنز فرم اشتباه نگارش آشکوز ۱۰-۴-۲
 (پانویس).
 آشکوزای نگارش اکدی نام قوم سکا ۱۰-۳-۱.

- آریه نام فردی در سندهای مصری ۱-۱-۱۱.
- آریه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه نام فرمانروای پَرسووه ۱-۱-۱۱؛
- نگارش آشوری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه «نام فرمانروای مادی» نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱.
- آریه‌امَه «آریایی نیرومند» نام شخصی کاشی در متن‌های بابلی میانه ۵-۳-۵.
- آریه‌امَه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌اویمَه نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌خو (هو) نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌رشن گویش مصری نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه‌رَمَنَه نام فردی در سندهای آشوری ۱-۱-۱۱.
- آریه‌کی نام جغرافیایی سومری ۲-۱۱.
- آریه‌مار به (بِت؟) تلوک نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری‌هو نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری‌هی نام فردی در سندهای آشوری با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریی «بلند کردن» واژه لووی ۱۱-۳-۵.
- آری‌یتی «بلندی، کوهستان» واژه لووی ۱-۱-۱۱.
- آری‌یمو نگارش اکدی نام استان «آریا» ۲-۴-۱۰ (پانویس).
- آری‌یتو واژه اکدی ۱-۱-۱۱.
- آری‌یه «بالا بردن» واژه هیتی ۱-۱-۱۱.
- آرزووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه ۱۷-۲-۷ (پانویس).
- اَرگین نام خانه‌ای ورجاوند مزین به سنگ لاجورد در شهر اَرته ۲-۱-۵-۱۴.
- اَریوم‌صَلَموم «گونه‌ای مس» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- اَریوم‌صَلَموم «گونه‌یی» مس سیاه عبارت اکدی ۶-۱-۱۴.
- آری‌وَنَه «مهر آریایی» نام کاشی ۵-۳-۵.
- آری‌وَنَه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با واژه اوستایی وَن ۲۶-۹-۱۵.
- آری‌وَنَه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
- آری‌وَنَه نام شاه آیینَه ۱-۱-۱۱.
- آری‌وَنَه نام فردی دوره فرمانروایی قوم کاشی در میانرودان حاوی جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری‌وَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های چغربازار در پیوند با جزء آری ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری هَخلِپَه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آری یا آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه «آریایی؟» نام برده‌ای از اسیران سوریه در فهرستی مصری ۱-۱-۱۱.
- آریه «آریایی؟» نام فرمانروای سرزمین پَرسووه ۶-۱-۹.
- آریه «بالا بردن» واژه هیتی ۱-۱-۱۱.
- آریه بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
- آریه بخشی از نام‌های فردی در گل‌نوشته‌های کرکوک در پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
- آریه شهری در میانرودان ۹-۲-۷.
- آریه «برده» واژه فنلاندی ۱-۷-۴؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱-۲-۷؛ ۹-۲-۷؛ ۱-۱-۱۱.
- آریه نام آریایی خاور نزدیک از متن‌های اوگاریت در پیوند با جزء آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آریه نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه هندوآریایی آری «بیگانه» ۱-۹-۱۵.
- آریه نام شاه گودوآ ۱-۱-۱۱.
- آریه نام شهری در میانرودان ۱-۱-۱۱؛ ۱۸-۱-۶؛ ۱-۱-۱۱؛
- نیز ریشه آریایی نام آن ۴-۳.
- آریه نام فردی از قوم سوبری ۱-۱-۱۱.

اَنَشِه سِسی گونه ویژه‌ای از اسب (در متن‌های شولگی) واژه سومری ۱۵-۲-۱.
 اَنَشِه کورَه «اسب» واژه سومری، در متنی از شولگی ۱۵-۲-۱.
 اَنَشِه کورَه «خر آن سوی کوهستان‌های خاوری (زاگرس)» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.
 اَنَشِه کورَه «خر کوهی، خر خاوری» ۱۵-۱-۴-۱.
 اَنکُو نام قلع در متنی از آلالاخ ۱۴-۲-۱.
 اَنکُو/اَناکو «قلع» واژه اکدی ۱۴-۲-۱-۲.
 □ان-کور-کور □ نگارش نام ایزدکاشی بوریش به خط میخی ۶-۱-۶.
 اَنکوک «سرزمین قلع» ۱۴-۲-۱؛
 - نام جایی در متنی از سارگن یکم در آن سوی «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱.
 اَنوَبِنینی نام شاه سرزمین لولوبی در باختر ایران (لرستان) ۱۴-۳.
 اَنه «قلع»، «آهن شهابی» واژه سومری ۱۴-۲-۱؛
 - در پیوند با نام «آهن» ۹-۱-۲.
 «او» آوای تزئینی در زبان سومری ۱۴-۱-۶.
 اوآشورَه نام یک قاضی از شهر نوزی ۱۵-۳-۹.
 اوآک ستر نگارش آشوری نام شاه مادی ۶-۳-۱۱؛
 ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۹-۱۰؛ ۱۷-۱۱-۸ (پانویس)؛
 - در پیوند با واژه کاشی ستر ۶-۲-۱۶.
 اوبریش گونه دیگر ثبت نام ایزدکاشی بوریش ۶-۱-۶.
 او-پَریس «بخش کردن، بُرش زدن» واژه اکدی ۹-۱-۸.
 اور نام شهری در میانرودان، گورستان شاهنشاهی آن، نیز کهن‌ترین یافته برنز در میانرودان ۱۴-۳.
 اوریلوم/آربیل (سرزمین) اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱.
 اوردو=وردوم «برده» ۱۱-۱-۹.
 اورشلیم ۵-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛ ۱۲-۲-۲؛
 ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸؛ ۱۷-۱۱-۴؛
 ۱۸-۲-۶؛ ۱۸-۲-۲؛ ۱۸-۸-۲؛
 - به عنوان شهری آموری نشین پیش از ورود اسرائیلیان ۱۸-۷-۳؛
 - در پیوند با کنگ‌دژ ۱۴-۱-۵-۳.

اَمَه نام پرستشگاهی در شهر آدب ۱۲-۳-۷.
 اِمه/امی «رفتن، بیرون رفتن» واژه کاشی ۶-۲-۸.
 اِمه سَل/امه گَل «گویش سومری» ۱۱-۴-۱.
 اَمی دی تَنه نام یکی از شاهان دودمان نخست بابل ۷-۲-۱۴؛ ۹-۲-۵؛ ۹-۲-۷؛ ۱۱-۱-۲؛
 - بحث در ریشه آریایی نام آن «جاودان تن» ۷-۲-۱۴.
 اَمی سوم سَمیوم نام یکی از شاهان دودمان لارسا ۷-۲-۱۳.
 اَن بَرسو «قلع یا فلز پارسی» واژه سومری به معنی «آهن» ۹-۲-۱.
 (اَن) بَرسو «آهن» واژه سومری ۵-۳-۳.
 اَن بَرسو (اَم) «آهن» واژه سومری ۱۴-۴-۲؛
 - پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.
 اَن بَرسو-اَم «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۵-۱.
 اَن بَرسو (گ) «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۲-۱.
 اَنزو نام پرنده اسطوره‌ای در حماسه‌های میانرودانی ۱۸-۶-۲؛
 - بحث در ریشه آریایی آن، نیز پیوند آن با سیمرغ ۱۲-۳-۳.
 اَنسی کوش سیرانا نام شهریار آرتَه ۱۷-۱۴-۴.
 اَنشان ۹-۱-۹؛ ۹-۴-۱۸؛ ۴-۴-۱۸؛ ۳-۴-۳؛
 - جای سرزمین پَرتی در خاور آن ۹-۱-۱؛
 - در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱؛ نیز پانویس؛
 - ذکر آن در سندی از دوران ایبی سین و در پیوند با سرزمین مَدَه ۹-۲-۱.
 اَنشو کور «خر کوهی» شناخت آن در سومر در پایان هزاره چهارم، نیز اشاره آن به کوه‌های زاگرس ۱۵-۲-۱.
 اَنشِه بَره «ستر»، «خر آن سوی دریا» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.
 اَنشِه بَره ۱۱-۲-۱؟؟
 اَنشِه بَره/اَنشِه بَلَه «خر باربر» واژه‌های سومری، در پیوند با واژه کاشی بور زرش ۶-۲-۵.
 اَنشِه بَلَه «خر باربر» واژه سومری ۱۱-۲-۱؟؟
 اَنشِه مَزی زی «اسب» واژه سومری از دوره دودمان سوم اور ۱۵-۱-۴؛ ۱۵-۱-۸؛

- آگل □ اوش □ «شاهزاده» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
- آگم ریش نگارش ایلامی نام ایرانی «هخا» (ه) وری (۹) «یار آهوره» ۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱.
- آگندش «پره چرخ» واژه اکدی و آشوری ۱-۲-۶.
- آگنشش «آگندش» «محور» واژه کاشی ۱-۲-۶.
- «کوئو-م»؟ «اسب» ریشه واژه اسب در زبان هیتی ۸-۱-۱۵.
- اکوویه / اکوویه «سوار بر اسب» واژه هیتی ۸-۱-۱۵.
- آگه ووش (قوم) ۲-۴-۱۰.
- آگه ووشه (قوم) ۲-۴-۹؛ ۲-۷-۱۸؛ ۸-۴-۱۸.
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش ۳-۵-۱-۱۴.
- در پیوند با نام خورووش ۱۱-۲-۷.
- قوم لووی زبان ۲-۱-۹.
- «هخایی خوب یا درخشان» ۵-۳-۷-۱۸.
- آکی گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۱-۴-۹.
- آکی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هخی ۸-۹-۱۵.
- آکی نام سوبری در پیوند با واژه اوستایی هخی ۲-۱-۱۱.
- آکیاش نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هخی ۸-۹-۱۵.
- آکیش / آخیش ۲-۱-۱۱؛
- قوم دریانورد و فلسطینی در تورات ۲-۴-۱۰.
- آکیش / آخیش نام پادشاه گت / جت - (یکی از شهرهای فلسطین) ۲-۴-۹.
- آکيه / آکيه «آکینه» «دوست» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان هخا ۲-۴-۹؛ ۲-۱-۱۱.
- آکيه ثبت واژه اوستایی هخی در سندهای خاور نزدیک ۱-۴-۹؛
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه اوستایی هخی ۸-۹-۱۵؛
- نگارش واژه پارسی باستان هخا در سندهای خاور نزدیک ۲-۱-۱۱.
- اکيه (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان ۱-۳-۲.
- آگر «زمین کشت» واژه سومری ۱-۲-۱۱.
- آگل «آب بلند» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
- آگل «نیرو، پیروزی» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
- آگل «نیروی بزرگ، نیرومند» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
- آگيه گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هخی در نام‌های خاور نزدیک ۱-۴-۹.
- آگيه نگارش نام اوستایی و ایرانی کهن هخی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه ۲-۱-۱۱ (پانویس).
- الام (ایلام، عیلام) پیوند آن با ریشه اورین ۵-۱-۱۲.
- آل بویه مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آلشام / شامات «سوریه» نام عربی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- آلشیه «قبرس» نام مصری ۲-۱-۱۴.
- الصّرم «چرم» واژه عربی ۳-۴ (پانویس).
- الضّلماء «تاریکی» واژه عربی ۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).
- الظّلمة «تاریکی» واژه عربی ۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).
- القصیه نام عربی شهرکوسائه ۱۲-۳-۵.
- آلم «بُت» واژه سومری ۴-۱۰-۳-۱۲.
- آمردو از نام‌های فردی آلاخ، در پیوند با نام قوم ایرانی آمرد ۸-۲-۷.
- آمردو نام فردی آموری متأثر از زبان آریایی ۱۷-۲-۷.
- آمرد کی نام شهری در میانرودان ۸-۲-۷.
- آمرده کی نام جغرافیایی در سومر ۲-۱۱.
- آمرده از نام‌های فردی آلاخ ۸-۲-۷.
- آمرده نام شهری در میانرودان ۱-۱-۶-۱۸.
- آمرزکینه نام جغرافیایی خاور نزدیک، برگرفته از آریایی آمر «بی‌مرگ» ۱۱-۱-۱۳.
- آمرسین ۱-۴-۱۰؛
- پیوند بخش نخست نام او با واژه آریایی آمر - «بی‌مرگ» ۸-۲-۷.
- آمرود آوانویسی دیگر نام ایزد مردوک ۲-۳-۱۲.
- امسته / امیسته نگارش آشوری نام سرزمینی در پهنه ماد ۳-۹-۱۷.
- آمو «جاودان، بی‌مرگ» برگرفته از ریشه ایرانی آمو (رل)، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰.

۱۵-۹-۳۰؛

- نام شاه هوری برگرفته از عنصرهای ائوگو + زَنه «قوم، نژاد» = *وَوَگَه‌زَنه «از نژاد نیرومند،

نیرومندتبار» ۱۵-۹-۲۴.

اوونتی نام شاه هوری ۱۵-۸؛ ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۵-۴.

اووه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند هوری باشد ۷-۲-۱۷.

اوویه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ای/آی برگرفته از ریشه هندوآریایی آی «رفتن، کوچ کردن»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

ایبدتی نام شهروندی از گویله ۱۰-۴-۱.

ایبریه ۱۰-۳-۳.

ایبشا نام فردی کاشی ۶-۳-۴.

ایشه نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با نام آبی‌سره ۷-۲-۱۳.

ایبوریه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۷-۲-۱۷ (پانویس).

ایپ-پرسو «جدا شده» واژه اکدی ۹-۱-۸.

ایپور نام فرزانه‌ای مصری در دربار دودمان ششم مصر ۱۰-۱؛

- گزارش او از وضعیت نابسامان مصر در دوران پایانی دودمان ششم ۸-۱۴؛ ۸-۲.

ایدنو ایمی را سداوت آمو «سرخرانه دار آمو» عبارت مصری ۱۰-۲-۳.

(ای) دیکگت «دجله» نام اکدی ۱۳-۱-۶؛

- بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۴-۵-۲-۱.

(ای) دیگنه «دجله» نام سومری ۴-۵-۵؛ ۷-۱؛ ۱۲-۳-۴؛ بحث در ریشه ایرانی آن ۴-۵-۲-۱.

ایدیگینه «پُرشتاب، رود روان» نام رود دجله به زبان سومری ۱۳-۱-۶.

ای دیگینه/ای دیگنه «دجله» نام سومری ۱۱-۲.

ایر □ «آریایی»، «برده» واژه نگار اکدی ۷-۲-۹.

- بخشی از نام‌های شخصی در پیوند با قوم کاشی ۱-۱-۶؛

- واژه نگار جزئی از نام فردی کاشی آرده گاشان ۳-۳-۶.

ایر □ واژه نگار سومری در پیوند با نام زَبَه‌یه

۵-۳-۵؛ ۷-۲-۱۳.

ایر □ آشیرته برابر با آرده آشیرته، آوانویسی معمول آن به صورت عبدی آشیرته ۱۱-۱-۹.

ایرانوم «گیاه بی‌مرگی» نام سومری ۵-۳-۱.

ایرانوم واژه اکدی ۱۱-۱-۱.

ایزپ «می» واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایزپ ن خارو/ایزپ ن خَر «می سوریه» واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایرت، در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

ایزته/ایزده نام ایزد میانروانی ۱۵-۹-۲؛

- بازتاب معمول ایلامی واژه هندوآریایی و اوستایی زَته «سامانِ راستین» ۱۲-۳-۸.

ایزته کُشَته/ایزده کُشَته نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه کُشَسه «فرمانروایی»

برابر با اَزته کُشَته (اردشیر) ۱۵-۹-۲.

ایزته منویش «با منیش آرتَه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲؛ ۷-۲-۵ (پانویس)؛

۱۵-۹-۲.

ایر □ خَیه نگارش خط میخی نام آرتَه خَیه ۷-۲-۱۴.

ایزده/آرده/ارش‌ده/آرده نام یکی از خدایان پرستشگاه شهر نیپور ۱۲-۳-۸.

ایزده پَرته نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتَه فرته ۱۵-۹-۲.

ایزده دادَه = اَزته داد «آفریده اَزته» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲.

ایزده شاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان اَزته شیاتِی «نیک‌بختی اَزته بر او باد»

۱۷-۹-۲-۱.

ایزده شَره/ایزده شَره نام فردی آریایی خاور نزدیک، در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵؛

۱۱-۴-۱.

ایزده شَره نگارش ایلامی نام پارسی باستان اَزته شَره «همنشین راستی» ۱۵-۹-۲.

ایزده شیاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان اَزته شیاتِی «نیک‌بختی اَزته بر او باد»

۱۷-۹-۲-۱.

ایزده مَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان اَزته مَنه ۱۵-۹-۲.

اورو آریه تَشَه «شهر آریه تَشَه» نام لووی ۱۱-۱-۱.
 اورو-لو-پا-ری-س-آ-ا نگارش میخی نام
 شهری در سندهای دوره بابل پسین ۹-۱-۸.
 اورو پاره‌ای از نام کهن اورشلیم؛ پیوند آن با واژه
 آریایی اری ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۳-۱-۱۸.
 اوروتو «فُرات» نام سوتری ۱۳-۱-۴.
 اوروتیتی نام شاه هوری ۱۵-۸؛ ۷-۲-۳؛ ۱۵-۴.
 (او)رودو «مس» واژه سومری، بحث در ریشه
 آریایی آن ۴-۵-۲-۱.
 اورودو «مس»، «سرخ»، بخش نخست واژه
 سومری معادل «شال مسی» ۱۴-۲-۱؛
 ۱۴-۵-۲؛ ۹-۱-۲؛ ۵-۳-۱۰؛
 - بحث در ریشه ایرانی آن ۱۴-۱-۶.
 اورودو-برسی «شال سرخ (مسی)»، «ساخته مردم
 پَرشی؟» واژه سومری ۹-۱-۲؛ ۹-۱-۲.
 اورودو لوهه «مس ناب» واژه سومری ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 اوروده نام شخصی از دوران پیش‌سارگنی
 ۱۴-۱-۶.
 اوروسلیم/آری‌سلیم گونه آغازین نام شهر
 اورشلیم ۱۱-۱-۱؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۲-۳-۴؛
 ۱۳-۱-۱۸.
 - «جایگاه سلَم» بنیادگذاری آن توسط قوم سلَم
 ۱۷-۱۴-۵.
 اوروسلیم «جایگاه یا پهنه باختری»، «جایگاه یا
 پهنه سلَم» نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های
 مصری ۱۲-۳-۱۰-۴؛ ۱۳-۱-۱۸.
 اوروک ۱۴-۱-۶؛ ۱۴-۴؛ ۱۴-۵-۲؛ ۱۷-۱۴-۴؛
 ۱-۱۸.
 اوروکاسپانوم کی نام شهری در متن‌های بابل کهن
 ۴-۳-۵.
 اوروکاشی یَخَن ثبت اکدی نام شهر هیتی
 کاشی پَخَه ۵-۳-۸.
 اورومایه نام قومی در متن‌های بابل میانی، در
 پیوند با دریاچه ارومیه ۵-۳-۵.
 اوروونه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۱۵-۸-۲.
 آوَرَه نام شخصی از شهر ابلَه ۱۵-۷-۳.
 آوَرَه نام فردی قوم مَرتو برابر با واژه اوستایی

اورو «اَکَد» ۱۸-۶-۱-۳؛ ۱۱-۲.
 اورو نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در
 سندهای بسیار کهن ۱۱-۱-۱.
 اوسیتیه نام فرمانروای سوتری ۱۲-۳-۹.
 اوشَبَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۲-۳-۹
 (پانویس).
 اوشووه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه
 ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 اوگنیم کاشو «سپاه کاشی» نام بابلی ۵-۳-۴.
 اولَه‌بوریش نام یکی از شاهان کاشی ۶-۱-۶.
 اومان پاره‌ای از نام اومان‌مَنده به معنی «آدم
 خوب» ۱۵-۵.
 اومان‌مَنده (قوم) ۱۲-۱-۵؛ ۱۵-۷-۴؛
 - «آزابه‌رانان آریایی» شکل دیگر نگارش نام
 ایرین‌مَنده در دوران پسین ۱۵-۴؛
 - پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
 - در پیوند با قوم کاشی ۱۵-۶؛
 - پیوند آن با قوم مَنتو ۸-۱۱؛
 - در متن نَرام‌سین ۹-۳-۱؛
 - در متنی از نَرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
 - هجوم این قوم آریایی به میانرودان و فروپاشی
 دودمان اَکَد ۸-۱۵؛
 - «نیک‌مردی از قوم ماد»، «نیک‌مردی از قوم اَمَرَد»
 تعبیر آریایی نام آن ۱۵-۵.
 اومان‌مَنده نام قشر آزابهران آریایی در دوران کهن
 ۱۵-۵.
 اومَرتَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۵-۲-۵.
 اومَرتیه «نیک‌مرد = میرا» نگارش ایلامی نام
 پارسی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
 - در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 اونوتو «ظرف» واژه اکدی ۱۱-۲-۲.
 اونیکَه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 اووگَرنی‌یه نام شاه هوری ۱۵-۴.
 اووگَه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از مفهوم آریایی «نیرو» ۱۵-۹-۲۴.
 اووگَه‌رَته نام آریایی خاور نزدیک در پیوند با واژه
 اوستایی زَنَه «نژاد» ۱۵-۸؛ ۱۸-۷-۲-۳؛

بان شور/پان شورَه «کاسه تخت» واژه سومری
۱-۳-۵.

بانودگن نام فردی آموری ۱۲-۳-۱۳.

باو نام خدای بابلی ۱۲-۳-۲۸.

بَیرو «قهوه‌ای» در متن‌های شهر نوزی ۱۵-۱۱-۲.

بَیرو-نو «قهوه‌ای متمایل به سرخ» واژه آریایی
خاور نزدیک ۱۵-۱-۵.

بَیش «سرور» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
پتی ۲-۴-۹.

بَختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۳-۵؛

- در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین
باخدی در نندیداد ۱۷-۷-۴؛

- نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱.

بَراتره/بور «کوله‌پشتی، کیسه» واژه‌های سومری،
در پیوند با واژه کاشی بورزَرش ۱۱-۲-۱.

بَرتَرته نام شاه هوری و نیز نام سرکرده اومان مَنده
۱۵-۴.

بَرتش/بروتش گونه‌های دیگر نگارش نام ایزد
کاشی مروتش ۶-۱-۸.

بَرخشوم/بَرخشی/بَرخشو(م)/بَرمَشی/بَرمَخششی
نام کشوری در متن‌های سارگن یکم در پیوند
با سرزمین پَرششی ۹-۱.

بَزل «آهن» واژه عبری ۱۴-۴-۲؛ ۱۸-۷-۳-۵؛
۳-۳-۵-۱؛

- پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۱-۲.

بَزره «مقام، سِمَت» واژه سومری ۹-۱-۲.

برزگران، از طبقات چهارگانه‌ای که جمشید آن
را وضع کرد ۱۵-۳.

*برسو «پارسی» بخشی از واژه سومری معادل
آهن ۹-۱-۲.

بَرسو پاره دوم واژه سومری معادل آهن، پیوند آن
با سرزمین پَرششی ۱۴-۴-۲.

*برسه ریشه سامی پیشنهادی برای واژه لاتین
معادل آهن ۹-۱-۲ (پانویس).

بَرسی «آرد جو» واژه سومری ۹-۱-۲.

بَرسی «شال» واژه سومری، پیوند آن با نام
سرزمین پَرششی ۹-۱-۲.

بَرسیرکیر «یک آقای پارسی، یک نفر پارسی» نام
ایلامی کهن ۱۱-۴-۱.

ایندراتی نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۹؛

- نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از آریایی
ایندره «ایزد جنگ» ۹-۱-۵؛ ۱۵-۹-۵.

ایندروته نام آریایی شهریان اکشپه در فلسطین
۱۱-۳-۵؛ ۱۵-۱۰-۱۳؛

- نیز پیوند آن با ایزد جنگ ودایی ۱۵-۸-۲؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۹.

ایندروته «مورد محبت و پشتیبانی ایندره» نام
فرماندار اکشپه برگرفته از ریشه ایندره «ایزد

جنگ» واژه «دوست داشتن، پشتیبانی کردن»
۱۵-۱۰-۸؛ ۱۵-۱۰-۱۱.

ای‌تنه الهه عشق میانروانی ۱۲-۳-۶؛ ۱۲-۲-۱.

(ای‌تنه «ایزدبانوی سومری» ۷-۱؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۵-۲-۱؛

- بحث در ریشه ایرانی نام آن ۱۲-۳-۴.

ای‌تنه‌ارین (سرزمین) ذکر آن در سندی از دوران
ایبی‌سین و در پیوند با سرزمین مده ۹-۲-۱.

ای‌تنه‌ارین کی ۱۲-۵.

اینین‌ارین کی/ای‌تنه‌ارین کی «شهر شوش» نام
سومری ۱۲-۱-۳ (پانویس).

ای‌یش «خاک، سرزمین» واژه کاشی، در پیوند با
نام ایزد کاشی شوری‌ش ۶-۱-۱۲؛

- «سرزمین» واژه کاشی ۶-۱-۶.

ای‌یوآتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از
اوستایی یووا «جوان» ۱۵-۹-۵.

اییه پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند
هوری باشد ۷-۲-۱۷.

اَناک «قلع» واژه عبری ۱۴-۲-۲-۱.

اَنخا «قلع» واژه سریانی ۱۴-۲-۲-۱.

ب

بادمده «دیوار ماد» ۱۸-۶-۵.

بادمده کی دیوار پدافندی شولگی، پیوند آن با
سرزمین مده ۹-۲-۲؛

- «دیوار یا دژ سرزمین ماد» دیوار پدافندی که
شولگی آن را ساخته بود ۹-۲-۱.

بان/پان «گونه‌ای ظرف» واژه سومری ۵-۳-۱.

بان «نگهبان» واژه کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته
شده است ۶-۲-۱.

ایزده می‌شده نگارش ایلامی نام اوستایی
 آژته می‌یزده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 آژته می‌یزده ۱۵-۹-۲؛ ۱۱-۱۵-۱.
 □ ایرزبه □ نگارش خط میخی نام زَبَه‌یَه ۱۳-۲-۷.
 □ ایرگاشان □ «کاشی آریایی» نام فردی کاشی
 ۳-۳-۶؛ ۱۸-۷-۱-۲؛
 - ثبت خط میخی نام شخصی آرده گاشان ۱-۱-۶؛
 ۲-۳-۶.
 ایرم اَیم نام قومی در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵.
 ایرو/ایری/ایریت عنصری ایرانی در نام مصری
 سنگ لاجورد مصنوعی ۱۰-۳-۵.
 ایرو خُش‌بَد «سازنده شیشه لاجوردی» واژه
 مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛
 - «سازنده» (آریایی) لاجورد شیشه‌ای
 (مصنوعی) «واژه مصری ۱۰-۳-۵»
 ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه اکدی به معنی
 «پهنه دست نیافتنی آسمان» ۳-۱-۱۰.
 ایری «آریایی»، بخشی از نام‌های شخصی
 متن‌های آلاخ ۹-۳-۵.
 ایری بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
 ایری «یار» واژه مصری باستان ۱-۷-۴.
 ایری آنوم «گیاه بی‌مرگی» واژه اکدی ۱۷-۱۴-۴؛
 ۱۸-۶-۲.
 ایری آنوم/ اِری_ینو/ اِرنوم/ اِری آنوم/
 (گیش) اِری_ینوم/ (گیش) ایری_ینوم/ اِلی_ینوم/
 (گیش) اِلنو گونه‌های گوناگون نام گیاه
 بی‌مرگی در زبان اکدی ۲-۱-۱۲.
 ایری ایزپ «می‌سازی» واژه مصری ۱۰-۳-۵.
 ایریا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در
 پیوند با معنی «آریایی» ۱-۱-۱۱.
 ایری پات «فرمانروا» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛
 ۷-۴-۱؛ ۹-۲-۴.
 ایری پات م یاوت نت هبوسد «ایری پات در
 جشن سید» واژه مرکب مصری ۴-۲-۹.
 ایریت/ایری واژه‌های مصری، بازتاب مفهوم‌های
 «آریایی» و «ایرانی» ۲-۵-۱۴.
 ایری خَلِپَه از نام‌های شخصی متن‌های آلاخ
 ۹-۳-۵.

ایری-ش «باغبان» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
 ایشگنو (سرزمین) ۱۰-۳-۲؛ ۱۰-۴-۲؛
 - در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در
 نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۱.
 ایشتر ایزد میانرودانی، معادل آن در انجمن
 خدایان هیتی ۱۲-۳-۴؛ ۱-۱-۶؛
 - نام ایزد اکدی همسنگ با ای‌ننه سومری
 ۱۲-۳-۶.
 ایشتر/ای‌ننه ایزدانوی عشق میانرودانی، پیوند
 آن با آناهیتای ایرانی ۱۲-۳-۴.
 ایشخَره/ایشخَر/شخَر نام ایزد میانرودانی
 ۱۲-۳-۲۳.
 ایشوم نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۷.
 ایشی (یه)/ایسوه «اسب» واژه هوری باستان
 ۱۵-۴-۱.
 ایشی (یه)/ایسوه «اسب» واژه هوری باستان
 ۱۵-۴-۱.
 آنگه-وَرْتَه «یک دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
 آنگه «یک» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
 ایلام (سرزمین) ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۶؛ ۱۸-۶-۳؛
 - به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
 بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
 - در متنی از ترام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
 تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۱۵-۴؛
 - اشاره به آن در متن‌های سومری ۹-۲-۱؛
 - در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین
 پَرسِشی ۹-۱.
 ایلان زوره نام شهری در متن‌های هیتی ۱۵-۸.
 ایلنوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره
 بابل کهن ۷-۲-۱۴، نیز پانویس.
 ایلو تِشوپ آری نام سوبری آمیخته با آری و آریه
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 ایللی آثر نام آموری ۱۱-۷-۱.
 ایلینوم/ارانو «گیاه زندگی یا بی‌مرگی» واژه
 سومری ۱۲-۱-۲؛ ۱۱-۱-۱.
 ایللی که مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
 ۱۱-۱-۱۱ (پانویس).
 ایندر نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۱۵-۸-۲.

۱۵-۹-۲۸؛

- نام فرماندار دمشق برگرفته از ریشه *یشی* تنوازنام‌های فردی نامه‌های *إل‌عمارنه* ۱۰-۴-۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با اوستایی

پشوتنو ۱۷-۹-۳-۶؛

- در پیوند با جزء «تن» ۱۱-۱-۱ (پانویس)؛

- نام فردی از شهر شومور در فلسطین ۱۱-۳-۱؛

- در پیوند با *پشوتنوی* اوستایی (محکوم‌تن، کسی

که باید به سزای گناهی که کرده تنش را از

دست بدهد، «تن گناهکار») ۱۵-۹-۲۳؛

۱۵-۱۱-۱.

بیگ/بیک/بک «عنوان شاهزادگان و امیران»بازتاب واژه آریایی *بَغَه* «خدا» در زبان ترکی

۵-۱-۶.

نیگم/بیگم «ملکه مادر، خاتون» بازتاب واژهآریایی *بَغَه* «خدا» در زبان ترکی ۵-۱-۶.

پ

پا-آل‌سه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

پا-آسر «آشوری» نام فردی ۱۰-۳-۱.

پات «شاهزاده، والاتبار» واژه مصری ۹-۲-۴.

پاته‌سی نک‌پته‌سی.

پاراش «اسب» واژه عبری ۵-۳-۱۸؛ ۱۸-۷-۳-۵؛

۹-۱-۲؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان *پارسَه*

۱۵-۴-۱-۴.

پاترس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۱-۲؛

- نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.

پارسو نگارش بابلی نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.

پارسوا نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۲-۱.

پاری‌سگه «پارسی کوچک» نگارش اکدی یک نام

فردی ایرانی باستان ۹-۱-۸.

پاریسه نگارش ایلامی نام سرزمین پارسه ۹-۱-۸.

پاریسه‌یا نام شهری در سندهای دوره بابل پسین

۹-۱-۸.

پاسیر نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

پا-سگت «سکایی» نام فردی در اسناد کهن

مصری ۱۰-۳-۱.

پاشی‌یَره/پاسریو نگارش میخی نام مصری پاسیر

بیری/پیریَه/بیریَه «مهربان» عنصری از نام‌های

آریایی خاور نزدیک ۶-۳-۴.

بیری‌آتی نام آریایی خاور نزدیک دربردارندهریشه اوستایی *فری‌یه* «مهربان» ۶-۳-۴؛

۱۵-۹-۱۶.

بیری‌آشور نام فردی از قطنه ۱۵-۱۱-۲.*بیری‌آشوره* نام آریایی خاور نزدیک دربردارندهریشه اوستایی *فری‌یه* «مهربان» ۶-۳-۴؛- نام مردی از *تَعَنخ* برگرفته از عنصرهای *پری‌یه* +*آسوره* ۱۵-۹-۱۶؛*بیری‌دشوه* نام آریایی خاور نزدیک دربردارندهریشه اوستایی *فری‌یه* «مهربان» ۶-۳-۴؛- نام فرماندار شهر *تی‌آمو* در فلسطین، برگرفته ازنام آریایی **پریته‌آسوه* ۱۵-۹-۴؛- برگرفته از ریشه *سنسکریت* *پریته‌آسوه*

«نگهدارنده اسبان» ۱۵-۱۰.

بیری‌دیه، فرماندار آریایی شهر *مجیدو* درفلسطین، یادآور نام *پری‌دیه* پسر *کوروش* بزرگ

۵-۳-۱۲؛

- نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه

اوستایی *فری‌یه* «مهربان» ۶-۳-۴؛- نام فرمانروای *مجیدو*، همسنگ با نام پارسیباستان *پری‌دیه* (پری‌دیه)، پسر *جوانتر* *کوروش*

بزرگ ۱۵-۱۰.

بیریَه‌زَته «مهربان‌تبار» نام آریایی خاور نزدیک درپیوند با واژه اوستایی *زَته* «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.*بیریَه‌شَومَه* نام فردی آریایی خاور نزدیکبرگرفته از عنصرهای *پری‌یه* «مهربان» + *سومه*

۱۵-۹-۱۸.

بیریَه‌مَدَه نام آریایی خاور نزدیک دربردارندهریشه اوستایی *فری‌یه* «مهربان» ۶-۳-۴؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از

هندوآریایی **بیریَه‌مَزَدَه* ۱۵-۹-۱۶.*بیریَه‌وَرَه/بیریَه‌واژه* نام آریایی خاور نزدیکبرگرفته از عنصرهای *پری‌یه* + *واجه*

«نیرو» = «مرد نیرومند و مهربان» ۱۵-۹-۱۶؛

- نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه

اوستایی *فری‌یه* «مهربان» ۶-۳-۴؛

- در پیوند با مفهوم هندوآریایی «دلاوری»

کَرسِیگ «بخشی از بدن» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).

کَرسِیگ «بُرُس برای زهر کردن پارچه» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).

کَرسِیگ/کَرسِیگی «گونه‌ای پوشاک» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).

کَرسِیگ «شال» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).

کَرسِووه/کَرسِووه در پیوند با نام فرمانروای آن ۱-۱-۱۱.

کَرسِووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۶-۱-۹.

کَرسِشی ۶-۱-۹ (پانویس) (نیز نک پَرسِشی).

کَرسِشی (نک پَرسِشی).

کَریته «سبز» در متن‌های شهر نوزی ۲-۱۱-۱۵.

کَریته-نو «سبز» واژه آریایی خاور نزدیک ۵-۱-۱۵.

کَشخو/کَشخو «خدا» واژه کاشی ۸-۳-۵؛ ۳-۲-۶ نیز پانویس.

کَگش نام خدای بابلی برگرفته از اوستایی بَغَه ۲۸-۳-۱۲.

کَگَه «حفر کردن، ابزاری از چوب و فلز» واژه سومری ۴-۱-۹؛

- «میل، ابزاری از جنس چوب و فلز» واژه سومری ۱-۲-۱۱.

کَلیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه ۲-۱-۱۱ (پانویس).

کَندو/کَندی/کَندَه عنصری از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از کَندو ۴-۱۱-۳-۵؛ ۷-۹-۱۵.

کَنون نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.

کَور «اسب» واژه کاشی ۵-۲-۶؛

- در پیوند با نام فردی بوره‌توری ۷-۳-۶.

کَورزَرش «اسب زرین فام» واژه‌ای کاشی برای رنگ و ویژه‌ای از اسب و نیز نامی برای اسب ۵-۲-۶؛

- «نام و رنگ اسبی» واژه کاشی ۷-۳-۶.

کَورنوم/کَورنوم «فَرات» نام سومری ۲-۱۱.

کَورنوم/کَورنوم نام آگدی ۴-۱-۱۳ (پانویس).

کَورنون (ک) نام سومری ۴-۱-۱۳ (پانویس).

کَورنَه کَورنیش نام شهریار دودمان کاشی ۴-۲-۶.

کَورنَه «خدمتکار» واژه کاشی ۴-۲-۶.

کَورنَه آلبان «اسب ایزد آلبان» نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶؛

- نام شخصی کاشی ۳-۱-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام شاه کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶؛ ۶-۱-۶.

کَورنَه/کَورنیش (کَورنَه/کَورنیش) «اسب تورانی» نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶؛ ۷-۳-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورزَرش ۵-۲-۶.

کَورنیش «خدایان سرزمین کوهستانی» نام ایزد کاشی ۷-۱-۶؛

- پیوند آن با فلات ایران ۶-۱-۶؛

- در پیوند با نام ایزد کاشی کَورنیش ۱۲-۱-۶؛

- «سَور» در پیوند با واژه کاشی کَورنَه ۴-۲-۶؛

- نام ایزد کاشی ۵-۱-۶؛

- برخاسته از شکل آغازین کاشی *کَورس ۲۸-۳-۱۲.

کَورنیش نام ایزد کاشی ۶-۱۵؛ ۱۸-۷-۱-۲؛ ۵-۱-۶؛ ۲۸-۳-۱۲.

کَورنِه نام ایزد بابلی ۴-۱۰-۳-۱۲.

*کَورس شکل آغازین نام ایزد کاشی کَورنیش بنا به نظر برخی پژوهشگران ۶-۱-۶.

*کَورنَه گونه آغازین واژه کاشی کَورنَه ۴-۲-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام‌های فردی آموری با ریشه آریایی ۱۷-۲-۷.

کَورنَه/کَورنیش «مهربان‌تبار» نام فردی کاشی، در پیوند با واژه کاشی کَورنَه ۲۳-۲-۶.

کَورنَه/کَورنیش نام فردی از شهر زیخم در فلسطین ۵-۷-۱۵.

پَریته «خاکستری» در متن‌های شهر نوزی
۲-۱۱-۱۵
پَریته-نو «خاکستری» واژه آریایی خاور نزدیک
۵-۱-۱۵
پَریشه «رجحان، تمیز دادن» واژه عبری ۸-۱-۹
پَریشه «ممتاز، جدا» واژه عبری ۸-۱-۹
پَریست «پارس‌ها» گونه جدیدتر نام پَریست در
زبان مصری ۲-۱-۹؛ ۲-۲-۱۳؛ ۲-۳-۷-۱۸-۵
پَریسگی قوم لووی زبان ۲-۱-۹
پَرنه «پنج» واژه میتانی ۵-۸-۱۵
پَرنه-وَرَنَه «پنج دور» عبارت میتانی ۵-۸-۱۵
پورَتو «فُرات» نام اکدی ۶-۱-۱۴ (پانویس).
پورَزِلا «آهن» واژه آرامی، پیوند آن با نام قوم
پارس ۲-۱-۹
پورسین/آمرسین نام شاه دودمان سوم اور، در
پیوند با اشاره او به سرزمین مده و دیگر
سرزمین‌های پهنه زاگرس ۱-۲-۹
*پورَنتو/پورَنتو/اوروتو «فُرات» نام اکدی ۴-۱-۱۳
پورَنتی «فُرات» نام هوری ۴-۱-۱۳
پورووه نام جغرافیایی هوری ۱۲-۱-۱۳
پولستی یک ریشه پیشنهادی برای نام قوم
فلسطین ۲-۱-۹ (پانویس).
پیرشه-مَرَدَه «کیفردهنده سربازان» ترکیب ایلامی
۸-۲-۷ (پانویس).
پیریه/بیریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۶-۹-۱۵
پیریه نام آریایی خاور نزدیک دربردارنده ریشه
اوستایی فُری-یه «مهربان» ۴-۶-۳-۶؛
- نام یک مَرینو ۱۶-۹-۱۵
پیلکو «خنجر، قلم سنگتراشی» واژه اکدی ۴-۱-۹
پیلکو-خولی «نخ‌ریس» واژه اکدی، در متن‌های
آلاخ ۴-۱-۹ (پانویس).
پینگره «سرخ مایل به قهوه‌ای» در متن‌های شهر
نوزی ۲-۱۱-۱۵
پینگره-نو «سرخ مایل به قهوه‌ای» واژه آریایی
خاور نزدیک ۵-۱-۱۵

ت

توتی نام یک ملکه هیکسوس ۳-۷-۱۵

خاور نزدیک ۲-۹-۱۵
پَریشَنَه «حیوانی بزرگ و رقصنده؟»، «اسب»
واژه‌ای از متن‌های بُغازکوهی ۲-۱-۹
پَریشو «پارس» نام اکدی ۶-۱-۹
پَریشووه نگارش آشوری نام سرزمین پارس ۶-۱-۹
پَریشی (سرزمین) ۱-۳-۲؛ ۳-۳-۵؛ ۹-۲-۹
۱-۳-۹؛ ۱-۳-۱۰؛ ۲-۴-۱۴؛ ۱-۴-۱۸
۴-۴-۱۸؛ ۷-۴-۱۸؛ ۳-۱-۶-۱۸
- اشاره متن‌های سومری به گستره آن ۶-۳-۹
- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های
میانرودانی ۷-۲-۹
- به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۳-۱-۱۴
- نام سرزمینی در بخش خاوری درون فلات
ایران (در متن‌های میانرودانی)، پیوند آن با
پارس‌های کهن ۱-۹
- همپوشانی جغرافیایی جای آن بنابر متن‌های
اکدی در خاور آنتشان و نیز در باختر هند بنابر
ریگ‌ودا ۶-۱-۹
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۴-۱-۹
پَریشی (قوم) ساکن در جنوب خاوری ایران،
نیاکان کهن پارس‌ها ۷-۱-۹
پَریشی «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش
اکدی نام سومری پَریشی ۲-۱-۹
پَریشی-گم «کُلاه» واژه اکدی ۲-۱-۹ (پانویس).
پَریشیگو (م) «کُلاه» واژه اکدی ۴-۱-۱۱
پَریصوم «نیایشگاه» واژه اکدی ۸-۱-۹
پَرنه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
برگرفته از اوستایی خُورَنَه ۱۱-۹-۱۵
- جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک در پیوند با
«فَر» ۲-۶-۹-۱۷
پَروتو «گونه‌ای مرمر سفید» واژه اکدی ۲-۱-۹
پَروتو (م) «گونه‌ای تیردان» واژه اکدی ۲-۱-۹
پَرویشیم «برگزیده، ممتاز» نام عبری قوم
دگراندیش یهودی ۸-۱-۹
- نام فرقه فریسی ۸-۱-۹
پَریشی-توم نام گونه‌ای ساز موسیقی در متن‌های
دوران بابل کهن از شهر ماری ۲-۱-۹
پَری-آسبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۴-۹-۱۵

۱۰-۳-۵.

پَتَوَزَنَه «از تبارِ شکوهمند» نام فردی کاشی

۵-۶-۳-۶

- با پسوند ایرانی زَنَه، ۲۳-۲-۶؛

پَتَوَکَه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۵-۶-۳-۶.

پَتَه «سَرور، سَرکرده» واژه سومری ۴-۲-۹؛

۱-۲-۱۱.

پَتَه سی «سَرور سی»، «فرمانروا» واژه

سومری ۱-۹-۹؛

- نیز پاژنامه گوده ۴-۲-۹، نیز پانویس؛

- برگرفته از هندوآریایی پَتی ۱-۷-۴.

پَدَه یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۲۴-۳-۱۲

(پانویس).

پَراسو (م) «بریدن، قطعی کردن، تعیین کردن،

تحول قطعی» واژه اکدی ۸-۱-۹.

پَراسو «نیایش» واژه اکدی ۸-۱-۹.

پَرترَنَه شاه هوری و میتانی ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۵-۸-۱.

پَرِدِس «بهشت» واژه عبری ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.

پَرِدِسو «باغ محصور» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پَرِدَسَه «می» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پَرزَنلا «آهن» واژه آرامی، پیوند آن با نام قوم

پارس ۲-۱-۹.

پَرزن «آهن» واژه عربی کهن جنوبی، پیوند آن با

نام قوم پارس ۲-۱-۹.

پَرزِلو ۱۴-۴-۲؛ ۹-۱-۲؛

- «آهن» واژه اکدی ۵-۳-۳؛

- پیوند آن با نام قوم پارس ۴-۵-۱.

پَرزِلی «آهن» واژه ای اکدی در متن ترامسین

۲-۱-۹ (پانویس).

پرس نگارش مصری و آرامی نام پارسه

۴-۴-۱-۱۵.

پَرِس اوَرَه (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نام زمین خرمن کوبی آروَنَه یا آروَنَه (شهربان

اورشلیم) ۱۲-۲-۲.

پرس.ت (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛

- نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹.

- ثبت نام پَرِسِت «پارس» در متن های مصری

۲-۱-۹.

پَرِسِت (قوم) ۹-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛

۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۷-۳-۲؛

۱۸-۷-۴؛ ۱۸-۷-۵؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۳-۲-۲؛

۱۷-۱۱-۵.

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به

فلسطین کوچ می کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- نام قوم فلسطینی در متن های مصری ۵-۴-۱.

- ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان

۱۷-۱۴-۶؛

- کلاه پردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان

ایرانی ۱۸-۷-۳-۵.

پَرسوآش نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۱-۲.

پَرسو (م) «پس رفت سیل» واژه اکدی ۵-۳-۱.

پَرسو (م) «جدایی» واژه اکدی ۹-۱-۸.

پَرسو (م) «حصارکشی باغ» واژه اکدی ۵-۳-۱۰.

پَرسو (م) «فوج سربازان» واژه اکدی ۵-۳-۱۲.

پَرسو (م) «فوج سربازان» واژه اکدی ۹-۲-۹؛

- «مردم سرزمین پَرشی، پارسیان» واژه اکدی

۹-۲-۱.

پَرسو (م) «کاروان» واژه اکدی ۹-۲-۱.

پَرسو (م) «مقام، سِمَت، سامان» آیین» واژه اکدی

۹-۲-۱.

پَرسوَمَش نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۱-۲.

پَرسوَه نگارش آشوری نام سرزمین پارس

۹-۱-۶.

پَرسَه شَتر ۶-۳-۱۱؛

- نام پدر یک شاه میتانی ۱۸-۷-۳-۳؛

- نام شاه دودمان میتانی، در پیوند با واژه کاشی

شَتر ۶-۲-۱۶؛

- «شاه پارس ها؟» ۱۵-۹-۱۰؛

- نام میتانی با ریشه آریایی ۱۵-۸-۱.

پَرِسِت ثبت نام پَلسِت/پَرِسِت در تورات، نیز نام

بومیان آریایی فلسطین پیش از کوچ

اسرائیلیان به آن ۹-۲-۱.

پَرِسِت (فَرزبان) ۱۳-۲-۲.

پَرسِی گو (م) «سَرَبند، کُلاه» واژه اکدی ۹-۲-۱.

پَرسِن داتَه «آفریده شده برای نبرد» نام آریایی

۷-۳-۷-۱۸.

خابیرو (هابیرو) (قوم) ۷-۳-۷-۱۸ (نیز نک‌هابیرو).

خابیری کی نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و

بابل ۷-۳-۷-۱۸.

خاری/خارو نام آریاییان سوریه و فلسطین

۵-۳-۱۱.

خانی (قوم) آشنایی آن با اسب ۷-۲-۱۷.

خَیَه «ایزدبانوی خورشید» هیتی‌ها و هوریان

۱۲-۳-۱۱؛

- نام ایزد هوری ۴-۵-۶، نیز پانویس.

خَتی «شاه خُردکننده، سرکوب‌گر» نام بسیاری از

شاهان آسیایی دودمان نهم و دهم مصر

۱۰-۱-۲.

خَتی یکم (فرعون) ۱۰-۱-۳.

خُسن «درخشان» واژه مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.

خُسن «گونه‌ای آبجو» ۱۸-۴-۳؛

- واژه مصری ۵-۳-۱۰.

خُسن‌بد «سنگ لاجورد» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛

۱۴-۵-۲؛ ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.

خُسن‌بد ایریت «سنگ لاجورد مصنوعی (ایرانی)»

واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.

خُسن‌بد ایری «شیشه آبی (ایرانی)» واژه مرکب

مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.

خُست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های

دودمان ششم مصر ۷-۴-۱۵.

خَسَه (برگرفته از گسه) نامی جایی در نامه‌های

العمارنه مصری در پیوند با نام قوم کاشی

۵-۳-۱۲.

خَسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با

نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

خَشَمَه نام فردی کاشی ۶-۳-۵.

خَحه در پیوند با نام شاه آن ۶-۳-۸.

خَته-آری نام شخصی میانروانی با پسوند آری در

پیوند با یک نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱.

خوتی (دی) یه مارکویه نام سوبری آمیخته با آری

و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).

خودخه/خودک «ایزد آب و هوا»ی کاشی ۶-۷-۱.

خورسنگ آری‌یتی «کوه‌های آری‌یتی» واژه لووی

۱۱-۱-۱.

(پانویس).

توگ (توسی‌گل «پیشانی‌بند بزرگ» واژه سومری

۹-۱-۲ (پانویس).

*توگرو/توگری ریشه نام کاشی توگرو ۶-۱-۴.

توگری (قوم) ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۴-۸؛

- کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸.

ته‌ایشته/ته‌شبه نام خدای اورارتویی آذرخش و

توفان ۱۲-۳-۱۴.

ته‌فده «سرزمین مدیه» واژه مصری ۹-۲-۹.

تی «آفریدن» واژه مصری ۷-۲-۱۵؛

- برگرفته از ریشه هندوآریایی دها «آفریدن»،

عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های

مصری ۱۰-۳-۷.

تیردگن ۱۲-۳-۱۳.

تیریگان نام آخرین شاه گوتی ۱۲-۳-۱۳؛

۱۸-۶-۴؛ ۹-۳-۹.

تیکره «تیز» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان

۹-۳-۸.

تیگره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۱-۶.

تیمیرش نام رنگی برای اسب و نیز نام اسبی در

زبان کاشی ۶-۲-۲۱.

ج

جرجان ۴-۳ (پانویس).

چ

چوپر «مس» واژه ایلامی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.

ح

حابیرو (قوم) ۱۵-۱۰.

حَیَر نگارش عبری نام قوم هابیرو ۱۸-۷-۳-۷.

حَمورابی ۱۸-۷-۱-۱؛ ۱۸-۷-۱-۲؛ ۱۵-۶؛

- اشاره نکردن قانون‌نامه او به اسب ۱۵-۱-۲؛

- اشاره تورات به آن با نام آمرافل ۱۵-۷-۲؛

- «برگرفته از آب جاودان» بحث در ریشه آریایی

نام او ۷-۲-۱۴.

خ

خابیرم نام شهری در گل‌نوشته‌های تل‌برک

تائوگه مار آریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

تا-مندا «سرزمین مدیا» نام مصری ۵-۳-۱۱.
تائائوخسرس «شاه داتو» نگارش یونانی پازنامه
فرزند کوروش بزرگ ۹-۵-۷.
تائائوس نام شاهی سکایی ۹-۵-۶.
تانیس نام شهری در بخش خاوری دلتای نیل
۹-۵-۵.

تپر «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۹-۱-۴.
تپرمن «فرمانروایی کردن» واژه لووی ۹-۱-۴.
تیره «سه» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
تیره-ورتنه «سه دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
تیشوپ «آب برای رفع خشکی و تشنگی» نام
خداوند آب و هوا ۱۲-۳-۱۴؛ ۱۱-۱-۶.
تفرور (سرزمین) ۱۴-۵-۳؛

- پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۲؛
- نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های
مصری ۵-۳-۱۰؛

- نام سرزمینی که رامسس سوم از آن به نام
خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛
- نگارش مصری نام سرزمین تَپور ۱۴-۱-۱.
تِل کِشَف شهری در نزدیکی رود زاب بالا ۵-۳-۷.
تِل مَرَدِیخ جایی در شمال سوریه ۵-۳-۹؛ ۹-۶-۱.
تنو برگرفته از ریشه هندوآریایی تنو «تن»،
عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
مصری ۱۰-۳-۷.

تنو/تنی/تنی پاره‌ای از نام‌های خاور نزدیک
برگرفته از واژه اوستایی تنو ۱۱-۳-۱؛
۱۵-۹-۲۳.

تنوخیه «دارنده تنی چون خیه» نام فردی آریایی
خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد خیه
۱۱-۳-۱۲.

تنوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۳-۱.
تنوهیه «دارنده تنی چون خدای خورشید» نام
هوری ۱۱-۳-۱.

تنه شتر «شاه پیکر» ۱۱-۳-۶؛
- نام فردی کاشی ۱۶-۲-۶.

توج «تورانی» نام عربی ۹-۳-۸.
توذخالیاس نام فرمانروای دودمان کهن هیتی،

پیوند آن با تدعال در تورات ۱۵-۷-۲.
تور «حیات، محوطه، طویل» واژه سومری
۱۱-۲-۹؛ ۹-۳-۸ (پانویس).

تور-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱.

تورآری نام جغرافیایی بابلی ۵-۳-۵.
تورا (معنی تاکنون ناشناخته) واژه لووی
هیروگلیفی ۹-۳-۸.

توربازو «دارنده بازوی نیرومند» نام آریایی خاور
نزدیک ۹-۳-۵؛

- «قوی بازو» نام فرماندار زیلو، برگرفته از ریشه
اوستایی تَوَرَه «نیرومند» و بازو «بازو» ۱۵-۱۰-۱۰؛
۱۵-۹-۲۰.

تورشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۱-۳-۳.

تورگو نام کاشی برگرفته از نام سرزمین توکریش
که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۶-۱-۴.
توری «تورانی»، در پیوند با نام فردی بوره‌توری
۶-۳-۷.

توری دگن /توره دگن ۹-۳-۸؛ ۱۲-۳-۱۳.
توش رته نام آریایی فرمانروای میتانی، پیوند آن با
مفهوم «آزابه رزمی» ۱۵-۲-۵؛ ۱۰-۴-۱.

توش رته نام شاه میتانی ۱۸-۷-۳؛
- در پیوند با واژه هندوآریایی رته ۱۵-۹-۱۷؛
۱۵-۸-۱.

توکری پیوند آن با نام اروپایی رود دجله
(تیگریس) ۹-۳-۸.

توکری زیه نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
۱۳-۱-۹ (پانویس)؛ ۹-۳-۸.

توکری (ش) (سرزمین) ۱۰-۳-۱؛
- پیوند آن با نام زبان تُخاری ۹-۳-۶.
توکریش (سرزمین) ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۸-۶-۳-۱۰؛

- تعیین جای آن ۹-۳-۶؛
- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۱-۳-۳؛

- زیستگاه قوم تور ۱۷-۱۴-۵؛
- ریشه برخی نام‌های شخصی کاشی ۶-۱-۴.
توگه برسی «سربند، کلاه» واژه سومری ۹-۲-۱.

(توگ) (برسی) (گ) «بند» واژه سومری ۹-۲-۱.

- پیوند با نام شاه دودمان کاشی بابل ۶-۱-۱.
- زپات «فرمانروا، شاهزاده» واژه مصری ۴-۷-۱ (پانویس).
- رَتَش / رَوَتَش شکل آغازین پیشنهاد شده برای نام ایزد کاشی مَرَوَتَش، بحث در مردود بودن آن ۶-۱-۸.
- رَته پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با ریشه آریایی رَته ۱۵-۲-۵.
- رَته «گوزن» واژه لووی ۶-۱-۸.
- *رَته گونه آغازین نام سرزمین اَرَته ۴-۵-۱-۲.
- رَتَنو (سرزمین) ۱۰-۴-۱؛ ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۶-۱؛ ۱۴-۵-۱-۳؛
- تازش سِسوتریس سوم به آن ۱۰-۳-۲؛
- در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴؛
- نخستین ذکر نام آن در داستان سینوهه؛ نیز بحث در ویژگی‌های ایرانی آن ۱۰-۲-۵؛
- «نُه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۱۰-۲-۷؛
- نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های کهن مصری ۱۳-۱-۱؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- رَده پاره‌ای از نام‌های فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با ریشه آریایی رَته ۱۵-۲-۵.
- رَشَدَ کَمَه «رستم» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۴.
- رَشَکَه نام پارسی باستان با پسوند کَه ۷-۲-۱۷ (پانویس).
- *رودو «سرخ» ریشه واژه سومری معادل مس ۱۴-۱-۶؛
- گونه آغازین سومری (او)رودو ۴-۵-۱-۲؛ ۱۴-۱-۶.

ز

- زَاب‌شالی (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس)؛
- نام سرزمینی در پهنه ماد، نیز پیوند آن با نام زاب (شاه پیشدادی) ۱۷-۱۴-۵.
- زَاب‌شالی کمی نام جایی در کوهستان لرستان، ذکر آن در سندی از شوسین ۹-۲-۱.
- زَابوم نام کانال و نیز رود زاب در متن‌های سارگن یکم و بابل کهن، نیز پیوند آن با نام زاب (شاه

- *دَگَهِیکَه گونه آغازین واژه کاشی دَگیگی ۶-۲-۶.
- دَگیگی «آسمان» واژه کاشی ۶-۲-۶.
- دَنوَنَه (سرزمین) در نامه‌ای از اَلْعَمَارَنَه ۹-۵-۶.
- دوخنو «اَرَزَن» واژه اَکَدی ۱۱-۲-۲.
- دوران نخست «عهد عتیق» در جهان‌بینی یوآخیم فَن فیوره ۱۷-۱۱-۶-۲.
- دوره دَوَم، دوره انجیل، در جهان‌بینی یوآخیم فَن فیوره ۱۷-۱۱-۶-۲.
- دوره سَوَم در جهان‌بینی یوآخیم فَن فیوره ۱۷-۱۱-۶-۲؛
- (در گاهنگاری زَرَدُشتی) ۱۷-۴.
- (دوگ) بررسی ایلَه «کاسه سفالی» واژه سومری ۹-۱-۲ (پانویس).
- دَهوت رَسَه «جایگاه اَرابه‌های دوان» نگارش ایلامی نام جایی در ایران باستان ۶-۲-۱۸.
- دیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۲-۴؛ ۱۸-۶-۲-۳؛
- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛
- نام میهن قوم آمو در سندهای مصری، نیز پیوند آن با داثیتیای اوستایی ۸-۱۲.
- دیانت نام مصری شهر آواریس ۹-۵-۵ (پانویس).
- *دِیگَنَه «رود تیز»، گونه آغازین نام سومری (ای) دِیگَنَه «دجله» ۴-۵-۲-۱.
- دین «دین» واژه عربی ۴-۳ (پانویس).
- دینگیر مَه «خدای مَه» نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.
- «دیوار پدافندی مَدَه» ۹-۲-۲.
- «دیوار مَدَه»، در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرَتو ۷-۲-۳.
- «دیوار مَرَتو» ۱۰-۲-۲؛ ۱۸-۶-۱-۵؛
- در پیوند با خاستگاه خاوری قوم مَرَتو ۷-۲-۳.

ذ

- ذاهمی / زاهمی نام سرزمینی در پهنه شرقی دریای مدیترانه و در پیوند با نام سرزمین رَتَنو ۱۰-۲-۷.

ر

- رِئیی کاشی «چوپان کاشی‌ها»، «رهبر کاشی‌ها» در

خَوَرَوَش «خورشید درخشان» ۷-۶-۳-۶؛

۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۵-۸-۵؛ ۱۸-۶-۱-۳؛ ۴-۵-۳؛

- کهن‌ترین نام آریایی ثبت شده یک شاه آموری
۱۱-۵-۱؛

- بحث در ریشه آریایی آن ۱۱-۲-۷؛

- نام شاه آموریان در متنی از نرام‌سین ۱۰-۲-۷؛

- در پیوند با نام وَش در یک نگاره مصری ۴-۸-۴.

خَوَرَوَش «خورشید تبار» نام فردی کاشی

۷-۶-۳-۶.

خَوَرَه‌زَنه «خورشیدتبار» نام کاشی ۷-۶-۳-۶.

خوزستان، کوچ ایلامیان به آن ۷-۳-۷.

خون‌خَوَرَشِه نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۱۴-۱-۳-۵؛

۱۱-۲-۷.

خَوَنده «شاه‌داد» واژه خاور نزدیک ۲-۱-۱۰.

خوندی/خَندو/خَندو نام یکی از شاهان آسیایی

نخستین دوران فترت مصر، بحث در ریشه

ایرانی آن ۲-۱-۱۰؛

- فرمانروای نامدار آسیایی دودمان هشتم مصر،

نقش او بر مهری استوانه‌ای ۱۰-۱-۱.

خون‌شولگی نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۱۴-۱-۳-۵؛

۱۱-۲-۷.

خون‌کِیبری نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۱۴-۱-۳-۵؛

۱۱-۲-۷.

خون‌نِینی (خون‌نی.نی.□) نام فرمانروای کیمش

۱۴-۱-۳-۵؛

- در پیوند با نام خَوَرَوَش ۱۱-۲-۷.

خونی‌نوم نام فردی آریایی خاور نزدیک در

بردارنده جزء اوستایی خَوَن ۱۴-۱-۳-۵؛

۱۱-۲-۷.

خَی نام وزیر رامیس سوم ۱۱-۱-۶.

خَیان پیوند آن با ریشه ایرانی کی ۱۵-۷-۳؛

- سَومین فرمانروای هیکسوس ۱۵-۷-۲؛

۱۸-۷-۳؛ ۱۱-۱-۶؛

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس

۱۷-۱۴-۵.

خَیَرَه‌زَنه «گوهر تبار» نام فردی کاشی ۶-۳-۶.

۵

دَاثَه/دَته جزئی از نام‌های فردی آریاییان. خاور

نزدیک ۱۵-۹-۶.

دَانو «باران» نام فردی قوم مَر تو ۱۵-۲-۷.

دَانو/دَانَوَه (قوم) ۱۵-۵-۹؛ ۷-۲-۱۵.

دَانَوَه (قوم) ۱۴-۵-۱-۳.

دَپَرَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان دَپَرَه

۹-۱-۴ (پانویس).

دَپَرَه (سرزمین) ۲-۳-۱؛

- «کوه سنگ لاجورد» نامی در نوشته‌های بابلی

۴-۱-۹؛

- نام جایی در متن‌های میانرودان که «کوه سنگ

لاجورد» خوانده شده است، نیز پیوند آن با

کوه بیکنی ۱۴-۵-۱-۲؛

- نگارش بابلی نام سرزمین تَپور ۱۴-۱-۱.

دَپورائِپ نگارش ایلامی نام شخصی ایرانی

برگرفته از تَپورَه ۹-۱-۴.

دَجَلَه ۵-۴-۲-۱؛ ۵-۳-۱۳؛ ۱۸-۳-۱۳؛ ۱۸-۶-۱-۱؛

۷-۲-۹ (پانویس)؛

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰ سال

پیش در کف خلیج فارس روان بود ۳-۲؛

- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛

- ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛

- سرچشمه آن در کشور سَلَم بنابر روایات ایرانی

۱۲-۳-۱۰-۱؛

- نام آن به زبان سومری، اَکَدی و پارسی باستان

۱۳-۱-۶.

دَد/دَدَ برگرفته از ریشه اوستایی دَاثَه «دادن،

آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۷-۳.

دَدَه/دَته بخشی از نام‌های آریایی خاور باستان،

بحث در ریشه آریایی آن ۱۰-۴-۱.

دَسَه‌بَیش «سردسته گروه ده نفری» نگارش

ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۲-۴.

دَکَش/دَکَش/دَکَش «سیاره» واژه کاشی ۶-۲-۷.

دَگَن/دَاگَن «خدای آب و هوا» ۱۲-۳-۱۳؛

- نام خدای اَکَدی ۵-۳-۳.

دَگَن شَه هاری «دَگَن آریایی» نام مرکب خاور

نزدیک در پیوند با نام ایزد دَگَن ۱۲-۳-۱۳.

سَربانیتو (م) نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۱۸.
 سَركوشه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند
 با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
 سَرن «سَرکرده، سالار» واژه لووی ۱۱-۱-۴.
 سَری‌یم «زِرِه اسب» واژه هوری ۱۳-۱-۱۰.
 سَری‌یم/سَری‌یم «زِرِه» واژه اکدی ۱۳-۱-۱۰.
 سَسمت (سَسمت) «اسب» واژه مصری
 برگرفته از ریشه آریایی ۱۱-۲-۳ (پانویس)؛
 ۱۵-۴-۲.
 سَسو «اسب» واژه اوگاریتی برگرفته از ریشه
 آریایی ۱۵-۴-۲.
 سَکُم نام پهنه‌ایی در سرزمین رَئو، نیز پیوند آن با
 سَکاها ۱۰-۳-۲.
 سَگل «بلند» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 سَلام «سلامت، صلح» واژه عربی ۱۲-۳-۱۰-۵.
 سَلامو (م) «سیاه» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵؛
 ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
 سَلم نام ایزد نیای آمریایان ۱۲-۳-۱۰-۴.
 سَلم (آیین) ۱۸-۶-۲-۲.
 سَلم/سَلم/سَلم نام ایزد آموری ۱۲-۳-۱۰-۵؛
 ۱۲-۳-۱۰-۴؛
 - نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
 ۶-۱-۴.
 سَلم/سَلم فرهنگ آریاییان کوچ کرده به سوریه و
 فلسطین ۹-۳-۸.
 سَلم/سَلم «سیاه، سیاهی، تاریکی» واژه اتیوپیایی
 ۱۲-۳-۱۰-۵.
 سَلمات قَقدیه (م) «انسان سرسیاه» اطلاق
 سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
 بدین‌گونه در زبان اکدی نمود یافت
 ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).
 سَلمان «صلح، سلامتی» نام ایزد سرزمین‌های
 سامی نشین شمالی و خاوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 سَلمانَصَر (سَلمان/سَرم) سوم (شاه آشور) جنگ او
 در پهنه آرمن ۹-۶-۱؛ ۱۱-۴-۱؛ ۱۵-۱-۳؛
 - تازش او به سرزمین ماد ۹-۲-۶؛
 - متن‌های او در پیوند با پارس‌ها ۲-۱.
 سَلمتو «سیاهی» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵
 (پانویس).

سَبتوم «هفتمین روز ماه» واژه اکدی ۴-۱-۱
 (پانویس).
 سَبو (م) «هفتمین» واژه اکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 سَبه «هفت» واژه اکدی ۴-۱-۱ (پانویس).
 سَبت/سَبتو (قوم) در پیوند با داستان سینوهه
 ۱۰-۲-۴؛
 - «کسی که در جایی ماندگار است» ریشه سَبتا
 «ایستادن» مصدر هندواروپایی ۸-۲-۲.
 سَبت‌یو (قوم) ۱۸-۶-۲-۱؛ ۱۰-۲-۷؛
 - «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در
 مصر ۸-۱-۲-۸؛
 - بحث در ریشه آریایی نام آن ۸-۲-۲؛
 - نام قومی بیگانه در مصر ۸-۱-۱؛
 - به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی
 «آسیایی» ۸-۱-۴؛
 - در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴.
 سَتر نگارش آشوری جزء خُشتره در نام‌های
 ایرانی ۱۵-۹-۱۰.
 سَتر/شَو «خواهان فرمانروایی» نام آریایی خاور
 نزدیک ۶-۳-۱۱؛ ۱۷-۱۱-۵؛
 - در پیوند با واژه کاشی سَتر ۶-۲-۱۶؛
 - نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی
 *خُشتره/یسه «خواستار شهریار» ۱۵-۹-۱۰
 سَترپانو نام خاور نزدیک برگرفته از نام ایرانی
 خُشتره‌پانه ۱۰-۳-۷؛ ۶-۳-۱۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی سَتر ۶-۲-۱۶؛
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از نام
 ایرانی *خُشترپانه «نگهبان شهریار»
 ۱۵-۹-۱۰؛
 - نیز نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در
 پهنه ماد ۱۷-۹-۳.
 سَته «هفت» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.
 سَته-وَرْتنه «هفت دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.
 سَخ/سَه نام ایزد کاشی «خورشید» ۶-۹-۱.
 سَر «کارگردان» واژه عبری ۱۱-۴-۱.
 سَر/سَربازتاب واژه اوستایی سَره در نام‌های
 آریایی خاور نزدیک ۱۱-۴-۱؛
 - فرم آریایی خاور نزدیک واژه اوستایی سَره
 ۶-۲-۱۵.

- نام فرماندار شهر عکا در فلسطین، در پیوند با واژه هندوآریایی رَته ۱۵-۹-۱۷؛ ۱۵-۱۰-۱۳.
- پدر شَوَتَنَه، برگرفته از ریشه سَوَرَكه «دارنده ارابه خوب» ۱۵-۱۰-۱۵؛ ۱۵-۲-۵.
- زیرده می‌یَشده «قربانی‌دهنده قلب» نام آریایی خاور نزدیک، برگرفته از ریشه اوستایی زَرَدَیَه «دل، قلب» و می‌یَزده «خوراکی نذری یا آیین قربانی» ۱۵-۱۱-۱؛ ۱۵-۹-۱۵؛
- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲.
- زَی‌زَی «با شتاب» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱.
- زَیل تَشوپ مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- زَی‌لِی‌یَه مارآریه نام سوبری آمیخته با آری و آریه ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- زَیَه ۹-۸-۳ (پانویس).
- زَیَه پسوند هوری ۱۳-۱-۹.

س

- سَئوشتر نام شاه دودمان میتانی با ریشه آریایی، ۶-۳-۱۱؛ ۱۸-۷-۳-۴؛ ۱۸-۷-۲-۳.
- در پیوند با واژه کاشی شَتر ۶-۲-۱۶؛
- در پیوند با نام ایرانی *هَوخْشَتره «شهریار خوب» ۱۵-۹-۱۰؛
- سا.کاس □ (کاس) نام قومی که در نامه شاه اوگاریت آمده است ۵-۳-۱۲.
- اندیشه‌نگاری برای نامیدن قوم کاشی ۵-۳-۱۲؛ ۱۸-۷-۳-۷؛ نیز نک □ لسا.گاز □.
- سا.که نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
- سا.گاز □ (سا.کاس) فرم اندیشه‌نگار قوم کاشی و هابورو ۱۵-۳-۱۲؛ ۱۵-۱۰-۸؛ ۱۸-۷-۳-۷.
- سالم نام شاه‌نشینی در تورات (اورشلیم) ۱۲-۳-۱۰-۲.
- سالومه نام فردی در تورات برگرفته از ایرانی سَلَم ۱۲-۳-۱۰-۵.
- سالیتی نام نخستین فرمانروای دودمان پانزدهم مصر (هیکسوس) ۱۵-۴-۱۵؛ ۱۵-۶-۲-۷.
- سام نام فردی در تورات، پیوند آن با سَلَم ۱۲-۳-۱۰-۵؛ ۱۸-۲.
- سَبَع «هفت بار» واژه عربی ۴-۱ (پانویس).

- پیشدادی) ۱۷-۱۴-۵.
- زالوتی نام یکی از سرکردگان اومان‌مَندَه ۱۵-۶؛ ۱۵-۷-۲-۴؛
- زاماشبه نگارش ایلامی نام جاماسپه در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۳.
- زاهمی/ذاهمی (سرزمین) ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۸-۶-۲-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری ۱۳-۱-۲؛
- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- زَبر «برنز»، «مس» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱-۳.
- زَبرَبر «آیین فلزی»، «گرز و جنگ‌افزار»، «سرنیزه» و «کاسه فلزی» واژه مرکب سومری ۱۴-۳-۱.
- زَیه‌یَه/زَمِیَه نام یکی از شاهان لارسا ۷-۲-۱۳.
- زَگَرزَیه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۱-۹ (پانویس).
- زَرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، کوتاه شده نام زَرْدُشت ۱۷-۹-۲-۲.
- زَرش پاره دوم واژه کاشی بورزَرش ۶-۲-۵.
- زَره نام کوهی در متن‌های هوری ۱۳-۱-۸.
- زَگْک/یت «شیشه» واژه عبری ۵-۱-۳-۵.
- *زَکاک «شیشه» واژه سامی ۵-۳-۱؛
- بحث در ریشه آریایی آن ۵-۱.
- زَگین «سنگ لاجورد» واژه سومری ۱۴-۵-۱-۲؛ ۱۴-۵-۲.
- زَگینه/زَگینو/نازَگین واژه‌های سومری در پیوند با سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.
- زَکَم «تندیس» واژه هوری ۱۲-۳-۱۰-۴.
- زَکه-آموزه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۱-۹ (پانویس).
- زَنه/زَنی جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از واژه اوستایی زَنه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰؛
- واژه کاشی ۶-۲-۲۳.
- زورَته نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
- زورَده ۱۵-۹-۱۹؛

سی‌سو «اسب» واژه آگدی ۱۵-۱-۴-۱.
 *سیسه/سیسی آوانویسی‌های گوناگون
 واژه‌نگار سومری آنشه کوره ۱۵-۱-۴-۱.
 سی‌سی نام گونه ویژه‌ای از اسب در متن‌های
 شولگی، واژه سومری ۱۵-۱-۱۵-۲.
 سیلو(م) «سایه» واژه آگدی ۴-۵-۱؛ ۱۲-۳-۱۰-۴.
 سیمش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
 ۱۴-۱-۳-۵.
 سیموروم/شیمانوم به عنوان سرزمینی در پیوند با
 کیمش در متن‌های دودمان سوم اور
 ۱۴-۱-۳-۵.

ش

شیر «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 شوشکه/شوشه خدای هوری-آناولیایی
 ۱۲-۳-۲۲.
 شوممه/شوممه جزئی از نامهای آریایی خاور
 نزدیک در پیوند با واژه اوستایی هئومه
 ۱۵-۹-۱۸.
 شوممه‌تر(ی) نام فردی آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از ترکیب ودایی سومه‌دَره ۱۵-۹-۱۸.
 شات «شادی» واژه کاشی ۶-۳-۱۲.
 شاتی‌گالدو «کاشی شاد» نام فردی کاشی ۶-۳-۱۲.
 شاد/شات/شادی «شادی، خوشبختی» واژه
 کاشی ۶-۲-۱۴.
 شاد-ایندر «شادی‌آور ایزد ایندَره» نام کاشی
 ۱۸-۷-۲-۱۴.
 - در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.
 شاد دَخش «ستاره شادی، نیک‌بختی» نام فردی
 کاشی، در پیوند با واژه کاشی دَکش ۶-۲-۷؛
 - در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴؛
 ۶-۳-۱۳.
 شادی-گالزو/شادی-کاشو «شادی‌آور مردم
 کاشی» یا «کاشی شاد» نام کاشی ۱۸-۷-۲-۱۴؛
 ۱۸-۷-۲-۱۴.
 - در پیوند با واژه کاشی شات و شادی ۶-۲-۱۴.
 شالوم «صلح» واژه عبری ۱۲-۳-۵.
 شام/شامات «جای غروب آفتاب» ۱۴-۵-۳-۱۴.
 شَبَع «هفت بار» واژه سامی ۴-۱ (پانویس).

سولسیمت «اسب» واژه مصری ۱۵-۴-۳؛
 ۱۸-۷-۳-۱؛ ۹-۴-۳؛ ۱۵-۴-۲.
 سولسیمت (سولسمت) ۱۵-۸-۱.
 سوسیه «اسب» واژه آرامی ۱۵-۸-۱؛ ۱۵-۴-۲.
 سوسیه نام شهری در اردن ۱۵-۵-۱.
 سوکل «فرمانروا» عنوان ایلامی ۱۱-۴-۱.
 سوکل‌مه «فرمانروای بزرگ» عنوان ایلامی
 ۱۱-۴-۱.
 سوگیر «شاه» واژه ایلامی میانه ۱۱-۴-۱.
 سوگیر-ری-شَره «خدایی نرینه» واژه ایلامی میانه
 ۱۱-۴-۱.
 سوواتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از
 آریایی سو «خوب» = «سوآتی» «میهمان خوب»
 ۱۵-۹-۵.
 *سوور «خورشید» بازتاب واژه هندوایرانی
 سوهر در زبان آریاییان خاور نزدیک
 ۱۳-۹-۱.
 سوور/شوور جزئی از نام‌های آریایی خاور
 نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید»
 ۱۵-۹-۲۲.
 سوورداته نام آریایی خاور نزدیک، برگرفته از
 عنصرهای سُور «خورشید» + داته =
 «خورشید داد، آفریده ایزد خورشید»، در
 پیوند با واژه اوستایی داته «آفریده» و آریایی
 سُور «خورشید» ۶-۱۲-۱؛ ۱۰-۴-۱؛
 - نام شهربان جبرون در فلسطین
 ۱۵-۹-۶؛ ۱۵-۱۰-۸؛ ۱۵-۱۰-۱۳؛
 - نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم
 ایرانی «خورشید» ۱۵-۹-۲۲.
 سووئی «سگ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۲-۱.
 سه «ایزد خورشید» کاشی‌ها، در پیوند با نام ایزد
 کاشی شوریش ۶-۱۲-۱.
 سیپرو «برنز» واژه آگدی ۱۴-۳-۱.
 سیپرو(م) «برنز» واژه آگدی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.
 سیت «شش» واژه عربی ۴-۱ (پانویس).
 سیریون «کوهستان زیره» عبارت هوری
 ۱۳-۱-۱۰.
 سیسو «اسب» واژه آگدی ۱۵-۴-۳؛ ۱۵-۸-۱؛
 ۱۵-۹-۴؛ ۱۵-۴-۱؛ ۱۵-۲-۱.

- میانرودانی و بدون پیشوند مده ۹-۲-۱
(پانویس)؛ ۹-۲-۳.
- سویرک (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی
و بدون پیشوند مده ۹-۲-۱ (پانویس).
- سویرنه «پشتیبان خوب» نگارش آشوری نام
فرماندار مادی ۱۵-۱۰.
- سوخروروه نام جغرافیایی کهن با پسوند اووه
۷-۲-۱۷ (پانویس).
- سور «بالا آمدن، زمین بلند» واژه سومری
۱۱-۴.
- سورداته نام فردی از شهر زیخم در فلسطین
۱۵-۷-۵.
- سورته «سر» واژه هیتی هیروگلیفی ۱۱-۴.
- سورته «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲.
- سورته آشور «شاخ» واژه لووی ۱۱-۴.
- * سووروش در پیوند با نام خوروش ۷-۲-۱۱.
- سوری آتی نک شوری آتی.
- سوریه ۲-۳-۳؛ ۲-۶-۱؛ ۴-۱-۴؛ ۴-۲-۴؛ ۴-۳-۵؛ ۳-۱۲-۱۲
۹-۶-۱۷؛ ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛
- آریایی بودن نام آن از دوران پسین تا کنون
۱۳-۱-۲؛
- در پیوند با سرزمین رتنو ۱۰-۲-۷؛
- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۳-۷؛
- در پیوند با قوم اومان‌مده ۱۵-۴؛
- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛
- رابطه سیاسی آن با ایران در دوران کی‌کاوس
۸-۱۶؛
- رعایت سنت آریایی در نامگذاری آن ۱۰-۲-۷؛
- گورهای آن ۲-۶-۲؛
- نقش آرابه بر مهرهای این سرزمین هم‌زمان با
روی کار آمدن هیکسوس‌ها، کاشی‌ها و
میتانی‌ها ۱۵-۲-۳.
- سوزیاکه گویش یونانی شوش ۵-۳-۳.
- سوس ۱۵-۴-۳؛ ۱۵-۱-۸؛
- «اسب» واژه عبری ۱۵-۴-۲.
- سوسیانا ۹-۱ (پانویس).
- سوسیئا نام شهری در متن‌های یهودی، در اردن
۱۵-۱-۵.
- سوسیم «اسبها» واژه عبری ۱۵-۴-۲.

- سلمنصر (سلمان‌آسر) یکم ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- (شاه آشور) سنگ‌نوشته او، در پیوند با نام
سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- سلمو «سیاه، بسیار تیره» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵
(پانویس).
- سلمو «مس آرسنیک» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- سلمو نام خدای خورشید در دوران میانی آشور
۱۲-۳-۱۰-۴.
- سلمو (م) «سیاه، تاریک» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۴؛
۴-۵-۱.
- سلمو (صلمو) شه ابول آشور نام بُت دروازه شهر
آشور ۱۲-۳-۱۰-۴.
- سلمی نام کوهی در پیوند با نام قوم سلم
۱۲-۳-۱۰-۲.
- سیم‌قن نام یکی از فرمانروایان آغازین هیکسوس
۱۵-۷-۳.
- سمکن نام آریایی از متن‌های میتانی ۱۵-۷-۳.
- سنیر نام جغرافیایی آموری ۱۳-۱-۱۰.
- سونام پهنه‌ای در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱.
- سویر/سویرور (سرزمین) ۱۲-۳-۱۴ (پانویس).
- سویرتو/سویراتو (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۹-۳-۱؛
۷-۲-۳؛
- بحث در ریشه آریایی نام آن ۹-۱-۶ (پانویس)؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار
بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- در پیوند با ریشه نام سوریه ۱۳-۲-۱؛
- «مردم خوب» ریشه ودایی نام آن ۷-۱-۲؛
- نام سرزمینی در باختر ایران ۵-۳-۱.
- سویرتوم (سرزمین) ۱۸-۶-۳؛
- در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به
تصرف قوم ارین‌مده در می‌آید ۱۵-۴.
- سویری (قوم) در پیوند با نام ایزد آشور ۱۲-۳-۹؛
- سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها
۹-۲-۶؛
- سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان
۹-۳-۵.
- سویریه ریشه نام سوریه ۱۳-۲-۱.
- سویرور (سرزمین) در متن‌های سومری ۷-۱-۲.
- سویر/سویرتو (سرزمین) در متن‌های پسین

- ۱۲-۳-۲۶؛ ۱۵-۸-۱؛ ۱۸-۷-۳؛ ۱۸-۷-۳؛ ۴-۳-۷؛
 - عنصری از این نام در پیوند با ایزد کاشی
 شوگه‌مونه ۱-۱۱.
 - برگرفته از ترکیب ودایی *سودرنا «پشتیان
 خوب» ۱۵-۹-۱۹؛
 شوترنه نام فرمانروای موشی حونه، برگرفته از
 ریشه سنسکریت *سودرنا «پشتیان خوب»
 ۱۵-۱۰.
 شوته‌تره نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه
 آریایی سو-دژته «دارنده ارمغان‌های خوب»
 ۱۵-۱۰.
 شوترنه نام یکی از فرمانداران ماد در متن سارگن
 دوم ۱۸-۷-۳-۴؛ ۱۵-۸-۱.
 شورَه/تور جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از واژه اوستایی سوره یا پارسی
 باستان ثوره ۱۵-۹-۲۰.
 شورَه نام مردی از شهر نوزی، برگرفته از ریشه
 اوستایی سوره ۱۵-۹-۲۰.
 شوری‌آتی، سوری‌آتی نام فردی از متن‌های
 آلاخ برگرفته از آریایی سوزیه «خورشید،
 ایزد خورشید» ۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۹-۵؛ ۱۵-۹-۲۱؛
 ۱۵-۱۱-۱.
 شوریش «ایزد خورشید»، «خورشید در جایگاه
 ایزدی» نام ایزد کاشی ۶-۱-۱۲؛ ۱۵-۹-۶؛
 ۱۸-۷-۱-۲؛ ۱۲-۳-۲۸.
 شوریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از نام ایزد خورشید هندوآریایی
 ۱۵-۹-۲۱.
 شوری‌یتی نام آریایی خاور نزدیک، در پیوند با
 نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
 شوری‌یش «تابنده نور(?) زمین»، در پیوند با نام
 ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.
 شوزیگش «پیرومند نیک» واژه کاشی ۶-۲-۱۹.
 شوشه‌را نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴
 (پانویس).
 شوگورو/شوگوره «بسی وزین، بسی والا» نام ایزد
 کاشی ۶-۱-۱۴.
 شوگوره نام فردی کاشی ۶-۳-۱۵.
 شوگه‌مونه/شوگه‌مونه «ایزد خورشید نیمروز» نام

- شمش‌نصیر(نصیر) نام فردی در گل‌نوشته‌های
 کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه
 ۱۱-۲ (پانویس).
 شَموش/شمش نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۲.
 شَن‌مده نام شخصی در متن‌های چغربازار
 ۹-۲-۷.
 شنوگه نام جغرافیایی کهن با پسوند -که ۷-۲-۱۷
 (پانویس).
 شو/زو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک در
 پیوند با واژه اوستایی هو «خوب» ۱۵-۹-۱۹.
 شو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک، در
 پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱.
 شو «درخشش» واژه کاسپی، در پیوند با ریشه نام
 ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.
 شوئر/شویر (سرزمین) ۱۲-۳-۱۴ (پانویس)؛
 - نام سرزمینی در پهنه زاگرس در اسطوره‌ای
 سومری، نیز به عنوان منشأ روغن‌های
 خوشبو ۱۰-۲-۵.
 شویری نام سرزمینی در متن‌های آشوری ۸-۱۷
 (پانویس).
 شوئندو/شوئندی «دارنده خویشاوند نیک» نام
 فرماندار شهری ناشناخته در جنوب
 فلسطین، برگرفته از دو بخش هندوآریایی
 سو «خوب» و بندو «خویشاوند» ۱۵-۱۰.
 شوئندو/شوئندی نام آریایی خاور نزدیک
 برگرفته از سو + بندو = «دارنده خویشاوند
 خوب» ۱۵-۹-۱۹؛
 - در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۶-۱-۱۱؛
 - نام شهریان شهری ناشناخته در فلسطین،
 برگرفته از سو «خوب» + بندو = ودایی سوئندو
 «دارنده خویشاوند نیک» ۱۵-۹-۷.
 شویر نگارش سومری نام سرزمین سوئرتو (در
 باختر ایران) در یک متن کهن ۵-۳-۱.
 شوپیلولومه ۱۵-۸-۴؛
 - نام فرمانروای هیتی شمال سوریه ۱۸-۷-۳-۳؛
 - نام فرمانروای هیتی و یکی از طرفین پیمان صلح
 با شاه میتانی ۱۵-۸-۲.
 شوئر «شاخ» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲.
 شوئرته نام نخستین شهریار آریایی میتانی ۸-۱۱؛

شَبَه «هفتمین روز ماه» واژه آشوری کهن ۱-۴
(پانویس).

شَتَر «فرمانروایی» واژه کاشی ۱۶-۲-۶.
شَتَر/شَتَر جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
۱۵-۹-۱۰.

شَتَر/شَتَره پسوند نامهای فردی میتانی با ریشه
ایرانی ۱۵-۸-۱.

شَتَر پانو نام فردی میتانی ۱۵-۸-۱.
شَت وَره دوم، نام شاه میتانی ۱۸-۷-۲-۳؛ ۱۵-۸-۱.
شَت وَره یکم ۱۸-۷-۲-۳.

شَر «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۴؛ ۱۱-۱-۴؛
۱۱-۲-۱.

- «شاه، فرمانروا» در پیوند با واژه کاشی شَره
۱۵-۲-۶.

شَرآمولی نام آموری ۴-۵-۴.
شَراخو (م) «عالی، شایان» واژه اکدی ۱۱-۴-۱.
شَرآمولی «سر کرده آموری» نام فردی آریایی
خاور نزدیک ۱۱-۴-۱؛

- نام فردی آموری، در پیوند با واژه کاشی شَره
۱۵-۲-۶.

شَرآمولی نام هوری ۷-۲-۷.
شَرَتو (م) «شاهدخت» واژه اکدی ۱۱-۴-۱.
شَرغ نام شهری در نزدیکی بخارا ۷-۱-۱.
شَرغ واژه عربی برگرفته از اوستایی چخره ۴-۳
(پانویس).

شَرکلی شری نام پسر و جانشین نرامسین
۱۸-۶-۱-۴؛ ۹-۳-۱.

شَرَو-ایلو نام ایزد میانرودانی ۱۲-۳-۲۰.
شَرَو (م) «شاه، شاهزاده» واژه اکدی ۱۱-۴-۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۱۵-۲-۶.

شَرَو-بنی نامه شوسین به او ۹-۲-۱.
شَره شری «سَرور» واژه کاشی ۱۵-۲-۶؛
۶-۳-۲.

شَره زنه/شری زنه «والا تبار» نام فردی کاشی
۶-۳-۲؛ ۱۵-۲-۶.

شَره-مَشخو «خدا سَرور اوست» نام فردی کاشی
۶-۳-۱۴؛ ۱۵-۲-۶.

شَری «بالا» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۱-۲؛
۱۱-۴-۱.

شَری زنه «شاه تبار» نام فردی کاشی، در پیوند با
واژه کاشی زنه ۶-۲-۲۳.

شَری زنه «والا تبار» نام کاشی ۱۵-۲-۶.
شَری زنه «کوه هِرمون» نام هوری ۱۳-۱-۱۰.
شَشیث «شش» واژه اکدی ۴-۱ (پانویس).
شَشروم نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴
(پانویس).

شَشه «شش» واژه اکدی ۱۵-۲-۵.
شَکَلشه (قوم) در پیوند با پسوند «ش» در نام
کیمش ۱۴-۱-۳-۵.

شَگم از نام‌های فردی سرزمین رتنو ۱۰-۴-۱.
شَگم نام فردی مصری، نیز پیوند آن با مفهوم
«سکایی» ۱۰-۳-۱.

شَگمه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَگنه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَگه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱؛

- واژه ایلامی در سنگ نوشته‌های داریوش و
خشیایارشا ۱۰-۴-۱.

شَکیزه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در
گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شَکیش/شَگنه/شَکیزه «سکایی» نگارش ایلامی
نامی ایرانی در گل نوشته‌های تخت جمشید
۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱.

شَلَمَنو نام فردی آشوری برگرفته از ایرانی سَلَم
۱۲-۳-۵-۱۰.

شَلَمَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۴-۱-۶.
شَلَمَنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۲-۳-۵-۱۰.

شَلیم «غروب»، نیز نام ایزدی در خاور نزدیک
۱۲-۳-۵-۱۰؛

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۶-۱-۴.

شَلیم «مهربان»، «سرخ‌خو شامگاه» واژه خاور
نزدیک ۱۲-۳-۵-۱۰ (پانویس).

شِمَشَره نام شهری در خاور دجله ۱۲-۳-۱۴
(پانویس).

فلسطین ۳-۳-۲؛ ۱-۶-۲؛ ۱-۴؛ ۲-۴؛ ۳-۴؛

۱۱-۳-۵؛ ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۱۲؛ ۲۵-۳-۱۴؛ ۶-۱۴؛

۶-۹-۱۷؛

- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از

ورود به این سرزمین ۱۴-۸؛

- پیشینه آریاییان در آن ۳-۷-۱۸؛ ۴-۳؛

- تازش تدّعال به آن بنابر گزارش تورات

۲-۷-۱۵؛

- در پیوند با سرزمین رَنّو ۷-۲-۱۰؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛

- در پیوند با قوم کاشی ۹-۳-۵؛

- در پیوند با هاموران، در روایت کَی کاؤس

۱۶-۸؛

- دوره تسلط ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۲-۳-۷-۱۸؛

- ریشه آریایی نام آن ۲-۲-۱۳؛

- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب

دریاهای آزاد ۴-۳-۴؛

- گورهای آن ۲-۶-۲؛

- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مصر

۳-۱-۵-۱۴؛

فیلیست در پیوند با نام فلسطین ۲-۱-۹؛ (پانویس).

فیلیستی (قوم) ۲-۲-۱۳؛ ۵-۳-۷-۱۸؛ ۳-۱-۵-۱۴؛

۲-۲-۴-۱۸؛

- ثبت نام قوم فلسطینی در تورات، لووی زبان

بودن آن قوم ۲-۱-۹؛

- پیوند آن با قوم پَرشی ۷-۱-۹.

ق

قاسان اصغر «کاشی کوچک» ۵-۵.

قاسان اکبر «کاشی بزرگ» ۵-۵.

قاسان (کاشان)، در پیوند با دریای کاشی ۶-۳؛

- نام کاشان در روایت قبرس در پیوند با مس

۲-۱-۱۴؛

- در پیوند با واژه یونانی معادل مس ۱-۳-۱۴؛

- نقش چلیپای شکسته در آن ۱۸-۲-۷.

قَرّاکتر نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.

قِرِن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

قِرِن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

قَرَنو (م) «شاخ» واژه اَکدی ۴-۱-۱۱.

- آوانویسی مرسوم نامی که می‌تواند آردَه‌آشیرته

نیز خوانده شود ۱۲-۳-۵.

عبدی خَیبه آوانویسی متداول □یر□خَیبه

(فرماندار شهر اورشلیم) ۱۴-۲-۷.

عبرانی (قوم) ۲-۴-۱۰.

عَیهر «اهل آن سو»، «اهل آنسوی فُرات» (بخش

خاوری میانرودان و آستانه فلات ایران) در

پیوند با نام قوم هابِرو ۷-۳-۷-۱۸.

عَیرو ۲-۳-۷-۱۸.

عراق ریشه ایرانی نام آن ۵-۲-۱۳.

عَنقا نام پرنده‌ای به زبان عربی، پیوند آن با نام

پرنده آنزو ۳-۳-۱۲.

عیشو «عیسی» نام عبری ۵-۱۱-۱۷.

ف

فُرات ۱۳-۳-۵؛ ۱۳-۱۸؛ ۱-۶-۱۸؛

- به عنوان شاخه‌ای از رود بزرگی که ۱۵۰۰۰ سال

پیش در کف خلیج فارس روان بود ۲-۳؛

- ریشه آریایی نام آن ۴-۳؛

- نام آن در زبان ایرانی کهن ۴-۱-۱۳؛

- در پیوند با دوران پادشاهی منوچهر ۵-۱۴-۱۷؛

- فرمان منوچهر به کندن سرچشمه‌های آن ۱۶-۸.

فِرزَل «قیچی آهن‌بری» واژه عربی، پیوند آن با نام

قوم پارس ۲-۱-۹.

فِرزبان (قوم) ۱-۱-۱۱.

فَرزبان (نک پرسیت).

فَرَس «اسب» واژه حبشی ۲-۱-۹؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه

۴-۴-۱-۱۵.

فَرَس «اسب» واژه سبایی ۲-۱-۹؛

- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه

۴-۴-۱-۱۵.

فَرَس «اسب» واژه عربی ۱-۳-۵.

فَرَسون «اسب» واژه عربی کهن، نیز پیوند آن با

واژه پارسی باستان پارسه ۴-۴-۱-۱۵؛

- (الفَرَس) «اسب» واژه عربی ۲-۱-۹.

فرسیان (قوم) ۶-۱۴-۱۷.

فریسی (قوم) ۵-۱۱-۱۷؛

- نام قوم دگراندیش یهودی ۸-۱-۹.

شیشاتو (م) «یک ششم» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).

شیشیت «شش» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).

شیماشکی (سرزمین) ۱-۲-۱۴ (پانویس).

شیمیکه نام خدای سویری، پیوند آن با نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵.

شینده «هفت» واژه هوری ۱۳-۱-۱۴ (پانویس).

شیندی واژه کاشی و نیز جزئی از نام‌های فردی ۱۷-۲-۶.

شیندی انلیل نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیندی بوریش نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیندی شوگب نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیندی شیهو نام فردی کاشی ۱۷-۲-۶.

شیش «بچه» واژه کاشی ۲۰-۲-۶.

ص

صد ۱۲-۱-۶.

صلماوت «تاریکی» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵.

صلموم در پیوند با عبارت اکدی «مس سیاه» ۶-۱-۱۴.

صلمو (م) «سیاه، تاریک» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵.

صلمون «تاریک، سایه‌وار» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).

ط

طوران گویش عربی توران ۸-۳-۹.

طهران ۱۲-۱-۶.

طهماسب ۱۲-۱-۶.

ظ

ظلمة «تاریکی» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵.

ع

عاد۱ یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).

عبدو «کارکردن» واژه اکدی ۱۱-۱-۹.

عبدۀ «بنده» واژه سامی ۱۱-۱-۹.

عبد۱ آشیرته نام نخستین شاه سرزمین آمورو ۹-۱-۱۱.

ایزدکاشی ۱۱-۱-۶؛ ۱۵-۵.

شول «پهلوان، یل» واژه سومری ۱۱-۱-۴؛ ۱۱-۲-۱.

شولمانو نام ایزد آشوری ۱۲-۳-۱۰-۴.

شومالیه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۲-۳-۲۸؛ ۱۸-۷-۱-۲؛ ۱۰-۱-۶.

شومی شینی نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).

شومیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).

شون آشوره نام شاه سرزمین کیرووتنه ۱۵-۱۱-۲. شوالیه/شیوالیه آوانویسی دیگر نام شومالیه ۱۰-۱-۶.

شور داده نکه سوور داده.

شورخچه نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲؛ ۱۱-۱.

- نام فردی در اسناد هوری-هیتی ۱۲-۳-۱۱. شورزیره نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲.

شورنینو نام فردی آریایی خاور نزدیک برگرفته از مفهوم ایرانی «خورشید» ۱۲-۱-۶؛ ۱۵-۹-۲۲.

شوهمو «آمو خوب» نام فردی آموری باریشه آریایی ۱۵-۲-۷.

شیت «شش» واژه آرامی ۱-۴ (پانویس).

شیت/شته «هفت» واژه هوری ۱۳-۱-۱۴.

شیتربو «هفت ساله؟» نام هوری ۱۳-۱-۱۴. شیتنه ۱۳-۱-۱۴ (پانویس).

شیر «پیکان» واژه کاشی ۱۸-۲-۶.

شیراکش له «پیشرو» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شیراکش له «گونه‌یی» سربند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

شیریندو «دوان چون پیکان» نام اسبی کاشی ۱۸-۲-۶.

شیش «شش» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

کاش پروئه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشپی یکه کوزه نگارش ایلامی واژه‌ای پارسی
باستان، عنوان شغلی در آن دوران ۵-۱-۲.
کاشپی یکه «مالت جو» گویش ایلامی یک واژه
پارسی باستان ۵-۱-۲.
کاشتریه آبه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشتلی یش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
۱۴-۱-۳-۵.
کاشتمه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
کاشتمیشه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشتووره نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشتوهه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشته «مرد کاشی؟» نام شاهی از امپراتوری نوین
کوش ۵-۳-۱۱.
کاشته ریشتووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشته مووه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاش ته هروکه نام شهری هیتی در آسیای کوچک
۸-۳-۵
کاشتی «کاشی» پاره‌ای از نام برخی شاهان کاشی
۸-۳-۶
کاشتی بان «نگهبان زن کاشی» نام شخصی کاشی
از متن‌های شهر نیپور ۵-۳-۵؛ ۶-۱-۲.
کاشتی بان نام فرمانروای قوم کاشی در بابل
۵-۳-۱۱.
کاشتیل یاشو (نیز به گونه کاسته کاشتیلی) «شاه یا
خدای سرزمین کاشی» نام سومین و برخی
دیگر از شهریاران دودمان کاشی ۶-۳-۸؛
- نام شاه بابلی میانه ۵-۳-۵؛ ۶-۳-۱.
کاشتیل یاشو نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵.
کاش تیلی نام شخصی کاشی از متن‌های شهر
نیپور ۵-۳-۵.

کاسی خونام زنی در متن‌های آشور نو ۷-۳-۵.
کاسی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با
نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
کاسیه «گیاهی از خانواده دارچین» نام آشوری
۵-۳-۱؛
- واژه آشوری در پیوند با قوم کاشی ۵-۴-۴.
کاسی یه نام پدر یک بازرگان در متن‌های مصری
۵-۳-۱۲.
کاسی بی نام مکانی در متن‌های کرَنک ۵-۳-۱۲.
کاش نام سرزمینی در عهد عتیق در پیوند با اتیوپی
و نیز فلات ایران ۵-۳-۱۳؛ ۱۴-۲-۱-۲؛
- سرزمین نوبی ۵-۳-۲.
کاش «آبجو» واژه ایلامی ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۳.
کاش «آبجو، نوشابه مستی آور» واژه سومری
۵-۳-۲؛ ۵-۳-۱۸؛ ۶-۱-۲.
کاش «تاختن اسب» واژه سومری ۵-۳-۱.
کاش نام قومی در متن‌های مصری، زیستگاه آنان
در مصر فرازین ۸-۱۳؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛
- ورود آن به جنوب مصر ۸-۶.
کاش نگارش مصری نام قوم کوشی ۹-۲-۱۰.
کاش نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های
مصری ۵-۱-۱.
کاش اکاز شکل مستند نام سرزمین کاس در متن
سیسوستریس یکم ۵-۳-۱۱.
کاش آگاس (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری
۱۰-۳-۲؛
- نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم
۵-۳-۱۱.
کاش اکوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان
ششم مصر ۵-۳-۱۱.
کاش □ واژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» در
متن‌های هخامنشی که به صورت‌های میخی
کاش □ لگ یا ه □ کاش □ لگ ثبت شده است
۵-۱-۲.
کاش □ واژه نگار سومری و اکدی برای نامیدن
«آبجو» ۵-۱-۲.
کاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی
کاش □ در متن‌های هخامنشی ۵-۱-۲.

قِسی عاه واژه عبری در پیوند با نام قوم کاشی ۴-۵.

ک

کَشیش شَرَه نگارش ایلامی نام میانرودانی کی شَرَه ۴-۱-۱۱.

کَاسِپی (ماتِکَه پَه سی کی) نام سرزمینی در نامه های الْعَمَارَنَه ۱۲-۳-۵.

کادی نام پهنه ای در بالای فرات، پیوند آن با گوتی ها ۳-۳-۹.

کارزی بان «نگهبان مرد کاشی» نام شخصی کاشی ۲-۱-۶.

کارزی تَرَوَتَش نام شخصی کاشی ۲-۱-۶؛ ۸-۱-۶.
کارزَه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۲-۱-۵؛

- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی باستان کاسکَه ۲-۱-۵.

کازو نام شهری کاشی در متن های بابلی ۴-۳-۵.
کازو (خَه) از نام های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵.

کارزَه نام شهری کاشی در متن های بابلی ۴-۳-۵.
کازی از نام های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵.

کازی کازَی نام شخصی اوگاریتی ۹-۳-۵.
کازیتوا از نام های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵.

کاس «جام، کاسه» واژه اوگاریتی و آرامی ۱-۳-۵.
کاس نام سرزمینی در متن سِسوسترِیس یکم ۱۱-۳-۵.

کاس نام قوم و شهری در متن های مصری ۴-۲-۱۰.

کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری ۳-۴-۱۸؛ ۱-۳-۵.

کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، اَکَدی و ایلامی ۱۰-۳-۵.

کاس/قاس «در بند کشیدن، زنجیر کردن» واژه مصری، پیوند آن با قوم کاشی ۱۲-۳-۵؛ ۱۰-۲-۹.

کاس/کاش «آبجو» واژه های سومری، ایلامی، اَکَدی ۳-۱-۱۲.

کاس (گاز) نام قومی که در نامه شاه اوگاریت آمده است ۱۲-۳-۵.

کاس اَتر «کاشی آذر» نام بابلی میانی ۵-۳-۵.
کاسپ کاسپَه نام شهری در متن های آشور نو ۷-۳-۵.

کاسپو «نقره، پول» واژه آشوری ۱-۳-۵؛ ۲-۲-۱۱.
کاسپو (م) «نقره» واژه اَکَدی ۱-۳-۵؛ ۳-۳-۵؛ ۲-۲-۱۱؛ ۳-۴-۱۸.

کاسپی کاشپی (اور کاشپی) نام شهری در متن های آشور نو ۷-۳-۵.

کاس-زیپ «آهنگر» واژه ایلامی ۳-۳-۵.
کاس کایَه/کوکاس کایَه نام سرزمینی در دوران بابل میانی و آشور میانی ۲-۱-۵.

کاش کَه/کوکاس کَه نام سرزمینی در سندهای ایلامی ۲-۱-۵.

کاسکَه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۲-۱-۵؛

- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی باستان کاسکَه ۲-۱-۵.

کاسکی نام قومی در شمال آناتولی ۲-۱-۵؛ ۸-۳-۵.

کاسو «جام شیشه ای، ظرف» واژه آشوری ۱-۳-۵.
کاسو «شاگرد اسب چران» واژه اَکَدی ۱-۳-۵؛ ۴-۵.

کاسوئَه کاسونائید «کاشی ناهید؟» نام بابلی میانی ۵-۳-۵.

کاسوش گویش ایلامی نام فردی در متن های هخامنشی ۲-۱-۵.

کاسو (م) «جام، کاسه» واژه اَکَدی ۱-۳-۵.
کاسِه از نام های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵.

کاسِه نام برده ای در متن های مصری ۱۲-۳-۵.
کاسِه پاکی نام شهری در متن های بابل کهن ۴-۳-۵.
کاسی از نام های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵.

کاسیت «پارسایان، زُهدپیشگان» فرقه ای از بنیادگرایان یهود ۸-۱-۹.

کاسیت «کاسی ها» در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۲-۱-۹ (پانویس).

- ۸-۳-۵ کاشی‌تو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۶-۳-۵
کاشی‌تو نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌تو «زن کاشی» نام کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۱-۱-۶
کاشی‌لیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌موله نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌مه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌ت نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی از سارگن اکدی ۳-۳-۵
کاشی (نگاره‌های) ۱-۱-۶
کاشی از نام‌های شخصی متن‌های آلالاخ ۹-۳-۵
- ثبت آنها در متن‌های بابل ۱-۶
کاشی اکاشو/کاشی‌تو ایزد و ایزدبانوی ملی قوم کاشی برگرفته از نام این قوم آریایی ۲۸-۳-۱۲
کاشی اکاشو نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵
کاشی (مات‌کاشی/مات‌کاشی/مات‌کاشیه) نام سرزمینی در نامه‌های العمارنه ۱۲-۳-۵
کاشی اکوش/کوشو نام سرزمین نوبی ۲-۵
کاشی ایشخو/یشخو «خدا» واژه بابل ۸-۳-۵
کاشی‌ئی نام جایی پیرامون شهر کهن قادش ۹-۳-۵
کاشی‌آبه از نام‌های شخصی متن‌های آلالاخ ۹-۳-۵
کاشی‌آری (ثبت به گونه کوشکاشی‌آری) «کاشی آریایی» نام شهری در متن‌های بابل میانه ۵-۳-۵
- «سرزمین آریایی کاشی» نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌پحه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌پور(ن) نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵
کاشی‌په نام شهری هیتی در آسیای کوچک

کاش تیلی یاش نام شخصی کاشی از متن های شهر نیپور ۵-۳-۵.
 کاش خه آگاش خه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۸-۳-۵.
 کاشدو نام بابلی میانی ۵-۳-۵.
 کاش دی «دویدن» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاشره گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
 کاشره نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشک تیشوگب نام بابلی میانی ۵-۳-۵.
 کاشک تی کاشی تی کاشی تو «زن کاشی» ۵-۳-۵.
 کاشک تین زی نام بابلی میانی ۵-۳-۵.
 کاش گمه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاش کورون «می» واژه سومری ۵-۳-۱؛ ۲-۳-۵؛ ۳-۴-۱۸.
 کاش که / اورو گاش گش / کو کاش گه نام سرزمینی در سندهای هیتی ۵-۱-۲؛
 - نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاش گشتین «آبجوی ناب» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاش ماهو (□ کاش ماه □) «آبجوی درجه یک» واژه اکدی ۵-۳-۱.
 کاش کی نام شهری در متن های هیتی ۵-۱-۲؛ ۵-۳-۸.
 کاش مَر نام بابلی میانی، در پیوند با نام شهر کاشمر ۵-۳-۵.
 کاش مه «آبجوی درجه یک» واژه سومری ۵-۳-۱؛ ۲-۳-۵.
 کاش می یخه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشن / کاشین کی نام ایلامی جایی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
 کاشتر / کاشیتر گویش ایلامی نام های شخصی افرادی در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۲.
 کاشته گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.
 کاشو از نام های شخصی متن های آلاخ ۵-۳-۹.
 کاشو «سیل سنگین» واژه اکدی ۵-۳-۱.
 کاشو (قوم) در کهن ترین متن های میانرودان

۱-۳-۲.
 کاشو «کاشی» نام شهری در متن های بابل کهن ۴-۳-۵.
 کاشو گویش اکدی نام قوم کاشی ۴-۵-۶؛ ۲-۵.
 کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن های ایلامی و اکدی ۵-۱.
 کاشو نام ایزد بابلی که سده ها پس از فروپاشی دودمان کاشی در بابل پرستش می شد ۶-۱-۱؛
 - نام بابلی میانی ۵-۳-۵.
 کاشو نام سرزمینی در متن های نرام سین ۵-۳-۳.
 کاشو نام شخصی در متن های آشور نو ۵-۳-۷.
 کاشو نام کوهی در متن های هیتی ۵-۳-۸.
 کاشو (کاشو) نام شخصی در دوران میانی مصر ۵-۳-۱۱.
 کاشو (کو کاشو) نام شهری در متن های آشور نو ۵-۳-۷.
 کاشو اکوشو نام سرزمینی در متن های شهر نوزی ۵-۳-۶.
 کاشو - اون - ده «گوهر گونه» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۵-۱-۲.
 کاشوتو نام مردی در متن های آشور نو ۵-۳-۷.
 کاشوته «رازک» نام گیاهی در میانرودان ۵-۳-۱.
 کاشوری به نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشو «مرد کاشی» ۵-۳-۵؛
 - نام فردی کاشی که به خطا نام ایزد پنداشته شده است ۶-۱-۱.
 کاشو (گالزو) نام مکانی در متن های آلاخ ۵-۳-۹.
 کاشوله نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشولیشنه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشولیه نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشوم منی از نام های شخصی شهر نوزی با پاره کاش ۵-۳-۶.
 کاشومی به نام شهری هیتی در آسیای کوچک ۵-۳-۸.
 کاشه ۵-۳-۱۲.

کاشی ۱۰-۲-۶.

کُدی (قوم) در جنگ مجیدو ۱-۱۰؛

- پیوند آن با گوتی‌ها ۳-۳-۹.

کُدی (سرزمین) اشاره رامسس دوم به آن ۱-۱۰؛

- پیوند آن با گوتیوم ۳-۳-۹.

کدیشمن بوریش «یار ایزد بوریش» نام کاشی

۱۰-۲-۶.

کدیشمن تورگو «یار ایزد تورگو» نام کاشی

۱۰-۲-۶.

کدیشمن سه «یار ایزد سه» نام کاشی ۱۰-۲-۶.

کربلتو (توگکر. بل. می. ش. □) «کلاه» واژه اکدی

۴-۱-۱۱.

کرتوس «کننده» یا «برنده، قاطع» نام فرمانروای

هیکسوس ۱۸-۷-۳؛ ۱۵-۷-۳؛ ۱۵-۶.

گردوتیش (کر-دوتیش) نام سرزمین ۱۲-۳-۵.

گر-کاسی «شهر کاشی‌ها»، گویش آشوری نام

آغازین شهر اکباتان، آکسه‌تیه ۱۱-۳-۵؛ ۲-۵.

کرمه شهر کهن در کرانه خاوری رود نیل ۱۱-۳-۵.

کره «کمک‌کار، یاور» واژه کاشی، نیز جزئی از

نام‌های شهریاران دودمان کاشی ۱۱-۲-۶.

کره-ایندش «یاور ایندش» نام شهریار کاشی

۲-۶؛ ۱۱-۷-۱۸؛ ۲-۱-۷.

- «ایندش سرور اوست» نام فردی کاشی ۹-۳-۶.

کره-بوریش «یاور بوریش» نام شهریار کاشی

۱۱-۷-۱۸؛ ۲-۶؛ ۱۱-۲-۶.

کره-خرَدش «یاور خرَدش» نام شهریار کاشی

۱۱-۷-۱۸؛ ۲-۶؛ ۹-۳-۶؛ ۱۱-۲-۶.

کره-شوگموئه «یاور شوگموئه» یا «شوگموئه

سرور اوست» ۱۰-۳-۶؛

- نام فردی کاشی ۹-۳-۶.

گری-سخ نام فردی کاشی ۹-۳-۶.

گس «جام، کاسه» واژه عبری ۱-۳-۵.

گنس «سرباز (مستند در نام‌های فردی)» واژه

مصری ۱۲-۳-۵.

کیس/قیس شکل نام سرزمین کوش در زبان میرویی

۲-۳-۵.

گسکایه نام شهری در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.

گسکایی نام قومی در متن‌های بابل میانی ۵-۳-۵.

گنس گنس «رقصیدن، رقاص» واژه کاشی در زبان

مصری ۱۲-۳-۵.

گنسم «دشمن» واژه مصری ۱۲-۳-۵.

گنسی «شاگرد اسب‌چران» واژه سامی باختری

۴-۵؛ ۱-۳-۵.

گش پهنه‌ای در دوران دودمان هجدهم مصر

۱۱-۳-۵؛

- نگارش مصری نام قوم کاشی ۱۰-۲-۹.

کیش نام شهری کاشی در متن‌های بابل ۴-۳-۵.

کش نگارش نام قوم کاش در دوران امپراتوری نو

در مصر ۱۱-۳-۵.

کیش (کیش کی) نام جغرافیایی کهن سومری ۲-۳-۵.

کشره آوانویسی پیشنهادی برای واژه ایلامی

۴-۱-۱۱ (پانویس).

کشو «ناشیست» واژه اکدی ۱-۱-۵.

کیشی نام شهری کاشی در متن‌های بابل ۴-۳-۵.

کشی نگارش نام قوم کاش در دومین دوران فترت

مصر ۱۱-۳-۵.

کفتو نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۱-۴-۵.

کفتور زیستگاه قوم فلسطینی در عهد عتیق

۱-۴-۵.

کفتیو (سرزمین) ۲-۴-۹؛ ۲-۴-۱۰؛ ۲-۱-۱۱؛

۱-۴-۵.

کفتیو/کفتی یو ثبت نام پهنه کفتو در متن‌های

مصری ۱-۴-۵.

ککئیه نگارش اکدی نام پارسی باستان کاکیه

۹-۳-۱۲ (پانویس).

ککئیه نگارش آشوری نام پارسی باستان کاکیه

۹-۳-۱۲ (پانویس).

کل «بسیار محترم»، «نیرومند» واژه سومری

۴-۱-۱۱.

- بحث در ریشه آریایی آن ۱-۵-۴.

کموئه «ایزد آب» نام ایزد کاشی ۱۳-۱-۶.

کین‌گی‌کی‌اوری (سرزمین) اشاره به آن در یک متن

سومری ۱-۲-۹ (پانویس).

گنشو «ناشیست» واژه اکدی ۱-۱-۵.

کوییه نام جغرافیایی کهن با پسوند آیه ۱۷-۲-۷

(پانویس).

کوتیرناهوتیه، شاه ایلامی ۳-۳-۵.

کودو آوانویسی دیگر نام قوم کُدی ۳-۳-۹.

- کَیَه نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کَی‌کاؤس
۵-۱۴-۱۷
- نام همسر جنبی آمَنوفیس چهارم ۸-۸؛
۵-۱۴-۱۷
کَیَه‌ئِی پَرادَه نگارش اَکَدی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۱
کَیَه‌پَرادَه نگارش اَکَدی نامی ایرانی ۱۱-۱-۶
کَی‌بِن‌گِی کَهاوَرِی (سرزمین) اشاره به آن در یک
متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

گ

- گاشان (سرزمین) در متن‌های دورانِ بابل کهن
۴-۶
گاشان نام ایزدی در متن‌های هیتی برابر با الهه
ایشتر ۶-۱-۱
گاشان - شوپوره به معنی «مترجمی از گاشان»، در
متنی از دوران بابل کهن ۴-۶
گاشووه نام مکانی در متن‌های شهر ابله ۵-۳-۹
گاشه نام مکانی در متن‌های شهر ابله ۵-۳-۹
گالدو اَکالزو اَکاشو «کاشی» در پیوند با نام
شاتی‌گالدو ۶-۳-۱۲؛ ۶-۱-۱، نیز پانویس؛
- نام کاشی برابر با شکل آغازین آن یعنی کاشی
۶-۱-۱
گالشو نام کاشی برابر با شکل آغازین آن یعنی
کاشی ۶-۱-۱
گَس‌اَگِیس نام شهر قوس در دوران امپراتوری
کهن ۵-۳-۱۲
گَسی نام شهر قوس در دوران امپراتوری میانه
۵-۳-۱۲
گَگ و ماگگ همتای یا جوج و مأجوج در تورات
۵-۱-۶-۱۸
گَگ «بزرگ»، «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۴-۵-۱
گَگ «بزرگ» واژه ایرانی کهن ۱۱-۱-۴
گَگ «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۱-۴
گَگ «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴
گَگ بانوم ۱۰-۳-۷
گَگندش ۱۸-۷-۲
گَگندیش در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش

- پیوند آن با دوران فرمانروایی کَی‌کاؤس
۵-۱۴-۱۷
گَیان نام فردی در متن‌های چَغَر بازار ۱۱-۱-۶
کَیانه نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کَی‌کاؤس
۵-۱۴-۱۷
کَی‌تَشوپ پیوند آن با دوران فرمانروایی
کَی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵
- نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تَشوپ
۱۲-۳-۱۴
- نام شخصی در سندهای هوری ۱۱-۱-۶
کَیر «آقا، مرد، نفر» واژه ایلامی کهن ۱۱-۱-۴
کَیرته پدر سردودمان خاندان میتانی، هم‌ریشه
بودن آن با نام کَرتوس، فرمانروای هیکسوس
۱۵-۶؛ ۱۵-۸-۱؛ ۱۸-۷-۲؛ ۱۵-۷-۳
کَیرووتنه نام جایی در سرزمین لویه ۹-۱-۲؛
- نام سرزمینی در جنوب آسیای کوچک و شمال
باختری سوریه ۱۵-۱۱-۲
کَیساری نام شاه گَن‌هَر (گویا قندهار) در اسناد
دورانِ دودمان سوم اور ۱۱-۱-۴، ۶-۲-۱۵،
۱۸-۶-۱-۵، ۱۱-۱-۶، ۱۰-۴-۲؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کَی‌کاؤس
۵-۱۴-۱۷
.. در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵
کیش گونه‌ای جنبی از نام کاش در متن‌های خاور
نزدیک ۵-۳-۱۳؛ ۱۴-۴
کَی شَره «افق، جهان» واژه سومری ۱۱-۱-۴
کَیشی‌یه اَکیشیه از شهرهای آسیای کوچک در
دوره هیتی‌ها ۵-۳-۸
کَی‌کَیَه نام فرمانروای سوبری ۱۲-۳-۹
کَیلت‌اُمولی نام هوری ۷-۲-۷
کَیمش (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس
میانرودان ۱۴-۱-۴؛ ۱۸-۶-۵
- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با
سرزمین مَدَه ۹-۲-۱
- در متن‌های ایلامی و میانرودانی، نیز به عنوان
خاستگاه مس، نیز هم مرزی پهنه‌های
باختری آن با زاگرس، نیز پیوند آن با قوم
مَرتو ۱۴-۱-۳

- واژه کاشی دَکَش ۶-۲-۷.
 کوکله «برده، نوکر» واژه کاشی ۶-۲-۱۲.
 کو- گشه در پیوند با «کوه‌های نقره کاشی»
 ۱۸-۶-۳-۱؛
 - «کوه‌های نقره» واژه اَکَدی ۵-۳-۳.
 کونداسپی (وینداسپ) نام فرمانروای کماژن
 ۵-۴-۱؛ ۱۷-۱۴-۶؛ ۱۰-۱-۲؛ ۱۸-۸-۱؛
 - نام آریایی خاور نزدیک ۴-۵-۲-۲؛
 - در پیوند با دگرگونی‌های آوایی ۴-۵-۷.
 کونده نگارش ایلامی نامی ایرانی ۱۰-۱-۲.
 کووات «شاه» واژه خاور نزدیک ۱۰-۱-۲.
 کوهودنوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۳.
 کوی نام سرکرده قوم مُدا (ماد) در متن‌های مصری
 برگرفته از واژه آریایی کوی «فرمانروا، شاه»
 ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۶؛ ۱۷-۱۴-۵.
 که پسوند نام‌های جغرافیایی کهن که نمی‌تواند
 هوری باشد ۷-۲-۱۷.
 گایرم (نیز نکیرمه) ۵-۳-۱۱.
 کی نام شخصی مصری ۱۱-۱-۶؛
 - نام فرمانروایی که تندیس او در شهر مجیدوی
 فلسطین پیدا شده است، نیز پیوند آن با دوران
 فرمانروایی کی کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛
 - نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
 کی نشان توصیفی سومری همراه نام جاها و
 نام‌های جغرافیایی ۹-۲-۱.
 کی «نوعی کشتی نوبی» واژه مصری ۱۰-۱-۲؛
 ۱۱-۱-۶.
 کی/کیا «شاه» ثبت واژه اوستایی کی در زبان
 آریاییان خاور نزدیک ۱۱-۱-۶.
 کی-ایپ-ر-د-آ واژه اَکَدی، در پیوند با ریشه
 ایرانی آن، کی فَراده ۱۱-۱-۴.
 کی/کیر نام فرمانده مصری دودمان پنجم ۱۰-۱-۲؛
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاؤس
 ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۱-۱-۶.
 کی/کُخس که کاو نام یکی از شاهان دودمان یکم یا
 دوم مصر ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۶.
 کی/ام‌هسیت نام مردی و الاتبار در دوران دودمان
 ششم مصر ۱۱-۱-۶؛

- کوشتاسپی (گشتاسپ) ۱۷-۱۴-۶؛
 - نام فرمانروای کماژن ۵-۴-۱؛ ۱۸-۸-۱؛
 - نام یکی از شاهان کوموخ، برگرفته از
 کوشر/کوشر نام پایتخت دولت هیتی ۵-۲.
 کوشر نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
 ۱۱-۱-۴؛
 - در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵؛
 - پیوند آن با دوران فرمانروایی کی کاؤس
 ۱۷-۱۴-۵؛
 - «همبسته با شاه» بحث در ریشه آریایی آن
 ۱۰-۴-۲.
 کوشو از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
 ۵-۳-۶.
 کوشو «لاک‌پشت دریایی» واژه سومری ۵-۱-۳؛
 ۵-۳-۱؛ ۱۱-۲-۱.
 کوشوه/آتل از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
 کاش ۵-۳-۶.
 کوشویه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
 کاش ۵-۳-۶.
 کوشه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
 ۵-۳-۶.
 کوشه‌گنی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
 کاش ۵-۳-۶.
 کوشی از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره کاش
 ۵-۳-۶.
 کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن
 در نوبی)؛ پیوند آن با مادها ۹-۲-۱۰.
 کوشی‌یه از نام‌های شخصی شهر نوزی با پاره
 کاش ۵-۳-۶.
 کوشی‌یه نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در
 متن‌های هخامنشی ۵-۳-۱۱.
 کوشیه نام شخصی کاشی از متن‌های شهر نیپور
 ۵-۳-۵.
 کوشی‌یه/ایپ نگارش ایلامی نام کوشان که به
 دربار هخامنشی غلات می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.
 کوفه ریشه ایرانی نام آن ۱۳-۳-۷.
 کوک کاسیت-ری «نگهبان کاسی» پاژنامه یکی از
 خدایان سومری ۵-۳-۱؛ ۱۸-۴-۳؛
 - «نگهبان کوکب» «ستاره» واژه عربی، در پیوند با

لوگل مَرتو «شاه مَرتو» پاژنامه حَمورابی ۷-۲-۱۴.
 لولاهو (قوم) در پیوند با قوم هابیرو، نیز اسکان آن
 در کوه‌های زاگرس ۱۸-۷-۳-۷.
 لولوبوم (پهنه‌ای در لرستان) به عنوان سرزمینی در
 پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور
 ۱۴-۱-۳-۵.
 لولوبی (سرزمین) ۹-۶-۱؛ ۵-۳-۳؛ ۱۸-۶-۳-۱؛
 - در متن سارگن ۹-۳-۱.
 لومده «فرمانروای ماد» واژه بابلی ۹-۲-۵.
 لومه نام فرقه‌ای روحانی در آیین «خدای ماه»
 سومری ۱۲-۳-۷.
 لومهو نام فرقه‌ای روحانی در آیین «خدای ماه»
 سومری ۱۲-۳-۷.
 لووی (زبان) ۱۶-۳؛
 - بحث در آریایی بودن آن ۹-۱-۲.
 لویه نام سرزمینی لووی زبان در جنوب باختری
 آسیای کوچک ۹-۱-۲.
 لوهه «تصفیه شده» واژه سومری ۱۴-۱-۶.

م

م کاش □ لگ هوتیرا واژه نگار خط میخی ایلامی
 برای نامیدن «آبجوساز» ۵-۱-۲.
 مَئودَه گویش ایلامی نام ایرانی باستان
 مات ما (؟) دنی در اسناد دوران پسین آشور و
 در پیوند با سرزمین ماد ۹-۲-۵.
 ماتو واژه آشوری در پیوند با ماد ۹-۲-۶.
 ماتو (م) واژه اکدی در پیوند با ماد ۹-۲-۶.
 ماتوی / مَذاو (قوم) ۵-۳-۱۱ (نیز نکمذاو).
 ماد (سرزمین) در متنی از شوسین ۱۴-۲-۱-۱.
 ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با ماگگ ۱۸-۶-۱-۵؛
 - در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۹؛ ۱۱-۱-۶.
 ماد پَرته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 ماد ۹-۲-۷.
 ماد شَبه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 ماد ۹-۲-۷.
 ماد گَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با ماد
 ۹-۲-۷.
 ماد مِش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 ماد ۹-۲-۷.

- در پیوند با پسوند «ش» در نام کیمش
 ۱۴-۱-۳-۵؛
 - به معنی «شهر سلطنتی؟» ۱۱-۲؛
 - ریشه آریایی نام آن ۳-۴؛
 لو «مرد، فرد» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 - «مرد، فرمانروا، روحانی» ۱۲-۳-۷.
 لوآری «مردم آریایی» عبارت هیتی ۱۸-۷-۳-۷.
 لوآریش «مردم آریایی؟» ۴-۷-۱.
 □ لوسا. گاز □ فرم اندیشه‌نگار قوم هابیرو در
 متن‌های پیش‌دودمانی میانرودان ۱۸-۷-۳-۷.
 لوکاش «چاپار» واژه سومری ۵-۳-۱.
 لوکاش سَه سَه «میزبان» واژه سومری ۵-۳-۱.
 لوکاشوکی «مردی از سرزمین کاشو» واژه اکدی
 ۵-۳-۳.
 لوکوشش «مردم کوش» عبارت هیتی ۱۸-۷-۳-۷.
 لوکوشی ۱۸-۷-۳-۷.
 لوگل «شاه، بزرگ»، «شاهزاده، شاه» عنوان مرکب
 سومری، بحث در ریشه آریایی آن ۴-۱-۵؛
 ۱۱-۱-۴؛
 - «شاهزاده، شاه» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 لوگل آنه‌موندو نام فرمانروای شهر آدب در
 میانرودان ۱۸-۶-۳-۱؛
 - نخستین اشاره به نام سرزمین پَرسی در سندی از
 او ۹-۱؛
 - نخستین اشاره به سرزمین گوتیوم توسط او
 ۹-۳-۱.
 لوگل پَندَه شاه سومری ۱۲-۳-۳؛ ۱۲-۱-۳؛
 ۱۴-۲-۱؛ ۱۴-۴-۲؛ ۱۷-۱۴-۴؛ ۱۷-۱۴-۵؛
 ۱۸-۶-۲-۱؛ ۵-۳-۱؛
 - حرکت او به سرزمین آرتَه و تهیه جنگ‌افزار از
 سیاه‌کوه ۱۴-۴-۱؛
 - در پیوند با تَبَر جنگی آهنی او که در سیاه‌کوه تهیه
 شده بود ۱۴-۳؛
 - نام شاه شهر اوروک ۱۲-۱-۲.
 لوگل ری نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به
 عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱.
 (پانویس).
 لوگل زِگیسی نام فرمانروای اوروک ۱۴-۲-۱-۱.
 لوگل کی شَره «شاه جهان» واژه سومری ۱۱-۴-۱.

- اشاره او به سرزمین مَدَه ۹-۲-۹؛
 - اشاره متن‌های او به قلع ۱۴-۲-۱؛
 - در پیوند با آوردن سنگ مَرَمَر از کوهستانی در کرانه دریای بالا به دستور او ۱۴-۲-۱-۱؛
 - ۹-۲-۱.
 گوشکین «زَر» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛ ۷-۵-۴.
 گول بانوم «فروغ گُل» نام فردی آموری ۷-۲-۱۱.
 گونگونوم نام یکی از شاهان لارسا ۲۷-۲-۱۳.
 گوته مَدَه نام مالیات پهنه شمال خاوری سومر در دوران دودمان سوم اور ۹-۲-۳.
 (گیش) کلم «بُت» واژه سومری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 گیش برسی «پاره چوبی از کشتی» واژه سومری ۹-۱-۲.
 (گیش) «بِل» «حفر کردن» واژه سومری ۹-۱-۴.
 گیش تورَه/ی «جنگ‌افزار تورانی» واژه لووی هیروگلیفی ۹-۳-۸.
 گیش تورَه(ی) (معنی تاکنون ناشناخته) واژه لووی هیروگلیفی ۹-۳-۸.
 گیش کلمیشنه «آذرخش» واژه هیتی ۶-۳-۲-۴.
 «۱» گیش گیگیر «شیشه‌توپ‌خه آرَتنی»، «یک آرایه با چرخ شش‌پَره» عبارت اَکَدی ۱۵-۲-۵.
 گیگیر «آرایه» واژه اَکَدی ۱۵-۲-۵.
 گیلوخِبه نام نامادری آمونیس چهارم ۸-۱۱-۱؛
 ۱۲-۳-۲۶
 کیلومه-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری ۱۱-۱-۱.

لا

- لا ایر(ی) آنو «پهنه دست نیافتنی آسمان» واژه اَکَدی ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱.
 لا-ایری آنو لا-ایرانوم «سیل» واژه اَکَدی ۵-۳-۱.
 لاجورد واژه فارسی و عربی ۱۴-۵-۲.
 لاسگان نام شاه گوتی ۹-۳-۹.
 لَبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۸-۷-۳-۷.
 لَبنیه نام شهریان شِخِم ۱۵-۱۰-۵؛ ۶-۱۵-۸-۱۰-۸؛
 - نام فرمانروای هاپیرو ۱۸-۷-۳-۷.
 لَکش نام شهری در میانرودان ۵-۳-۱، ۹-۲-۱،
 ۱۸-۶-۱، ۹-۲-۹، ۱۴-۲-۱؛

- ۱۴-۱-۳-۵.
 گن هرآگن خَر (سرزمین) پیوند آن با قندهار ۱۸-۶-۵-۱.
 گَنَه-هَر □ ثبت میخی نام سرزمین گن‌هَر ۱۱-۱-۶.
 گو «گاو» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 گوئیم «بیگانه» واژه عبری ۴-۷-۱.
 گوتی (قوم) ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۳؛ ۵-۳-۵؛ ۱۰-۱۶-۳؛
 ۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۷-۳-۷؛
 - پیوند آن با قوم آمو در مصر ۹-۳-۲؛
 - تازش آن به اَکَد و فروپاشی دودمان سارگن ۹-۳-۱؛
 - تازش آن به میانرودان و پیوند آن با روایت کَی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛
 - در پیوند با قوم‌های تَخاری زبان ۹-۳-۷؛
 - در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
 - سپیدپوست نامیدن آنها توسط میانرودانی‌ها ۹-۲-۶؛
 - سپیدچهرگی مردم آن در متن‌های میانرودان، نیز زبان آریایی مردم آن ۹-۳-۵؛
 - کوچ آن به سوی خاور ۹-۳-۸؛
 - نبود اشاره صریح به آن در سندهای مصری، نیز پیوند آن با گوتیوم در سندهای میانرودانی ۹-۳-۳؛
 - هجوم آن به میانرودان ۸-۱۵؛
 - یکی دانستن آن با قوم مَرّتو در نوشته‌های گوناگون میانرودانی ۷-۲-۳؛
 - یورش شاهان دودمان سوم اور به آن ۹-۳-۴؛
 - گویش اَکَدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۳-۱۱.
 گوتیوم/کوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۳-۱؛
 ۷-۳-۲-۱۰-۱؛
 - به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳-۵؛
 - در پیوند با واژه مَدَه در متن‌های شولگی ۹-۲-۱؛
 - در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به تصرف قوم اَرین‌مَنده در می‌آید ۱۵-۴؛
 - در اسناد دوران پسین آشور ۹-۲-۵؛
 - نخستین اشاره به آن ۹-۳-۱.
 گوده‌آ فرمانروای شهر لَکش ۹-۲-۴؛ ۱۴-۱-۳-۵؛

- در پیوند با واژه قِطَی «سرباز» ۹-۲-۹.
- مُدَی نامی خاص در افسانه هُروس ۹-۲-۹.
- مَدَی نگارش آشوری نام ماد ۱-۲.
- مِدیَا (سرزمین) ۵-۳-۱۱.
- مِدیَا (قوم) ۱۱-۱-۶.
- مِدیَه (سرزمین) پیوند تنگتنگ بازرگانی
هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛
- در پیوند با سرزمین مُدَه در متن‌های مصری ۹-۲-۹.
- مُذَا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پِپی یکم ۸-۱۰؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛
- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶.
- مُذَا/مُذای (قوم) در متن‌های مصری، پیوند آن با قوم ماد ۹-۲-۹؛
- نیز زبان آریایی آن ۵-۳-۱۱؛
- در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲، ۵-۳-۱۱، ۹-۲-۹، ۱۱-۱-۶.
- مُذَاو «مخالف، رقیب، دشمن» واژه مصری ۹-۲-۹.
- مُذای (قوم) در متن‌های مصری ۵-۴-۹؛ ۹-۲-۹؛ ۱۸-۴-۵.
- مُذای «ظرف، لیوان اندازه‌گیری آبجو» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
- مُذای (ماد)، در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
- مُذایو نام قوم ماد در متن‌های مصری ۵-۳-۱۰.
- مُدَو (نیز نک مُدَه) ۹-۲-۹.
- مُدَه «به‌بند کشیدن» واژه مصری ۹-۲-۹.
- مُدَه نام سرزمینی در متن‌های مصری در پیوند با مادها ۹-۲-۹.
- مَر (سرزمین) در پیوند با سرزمین مَرَتو، در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱۲ (پانویس).
- مَرَت «برده» واژه مصری، نیز به‌معنی «رعیت» و «بافنده» ۷-۲-۱۰، ۱۱-۲-۳؛ ۷-۲-۸؛
- آزادی بخشیدن بیگانگان آسیایی به بردگان مصری ۸-۱۴؛
- پیوند آن با ریشه نام قوم مَتو ۸-۱۱.
- مَرَتو (نیز نک آمورو) (قوم) ۵-۳-۴؛ ۱۴-۳-۵؛
- خاستگاه خاوری آن ۷-۲-۳؛
- نامیده شدن آن در متنی با نام آری یا آری ۷-۲-۹؛
- همزمانی کوچ آن به میانرودان با کوچ قوم آمو به مصر ۱۰-۱-۳؛ ۵-۳-۱۱؛ ۷-۲-۱۱؛ ۷-۲-۱۲؛
- ۱۰-۱-۳؛ ۱۱-۱-۶؛ ۱۱-۱-۱۱؛ ۱۲-۳-۵؛
- ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۲؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۶-۵؛
- ۱۸-۷-۱؛ ۸-۱؛
- به عنوان بنیادگذار تمدن از دید میانرودانی‌ها ۷-۲-۲؛
- پیوستگی آن به کوهستان (فلات ایران) ۷-۲-۱؛
- پیوند آن با اَرین مَنده ۱۵-۵؛
- پیوند آن با پَرشی‌ها ۹-۱-۱؛
- پیوند آن با سرزمین کیمش ۱۴-۱-۵-۳؛
- پیوند آن با قوم مَنده ۹-۲-۷؛
- پیوند آن با قوم مَتو ۸-۱۱؛
- پیوند تیره باختری آریاییان (سَلَم) با جابجایی این قوم ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- تبارشناسی آن، نیز تبدیل آن به آمورو در زبان اکدی ۷-۲-۴؛
- خاستگاه باختری و پیوند قومی آن با سامی‌ها از دید بیشتر خاورشناسان، نیز ردّ این ادعا ۷-۲-۳؛
- در پیوند با سرزمین مَئورو در نندیداد ۱۷-۷-۴؛
- دگرگونی نام آن به آمورو در میانرودان ۸-۹؛
- دیرینگی حضور آن در میانرودان بر مبنای شاهد‌های نگارگری ۷-۲-۱۸؛
- ساخت دیوارِ پدافندی توسط شوسین برای پیشگیری از رخنه آن قوم به میانرودان ۱۰-۲-۲؛
- گسترش خدایان آن در باختر ۱۲-۳-۱؛
- نام‌های شخصی آن ۷-۲-۱۵.
- مَرَتو (ایزد) ۱۲-۳-۱۵؛
- در پیوند با رشته‌کوه لاجورد ۱۲-۲-۱؛
- راهیافت آن به پرستشگاه سومریان ۷-۲-۲.
- مَرَتو (سرزمین) ۲-۳-۱۱؛ ۷-۲-۲؛
- بازرگانی شهر آلاخ با آن ۷-۲-۱۷؛
- در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱ (پانویس)؛
- سرزمین کوهستانی در ادبیات سومری ۷-۲-۲

مار «فرزند» واژه سوئری ۱۱-۱-۱ (پانویس).

مارع فرم آرامی واژه آریایی مَرِیه ۱۵-۳.

مارو (م) «پسر، فرزند» واژه آگدی ۱۱-۱-۱ (پانویس).

ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۰-۴-۲؛

- در متنی از سارگن آگدی ۵-۳-۳؛

- ورود آمووها به آن در میانه سده ۱۹ ق م ۷-۲-۱۵.

ماطا واژه آرامی در پیوند با ماد ۹-۲-۶.

ماگان (سرزمین) به عنوان پهنه‌ای واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛ ۱۸-۶-۱-۳؛

- در پیوند با دریای پایین ۱۴-۲-۱-۱؛

- به عنوان خاستگاه مس در متن‌های میانرودانی ۱۴-۵-۱-۱؛

- در پیوند با ایزدبانوی کوهستان‌های خاوری ۷-۲-۱؛

- در پیوند با منوچهر ۱۷-۱۴-۵؛

- در خاور ایران (مکران) به عنوان منبع تهیه مس میانرودان ۱۴-۱-۳ نیز پانویس، به عنوان «سرزمین مس».

ماگگ همتای مأجوج در تورات، پیوند احتمالی آن با قوم ایرانی ماد یا مَندَه ۱۸-۶-۱-۵.

مَتکو/مَتقو (م) «شیرین» واژه آگدی ۱۱-۲-۲.

مَتوی «سرباز» واژه قبطی ۹-۲-۹.

مَتی بازتاب واژه سومری مَدَه در متن‌های میخی ۹-۲-۷؛

- پیوند آن با نام سرزمین میتانی ۱۵-۸-۶.

مَتی «سرزمین ماد» گونه‌ای از ثبت نام ماد در متن‌های میخی ۹-۲-۷.

مَتیت یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).

مَجوس اطلاق قرآن به مغان ۱۷-۹-۴.

مَدَکینه «کینه‌جویی مادها» نام شاه آرمنو در دوران نَرام‌سین، بحث در ریشه آریایی آن ۹-۶-۲.

مَدَگه کی نام پهنه ایلام که بر مَهر سلطنتی فرمانروای سرزمین کیمش حک شده است ۱۴-۵-۱-۳.

مَدَه واژه سومری، نیز نامی جغرافیایی در متن‌های میانرودانی، نیز پیوند آن با سرزمین ماد ۹-۲-۱.

مَدَه اشاره به سرزمین ماد در متن‌های کهن میانرودانی ۲-۳-۱؛ ۹-۲-۶؛ ۱۸-۱-۶-۵؛ - بحث در ریشه ایرانی آن ۹-۲-۴.

مَدَه (سرزمین) ۱۴-۲-۱-۱ (پانویس)؛

- نام سرزمینی در متن گوده‌آ ۹-۲-۱.

مَدَه (ماد) پیوند آن با سرر مس میتانی ۱۵-۸-۶.

مَدَه «مادی» پیوند آن با نام اومان‌مَدَه ۱۵-۵.

مَدَه در پیوند با دیوار پدافندی شولگی ۹-۲-۲.

مَدَه اوری کی نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در دوران پسین آگدی ۱۱-۱-۱.

مَدَه اوری کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.

مَدَه زیمودار (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).

مَدَه سوییر کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.

مَدَه کی به معنی عام «سرزمین» واژه سومری ۹-۲-۶؛ ۹-۲-۱.

مَدَه کین (!) گِی اوری کی (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

مَدَه کین (!) گِی (!) سَگ ۶- (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

مَدَه کینه نام شاه سرزمین آرمنو ۹-۲-۷.

مَدَه کی ین گِی ین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.

مَدَه گوتیوم (سرزمین) ذکر آن در نامه‌ای به شولگی ۹-۲-۱ (پانویس).

مَدَه مَدَه واژه سومری، ترجمه ناپذیرفتنی آن به صورت «سرزمین‌ها» ۹-۲-۱ (پانویس).

مَدَه مَدَه کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۹-۲-۱ (پانویس).

مَدَه مون گِی ین کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.

مَدَه نیم کی-ماکی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۹-۲-۱.

مَدی «مَدی اهل نوبی» ۱۲-۳-۲۵؛

- نام عربی و فارسی کشور مزبور، بحث در ریشه کهن آریایی آن ۸-۱۷.

مِصْرَئِیم نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب فلسطین در تورات ۸-۱۷.

م کاش □ لگ‌هوتیرا واژه‌نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» و «آب‌جوساز» ۵-۱-۲.

مَلِکی یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴ (پانویس).

مِلوَهه/مِلوَحَه (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع در متن‌های سومری ۱۴-۲-۱؛

- به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛

- به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۱۴-۱-۳؛ ۷-۲-۳؛

- نام سرزمینی در خاور ایران ۵-۳-۱۲؛

- نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های میانرودانی ۸-۱۷؛

- نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۱۴-۱-۴-۵.

مَلِی «کوه» واژه کاسپی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۶-۱-۱۰.

مَلِی/مَلِی «مرد، خدمتکار» واژه کاشی، برگرفته از آریایی مَژیه «مرد جوان، والاتبار» ۶-۱-۸؛ ۶-۲-۱۳.

مَلِی شیمالیه «ایزدبانوی شیمالیه، فرمانروای کوه‌های پربرف» نام کاشی ۶-۱-۱۰.

مَنْتو به عنوان خدای مصری، نیز نامی جغرافیایی در صحرای سینا ۸-۱۱؛

- بخشی از نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶.

مَنْتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های مصری ۸-۴.

مَنْتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛

- پیوند آن با رین‌مَنده ۱۵-۵؛

- جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹؛

- جست و جوی تبار و ریشه نام آن، نیز خاستگاه آسیایی آن ۸-۱۱؛

- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴؛

- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲؛

- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷؛

پیوند با واژه آریایی مَژیه ۱۵-۳.

مَریه‌ده نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَژیه ۱۵-۳.

مَریه‌گَرَشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَژیه ۱۵-۳.

مَریه‌گَشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَژیه ۱۵-۳.

مَریه‌گَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَژیه ۱۵-۳.

مَریه‌نو «آزابه‌رانان آریایی» ۱۱-۲-۱؛ ۱۱-۱-۷، نیز پانویس؛

- «جوانمرد، نجیب‌زاده جوان، دلاور» والاتباران آزابه‌ران آریایی از طبقه مَژیه، واژه‌ای در زبانهای اکدی و مصری ۱۵-۳.

مَریه‌نه‌ها، پیروزی آنان به همراه قوم آریایی هیکسوس بر مصر ۱۵-۳.

مَژدَئِیزَکَه نگارش اکدی نام مادی ۱۷-۹-۳.

مَژدَکَونِگارَش آشوری نام ایرانی مَژدا ۱۵-۸-۴.

مَسَدَیشَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.

مَشَتوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.

مَشَدَده نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.

مَشَدَکو/مَشَدوکو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳؛

- نگارش آشوری نام ایرانی مَژدا ۱۵-۸-۴؛

- نگارش آشوری نام مادی مَژدَکو ۱۷-۹-۳.

مَشَدوکو نگارش آشوری نام فرمانروای سرزمینی در پهنه ماد ۱۷-۹-۳.

مصر ۲-۶-۱؛ ۵-۴-۱؛ ۱۳-۲-۴؛ ۱۴-۶؛ ۱۷-۹-۶؛

- حضور دیرباز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛

- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛

- در روایت کی‌کاؤس ۸-۱۶؛

- ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۸-۱۷؛

- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب دریاهای آزاد ۳-۴؛

- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛

(پانویس).

مَرتوگویش سومری نام قوم آفرد ۴-۵-۵.

مَرتو نام خدای جلگه‌نشین عشیره‌ای و سرور کوهستان ۷-۲-۱، نیز پانویس.

مَرتوکی (سرزمین) در متن‌های پسین میانرودانی و بدون پیشوند مَدَه ۹-۲-۱ (پانویس)؛

- نام‌های شخصی آن ۷-۲-۱۵.

مَرتِه گونه خلاصه نگارش نام ایزد کاشی مَروتش ۶-۱-۸.

مَرتیه «مردان، جنگجویان» واژه آگدی ۷-۲-۵؛ ۷-۲-۸.

مَرتیه آفردیه/آفردو واژه‌های ایلامی، در پیوند با خدای مَرتو و یا قوم آفرد و مرد ۷-۲-۵.

مَرتیه‌نی «مردان، جنگجویان، فرمانبران» واژه هوری ۷-۲-۵؛ ۷-۲-۸.

مَرخشی (سرزمین) ۲-۳-۱ (نیز نک پَرشی). مَرد (شهر) ۹-۲-۳؛

- گونه دیگر نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸. مَردَد نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند

با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَردَمَن (سرزمین) ۲-۳-۱؛

- نام شهری در سرزمین سوپرتو ۷-۲-۸.

مَردَنو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَردو/مَرتو (قوم) ۷-۲-۱۰ (نیز نک مَرتو (قوم)).

مَردودو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَردوک نام ایزد میانرودانی، در پیوند با ایزد کاشی شوگورو ۶-۱-۱۴؛

- دوری جستن خشایارشا از ستایش آن ۱۷-۹-۱-۱؛

- پیوند آن با ایزد مَرتو ۱۲-۳-۲.

مَردوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَردونوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَردونویه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَردَه «کارگر» واژه ایلامی ۷-۲-۸؛ ۷-۲-۱۰.

مَردَه‌بانوم «پشتیبانِ مرد» نام فردی آموری ۱۰-۳-۷؛ ۷-۲-۱۱.

مَردَه کما نام شهری در میانرودان ۷-۲-۸.

مَرزَه واژه آگدی در پیوند با پَرسو(م) ۹-۱-۲ (پانویس).

مَرو فرم آگدی واژه آریایی مَریه ۱۵-۳.

مَروَتش ایزد جنگِ کاشی ۱۵-۶؛ ۱۸-۷-۲؛ ۶-۱-۲۸؛

- در پیوند با نام ایزد کاشی شوریش ۶-۱-۱۲.

مَروته‌کش نام ایزدی در متن‌های هیتی هیروگلیفی ۶-۱-۸.

مَرهشی (سرزمین) ۲-۳-۱؛ ۵-۳-۳؛ ۹-۳-۱ (نیز نک پَرشی).

مَرهشی فرم اندیشه‌نگار نام سرزمین پَرشی ۹-۱؛ - نگارش بابلی کهن نام سرزمین پَرشی ۹-۱-۶.

مَری «مرد، مردم» واژه فنلاندی-مجاری، در پیوند با واژه کاشی ملی ۶-۲-۱۳.

مَری‌آتی نام فردی از متن‌های آلاخ برگرفته از آریایی مَریه «مرد جوان، نجیب‌زاده» ۱۵-۹-۱۳.

مَرتینو «آراهه‌ران والاتبّار» واژه آریایی خاور نزدیک ۶-۱-۸؛ ۶-۲؛ ۱۴-۵-۱-۳؛ ۱۵-۵؛

۱۸-۷-۱-۳؛ ۱۸-۷-۳-۱؛

- در پیوند با واژه کاشی ملی ۶-۲-۱۳؛

- نام قشر آراهه‌ران آریایی در دوران کهن ۱۵-۵.

مَرتینوها «آراهه‌رانان والاتبّار آریایی» در پیوند با سَر کشیده و بلند آنان در نگاره‌های مصری ۲-۶-۱.

مَرتینوم نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره بابل کهن ۷-۲-۱۴، نیز پانویس.

مَرتینه «آراهه‌ران» واژه مصری ۹-۴-۳؛

- در پیوند با واژه کاشی ملی ۶-۲-۱۳.

مَریه جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۳.

مَریه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَریه ۱۵-۳.

مَریه‌بدنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه آریایی مَریه ۱۵-۳.

مَریه‌دده نگارش ایلامی نام پارسی باستان در

- «شکوه‌مند» ۱۱-۲-۱.
 مَه- آنه یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری
 ۷-۳-۱۲.
 مِه تورگو نام شخصی کاشی ۶-۱-۴.
 مَه‌دی‌آزَه) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری
 ۷-۳-۱۲.
 میتانی (سرزمین) ۴-۳؛ ۵-۳-۱۲؛ ۵-۳-۱۲؛
 ۴-۵؛ ۳-۲-۱۵؛ ۱-۸-۱۵؛
 - «پیمان صلح» و نام ایزدان آریایی آمده در آن
 ۲-۸-۱۵؛
 - به عنوان بخشی از سرزمین «ماد بزرگ»
 ۶-۸-۱۵؛
 - پیوند آن با او مان‌مَنده ۱۵-۴؛
 - در پیوند با مسابقات اسب‌دوانی ۷-۱-۱۵.
 میتانی (دودمان) ۱۸-۷-۲؛ ۱۸-۷-۴؛
 - پیوند آن با شهر یاری هُمای ۱۷-۱۴-۶.
 میتانی (قوم) خاستگاه آن ۱۵-۸-۶؛
 - شواهد فرهنگی در تأیید ریشه آریایی آن، نیز
 مشکل آوانویسی واژگان آریایی آن زمان، به
 زبان هوری و خط اکدی ۱۵-۸-۳؛
 - شواهد نوشتاری و نگارگری از اَرابه رزمی
 ۳-۲-۱۵.
 میتانی نام ایزدان آن ۱۵-۸-۴.
 میتانی/میتانی گونه اصلی واژه متی «ماد» ۷-۲-۹.
 میتره نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح میتانی
 ۲-۸-۱۵.
 میتره نام فردی از مردم کیلیکیه ۱۱-۶-۶.
 میتره/میتَر جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک
 ۱۴-۹-۱۵.
 میتره‌آئی نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از
 آریایی یا ایرانی میتره «ایزد پیمان» ۱۵-۹-۵.
 میتره‌تشی «آفریده مهر، مهرداد» نام آریایی
 خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴.
 میتره‌تشی «جایگاه مهر» نام فردی کاشی ۶-۳-۱۶؛
 - «مهرداد (آفریده مهر)» ۱۸-۷-۲-۱.
 میتره‌شِم نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۴.
 میتره - شَمه نام فردی از گل‌نوشته‌های فلسطین
 در پیوند با میتره ۱۵-۷-۵.
 مَیرزَه نام فرماندار حازی، برگرفته از ریشه
- اوستایی مایا «نیروی جادویی» ۱۵-۱۰-۱.
 میرگی «زهر» واژه فنلاندی ۷-۲-۷.
 میریش «زمین» واژه کاشی ۶-۲-۲۲.
 میزَرئیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
 به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
 می‌سی‌رَیه «مصری» واژه ایلامی ۸-۱۷ (پانویس).
 می‌شیرو/می‌شرو نام ایزد میان‌رودانی ۱۲-۳-۲۱.
 می‌صیر/می‌صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷؛
 ۴-۲-۱۳.
 می‌صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷.
 نثوسیره (فرعون) در پیوند با قوم منتو ۸-۱.
 ن
 نل‌پروتو «گونه‌ای سنگ جادویی» واژه اکدی
 ۹-۱-۲.
 نازگین «سنگ لاجورد» واژه اکدی ۹-۱-۲.
 نازگینکو واژه سومری در پیوند با سنگ لاجورد
 ۱۴-۵-۲.
 نازی‌بوریش نام شخصی کاشی ۶-۱-۵؛ ۶-۱-۶.
 نازی‌بوگش نام شاه دودمان کاشی ۶-۲-۱۹؛
 - نام شخصی کاشی ۶-۱-۵.
 نازی‌مروتش نام شخصی کاشی ۶-۱-۸.
 ناستیینه نام ایزد آریایی آمده در پیمان صلح
 میتانی ۱۵-۸-۲.
 ناهیتی «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۵؛
 ۱۲-۳-۵.
 ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن
 پیمان نَرام‌سین ۱۲-۳-۴.
 نبو نام ایزد میان‌رودانی ۱۲-۳-۱۹.
 نَپَرزَته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
 نام نَپلانوم ۷-۲-۱۳.
 نَپلانوم «نگهبان خاندان» نام نخستین شاه لارسا
 ۱۵-۷-۳؛ ۷-۲-۱۳.
 نَپه‌گش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
 نام نَپلانوم ۷-۲-۱۳.
 نَپه‌گه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
 نام نَپلانوم ۷-۲-۱۳.
 نتان‌یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۱۲-۳-۲۴
 (پانویس).

- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۶؛

- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم ۸-۱.

مَنْتو گویش مصری نام قوم آمد ۴-۵-۵.

مَنْتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.

مَنْتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.

مَنْتو ست «مَنْتوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم مَنْتو ۸-۱۱.

مَنْتو هوتپ دوم (فرعون)، پنجمین فرعون دودمان یازدهم مصر، یکپارچگی مصر در زمان او،

نیز نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۱؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنْتو هوتپ سوم (فرعون) ۱۰-۲-۲؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنْتو هوتپ (فرعون) پیوند این نام با نام خدای مَنتو ۱۰-۳-۶.

مَنْتو هوتپ یکم، چهارمین فرعون دودمان یازدهم مصر ۱۰-۲-۱؛ ۱۰-۳-۳؛

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.

مَنْدِه واژه میانروانی، پیوند آن با نام قوم ماد ۱۵-۵.

مَنْدِه (قوم) ۹-۲-۷؛

- پیوند آن با قوم مَنتو ۸-۱۱.

مَنو-دَنو «مَنوی نیرومند» نام فرمانروای سرزمین ماگان در پیکار با نرام سین ۱۸-۶-۳؛

- پیوند آن با منوچهر ۱۷-۱۴-۵.

مَنی-ت/مَنی(ت) «گردنبند» واژه مصری ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛ ۱۴-۵-۲.

مَنی-نو «گردنبند» واژه آگدی ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛

- واژه‌ای از متن‌های قَطَنه ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۴-۵-۲.

مَنی یوت/مَنی-نو (ت) «صدای جغ جغ گردنبند» واژه مصری ۱۱-۲-۳.

مونام شهر آمد در زبان چینی ۷-۲-۷.

موئیزره/موئیزریه/موسیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷-۴-۲-۱۳.

موئیزریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتیریه در مصر ۸-۱۷.

موتیریه نام جایی در شمال بیلوس ۸-۱۷.

موتیر نگارش دیگر نام پهنه موتیریه در مصر ۸-۱۷.

مَوْرَزَنه «پشتیبانی شده از سوی ایزد ماه» آوانویسی دیگر نام مَوْرَزَنه ۱۵-۱۰.

موزری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷.

موسری (موسری) نام سرزمینی در متن‌های آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).

موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷؛

- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛

- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سند‌های میانروانی ۸-۱۷.

موسیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موسیریه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴. موش (عنصری خوارکننده، مانند موش‌پری در اوستا ۱۲-۳-۱۴.

موش-اَوَن کَ «شوش» نام سومری باریشه آریایی ۱۲-۱-۵؛ ۱۲-۳-۱ (پانویس).

موش-تَشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تَشوپ ۱۲-۳-۱۴؛

- نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).

موش-مَرَدو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

موصوری نام سرزمینی در متن‌های میانروان در پیوند با سرزمین مِلوهه ۸-۱۷.

موکری-تَشوپ نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به عنوان پسر شخصی به نام آکیه ۱۱-۲-۱ (پانویس).

مولیان-ته نام جغرافیایی هوری ۷-۲-۱۵؛

۱۳-۱-۱۳.

مونت/موننو آوانویسی‌های دیگر نام خدای مَنتو ۷-۸.

مه نام ایزد دمار سومری ۱۲-۳-۷.

مه «بزرگ» واژه ایلامی ۱۱-۱-۴.

مه «والا، بزرگ» واژه سومری ۵-۳-۱؛

هایرو (قوم) در سندهای دوران اِلمارینه
۲-۴-۱۰.

هایرو (قوم) ۵-۳-۱۲؛ ۱۸-۷-۳-۲.

هارو/خاور اطلاق مصریان به مردم سوریه و
فلسطین از زمان دودمان ۱۸ تا ۲۱، ۱۱-۱-۱.

هاری اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.
هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر
۲-۷-۹.

هاری/خارو/هری «ساکنان سوریه و فلسطین» در
متن‌های مصری ۴-۷-۱.

هاری (قوم) در کهن‌ترین متن‌های میانرودان
۳-۲-۱.

هاری نگارش ایلامی جزء آریه در نام‌های فردی
پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

هام‌آتر «آتش جاودان» نام آموری ۱۱-۱-۷.
هاموسر «سرکرده آمو» نام خاور نزدیک برگرفته
از ریشه ایرانی *آموسر ۱۰-۳-۶ (پانویس).

هباد/خبداد نام برادر فرمانروای سرزمین رگنو
۱۰-۴-۱؛ ۱۰-۵-۲.

هَبه «دارنده تنی چون خِبه» نگارش ایلامی نام
فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خِبه
۱۲-۳-۱۱.

هَبه‌تره (یا آبه-) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۸ (پانویس).

هَپته‌زه «صفتی برای اسب» واژه اکدی ۱۵-۸-۵؛
- در پیوند با پرورش اسب ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳.

هَپه «ایزد خورشید» نام ایزد هوری ۴-۵-۶، نیز
پانویس.

*هَپه/«خِبه گونه میانی نام ایزد خِبه پیش از تبدیل
به شکل نهایی آن ۱۲-۳-۱۱.

هَپی/هَپوئیت واژه‌های ایرانی آبی/آبی در نام‌های
خاور نزدیک ۱۱-۱-۸.

هَپیرتیه/هَپرتیه نگارش ایلامی نام پارسی
«هَخاخست» «هَخایی بیگانه» واژه مصری
۹-۴-۳.

هَز (خَز) «آریایی» پیشوند نام قوم کاش ساکن
نوبی ۵-۳-۱۱.

هَز «صورت» واژه مصری کهن ۱۱-۱-۴.
هَز «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱.

واژه کاشی بشخو ۶-۲-۳.

وَسَه شَه نام شاه میتانی ۱۸-۷-۳-۲؛ ۱۵-۸-۱.

وَش اَوَشَه «خوب» ۱۸-۶-۱-۱؛

- ثَبِت واژه اوستایی و هو در زبان آریاییان خاور
نزدیک ۱۱-۵-۱؛

- گونه آریایی خاور نزدیک واژه هندوآریایی
وَس «درخشان»، در پیوند با نام خُور و وَش
۷-۲-۱۱.

وَش نام شاهی در نگاره نارمر (فرعون) ۸-۴.
وَشَخَب اَوَشَخوب «خدا» واژه پیش‌هیتی ۶-۲-۳.
وَشَخَب اَوَشَخوب «خدا» واژه خاتی در متن‌های
بابلی ۵-۳-۸.

وَشو «درخشان» واژه آریایی خاور نزدیک ۸-۴.
وَشوژنه «نیک‌نژاد» نام آریایی خاور نزدیک، در
پیوند با نام اوستایی و هوزنه ۱۱-۱-۱، نیز
پانویس؛ ۶-۲-۲۳؛ ۱۱-۵-۱؛

- برگرفته از نام آریایی *وَسو-جَنه «دارنده
جنگجویان خوب» ۱۵-۹-۲۷؛

- در پیوند با واژه اوستایی زَنَه «نژاد» ۱۵-۹-۳۰.
وَشوگنی نام پایتخت میتانی ۱۸-۷-۳-۲.

وَمی بندو/مِی بندو نام مردی از شهر تَعَنخ،
برگرفته از یَمَه «جمشید» یا یَمی «خواهر
همزاد جمشید» + بَندو = «از خویشان یَمه یا
یَمی» ۱۵-۹-۷.

وَنِت واژه‌ای مصری برای نامیدن دژهای چَرخ‌وار
آسیایی، بحث در ریشه آریایی آن ۸-۱۱.

ویره-آری نام آبادی میانرودانی با پسوند آری
۱۱-۱-۱.

*ویریش گونه آغازین واژه کاشی میریش
۶-۲-۲۲.

ه

هَکاش □ لگ ثبت خط میخی واژه‌نگار ایلامی
□ کاش □ برای نامیدن «آبجو» ۵-۲-۱.

هَئومَره «نوشابه مالت جو؟» نگارش ایلامی نام
یک نوشابه گوارا در زبان پارسی باستان
۵-۱-۲.

(ه) بَیرتِپ نگارش ایلامی نام ایرانی، در پیوند با
قوم آمَردها ۷-۲-۵.

نِرگَل «خدای خورشید نیمروز» بابل، در پیوند با ایزد کاشی شوگه‌مونه ۱۱-۶-۱۱.

نَشِپَنده نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۷-۹-۲-۲.

نَگیوات - تَسیه نام قوم یوئچی در زبان چینی میانه ۷-۳-۹ (پانویس).

*نَگیوات - تِگ ریشه چینی کهن نام قوم نَگیوات - تَسیه ۷-۳-۹ (پانویس).

نَمَر (سرزمین)، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۶-۱۰.

نَمیه زَوَه نام آریایی خاور نزدیک ۱۵-۱۰-۱۰.

نَمیه زَوَه «دارنده غنیمت شکوهمند» نام فرزند شوترنه و نماینده فرعون در اوپه «دمشق»، برگرفته از دو بخش سَنسکریت نامیه «شکوهمند» و واجه «غنیمت» ۱۵-۱۱-۱۰.

نَن تَشوپ نام آریایی خاور نزدیک آمیخته با جزء تَشوپ ۱۸-۷-۳-۷؛ ۱۲-۳-۱۴.

نَنه ایزدبانوی ایرانی، در پیوند با ریشه نام ایزد کاشی کوهستان ۱۰-۶-۱۰.

نَنه «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۱۲-۳-۷؛ ۱۳-۱-۹ (پانویس).

نَنه پَرزیه نام آریایی خاور نزدیک ۱۳-۱-۹ (پانویس).

نَو پسوند هوری، در پیوند با نام سرزمین رَنو ۱۰-۲-۷.

نَوَر - آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در پیوند با نام جغرافیایی ۱۱-۱-۱۰.

نوزی شهری در شمال میانرودان ۵-۳-۶؛ ۱۵-۱۱-۲.

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در متن‌های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۵-۳.

نوشابه بی مرگی ۱۷-۱۴-۴.

نَوَه «نُه» واژه میتانی ۱۵-۸-۵.

نَه‌نَه خدای شهر اور ۱۸-۶-۵.

نَه - وَرَنه «نُه دور» عبارت میتانی ۱۵-۸-۵.

نَه‌رین (میتانی) نام سرزمینی در متن‌های رامسس دوم ۵-۴-۱.

نَهوئته «خدای خورشید» ایلامیان ۱۲-۳-۵؛ ۱۲-۳-۴.

نی پسوند آموری، در پیوند با نام خَورووش ۱۱-۲-۷.

نین دَکومَه نام پرستشگاهی منسوب به ایزدبانوی مادرِ سومری ۱۲-۳-۷.

نین کاسی «خدای بانوی آبجو» ۱۸-۴-۳؛ - نام سومری ۵-۳-۱.

نین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۵-۳-۲.

نین‌مه نام ایزدمادر سومری ۱۲-۳-۷.

نینوه‌آری نام شخصی میانرودانی با پسوند آری در پیوند با نام جغرافیایی (نینوا) ۱۱-۱-۱.

و

وئوش ووشو جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک برگرفته از واژه ایرانی وَهو «خوب» ۱۵-۹-۲۷.

وئینا «بینی» واژه اوستایی ۴-۵-۶ (پانویس).

وَرَت «چرخیدن» واژه آریاییان خاور نزدیک ۱۸-۷-۳-۱؛ ۱۵-۲-۵.

وَرَنه «دور، چرخش» واژه میتانی که با اعداد مشخص کننده تعداد دور اسب در یک مسابقه آمیخته شده است ۱۵-۸-۵.

وَرَنه «دور و چرخش» واژه آریایی ۱۵-۱-۷.

وَرِدوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۵.

(وَرِدوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۹.

وَرِدی «برده» واژه بابل ۹-۲-۶.

وَرِدی شوَبریم «برده سوَبری» عبارت اکدی ۷-۲-۵.

وَرِدی شوَبریم «برده سوَبری» عبارت بابل ۹-۲-۶ (پانویس).

وَرِدی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت اکدی ۷-۲-۵.

وَرِدی گوتی کی «برده سرزمین گوتی» عبارت بابل ۹-۲-۶ (پانویس).

وَررت «ارابه» واژه مصری ۹-۴-۳؛ ۱۵-۲-۵.

وَرَه‌وَزی جزئی از نام‌های آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۲۵.

وَس‌کی «مس» ۱۱-۲-۱؛ - واژه فنلاندی ۴-۵-۷.

وَسو «خوب» واژه هیتی هیروگلیفی، در پیوند با

- نام فردی آموری با پسوند آنوم در دوره بابل کهن ۷-۱۴، نیز پانویس.
 هورزانوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 هوریت «هوریان» در پیوند با پسوند جمع در زبانهای آریایی ۹-۱-۲ (پانویس).
 هومبابا ۱۴-۵-۳؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛
 - گویش سومری یکی از خدایان ۵-۳-۱؛
 - نام فرمانروای سرزمین ارین در افسانه گیل‌گمش ۱۲-۳.
 هومبان ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛
 - گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۳-۱؛
 - گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.
 هومبان خدای جنگلهای ارین در حماسه گیل‌گمش ۵-۳-۱.
 هومر (حماسه‌سرای یونانی) ۴-۵؛ ۵-۹-۱؛
 ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۴-۱؛ ۱۷-۶-۵؛ ۷-۲-۴ (پانویس)؛ ۲-۴-۲.
 *هوه ریشه نام ایزد خَپه ۱۲-۳-۱۱.
 هیزانوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 هیک «فرمانروا» واژه مصری ۱۵-۷-۱.
 هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۲؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۸-۳-۷-۴؛ ۵-۳-۱۰؛
 ۱۵-۷-۱؛ ۱۸-۳-۷-۱؛ ۹-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۱۵-۶؛
 - بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴؛
 - پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
 - پیوند آن با اسب و آرابه ۱۵-۳-۱؛
 - پیوند آن با اومان‌مَنده ۱۵-۴؛
 - پیوند آن با طبقه آریایی جنگجویِ مَرّیه‌نو ۱۵-۳-۳؛
 - تازش آن به مصر ۱۵؛
 - حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی» ۱۰-۸؛
 - خاستگاه خنجر بُرنزی آنها از فلات ایران (به گمان لرستان)، نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۵؛
 - در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در فلسطین ۱۵-۷-۱؛
 - در پیوند با هخاها ۹-۴-۳؛
 - در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از اَرابه

هَک بخشی از نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.
 هَکا «فرمانروا» ۱۵-۷-۱؛
 - «فرمانروایان بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۱؛
 - گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱؛
 - پاره اول نام قوم آسیایی تازنده به مصر ۱۰-۳-۱.
 هَکَنو نام خدایی در مصر ۱۱-۱-۲.
 هَکا خَشت (قوم) ۹-۴-۳؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛ ۱۸-۷-۳-۱؛
 - ثبت نام قوم تازنده آمو در متن‌های مصری ۱۵-۷؛
 - پیوند آن با سکاها ۱۰-۳-۴.
 هَکا خَشت «هَخاییان بیگانه» ۱۵-۷-۱؛
 - نگارش مصری نام قوم هیکسوس ۹-۲-۹.
 هَکا خَشت «فرمانروای کوهستان»، «قوم هَکا از کوهستان» (قوم) ۹-۴-۱؛
 - واژه مصری ۱۱-۲-۲.
 هَکت گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.
 هَکتَنو «پارتَن» نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲.
 هَکَه‌ایب نام شخصی در سندهای دودمان ششم مصر ۱۱-۲-۲.
 هَم‌تَنو «جاودان‌تَن» از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با آموتَنو ۱۰-۴-۲.
 هَم‌تَنو نام آموری، در پیوند با نام آمی‌دی‌تَنه ۱۴-۲-۷.
 هَم‌تَنو نام فردی آریایی خاور نزدیک در پیوند با جزء «تَن» ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَموتَنو نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری ۱۱-۳-۱.
 هَو/او برگرفته از ریشه اوستایی هَو «خوب»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۷-۷.
 هوبور/خوبور گونه دیگر نگارش نام سرزمین سوبور ۷-۲-۱.
 هوتَنوم نام فردی آموری ۱۱-۳-۱؛

هَرو/هَرو نگارش نام خدای هَروس در متن‌های
مصری ۱۲-۳-۲۵.

هَرنکاش (نیز نک کاش) ۱۱-۳-۵.

هَرمِزه نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۱-۳-۱۱.

هَرو- خوف نام مصری یکی از رهبران کارگران
بیگانه ۱۱-۳-۵.

هَروس «ازدوردست»، «خاور» خدای شاهین‌گونه
مصریان ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۰-۱-۳؛

- به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تَپور
۱-۱-۱۴؛

- پاژنامه نخستین فرعون دودمان یکم مصر، نیز
نام خدایی مصری ۸-۴؛

- خدای شاهین‌پیکر مصریان ۹-۲-۹.

هَره (نام کنعانی یک کوه ۱۳-۱-۸.

هَره نام مصری یک کوه ۱۳-۱-۸.

هَره ماهی نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱
(پانویس).

هَری «بالا، سر، استاد، رئیس» واژه مصری
۱۱-۳-۲؛ ۱۱-۱-۴.

هَری بخشی از واژه مصری به معنی «ناخدای
آریایی» ۸-۱۳.

هَری/هَری/خاری «آریایی» پاره آخر نام مرکب
خاور نزدیک در پیوند با نام ایزد دگن
۱۳-۳-۱۲.

هَری «سرکرده» واژه مصری ۱۴-۵-۲.

هَری/هاری/هَره نگارش اکدی جزء آریه در
نام‌های فردی پارسی باستان ۱۱-۱-۱.

هَری/اوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَری/اومونه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَری/اونه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱۱ (پانویس).

هَری/ایرو خُسن‌بد «استاد سازنده سنگ لاجورد
مصنوعی» واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛
۱۰-۳-۵.

هَری به واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
۱۰-۳-۵.

هَری‌پیرتن نگارش یونانی نام پارسی باستان

۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌زن‌دوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌زنو نگارش اکدی نام ایرانی کهن «آری‌زنه
۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌زه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).

هَری‌کامو واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
۱۰-۳-۵.

هَری‌کامه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌مده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌مزن نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱
(پانویس).

هَری‌مته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌وشخ «ناخدای آریایی» واژه مصری ۸-۱۳.

هَری‌ومزن نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱
(پانویس).

هَریه/اوزگه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌ینه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری‌یه‌ئیزه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَشم‌آنوم نام آموری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هَشیه نام فردی در گل‌نوشته‌های کاپادوکیه به
عنوان پدر شخصی به نام آکیه ۱۱-۱-۲
(پانویس).

هَک گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَخی در
نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱.

هَک «اسیر، زندانی، غنیمت جنگی» واژه مصری
۱۱-۱-۲.

هَک/اک برگرفته از ریشه اوستایی هَخا «یار،
دوست»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

هَک/هَکا/اک/هَکت «چوبدستی چوپانی» نام
مصری ۱۱-۱-۲.

یهوه «اوست، اوست که نمایان می‌شود» خدای

قوم اسرائیل ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۷-۳-۶؛

۱۸-۷-۳-۷؛ ۱۲-۳-۲۴.

۱۰-۴-۱.

یونی نام همسر کوک(?)هی (میانرودانی)

۱۰-۴-۱.

نام شخصی از دوران فرمانروایی پپی دوم
۱۱-۳-۵.

یمه نگارش ایلامی نام یمه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.
یمه‌شده نگارش ایلامی نام یمه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.
یمه‌کشیده نگارش ایلامی نام یمه (جمشید) در
گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.
یمی‌اوتنه نام فرمانروای شهر گودشونه در
فلسطین از ریشه آریایی «یمی‌اوتنه» محبوب
یمی «۵-۳-۱۱؛ ۱۵-۱۰-۱۹».

یمی‌بنده نامی آریایی در فلسطین از ریشه آریایی
«یمی‌بنده» «خویشاوند یمی» ۵-۳-۱۱؛
۱۵-۱۰-۱۹؛ ۱۱-۱۱-۹.

یوئه‌چیه نام قومی تُخاری زبان در چین ۹-۳-۷.
یوئیچی نام قومی تُخاری زبان ۹-۳-۷ (پانویس).
یون ریشه احتمالی بخش نخست نام قوم یونتیو
در مصر ۸-۲.

یونتی گونه دیگر ثبت نام قوم یونتیو در متن‌های
مصری ۸-۲.

یونتیو (قوم) ۱۸-۶-۲؛ ۱۰؛ ۱۰-۲-۴.
- بررسی ریشه نام آن، گروهی از کوچندگان
آریایی که جای ثابتی برای زندگی نداشتند،
نیز اطلاق «میل‌گذار، ستون‌ساز» از سوی
مصریان به آنان ۸-۲؛

- تغییر مسیر ورود آنان به مصر ۸-۶؛
- نام آن در دوران پسین به صورت یونتیو-رتی
۱۳-۸؛

- پیوند آنان با قوم/یونی در آسیای کوچک ۸-۲-۱.
یونتیو-رتی اطلاق مصری‌ها به قوم یونتیو در
دوران پسین ۸-۱۳.

یونتی/یونتیو (قوم) «غارنشین» / «چادرنشین» نام
قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛

- به معنی آغازین «کوچ‌نشینان»، بعدها به معنی
«میل‌گذاران» ۸-۱۴؛

- در یک نگاره مصری ۸-۴.
یونو ثبت کهن نام قوم یونتیو در متن‌های مصری
۸-۲.

یونی از نام‌های فردی فرمانروایان کشور رتنو

رزمی ۱۵-۲-۳؛

- در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت
آزابه ۸-۱۶؛

- «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت
آن ۱۵-۷-۱؛

- نام فرمانروایان آن، نیز آریایی بودن آنها
۱۵-۷-۳؛

- ورود آزابه سبک رزمی به مصر توسط آن
۱۵-۲-۴.

هیکس هفت نام مفرد مصری در پیوند با جمع آن
هیکسوس ۱۸-۷-۳-۴.

ی

یارلانگان نام شاه‌گوتی ۹-۳-۹.

یاشو/یاش/یاشی «سرزمین» واژه کاشی، در
نام‌های فردی کاشی ۶-۳-۸؛ ۶-۲-۹.

یاهو (آیین) ۱۸-۷-۳-۷؛ ۱۸-۷-۳-۶؛
- نام ایزد آموری - آریایی ۵-۳-۱۱-۴؛
۱۸-۷-۳-۷.

- شکل آغازین نام ایزد یهوه ۱۲-۳-۲۴.
یأجوج و مأجوج در روایت ذوالقرنین در قرآن

۱۸-۶-۱-۵.

پرد نام پیکر اسطوره‌ای در تورات ۷-۲-۱۰.
یره‌نه/بیره‌نه «مهربان‌تبار» نام فردی کاشی
۶-۳-۴-۴.

یش‌داته «ایزد داد» ۱۷-۹-۱-۶؛
- نام آریایی خاور نزدیک برگرفته از ریشه
اوستایی یره‌داته «قربانی داد» ۱۵-۱۰؛

- در پیوند با مفهوم اوستایی «ستایش» ۱۵-۹-۲۹؛
- در پیوند با واژه اوستایی داته ۱۰-۴-۱؛

- نام برادر بیری‌دیه (شهربان مجیدو) ۱۵-۹-۶؛
۱۷-۹-۱-۱.

یک واژه فارسی ۱۵-۸-۵.
یکوه «اسب» واژه تُخاری (ب) ۱۵-۱-۸.

یم (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۱-۶؛
- حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰.

یم نام نویبان آریایی ۵-۳-۱۱.
یم نام یک خدای سامی خاوری ۵-۳-۱۱.

یم/یمه برگرفته از ریشه هندوآریایی یم-پی‌پی

واژه‌ها و نام‌های ایلامی

(دربدارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ ایلامی)

آ

آمومتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۷-۲-۵.

ا

آبه‌تمه (یا-دامه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آبه‌تیه (یا-تیه) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپت‌آشبه «اسب (ایزدبانوی) خورشید» نگارش ایلامی نام فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خپه ۱۱-۳-۱۱.

آپ‌دده نگارش ایلامی نام ایرانی *آپ‌داته «آفریده ایزد آب» ۱۰-۴-۱.

آپرکوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپرمتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۰-۴-۲ (پانویس).

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۲-۳-۱۲.

آپشوداهوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان *افش‌دهیو ۱۰-۳-۶؛ ۶-۳-۴.

آپشه «آب» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان معادل «آب» ۱۰-۳-۶؛ ۴-۳-۴.

آپوزنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپوکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸.

(پانویس).

آپومرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی‌ورشه ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپومتیه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی‌وتیه «پیرومند» ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپوهی‌یش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپویه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپه‌تین نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌ترنگه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی/آبی‌درنگه ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپیرکه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپیرمرشه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌زک‌نوش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از *آبی‌چگنی ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌زک‌نیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌زلوم نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸ (پانویس).

آپی‌شته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۸.

- پیوند آن با فریدون در اوستا ۱۷-۸؛
- در پیوند با نام اوستایی فریدون ۱۷-۱۳-۴.
- تَش «آفریده» واژه ایلامی ۶-۱-۸.
- تنوکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۳.
- توکری زینه نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۱۳-۱-۹ (پانویس)؛ ۹-۳-۸.
- تیکره «تیز» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۳-۸.
- *تیکراوکه واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی تیکراوکه ۹-۳-۸.
- تیکره نگارش ایلامی نام دجله ۱۳-۱-۶.
- *تیکری جیا واژه پارسی باستان با نگارش ایلامی توکری زینه ۹-۳-۸.

چ

- چویر «مس» واژه ایلامی ۱۱-۲-۱؛ ۱۴-۳-۱.

خ

- خاییری کی نام شهری در پهنه مرزی میان ایلام و بابل ۱۸-۷-۳-۷.

د

- دَبَرَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان *دَبَرَه ۹-۱-۴ (پانویس).
- دَپورائپ نگارش ایلامی نام شخصی ایرانی برگرفته از تَبورَه ۹-۱-۴.
- دَسَه تیش «سردسته گروه ده نفری» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۹-۲-۴.
- دَهوت رَسَه «جایگاه ازابه‌های دوان» نگارش ایلامی نام جایی در ایران باستان ۶-۲-۱۸.

و

- رَشَد کَمَه «رستم» نگارش ایلامی نام ایرانی کهن در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۴-۱.

ز

- زَاماشَبَه نگارش ایلامی نام جاماسپه در گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۳.
- زَرَتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، کوتاه

۱۵-۵؛ ۱۵-۹-۲.

- اِیژده می‌یَشده نگارش ایلامی نام اوستایی
- اَزته می‌یژده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
- اَزته می‌یژده ۱۵-۹-۲؛ ۱۵-۱۱-۱.
- ایلام (سرزمین) ۹-۳-۱؛ ۹-۳-۶؛ ۱۸-۶-۳؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۹-۲-۷؛
- در متنی از نرام‌سین و به عنوان سرزمینی که به تصرف قوم ارین‌منده در می‌آید ۱۵-۴؛
- اشاره به آن در متن‌های سومری ۹-۲-۱؛
- در اسناد سارگن یکم و در پیوند با سرزمین پَرشی ۹-۱.
- ایلامی (زبان) در پیوند با زبان کاشی ۶.
- ایلامی (قوم) کوچ آن به خوزستان؛ نیز غیر آریایی بودن زبان آن ۳-۷.
- ایلامی (متن‌های) ۵-۳-۳.
- ایلامیان، اتحاد آنان با پارس‌ها در جنگ با آشوریان ۹-۱-۶.

ب

- بَتیش «سرور» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان
- بَتی ۹-۲-۴.
- بَرسیر کیر «یک آقای پارسی، یک نفر پارسی» نام ایلامی کهن ۱۱-۱-۴.
- *بَغَه زَنَه «ایزدتبار» نگارش ایلامی نام ایرانی باستان، در پیوند با واژه کاشی زَنَه ۶-۲-۲۳.

پ

- پاریشَه نگارش ایلامی نام سرزمین پارسَه ۹-۱-۸.
- پَتوکه نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۶-۳-۵.
- پری‌اَسبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۹-۴-۱۵.
- پوزور (کوتیک) این شوشینک، فرمانروای ایلامی در سده ۲۳ ق م ۱۴-۱-۳-۵.
- پیرشَه مَرده «کیفردهنده سربازان» ترکیب ایلامی ۷-۲-۸ (پانویس).

ت

- تَریتَه نام خدایی در ریگ‌ودا ۱۲-۳-۱۰-۴؛

آش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۹-۱ (پانویس).

آشش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۹-۱ (پانویس).

آشه بش تیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۹-۱ (پانویس).

آک سوشده «دارنده دوست مهربان» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۲-۱.

آکم ریش نگارش ایلامی نام ایرانی «هخا/آه» وری (۹) «یار آهوره» ۹-۴-۲؛ ۱۱-۲-۱.

آکیه/آکیه/آکیه «دوست» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان هخا ۹-۴-۲؛ ۱۱-۲-۱.

ایلام (ایلام، عیلام) پیوند آن باریشه/یرین ۱۲-۵-۱. اوشبه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۲-۹-۳ (پانویس).

اومرتنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۲-۵.

اومرتیه «نیک مرد = میرا» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۷-۲-۱۷ (پانویس)؛

- در پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵. ایرته کششه/یرته کششه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با واژه خُششه «فرمانروایی» و برابر با اُرتَه خُششه (اردشیر) ۱۵-۹-۲.

ایرته مَنویش «با منیش آرتَه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲؛ ۷-۲-۵ (پانویس)؛ ۱۵-۹-۲.

ایزده پرتنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان آرتَه فرته ۱۵-۹-۲.

ایزده داده = اُرتَه داد «آفریده اُرتَه» نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۵-۹-۲.

ایزده شاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان اُرتَه شیاتِی «نیک بختی اُرتَه بر او باد» ۱۷-۹-۱۲.

ایزده ستره نگارش ایلامی نام پارسی باستان اُرتَه ستره «همنشین راستی» ۱۵-۹-۲.

ایزده شیاتیش نگارش ایلامی نام پارسی باستان اُرتَه شیاتِی «نیک بختی اُرتَه بر او باد» ۱۷-۹-۱۲.

ایزده مَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان اُرتَه مَنه

(پانویس).

آپی شوکه نگارش ایلامی نام ایرانی، برگرفته از «آپی-شوکه» درخشان، او که می درخشد» ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی شیه تیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از «آپی/آپی شیاتیش» (در پیوند با شیاته «شادی، خوشبختی») ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی که نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپیقه نام پارسی باستان (نگارش ایلامی) ۷-۲-۹ (پانویس)؛

- نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۰-۴-۱.

آپی تپه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، برگرفته از «آپی/آپی نافه» (نافه «خاندان») ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی تره نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی یشته نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از «آپی/آپی یسنه/یرته» ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی یقه نگارش ایلامی نام اوستایی آئویامه ۱۰-۴-۱.

آپی یقه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن برگرفته از اوستایی آئویامه «بسیار نیرومند» ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آپی یه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۱-۸-۱ (پانویس).

آتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۳-۹-۱ (پانویس).

آرتَه مَنیه نام ایرانی (نگارش ایلامی) برگرفته از عنصرهای آریایی آرتَه + مَنی_یت «اندیشیدن» ۱۵-۹-۲؛

- نام ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۷-۹-۱۰؛

- نام فردی آریایی خاور نزدیک ۱۵-۹-۱۲؛

- نام فرماندار شهر زیری بَشنی ۱۵-۹-۲.

آروی «بام» واژه ایلامی-اگدی ۱۱-۱-۱.

آشبه رنه نگارش ایلامی نام فردی ایرانی باستان برگرفته از «آشبه رنه» ۶-۳-۳؛ ۱۵-۹-۴؛ ۱۱-۹-۹.

برای نامیدن «آبجوساز» ۵-۱-۲.
 مَثَوَدَنَه گویش ایلامی نام ایرانی باستان *وَهَوَزَنَه
 نگارش ایلامی نام ایرانی باستان ۴-۵-۸؛
 ۱۵-۹-۲۷؛
 - در پیوند با واژه کاشی زَنَه ۶-۲-۲۳.
 مَادَپَرَنَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 ماد ۹-۲-۷.
 مَادَشَبَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 ماد ۹-۲-۷.
 مَادَکَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با ماد
 ۹-۲-۷.
 مَادَمِیش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن آمیخته با
 ماد ۹-۲-۷.
 مَدَگَه کی نام پهنه ایلام که بر مهر سلطنتی
 فرمانروای سرزمین کیمش حک شده است
 ۱۴-۱-۳-۵.
 مَرَتَبَه توردیه/مردو واژه‌های ایلامی، در پیوند با
 خدای مَرَتَو و یا قوم آمرد و مرد ۷-۲-۵.
 مَرَدَدَ نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
 با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 مَرَدَنَو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در پیوند
 با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 مَرَدَوَدو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 مَرَدَوَکَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 مَرَدَوَنَوَکَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 مَرَدَوَنَوَیَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
 پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.
 مَرَدَه «کارگر» واژه ایلامی ۷-۲-۸؛ ۷-۲-۱۰.
 مَرَبَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند با
 واژه آریایی مَرَبَه ۱۵-۳.
 مَرَبَه بَدَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
 پیوند با واژه آریایی مَرَبَه ۱۵-۳.
 مَرَبَه دَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
 پیوند با واژه آریایی مَرَبَه ۱۵-۳.
 مَرَبَه دَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند
 با واژه آریایی مَرَبَه ۱۵-۳.

کَدَرَلَا عُمَر نام فرمانروای ایلام (در تورات)
 ۱۵-۷-۲.

کَشَرَه آوانویسی پیشنهادی برای واژه ایلامی
 ۱۱-۴-۱ (پانویس).

کوتیرناهونته، شاه ایلامی ۵-۳-۳.
 کوتیک (پوزور) اینشوشینک، شاه ایلامی ۵-۳-۳.
 کودور-لاگمل نام فرمانروای ایلام که در تورات به
 آن اشاره شده است، نیز تازش اوبه بابل ۱۵-۷-۲.
 کور واژه ایلامی، در پیوند با واژه کاشی کَرَه «یار»
 ۱۱-۲-۶.

کوره گویش ایلامی پارسی باستان کَرَه «کننده»
 ۵-۲-۱.

کوشی-یه نگارش ایلامی نام سرزمین کوشیا در
 متن‌های هخامنشی ۵-۳-۱۱.

کوشی-یه/یپ نگارش ایلامی نام کوشان که به
 دربار هخامنشی غلات می‌فرستاد ۵-۳-۱۱.

کونده نگارش ایلامی نامی ایرانی ۱۰-۲-۱.
 کوهودنوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۳.

کیر «آقا، مرد، نفر» واژه ایلامی کهن ۱۱-۱-۴.
 کیمش (سرزمین) به عنوان منبع تهیه مس
 میانرودان ۱۴-۱-۴؛ ۱۸-۶-۵؛

- اشاره به آن در متنی از پورسین و در پیوند با
 سرزمین مَدَه ۹-۲-۱؛

- در متن‌های ایلامی و میانرودانی، نیز به عنوان
 خاستگاه مس، نیز هم مرزی پهنه‌های باختری
 آن با زاگرس، نیز پیوند آن با قوم مَرَتو
 ۱۴-۱-۳-۵.

گ

گوته نام مالیات پهنه‌های باختری سومر و نیز ایلام
 در دوران دودمان سوم اور ۹-۳-۳.

ل

لَبَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
 گل‌نوشته‌های تخت جمشید ۱۸-۷-۳.

م

م کاش □ لگ هوتیرا واژه نگار خط میخی ایلامی

شده نام زردشت ۱۷-۹-۲-۲.

س

سوکل «فرمانروا» عنوان ایلامی ۱۱-۱-۴.

سوکل مه «فرمانروای بزرگ» عنوان ایلامی ۱۱-۱-۴.

سوگیر «شاه» واژه ایلامی میانه ۱۱-۱-۴.

سوگیر.ری-شتره «خدایی ترینه» واژه ایلامی میانه ۱۱-۱-۴.

ش

شکمه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شکته «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شکه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱؛

- واژه ایلامی در سنگ نوشته های داریوش و خشایارشا ۱۰-۴-۱.

شکیزه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱.

شکیش/شکته/شکیزه «سکایی» نگارش ایلامی نامی ایرانی در گل نوشته های تخت جمشید ۱۰-۳-۱؛ ۱۰-۴-۱.

شلمنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۴-۱-۶.

شلمنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن ۱۲-۳-۱۰-۵.

ک

کئیش شتره نگارش ایلامی نام میانرودانی کی شتره ۱۱-۱-۴.

کازگه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲؛

- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی باستان کاسگه ۵-۱-۲.

کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، اکدی و ایلامی ۵-۳-۱۰.

کاس/کاش «آبجو» واژه های سومری، ایلامی، اکدی ۱۲-۱-۳.

کاس-زیپ «آهنگر» واژه ایلامی ۵-۳-۳.

کاش که/کوکاس که نام سرزمینی در سندهای ایلامی ۵-۱-۲.

کاسگه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲؛

- گویش ایلامی نامی برگرفته از ریشه پارسی باستان کاسگه ۵-۱-۲.

کاسوش گویش ایلامی نام فردی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاش «آبجو» واژه ایلامی ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۳.

کاش □ واژه نگار ایلامی برای نامیدن «آبجو» در متن های هخامنشی که به صورت های میخی □ کاش □ لگ □ باها □ کاش □ لگ ثبت شده است ۵-۱-۲.

کاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی □ کاش □ در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشپی/کده کوزه نگارش ایلامی واژه ای پارسی باستان، عنوان شغلی در آن دوران ۵-۱-۲.

کاشپی/کده «مالت جو» گویش ایلامی یک واژه پارسی باستان ۵-۱-۲.

کاشره گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشن/کاشین کی نام ایلامی جایی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشنر/کاشنر گویش ایلامی نام های شخصی افرادی در پیوند با قوم کاشی ۵-۱-۲.

کاشنه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن های ایلامی و اکدی ۵-۱.

کاشو-اون-ده «گوهرگونه» نگارش ایلامی واژه پارسی باستان ۵-۱-۲.

کاشه گویش ایلامی نام شخصی در پیوند با قوم کاشی در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاشیه/کاشیه شهری در شمال یا شمال خاوری آناتولی ۵-۳-۸؛

- نام ایلامی جایی برای نگهداری جیره غلات در متن های هخامنشی ۵-۱-۲.

کاش [ی] نام سرزمینی در متن های ایلامی کهن ۵-۳-۳.

ی

- ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَرِیَه/اوَزْگَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَرِی_یَنَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَرِی_یَه_ئِزَه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
 ۱۱-۱-۱ (پانویس).
 هَلْتَمَتی اطلاق ایلامیان به سرزمین خود ۱۲-۱-۵.
 هومبان ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۴-۳؛ ۱۸-۶-۲؛
 - گویش ایلامی نام هومبابا ۱۲-۱-۳؛
 - گویش ایلامی یکی از خدایان ۵-۳-۱.
- یَمَه نگارش ایلامی نام یَمَه (جمشید) در
 گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.
 یَمَه_خَشِیْتَه نگارش ایلامی این نام در
 گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.
 یَمَه_شَدَه نگارش ایلامی نام یَمَه (جمشید) در
 گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.
 یَمَه_کَشِیْدَه نگارش ایلامی نام یَمَه (جمشید) در
 گل نوشته‌های تخت جمشید ۱۷-۱۳-۱-۲.

نَهَوُنتِه «خدای خورشید» ایلامیان ۱۲-۳-۵؛
۴-۳-۱۲.

ه

هکاش □ لگ ثبت خط میخی واژه نگار ایلامی
□ کاش □ برای نامیدن «آبجو» ۵-۱-۲.

هئومره «نوشابه مالت جو؟» نگارش ایلامی نام
یک نوشابه گوارا در زبان پارسی باستان
۵-۱-۲.

*هئومه پانه نام ایرانی به معنی «نگهبان گیاه هئومه»
۵-۳-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛

- ریشه ایرانی نام ایزد ایلامی هومبان ۱۲-۱-۳.
(ه) آیرتپ نگارش ایلامی نام ایرانی، در پیوند با
قوم آمدرها ۷-۲-۵.

هاری نگارش ایلامی جزء آریه در نام‌های فردی
پارسی باستان ۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَبه «دارنده تنی چون خَبه» نگارش ایلامی نام
فردی آریایی در پیوند با نام ایزد خَبه
۱۲-۳-۱۱.

هَبه تَره (یا آبه-) نگارش ایلامی نام ایرانی کهن
۱۱-۱-۸ (پانویس).

هَپَرتیه / هَپَرتیه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
*هَپَرتیه «گونه‌ای کاج» ۱۰-۴-۲ (پانویس).

هَرمَزه نگارش ایلامی نام ایرانی ۱۱-۱-۳.
هَری اوَکه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری او موَته نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری او نه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری زَن دوش نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری زَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).

هَری کامه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری مَده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۱-۱-۱ (پانویس).

هَری مَته نگارش ایلامی نام پارسی باستان

مَریه کَترَشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
پیوند با واژه آریایی مَریه ۱۵-۳.

مَریه کَشه نگارش ایلامی نام پارسی باستان در
پیوند با واژه آریایی مَریه ۱۵-۳.

مَریه که نگارش ایلامی نام پارسی باستان در پیوند
با واژه آریایی مَریه ۱۵-۳.

مَسَدِشَنه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.

مَشَتو که نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.

مَشَدَه نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.

م □ کاش □ لگ هوتیرا واژه نگار ایلامی برای
نامیدن «آبجو» و «آب جوساز» ۵-۱-۲.

مَکران ۱۴-۱-۳-۵؛

- تطابق آن با سرزمین ماگان در متن‌های
میانروانی ۱۴-۱-۵-۱.

موئیزره / موئیزریه / موسیریه «مصر» نام ایلامی
۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.

موئیزریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

مورو «زمین، جهان» واژه ایلامی ۹-۳-۸
(پانویس)؛ ۶-۱-۸.

موسیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.

موش مردو نگارش ایلامی نام پارسی باستان، در
پیوند با مفهوم «میرا» ۷-۲-۵.

مَه «بزرگ» واژه ایلامی ۱۱-۱-۴.

می سی ریه «مصری» واژه ایلامی ۸-۱۷ (پانویس).

ن

ناهیتی «خدای خورشید» ایلامیان ۵-۳-۵؛
۱۲-۳-۵.

نَپَرتَرَنه نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
نام نَپلانوم ۷-۲-۱۳.

نَپَه کَشش نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
نام نَپلانوم ۷-۲-۱۳.

نَپَه که نگارش ایلامی نام ایرانی کهن، در پیوند با
نام نَپلانوم ۷-۲-۱۳.

نَشپَنده نگارش ایلامی نام پارسی باستان
۱۷-۹-۲-۲.

واژه‌ها و نام‌های سومری

(دربردارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ سومری)

آ

آری/آری «دشمن، دشمنانه، عشیره» واژه سومری؛ نیز واژه‌ای برای نامیدن قوم آریایی
آموریان ۱-۱۱-۱؛

- بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک ۱-۱-۱۱.

آری/اریم «دشمن» واژه سومری ۵-۳-۱۰.

آری «بیگانه» واژه سومری ۷-۲-۹.

آری «برده» واژه سومری ۷-۲-۹.

اریم «دشمن»، «بیگانه» واژه سومری ۱۵-۷-۲؛

۵-۳-۱؛ ۱۱-۱-۴؛ ۵-۳-۱۲.

(اریم‌گیش) اریم «ابزاری از چوب و فلز»، «تبر»

واژه سومری ۹-۱-۴.

ارین «برده» واژه سومری ۱۴-۴-۲.

ارین «دشمن، سرزمین دشمنان، سربازان

خاوری» واژه سومری ۱۲-۱-۵؛ نیز پانویس؛

۹-۲-۹؛ ۱۵-۵؛ ۳-۱۲-۹؛ ۱-۲-۲.

ارین «سرباز، سرباز آریایی یا مردم آریایی» واژه

سومری ۹-۲-۳.

ارین واژه سومری، در پیوند با خدای هومبان

۵-۳-۱.

آریه کی نام جغرافیایی سومری ۱۱-۲.

«افسانه مَرتو»، به عنوان یکی از کهن‌ترین

روایت‌های سومری ۷-۲-۲.

آ-کل «نیرو» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

آکل اوش □ «شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

آواهای تزئینی، در زبان سومری ۴-۵-۱.

آهن شهابی ۱۴-۴؛

- در اسطوره‌های سومری؛ نیز در سیلک کاشان

۱۴-۴-۱.

ا

آب/آبه «دریا» واژه سومری ۱۱-۲-۱.

آبه «دریا» واژه سومری ۱۴-۲-۱.

آبه «پیر، پدر» واژه سومری ۱۱-۲-۱.

آبه - ایگی - نیمه - شو «دریای بالا» عبارت سومری

۱۴-۲-۱-۱.

آبه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری

۱۴-۲-۱-۱.

آبه - سیگ سیگ شه «دریای پایین» عبارت سومری

۱۴-۲-۱-۱.

آبه - سیگ ته «دریای پایین» عبارت سومری

۱۴-۲-۱-۱.

آبه - سیگی نیمه ته «دریای بالا» عبارت سومری

۱۴-۲-۱-۱.

ادوب لَه ته نام سومری پرستشگاهی که آمرسین

ساخته بود ۱۲-۳-۷.

آرتَه آوانویسی متداول واژه نگار سومری □ ایر □

۷-۲-۱۳.

اِرِن «سرباز» واژه سومری ۵-۳-۳؛ ۹-۲-۹.

بَکَه «حفر کردن، اِزاری از چوب و فلز» واژه سومری ۴-۱-۹؛
 - «میل، اِزاری از جنس چوب و فلز» واژه سومری ۱-۲-۱۱.
 بَکَه نام مالیات پهنه سومر در دوران دودمان سوم اور ۳-۲-۹.
 بوزَنوم/بورانوم «فُرات» نام سومری ۲-۱۱.
 بوزَنون(آ) نام سومری ۴-۱-۱۳ (پانویس).
 بیتوم/بیوم کی نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).

پ

پاتِه سی نک پتِه سی.
 پتِه «سُرور، سَرکرده» واژه سومری ۴-۲-۹؛
 - «سُرور، نگهبان» واژه سومری ۱-۲-۱۱.
 پتِه سی «سُرور سی»، «فرمانروا» واژه سومری ۱-۳-۹؛
 - نیز پاژنامه گوده آ ۴-۲-۹، نیز پانویس؛
 - برگرفته از هندوآریایی پتی ۱-۷-۴.
 پَرشی «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش اکدی نام سومری پَرشی ۲-۱-۹.

ت

تور «حیاط، محوطه، طویله» واژه سومری ۸-۳-۹ (پانویس)؛ ۱-۲-۱۱.
 توگ پرسی «سَرَبند، کُلاه» واژه سومری ۲-۱-۹.
 توگ(توگ) پرسی(گ) «بند» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
 توگ(توگ) پرسی گل «پیشانی بند بزرگ» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
 توگ «پارچه» واژه سومری ۲-۱-۹.

ح

حَلَف (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان آریایی بودن آن ۱-۱۸.

خ

خوخنوری کی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹.

□ ایر □ واژه نگار سومری ۵-۳-۵؛

- در پیوند با نام زَبَه یه ۱۳-۲-۷.
 ایرانوم «گیاه بی مرگی» نام سومری ۱-۳-۵.
 ایگی گی خدایان ملکوت آسمانی به باور سومریان ۱-۲-۱۲.
 ایلیانوم/ارانو «گیاه زندگی یا بی مرگی» واژه سومری ۱-۱-۱۱؛ ۲-۱-۱۲.
 ای(آ)ننه «ایزدبانوی سومری» ۱-۷؛
 - بحث در ریشه آریایی نام آن ۱-۲-۵-۴؛
 - بحث در ریشه ایرانی نام آن ۴-۳-۱۲.
 اینین/ارین کی/ای ننه/ارین کی «شهر شوش» نام سومری ۳-۱-۱۲ (پانویس).

ب

بان/پان «گونه ای ظرف» واژه سومری ۱-۳-۵.
 بان شور/پان شور «کاسه تخت» واژه سومری ۱-۳-۵.
 براتره/بور «کوله بشتی، کیسه» واژه های سومری، در پیوند با واژه کاشی بوژرَرش ۱-۲-۱۱.
 برزه «مقام، سِمَت» واژه سومری ۲-۱-۹.
 برسو «پارسی» بخشی از واژه سومری معادل آهن ۲-۱-۹.
 برسو پاره دوم واژه سومری معادل آهن، پیوند آن با سرزمین پَرشی ۲-۴-۱۴.
 برسی «آرد جو» واژه سومری ۲-۱-۹.
 برسی «شال» واژه سومری؛ پیوند آن با نام سرزمین پَرشی ۲-۱-۹.
 برسینگ «بخشی از بدن» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
 برسینگ «بُرَس برای زبر کردن پارچه» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
 برسینگ ابرسیکی «گونه ای پوشاک» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
 برسینگ «شال» واژه سومری ۲-۱-۹ (پانویس).
 برنز، در سرودی سومری و در اشاره به سرزمین ماگان ۱-۵-۱-۱۴؛
 - نخستین ذکر آن در متن های مصری از دوران دودمان دوازدهم ۳-۲-۱۰.
 پره یکای درازا در زبان سومری ۶-۳-۹.

آگر «زمین کشت» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 آگل «آب بلند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 آگل «نیرو، پیروزی» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 آگل «نیروی بزرگ، نیرومند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 آلم «بُت» واژه سومری ۱۲-۳-۱۰-۴.
 آمَرده کی نام جغرافیایی در سومر ۱۱-۲.
 اِمِه «گوش» واژه سومری ۱۱-۱-۴.
 اِمِه سَل / اِمِه گَل «گوش سومری» ۱۱-۱-۴.
 اِمِه گی^۷ (ر) «= (گوش والای) سومری» ۱۱-۱-۴.
 آن / آنو نام خدای آسمان به باور سومریان ۱۲-۲-۱.
 آن / آنه «بالا، بلند، سر، باران، آسمان، خط الرأس»
 واژه سومری؛ نیز اشاره آن به فلات ایران؛ نیز
 به معنی «آهن شهابی، قلع، برده» ۱۴-۲-۴.
 آن برسو «قلع یا فلز پارسی» واژه سومری به معنی
 «آهن» ۹-۱-۲.
 آن (برسو) «آهن» واژه سومری ۵-۳-۳.
 آن برسو (ام) «آهن» واژه سومری ۱۴-۴-۲؛
 - پیوند آن با نام قوم پارس ۹-۱-۲.
 آن-برسو-ام «آهن» واژه سومری، پیوند آن با نام
 قوم پارس ۴-۵-۱.
 آن برسو (گ) «آهن» واژه سومری؛ پیوند آن با نام
 قوم پارس ۹-۱-۲.
 آنشوکور «خر کوهی» شناخت آن در سومر در
 پایان هزاره چهارم؛ نیز اشاره آن به کوه‌های
 زاگرس ۱۵-۲-۱.
 آنشِه «خر» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱؛
 - در پیوند با واژه کاشی بوژرزش ۶-۲-۵.
 آنشِه آبه «شتر»، «خر آن سوی دریا» واژه سومری
 ۱۴-۲-۱-۱.
 آنشِه بَره / آنشِه بَلِه «خر باربر» واژه‌های سومری
 ۱۱-۲-۱، در پیوند با واژه کاشی بوژرزش
 ۶-۲-۵.
 آنشِه بَلِه «خر باربر» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 آنشِه زی زی «اسب» واژه سومری از دوره دودمان
 سوم اور ۱۵-۱-۸؛ ۱۵-۱-۴-۱.
 آنشِه سی سی گونه ویژه‌ای از اسب (در متن‌های
 شولگی) واژه سومری ۱۵-۱-۲.
 آنشِه کوزه «اسب» واژه سومری، در متنی از

شولگی ۱۵-۱-۲.
 آنشِه کوزه «خر آن سوی کوهستان‌های خاوری
 (زاگرس)» واژه سومری ۱۴-۲-۱-۱.
 آنشِه کوزه «خر کوهی، خر خاوری» واژه سومری
 ۱۵-۱-۴-۱.
 «انکی/نین خورسنگ»، نام اسطوره‌ای سومری؛
 اشاره آن به سرزمین توکریش ۹-۳-۶.
 انمرکار نام شاه نیمه اسطوره‌ای سومر ۱۴-۳-۱۴؛
 ۱۷-۱۴-۴-۲-۷-۲ (پانویس)؛ ۱۴-۲-۱؛
 - استفاده نکردن او از اسب برای جابجایی بار
 ۱۵-۱-۲؛
 - روابط بازرگانی او با سرزمین آرته ۱۴-۵-۲-۱.
 «انمرکار و فرمانروای آرته»، متن سومری
 ۱۴-۵-۱-۲.
 آنه «قلع»، «آهن شهابی» واژه سومری؛ در پیوند با
 نام «آهن» ۹-۱-۲؛ ۱۴-۲-۱-۱.
 «او» آوای تزئینی در زبان سومری ۱۴-۱-۶.
 □ اوت □، نشان سومری، دربردارنده آواهای
 «تَم» و «پَر» ۴-۵ (پانویس).
 اوتو نام خدای خورشید سومری ۱۲-۱-۳؛
 - در پیوند با داستان گیل‌گمش ۱۷-۱۴-۵.
 اوتو نماد خورشید، واژه سومری ۱۲-۲-۱ (پانویس).
 (او) رودو «مس» واژه سومری، بحث در ریشه
 آریایی آن ۴-۵-۲-۱.
 اورودو «مس»، «سرخ»، بخش نخست واژه
 سومری معادل «شال مسی» ۹-۱-۲؛ ۱۴-۲-۱؛
 ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۵؛ ۱۰-۳-۵؛
 - بحث در ریشه ایرانی آن ۱۴-۱-۶.
 اورودو-برسی «شال سرخ (مسی)»، «ساخته مردم
 پَرشی؟» واژه سومری ۹-۱-۲؛
 - «شال مسی» واژه سومری ۹-۱-۲.
 اورودو لوهه «مس ناب» واژه سومری ۷-۲-۱۷ (پانویس).
 (ای) دیگنه «دجله» ۴-۵-۵؛ ۷-۱-۱۲-۳-۴؛
 - نام سومری، بحث در ریشه ایرانی آن ۴-۵-۲-۱.
 ایدِگینه «پُرشتاب، رود روان» نام رود دجله به
 زبان سومری ۱۳-۱-۶.
 ای دیگینه / ای دیگنه «دجله» نام سومری ۱۱-۲.

- «می» ۱۸-۳-۴.
 کاش گشتین «آبجوی ناب» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاش مه «آبجوی درجه یک» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 ۵-۳-۲.
 کیش (کیش کی) نام جغرافیایی کهن سومری ۵-۳-۲.
 گل «بسیار محترم»، «نیرومند» واژه سومری
 ۱۱-۴-۴؛
 - بحث در ریشه آریایی آن ۴-۵-۱.
 کلم ۹-۲-۶؛
 - اطلاق سومری‌ها به سرزمین خود ۹-۲-۱، نیز
 پانویس.
 کور «کوهستان»، «سرزمین بیگانه» یا «خاور» واژه
 سومری ۱۵-۱-۴؛
 - «کشور خارجی، کشور بیگانه»، نشان توصیفی
 سومری ۹-۲-۱.
 کور «کوه، کوهستان» واژه سومری ۱۱-۲-۱.
 کور و رود «سرزمین کوهستان مس» عبارت
 مرکب سومری ۱۴-۱-۵.
 کور گیش ارین «سرزمین کوهستانی و پُر جنگل
 ارین» نام سومری ۹-۳-۱؛ ۱۲-۳-۱ (پانویس).
 کور نازگین «کوه سنگ لاجورد» واژه سومری
 ۱۴-۱-۵؛ ۱۴-۱-۵-۲.
 کوسی آت (کوسی آت کی) نام جغرافیایی کهن
 سومری ۵-۳-۲.
 کوشو «لاک‌پشت دریایی» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۲-۱.
 کوک کاسیت - ری «نگهبان کاسی» ۱۸-۴-۳؛
 - پاژنامه یکی از خدایان سومری ۵-۳-۱.
 کی نشان توصیفی سومری همراه نام جاها و
 نام‌های جغرافیایی ۹-۲-۱.
 *کی سر/ گوی سر «شاه بزرگ» ریشه ایرانی
 واژه‌های سومری کی سر ۱۱-۴-۱.
 کی سر «افق، جهان» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 کی بن گی کهوری (سرزمین) اشاره به آن در یک
 متن سومری ۹-۲-۱ (پانویس).

گ

- گشتین «می» واژه سومری ۵-۳-۱.
 گل «بزرگ»، «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۴-۵-۱.

- شولگی، واژه سومری ۱۵-۱-۸؛ ۱۵-۲-۱.
 سیگ «شامگاه»، «پست»، «پایین» واژه سومری
 ۱۴-۱-۱-۱.
 سیگ ته «پایین، باختر» واژه سومری ۷-۲-۳
 (پانویس).
 سیگ (ته) واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای
 پایین» ۱۴-۲-۱-۱.
 سیگ ته - ایگی - نیم شه «از پایین تا بالا» عبارت
 سومری ۱۴-۲-۱-۱.
 سین «خدای ماه» سومری ۱۲-۳-۷.

ش

- شیر «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 شر «بزرگ» واژه سومری ۱۱-۴-۱؛
 - «شاه، فرمانروا» در پیوند با واژه کاشی سره
 ۶-۲-۱۵؛ ۱۱-۴-۱؛ ۱۱-۲-۱.
 شویر نگارش سومری نام سرزمین سو بر تو (در
 باختر ایران) در یک متن کهن ۵-۳-۱.
 شول «پهلوان، یل» واژه سومری ۱۱-۴-۱؛
 ۱۱-۲-۱.
 شیر آش له □ «پیشرو» واژه سومری ۱۱-۴-۱.
 شیر آش له «گونه‌یی» سربند واژه سومری
 ۱۱-۴-۱.

ک

- کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری ۱۸-۴-۳؛
 ۵-۳-۱.
 کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، اکدی و
 ایلامی ۵-۳-۱۰.
 کاس کاش «آبجو» واژه‌های سومری، ایلامی،
 اکدی ۱۲-۳-۱.
 کاش «آبجو، نوشابه مستی آور» واژه سومری
 ۵-۳-۲؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۸-۶-۲.
 کاش «تاختن اسب» واژه سومری ۵-۳-۱.
 □ کاش □ واژه نگار سومری و اکدی برای نامیدن
 «آبجو» ۵-۲-۱.

- کاش دی «دویدن» واژه سومری ۵-۳-۱.
 کاش کورون «می» واژه سومری ۵-۳-۱؛
 - ۵-۳-۲؛

- نام کوهی در جنوب ایران در اسطوره‌های
سومری ۱۲-۲-۱.

سامَرَه (تمدن پیش سومری در میانرودان) گمان
آریایی بودن آن ۱۸-۱؛

- در پیوند با چلیپای شکسته ۷-۲-۱۸.

سَل اَگل «بلند» واژه سومری ۱۱-۱-۴.

سَلَمات قَقَدی (م) «انسان سرسیاه» اطلاق
سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
بدین‌گونه در زبان اکّدی نمود یافت
۱۲-۳-۱۰-۵ (پانویس).

سوئَن نماد ماه، واژه سومری ۱۲-۲-۱ (پانویس).

سوَبور (سرزمین) در متن‌های سومری ۷-۱-۲.

سور^۷ «بالا آمدن، زمین بلند» واژه سومری
۱۱-۱-۴.

سومر (سرزمین) ۱-۱-۲؛ ۲-۲-۱؛ ۶-۱۴؛

- اشاره به سرزمین‌های خاوری آن در متنی از
پورسین ۹-۲-۱؛

- در پیوند با «دریای پایین» ۱۴-۲-۱-۱.

سومر (تمدن) ۱۸-۱.

سومری (اسطوره‌های) اشاره آنها به سرزمین
شوبَر در پهنه زاگرس ۱۰-۲-۵.

سومری (زبان) ۱۶-۳؛

- در پیوند با زبان کاشی ۶؛

- ریشه آریایی نام مس در آن ۵-۳؛

- وامواژه‌های آریایی در آن ۲-۷.

سومری (متن‌های) توصیف فلات ایران
به‌صورت سرزمینی با جنگل‌های انبوه
۱۰-۳-۱۰؛

- گزارش آنها از آهن شهابی ۱۴-۴-۱.

سومری (نگاره‌های)، نقش چارپایانی که به
گاری‌های بارکش بسته می‌شدند؛ نیز به
عنوان نخستین نشانه حضور اسب در
میانرودان ۱۵-۱-۲.

سومریان، حضور آریاییان در میانرودان پیش از
کوچ این قوم به آن سرزمین ۷-۲-۱۸؛

- سَر کوتاه آنها ۲-۶-۱.

*سیسَه/سیسی آوانویسی‌های گوناگون واژه‌نگار
سومری آنشَه کوره ۱۵-۱-۴-۱.

سی‌سی نام گونه ویژه‌ای از اسب در متن‌های

(پانویس).

خورسَگ دَکَه «سفیدکوه» واژه سومری ۱۴-۴-۱.

خورسَگ گَی «سیاه‌کوه» واژه سومری، در پیوند با
جنگ‌افزار لوگَل‌بَنده در حرکت او به سوی
اَرَتَه ۱۴-۴-۱.

د

«دریا»، جایگاه خاوری آن در ذهن سومریان
۱۴-۲-۱-۱.

دوسو «گورخر ایرانی نر» واژه سومری در متن
شولگی؛

- به عنوان غنیمت جنگی؛ نیز پیوند آن با اسب
۱۵-۲-۱.

دوگ «برسی‌ایله» کاسه سفالی» واژه سومری
۹-۲-۱ (پانویس).

دوگ «کاسه، پارچ» واژه سومری ۹-۲-۱ (پانویس).
*دینگَنه «رود تیز»، گونه آغازین نام سومری
(ای) دینگَنه «دَجلَه» ۴-۵-۲-۱.

دینگیر مَه «خدای مَه» نام ایزدمادر سومری
۱۲-۳-۷.

ر

*رودو «سرخ»، ریشه واژه سومری معادل مس
۱۴-۱-۶؛

- گونه آغازین سومری (او) رودو ۴-۵-۲-۱.

ز

زَبر «برنز»، «مس» واژه سومری ۱۱-۲-۱؛
۱۴-۳-۱؛ ۱۴-۳-۳.

زَبرزَبر «آیینۀ فلزی»، «گَرز و جنگ‌افزار»، «سرنیزه»
و «کاسه فلزی» واژه مرکب سومری ۱۴-۳-۱.
زَگین «سنگ لاجورد» واژه سومری ۱۴-۵-۱-۲؛
۱۴-۵-۲.

زَگینَه/زَگینو/نازَگین واژه‌های سومری در پیوند با
سنگ لاجورد ۱۴-۵-۲.

زی‌زی «با شتاب» واژه سومری ۱۵-۱-۴-۱.

س

سابوم (کوه) ۱۲-۳-۴؛

نیم «ایلام» نام سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 نیم کی «ایلام» نام سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 نیم «بامداد»، «بالا» واژه سومری ۱-۱-۲-۱۴.
 نیم (ته) واژه سومری در پیوند با عبارت «دریای بالا» ۱-۱-۲-۱۴.
 نین «بانو» واژه سومری ۱-۳-۵.
 نین خورسگه «خدای بانوی کوهستان» نام سومری ۱-۳-۵.
 - نام ایزدبانوی کوهستان سومری ۱-۲-۱۲.
 نین دکومه نام پرستشگاهی منسوب به ایزدبانوی مادر سومری ۷-۳-۱۲.
 نین کاسی «خدای بانوی آبجو» ۳-۴-۱۸.
 - نام سومری ۱-۳-۵.
 نین کاشی «خدای بانوی آبجو» نام سومری ۲-۳-۵.
 نین مه نام ایزدمادر سومری ۷-۳-۱۲.
 نینورته (ایزد سومری) سرودی سومری برای او که فرضیه برابری ماگان و عمان را یکسره ناممکن می‌سازد ۱-۵-۱-۱۴.
 ه

هومبابا ۳-۱-۵-۱۴؛ ۵-۱۴-۱۷؛ ۳-۴-۱۸؛ ۲-۱-۶-۱۸.
 - گویش سومری یکی از خدایان ۱-۳-۵.
 - نام فرمانروای سرزمین ایرین در افسانه گیل گمش ۳-۱-۱۲.
 هومبان خدای جنگلهای ایرین در حماسه گیل گمش ۱-۳-۵.

ی

یبروکی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).

شعرهای کهن سومری ۱-۲-۷.
 ملووه/ملووخه (سرزمین) به عنوان خاستگاه قلع در متن‌های سومری ۱-۲-۱۴؛
 - به عنوان سرزمینی واقع در خاور ماد در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹؛
 - به عنوان منبع تهیه مس در میانرودان ۳-۱-۱۴؛ ۳-۲-۷.
 - نام سرزمینی در خاور فلات ایران در متن‌های میانرودانی ۱۲-۳-۵؛ ۱۷-۸؛
 - نیز پیوند آن با تمدن بزرگ سند ۴-۵-۱-۱۴.
 موخول، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).
 موش ایرن کی «شوش» نام سومری ۵-۱-۱۲؛ ۳-۱-۱۲ (پانویس).
 مه نام ایزدمادر سومری ۷-۳-۱۲.
 مه نیروی الهی، سامان آیین» نام سومری ۱-۹؛
 - «نیروی ناب خدایان» نام سومری ۱-۲-۱۲.
 مه «والا، بزرگ» واژه سومری ۱-۳-۵؛
 - «شکوهمند» ۱-۲-۱۱.
 مه اته یکی از نام‌های «خدای ماه» سومری ۷-۳-۱۲.
 مه دی (آه) «خدای ماه آسمان» نام خدای سومری ۷-۳-۱۲.

ن

نا «سنگ» واژه سومری ۲-۵-۱۴.
 ناژگینکو واژه سومری در پیوند با سنگ لاجورد ۲-۵-۱۴.
 ناهیتی نگارش سومری نام ایزد خورشید در متن پیمان نرامسین ۴-۳-۱۲.
 ننه «ایزدبانوی ماه» در فرهنگ سومری ۷-۳-۱۲؛ ۹-۱-۱۳ (پانویس).

- در پیوند با تَبَر جنگی آهنی او که در سیاه کوه تهیه شده بود ۳-۱۴؛
 - نام شاه شهر اوروک ۲-۱۲-۱.
 لوگُل کی سَرَه «شاه جهان» واژه سومری ۴-۱۱-۱.
 لومَه نام فرقه‌ای روحانی در آیین «خدای ماه» سومری ۷-۳-۱۲.
 لومَهو نام فرقه‌ای روحانی در آیین «خدای ماه» سومری ۷-۳-۱۲.
 لومَه «تصفیه شده» واژه سومری ۶-۱-۱۴.

م

- مَتی بازتاب واژه سومری مَدَه در متن‌های میخی ۷-۲-۹؛
 - پیوند آن با نام سرزمین میتانی ۶-۸-۱۵.
 مَدَه واژه سومری؛ نیز نامی جغرافیایی در متن‌های میانرودانی؛ نیز پیوند آن با سرزمین ماد ۱-۲-۹.
 مَدَه اوری کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه سوییر کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه کی به معنی عام «سرزمین»، واژه سومری ۶-۲-۹؛ ۱-۲-۹.
 مَدَه کین (!) گی اوری کی (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه کین (!) گی (!) سَگ-۶ (سرزمین) اشاره به آن در یک متن سومری ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه کی یَن گِ یَن کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه مَدَه واژه سومری، ترجمه ناپذیرفتنی آن به صورت «سرزمین‌ها» ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه مَدَه ی، نام سرزمینی در خاور سومر و اشاره به آن در متنی از پورسین ۱-۲-۹ (پانویس).
 مَدَه مون گِ یَن کی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَدَه نیم کی-ماکی (سرزمین) ذکر آن در یک سند سومری در پیوند با پیشوند مَدَه ۱-۲-۹.
 مَر تو گویش سومری نام قوم آمد ۵-۵-۴.
 «مرد کوهستان»، صفت ایزد مَر تو در یکی از

- گُل «بزرگ» واژه سومری ۴-۱۱-۱.
 گُل «شاه، شاهزاده» واژه سومری ۴-۱۱-۱.
 گو «گاو» واژه سومری ۱-۲-۱۱.
 گوروش «سرباز بومی» واژه سومری ۵-۱۲-۱ (پانویس).
 گوشکین «زَر» واژه سومری ۷-۵-۴؛ ۱-۲-۱۱.
 گوته نام مالیات پهنه‌های باختری سومر و نیز ایلام در دوران دودمان سوم اور ۳-۲-۹.
 گوته مَدَه نام مالیات پهنه شمال خاوری سومر در دوران دودمان سوم اور ۳-۲-۹.
 گی^۷ (ر) «بلند» واژه سومری ۴-۱۱-۱.
 (گیش) اَلَم «بُت» واژه سومری ۴-۱۰-۳-۱۲.
 گیش برسی «پاره چوبی از کشتی» واژه سومری ۲-۱-۹.
 (گیش) اَلَم «حفر کردن» واژه سومری ۴-۱-۹.
 گیل گِمَش شاه سومری ۱-۱؛ ۱-۲-۱۴؛ ۳-۱۴؛ ۳-۱-۵-۱۴؛ ۳-۱-۷؛ ۳-۴-۱۸؛ ۲-۱-۶-۱۸؛ ۲-۲-۷ (پانویس)؛ ۱-۳-۵؛
 - نام پیکر نیمه اسطوره‌ای سومری؛ نیز سفر او به سوی خاور برای دستیابی به جاودانگی ۳-۱-۱۲؛
 - همانندی‌های آن با روایت اژی دَهاک مار دوش ۵-۱۴-۱۷.
 «گیل گِمَش و سرزمین جاودانگان» ۱۰-۲-۷.

ل

- لو «مرد، فرد» واژه سومری ۱-۳-۵؛
 - «مرد، فرمانروا، روحانی» ۷-۳-۱۲.
 لوکاش «چاپار» واژه سومری ۱-۳-۵.
 لوکاش سه سه «میزبان» واژه سومری ۱-۳-۵.
 لوگُل «شاه، بزرگ»، «شاهزاده، شاه» عنوان مرکب سومری، بحث در ریشه آریایی آن ۱-۵-۴؛ ۴-۱-۱۱؛
 - «شاهزاده، شاه» واژه سومری ۴-۱-۱۱.
 لوگُل بَنَدَه شاه سومری ۳-۱-۱۲؛ ۳-۳-۱۲؛ ۱-۲-۱۴؛ ۲-۴-۱۷؛ ۴-۱۴-۱۷؛ ۵-۱۴-۱۷؛ ۱-۳-۵؛ ۲-۱-۶-۱۸؛
 - حرکت او به سرزمین اَر تَه و تهیه جنگ‌افزار از سیاه کوه ۱-۴-۱۴؛

واژه‌ها و نام‌های اکّدی (سامی خاوری)

(دربردارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ اکّدی)

۱

- ایله از شهرهای میانرودان، در متنی از سارگن اکّدی ۳-۳-۵؛ ۳-۲-۹؛ ۱۵-۲-۷؛ ۲-۶-۹؛ ۱۷-۱۴-۹؛ ۶-۹-۱؛ نیز پانویس؛
- (تل مردیخ امروز) ۹-۳-۵؛
- نام‌های آریایی در آن ۳-۲-۷ (پانویس).
- اپرو «تدارک دیدن (غذا و جز آن)» واژه اکّدی ۲-۴-۱۰ (پانویس).
- ارپو او آسو «به درون و بیرون شدن»، «به آزادی جنبیدن» عبارت اکّدی-بابلی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- ارپو «غروب خورشید» واژه اکّدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- آرتینی «چرخ» واژه اکّدی ۵-۲-۱۵.
- آرتی (ی)نو «بخشی از ابزار جنگی؟» واژه اکّدی ۱-۷.
- آرتی (ی)نو «بخشی از یک زین افزار»، «چرخ آزابۀ رزمی» واژه اکّدی ۵-۲-۱۵.
- آرن «افسار» واژه اکّدی ۲-۱-۹ (پانویس).
- آروکو نگارش اکّدی نام پارسی باستان ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آروهتی «پُر آب» نام اکّدی ۱-۳-۲.
- آری «بام» واژه ایلامی- اکّدی ۱-۱-۱۱.
- آری-امو نگارش اکّدی نام سرزمین آریا ۱-۳-۲.
- آری بو «غروب خورشید» واژه اکّدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- آریم «سربازان آریایی» واژه اکّدی ۵-۳-۵.
- آریم نام اکّدی ۴-۱-۱۳ (پانویس).
- آرینو «در بند کردن» واژه اکّدی ۲-۱-۹ (پانویس)؛
- «دستبند» واژه اکّدی ۹-۲-۹؛
- «گردنبند (ایرانی)» واژه اکّدی ۲-۱-۹.
- آریوم = آری-ینوم «آریایی» در پیوند با واژه اکّدی معادل «مس» ۵-۱۰-۳-۱۲.
- در پیوند با عبارت اکّدی معادل «مس سیاه» ۶-۱-۱۴.
- آریوم-صلموم «گونه‌ای مس» واژه اکّدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
- آریوم-صلموم «گونه‌ی مس سیاه» عبارت اکّدی ۶-۱-۱۴.
- آریه-اویمه نگارش اکّدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱ (پانویس).
- آری-یمو نگارش اکّدی نام استان «آریا» ۲-۴-۱۰ (پانویس).
- آری-ینو واژه اکّدی ۱-۱-۱۱.
- آشکوزای نگارش اکّدی نام قوم سکا ۱-۳-۱۰.
- آشگوزی نگارش اکّدی نام قوم سکا ۱-۳-۱۰.
- آشوس ریشه واژه اکّدی معادل اسب ۱-۴-۱۵-۱-۴.
- آگد ۱-۴؛
- به عنوان سرزمینی از گروه میانی پهنه‌های چهار بخش جهان در متن‌های میانرودانی ۷-۲-۹؛
- در متن سارگن ۱-۳-۹؛

سِیَرو «برنز» واژه اکدی ۳-۱۴.
سِیَرو (م) «برنز» واژه اکدی ۱-۲-۱۱؛ ۱-۳-۱۴.
سیسو «اسب» واژه اکدی ۱-۳-۱۵؛ ۳-۴-۱۵؛ ۸-۱-۱۵؛
۲-۱-۱۵؛ ۹-۱-۱۵؛ ۴-۵-۱۵؛ ۱-۴-۱۵؛ ۲-۱-۱۵.
سیسو «اسب» واژه اکدی ۱-۴-۱۵.
سیلو (م) «سایه» واژه اکدی ۱-۵-۴؛ ۱-۱۲-۳-۱۰-۴.

ش

شراخو (م) «عالی، شایان» واژه اکدی ۴-۱-۱۱.
شَرَتو (م) «شاهدخت» واژه اکدی ۴-۱-۱۱.
شَرَو (م) «شاه، شاهزاده» واژه اکدی ۴-۱-۱۱؛
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۱۵-۲-۶.
شِشِث «شش» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).
شِشِشه «شش» واژه اکدی ۵-۲-۱۵.
شیشاتو (م) «یک ششم» واژه اکدی ۱-۴
(پانویس).
شِشِث «شش» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).

ص

صَلُموم در پیوند با عبارت اکدی «مس سیاه»
۶-۱-۱۴.

ع

عَبِدو «کارکردن» واژه اکدی ۹-۱-۱۱.

ق

قَرنو (م) «شاخ» واژه اکدی ۴-۱-۱۱.
قَشَتو «تیرانداز» واژه اکدی ۱۸-۲-۶.

ک

کاس «نوشابه مستی آور» واژه سومری، اکدی و
ایلامی ۱۰-۳-۵.
کاس کاش «آبجو» واژه‌های سومری، ایلامی،
اکدی ۳-۱-۱۲.
کاسپو (م) «نقره» واژه اکدی ۱-۳-۵؛ ۳-۳-۵؛
۳-۴-۱۸؛ ۲-۲-۱۱.
کاسو «شاگرد اسب چران» واژه اکدی ۱-۳-۵؛
۴-۵.
کاسو (م) «جام، کاسه» واژه اکدی ۱-۳-۵.

خَموراپی ۱۸-۷-۱؛ ۱۸-۷-۱۵؛ ۶-۱۵؛

- اشاره نکردن قانون‌نامه او به اسب ۲-۱-۱۵؛
- اشاره تورات به آن با نام اَمَرافِل ۲-۷-۱۵؛
- «برگرفته از آب جاودان» بحث در ریشه آریایی
نام او ۲-۷-۱۴.

د

دَگَن/داگان «خدای آب و هوا» ۱۳-۳-۱۲؛
- نام خدای اکدی ۳-۳-۵.
دوخنو «آرزن» واژه اکدی ۲-۲-۱۱.

س

سارگَن اکدی ۳-۳-۵؛ ۳-۲-۷؛ ۱۶-۲-۷؛ ۶-۳-۹؛
۱-۶-۹؛ ۱-۲-۱۴؛ ۱-۲-۱۴؛ ۱-۱-۲-۱۴؛ ۳-۱۴؛
۱۸-۶-۱-۳؛ ۱-۲-۹ (پانویس)؛
- اشاره او به گو تیوم ۱-۳-۹؛
- اشاره او به نام سرزمین پارس‌های کهن ۱-۹-۱.
سارگَن دوم ۶-۱-۹؛ ۱-۱-۱۱؛ ۲-۱-۵-۱۴؛
۳-۱-۱۵؛
- اشاره او به نام ۲۳ تن از سرکردگان مادی
۳-۹-۱۷.

سِبوَتوم «هفتمین روز ماه» واژه اکدی ۱-۴
(پانویس).

سِبو (م) «هفتمین» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).
سِبه «هفت» واژه اکدی ۱-۴ (پانویس).
سَری_یم/سیری_یم «زهره» واژه اکدی ۱۰-۱-۱۳.
سَلامو (م) «سیاه» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲؛
۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

سَلَمات قَقَدی (م) «انسان سرسیاه» اطلاق
سومری‌ها به مردم میانرودان که بعدها
بدین‌گونه در زبان اکدی نمود یافت
۵-۱۰-۳-۱۲ (پانویس).

سَلَمَتو «سیاهی» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).

سَلَمو «سیاه، بسیار تیره» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲
(پانویس).

سَلَمو «مس آرسنیک» واژه اکدی ۵-۱۰-۳-۱۲.
سَلَمو (م) «سیاه، تاریک» واژه اکدی ۴-۱۰-۳-۱۲؛
۱-۵-۴.

- پیوند آن با نام اوری در متن‌های سومری
۶-۲-۹.

اَکَد (دودمان کهن) اشاره به سرزمین ماد در
متن‌های آن ۶-۲-۹.

اَکَدی (زبان) ریشه آریایی نام مس در آن ۵-۳؛
۳-۱۶؛

- وامواژه‌های آریایی در آن ۷-۲.

اَکَنَدَش «پره چرخ» واژه اَکَدی و آشوری ۶-۲-۱.
اَنکو/اَناکو «قلع» واژه اَکَدی ۱۴-۲-۱.

او-پَریس «بخش کردن، بُرش زدن» واژه اَکَدی
۸-۱-۹.

اوردو/مارو واژه‌های اَکَدی ۷-۲-۹ (پانویس).

اوردو کاشی پَخن ثبت اَکَدی نام شهر هیتی
کاشی پَخه ۵-۳-۸.

اونوتو «ظرف» واژه اَکَدی ۱۱-۲-۲.

ایپ-پَرسو «جدا شده» واژه اَکَدی ۹-۱-۸.

(ای) دیکلت «دجله» نام اَکَدی ۱۳-۱-۶؛

- بحث در ریشه ایرانی کهن آن ۴-۵-۱-۲.

ایر□□ «آریایی»، «برده» واژه نگار اَکَدی ۷-۲-۹.

- بخشی از نام‌های شخصی در پیوند با قوم کاشی
۱-۱-۶؛

- واژه نگار جزئی از نام فردی کاشی آرده گاشان
۳-۳-۶.

ایرانوم واژه اَکَدی ۱۱-۱-۱.

ایری «آریایی، ایران» بخشی از واژه اَکَدی به معنی
«پهنه دست نیافتنی آسمان» ۱۰-۳-۱.

ایری آنوم «گیاه بی مرگی» واژه اَکَدی ۱۷-۱۴-۴؛
۱۸-۶-۲.

ایری آنوم / ایری نینو / اِرنوم / ایری آنوم /
(گیش) ایری نینوم / (گیش) ایری نینوم / ایللی نینوم /

(گیش) اِلنو گونه‌های گوناگون نام گیاه
بی مرگی در زبان اَکَدی ۱۲-۲-۱.

ایشتر ایزد میانرودانی، معادل آن در انجمن
خدایان هیتی ۱۲-۳-۴؛ ۶-۱-۱؛

- نام ایزد اَکَدی همسنگ با ای ننه‌ی سومری
۱۲-۳-۶.

پ

پاتسه نگارش نام آن در متن‌های اَکَدی و آشوری
۹-۱-۶.

پاری سَگه «پارسی کوچک» نگارش اَکَدی یک نام
فردی ایرانی باستان ۹-۱-۸.

پراسو (م) «بریدن، قطعی کردن، تعیین کردن،
تحوّل قطعی» واژه اَکَدی ۹-۱-۸.

پراسو «نیایش» واژه اَکَدی ۹-۱-۸.

پردسو «باغ محصور» واژه اَکَدی ۵-۳-۱۰.

پردسه «می» واژه اَکَدی ۵-۳-۱۰.

پرزلی «آهن» واژه‌ای اَکَدی در متن نرام‌سین
۹-۱-۲ (پانویس).

پرسو (م) «پس رفت سبیل» واژه اَکَدی ۵-۳-۱.

پرسو (م) «جدایی» واژه اَکَدی ۹-۱-۸.

پرسو (م) «حصارکشی باغ» واژه اَکَدی ۵-۳-۱۰.

پرسو (م) «فوج سربازان» واژه اَکَدی ۵-۳-۱۲.

پرسو (م) «فوج سربازان» واژه اَکَدی ۹-۲-۹؛

- «مردم سرزمین پَرتشی، پارسیان» واژه اَکَدی
۹-۲-۱.

پرسو (م) «کاروان» واژه اَکَدی ۹-۲-۱.

پرسو (م) «مقام، سیمت، سامان» آیین» واژه اَکَدی
۹-۲-۱.

پرسی گو (م) «سَر بند، کلاه» واژه اَکَدی ۹-۲-۱.

پَرتشو «پارس» نام اَکَدی ۹-۱-۶.

پَرتشی «نام سرزمین و قوم کهن پارس» نگارش
اَکَدی نام سومری پَرتشی ۹-۲-۱.

پَرتشی گم «کلاه» واژه اَکَدی ۹-۲-۱ (پانویس).

پَرتشیگو (م) «کلاه» واژه اَکَدی ۱۱-۴-۱.

پَرتصوم «نیایشگاه» واژه اَکَدی ۹-۱-۸.

پروتو «گونه‌ای مرمر سفید» واژه اَکَدی ۹-۲-۱.

پروتو (م) «گونه‌ای تیردان» واژه اَکَدی ۹-۲-۱.

پورتو «فُرات» نام اَکَدی ۱۴-۱-۶ (پانویس).

*پورتنتو / پورتو / اوروتو «فُرات» نام اَکَدی
۱۳-۴-۱.

پیلکو خولی «نخ‌ریس» واژه اَکَدی، در متن‌های
آلاخ ۹-۱-۴ (پانویس).

ح

حمورابی نک حمورابی.

ب

بورنوم / بورانوم نام اَکَدی ۱۳-۱-۴ (پانویس).

- متنی از او که به گونه‌ای دیزی ویژه سیستان، به عنوان غنیمت اشاره می‌کند ۱۴-۱-۵؛
- همزمانی دوران او با فرمانروایی متوچهر ۱۷-۱۴-۵.
- نَرشخی، گزارش او از سیاوش ۱۷-۱۴-۵.
- نَم‌روم واژه اکدی، اشاره به معنی‌های گوناگون پیشنهاد شده برای آن ۹-۲-۶ (پانویس).
- نو پسوند اکدی و هوری، در پیوند با واژه‌های مرتبط با رنگ اسب ۱۵-۱-۵؛
- در پیوند با واژه مَرِیه‌نو ۱۵-۳؛ ۱۵-۱۱-۲.

و

- واروم/مآرو «رفتن» واژه اکدی ۷-۲-۹ (پانویس).
- (و) اسو (م) «بیرون آمدن» واژه اکدی ۱۲-۳-۱۰-۵.
- وَرِدوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۵.
- (و) ردوم «برده» واژه اکدی ۷-۲-۹.
- وَرَدی شوَبریم «برده سوَبری» عبارت اکدی ۷-۲-۵.
- وَرَدی گوتی «برده سرزمین گوتی» عبارت اکدی ۷-۲-۵.

ه

- هَپَته‌ره «صفتی برای اسب» واژه اکدی ۱۵-۸-۵؛
- در پیوند با پرورش اسب ۷-۲-۱۱؛ ۴-۵-۳.
- هَرَه‌ماهی نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- هَری/هاری/هَرَه نگارش اکدی جزء آریه در نام‌های فردی پارسی باستان ۱۱-۱-۱.
- هَری‌زنو نگارش اکدی نام ایرانی کهن *آری‌زنَه ۱۱-۱-۱؛ ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- هَری‌مَز نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).
- هَری‌مَوز نگارش اکدی نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱ (پانویس).

ی

- یارموتی شهری در متن‌های سارگن اکدی ۵-۳-۳.

- ماری از شهرهای میانرودان ۱۴-۴؛ ۱۵-۷-۲؛ ۱۰-۴-۲؛
- در متنی از سارگن اکدی ۵-۳-۳؛
- ورود آموزه‌ها به آن در میانه سده ۱۹ ق م ۷-۲-۱۵.
- مَتکو/مَتَقو (م) «شیرین» واژه اکدی ۱۱-۲-۲.
- «متن‌های نرو» ۷-۲-۱۰.
- مَدَه‌اوری که نام چشم‌اندازهای شمالی میانرودان در دوران پسین اکدی ۱۱-۱-۱.
- مَرَته «مردان، جنگجویان» واژه اکدی ۷-۲-۵؛ ۷-۲-۸.

- مَردوم ریشه ایرانی باستان واژه معادل «برده» در زبان اکدی ۷-۲-۹.
- مَرَزَه واژه اکدی در پیوند با پَرسو (م) ۹-۱-۲ (پانویس).
- مَروفرم اکدی واژه آریایی مَرِیه ۱۵-۳.
- مَزَدَئِزنَه نگارش اکدی نام مادی ۱۷-۹-۳.
- مَنی‌نو «گردنبند» واژه اکدی ۱۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۲-۳؛
- واژه‌ای از متن‌های قَطَنَه ۱۵-۱۱-۲؛ ۱۴-۵-۲.
- مو «آب» واژه اکدی ۷-۲-۷.
- مو «مُردن» واژه اکدی ۷-۲-۷.
- می‌صیر/می‌صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
- می‌صیری «مصر» نام اکدی ۸-۱۷.

ن

- نا «سنگ» واژه اکدی ۹-۱-۲ (پانویس).
- نَپروتو «گونه‌ای سنگ جادویی» واژه اکدی ۹-۱-۲.
- نازگین «سنگ لاجورد» واژه اکدی ۹-۱-۲.
- نَرام‌سین ۷-۲-۱۰؛ ۹-۶-۱؛ ۱۲-۳-۵؛
- اشاره او به گوتیوم ۹-۳-۱؛
- پیمان او با فرمانروای ایلام ۱۲-۳-۴؛
- روایت او از گروهی به نام اَرین‌مَنده ۱۵-۴؛
- شاه اکَد ۵-۳-۳؛
- شکست او از شاه آنوَبِنینی ۱۴-۳؛
- متنی از او در پیوند با «دریای بالا» ۱۴-۲-۱-۱؛

□ کاش □ واژه نگار سومری و آکدی برای نامیدن «آبجو» ۲-۱-۵.

کاش ماهو □ کاش ماه □ «آبجوی درجه یک» واژه آکدی ۱-۳-۵.

کاشو «سیل سنگین» واژه آکدی ۱-۳-۵.

کاشو گویش آکدی نام قوم کاشی ۴-۵-۶؛ ۲-۵.

کاشو گویش دیگر نام قوم کاشی در متن های ایلامی و آکدی ۱-۵.

کاشو نام سرزمینی در متن های نرام سین ۳-۳-۵.

کاشی (سرزمین) اشاره غیر مستقیم به آن در متنی از سارگن آکدی ۳-۳-۵.

کربلتو □ توگنر. بیل. مش □ «کلاه» واژه آکدی ۴-۱-۱۱.

کشو «ناشایست» واژه آکدی ۱-۱-۵.

ککته نگارش آکدی نام پارسی باستان کاکته ۹-۳-۱۲ (پانویس).

کشو «ناشایست» واژه آکدی ۱-۱-۵.

کنعان ۱-۳-۱۲.

کورنگو «برنج» واژه آکدی ۲-۲-۱۱؛

- برگرفته از فارسی گورینج ۷-۵-۴.

کو- گشیه در پیوند با «کوه های نقره کاشی» ۳-۱-۶-۱۸؛

- «کوه های نقره» واژه آکدی ۳-۳-۵.

«کوه های نقره»، در متنی از سارگن آکدی ۳-۳-۵.

کی-!-ایپ-ر-د-آ واژه آکدی، در پیوند با ریشه ایرانی آن، کی فراده ۴-۱-۱۱.

کیه ئی پراده نگارش آکدی نام ایرانی کهن ۱-۱-۱۱.

کیه پراده نگارش آکدی نامی ایرانی ۶-۱-۱۱.

گ

گوتی (قوم) ۳-۳-۵؛ ۳-۳-۵؛ ۵-۳-۵؛ ۱۰-۳-۱۶؛

۱۸-۴-۱؛ ۱۸-۴-۵؛ ۱۸-۴-۶؛ ۱۸-۷-۳-۷؛

- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۲-۳-۹؛

- تازش آنان به آکد و فروپاشی دودمان سارگن ۱-۳-۹؛

- تازش آنان به میانرودان و پیوند آن با روایت کی کاؤس ۵-۱۴-۱۷؛

- در پیوند با قوم های تُخاری زبان ۷-۳-۹؛

- در متنی از نرام سین ۷-۲-۱۰؛

- سپیدپوست نامیدن آنان توسط میانرودانی ها ۶-۲-۹؛

- سپیدچهرگی مردم آنان در متن های میانرودان،

نیز زبان آریایی مردم آنان ۵-۳-۹؛

- کوچ آنان به سوی خاور ۸-۳-۹؛

- نبود اشاره صریح به آنان در سندهای مصری،

نیز پیوند آنان با گوتیوم در سندهای

میانرودانی ۳-۳-۹؛

- هجوم آنان به میانرودان ۸-۱۵؛

- یکی دانستن آنان با قوم مَرتو در نوشته های

گوناگون میانرودانی ۷-۲-۳؛

- یورش شاهان دودمان سوم اور به آنان ۴-۳-۹؛

- گویش آکدی نام قوم ایرانی کوچی ۵-۳-۱۱.

گوتیوم اکوتیوم (سرزمین) ۹-۲-۶؛ ۱۸-۶-۳؛ ۷-۲-۳-۱۰-۹؛

- به عنوان سرزمینی در پیوند با کیمش در

متن های دودمان سوم اور ۱۴-۱-۳-۵؛

- در پیوند با واژه مده در متن های شولگی ۹-۲-۱؛

- در متنی از نرام سین و به عنوان سرزمینی که به

تصرف قوم ارین منده در می آید ۴-۱۵؛

- در اسناد دوران پسین آشور ۵-۲-۹؛

- نخستین اشاره به آنان ۱-۳-۹.

گیش گیگیر «آزابه» واژه مرکب آکدی ۱۵-۲-۵.

«۱ □ گیش گیگیر □ ششه توپ خه آر تینی»، «یک

آزابه با چرخ شش پره» عبارت آکدی ۱۵-۲-۵.

گیگیر «آزابه» واژه آکدی ۱۵-۲-۵.

لا

لا ایر (ی) آنو «پهنه دست نیافتنی آسمان» واژه

آکدی ۱۰-۱-۳؛ ۱۱-۱-۱.

لا- ایری آنو/لا- ایرانوم «سیل» واژه آکدی ۵-۳-۱.

لکاشوکی «مردی از سرزمین کاشو» واژه آکدی

۵-۳-۳.

م

ماتو (م) واژه آکدی در پیوند با ماد ۹-۲-۶.

مارو (م) «پسر، فرزند» واژه آکدی ۱۱-۱-۱.

(پانویس).

واژه‌ها و نام‌های سامی باختری

(دربردارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ سامی باختری)

آ

- آریسی گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).
آریوخ گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).

پ

- پاراش «اسب» واژه عبری ۵-۳-۱؛ ۱۸-۷-۳-۵؛
۹-۱-۲؛
- نیز پیوند آن با واژه پارسی باستان پارسه
۱۵-۴-۱-۴.

- پارس «سرزمین پارس» نام عبری ۹-۱-۲؛
- نگارش عبری نام پارسه ۱۵-۴-۱-۴.
پده یا هو نام عبری حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).

- پردس «بهشت» واژه عبری ۵-۳-۱۰؛ ۱۲-۲-۲.
پرز «آهن» واژه عبری کهن جنوبی، پیوند آن با
نام قوم پارس ۹-۱-۲.
پروشیم «برگزیده، ممتاز» نام عبری قوم
دگراندیش یهودی ۹-۱-۸؛
- نام فرقه فریسی ۹-۱-۸.

- پرشه «رجحان، تمیز دادن» واژه عبری ۹-۱-۸.
پرشه «ممتاز، جدا» واژه عبری ۹-۱-۸.

ت

- توج «تورانی» نام عبری ۹-۳-۸.

ا

- اَدَنی یا هو نام عبری، حاوی جزء یا هو ۱۲-۳-۲۴
(پانویس).
*اَزَه خَشایِیه ۱۳-۲-۳؛ ۱۸-۲؛

- «فرمانروای باختر» ریشه ایرانی نام عبری
اَزَخْشاد ۱۲-۳-۱۰-۵.

- اَزَم «بهشت» واژه عبری ۱۲-۱-۵.
اَرَمِنی/اَرَمِنی «کوه ماه» واژه عبری ۹-۶-۳.
اَری دَته گویش عبری نام پارسی باستان ۱۱-۱-۱
(پانویس).

- *اَسَوس ریشه واژه اسب در زبان عبری باستان
۱۵-۴-۱-۲.

- اَطِیرَت نام خدای عربی پیش از اسلام
۱۲-۳-۱۰-۴.

- اَلشام/شامات «سوریه» نام عبری ۱۲-۳-۱۰-۵.
اَلصَّرَم «چرم» واژه عبری ۴-۳ (پانویس).

- اَلضَّلَماء «تاریکی» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵
(پانویس).

- اَلظَّلَمَة «تاریکی» واژه عبری ۱۲-۳-۱۰-۵

ی

یَعْفَر نام عربی جنوبی ۱۰-۴-۲ (پانویس).
 یَعْفُور نام عربی ۱۰-۴-۲ (پانویس).

ن

نَتان یا هَو نام عبری حاوی جزء یا هَو ۱۲-۳-۲۴
 (پانویس).

ه

«هَوَا» واژه فارسی و عربی ۱۲-۳-۱۱.

ح

حَبْر نگارش عبری نام قوم هاببرو ۷-۳-۱۸.

د

دین «دین» واژه عبری ۳-۴ (پانویس).

ز

زُحْکَا ایت «شیشه» واژه عبری ۱-۵؛ ۱-۳-۵.

س

سَبَع «هفت بار» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

سَر «کارگردان» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

سَلَام «سلامت، صلح» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

سوس ۱-۱۵-۳-۴؛ ۸-۱-۱۵؛

- «اسب» واژه عبری ۲-۴-۱-۱۵.

سوسیم «اسبها» واژه عبری ۲-۴-۱-۱۵.

سیت «شش» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

ش

شالوم «صلح» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

شَرِغ واژه عبری برگرفته از اوستایی چَخَرَه ۳-۴

(پانویس).

شیش «شش» واژه عبری ۱-۴ (پانویس).

ص

صَلْمَاوت «تاریکی» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

صَلْمو (م) «سیاه، تاریک» واژه عبری

۵-۱۰-۳-۱۲

سَلْم / صَلْم «سیاه، سیاهی، تاریکی» واژه اتیوپیایی

۵-۱۰-۳-۱۲

صَلْمون «تاریک، سایه‌وار» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲

(پانویس).

ط

طوران گویش عبری توران ۸-۳-۹.

ظ

ظَلْمَة «تاریکی» واژه عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

ع

عَادَی یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲

(پانویس).

عبری (زبان) ۳-۱۶.

عَرَب «قوم باختری» نام عبری ۵-۱۰-۳-۱۲.

عربی (زبان) ۳-۱۶.

عِفرون نام عبری ۲-۴-۱۰ (پانویس).

عیشو «عیسی» نام عبری ۵-۱۱-۱۷.

ف

فَرَس «اسب» واژه عبری ۱-۳-۵.

فَرَسون «اسب» واژه عبری کهن، نیز پیوند آن با

واژه پارسی باستان پارسَه ۴-۴-۱-۱۵؛

- (الفَرَس) «اسب» واژه عبری ۲-۱-۹.

فیشون (رود) ۱۳-۳-۵؛

- نام عبری ۳-۱۸.

ق

قَرِن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

قَرَن «شاخ» واژه عبری ۴-۱-۱۱.

قِسی عاه واژه عبری در پیوند با نام قوم کاشی ۴-۵.

قوس «کمان» واژه عبری ۱۸-۲-۶.

ک

کُاس «جام، کاسه» واژه عبری ۱-۳-۵.

کُس «جام، کاسه» واژه عبری ۱-۳-۵.

گ

گوئیم «بیگانه» واژه عبری ۱-۷-۴.

لا

لا جَوْرَد واژه فارسی و عبری ۲-۵-۱۴.

م

مَتیت یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲

(پانویس).

مَلکی یاهو نام عبری حاوی جزء یاهو ۲۴-۳-۱۲

(پانویس).

واژه‌ها و نام‌های مصری

(دربارنده پاره‌ای ریشه‌های آریایی در فرهنگ مصری)

آ

- آبدوس، شهری در مصر فرودین ۱۰-۱-۲؛
- در پیوند با یافتن اشیایی از سنگ لاجورد در آن ۴-۸.
- آتن خدای خورشید مصری، ۱۸-۷-۲-۳؛
- ۱۲-۳-۲۶؛
- بحث در ریشه اوستایی نام آن ۱۱-۸.
- ۹-۵-۷.
- آختوئیس (فرعون) در پیوند با پاکسازی پهنه خاوری دلتای نیل در شمال مصر از بیگانگان ۱۰-۱-۳.
- آریه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
- آفش «آب» واژه اوستایی نو، در پیوند با نام آبشه در متن‌های مصری ۱۰-۳-۶.
- آم نام فردی در نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با نام قوم آمو ۱۰-۴-۲.
- آمینم هت یکم (فرعون) ۱۸-۶-۲-۳؛ ۱۸-۶-۵؛
- اشاره متنی از دوران او به خدای متو تحت عنوان «خداوند سرزمین بلند» ۸-۷؛
- بنیادگذار دودمان دوازدهم مصر، نیز ساخت سدهای پدافندی توسط او برای پیشگیری از رخنه آسیاییان ۱۰-۲-۲؛
- در پیوند با شکل تَبَر در دوران او ۱۴-۳؛
- ذکر او از بنای کاخی از جنس سنگ لاجورد، مس و برنز ۱۴-۵-۳؛
- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲؛
- کشته شدن او ۱۰-۲-۴؛
- نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۳.
- آمونفیس چهارم (فرعون) ۲-۳-۳؛ ۸-۱۱؛
- ۱۷-۱-۶؛ ۱۲-۳-۲۶.
- آمونفیس دوم (فرعون) ۱۴-۵-۳-۱؛
- گزارش او از اسارت گروهی از مَریّه‌نوها ۱۵-۳.
- آمونفیس سوم (فرعون) ۲-۳-۳؛ ۵-۳-۱۱؛
- ۵-۳-۱۲.
- آمونفیس یکم (فرعون) ۱۸-۷-۳-۲؛ ۵-۳-۱۱.
- آمو (سرزمین) ۱۴-۵-۳-۱؛
- در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
- آمو/آمور (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.
- آمو (قوم) ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱۱؛ ۱۰-۲-۷؛
- ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۵-۳-۱؛
- ۱۴-۶؛ ۱۵-۶؛ ۱۸-۴-۲-۲؛ ۱۸-۶-۲-۳؛
- ۱۸-۷-۴؛
- اشاره به نام اورشلیم در کنار نام آن در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۲-۳-۱۰؛
- اطلاق آن به صورت هاری ۷-۲-۹؛
- پیکار سسوتریس سوم با آن ۱۰-۳-۲؛
- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۱۵-۷-۲؛

آریه نام فردی در سندهای مصری ۱۱-۱-۱.

آریه‌رشن گویش مصری نام ایرانی کهن ۱۱-۱-۱

(پانویس).

آلشیه «قبرس» نام مصری ۱۴-۱-۲.

إلی «خدای من» واژه مصری ۱۱-۱-۱.

آمو «جاودان، بی‌مرگ» برگرفته از ریشه ایرانی آمو (رال)، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

آنتیو «مر» نام مصری یک گیاه بخور خوشبوی

۱۰-۲-۵.

اورو سلیم «جایگاه یا پهنه باختری»، «جایگاه یا پهنه سلیم» نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های

مصری ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۳-۱-۱۸.

اونی نام سردار پپی یکم و دوم از دودمان ششم

مصر ۸-۱۰؛

- در پیوند با نگارش نام قوم آمو در متنی از او

۱-۲-۱۰.

اهرام مصر، توصیف آن در نوشته هرودوت

۱-۱۷.

ای‌آی برگرفته از ریشه هندوآریایی آی «رفتن، کوچ کردن»، عنصری از نام‌های فردی

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

ایپوور نام فرزانه‌ای مصری در دربار دودمان ششم

مصر ۱۰-۱؛

- گزارش او از وضعیت نابسمان مصر در دوران

پایانی دودمان ششم ۸-۱۴؛ ۸-۲.

ایدنو ایمی را شذاوت آمو «سرخانه‌دار آمو»

عبارت مصری ۱۰-۲-۳.

ایرم‌ایم نام قومی در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

ایرو/ایری/ایریت عنصری ایرانی در نام مصری

سنگ لاجورد مصنوعی ۵-۳-۱۰.

ایرو خسنبد «سازنده شیشه لاجوردی» واژه

مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛

- «سازنده» (آریایی) لاجورد شیشه‌ای

(مصنوعی) «واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایری «یار» واژه مصری باستان ۴-۷-۱.

ایری‌پات «فرمانروا» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛

۴-۷-۱؛ ۹-۲-۴.

ایری‌پات م یاوت نت هیو-سد «ایری‌پات در

متن‌های مصری ۱۰-۳-۶؛

- در پیوند با نام آبی سره ۷-۲-۱۳.

اِرا بخشی از نام‌های فردی خاور نزدیک در پیوند

با معنی «آریایی» ۱۱-۱-۱.

ازابه، به عنوان یکی از ابزارهای نخستین ترابری و

از پدیده‌های مهم در جریان تاریخ ۱۵-۲؛

- پیدایش آن بر نگاره فرعون‌های مصری پس از

راندن هیکسوس‌ها ۱۵-۲-۴؛

- پیوند گونه‌ای از آن با واژه گوتی ۹-۳-۵؛ نیز

پانویس؛

- در نام‌های فردی متن‌های آلاخ ۱۵-۱۱-۲؛

- دگرگونی شهرسازی با ورود آن به فلسطین

توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۷-۱؛

- رواج آن در مصر توسط هیکسوس‌ها ۱۵-۱-۳؛

- کهن‌ترین نشانه آن از شهر اور ۱۵-۲-۱؛

- گسترش آن در باختر؛ نیز گسترش آن در چین

باستان و اروپا ۱۵-۲-۳؛

- در ایران کهن ۱۵-۲-۲.

ازابه دو چرخ سبک رزمی، ورود آن به مصر از راه

فلسطین و به دست قوم هیکسوس ۱۵-۲-۴.

اردوگاههای استوار چهارگوش گلی، ورود آن به

مصر و فلسطین توسط هیکسوس‌ها

۱۵-۷-۱.

آرک نام پهنه‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱.

آروست‌مر نگارش مصری نام پارسی باستان

۱۵-۹-۲.

آری «آریایی» واژه آریایی کهن ۶-۱-۳؛ ۹-۲-۹؛

۱۲-۳-۱۳؛ ۱۷-۹-۲-۶؛ ۲-۴-۱؛

- پیوند آن با نام خدای مصری هروس ۱۲-۳-۲۵؛

- در پیوند با اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین

۹-۱-۲؛

- در پیوند با واژه مصری به معنی «ناخدای

آریایی» ۸-۱۳؛

- ریشه آریایی بخشی از نام مصری سنگ لاجورد

مصنوعی ۵-۳-۱۰؛ ۵-۳-۱۱.

«آری‌پتی» «فرمانروای آریایی» ریشه واژه مصری

۱۱-۲-۳.

آریه «آریایی؟» نام برده‌ای از اسیران سوریه در

فهرستی مصری ۱۱-۱-۱.

- تازش آن به مصر ۷-۱۵؛
- تازش آن به مصر در پایان هزاره سوم ۲-۳-۹؛
- توصیف آن به صورت «کمانداران شمالی» در نامه یکی از فرعون‌ها، نیز استفاده مصری‌ها از این واژه برای مفهوم «آسیایی» یا «کماندار» ۳-۱-۱۰؛
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن ۱۱-۸؛
- جنگ با آن در دوران دودمان ششم مصر ۹-۸؛
- حضور آن در مصر ۱۰-۸؛
- در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۴-۲-۱۳؛
- در پیوند با یک نام فردی کاشی ۴-۳-۶؛
- در پیوند با داستان سینویه و سرزمین رتنو ۴-۲-۱۰؛
- در دوره دودمان ششم مصر و در پیوند با قوم ایرانی آمور، نیز در دوره دودمان پنجم و در پیوند با سنگ لاجورد و فیروزه در مصر ۱۴-۸؛
- در سندهای مصری ۳-۳-۹؛
- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره دوم و آغاز هزاره اول ق م ۶-۳-۷-۱۸؛
- در مصر فرازین، نیز در پیوند با مفهوم «عشایر چوپان» در مصر ۱۳-۸؛
- سرکوب آن توسط فرعون مصر ۱-۲-۱۰؛
- گماردن این مردم به شغل‌های مهم در دوران دودمان دوازدهم مصر ۳-۲-۱۰؛
- نام آن به صورت بخشی از نام‌های خاور نزدیک ۷-۳-۱۰؛
- نام میهن آن قوم در سندهای مصری ۱۲-۸؛
- همزمانی کوچ آن به مصر با کوچ قوم مَرتو به میانرودان ۳-۱-۱۰؛
- در مصر در زمان دودمان ششم ۱-۸؛
- *آمودریه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۱۷-۸؛
- *آمور (قوم) پیوند آن با نام ایزد مصری آمون ۲۷-۳-۱۲؛
- در پیوند با خاستگاه قوم آمو در مصر ۱۲-۸؛
- ۱۱-۳-۵؛ ۴-۳-۱۰؛ ۱-۲-۴-۱۸؛
- پیوند هیکسوس‌ها با آن ۲-۷-۱۵؛
- در پیوند با سرزمین مُتورو در وندیداد ۴-۷-۱۷؛
- کوچ آن از فلات ایران به سوی باختر و تازش بر مصر ۲-۳-۹؛
- آمور/آمورگی نام قومی ایرانی که قوم آمو در مصر از آن برخاسته است ۱-۸؛
- * (آ) مؤزَریه نام ایرانی، در پیوند با نام سرزمین مصر ۱۷-۸؛
- آموسیسی (فرعون) راندن قوم هیکسوس از مصر توسط او، نیز استفاده او از آرابه رزمی ۴-۲-۱۵؛
- نخستین فرعون دودمان هجدهم ۱۰-۳-۵؛
- آمون گویش مصری نام قوم آمورو ۵-۵-۴؛
- آمون نام جدید خدای متو در مصر ۱۱-۸؛
- آموی فلسطین، اشاره متن‌های کهن مصری به آن ۱۶-۲-۷؛
- آم‌هریوشه نام قوم صحرائشین آمو به زبان مصری ۹-۸؛
- آنوانو عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰؛
- آنو (م) پسوند آموری برگرفته از ریشه ایرانی کهن پانه «نگهبان»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۷-۳-۱۰؛
- ا
- آیشه/آیشه آیسر/آبی‌شرو/آبی‌شر/آبشر نام سرده گرویی از آموهای آسیایی در نگاره‌ای مصری ۶-۲-۱۰؛ ۶-۳-۱۰؛ نیز پانویس.
- ابوشیرالملک، جایی در مصر در بردارنده هشت گور از دوران هیکسوس ۵-۷-۱۵؛
- آپیخ‌ن نام فرمانروای هیکسوس ۳-۷-۱۵؛
- ۱-۳-۷-۱۸؛
- آپر «تدارک دیدن» واژه مصری ۲-۴-۱۰؛ (پانویس).
- آپرو بخشی از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری که ریشه سامی ندارد ۲-۴-۱۰؛
- آپروهک/آپروهت «یار نیرومند» از نام‌های فردی در نفرین‌نامه‌های مصری ۲-۴-۱۰؛
- ۷-۳-۷-۱۸؛
- *پی‌سر/پی‌یسر ریشه ایرانی نام فردی آیشه در

خ

- خِتوپس فرعون دودمان چهارم مصر، در یک نگاره مصری ۸-۴.
- خِتی «شاه خُردکننده، سرکوبگر» نام بسیاری از شاهان آسیایی دودمان نهم و دهم مصر ۱۰-۲.
- خُسن «درخشان» واژه مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
- خُسن «گونه‌ای آبجو» ۱۸-۴-۳؛
- واژه مصری ۵-۳-۱۰.
- خُسن‌بد «سنگ لاجورد» واژه مصری ۱۱-۲-۳؛
- ۱۴-۵-۲؛ ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.
- خُسن‌بد/یریت «سنگ لاجورد مصنوعی (ایرانی)»
- واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
- خُسن‌بد ایری «شیشه آبی (ایرانی)» واژه مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛ ۵-۳-۱۰.
- خُست «بیگانه» ۱۵-۷-۱.
- خُست «کوهستان، سرزمین کوهستانی» واژه مصری ۹-۴-۱ (پانویس)؛ ۱۱-۲-۱ (پانویس).
- خُست‌آمو نام سرزمین قوم آمو در متن‌های دودمان ششم مصر ۱۵-۷-۴.
- خُسه (برگرفته از گسه) نامی جایی در نامه‌های العمارنه مصری در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- خُسی‌یه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.
- خنجر، در نگاره‌های مصری، نیز پیوند آن با خنجرهای برنزی لرستان ۱۰-۲-۳.
- خنجر برنزی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.
- خوروش نام فارسی ۶-۳-۶؛ ۷-۶-۷؛ ۱۱-۲-۷؛
- در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۸-۴.
- خُوروش «خورشید درخشان» ۶-۳-۷؛
- ۱۴-۱-۵-۳؛ ۱۵-۸-۵؛ ۱۸-۶-۳؛ ۴-۵-۳؛
- کهن‌ترین نام آریایی ثبت شده یک شاه آموری ۱۱-۵-۵؛
- بحث در ریشه آریایی آن ۷-۲-۱۱؛
- نام شاه آموریان در متنی از نرام‌سین ۷-۲-۱۰؛
- در پیوند با نام وُش در یک نگاره مصری ۸-۴.
- خوندی/خندو/خندو نام یکی از شاهان آسیایی

- به غنیمت گرفتن ۲۲۰۰ اسب توسط او در جنگ مجیدو ۱۵-۳-۳؛
- گزارش او از اسارت گروهی از مَزیه‌نوه‌ای آریایی ۱۵-۳؛
- گزارش او از جنگ مجیدو ۹-۳-۳؛
- لشکرکشی او به سرزمین رَتنو ۱۰-۲-۷؛
- نگاره آرامگاه او، شمش‌های مس در دست مردم قومی بیگانه ۱۴-۱-۴-۱.
- تحوت‌موسیس یکم (فرعون) کهن‌ترین نشان نگارگری از آرابه رزمی در مصر ۱۵-۲-۴.
- تُفور (سرزمین) ۱۴-۵-۳-۱؛
- پیوند آن با سرزمین دَپَره ۱۴-۵-۱-۲؛
- نام سرزمین منبع سنگ لاجورد در متن‌های مصری ۵-۳-۱۰؛
- نام سرزمینی که رامسس سوّم از آن به نام خاستگاه سنگ لاجورد یاد کرده است ۹-۱-۴؛
- نگارش مصری نام سرزمین تَپور ۱۴-۱-۱.
- تِلولو «فرمانروای شمال» واژه مصری بر یک مَهر استوانه‌ای مصری ۱۰-۱-۱.
- تنو برگرفته از ریشه هندوآریایی تنو «تن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
- توت‌هوِتپ نام کاهن بزرگ مصر ۱۱-۱-۶.
- تَه «زمین» واژه مصری ۹-۲-۹.
- تَه‌مَدَه «سرزمین مدیه» واژه مصری ۹-۲-۹.
- تی «آفریدن» واژه مصری ۷-۲-۱۵؛
- برگرفته از ریشه هندوآریایی دَها «آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.

ج

- چر فرعون دودمان یکم مصر، توقف صدور سنگ لاجورد به مصر از زمان او ۸-۵؛
- مصرف بی‌وقفه سنگ لاجورد در مصر تا زمان او ۱۴-۵-۳.

ح

- حیوِستی نگارش هیروگلیف نام مصری خَیه‌پَزیته ۵-۳-۱۰.

جشن سِله واژه مرکب مصری ۹-۲-۴.

ایریت //یری واژه‌های مصری، بازتاب مفهوم‌های «آریایی» و «ایرانی» ۱۴-۵-۲.

ایری-ش «باغبان» واژه مصری ۵-۳-۱۰.

ایسگنو (سرزمین) ۱۰-۳-۲؛ ۱۰-۴-۲؛

- در پیوند با نخستین اشاره به نام قوم سکا در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۱.

ایش‌بی‌اژه‌نامه او به ایبی‌سین ۹-۲-۱.

ایتی نام فرمانروایی بومی در دِشاشه (شمال مصر) ۸-۱۰.

ب

بختان (سرزمین) پیوند آن با نام بلخ ۱۸-۷-۵؛

- در متنی از رامسس دوم، در پیوند با سرزمین باخدی در وندیداد ۱۷-۷-۴؛

- نام مصری در پیوند با ایرانی باکتری ۱۱-۱-۱.

بژانوعی آبجوی مصری ۵-۳-۱۰.

بوین، جای برپایی کارگاه‌های فراوری مس از دوران دودمان چهارم و پنجم مصر ۱۴-۱-۱.

بیگانگان (در متن‌های مصری) خاستگاه آنان در فلات ایران ۸-۱۵.

پ

پا-آل‌سه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

پات «شاهزاده، والاتبّار» واژه مصری ۹-۲-۴.

پاسر نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.

پا-سگت «سکایی» نام فردی در اسناد کهن مصری ۱۰-۳-۱.

پاشی‌تیره/پاسریو نگارش میخی نام مصری پاسر ۵-۳-۱۰.

پپی دوم (فرعون) متنی از او در پیوند با زیستگاه قوم آمو ۸-۱۳؛

- فرمانروای دودمان ششم مصر ۵-۳-۱۱.

پپی یکم، سومین فرعون دودمان ششم مصر، در پیوند با سرکوبی قوم مَرتو و جنگ با قوم آمو ۸-۹؛ ۱۸-۴-۵؛

- نخستین اشاره به قوم مّده ۹-۲-۹.

پرس نگارش مصری و آرامی نام پارسه ۱۵-۴-۴.

پرس‌ت (قوم) ۱۳-۲-۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛

- نگارش مصری نام قوم پرست ۹-۲-۹.

- ثبت نام پُرست «پارس» در متن‌های مصری ۹-۱-۲.

پرست (قوم) ۹-۲-۹؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۱-۱-۱؛

۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۴-۸؛ ۱۸-۷-۳-۲؛

۱۸-۷-۴؛ ۱۸-۷-۵؛ ۱۱-۱-۴؛ ۱۳-۲-۲؛

۱۷-۱۱-۵.

- درگیری آن با سامیان جنوب باختری (که به فلسطین کوچ می‌کردند) پیرامون پایان هزاره

دوم و آغاز هزاره یکم ق م ۱۸-۷-۳-۶؛

- نام قوم فلسطینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.

- ورود آن به فلسطین و پیکار با مصریان ۱۷-۱۴-۶؛

- کلاه پَردار آنان و همانندی آن با کلاه پارسیان ایرانی ۱۸-۷-۳-۵.

پرستی (زبان) ۱۶-۳.

پلست «فیلیستی = پارس‌ها» گونه جدیدتر نام پُرست در زبان مصری ۹-۱-۲؛ ۱۳-۲-۲؛

۱۸-۷-۵.

پونت نام سرزمینی در جنوب خاوری مصر ۸-۱۳.

پیشانی‌بند، در نگاره‌های مصری ۸-۸؛ ۱۰-۲-۶؛

- (نوار) به عنوان نماد آریاییان ۲-۶-۱.

ت

تاستی «مصرِ فرازین» ۸-۶؛

- نام متّوهای سرزمین نوبی در متن‌های مصری ۸-۱۳.

تا-مّدا «سرزمین مّدا» نام مصری ۵-۳-۱۱.

تبر در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۳.

تبن، نام شهری در مصر ۵-۳-۱۱.

تبورآتئورستان (سرزمین) گزارش متن‌های کهن مصری از آن به عنوان «سرزمین خدایان» و

منبع مس ۱۴-۱-۱؛ ۵-۱-۲؛ ۵-۳-۱۰؛

۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۴-۴؛

- پیوند آن با سرزمین دَپّره ۱۴-۵-۲-۱.

تحت موسیس چهارم (فرعون) ۵-۳-۱۱.

تحت موسیس سوم (فرعون) ۱۵-۲-۴؛

۱۸-۷-۲؛ ۵-۴-۱؛ ۱۴-۵-۳-۱؛ ۱۰-۱۰-۱؛

سِسوتَرِیس (یکم؟، دوم؟، سوم؟) جنگ او با
سکاها در گزارش مورخان اروپایی ۱۰-۳-۳.
سِسوتَرِیس (فرعون) هم‌اورد شاه سِکایی
۹-۵-۶.

سِکا (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲؛
- پیشینه حضور آنان در مصر، نیز بحث در ریشه
آریایی نام آنان ۱۰-۳-۴؛
- پیوند آنان با تیره تور از آریاییان ۱۲-۳-۱۰-۳؛
- پیوند آنان با قوم آمو در مصر ۸-۱۰؛
- پیوند آنان با قوم دانو ۹-۵-۳؛
- پیوند آنان با هخاها ۹-۴؛
- حضور آنان در همسایگی مصر بنا به گزارش
مورخان اروپایی، نیز به عنوان دشمن مصر
۱۰-۳-۳؛

- حضور دیرین آنان در خاور نزدیک؛ نیز
کهن‌ترین اشاره به آنان در نفرین‌نامه‌های
مصری دودمان دوازدهم ۱۰-۳-۱؛
- تازش آنان به مصر در دوران سِسوتَرِیس
۱۰-۳-۳؛

- نام آنان به صورت بخشی از نام‌های خاور
نزدیک ۱۰-۳-۷؛
سِکایی (قوم) پیوند آنان با اومان‌مَندَه ۱۵-۴؛
*سَلِم نام ایزد نیای آموریان ۱۲-۳-۱۰-۴.
سَلِم (آیین) ۱۸-۲-۶-۲.
سَلِم/سَلِیم/سَلِیم نام ایزد آموری ۱۲-۳-۱۰؛
۱۲-۳-۱۰-۴؛

- نام ایزد سرزمین‌های باختری خاور نزدیک
۱-۴-۴.

سَلِم/سَلِیم فرهنگ آریاییان کوچ کرده به سوریه و
فلسطین ۹-۳-۸.

سَلَمَنْصَر (سَلَمَانْ/آسَر) یکم ۱۲-۳-۱۰-۴؛
- (شاه آشور) سنگ‌نوشته او، در پیوند با نام
سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).

شَشر نام گیاه بُخور خوشبوی به زبان مصری
۱۰-۲-۵.

شَنوفرو نخستین فرعون دودمان چهارم، تعیین
خاستگاه خاوری دشمنان آسیایی مصر
توسط او ۱۰-۱-۳؛

- در پیوند با خاستگاه خاوری آسیاییان نگاره‌های

شَتاسیس «جایگاه، ایستگاه» واژه یونانی ۸-۲.

مفهوم نام قوم آسیایی شَت‌یو در مصر ۸-۲.

شَت‌یو (قوم) ۱۸-۶-۱-۱۰؛ ۱۰-۲-۷؛

- «آسیا» در زبان مصری و نیز نام قومی بیگانه در
مصر ۸-۱-۲-۱؛

- بحث در ریشه آریایی نام آن ۸-۲؛

- نام قومی آسیایی در مصر ۸-۱؛

- به معنی آغازین «ماندگاران»، بعدها به معنی
«آسیایی» ۸-۱۴؛

- در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴.

سِتوس یکم، فرعون مصر ۱۴-۵-۳-۱۵-۴-۹؛
۱۵-۱۰-۴.

سده جشنی ایرانی در پیوند با نامی همانند مصری
۹-۲-۴.

«سرزمین خدایان» در متن‌های مصری
۱۴-۵-۱-۳؛

- برابر با سرزمین کهن تپور ۱۴-۱-۱.

«سرزمین‌های شمالی»، توصیف کانون بازرگانان
آسیایی قوم آمو در متن‌های کهن مصری
۱۴-۶.

سَرکوشه نام مکانی در متن‌های مصری، در پیوند
با نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

سرمه ۱۴-۶؛ ۱۸-۲-۱۰؛

- در نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۶؛

- ورود آن به مصر توسط قوم آمو ۱۰-۱-۳.

سُسَمَت (سُسَمَت) «اسب» واژه مصری
برگرفته از ریشه آریایی ۱۱-۲-۳ (پانویس)؛
۱۵-۴-۱-۲.

سِسوتَرِیس سوم (فرعون) لشکرکشی او به
فلسطین و نوبی ۱۰-۳-۲؛

- لشکرکشی او به وادی مقاره، نیز در پیوند با
آوردن مس ۱۴-۱-۱؛

- تازش سکاها به مصر در زمان او ۸-۱۶؛

- در گزارش مورخان اروپایی، نیز تطبیق مردوداو
با رامسس دوم ۱۰-۳-۵.

سِسوتَرِیس یکم، بنیادگذاری دولت مرکزی
نیرومند در مصر توسط او ۱۰-۳-۲؛

- جانشین آمین‌هت یکم ۱۰-۲-۴؛

- نگاره‌ای از او ۱۰-۲-۳.

- نخستین دوران فترت مصر، بحث در ریشه ایرانی آن ۱۰-۲-۱؛
- فرمانروای نامدار آسیایی دودمان هشتم مصر، نقش او بر مهری استوانه‌ای ۱۰-۱-۱.
خَیْه پزیتَه نام مصری ۵-۳-۱۰.

د

- دائیتیا (رود) نام جغرافیایی اوستایی ۹-۱-۹؛
- پیوند آن با نام سرزمین دیاتی در متن‌های مصری ۱۰-۲-۱؛
- در پیوند با میهن قوم آمو ۷-۲-۷؛
- «آفرینش»، «زایش» به عنوان خاستگاه آدمی و آفرینش در روایات ایرانی، نیز اطلاق آن به آمودریا پس از آغاز پُر شدن خلیج فارس ۱۸-۳؛ ۸-۱۲.
دبوس، در نگاره‌های مصری دوران پیش از تاریخ ۸-۳؛

- «عصای فرمانروایی»، «فرمانروایی» پیوند آن با واژه خاور نزدیک هَکَا ۹-۴-۱.
دد/دَد برگرفته از ریشه اوستایی دَاته «دادن، آفریدن»، عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۷.
دیاتی (سرزمین) ۷-۲-۷؛ ۱۸-۴-۲؛ ۱۸-۶-۳؛

- در پیوند با سرکوب قوم آمو توسط فرعون مصر ۱۰-۲-۱؛
- نام میهن قوم آمو در سندهای مصری، نیز پیوند آن با دائیتیای اوستایی ۸-۱۲.
دیانت نام مصری شهر آواریس ۹-۵-۵ (پانویس).
دیوار پدافندی، ساخت آن در مصر در دوره دودمان دوازدهم ۱۰-۲-۲.

ر

- رامسس چهارم (فرعون) ۵-۱۱-۳.
رامسس دوم ۱۵-۲-۴؛ ۱۷-۷-۴؛ ۵-۴-۱؛ ۱۰-۱-۱؛ ۱۰-۳-۳؛
- جنگ او با هیتی‌ها ۱۰-۳-۵؛
- اشاره او به سرزمین کُدی ۹-۳-۳؛
- اشاره او به غنیمت گله‌های بزرگ اسب ۱۵-۱-۳؛

- لشکرکشی او به فلسطین ۱۴-۵-۳.
رامسس سوم (فرعون) ۱۴-۵-۳.
رِپات «فرمانروا، شاهزاده» واژه مصری ۴-۷-۱ (پانویس).
رَگَنو (سرزمین) ۱۰-۴-۱؛ ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۴-۵-۳؛
- تازش سِسوتریس سوم به آن ۱۰-۳-۲؛
- در پیوند با داستان سینوهه ۱۰-۲-۴؛
- نخستین ذکر نام آن در داستان سینوهه؛ نیز بحث در ویژگی‌های ایرانی آن ۱۰-۲-۵؛
- «نُه چرخ» بررسی جا و ریشه نام آن ۱۰-۲-۷؛
- نام سرزمین‌های فلسطین و سوریه در متن‌های کهن مصری ۱۳-۱-۱؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
رع خدای مصری ۱۰-۱-۲.
روشلم نام اورشلیم در کهن‌ترین متن‌های مصری ۱۲-۳-۴-۱۰.

ز

- زاهمی/ذاهمی (سرزمین) ۱۳-۲-۱؛ ۱۴-۱-۱؛ ۱۴-۵-۳؛ ۱۸-۶-۲؛ ۱۲-۳-۴-۱۰؛
- «سرزمین تاریک»، «سوریه» در متن‌های مصری ۱۳-۱-۲؛
- نیز نام سرزمین سوریه در متن‌های کهن مصری ۱۲-۳-۱۰-۵؛
- نام سرزمینی در متن‌های مصری ۵-۴-۱.
زَریه «دریا» واژه اوستایی ۵-۱-۱؛
- در پیوند با نام سرزمین مصر ۸-۱۷.

س

- ساکِه /سکا «مردی از قوم سکا» ریشه آریایی نام شخصی مصری ساکِه ۵-۳-۱۰.
ساکِه نام شخصی مصری ۵-۳-۱۰.
سالیتی نام نخستین فرمانروای دودمان پانزدهم مصر (هیکسوس) ۱۵-۴؛ ۱۵-۶؛ ۱۵-۷-۲.
سَپِنْدو «خداوند سرزمین‌های بیگانه» و «خداوند بیابان‌های خاوری» نام خدایی در پیکر آسیاییان در نگاره‌های مصری ۸-۴.
سِت نام ایزد مصری ۲-۹؛ ۱۲-۳-۲۵.

کی/ام‌هسیت نام مردی و الاتبار در دوران دودمان
ششم مصر ۱۱-۱-۶؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس
۱۷-۱۴-۵.
کیمت اطلاق مصریان به سرزمین خود در روزگار
کهن ۸-۱۷.

گ

گُرز، در نگاره‌های مصری ۸-۴.
- جنگ‌افزاری در گائاها ۱۷-۷-۳؛ ۱۰-۲-۳.
گیرزین (دوران) در پیوند با کهن‌ترین رد پای
سنگ لاجورد در مصر ۱۴-۵-۳-۱.

ل

لرستان (برنزهای) پیوند آن با خنجرهای
نگاره‌های مصری ۱۰-۲-۳؛
- به عنوان کانون هنر ساخت جنگ‌افزار ۱۴-۴-۱؛
- همگونی فرآورده‌های مسی نهل‌مشر با
فرآورده‌های مسی آن ۱۴-۱-۲.

م

ماد (قوم) پیوند احتمالی آن با ماگگ ۱۸-۶-۱-۵؛
- در متن‌های مصری ۵-۳-۱۱؛ ۹-۲-۹؛ ۱۱-۱-۶.
مارئوتیس شهری در مصر فرودین ۸-۴.
مائتو نام تاریخ‌نویس مصری ۱۵-۲-۴؛ ۱۵-۷-۴؛
۱۰-۱-۳؛
- اشاره او به ترکیب واژه هیکسوس ۱۵-۷-۱؛
- اشاره او به هیکسوس‌ها به عنوان قومی بیگانه
۱۵-۷؛
- گزارش او از پیروزی‌های سِسوتریس بر آسیا و
اروپا ۱۰-۳-۳.
مندا (قوم ماد) حضور آن در مصر در دوران پپی
یکم ۸-۱۰؛
- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛
- ورود آن به جنوب مصر و نوبی ۸-۶.
مندا/مذای (قوم) در متن‌های مصری، پیوند آن با
قوم ماد؛ ۹-۲-۹؛
- نیز زبان آریایی آن ۵-۳-۱۱؛
- در نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۳-۲، ۵-۳-۱۱،

گنس کاش «درخشان» ریشه آریایی پاره نخست
واژه مصری خُسن بُد ۵-۳-۱۰.
«گنس‌بید/کاش‌بید/کاش‌بهد» «تکه‌سنگ
درخشان» واژه آریایی ۱۱-۲-۳؛
- «گویچه درخشان»، ریشه آریایی واژه مصری
خُسن بُد ۵-۳-۱۰.
کُسنم «دشمن» واژه مصری ۵-۳-۱۲.
کش پهنه‌ای در دوران دودمان هجدهم مصر
۵-۳-۱۱؛
- نگارش مصری نام قوم کاشی ۹-۲-۱۰.
کوسه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.
کوسه‌سو نام شخصی در متن‌های مصری
۵-۳-۱۲.
کوسی «گونه‌ای ظرف» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
کوسی‌سه‌یه نام ملوان یک کشتی بازرگانی در
متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.
کوسی‌ته «آزابه‌ران رزمی» واژه مصری ۵-۳-۱۰.
کوشر نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
۱۱-۱-۴؛
- در پیوند با واژه کاشی شَره ۶-۲-۱۵؛
- ! پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس
۱۷-۱۴-۵؛
- «همبسته با شاه» بحث در ریشه آریایی آن
۱۰-۴-۲.
کوشی (قوم) نام قومی در متن‌های مصری (ساکن
در نوبی)؛ پیوند آن با مادها ۹-۲-۱۰.
کی نام شخصی مصری ۱۱-۱-۶؛
- نام فرمانروایی که تندیس او در شهر مجیدوی
فلسطین پیدا شده است، نیز پیوند آن با دوران
فرمانروایی کی‌کاؤس ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۷-۱۴-۵؛
- نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
کی «نوعی کشتی نوبی» واژه مصری ۱۰-۱-۲؛
۱۱-۱-۶.
کی‌گَوی در پیوند با نام وزیری در دربار مصر ۸-۸.
کی‌اَپر نام فرمانده مصری دودمان پنجم ۱۰-۱-۲؛
- پیوند آن با دوران فرمانروایی کی‌کاؤس
۱۷-۱۴-۵؛ ۱۱-۱-۶.
کی‌اُخس آکه‌کاو نام یکی از شاهان دودمان یکم یا
دوم مصر ۱۰-۱-۲؛ ۱۱-۱-۶.

آرامگاه‌های مصری ۵-۸.

سوس «چوپان» واژه مصری ۱۵-۷-۱.

سوسیمت «اسب» واژه مصری ۱۵-۴-۱؛ ۳-۴-۱۵

۱۸-۷-۳؛ ۹-۴-۳؛ ۱۵-۴-۲.

سوسیمت گویش احتمالی واژه مصری سمت

«اسب» ۱۱-۲-۳ (پانویس).

سیم، آوردن آن از «سرزمین خدایان» = تپور به

مصر ۱۴-۱-۱؛

- در پیوند با سرزمین رَئُئو ۱۰-۲-۵.

شاهنشاهی کهن مصر، فروپاشی آن ۷-۲-۱۲.

ش

شگم نام فردی مصری، نیز پیوند آن با مفهوم

«سکایی» ۱۰-۳-۱.

شمشیر هلالی، آشنایی مصریان با آن پس از ورود

هیکسوس‌ها به مصر ۱۵-۷-۵.

ع

عَرم/عَلم آوانویسی (نادرست) نام فردی آم در

نفرین‌نامه‌های مصری ۱۰-۴-۲ (پانویس).

ف

فلسطین ۲-۳-۳؛ ۲-۶-۱؛ ۴-۱؛ ۴-۲؛ ۴-۳؛

۵-۳-۱۱؛ ۵-۳-۱۲؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۴-۶؛

۱۷-۹-۶؛

- به عنوان زیستگاه دیرین آموهای مصر پیش از

ورود به این سرزمین ۸-۱۴؛

- پیشینه آریاییان در آن ۱۸-۷-۴-۳؛

- تازش تدعال به آن بنابر گزارش تورات

۱۵-۷-۲؛

- در پیوند با سرزمین رَئُئو ۱۰-۲-۷؛

- در پیوند با فرهنگ‌های آریایی ۷-۳؛

- در پیوند با قوم کاشی ۵-۳-۹؛

- در پیوند با هاموران، در روایت کی‌کاؤس

۸-۱۶؛

- دوره چیرگی ۲۰۰ ساله مصر بر آن ۱۸-۷-۳-۲؛

- ریشه آریایی نام آن ۱۳-۲-۲؛

- کوچ آریاییان به آن‌جا در نتیجه بالا آمدن آب

دریاهای آزاد ۳-۴-۴؛

- گورهای آن‌جا ۲-۶-۲؛

- واردات سنگ لاجورد از راه آن به مضر

۱۴-۵-۳.

ک

کا «نیرو و روان زندگی» پاژنامه خدایان و شاهان

مصری ۱۰-۱-۲.

کائه آخرین فرعون دودمان یکم مصر، نگاره

آرامگاه او ۸-۴.

کاس نام سرزمینی در متن سِوسوتریس یکم

۵-۳-۱۱.

کاس نام قوم و شهری در متن‌های مصری

۱۰-۲-۴.

کاس/قاس «در بند کشیدن، زنجیر کردن» واژه

مصری، پیوند آن با قوم کاشی ۵-۳-۱۲؛

۹-۲-۱۰.

کاسه نام برده‌ای در متن‌های مصری ۵-۳-۱۲.

کاسه سر دراز، به عنوان مشخصه آریاییان در

نگاره‌های مصری ۲-۶-۱.

کاسی رونام جایی در متن‌های مصری، در پیوند با

نام قوم کاشی ۵-۳-۱۲.

کاش نام قومی در متن‌های مصری، زیستگاه آنان

در مصر فرازین ۸-۱۳؛

- در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۱۴؛

- ورود آن به جنوب مصر ۸-۶؛

کاش نگارش مصری نام قوم کوشی ۹-۲-۱۰.

کاش/کاز شکل مستند نام سرزمین کاس در متن

سِوسوتریس یکم ۵-۳-۱۱.

کاش/گاس/کاشی (قوم) در نفرین‌نامه‌های مصری

۱۰-۳-۲؛

- نام قومی در نفرین‌نامه‌های دودمان دوازدهم

۵-۳-۱۱.

کاش/کوش نام سرزمینی در متن‌های دودمان

ششم مصر ۵-۳-۱۱.

کاشه‌ره نام گونه‌ای نان مصری ۱۸-۴-۳؛ ۵-۳-۱۰.

کاموسیه، فرمانروای دودمان هفدهم مصر

۵-۳-۱۰.

کانست نگارش نام سرزمین نوبی در متن‌های

مصری ۵-۱-۱.

- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.
- مینس نام دیگر نخستین فرعون دودمان یکم مصر ۴-۸.
- منی یوت/منی‌نوت) «صدای جغ جغ گردنبد»
واژه مصری ۱۱-۲-۳.
- مو «آب» واژه مصری ۷-۲-۷.
- موئیزره/موئیزریه/موسی‌ریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
- موئیزریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.
- موت «مُرده، مُردن» واژه مصری ۷-۲-۷.
- موثر نگارش دیگر نام پهنه موثریه در مصر ۸-۱۷.
- موذرا «مهر» واژه هندی باستان، در پیوندبا نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- *مودرایه/آمودرایه/آمودریا در پیوند با نام پارسی باستان «مصر» ۱۳-۲-۴.
- *مودرایه «رود جاودان» ریشه آریایی کهن نام آمودریا و نیز مصر ۸-۱۷.
- موذرایه/موذرایه «دریای جاودان» نام پارسی باستان مصر ۱۳-۲-۴.
- موذرایه/موذرایه «مصر» نام پارسی باستان ۸-۱۷.
- *موذریه ریشه ایرانی کهن نام سرزمین مصر ۸-۱۷.
- مور «مرده» واژه وُتیوری ۷-۲-۴.
- مورتار «لاشه» واژه ایرانی میانه ۸-۱۱ (پانویس).
- مورزَنه «پشتیبانی شده از سوی ایزد ماه»
آوانویسی دیگر نام میرزَنه ۱۵-۱۰.
- مورو «زمین، جهان» واژه ایلامی ۹-۳-۸ (پانویس)؛ ۶-۱-۸.
- موره «مُرده» واژه تیراهی ۷-۲-۴.
- موری «مُرده» واژه گلبهاری ۷-۲-۴.
- *موریان ریشه نام مولیان ۷-۲-۴.
- موریان نام روستایی در خوزستان ۷-۲-۴.
- موریانه نام روستایی در میان راه فارس به کرمان ۷-۲-۴.
- موزری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر به زبان مصری باستان ۸-۱۷.
- موسری (موصری) نام سرزمینی در متن‌های آشوری، پیوند آن با نام سرزمین مصر ۸-۱۷ (پانویس).
- موسری نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
- ۱-۶-۲؛
- نقش سربازان بیگانه در آنها ۱۰-۲-۳.
- مِصرَتیم نام پهنه‌ای از صحرای سینا تا جنوب فلسطین در تورات ۸-۱۷.
- مصریان، بینی کوتاه، چانه تیز و لبهای کلفت آنان در نگاره‌ها ۲-۶-۱.
- مَنتو به عنوان خدای مصری، نیز نامی جغرافیایی در صحرای سینا ۸-۱۱؛
- بخشی از نام فرعون مصر ۱۰-۳-۶.
- مَنتو نام خدایی به شکل شاهین در نگاره‌های مصری ۸-۴.
- مَنتو (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛
- پیوند آن با اَرین مَندَه ۱۵-۵؛
- جایگزینی نام آن با نام آمو در دوران دودمان ششم مصر ۸-۹؛
- جست و جوی تبار و ریشه نام آن، نیز خاستگاه آسیایی آن ۸-۱۱؛
- در دوران فرمانروایی ساحورع ۸-۱۴؛
- در متن‌های دودمان پنجم مصر ۷-۲-۱۲؛
- سرکوبی آن در دوره دودمان پنجم مصر ۸-۷؛
- ورود آن به مصر از راه فلسطین ۸-۶؛
- نام قومی آسیایی در مصر در زمان دودمان پنجم ۸-۱.
- مَنتو گویش مصری نام قوم آمرد ۴-۵-۵.
- مَنتو «نام جایی» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.
- مَنتو «نام یک قوم و نیز نام خدایشان» واژه مصری باستان ۷-۲-۸.
- مَنتو مَنت «مَنتوی آسیایی» اطلاق مصریان به قوم مَنتو ۱۱-۸.
- مَنتو هوتپ دوم (فرعون)، پنجمین فرعون دودمان یازدهم مصر، یکپارچگی مصر در زمان او، نیز نگاره آرامگاه او ۱۰-۲-۱؛
- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.
- مَنتو هوتپ سوم (فرعون) ۱۰-۲-۲؛
- راندن آسیاییان از مصر توسط او ۱۰-۳-۲.
- مَنتو هوتپ (فرعون) پیوند این نام با نام خدای مَنتو ۱۰-۳-۶.
- مَنتو هوتپ یکم، چهارمین فرعون دودمان یازدهم مصر ۱۰-۲-۱؛ ۱۰-۳-۳؛

- ۶-۲-۹، ۹-۱۱-۶.
- مَداو «مخالف، رقیب، دشمن» واژه مصری ۹-۲-۹.
- مَداي (قوم) در متن‌های مصری ۵-۴-۱؛ ۹-۲-۹؛ ۵-۴-۱۸.
- مَداي «ظرف، لیوان اندازه‌گیری آبجو» واژه مصری ۱۰-۳-۵.
- مَداي (ماد)، در متن‌های مصری ۱۱-۳-۵.
- مَدايو نام قوم ماد در متن‌های مصری ۱۰-۳-۵.
- مَده «به‌بند کشیدن» واژه مصری ۹-۲-۹.
- مَده نام سرزمینی در متن‌های مصری در پیوند با مادها ۹-۲-۹.
- مَرت «برده» واژه مصری، نیز به معنی «رعیت» و «بافنده» ۷-۲-۱۰، ۱۱-۲-۳؛ ۷-۲-۸؛
- آزادی بخشیدن بیگانگان آسیایی به بردگان مصری ۸-۱۴؛
- پیوند آن با ریشه نام قوم مَنتو ۱۱-۸.
- مِرِنِرع نام فرعون ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۱-۲.
- مِرِنِه پِت (فرعون) ۱۱-۱-۶.
- مِرِی کَارِع (فرعون) ۱۰-۱-۳.
- مَرتِنوها «آزابه‌رانان و آلاتبار آریایی» در پیوند با سَر کشیده و بلند آنان در نگاره‌های مصری ۶-۲-۱.
- مَرتِنِه «آزابه‌ران» واژه مصری ۹-۴-۳؛
- در پیوند با واژه کاشی مَلی ۶-۲-۱۳.
- مَرتِنِه نو «آزابه‌رانان آریایی» ۱۱-۱-۲؛ ۱۱-۱-۷، نیز پانویس؛
- «جوانمرد، نجیب‌زاده جوان، دلاور» و آلاتباران آزابه‌ران آریایی از طبقه مَرتیه، واژه‌ای در زبانهای اَکدی و مصری ۱۵-۳.
- «مس سرزمین خدایان» (ایران) در متن‌های مصری ۱۴-۱-۱-۴.
- مَصر ۲-۱-۵؛ ۵-۴-۱؛ ۱۳-۲-۴؛ ۱۴-۶؛ ۱۷-۹-۶؛
- حضور دیرباز آریاییان در آن ۲-۶-۲؛
- در پیوند با مردم کاشی ۵-۶؛
- در روایت کِی کاؤس ۸-۱۶؛
- ردیابی نام و پیوند آن با قوم آمو ۸-۱۷؛
- کوچ آریاییان به آن در نتیجه بالا آمدن آب دریاها ۳-۴؛
- مصادره مال پرستشگاههای آن به فرمان خشایارشا ۱۷-۹-۲-۱؛
- نام عربی و فارسی کشور مزبور، بحث در ریشه کهن آریایی آن ۸-۱۷.
- مصری (زبان) تأثیر زبان کاشی بر آن ۱۶-۳؛
- راهیابی واژه‌های آریایی به آن در نتیجه رخنه آسیایی‌ها به آن سرزمین ۱۰-۳-۶؛
- وامواژه‌های کاشی در آن ۵-۳-۱۰.
- مصری باستان (زبان) وامواژه‌های آریایی در آن ۲-۷.
- مصری (متن‌های) ۵-۳-۹؛ ۱۵-۴؛
- اشاره به مردم کاشی در آن ۵-۳-۱۱؛
- اشاره آن به سکاها و آموها زیر عنوان «بیگانگان» ۸-۱۶؛
- اشاره آن به قوم‌های آموی فلسطین ۷-۲-۱۶؛
- در پیوند با ارتباط تاریخی مادها و کاشی‌ها ۹-۲-۱۰؛
- در پیوند با قوم آسیایی مَنتو ۷-۲-۱۲.
- مصری (نگاره‌های) ۱۰-۲-۱؛ ۱۷-۱۴-۵؛ ۱۸-۶-۳؛
- در پیوند با آموها و نیز سُر مه ۱۰-۲-۶؛
- در پیوند با رویدادهای جنگی و اسیرگیری بیگانگان ۶-۲-۶؛
- در پیوند با مس ۱۴-۱-۴-۱؛
- در پیوند با ورود بیگانگان آسیایی با یک ناوگان به مصر ۸-۸؛
- دستکش نگاره فرعون به عنوان نخستین گواه غیر مستقیم رواج آرابه رزمی در مصر، نیز نبود نگاره و نوشته‌ای از دوره هیکسوس‌ها ۱۵-۲-۴؛
- شواهد آن درباره آسیاییان در دوران شاهنشاهی کهن مصر ۸-۴؛
- شواهد آن درباره آسیاییان دوران پیش از تاریخ ۸-۳؛
- کشتی حامل آریاییان در نگاره آرامگاه ساحورع ۸-۱۶؛
- نابودی نگاره‌های هیکسوس‌ها توسط فرعون‌های بعدی ۱۵-۷-۵؛
- نقش بیگانگان آسیایی شکست خورده بر آن

- هیک «فرمانروا» واژه مصری ۱۵-۷-۱.
- هیکسوس (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۰-۳-۱؛ ۱۲-۳-۲۵؛
 ۱۵-۷؛ ۱۸-۳-۱؛ ۱۸-۳-۴؛ ۵-۳-۱۰؛
 ۹-۲-۹؛ ۹-۴-۱؛ ۱۰-۳-۳؛ ۱۰-۳-۴؛ ۱۱-۱-۲؛
 ۱۵-۶؛
- بیگانه شمردن آن توسط مصریان ۱۵-۷-۴؛
 - پیوند آن با قوم گوئیم در تورات ۱۵-۷-۲؛
 - پیوند آن با اسب و آرابه ۱۵-۱-۳؛
 - پیوند آن با اومان‌مَندَه ۱۵-۴؛
 - پیوند آن با طبقه آریایی جنگجوی مَریّه‌نو ۱۵-۳؛
 - تازش آن به مصر ۱۵؛
 - حضور آن در مصر در «دومین دوران میانی»
 ۸-۱۰؛
- خاستگاه خنجر بُرنزی آنها از فلات ایران (به
 گمان لرستان)، نیز آیین خاکسپاری ۱۵-۷-۵؛
- در پیوند با دگرگون‌سازی شهرسازی در
 فلسطین ۱۵-۷-۵؛
 - در پیوند با هخاها ۹-۴-۳؛
 - در مصر، شواهد نوشتاری و نگارگری از آرابه
 رزمی ۱۵-۳-۳؛
 - در مصر و در پیوند با پرورش اسب و ساخت
 آرابه ۸-۱۶؛
 - «فرمانروایان سرزمین‌های بیگانه» تبارشناخت
 آن ۱۵-۷-۱؛
- نام فرمانروایان آن، نیز آریایی بودن آنها
 ۱۵-۷-۳؛
- ورود آرابه سبک رزمی به مصر توسط آن
 ۱۵-۲-۴؛
- هیکس هُست نام مُفرد مصری در پیوند با جمع آن
 هیکسوس ۱۸-۷-۳-۴.

ی

- یم (قوم) ۵-۳-۱۱؛ ۱۱-۱-۶؛
- حضور آن در مصر در دوران پپی یکم ۸-۱۰.
- یم-پی‌پی نام شخصی از دوران فرمانروایی پپی
 دوم ۵-۳-۱۱.
- یون ریشه احتمالی بخش نخست نام قوم یونتو
 در مصر ۸-۲؛
- یونتو-زتی اطلاق مصری‌ها به قوم یونتو در

- ۵-۳-۱۰.
- مُری‌کامو واژه مصری برای نامیدن می‌سازان
 ۵-۳-۱۰.
- مُری وِشُخ «ناخدای آریایی» واژه مصری ۸-۱۳.
- هَک/هَکا/آک/هَگت «چوبدستی چوپانی» نام
 مصری ۱۱-۲-۲.
- هَک بخشی از نام فردی از نفرین‌نامه‌های مصری
 که ریشه سامی ندارد ۱۰-۴-۲.
- هَکا «فرمانروا» ۱۵-۷-۱؛
- «فرمانروایان بیگانه» واژه مصری ۹-۴-۱؛
- گونه‌ای از ثبت نام واژه اوستایی هَنخی در
 نام‌های خاور نزدیک ۹-۴-۱؛
- پاره اول نام قوم آسیایی تازنده به مصر ۱۰-۳-۱.
- هَکْئو نام خدایی در مصر ۱۱-۲-۲.
- هَکا خُست (قوم) ۹-۴-۳؛ ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۸-۴-۲-۲؛
 ۱۸-۳-۷-۱؛
- ثبت نام قوم تازنده آمو در متن‌های مصری
 ۱۵-۷؛
- پیوند آن با سکاها ۱۰-۳-۴.
- هَکا خُست «هَخاییان بیگانه» ۱۵-۷-۱؛
- نگارش مصری نام قوم هیکسوس ۹-۲-۹.
- هَکا خُست «فرمانروای کوهستان»، «قوم هَکا از
 کوهستان» (قوم) ۹-۴-۱؛
- واژه مصری ۱۱-۲-۲.
- هَک‌تنو «یارتن» نام فردی از نفرین‌نامه‌های
 مصری ۱۰-۴-۲.
- هَک‌ه‌ایب نام شخصی در سندهای دودمان ششم
 مصر ۱۱-۲-۲.
- هلیوبولیس شهری در مصر فرودین ۸-۲.
- هم‌تنو «جاودان‌تن» از نام‌های فردی
 نفرین‌نامه‌های مصری در پیوند با آموتنو
 ۱۰-۴-۲.
- هموتنو نام فردی در «نفرین‌نامه‌های» مصری
 ۱۱-۳-۱.
- هَنو، حرف عطف مصری «و» ۵-۳-۱۱.
- هَئو/او برگرفته از ریشه اوستایی هَنو «خوب»،
 عنصری از نام‌های فردی نفرین‌نامه‌های
 مصری ۱۰-۳-۷.
- هَه‌سی «کان سارسنگ» واژه مصری ۱۴-۵-۲.

نهل میشمَر، جایی در باختر بحرالمیت، وجود
فراورده‌های مسی در آن در هزارهٔ چهارم
۲-۱-۱۴.

و

ونت واژه‌ای مصری برای نامیدن دژهای چرخ‌وار
آسیایی، بحث در ریشهٔ آریایی آن ۱۱-۸.

ه

هازی اطلاق مصریان به ساکنان فلسطین ۹-۱-۲.
هاری اطلاق نام قوم آمو در فلسطین و مصر
۹-۲-۷.

هاری/خارو/هری «ساکنان سوریه و فلسطین» در
متن‌های مصری ۴-۷-۱.

«هَخاخست» «هَخایی بیگانه» واژهٔ مصری ۹-۴-۳.
هُر «صورت» واژهٔ مصری کهن ۱۱-۱-۴.

هُر «دشمن» واژهٔ مصری ۵-۳-۱۰؛ ۱۱-۱-۱.
هُر/هُرو نگارش نام خدای هُروس در متن‌های
مصری ۱۲-۳-۲۵.

هُراکلیئوپولیس جایی در شمال مصر ۸-۱۰-۱.
هُرو- خوف نام مصری یکی از رهبران کارگران
بیگانه ۵-۳-۱۱.

هُروس «ازدوردست»، «خاور» خدای شاهین‌گونهٔ
مصریان ۱۲-۳-۲۵؛ ۱۰-۳-۱.

- به عنوان فرمانروای «سرزمین خدایان» = تپور
۱۴-۱-۱؛

- پازنامهٔ نخستین فرعون دودمان یکم مصر، نیز
نام خدایی مصری ۸-۴؛

- خدای شاهین‌پیکر مصریان ۹-۲-۹.
هُره نام مصری یک کوه ۱۳-۱-۸.

هُری «بالا، سر، استاد، رئیس» واژهٔ مصری
۱۱-۳-۲؛ ۱۱-۱-۴.

هُری بخشی از واژهٔ مصری به معنی «ناخدای
آریایی» ۸-۱۳.

هُری «سرکرده» واژهٔ مصری ۱۴-۵-۲.
هُری ابرو خُش‌بَد «استاد سازندهٔ سنگ لاجورد

مصنوعی» واژهٔ مرکب مصری ۱۴-۵-۲؛
۱۰-۳-۵.

هُری به واژهٔ مصری برای نامیدن می‌سازان

به زبان مصری باستان ۸-۱۷؛
- نام سرزمینی در اسناد دیرین آشوری، پیوند آن با
نام سرزمین مصر ۸-۱۷؛
- نام کوهی در شمال شهر نینوا در سندهای
میانرودانی ۸-۱۷.

موسیریه «مصر» نام ایلامی ۸-۱۷.
موسیریه نام سامی سرزمین مصر ۸-۱۷؛ ۱۳-۲-۴.
مهرگان نام جشنی ایرانی ۹-۳-۹.
مهرهای تگمه‌ای، شکل بیگانهٔ آنها در نخستین
دوران فترت مصر ۱۰-۱-۱.

میزرئیم نام پهنه‌ای جغرافیایی در سرزمین مصر
به زبان مصری باستان ۸-۱۷.

میزری «مصر» نام هیتی ۸-۱۷.
می‌سی‌رَکِه «مصری» واژهٔ ایلامی ۸-۱۷ (پانویس).
می‌صیر/می‌صیری «مصر» نام اکّدی ۸-۱۷؛
۱۳-۲-۴؟؟

می‌صیری «مصر» نام اکّدی ۸-۱۷؟؟
مینیه، جایی در مصر میانی (در نزدیکی بنی‌حسن
و العمارنه) ۱۰-۲-۲.

ن

نثوسیره (فرعون) در پیوند با سرکوبی قوم مَنتو
۷-۸.

نثوسیره (فرعون) در پیوند با قوم مَنتو ۸-۱.
نارمر نخستین فرعون دودمان یکم مصر ۸-۴؛
- اجبار او به سرکوب آریاییان برای بنیادگذاری
کهن‌ترین دودمان مصر ۸-۱۶.

نَتیِه‌کارِیخ نام فردی مصری ۱۰-۲-۱.
نَفرکارِیخ نام فردی مصری ۱۰-۲-۱.

نفرین‌نامه ۵-۳-۱۱؛ ۷-۲-۱۷؛ ۱۰-۳-۱۰؛ ۱۰-۳-۲؛
۱۰-۳-۴؛ ۱۰-۳-۷؛ ۱۰-۴-۲؛ ۱۱-۱-۳؛

۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۱۰؛ ۱۲-۳-۴؛
- در پیوند با نخستین اشاره به سرزمین مَدّه
۹-۲-۹.

نقاده ۵-۳-۱۲؛
- (دوران دوم) تبارشناسی آسیاییان این دوران در
مصر ۸.

نَهسی «سیاه‌پوست» واژهٔ مصری ۵-۳-۱۱.
نَهسیو قومی بومی ساکن در کنار رود نیل ۵-۳-۱۱.

دوران پسین ۸-۱۳.

یونتی/یونتو (قوم) «غارنشین»، «چادرنشین» نام

قومی بیگانه در مصر ۸-۱؛

- به معنی آغازین «کوچ نشینان»، بعدها به معنی

«میل گذاران» ۸-۱۴؛

- در یک نگاره مصری ۸-۴؛

- پیوند آنان با قوم یونی در آسیای کوچک ۸-۲-۱.

یونو ثبت کهن نام قوم یونتو در متن های مصری

۸-۲.

سازمان چاپ و انتشارات
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
WWW.PPOIR.COM

بهای دوره دو جلدی (۴ و ۳)
۴۵ هزار تومان